

1|1|În numele lui Dumnezeu cel Milos și Milostiv.
1|2|Slavă lui Dumnezeu, Domnul lumilor,
1|3|Milosul, Milostivul,
1|4|Stăpânul Zilei Judecării!
1|5|Ție ne închinăm, Ție îți cerem ajutorul.
1|6|Călăuzește-ne pe Calea cea Dreaptă,
1|7|calea celor binecuvântați de Tine, și nu a celor care Te-au supărat, și nici a celor rătăciți.
2|1|Alif. Lam. Mim.
2|2|Aceasta este cartea cea mai presus de orice îndoială, călăuzire celor temători,
2|3|celor care cred în Taină, celor care își săvârșesc rugăciunea, celor care dau milostenie din ceea ce le-am dăruit,
2|4|celor care cred în ceea ce a fost pogorât asupra ta, în ceea ce a fost pogorât înaintea ta și care cred în Viața de Apoi.
2|5|Aceștia merg după călăuzirea Domnului lor, aceștia sunt cei fericiți.
2|6|Cei care tăgăduiesc, fie că-i previi, fie că nu-i previi, tot nu vor crede.
2|7|Dumnezeu le-a pecetluit inimile și auzul, iar peste priviri le-a pus un voal. Ei, de o osândă cumplită, vor avea parte.
2|8|Unii oameni spun: "Noi credem în Dumnezeu și în Ziua de Apoi." Totuși ei nu sunt credincioși.
2|9|Ei caută să-l înșele pe Dumnezeu și pe cei credincioși, însă nu se înșeală decât pe ei înșiși, fără a-și da seama.
2|10|În inimă au boală, iar Dumnezeu le mărește boala. Ei, de o osândă dureroasă, vor avea parte pentru ceea ce socoteau minciună.
2|11|Când li se spune: "Nu semănați stricăciunea pe pământ!", ei spun: "Noi suntem doar îndreptătorii!"
2|12|Ba nu! Ei sunt cei care seamănă stricăciune, însă nu-și dau seama!
2|13|Când li se spune: "Credeți cum crede tot omul", ei spun: "Să credem precum cred neghiobii?" Oare nu sunt ei cei neghiobi, și totuși nu o știu?
2|14|Când se întâlnesc cu credincioșii, spun: "Noi credem!", însă când rămân singuri cu diavolii lor, spun: "Noi suntem cu voi, doar ne batem joc!"
2|15|Dumnezeu își bate joc de ei, lăsându-i să meargă orbește în ticăloșia lor.
2|16|Ei sunt cei care au cumpărat rătăcirea cu prețul călăuzirii. Negoțul lor nu este în câștig, căci ei nu sunt călăuziți.
2|17|Ei sunt asemenea celor care aprind un foc, iar când focul luminează cele dimprejurul lor, Dumnezeu le ia lumina, lăsându-i în întunecimi, iar ei nu mai văd nimic.
2|18|Surzi, muți, orbi, ei nu se vor întoarce către Dumnezeu.
2|19|Ori sunt ca sub un nor de pe cer, cu întunecimi, tunete și fulgere. Urechile și le astupă la auzul trăsnetelor de frica morții. Dumnezeu, de pretutindeni, îi învăluie pe tăgăduitori.
2|20|Fulgerul mai că le ia vederea. Când fulgerul luminează, ei merg la lumina lui, însă când se întunecă asupra lor, se opresc. Dacă Dumnezeu ar vrea, le-ar lua auzul și văzul. Dumnezeu este Atotputernic!
2|21|Oameni! Închinați-vă Domnului vostru care v-a făcut pe voi și pe cei dinaintea voastră. Poate vă veți teme!
2|22|Pământul vouă vi l-a făcut covor, iar cerul baldachin. El trimite apă din ceruri și dă la iveală roadele pentru traiul vostru. Nu-i faceți lui Dumnezeu semeni, de vreme ce știți!
2|23|Dacă vă îndoiiți de ceea ce am pogorât asupra robului Nostru, aduceți-ne o sură care să fie deopotrivă cu aceasta! Chemați-vă martorii, alții decât Dumnezeu, dacă spuneți adevărul!
2|24|Dacă nu o faceți – și nu o veți face – temeți-vă de Focul cel mare care mistuie oameni și pietre, gata pregătit pentru cei tăgăduitori.
2|25|Vestește-le celor care cred și săvârșesc fapte bune că vor avea parte de grădini pe sub care curg râuri. De câte ori le va fi dăruit din ele un fruct, ei vor spune: "Iată ceea ce ni s-a dăruit și mai înainte", căci fructe asemenea le vor mai fi fost date. În ele vor avea soții neprihănite și acolo vor veșnici.
2|26|Dumnezeu nu se rușinează să dea drept pildă un țăntar ori ceva la fel de bicisnic. Cei care cred știu că acesta este Adevărul de la Domnul lor, însă cei care tăgăduiesc spun: "Ce a vrut Dumnezeu cu această pildă?" El cu aceasta pe mulți îi rătăcește, pe mulți îi călăuzește, însă nu-i rătăcește decât pe cei stricați.

2|27|Cei care încalcă legământul încheiat cu Dumnezeu, cei care rup legăturile pe care Dumnezeu le-a poruncit să le păzească, cei care seamănă stricăciune pe pământ, aceia sunt pierduți!

2|28|Cum de îl tăgăduiți pe Dumnezeu? Când morți ați fost, iar El viață v-a dat? Și iarăși vă va da moartea și iarăși vă va învia. Și la El vă veți întoarce.

2|29|El este Cel ce v-a făcut vouă totul pe pământ, apoi s-a întors către cer și l-a rânduit în șapte țării. El este Atoateștiutorul.

2|30|Când Domnul tău spuse îngerilor: "Vreau să-mi fac un locțiitor pe pământ", ei au răspuns: "Vrei să faci un locțiitor care să-i zădărnicească rostul și să risipească șuvoaie de sânge, în vreme ce noi Te preamărim cu laude și Te preasfințim?! Atunci, El spuse: "Eu știu ceea ce voi nu știți."

2|31|El l-a învățat pe Adam toate numele făpturilor, apoi le-a înfățișat îngerilor, spunând: "Dați-mi de știre numele acestora, dacă spuneți adevărul!"

2|32|Ei au spus: "Mărire Ție! Noi nu avem știință decât de ceea ce Tu ne-ai învățat, căci Tu ești Știutorul, Înțeleptul."

2|33|El spuse: "Adame, dă-le de știre numele lor!" După ce Adam le-a dat de știre numele lor, Domnul spuse: "Nu v-am spus că Eu cunosc Taina cerurilor și a pământului, că Eu cunosc ceea ce arătați și ceea ce ascundeți?"

2|34|Când Noi am spus îngerilor: "Prosternați-vă înaintea lui Adam!", ei s-au prosternat, afară de Iblis, care a refuzat cu trufie, căci era dintre cei tăgăduitori.

2|35|Noi am spus: "Adame, locuiește tu cu soața ta în Grădină, mâncați din roadele sale după poftă, însă nu vă apropiați de acest pom, căci, altminterea, veți fi dintre cei nedrești."

2|36|Diavolul însă i-a dus în ispită și i-a izgonit de acolo. Noi le-am spus: "Coborâți și vrăjmași să fiți unul altuia! Pe pământ, veți avea adăpost și cele de trebuință!"

2|37|Adam a primit cuvintele Domnului său și s-a întors către El căindu-se, căci Dumnezeu este De-căință-primitorul, Milostivul.

2|38|Noi am spus: "Coborâți cu toții! Călăuzire vă va veni de la Mine." Nici teamă și nici mahnire nu vor cunoaște cei care vor urma călăuzirea Mea.

2|39|Cei care tăgăduiesc și socot minciuni semnele Noastre, ai Focului vor fi și acolo vor veșnici.

2|40|Voi, fii ai lui Israel! Amintiți-vă de harul Meu cu care v-am copleșit! Păziți legământul Meu, căci și Eu păzesc legământul vostru! Temeți-vă de Mine!

2|41|Credeti în ceea ce am pogorât, întărind ceea ce voi primiserăți! Nu fiți voi cei dintâi care nu cred! Nu-mi vindeți semnele pe preț mărunț! Temeți-vă de Mine!

2|42|Nu înveșmântați Adevărul în deșertăciune! Nu ascundeți Adevărul, de vreme ce-l știți!

2|43|Săvârșiți-vă rugăciunea, dați milostenie! Îngenunchiați alături de cei care îngenunche!

2|44|Voi porunciți oamenilor cuvioșie, pe când voi înșivă o dați uitării? Citiți Cartea! Chiar nu pricepeți?!

2|45|Cereți ajutor cu răbdare și prin rugăciune! Este greu, însă nu și pentru cei smeriți,

2|46|care știu că îl vor întâlni pe Domnul lor și că la El se vor întoarce.

2|47|Voi, fii ai lui Israel! Amintiți-vă de harul Meu cu care v-am copleșit, căci Eu v-am ales pe voi înaintea lumilor!

2|48|Temeți-vă de Ziua când nici un suflet nu va fi răsplătit pentru altul, când nici o mijlocire nu va fi îngăduită, când nici o răscumpărare nu va fi primită, când nimeni nu va fi ajutat!

2|49|Noi v-am mântuit de neamul lui Faraon care vă supunea la cea mai rea osândă: îi înjunghia pe fiii voștri și le cruța pe fiicele voastre. Aceasta v-a fost vouă, de la Domnul vostru, o cumplită încercare.

2|50|Noi am despiciat marea și v-am mântuit, apoi am înecat neamul lui Faraon sub privirile voastre.

2|51|Noi am făcut un legământ cu Moise vreme de patruzeci de nopți, însă, după plecarea lui, voi ați ales vițelul și ați fost nedrești.

2|52|Și Noi v-am iertat vouă. Poate veți mulțumi!

2|53|Noi i-am dăruit lui Moise Cartea și Legea. Poate vă veți lăsa călăuziți!

2|54|Moise spuse poporului său: "O, poporul meu! Pe voi înșivă v-ați nedreptățit alegând vițelul. Cățiți-vă dinaintea Plăsmuitorului vostru și omorâți-vă, căci mai bine vă va fi vouă la Plăsmuitorul vostru, iar El se va întoarce către voi,

căci El este De-căință-primitorul, Milostivul."

2|55|Voi ați spus: "O, Moise! Noi nu te credem pe tine până ce nu-L vom vedea pe Dumnezeu aieva." Și trăsnetul v-a luat, pe când vă uitați.

2|56|Apoi din moarte v-am sculat. Poate veți mulțumi!

2|57|Noi v-am umbrit cu nori și v-am trimis mana și prepelițele: "Mâncați din bunătățile cu care v-am înzestrat!" Ei nu pe Noi ne-au nedreptățit, ci s-au nedreptățit pe ei înșiși.

2|58|Noi am spus: "Intrați în această cetate, mâncați din roadele ei pe săturate de oriunde vreți. Treceți-i pragul, prosternați-vă și spuneți: "Iertare!" Noi vouă vă vom ierta greșelile și le vom dăruia mai mult decât atât făcătorilor de bine.

2|59|Nedreptii au schimbat cu un alt cuvânt cuvântul ce le fusese spus. Atunci Noi am trimis urgie din ceruri asupra celor nedrepti pentru stricăciunea lor.

2|60|Când Moise a cerut de băut pentru poporul său, Noi i-am spus: "Lovește stânca cu toiagul tău!" Douăsprezece izvoare țâșniră și fiecare cunoscă locul său de băut. Mâncați și beți din ceea ce v-a înzestrat Dumnezeu, însă nu fiți fără stavilă pe pământ, semănând stricăciune!

2|61|Voi ați spus: "O, Moise! Noi nu putem răbda întotdeauna aceeași mâncare. Cheamă-L pe Domnul tău ca să ne scoată nouă din cele ce răsar pe pământ: verdețuri, castraveți, usturoi, linte și ceapă." El a răspuns: "Voi vreți să schimbați ce-i mai bun cu ce-i mai rău? Coborâți în Egipt unde veți afla ceea ce cereți!" Atunci ei fură loviți de umilință și sărăcie și mânia lui Dumnezeu căzu asupra lor, căci, neascultători și călcători de lege, tăgăduiseră semnele lui Dumnezeu și-i omorăseră, nedrept, pe profeți.

2|62|Cei care cred, evrei, nazareeni, sabeeni, care cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi și săvârșesc fapte bune, aceștia își vor afla răsplata la Domnul lor, acolo nu vor fi încercați de teamă și nu se vor mâhni.

2|63|Noi am făcut legământ cu voi și am ridicat muntele deasupra voastră: "Luați cu sârg ceea ce v-am dat! Amintiți-vă ce cuprinde!" Poate vă veți teme!

2|64|Însă, după aceea, voi ați întors spatele! Fără harul și milostivenia lui Dumnezeu ați fi fost pierduți.

2|65|Îi cunoașteți pe aceia, dintre voi, care au încălcat Sabbatul? Noi le-am spus: "Fiți măimuțe spurcate!"

2|66|Noi am făcut aceasta drept învățătură celor de față și celor de după ei și drept predică celor temători.

2|67|Moise îi spuse poporului său: "Dumnezeu vă poruncește să jertfiți o vacă." Ei i-au spus: "Iți bați joc de noi?" El le spuse: "M-a ferit Dumnezeu să fiu dintre cei neștiutori."

2|68|Ei i-au spus: "Cheamă-L pe Domnul tău, pentru noi, ca să ne lămurească cum să fie." El le spuse: "Dumnezeu spune să fie o vacă, nici bătrână, nici tânără, ci de vârstă mijlocie. Faceți ceea ce vi s-a poruncit!"

2|69|Ei i-au spus: "Cheamă-L pe Domnul tău, pentru noi, ca să ne lămurească El ce culoare să fie." El le spuse: "Dumnezeu spune să fie o vacă galbuie, lucioasă la culoare, plăcută la vedere."

2|70|Ei i-au spus: "Cheamă-L pe Domnul tău, pentru noi, să ne lămurească El cum să fie, căci toate vacile ne par la fel, însă, dacă Dumnezeu voiește, vom fi călăuziți."

2|71|El le spuse: "Dumnezeu spune să nu fie o vacă istovită de aratul câmpului ori de udatul ogorului, ci să fie sănătoasă, fără-de beteșug." Ei i-au spus:

"Acum tu ne-ai adus adevărul." Și au jertfit vaca, însă abia-abia de o făcură.

2|72|Dacă ați omorât pe cineva și vă învinuiți unii pe alții, Dumnezeu va scoate la iveală ceea ce tăinuți.

2|73|Noi am spus: "Loviți-l cu o bucată din ea!" Astfel Dumnezeu învie morții și vă arată semnele Sale. Poate veți pricepe!

2|74|Inimile voastre s-au întărit după aceea ca stânca, ba chiar mai mult, căci sunt și stânci din care țâșnesc izvoare, și stânci ce se crapă și iese apa din ele, și stânci ce se prăvălesc de frica lui Dumnezeu. Dumnezeu nu este nepăsător la ceea ce faceți.

2|75|Oare nădărduiți ca ei să vă creadă vouă, de vreme ce unii dintre ei, după ce au auzit Cuvântul lui Dumnezeu, l-au răstălmăcit, cu bună știință, deși îl înțeleseră?

2|76|Când îi întâlnesc pe credincioși, ei le spun: "Și noi credem!" Când rămân însă doar între ei, spun: "Le povestiți ceea ce Dumnezeu v-a descoperit vouă, ca ei să se certe cu voi asupra acestui lucru înaintea Domnului vostru? Oare nu

pricepeți?"

2|77|Oare ei nu știu că Dumnezeu cunoaște ceea ce tăinuiesc și ceea ce destăinuiesc?

2|78|Printre ei sunt și neștiutori de buche care nu cunosc Cartea decât din auzite. Ei doar își închipuie.

2|79|Vai celor care scriu Cartea cu mâinile lor, apoi spun: "Aceasta este de la Dumnezeu!" și o vând pe preț mărunț. Vai lor pentru ceea ce mâinile lor au scris! Vai lor pentru ceea ce au agonisit!

2|80|Ei spun: "Focul nu ne va atinge decât câteva zile." Spune-le: "Ați primit voi vreo făgăduială de la Dumnezeu – și Dumnezeu nu-și calcă niciodată făgăduiala – ori spuneți despre Dumnezeu ceea ce nu știți?"

2|81|Cel ce agonisește răul și cel învăluit în greșală vor fi soții Focului, unde vor veșnici.

2|82|Cei care au crezut și au săvârșit fapte bune, aceia vor fi soții Raiului, unde vor veșnici.

2|83|Când am încheiat legământul cu fiii lui Israel, le-am spus: "Nu vă închinați decât lui Dumnezeu, purtați-vă frumos cu părinții, cu rudele, cu orfanii și cu sărmânii. Spuneți oamenilor vorbe frumoase, săvârșiți-vă rugăciunea, dați milostenie! Ați întors însă spatele, afară doar de puțini dintre voi și v-ați împotrivit.

2|84|Și cu voi am făcut un legământ: "Nu vărsați sângele vostru!" "Nu vă izgoniți unii pe alții din casele voastre!" Voi ați întărit și ați mărturisit.

2|85|Pe urmă, v-ați omorât între voi, i-ați izgonit pe unii din casele lor cu păcat și vrăjmășie, însă, când ai voștri cad prinși, îi răscumpărați. Vouă v-a fost oprit să-i și izgoniți! Voi credeți numai într-o parte a Cărții și o tăgăduiți pe cealaltă? Răsplata acelora dintre voi, care fac așa, nu este decât rușinea în Viața de Acum, iar în Ziua Învierii vor fi aruncați în cea mai aprigă osândă, căci Dumnezeu nu este nepăsător față de ceea ce faceți.

2|86|Celor care au cumpărat Viața de Acum cu prețul Vieții de Apoi, acelora osânda nu le va fi deloc ușurată și nu vor fi ajutați.

2|87|Noi, lui Moise, i-am dat Cartea și, după el, am trimis și alți profeți. Lui Iisus, fiul Mariei, i-am dat dovezi vădite și apoi l-am întărit cu duhul sfințeniei. De câte ori însă v-a venit un trimis cu ceea ce nu vă era pe plac, v-ați arătat plini de trufie, iar pe unii i-ați socotit mincinoși, iar pe alții i-ați omorât.

2|88|Ei (evreii) spun: "Inimile noastre sunt învăluite!" Ba nu! Dumnezeu i-a blestemat pentru tăgada lor. Sunt puțini cei care cred.

2|89|Acum, când le-a venit o Carte de la Dumnezeu, întărind ceea ce aveau deja – deși odinioară și ei ceruseră biruință asupra celor care tăgăduiau – acum, când le-a venit ceea ce știau, tăgăduiesc. Blestemul lui Dumnezeu fie asupra tăgăduitorilor!

2|90|Pe lucru de nimic își vând sufletele când tăgăduiesc ceea ce a pogorât Dumnezeu, înciudați că Dumnezeu pogoară din harul Său asupra cui voiește dintre robii Săi. Mânie după mânie au strâns asupra lor. Cei tăgăduitori, de osânda cea rușinoasă, vor avea parte!

2|91|Când li se spune: "Credeți în ceea ce Dumnezeu a pogorât!, ei spun: "Credem în ceea ce a pogorât asupra noastră!", însă tăgăduiesc ceea ce a venit după aceea, deși acesta este Adevărul care întărește ceea ce ei au deja. Spune-le: "Atunci de ce, odinioară, i-ați omorât pe profeții lui Dumnezeu, dacă sunteți credincioși?"

2|92|Moise v-a adus vouă dovezi vădite, însă voi ați ales vițelul, după plecarea lui și ați fost nedrepți.

2|93|Atunci când am făcut legământul și am ridicat deasupra lor muntele, le-am spus: "Luați cu tărie ceea ce vă dăruim și ascultați!" Ei au răspuns: "Am ascultat, însă ne răzvrătim." Căci din pricina necredinței lor, vițelul le pusese stăpânire pe inimi. Spune-le: "Ce lucru josnic vă poruncește credința voastră, dacă veți fi fiind credincioși!"

2|94|Spune-le: Dacă Lăcașul de Apoi, la Dumnezeu, v-ar fi venit numai vouă, nu și altor neamuri, atunci v-ați dori moartea degrabă, arătând că spuneți adevărul."

2|95|Ba nu! Ei nu o vor dori niciodată, știind răul pe care mâinile lor l-au făcut. Dumnezeu îi cunoaște pe cei nedrepți întru totul.

2|96|Îi vei afla legați de viață mai mult decât oricare alt neam, chiar și decât închinătorii la idoli, căci nu este nici unul dintre ei ce n-ar dori să trăiască

o mie de ani. Nici măcar o viață atât de lungă nu i-ar feri însă de osândă, căci Dumnezeu este Văzător a ceea ce ei făptuiesc.

2|97|Spune celui care este vrăjmaș lui Gabriel că el este cel care a pogorât Cartea asupra inimii tale, drept călăuză și bună-vestire celor credincioși, cu îngăduința lui Dumnezeu, întărind ceea ce a fost înainte vreme.

2|98|Cel care este vrăjmaș lui Dumnezeu, îngerilor Săi, trimișilor Săi, lui Gabriel și lui Mihail, să știe că Dumnezeu este vrăjmașul tăgăduitorilor.

2|99|Ție ți-am pogorât dovezi limpezi pe care doar cei stricați le tăgăduiesc.

2|100|De câte ori am făcut vreun legământ, unii dintre ei l-au încălcat, căci mulți sunt cei care nu cred.

2|101|Când le-a venit un trimis de la Dumnezeu, întărind ceea ce ei aveau, unii dintre cei cărora li s-a dat Cartea au dat la spate Cartea lui Dumnezeu, ca și cum nu ar fi știut,

2|102|și au urmat ceea ce au născocit diavolii despre regele Solomon. Nu Solomon a fost necredincios, ci diavolii au fost cei tăgăduitori, învățându-i pe oameni vrăjitoria și ceea ce fusese pogorât asupra celor doi îngeri din Babilon, Harut și Marut. Aceștia nu învață pe nimeni fără să-i spună: "Noi suntem doar ispită. Nu fi tăgăduitor!" De la ei au învățat să dezbine bărbatul de nevasta sa. Nu pot face însă nici un rău nimănui, fără îngăduința lui Dumnezeu. Ei învață ceea ce păgubește și nu ceea ce folosește. Ei știu că cel care cumpără aceasta nu va avea parte în Viața de Apoi. Pe lucru de nimic și-au vândut sufletele!

2|103|Dacă ar fi crezut și s-ar fi temut, ar fi avut, la Dumnezeu, o răsplata mai bună. O, dacă ar fi știut!

2|104|O, voi cei ce credeți, nu spuneți: "Păstorește-ne!", ci spuneți: "Privește-ne!" Ascultați! Cei tăgăduitori, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

2|105|Acea dintre oamenii Cărții care nu cred, dimpreună cu închinătorii la idoli, nu vor ca asupra voastră să fie pogorâtă vreo binefacere a Domnului vostru, însă Dumnezeu alege pentru milostivenia Sa pe cine voiește. Dumnezeu este Stăpânul Harului cel Mare.

2|106|Dacă ștergem vreun verset ori îl dăm uitării, atunci venim cu altul mai bun ori asemenea lui. Nu știi că Dumnezeu este Atotputernic?

2|107|Nu știi că a lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului și că, afară de Dumnezeu, nu aveți nici oblăduitor și nici ajutor?

2|108|Ori vreți și voi să-l întrebați pe trimisul Nostru precum a fost întrebat și Moise odinioară? Cel care a schimbat credința pe tăgadă s-a rătăcit de la Drumul cel Drept.

2|109|Mulți dintre oamenii Cărții, pizmoși la suflet, doresc să vă întoarcă de la credință la tăgadă, după ce Adevărul le-a fost și lor dezvăluit. Uitați și îngăduiți, până ce Dumnezeu va veni cu Porunca Sa, căci El este Atotputernicul.

2|110|Săvârșiți-vă rugăciunea! Dați milostenie! Binele făcut pe pământ îl veți afla la Dumnezeu, căci Dumnezeu este Văzător a ceea ce faceți.

2|111|Ei spun: "Nu vor intra în Rai decât evreii și nazareenii!" Așa ar vrea ei! Spune-le: "Aduceți dovada, dacă spuneți adevărul!"

2|112|Ba nu! Cel care se supune întru totul lui Dumnezeu și este făptuitor de bine are răsplată la Dumnezeu. Ei nu vor cunoaște acolo teamă și nici nu se vor mândri.

2|113|Evreii spun: "Nazareenii nu au nici un temei!" Nazareenii spun: "Evreii nu au nici un temei!" Deși ei citesc Cartea, vorbesc deopotrivă ca cei care nu știu. Dumnezeu îi va judeca, în Ziua Învierii, vrajba dintre ei.

2|114|Cine este mai nedrept decât cel care oprește ca în lăcașurile lui Dumnezeu să fie amintit numele Lui și trudește să le pustiască? Acestora nu li se cade să intre acolo decât cu teamă. În Viața de Acum au rușinea și, în Viața de Apoi, o osândă cumplită.

2|115|Ale lui Dumnezeu sunt Răsăritul și Asfințitul. Oriunde v-ați întoarce, veți afla fața lui Dumnezeu, căci El este Cuprinzător, Știutor.

2|116|Ei spun: "Dumnezeu și-a luat un fiu!" Mărire Lui! Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ, și toți la picioarele Lui se smeresc!

2|117|Ziditorul cerurilor și al pământului, când hotărăște un lucru, spune doar: "Fii!" Și el este.

2|118|Cei care nu știu spun: "O, dacă Dumnezeu ne-ar vorbi ori ne-ar da un semn!" Vorbe asemenea au spus și cei de odinioară, căci inimile lor sunt deopotrivă. Noi am lămurit semnele unui popor ce crede cu tărie.

2|119|Noi te-am trimis întru Adevăr să vestești și să predici și nu să fii

întrebat de clienții Iadului.

2|120|Tu nu le vei fi pe plac evreilor și nazareenilor, până ce nu vei urma credința lor. Spune-le: "Călăuzirea lui Dumnezeu este călăuzirea și, dacă urmezi poftelor lor, după toată știința ce ți-a fost dată, nu vei mai avea în Dumnezeu nici oblăduitor, nici ajutor."

2|121|Celor cărora le-am dăruit Cartea și o citesc așa cum se cade s-o citească, aceștia cred în Ea, iar, cei care tăgăduiesc, aceștia sunt pierduți.

2|122|O, voi, fii ai lui Israel! Amintiți-vă de harul meu cu care v-am coplesit alegându-vă înaintea lumilor!

2|123|Temeți-vă de ziua în care nici un suflet nu va fi răsplătit pentru altul, când răscumpărarea nu va fi primită, când nici o mijlocire nu va fi de folos, și când ei nu vor fi ajutați.

2|124|După ce Dumnezeu l-a încercat pe Abraham cu porunci, iar el le-a îndeplinit întocmai, i-a spus: "Te fac oamenilor înainte-mergător!" El spuse: "Și pe urmașii mei?" Dumnezeu spuse: "Cei nedrești nu vor primi legământul Meu."

2|125|Când am făcut Casa loc de credință și de pelerinaj, am spus: "Luați locul în care a stat Abraham ca loc de rugăciune." Apoi am încheiat un legământ cu Abraham și cu Ismail: "Curățiți Casa Mea pentru cei care o înconjoară, pentru cei care chibzuiesc aici, pentru cei care îngenunchează, pentru cei care se prosternează!"

2|126|Abraham spuse: "Domnul meu! Fă tihnit acest loc și înzestreză-i pe locuitorii săi – cei care cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi – din roadele sale. El spuse: "Celor care tăgăduiesc le dăruiesc o vremelnică bucurie, apoi îi voi sili la osânda Focului. Urâtă devenire!"

2|127|În timp ce Abraham și Ismail ridicau temeliile Casei, spuneau: "Domnul nostru! Primește de la noi! Tu ești Auzitorul, Știutorul.

2|128|Domnul nostru! Fă-ne Ție supuși și din seminția noastră fă-Ți Ție supusă adunare. Descoperă-ne nouă pravila noastră și către noi Te întoarce, căci Tu ești De-căință-primitorul, Milostivul.

2|129|Domnul nostru! Ridică în mijlocul lor un trimis dintre ei care să le recite versetele Tale, care să-i învețe Cartea și înțelepciunea, și care să le dea curățenie, căci Tu ești Puternicul, Înțeleptul.

2|130|Și, cine nu dorește legea lui Abraham, dacă nu cel mărunț la suflet! Noi l-am ales în Viața de Acum, iar în Viața de Apoi va fi printre cei drești.

2|131|Când Domnul tău spuse: "Supune-te!", el i-a spus: "Mă supun Stăpânului lumilor!"

2|132|Abraham le-a poruncit fiilor săi, precum a făcut și Iacob: "O, voi, fii ai mei! Dumnezeu v-a sortit vouă Legea! Și, să nu muriți altfel, decât ca supuși."

2|133|Ați fost martori când moartea s-a apropiat de Iacob și el spuse fiilor săi: "Cui vă veți închina în urma mea?" Ei i-au spus: "Ne vom închina Dumnezeului tău și Dumnezeului tatălui tău, Abraham, și al lui Ismail, și al lui Isaac. Unul este Dumnezeu și Lui noi ne supunem."

2|134|Aceia au fost un neam care s-a dus. Au avut ceea ce au agonisit, după cum și voi veți avea ceea ce veți agonisi și nu veți fi întrebați de ceea ce au făcut ei.

2|135|Când ei spun: "Dacă sunteți evrei ori nazareeni, atunci sunteți bine călăuziți", spune-le: "Ba nu! Fiți asemenea lui Abraham, cel drept credincios, care nu a fost închinător la idoli!"

2|136|Spuneți: "Credem în Dumnezeu și în ceea ce ne-a fost pogorât nouă, în ceea ce a fost pogorât lui Abraham, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob, triburilor, în ceea ce i s-a dat lui Moise, lui Iisus, în ceea ce li s-a dat profeților de la Domnul lor și nu facem nici o deosebire între ei, căci noi Lui îi suntem supuși.

2|137|Dacă și ei cred în ceea ce credeți voi, atunci sunt drept călăuziți, însă, dacă întorc spatele, vor fi în mare dezbinare, iar Dumnezeu vă este vouă de ajuns împotriva lor. El este Auzitorul, Știutorul.

2|138|Noi culoarea ne-o luăm de la Dumnezeu. Și ce culoare este mai frumoasă decât cea a lui Dumnezeu? Noi Lui ne închinăm.

2|139|Spune-le: "Vă certați cu noi asupra lui Dumnezeu, pe când El este Domnul nostru și Domnul vostru? Noi, cu faptele noastre, voi, cu faptele voastre. Noi Lui îi suntem devotați."

2|140|Ori poate vor spune că Abraham, Ismail, Isaac, Iacob și triburile au fost fie evrei, fie nazareeni? Spune-le: "Știți voi mai bine decât Dumnezeu?" Cine este mai nedrept decât cel care dosește mărturia de la Dumnezeu? Dumnezeu nu este nepăsător la ceea ce făptuiți.

2|141|Aceia au fost un neam care s-a dus. Au avut ceea ce au agonisit, după cum și voi veți avea ceea ce veți agonisi și nu veți fi întrebați de ceea ce au făcut ei.

2|142|Cei neghiobi între oameni vor spune: "Ce i-a abătut de la qibla lor pe care o țineau?" Spune-le: "Ale lui Dumnezeu sunt Răsăritul și Asfințitul. El călăuzește pe cine voiește pe calea cea dreaptă."

2|143|Noi v-am făcut pe voi un neam de mijloc ca să fiți martori asupra oamenilor, iar trimisul să fie martor asupra voastră. Noi nu am făcut qibla pe care o țineți decât ca să știm cine-l urmează pe trimis și cine se întoarce de unde a plecat. Este greu, însă nu și pentru cei călăuziți de Dumnezeu, căci Dumnezeu nu le lasă credința să piară. Dumnezeu, cu oamenii, este Bun, Milostiv.

2|144|Te-am văzut că ți-ai întors fața către cer ca să-ți dăm qibla care să-ți fie pe plac. Întoarce-ți fața către Moscheea cea Sfântă! Oriunde ați fi, întoarceți-vă fața către ea! Cei care au primit Cartea, știu că acesta este Adevărul de la Domnul lor. Dumnezeu nu este nepăsător la ceea ce făptuiesc ei.

2|145|Chiar dacă le-ai aduce celor care n-au primit Cartea toate semnele, tot nu ți-ar urma qibla ta, după cum nici tu nu le-ai urma qibla lor. Nici unii nu urmează qibla celorlalți. Dacă tu te iei însă după poftele lor, după toată știința dată, atunci vei fi nedrept.

2|146|Cei cărora le-am dat Cartea îl cunosc pe el, precum își cunosc fiii, însă unii dintre ei ascund Adevărul, cu toate că-l știu.

2|147|De la Domnul tău este Adevărul. Nu fiți șovăitori!

2|148|Fiecare se îndreaptă către o zare. Întreceți-vă în a face binele! Oriunde ați fi, Dumnezeu vă va aduce la El, căci El este Atotputernicul.

2|149|De oriunde ați ieși, întoarceți-vă fața către Moscheea cea Sfântă. Acesta este Adevărul de la Domnul tău. Dumnezeu nu este nepăsător la ceea ce făptuiți.

2|150|De oriunde ați ieși, întoarceți-vă fața către Moscheea cea Sfântă. Oriunde ați fi, întoarceți-vă fața către Moscheea cea Sfântă, ca să nu dați pricină oamenilor asupra voastră, în afara celor nedrepti. Și nu vă temeți de cei nedrepti, ci temeți-vă de Mine! Harul Meu pogoară asupra voastră. Poate vă veți lăsa călăuziți!

2|151|Astfel Noi v-am trimis vouă un profet dintre voi care să vă recite versetele Noastre, care să vă curățească, care să vă învețe Cartea și înțelepciunea, care să vă învețe ceea ce nu știați.

2|152|Amintiți-vă de Mine și îmi voi aminti de voi. Dați-Mi mulțumire și nu Mă tăgăduiți.

2|153|O, voi cei ce credeți! Cereți ajutor cu răbdare și rugăciune, căci Dumnezeu este cu cei răbdători.

2|154|Nu spuneți despre cei omorâți pe calea lui Dumnezeu că sunt morți, căci ei sunt vii, însă voi nu vă dați seama.

2|155|Uneori vă punem la încercare cu frica, cu foametea, cu neajunsurile lumești și sufleșteți, cu puținătatea recoltelor. Dă vestea cea bună celor răbdători,

2|156|celor care spun atunci când îi lovește o năpastă: "Noi suntem ai lui Dumnezeu și la El ne vom întoarce!"

2|157|Aceștia sunt cei pe care Domnul lor îi acoperă cu binecuvântările Sale și cu milostivenia Sa, căci ei sunt cei bine călăuziți.

2|158|Safa și Marwah sunt însemne ale lui Dumnezeu. Cine face pelerinajul la Casa cea Sfântă ori o vizitează, nu i se va face nici o vină dacă le înconjoară și pe acestea, căci cine dă ascultare, o face spre binele său. Dumnezeu este Mulțumitor, Știutor.

2|159|Pe cei care ascund dovezile pe care le-am pogorât și călăuzirea, după ce le-am lămurit oamenilor în Carte, Dumnezeu îi va blestema și-i vor blestema toți care îi pot blestema.

2|160|Către cei care se căiesc, se îndreaptă și arată Adevărul, către aceia Mă voi întoarce, căci Eu sunt De-căință-primitorul, Milostivul.

2|161|Asupra celor care tăgăduiesc însă și mor în tăgadă va cădea blestemul lui Dumnezeu, al îngerilor și al oamenilor deopotrivă.

2|162|Ei vor fi de-a pururi blestemați, iar osânda nu le va fi ușurată și nimeni nu se va uita la ei.

2|163|Dumnezeul vostru este Unul. Nu este Dumnezeu afară de El, Milosul, Milostivul.

2|164|În zidirea cerurilor și a pământului, în deosebirea dintre noapte și zi, în corabia ce plutește pe mări cărând cele de trebuință oamenilor, în apa pe

care Dumnezeu o trimite din cer și cu care dă viață pământului, după moartea sa, și răspândește pe el dobitoace de tot soiul, în rânduirea vânturilor și a norilor supuși între cer și pământ sunt tot atâtea semne pentru un popor ce-ar putea pricepe!

2|165|Unii oameni îi fac lui Dumnezeu semeni pe care îi iubesc așa cum numai Dumnezeu trebuie iubit. Doar credincioșii sunt statornici în dragostea lor către Dumnezeu. Cei nedrepți, când văd osânda, își dau seama că puterea lui Dumnezeu este asupra tuturor și că Dumnezeu este Aprig la osândă.

2|166|Cei care vor fi fost urmați se vor lepăda de cei care i-au urmat, atunci când vor vedea osânda și când toate legăturile se vor desface.

2|167|Cei care îi vor fi urmat vor spune: "O, de-ar fi cu puțință să ne întoarcem ca să ne lepădăm de ei, precum și ei s-au lepădat de noi." Astfel Dumnezeu le va dezvălui faptele. Vai lor, căci nu vor mai putea ieși din Foc!

2|168|O, voi, oameni! Mâncați ceea ce este îngăduit și bun pe pământ și nu-i călcați Diavolului pe urme, căci el este vrăjmașul vostru fățis,

2|169|poruncindu-vă doar lucruri rele și rușinoase și punându-vă să spuneți despre Dumnezeu ceea ce nu știți.

2|170|Când li se spune: "Urmați ceea ce Dumnezeu a pogorât!", ei spun: "Ba nu! Urmăm cele aflate de la tații noștri." Dacă tații lor nu pricepeau însă nimic? Dacă nu erau însă pe drumul cel drept?

2|171|Cei care tăgăduiesc sunt asemenea celui la care se strigă din răspuțeri, însă care nu aude nici chemarea, nici strigătul. Surzi, muți și orbi, ei nu pricep nimic.

2|172|O, voi cei ce credeți! Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit! Dați-i mulțumire lui Dumnezeu, dacă Lui vă închinați!

2|173|El v-a oprit pe voi doar de la mortăciune, sânge, carne de porc și ceea ce a fost înjunghiat în numele altuia decât Dumnezeu. Nici un păcat nu va fi asupra celui ce va fi silit să mănânce, așadar el nu va fi nici răzvrătit, nici călcător de lege. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

2|174|Cei care ascund ceea ce Dumnezeu a pogorât din Carte și vând apoi pe preț mărunt, aceia nu vor înghiți în măruntaiele lor decât foc. Dumnezeu nu le va vorbi în Ziua Învierii și nici nu-i va curăți, ci, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

2|175|Aceștia sunt cei care au cumpărat rătăcire pe călăuzire, și osândă pe iertare. Cine le va da putere să îndure Focul?

2|176|Așa este, căci Dumnezeu a pogorât Cartea întru Adevăr. Cei care se ceartă asupra Cărții sunt într-o mare dezbinare.

2|177|Cuvioșia nu înseamnă să vă întoarceți fețele către Răsărit și către Asfințit, ci cuvios este cel care crede în Dumnezeu, în Ziua de Apoi, în îngeri, în Carte și în profeți, cel care de dragul Lui dă din bunurile proprii rudelor, orfanilor, săracilor, drumețului, cerșetorilor și pentru răscumpărarea prinșilor, cel care își săvârșește rugăciunea, cel care își ține învoielile, cel care este răbdător la urgie, la nenorocire, la vreme de restriște. Aceștia sunt cei drepti, aceștia sunt cei temători.

2|178|O, voi cei ce credeți! Răzbunarea celor omorâți v-a fost prescrisă: om liber pentru om liber, rob pentru rob, femeie pentru femeie. Cel căruia i s-a iertat întrucâtva de către fratele său să urmeze buna cuviință și să-l dezpăgubească bine, căci aceasta este ușurare și milostivenie de la Domnul vostru. Cel care va încălca apoi legea va avea o dureroasă osândă.

2|179|Prin răzbunare, voi sunteți stăpânii unei vieți. O, voi cei dăruți cu minte! Poate vă veți teme!

2|180|V-a mai fost prescris ca atunci când moartea se apropie de vreunul dintre voi, dacă acesta lasă în urma sa bunuri, atunci trebuie să facă un testament pentru părinți și pentru cei mai apropiați lui, după cuviință. Așa se cade celor temători.

2|181|Păcatul va fi doar al celor care-l schimbă după ce l-a auzit. Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul.

2|182|Nici un păcat nu va fi asupra celui ce, temându-se de vreo strâmbătate ori de vreun păcat al moștenitului, va face pace între moștenitori. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

2|183|O, voi cei ce credeți! Și vouă vă este scris postul, precum a fost scris și leaturilor dinaintea voastră. Poate vă veți teme!

2|184|Postiți zile numărate. Acel dintre voi, care este bolnav ori plecat în călătorie, va posti apoi un număr întocmai de zile. Acel, care poate posti, însă

nu o face, trebuie, ca răscumpărare, să hrănească un sărman. Acel, care face bine de la sine, va avea parte de bine, iar voi, de postiți, aveți parte de bine. O, dacă ați ști!

2|185|În luna Ramadan a fost pogorât Coranul drept călăuzire oamenilor cu dovezi vădite ale călăuzirii și Legii. Acel dintre voi care este prezent în această lună, s-o petreacă în post. Acel, care este bolnav ori în călătorie, să postească un număr întocmai de zile altădată. Dumnezeu vrea pentru voi ceea ce este ușor, și nu ceea ce este greu, ca voi să împliniți numărul de zile de post și să-l preamăriți pe Dumnezeu care v-a călăuzit. Poate veți mulțumi!

2|186|Când robii Mei te întreabă despre Mine... Eu sunt aproape. Eu răspund la chemarea celui ce Mă cheamă, atunci când Mă cheamă. Să-mi răspundă și ei Mie și să creadă în Mine! Poate vor fi îndreptați.

2|187|Împreunarea cu femeile voastre vă este îngăduită în nopțile de post, căci ele vă sunt vouă veșmânt, precum și voi le sunteți lor veșmânt. Dumnezeu știe că voi înșivă v-ați trăda și atunci El s-a întors către voi și v-a încuviințat. Împreunați-vă acum cu ele și cereți ceea ce Dumnezeu v-a scris! Mâncați și beți până ce veți putea deosebi în zori un fir alb de un fir negru! Apoi postiți până în noapte și nu vă împreunați cu ele, ci stați și chibzuiți în locurile de rugăciune. Acestea sunt hotarele lui Dumnezeu, nu vă apropiați de ele! Așa lămurește Dumnezeu oamenii semnele Sale. Poate se vor teme!

2|188|Nu vă mâncați pe nedrept averile unii altora și nici nu le dați judecătorilor ca să mâncați cu păcat din bunurile altora de vreme ce știți.

2|189|Ei te vor întreba despre lunile noi. Spune-le: "Ele sunt hotare de vreme pentru oameni și pentru pelerinaj." Cuvioșia nu este să intrați în casele voastre prin dos. Cuvios este cel care se teme. Intrați în case pe ușile lor. Temeți-vă de Dumnezeu! Poate veți fi fericiți!

2|190|Luptați întru calea lui Dumnezeu cu cei care luptă împotriva voastră. Nu fiți călcători de lege, căci Dumnezeu nu-i iubește pe călcătorii de lege.

2|191|Omorâți-i oriunde-i întâlniți, izgoniți-i din locul de unde vă vor fi izgonit. Ispita este mai aprigă decât uciderea. Nu vă războiți cu ei în preajma Moscheei celei Sfinte, dacă ei nu pornesc lupta cu voi acolo. Dacă se luptă cu voi, omorâți-i, căci aceasta este răsplata celor tăgăduitori.

2|192|Dacă ei se opresc, să știți atunci că Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

2|193|Luptați-vă cu ei până când nu va mai fi nici o ispită, ci va fi doar Legea lui Dumnezeu. Dacă se opresc, nu-i vrăjmășiți decât pe cei nedrepți.

2|194|Luna Sfântă pentru Luna Sfântă, iar pentru lucrurile sfinte există răzbunare. Cine vă vrăjmășește, vrăjmășiți-l precum vă vrăjmășește. Temeți-vă de Dumnezeu! Să știți că Dumnezeu este cu cei temători.

2|195|Cheltuiți-vă averile pentru Calea lui Dumnezeu! Nu vă aruncați pierzaniei cu propriile voastre mâini. Faceți bine, căci Dumnezeu îi iubește pe făptuitorii de bine.

2|196|Împliniți, pentru Dumnezeu, marele și micul pelerinaj! Dacă sunteți împiedicați, trimiteți ca răscumpărare o jertfă care vă este lesnicioasă. Nu vă radeți capul până ce jertfa n-a ajuns la locul de jertfire. Dacă unul dintre voi este bolnav ori are vreun betșug la cap, trebuie să se răscumpere prin post, prin milostenie ori prin jertfă. Apoi când vă veți afla tihna, între micul și marele pelerinaj, trimiteți o jertfă care vă este lesnicioasă. Cei care nu vor afla cele de trebuință să se răscumpere, vor posti vreme de trei zile, la vreme de pelerinaj, și încă șapte zile, când vă veți întoarce din pelerinaj, adică zece zile cu totul. Tot așa va face și cel ale cărui rude nu au fost la Moscheea cea Sfântă. Temeți-vă de Dumnezeu! Să știți că Dumnezeu este Aprig la pedeapsă.

2|197|Pelerinajul se face în luni anumite. Cel care a hotărât, ca în timpul lor, să facă pelerinajul, să nu facă împreunare, nici stricăciune, nici ceartă în vremea pelerinajului. Dumnezeu cunoaște binele pe care-l făptuiți. Luați-vă merinde pentru călătorie, însă cea mai bună hrană este teama de Dumnezeu. Temeți-vă de Mine!

2|198|Voi, cei dăruiți cu minte! Nu vi se va face nici o vină, de veți cere o binefacere de la Domnul vostru. Când vă veți grăbi de pe Arafat, amintiți-vă de Dumnezeu în locul acela sfânt, amintiți-L, căci v-a călăuzit odinioară, pe când erați dintre cei rătăciți.

2|199|Grăbiți-vă apoi încotro se grăbesc toți oamenii! Cereți iertare lui Dumnezeu! Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

2|200|Când v-ați împlinit pravilele voastre, amintiți-vă de Dumnezeu, precum vă amintiți de tații voștrii, ba chiar mai mare să fie amintirea Lui! Oamenii care

spun: "Domnul nostru! Dăruiește-ne pe noi în Viața de Acum!", nu vor afla iertare în Viața de Apoi.

2|201|Oamenii care spun: "Domnul nostru! Dăruiește-ne pe noi numai cu bine în Viața de Acum și în Viața de Apoi! Ferește-ne de osânda Focului!

2|202|Aceștia vor avea parte de ce și-au agonisit. Dumnezeu este Grabnic la socoteală.

2|203|Amintiți-vă pe Dumnezeu în zilele hotărnicite! Nici un păcat nu va fi asupra celui ce se grăbește cu două zile și nici asupra celui ce întârzie. Aceasta este pentru cei care se tem. Temeți-vă de Dumnezeu! Să știți că la El veți fi strânși.

2|204|Printre oameni este câte unul a cărui spusă despre Viața de Acum te miră și el îl ia martor pe Dumnezeu pentru ceea ce este în inima sa, însă, de fapt, el îi este cel mai înverșunat potrivnic.

2|205|De îndată ce-ți întoarce spatele, el se trudește să strice ceea ce este pe pământ, să nimicească recoltele și turmele. Dumnezeu nu iubește stricăciunea.

2|206|Când i se spune: "Teme-te de Dumnezeu!", puterea păcatului pune stăpânire pe el și de Gheena va avea parte. Ce rău așternut!

2|207|Printre oameni este câte unul care s-a vândut pe sine pentru a-i fi pe plac lui Dumnezeu. Dumnezeu este Bun cu robii Săi.

2|208|O, voi cei ce credeți! Intrați cu toții în pace! Nu călcați pe urmele diavolului, căci el este vrăjmașul vostru fățiș.

2|209|Dacă vă poticniți, după ce dovezile vădite v-au fost aduse, să știți că Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

2|210|Ei ce vor fi așteptând? Ca Dumnezeu să le vină cu îngerii, la umbra norilor? Soarta a fost hotărâtă: totul se întoarce la Dumnezeu.

2|211|Întreabă-i pe fiii lui Israel câte dovezi vădite le-au fost date. Dumnezeu este Aprig la pedeapsă pentru cel care schimbă harul lui Dumnezeu după ce l-a primit.

2|212|Viața de Acum a fost împodobită doar pentru cei tăgăduitori care își bat joc de credincioși, însă cei care se tem de Dumnezeu vor fi deasupra lor în Ziua Învierii. Dumnezeu înzestrează pe cine voiește, fără socoteală.

2|213|Pe când oamenii erau o singură adunare, Dumnezeu le-a trimis profeții ca să-i vestească și ca să le predice. El a pogorât Cartea întru Adevăr ca să judece între oameni și să-i lămurească de ce se ceartă. Cei cărora le-a fost dată însă Cartea, după ce-au primit dovezile vădite, s-au pizmuit între ei. Dumnezeu i-a călăuzit doar pe cei care au crezut acest Adevăr asupra căruia alții s-au certat, cu îngăduința Sa. Dumnezeu călăuzește pe cine voiește pe calea cea dreaptă.

2|214|Credeți că veți intra în Rai, câtă vreme nu ați fost puși la încercare, precum cei dinaintea voastră, prin urgii, nenorociri, cutremure? Trimisul și cei care cred dimpreună cu el, vor spune atunci: "Când ne va veni ajutorul de la Dumnezeu?" Oare ajutorul de la Dumnezeu nu este aproape?

2|215|Ei te vor întreba ce milostenie să dea. Spune-le: "Ceea ce dați milostenie din avere să fie pentru părinți, pentru cei apropiați, pentru orfani, pentru săraci și pentru drumeț." Dumnezeu cunoaște binele pe care-l faceți.

2|216|Lupta v-a fost scrisă, însă vouă vă este silă de ea. S-ar putea să vă fie silă de ceva, însă să fie un lucru bun pentru voi. S-ar putea să iubiți ceva, și să fie un lucru rău pentru voi. Dumnezeu știe, însă voi nu știți.

2|217|Când te întreabă despre luptă în răstimpul Lunii celei Sfinte, spune-le: "Lupta în această lună este o grozăvie, însă a-i îndepărta pe oameni de calea lui Dumnezeu, a fi necredincios față de El și față de Moscheea cea Sfântă este cu mult mai groaznic înaintea lui Dumnezeu. Ispita este mai groaznică decât lupta. Ei nu vor înceta să se lupte cu voi, până ce nu vă vor întoarce de la Legea voastră, dacă vor putea. Acelora dintre voi care se leapădă de Legea lor și mor în tăgadă, deșarte le vor fi faptele în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Ei vor fi soții Focului, unde vor veșnici.

2|218|Cei care cred, cei care au plecat în pribegie, cei care luptă pentru Calea lui Dumnezeu sunt cei care nădăjduiesc în milostivenia lui Dumnezeu. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

2|219|Când te întreabă despre vin și jocul de noroc, spune-le: "În amândouă, oamenii află un mare păcat, însă și un câștig, însă păcatul le este cu mult mai mare decât câștigul." Când te întreabă despre milostenie, spune-le: "Dați ceea ce vă prisosește!" Așa vă lămurește Dumnezeu semnele Sale. Poate veți chibzui

2|220|la Viața de Acum și la Viața de Apoi! Când te întreabă despre orfani,

spune-le: "Este o faptă lăudabilă să le faci un bine, căci ei sunt frații voștri, de îndată ce-i primiți printre voi." Dumnezeu îl deosebește pe stricător de îndreptător. Dacă Dumnezeu ar voi, v-ar năpăstui. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

2|221|Nu vă luați neveste închinătoare la idoli, până ce ele nu cred! O roabă credincioasă este mai bună decât o închinătoare la idoli, chiar dacă vă place de aceasta. Nu vă dați fetele de neveste închinătorilor la idoli, până ce ei nu cred! Un rob credincios este mai bun decât un închinător la idoli, chiar dacă vă place de acesta. Aceștia sunt cei care vă cheamă în Foc. Dumnezeu vă cheamă, cu îngăduința Sa, în Rai și la iertare. Așa lămurește El oamenilor semnele Sale. Poate își vor aminti!.

2|222|Când te întreabă despre scurgerea femeii, spune-le: "Este un rău! Țineți-vă departe de femei în vremea scurgerii lor și nu vă apropiați de ele până ce nu se vor curăți. Atunci când sunt curate, duceți-vă la ele precum v-a poruncit Dumnezeu." Dumnezeu îi iubește pe cei care se căiesc Lui, așa cum îi iubește și pe cei care se curăță.

2|223|Femeile voastre vă sunt vouă ogor. Duceți-vă la ogorul vostru cum veți voi, însă, înainte, faceți ceva și pentru sufletele voastre. Temeți-vă de Dumnezeu! Să știți că-L veți întâlni. Așa vestește-le credincioșilor!

2|224|Nu faceți din Dumnezeu temeiul juruințelor voastre ca să arătați că sunteți buni, că vă temeți de Dumnezeu, că hotărâniți împăcarea între oameni. Dumnezeu este Auzitor, Știutor.

2|225|Dumnezeu nu vă va pedepsi pentru o vorbă aruncată în juruințele voastre, însă vă va pedepsi pentru ceea ce dospesc inimile voastre. Dumnezeu este Iertător, Bland.

2|226|Cei care se despart de femeile lor, trebuie să păstreze un răgaz de patru luni, iar dacă se răzgândesc, Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

2|227|Dacă vor să divorțeze de femeile lor, să știe că Dumnezeu este Auzitor, Știutor!

2|228|Femeile divorțate vor aștepta vreme de trei scurgeri. Lor nu le este îngăduit să tăinuiască ceea ce Dumnezeu a plăsmuit în pântecul lor, dacă ele cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi. Dacă soții lor doresc împăcarea, ei au dreptul să le ia înapoi în acest răstimp. Ele au drepturi și obligații deopotrivă, după cuviință, însă bărbații au întâietate asupra lor. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

2|229|Se poate divorța de două ori. Atunci, fie vă luați înapoi nevasta în chip cumsecade, fie o lăsați să plece în chip mulțumit. Nu vă este îngăduit să luați înapoi ceva din ceea ce i-ați dat – dacă amândoi se tem ca nu cumva să încalce hotarele lui Dumnezeu. Dacă vă temeți să nu încălcați hotarele lui Dumnezeu, nu se va face nici o vină, nici unuia, nici altuia, dacă soția dă o despăgubire. Acestea sunt hotarele lui Dumnezeu. Nu le încălcați! Cei care calcă hotarele lui Dumnezeu sunt nedrepti.

2|230|Dacă un bărbat divorțează de femeia lui, ea nu-i mai este îngăduită lui câtă vreme ea nu s-a măritat cu altul. Dacă acesta divorțează de ea și apoi cei doi se împacă, nici o vină nu le va fi făcută, dacă ei cred că așa păzesc hotarele lui Dumnezeu pe care El le lămurește poporului ce înțelege.

2|231|Atunci când ați divorțat de femeile voastre și ele au ajuns la sorocul hotărât, țineți-le cum se cuvine ori despărțiți-vă de ele cum se cuvine. Nu le țineți cu sila, căci, astfel, încălcați hotarele. Cine va face așa se nedreptățește pe sine însuși. Nu socotiți semnele lui Dumnezeu o joacă. Amintiți-vă de binefacerile lui Dumnezeu asupra voastră și de ceea ce a pogorât asupra voastră din Cartea și din înțelepciunea pe care El vi le propovăduiește. Temeți-vă de Dumnezeu! Să știți că Dumnezeu este Atotștiutor!

2|232|După ce ați divorțat de femeile voastre, iar ele au ajuns la sorocul hotărât, nu le împiedicați să se mărite cu noii lor soți, dacă au căzut la învoială, după cuviință. Așa i se propovăduiește aceluia dintre voi care crede în Dumnezeu și în Ziua de Apoi. Astfel este mai curat și mai neîntinat pentru voi. Dumnezeu știe, însă voi nu știți.

2|233|Mamele care vor să-și alăpteze copiii în chip desăvârșit, trebuie să-i alăpteze doi ani împliniți. Tatăl trebuie să le dea mâncare și veșminte după cuviință, însă fiecare va face aceasta, după mijloacele sale. Nici mama, nici tatăl nu vor fi în pagubă față de copil, căci și moștenitorul are obligații asemănătoare față de ei. Dacă, prin învoiala amândurora, părinții vor să-și înțarce copilul, nici o vină nu li se va face. Dacă vreți să luați o doică

pentru copiii voștri, nici o vină nu vi se va face, dacă vă veți învoi să-i plătiți după cuviință. Temeți-vă de Dumnezeu! Să știți că Dumnezeu este Văzător a ceea ce faceți.

2|234|Unii dintre voi mor, lăsând în urma lor soții: acestea trebuie să păzească răstimpul de patru luni și zece zile. După ce au ajuns la soroc, nici o vină nu vi se va face vouă pentru ceea ce ele vor face cu ele însele, după cuviință. Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

2|235|Nici o vină nu vi se va face dacă vă veți arăta dorința de a peți femei ori dacă veți ascunde acest lucru în sufletele voastre, căci Dumnezeu știe că vă gândiți la femeile acelea. Să nu le făgăduiți nimic în taină, ci spuneți-le cuvintele ce se cuvin. Nu hotărâți încheierea unei căsătorii înainte ca ceea ce-i scris să ajungă la sorocu-i. Să știți că Dumnezeu știe ceea ce este în sinele vostru. Băgați de seamă la El! Să știți că Dumnezeu este Iertător, Blând.

2|236|Nici o vină nu vi se va face dacă divorțați de femeile pe care nici nu le-ați atins ori de cele față de care nu aveți obligații. Dați-le cele de trebuință! Omul înstărit va da după mijloacele sale, iar omul nevoiaș după mijloacele sale, după cuviință. Așa se cade făptuitorilor de bine.

2|237|Dacă divorțați de femeile pe care nici nu le-ați atins ori de cele cărora le-ați dat deja dota, dați-le jumătate din ceea ce v-ați legat că le veți da, dacă ele nu renunță ori dacă cel în mâna căruia se află învoiala de căsătorie nu se retrage. Ar fi mai cuviincios să se retragă. Nu uitați să fiți mărinimoși unii cu alții. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

2|238|Stăruiți în rugăciuni și, mai ales, în rugăciunea de la mijlocul zilei. Sculați-vă pentru a vă ruga lui Dumnezeu cu pioșenie.

2|239|Dacă sunteți într-un impas, rugați-vă mergând pe jos ori călare! La vreme de tihnă, amintiți-vă de Dumnezeu, așa cum El v-a învățat pe când nimic nu știati.

2|240|Acei dintre voi, pe care moartea-i ajunge și lasă în urma lor soții, să facă un testament prin care să le asigure traiul un an. Ele nu vor fi izgonite din casele lor, însă dacă ele însele ies, atunci nici o vină nu veți avea voi de ceea ce fac cu ele însele, după cuviință. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

2|241|Femeilor divorțate li se cade un trai cum se cuvine. Aceasta este o datorie pentru cei temători.

2|242|Așa vă lămurește Dumnezeu semnele Sale. Poate veți pricepe!

2|243|Nu i-ai văzut pe cei care de frica morții au ieșit cu miile din case? Dumnezeu le-a pus: "Muriți!", însă i-a înviat apoi. Dumnezeu este Stăpânul harului asupra oamenilor, însă cei mai mulți oameni nu-I dau Lui mulțumire.

2|244|Luptați pentru Calea lui Dumnezeu! Să știți că Dumnezeu este Auzitor, Știutor.

2|245|Cel care face un frumos împrumut lui Dumnezeu va primi înapoi de la Dumnezeu îndoit. Dumnezeu își strânge mâna ori și-o desface. Voi la El vă veți întoarce.

2|246|Nu le-ai văzut pe căpeteniile fiilor lui Israel de după Moise? I-au spus unuia dintre profeții lor: "Înălță-ne nouă un rege și vom lupta, atunci, pentru Calea lui Dumnezeu." El le spuse: "Oare puteți, dacă v-a fost scris să luptați, să nu luptați? Ei i-au spus: "Nu avem cum să nu luptăm pentru Calea lui Dumnezeu, de vreme ce am fost izgoniți din casele noastre și despărțiți de copiii noștri." Când le-a fost dat însă să lupte, au întors spatele, în afara puținora dintre ei. Dumnezeu este Știutor al celor nedrepti.

2|247|Profetul lor le spuse: "Dumnezeu vi l-a înălțat rege pe Saul." Ei i-au spus: "Cum să aibă el putere asupra Mea? Noi suntem mai îndreptățiți decât el să domnim, căci el nu are nici măcar întâietatea bogăției." El le spuse: "Dumnezeu l-a ales, dându-i întâietate asupra voastră, a tuturor. El i-a dat întâietate asupra voastră prin știința și făptura pe care i le-a dăruit." Dumnezeu dă regatul Său cui voiește. Dumnezeu este Cuprinzător, Știutor.

2|248|Profetul le spuse: "Iată care va fi semnul regatului său: vă va veni un coșciug, purtat de îngeri, în care se află liniștea de la Domnul vostru și moaștele neamului lui Moise și ale neamului lui Aaron. Aici este un semn pentru voi, dacă sunteți credincioși."

2|249|Saul le spuse, atunci când porni cu oștirea sa: "Dumnezeu vă va pune la încercare cu un râu. Cel care va bea nu va fi dintre ai mei, iar cel care nu va gusta va fi dintre ai mei, precum și cel care va lua puțină apă în căușul palmei." Și ei băură, în afara puținora dintre ei. După ce a trecut râul cu cei care credeau, aceștia i-au spus: "Noi nu avem nici o putință astăzi înaintea lui

Goliat și a oștirilor sale." Atunci cei care se gândeau la întâlnirea cu Dumnezeu, au spus: "De câte ori o mână de oameni nu a biruit o oștire numeroasă, cu îngăduința lui Dumnezeu?" Dumnezeu este cu cei răbdători.

2|250|Când se aflară dinaintea lui Goliat și a oștirilor sale, au spus: "Domnul nostru! Varsă asupra noastră răbdare, întărește-ne nouă picioarele, dă-ne nouă ajutor asupra acestui neam de tăgăduitori."

2|251|Și ei, cu îngăduința lui Dumnezeu, i-au înfrânt, iar David l-a ucis pe Goliat. Dumnezeu i-a dăruit lui David regatul și înțelepciunea și El l-a învățat ceea ce a voit. Dacă Dumnezeu nu i-ar respinge pe unii oameni cu ajutorul altora, atunci pământul ar fi plin de stricăciune. Dumnezeu este Stăpânul harului asupra lumilor.

2|252|Acestea sunt semnele lui Dumnezeu pe care Noi ți le vestim, căci tu ești dintre trimiși.

2|253|Noi i-am pus pe unii trimiși înaintea altora. Unora Dumnezeu le-a vorbit, pe alții Dumnezeu i-a ridicat pe trepte înalte. Noi i-am dat lui Iisus, fiul Mariei, dovezi vădite și l-am întărit cu duhul sfințeniei. Dacă Dumnezeu ar fi voit, cei care au venit după el nu s-ar mai fi omorât între ei, de vreme ce dovezi vădite le-au fost date. Ei nu au ajuns însă la o înțelegere, căci unii dintre ei au crezut, iar alții au tăgăduit. Dacă Dumnezeu ar fi voit, ei nu s-ar fi omorât între ei, însă Dumnezeu face ce voiește.

2|254|O, voi cei ce credeți! Dați milostenie din ceea ce v-am dăruit, înainte de a veni o Zi, când nici negoțul, nici prietenia, nici mijlocirea nu vor mai sluji la nimic. Nedrepti sunt cei tăgăduitori!

2|255|Dumnezeu! Nu este Dumnezeu afară de El, Viul, Veșnicul! Nici picoteala, nici somnul nu-L prind vreodată! Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ. Cine-ar putea mijloci la El, fără îngăduința Sa? El cunoaște cele dinaintea lor și cele de după ei, iar ei nu cuprind din știința Sa decât ceea ce El voiește. Tronul Său este mai întins decât cerurile și pământul a căror păzire nu-I este Lui povară, căci El este Înaltul, Marele.

2|256|Nici o stricăciune în Credință! Calea cea Dreaptă se deosebește de rătăcire. Cel care îl tăgăduiește pe Taghut și crede în Dumnezeu a apucat cea mai trainică toartă, cea care nu se sparge. Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul.

2|257|Dumnezeu este Stăpânul celor care cred, căci El îi scoate din întunecimi către lumină. Cei care tăgăduiesc îi au stăpâni pe Taguți (Răzvrățiți) care îi scot de la lumină către întunecimi, de aceea ei vor fi soții Focului, unde vor veșnici.

2|258|Nu l-ai văzut pe cel care s-a sfădit cu Abraham asupra Domnului său, fiindcă Dumnezeu îi dăduse lui regatul? Abraham îi spuse: "Domnul Meu este Cel ce dăruiește viața și moartea deopotrivă." El îi spuse: "Eu sunt cel care dăruiește viața și moartea!" Abraham îi spuse: "Dumnezeu face să se ivească soarele de la Răsărit, tu, fă-l să se ivească de la Asfințit!" Cel care tăgăduia a rămas încurcat, căci Dumnezeu nu călăuzește neamul celor nedrepti.

2|259|Pe cel care, trecând pe lângă o cetate prăbușită în ruină, spuse: "Cum o va mai învia Dumnezeu după moartea ei?", Dumnezeu l-a ținut mort o sută de ani, apoi l-a înviat și l-a întrebat: "Cât ai zăcut acolo?", el îi spuse: "Am stat o zi ori chiar mai puțin. Dumnezeu îi spuse: "Nu, ai zăcut o sută de ani! Privește-ți mâncarea și băutura: nu s-au stricat! Privește-ți măgarul! Noi vom face din tine un semn vorbitor pentru oameni. Privește cum rânduim osemintele și cum le înveșmântăm în carne!" Dinaintea acestei dovezi vădite, omul spuse: "Știu că Dumnezeu este Atotputernic."

2|260|Abraham spuse: "Domnul Meu! Arată-mi cum dai morților viață!" Dumnezeu l-a întrebat: "Nu crezi?" El i-a spus: "Ba da, eu cred, însă vreau ca și inima mea să-și afle tihna." Dumnezeu spuse: "Ia patru păsări și taie-le în bucăți! Pune fiecare bucată sub un alt munte, iar apoi cheamă-le! Ele vor veni la tine în mare grabă." Să știi că Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

2|261|Cei care își cheltuiesc averile pentru Calea lui Dumnezeu sunt asemenea unui grăunte care dă naștere la șapte spice, iar fiecare spic are o sută de grăunțe. Dumnezeu dăruiește îndoit cui voiește. Dumnezeu este Cuprinzător, Știutor.

2|262|Cei care își cheltuiesc averile pentru Calea lui Dumnezeu și nu se gândesc la ceea ce au dat cu părere de rău ori cu ocară, aceia își vor afla răsplata la Domnul lor. Ei nu vor cunoaște acolo teamă și nu vor fi mârniți.

2|263|Vorba cuviincioasă și iertarea sunt mai bune decât milostenia urmată de ocară. Dumnezeu este Bogat, Blând.

2|264|Nu vă faceți zadarnice milosteniile voastre, alăturându-le o părere de rău ori o ocară, la fel ca acela care dă din averile sale ca să-l vadă oamenii, însă care nu crede nici în Dumnezeu, nici în Ziua de Apoi. Este asemenea unei stânci acoperite cu tărână: o ploaie zdravănă o va lovi și o va lăsa golașă. Ei nu stăpânesc nimic din ceea ce au agonisit. Dumnezeu nu călăuzește neamul celor tăgăduitori.

2|265|Cei care își cheltuiesc averile, căutând să-i placă lui Dumnezeu și să-și întărească sufletele sunt asemenea unei grădini sădite pe un deal: dacă o ploaie zdravănă o atinge, ea va da de două ori mai multe roade, însă dacă nu o atinge nici o ploaie zdravănă, atunci și roua îi este de ajuns. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

2|266|Nu ar dori oricare dintre voi să stăpânească o grădină sădită cu curmali și vie, prin care curg pârauri și în care sunt fructe de tot soiul? Iată că bătrânețea l-a ajuns însă; seminția lui este slabă; un vânt de foc a lovit grădina și a ars-o. Așa vă lămurește Dumnezeu vouă semnele Sale. Poate veți chibzui!

2|267|O, voi cei ce credeți! Dați milostenie din bunătățile pe care le-ați agonisit și din roadele pe care, pentru voi, le-am făcut să iasă din pământ! Nu alegeți ceea ce-i rău ca să-l dați drept milostenie. Voi n-ați alege ceea ce este rău doar dacă ați închide ochii. Să știți că Dumnezeu este Bogat, Lăudat.

2|268|Diavolul vă amenință cu sărăcia și vă poruncește lucruri rușinoase, iar Dumnezeu vă făgăduiește iertare și har. Dumnezeu este Cuprinzător, Știutor.

2|269|El dăruiește înțelepciune cui voiește. Cel căruia i s-a dăruit înțelepciune se bucură de mult bine. Doar cei dăruiti cu minte chibzuiesc!

2|270|Oricare ar fi milostenia pe care o dați, oricare ar fi dorința pe care o aveți, Dumnezeu știe negreșit. Cei tăgăduitori nu vor primi nici un ajutor.

2|271|Dacă dați milostenia pe față, este bine, însă dacă o dați sărmanilor pe ascuns, este și mai bine pentru voi. Ea vă șterge din relele voastre. Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

2|272|Nu stă asupra ta să-i călăuzești, căci Dumnezeu călăuzește pe cine voiește. Milostenia pe care o dați este spre binele vostru. Nu dați decât căutând către fața lui Dumnezeu! Ceea ce dați drept milostenie vă va fi înapoiat și nu veți fi nedreptățiți.

2|273|Pe cei săraci, ajunși în mizerie, pe Calea lui Dumnezeu, care acum nu mai pot stăbăte întinderile, nestiutorul îi crede bogați din pricina cucerniciei lor. Tu îi vei cunoaște după înfățișare, căci nu vor cere milostenie cu neobrăzare. Dumnezeu știe întru totul bunurile pe care li le dați lor...

2|274|Cei care dau din averile lor, noapte și zi, pe ascuns ori pe față, își vor afla răsplata la Domnul lor: ei nu vor cunoaște acolo teamă și nici nu vor fi mârniți.

2|275|Cei care se hrănesc din camătă nu se vor ridica în Ziua Judecății decât așa cum se ridică acela pe care Diavolul l-a lovit cu strășnicie. Aceasta, fiindcă ei spun: "Negustoria și camăta sunt deopotrivă." Dumnezeu a îngăduit negustoria, însă a oprit camăta. Cel care se va lăsa de camătă, îndată ce aude o predică de la Domnul său, va putea păstra ceea ce a agonisit. Fapta lui este la Dumnezeu. Cei care se vor reîntoarce la camătă, vor fi soții Focului, unde vor veșnici.

2|276|Dumnezeu va strivi camăta și va înălța milostenia. El nu-l iubește pe tăgăduitorul păcătos.

2|277|Cei care cred, cei care fac binele, cei care își săvârșesc rugăciunea, cei care dau milostenie, aceia sunt cei care își vor afla răsplata la Domnul lor: ei nu vor cunoaște acolo teamă și nici nu vor fi mârniți.

2|278|O, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Dumnezeu! Lăsați camăta, dacă sunteți credincioși.

2|279|Dacă nu o faceți, veți auzi de un război de la Dumnezeu și de la trimisul Său. Dacă vă veți căi, vă veți putea păstra agoniseala. Nu nedreptățiți și nu veți fi nedreptățiți.

2|280|Dacă îi este greu cuiva, așteptați până îi va fi ușor. Dacă vă milostiviți de el, este cu atât mai bine pentru voi. O, dacă ați ști!

2|281|Temeți-vă de ziua când vă veți întoarce la Dumnezeu, ziua când fiecare suflet va primi răsplata a ceea ce a agonisit, ziua când nimeni nu va fi nedreptățit.

2|282|O, voi cei ce credeți! Scrieți-vă datoria pe care o aveți și care trebuie plătită la un soroc hotărât! Un scrib ales dintre voi s-o scrie cinstit! Nici un

scrib să nu refuze s-o scrie așa cum Dumnezeu l-a învățat: să scrie ceea ce datornicul îi dictează, să se teamă de Domnul său, să nu taie nimic din datorie! Dacă datornicul este nebun ori beteag, dacă nu poate dicta el însuși, atunci un împuternicit al său să o dicteze cinstit. Cereți mărturisirea a doi martori dintre oamenii voștri! Dacă nu aflați doi bărbați, atunci alegeți un bărbat și două femei dintre cei asupra cărora vă învoiți ca martori. Dacă una dintre femei se înșeală, cealaltă îi va aminti ceea ce ea a uitat. Martorii să nu refuze, atunci când sunt chemați să depună mărturie. Nu șovăiți să scrieți această datorie, fie ea mică ori mare, hotărându-i sorocul. Așa este drept înaintea lui Dumnezeu. Așa se dă mai multă greutate mărturiei și așa vi se îndepărtează orice îndoială. Când este vorba de o treabă ce o îndepliniți pe loc, între voi, nu vi se va face nici o vină, dacă nu o veți scrie. Chemați-vă martori, atunci când faceți negoț! Să nu-i înfricoșați, nici pe scrib, nici pe martor! Dacă o veți face, vă veți dovedi silnici. Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu vă învață, căci Dumnezeu este Atotștiutor.

2|283|Dacă sunteți în călătorie și nu veți afla nici un scrib, veți amaneta ceva. Dacă unul dintre voi amanetează altuia, cel care a primit lucrul amanetat va trebui să-l înapoieze. Să se teamă de Dumnezeu, Domnul său! Nu refuzați să depuneți mărturie, căci cel care refuză păcătuiește în inima lui. Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

2|284|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Dacă destăinuiți ceea ce este în sinea voastră ori dacă tăinuți, Dumnezeu vă va cere socoteală. El iartă pe cine voiește și osândește pe cine voiește.

2|285|Trimisul a crezut în ceea ce a fost pogorât asupra sa de la Domnul său. El, laolaltă cu credincioșii, au crezut în Dumnezeu, în îngerii Săi, în cărțile Sale, în trimișii Săi. "Noi nu facem deosebire între trimișii Săi." Și ei au spus: "Ascultăm și ne supunem! Iertarea Ta, Domnul nostru, căci întru Tine este devenirea!"

2|286|Dumnezeu nu împovărează nici un suflet peste ceea ce ar putea duce. Binele pe care-l va săvârși se va întoarce la el, precum și răul pe care-l va săvârși. Domnul nostru! Nu ne osândești dacă vom uita ori vom greși! Domnul nostru! Nu ne da nouă o povară asemenea celei pe care le-ai dat-o celor dinaintea noastră! Domnul nostru! Nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem duce! Șterge greșelile noastre! Iartă-ne nouă! Miluiește-ne pe noi! Tu ești Oblăduitorul nostru! Ajută-ne nouă împotriva neamului celor tăgăduitori!

3|1|Alif. Lam. Mim.

3|2|Dumnezeu! Nu este dumnezeu afară de El, Viul, Veșnicul!

3|3|El a pogorât asupra ta Cartea, întru Adevăr, pentru a le întări pe cele dinaintea ei. De asemenea, El a pogorât Tora și Evanghelia

3|4|mai înainte drept călăuzire oamenilor, precum a pogorât și Legea. Cei care nu cred în semnele lui Dumnezeu, de o osândă aprigă, vor avea parte. Dumnezeu este Puternic, Stăpîn al răzbunării.

3|5|Nimic nu îi este ascuns lui Dumnezeu, nici pe pământ, și nici în cer.

3|6|El este Cel care, în pantece, vă plăsmuiește cum voiește. Nu este dumnezeu afară de El, Puternicul, Înțeleptul!

3|7|El este Cel ce a pogorât asupra ta Cartea cu versete desăvârșite din Maica Scripturii și altele asemenea. Cei ale căror inimi se apleacă spre păcat se leagă de ceea ce este spus întru asemănare, căci ei caută gâlceavă și sunt lacomi de tâlcuiri, însă nimeni altul în afară de Dumnezeu nu cunoaște tâlcuirea Cărții. Cei înrădăcinați în știință spun: "Noi credem! Totul vine de la Domnul nostru!" Doar cei dăruiți cu minte își vor aminti!

3|8|Domnul nostru! Nu rătăci inimile noastre, după ce ne-ai călăuzit! Dăruiește-ne nouă din milostivenia Ta. Tu ești Mulțdăruitorul.

3|9|Domnul nostru! Tu ești Cel ce îi va strânge pe oameni într-o zi, fără nici o îndoială, căci Dumnezeu nu își calcă făgăduiala.

3|10|Celor tăgăduitori, nici averile, nici copiii nu le vor sluji la nimic înaintea lui Dumnezeu, căci ei vor fi hrană Focului.

3|11|Așa a fost și cu neamul lui Faraon și cu cei dinaintea lui. Ei au socotit semnele Noastre minciuni, iar Dumnezeu i-a luat pentru păcatele lor. Dumnezeu este Aprig la pedeapsă.

3|12|Spune-le celor care tăgăduiesc: "Veți fi biruiți, iar apoi în Gheena veți fi strânși." Ce rău așternut!

3|13|Un semn v-a fost dat când cele două tabere s-au întâlnit: una lupta pentru Calea lui Dumnezeu, iar cealaltă, de tăgăduitori, o văzu de două ori mai mare.

Dumnezeu ajută pe cine voiește. Întru aceasta este o învățătură pentru cei dăruiți cu puterea de a vedea.

3|14|Oamenilor le apare drept podoabă dragostea pentru cele dorite: femei, copii, grămezi grele de aur și argint, cai de rasă, turme și ogoare semănate. Acestea sunt o bucurie vremelnică a Vieții de Acum, însă la Dumnezeu este cel mai bun loc în care vă veți întoarce.

3|15|Spune: "V-aș putea vesti eu un lucru mai bun decât acesta?" Cei care se tem de Domnul lor vor avea, la El, Grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici, cu femei neprihănite, în tihna lui Dumnezeu. Dumnezeu este Văzător al robilor Săi.

3|16|Cei care spun: "Noi am crezut! Iartă-ne nouă păcatele noastre, ferește-ne pe noi de osânda Focului"

3|17|sunt cei răbdători, cei dreپți, cei pioși, cei care dau milostenie și cei care, dis-de-dimineată, cer iertare.

3|18|Dumnezeu mărturiseșe și, laolaltă cu El, îngerii și cei dăruiți cu cunoaștere: "Nu este dumnezeu afară de El, Puternicul, Înțeleptul."

3|19|Adevărata credință înaintea lui Dumnezeu este Supunerea. Cei cărora Cartea le-a fost dată nu s-au împotrivit unii altora, din pizmă, decât după ce au primit știința. Cel care tăgăduiește semnele lui Dumnezeu să știe că Dumnezeu este Grabnic la socoteală.

3|20|Spune-le celor care îți caută pricină: "Eu m-am supus lui Dumnezeu întru totul, eu și cei care m-au urmat." Spune-le celor cărora le-a fost dată Cartea și neștiutorilor: "Vă supuneți lui Dumnezeu?" Dacă s-au supus lui Dumnezeu, sunt bine călăuziți, însă, dacă-și întorc spatele, se rătăcesc. Asupra ta este doar înștiințarea și atât! Dumnezeu este Văzător al robilor Săi.

3|21|Vestește-le o osândă dureroasă celor care tăgăduiesc semnele lui Dumnezeu, celor care îi ucid, fără de dreptate, pe profeți, acelora dintre oameni care îi ucid pe cei care poruncesc dreptatea.

3|22|Deșarte le sunt faptele în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Ei nu vor avea ajutoare.

3|23|Nu i-ai văzut pe cei cărora li s-a dat din Carte cum cheamă Cartea să judece între ei? Unii dintre ei însă întorc spatele, nepăsători.

3|24|Și aceasta, fiindcă ei spun: "Focul nu ne va atinge decât puține zile." N-au decât să se lase rătăciți în legea lor de ceea ce au născocit!

3|25|Ce se va întâmpla cu ei atunci când, fără nici o îndoială, îi vom strânge într-o zi? Fiecărui suflet i se va da după ceea ce a agonisit și nimeni nu va fi nedreptățit.

3|26|Spune: "Dumnezeule, Stăpân al Împărăției! Tu dai împărăția cui voiești și iei împărăția cui voiești. Tu înalți pe cine voiești și cobori pe cine voiești. În mâna Ta este binele. Tu ești Atotputernicul.

3|27|Tu faci ca noaptea să străpungă ziua și faci ca ziua să străpungă noaptea. Tu scoți viul din mort, precum și mortul din viu. Tu înzestrezi pe cine voiești, fără socoteală.

3|28|Credincioșii să nu-și ia oblăduitori tăgăduitori în locul credincioșilor. Cel care va face altfel nu va avea nimic de la Dumnezeu, doar dacă nu vă temeți de el. Dumnezeu însuși vă previne, căci întru Dumnezeu este devenirea.

3|29|Spune-le: "Dacă tăinuieți ce este în inimile voastre, ori dacă destăinuieți, Dumnezeu știe." El știe ceea ce este în ceruri, precum și pe pământ. Dumnezeu este Atotputernic.

3|30|În Ziua când fiecui suflet va găsi ceea ce va fi făcut bine și ceea ce va fi făcut rău, va fi dorit ca vreme îndepărtată să fie între el și acea Zi. Dumnezeu vă previne asupra Lui însuși. Dumnezeu este Milostiv cu robii Săi.

3|31|Spune-le: "De-L iubiți pe Dumnezeu, urmați-mă, căci Dumnezeu vă va iubi și vă va ierta vouă păcatele. Dumnezeu este Iertător, Milostiv."

3|32|(32) Spune-le: "Dați ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său. Să știți, voi, cei care întoarceți spatele, că Dumnezeu nu-i iubește pe tăgăduitori."

3|33|Dumnezeu a ales, înaintea lumilor, pe Adam, pe Noe, neamul lui Abraham, neamul lui Imran,

3|34|și semințiile lor, ieșite unele din altele. Dumnezeu este Auzitor, Știutor."

3|35|Femeia lui Imran spuse: "Domnul Meu! Ție îți închin rodul pântecului meu! Primește-l de la mine! Tu ești Auzitorul, Știutorul."

3|36|După ce născu, ea spuse: "Domnul Meu! Am născut o fată." Dumnezeu știa ceea ce ea a odrăslit, căci un băiat nu este asemenea unei fete. "O voi numi Maria și

sub oblăduirea Ta o pun, pe ea și seminția ei, împotriva Diavolului cel blestemat, bătut fie cu pietre!"

3|37|Domnul său o primi cu bunătate și îi dădu să crească frumos, iar Zaharia îi purtă de grijă. De fiecare dată când Zaharia intra la ea în cameră, găsea alături de ea mâncarea trebuincioasă, așa că el o întrebă: "O, Maria! De unde ai aceasta?" Ea spuse: "De la Dumnezeu, căci Dumnezeu înzestrea pe cine voiește, fără să dea socoteală."

3|38|Atunci, Zaharia îl chemă pe Domnul său și spuse: "Domnul Meu! Dăruiește-mi mie, de la Tine, o seminție bună! Tu ești Cel ce aude rugile."

3|39|În vreme ce el, în picioare, se ruga în templu, îngerii îi strigară: "Dumnezeu ți-l vestește pe Ioan care va întări Cuvântul lui Dumnezeu. El va fi om de vază, cumpătat, un profet dintre cei fără de prihană."

3|40|Zaharia spuse: "Domnul Meu! Cum aş putea avea eu un băiat? Bătrânețea m-a ajuns, iar femeia mea este stearpă." Îngerul îi spuse: "Așa va fi, căci Dumnezeu face ce voiește."

3|41|Zaharia spuse: "Domnul Meu! Dă-mi un semn!" Îngerul îi spuse: "Semnul tău va fi să nu vorbești oamenilor decât prin gesturi, vreme de trei zile. Cheamă-L des pe Domnul tău, preamărește-L în amurg și în zor!."

3|42|Îngerii au spus: "O, Maria! Dumnezeu te-a ales și ți-a dat curățenie. El te-a ales înaintea femeilor lumilor."

3|43|O, Maria! Fii pioasă față de Domnul tău! Prosternează-te și îngenunche cu cei care îngenunche!"

3|44|Aceasta este una dintre istoriile privitoare la Taină pe care ție ți-o dezvăluim, căci tu nu ai fost printre ei când au aruncat sorți pentru a afla cine se va îngriji de Maria, căci tu nu ai fost printre ei nici când se certau pentru aceasta.

3|45|Îngerii îi spuseră: "O, Maria! Dumnezeu îți vestește un Cuvânt de la El: numele său este Cristos, Iisus, fiul Mariei, slăvit în Viața de Acum și în Viața de Apoi, căci el este dintre cei apropiați lui Dumnezeu."

3|46|Încă din leagăn va vorbi oamenilor ca un bătrân. El va fi dintre cei fără de prihană."

3|47|Ea spuse: "Domnul Meu! Cum să am un copil, când nici un bărbat nu m-a atins?" Îngerul spuse: "Dumnezeu creează ceea ce voiește și, când hotărăște un lucru, El spune: "Fii!" Și acesta este."

3|48|Dumnezeu îl va învăța Cartea, înțelepciunea, Tora și Evanghelia.

3|49|Și iată-l trimis fiilor lui Israel: "Eu v-am adus vouă un semn de la Domnul vostru: vă voi crea vouă din noroi, un chip de pasăre. Voi sufla asupra sa și va fi pasăre, cu îngăduința lui Dumnezeu. Eu îi tămăduiesc pe orb și pe leproși și morților le dau viață, cu îngăduința lui Dumnezeu. Eu vă dau știre ce să mâncați și ce să păstrați în casele voastre. Întru aceasta este un semn pentru voi, de sunteți credincioși."

3|50|Eu întăresc Tora dinaintea mea și vouă vă dau dezlegare la o parte dintre cele oprite. Eu v-am adus vouă un semn de la Domnul vostru. Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare!

3|51|Dumnezeu este Domnul Meu și Domnul vostru. Lui închinați-vă! Aceasta este Calea cea Dreaptă."

3|52|Iisus, când a simțit tăgada lor, le spuse: "Cine îmi sunt ajutoare întru Dumnezeu?" Apostolii spuseră: "Noi suntem ajutoarele lui Dumnezeu, căci noi credem în Dumnezeu. Fii martor că suntem supuși!"

3|53|Domnul nostru! Noi credem în ceea ce Tu ai pogorât și îl urmărim pe trimis. Scrie-ne pe noi între martori!"

3|54|Ei urziră împotriva lui Iisus. Și Dumnezeu urzi, iar El este cel mai bun urzitor.

3|55|Dumnezeu spuse: "O, Iisus! Eu te voi chema la Mine, te voi înălța la Mine și te voi izbăvi de cei care tăgăduiesc. Eu îi voi rândui pe cei care te-au urmat deasupra celor care tăgăduiesc, până în Ziua Învierii, când la Mine va fi întoarcerea voastră și atunci vă voi judeca pentru ceea ce vă învrăjbeați."

3|56|Pe cei care tăgăduiesc însă, Eu îi voi osândi la aprigă osândă în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Și ei nu vor afla ajutoare!"

3|57|Celor care cred și săvârșesc fapte bune, Dumnezeu le va da răsplata. Dumnezeu nu îi iubește pe nedrepti.

3|58|Noi îți recităm din versetele Sale și dintr-o Istorie înțeleaptă.

3|59|Iisus este înaintea lui Dumnezeu precum Adam pe care l-a creat din țărână și apoi îi spuse: "Fii!" Și acesta a fost.

3|60|Adevărul de la Domnul tău vine. Nu fi dintre cei care se îndoiesc.

3|61|Dacă vreunul îți întoarce vorba după ce tu ai primit știința, spune-i: "Veniți! Îi vom chema pe fiii noștri și pe fiii voștri, pe femeile noastre și pe femeile voastre, pe noi înșine și pe voi înșivă, și împreună vom înălța o rugă, chemând blestemul lui Dumnezeu asupra mincinoșilor."

3|62|Aceasta este Istoria adevărată: "Nu este alt dumnezeu afară de Dumnezeu." El este Puternicul, Înțeleptul.

3|63|Dacă întorc spatele, atunci să știe că Dumnezeu îi cunoaște pe cei care seamănă stricăciunea.

3|64|Spune-le: "Voi, oameni ai Cărții! Veniți la un Cuvânt ce deopotrivă este între noi și voi. Noi nu ne închinăm decât lui Dumnezeu, nu-I alăturăm nimic, nimeni dintre noi nu-i ia drept stăpâni pe alții în afara lui Dumnezeu." Dacă întorc spatele, spune-le: "Mărturisiți că noi suntem supușii!"

3|65|Voi, oameni ai Cărții! De ce vă certați asupra lui Abraham, de vreme ce și Tora și Evanghelia nu au fost pogorâte decât după el? Nu pricepeți oare?

3|66|Așa sunteți voi: vă certați pentru ceea ce nu aveți știință? Dumnezeu știe, însă voi nu știți.

3|67|Abraham nu a fost nici evreu, nici nazarean, ci el a fost un drept credincios, supus lui Dumnezeu. El nu a fost dintre închinătorii la idoli.

3|68|Cei mai apropiați de Abraham sunt cei care l-au urmat, precum și acest Profet și cei care cred. Dumnezeu este Oblăduitorul credincioșilor.

3|69|Unii dintre oamenii Cărții au vrut să vă rătăcească, însă ei nu se rătăcesc decât pe ei înșiși, fără să-și dea seama.

3|70|Voi, oameni ai Cărții! De ce tăgăduiți semnele lui Dumnezeu ai căror martori sunteți?

3|71|Voi, oameni ai Cărții! De ce înveșmântați Adevărul în deșărtăciune? De ce ascundeți Adevărul de vreme ce îl știți?

3|72|La începutul zilei credeți în ce le-a fost pogorât credincioșilor, iar la sfârșitul ei tăgăduiți. Poate se vor întoarce!

3|73|Nu credeți decât celor care urmează Legea voastră. Spune-le: "Călăuzirea este călăuzirea lui Dumnezeu. El poate da oricui ceea ce v-a dat vouă." Celor care se ceartă cu voi despre Domnul vostru, spune-le: "Harul este în mâna lui Dumnezeu, El îl dă cui voiește. Dumnezeu este Cuprinzător, Știutor.

3|74|El împărtășește milostivenia Sa cui voiește. Dumnezeu este Stăpânul Harului cel Mare."

3|75|Unii dintre oamenii Cărții, dacă le încredințezi un talant, ți-l înapoiază, iar alții, dacă le încredințezi un dinar, nu ți-l înapoiază, decât dacă stărui asupra lor. Și aceasta, fiindcă ei spun: "Nu avem nici o datorie față de cei neștiutori!" Ei spun minciuni despre Dumnezeu, cu toate că știu adevărul.

3|76|Cel care își ține învoiala și se teme de Dumnezeu, să știe că Dumnezeu îi iubește pe cei care se tem de El.

3|77|Cei care vând pe preț mărunț legământul cu Dumnezeu, precum și jurămintele lor, nu vor afla iertare în Viața de Apoi, iar Dumnezeu nici nu le va vorbi, nici nu se va uita la ei, în Ziua Învierii, și nici nu-i va curăți. Ei, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

3|78|Unii dintre ei întortochează Cartea cu limbile lor ca să credeți că ceea ce spun ei este din Carte, însă nu este din Carte. Ei spun că este de la Dumnezeu, însă nu este de la Dumnezeu. Ei spun minciuni despre Dumnezeu, cu toate că știu.

3|79|Nu se cade unui om căruia Dumnezeu i-a dat înțelepciunea și Profeția să spună apoi oamenilor: "Fiți robii mei, și nu ai lui Dumnezeu!", ci să spună: "Fiți cucernici, învățându-i Cartea pe alții, învățându-vă pe voi înșivă!"

3|80|Dumnezeu nu vă poruncește să-i luați drept stăpâni pe ingeri și pe profeți. Cum v-ar porunci tăgada, de vreme ce Lui I v-ați supus?

3|81|Eu v-am dat din Carte și din înțelepciune. Un trimis a venit la voi întărind ceea ce aveți deja. Credeți-i lui și ajutați-l. Vă învoiți să luați asupra voastră sarcina mea?" Ei au spus: "Ne învoim!" El spuse: "Mărturisiți, căci și eu voi fi cu voi dintre martori."

3|82|Cei care vor întoarce spatele după aceasta, aceștia sunt cei stricați.

3|83|Oare ei caută o altă Lege decât cea a lui Dumnezeu, când Lui i se supun cei din ceruri și de pe pământ, de voie ori de nevoie, și la El se vor întoarce?

3|84|Spune-le: "Noi credem în Dumnezeu, în ceea ce a pogorât asupra noastră, în ceea ce a pogorât asupra lui Abraham, Ismail, Isaac, Iacob, asupra triburilor, în ceea ce i-a fost dat lui Moise, lui Iisus, profeților, de la Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei, căci noi Lui îi suntem supuși."

3|85|Cel care caută în afara Islamului (Supunerii) o altă lege să știe că aceasta nu este primită, iar el, în Viața de Apoi, va fi între cei pierduți.

3|86|Cum să-i călăuzească Dumnezeu pe cei care tăgăduiesc, după ce au fost credincioși și au mărturisit că trimisul este Adevăr și după ce dovezi vădite le-au fost aduse? Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept.

3|87|Care le va fi răsplata? Blestemul lui Dumnezeu, al îngerilor și al oamenilor deopotrivă va cădea asupra lor.

3|88|Ei vor veșnici sub blestem, iar osânda nu le va fi ușurată și nimeni nu se va uita la ei,

3|89|În afară de acei care, după aceea, s-au căit și s-au îndreptat. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

3|90|Celor care tăgăduiesc după ce au crezut, iar apoi cresc în tăgadă, nu le va fi primită căința și astfel vor fi rătăciți.

3|91|Celor care tăgăduiesc și mor în tăgadă chiar de-ar da tot aurul de pe pământ ca să se răscumpere, nu le va fi primit nici unuia dintre ei. Aceștia, de o osândă dureroasă, vor avea parte și nu vor avea ajutoare.

3|92|Voi nu veți ajunge la cuvioșie, dacă nu veți da ca milostenie din ceea ce iubiți. Orice dați ca milostenie, Dumnezeu știe.

3|93|(93) Toate bucatele le sunt îngăduite fiilor lui Israel, afară de acelea pe care Israel s-a oprit el însuși de la ele, înainte ca Tora să fie pogorâtă. Spune-le: "Aduceți Tora! Citiți-o, dacă spuneți adevărul!"

3|94|Cei care nascocesc după aceea minciuni asupra lui Dumnezeu, aceștia sunt nedrepți.

3|95|Spune-le: "Dumnezeu spune Adevărul: urmați Credința lui Abraham, un dreptcredincios ce nu a fost dintre închinătorii la idoli."

3|96|Cea dintâi casă de rugăciune a fost așezată pentru oameni la Bekka, drept binecuvântare și călăuzire a lumilor.

3|97|În ea sunt semne de netăgăduit pe locul unde stătea Abraham. Oricine intră acolo se află în tihnă. Oamenii, cei care pot face drumul trebuie să meargă pentru Dumnezeu în pelerinaj la Casă. Cel care tăgăduiește, să știe că Dumnezeu este Bogat și fără lumile acestea.

3|98|Spune: "Voi, oameni ai Cărții! De ce tăgăduiți voi semnele lui Dumnezeu?" Dumnezeu este Martor a ceea ce făptuiți.

3|99|Spune: "Voi, oameni ai Cărții! De ce îl întoarceți pe cel care crede de la Calea lui Dumnezeu și căutați s-o întortocheați, de vreme ce sunteți martori? Dumnezeu nu este nepăsător la ceea ce făptuiți.

3|100|O, voi cei ce credeți! Dacă dați ascultare unora din cei cărora li s-a dat Cartea, ei vă vor întoarce la tăgadă, după ce ați crezut.

3|101|Cum de mai tăgăduiți, de vreme ce semnele lui Dumnezeu vă sunt citite, iar trimisul Său este printre voi? Cel care, cu tărie, se leagă de Dumnezeu va fi călăuzit pe Dreaptă Cale."

3|102|"O, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Dumnezeu cu teama ce I se cade. Să nu muriți decât supuși Lui fiind.

3|103|Legăți-vă toți cu tărie de legământul lui Dumnezeu! Nu vă împărțiți! Amintiți-vă de harul lui Dumnezeu asupra voastră! Când erați vrăjmași, El v-a unit inimile și v-ați făcut, prin harul Lui, frați. Erați pe buza unei prăpastii de foc, iar El v-a izbăvit de ea. Așa vă lămurește vouă Dumnezeu semnele Sale. Poate vă veți lăsa călăuziți!

3|104|Poate va ieși din voi o adunare care îi va chema pe oameni la bine și le va porunci cuviința și îi va opri pe ei de la urâciune: aceștia vor fi cei fericiți!

3|105|Nu fiți ca cei care se dezbină și se învrăjbesc după ce le-au venit dovezile vădite. Aceștia, de o osândă cumplită, vor avea parte

3|106|În Ziua când unele chipuri se vor lumina, iar altele se vor întuneca. Li se va spune celor cu chipuri întunecate: "Ați tăgăduit după ce ați crezut? Gustați osânda a ceea ce ați tăgăduit!"

3|107|Cei cu chipurile luminate vor fi cuprinși în milostivenia lui Dumnezeu, unde vor veșnici.

3|108|Acestea sunt semnele lui Dumnezeu pe care ți le citim întru Adevăr. Dumnezeu nu voiește nedreptățirea lumilor.

3|109|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Și la Dumnezeu se întorc toate!

3|110|Voi sunteți cea mai bună adunare ivită dintre oameni: voi porunciți cuviința și opriți urâciunea. Voi credeți în Dumnezeu. Dacă oamenii Cărții ar fi

crezut, ar fi fost mai bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși, însă cei mai mulți sunt stricați.

3|111|Ei nu vă fac decât un rău neînsemnat. Dacă vă luptați cu ei, ei vor întoarce spatele și atunci nu vor fi ajutați.

3|112|Loviți vor fi de umilință oriunde s-ar afla, afară de cei legați de Dumnezeu ori de oameni, prin jurământ. Ei au stârnit mânia lui Dumnezeu și loviți vor fi de sărăcie. Aceasta, fiindcă au tăgăduit semnele lui Dumnezeu și i-au ucis, fără de dreptate, pe profeți. Aceasta, fiindcă s-au răzvrătit și au încălcat Legea.

3|113|Nu sunt toți însă deopotrivă, căci între oamenii Cărții este o adunare dreaptă care citește, la vreme de noapte, versetele lui Dumnezeu și se prosternează.

3|114|Ei cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi, poruncesc cuviința și opresc urâciunea, se grăbesc să facă binele și sunt dintre cei dreپți.

3|115|Orice bine făptuiesc nu le va fi tăgăduit, căci Dumnezeu îi cunoaște pe cei temători.

3|116|Averile și copiii tăgăduitorilor nu vor sluji la nimic înaintea lui Dumnezeu. Ei vor fi soții Focului, unde vor veșnici.

3|117|Ceea ce trudesce ei în Viața de Acum este asemenea unui vânt cu grindină ce lovește și nimicește ogorul oamenilor ce s-au nedreptățit pe ei înșiși. Nu Dumnezeu i-a nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit.

3|118|O, voi cei ce credeți! Nu legați prietenie decât între voi, ceilalți nu vor înceta să vă păgubească, căci ei vor pieirea voastră. Ura le iese din guri, însă ce le este ascuns în inimi este și mai rău. Noi vă lămurim vouă semnele. O, dacă ați pricepe!

3|119|Așa sunteți voi: îi iubiți, însă ei nu vă iubesc. Voi credeți în întreaga Carte, însă ei spun când vă întâlnesc: "Noi credem!" și, când sunt între ei, își mușcă degetele de furie din pricina voastră. Spune-le: "Muriți cu furia voastră!" Dumnezeu este Știutor al lăuntrului inimilor.

3|120|Dacă vi se întâmplă un bine, ei se posomorăsc, iar dacă vă lovește un rău, se bucură. Dacă sunteți răbdători și dacă vă temeți de Dumnezeu, viclesugul lor nu vă va păgubi cu nimic. Dumnezeu este Cuprinzător a ceea ce făptuiesc.

3|121|Când ai plecat dis-de-dimineată de la ai tăi ca să le arăți credincioșilor locurile de luptă. Dumnezeu este Auzitor, Știutor.

3|122|Două dintre taberele voastre au crezut că vor fi înfrânte, însă Dumnezeu este Oblăduitor lor, al amândurora. Credincioșii să se încredințeze lui Dumnezeu!

3|123|Dumnezeu v-a ajutat la Badr, pe când erați umiliți. Temeți-vă de Dumnezeu! Poate veți mulțumi!

3|124|Tu spuneai credincioșilor: "Nu vă ajunge că Domnul vostru vă ajută cu trei mii de îngeri pogorâți asupra voastră?"

3|125|Dacă sunteți răbdători și dacă credeți în Dumnezeu, când vrăjmașii vor năvăli asupra voastră, Domnul vostru vă va întări cu cinci mii de îngeri însemnători ce vor porni împotriva lor.

3|126|Dumnezeu nu a făcut aceasta decât ca bunăvestire vouă, ca inimile voastre să se liniștească. Ajutorul nu vine decât de la Dumnezeu, Puternicul, Înțeleptul,

3|127|ca să-i nimicească și să-i zdrobească pe unii dintre tăgăduitori, ca ei să plece înfrânți.

3|128|Și tu nu ai nici o treabă, fie că Dumnezeu se întoarce către ei, fie că îi osândește, căci sunt nedreپți.

3|129|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. El iartă cui voieste și osândește pe cine voiește. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

3|130|O, voi cei ce credeți! Nu trăiți din camătă, luând îndoit ceea ce ați dat. Temeți-vă de Dumnezeu! Poate veți fi fericiți!

3|131|Temeți-vă de Focul pregătit tăgăduitorilor!

3|132|Dați ascultare lui Dumnezeu și trimisului! Poate veți fi miluiți!

3|133|Grăbiți-vă către iertarea Domnului vostru și către Grădina cea largă cât cerurile și pământul, pregătită celor care se tem de Dumnezeu,

3|134|celor care dau milostenie, fie că sunt în îndestulare, fie că sunt în lipsuri, celor care-și stăpânesc mânia, celor care le iartă oamenilor, căci Dumnezeu îi iubește pe făptuitorii de bine,

3|135|celor care după ce au săvârșit o faptă rușinoasă, nedreptățindu-se pe ei înșiși, își amintesc de Dumnezeu și îi cer iertare pentru păcatele lor— cine

altul iartă păcatele în afară de Dumnezeu?, celor care nu stăruie în ceea ce au săvârșit atunci când știu.

3|136|Aceștia sunt cei care își vor căpăta răsplata: iertarea de la Domnul lor și Grădinile pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Cât de bună este răsplata făptuitorilor de bine!

3|137|Și înaintea voastră au fost legi. Străbateți pământul și vedeți care a fost sfârșitul celor care-au hulit.

3|138|Aceasta este oamenilor lămurire, iar celor temători călăuzire și predică.

3|139|Nu vă pierdeți firea și nu vă mâhniți, de vreme ce veți fi înălțați, dacă sunteți credincioși.

3|140|Dacă veți căpăta o rană, atunci o rană asemenea ei vor fi căpătat și alții. Noi facem, pentru oameni, ca zilele să vină una după alta ca Dumnezeu să-i cunoască pe cei care cred și să-și ia dintre voi martori. Dumnezeu nu-i iubește pe cei nedreți,

3|141|de aceea Dumnezeu îi pune la încercare pe credincioși și îi zdrobește pe tăgăduitori.

3|142|Socotiți oare că veți intra în Rai înainte ca Dumnezeu să-i cunoască pe cei luptători, înainte ca să-i cunoască pe cei răbdători?

3|143|Voi doriți moartea înainte de a o întâlni, însă ați mai văzut-o pe când vă uitați.

3|144|Muhammad nu este decât un trimis și trimiși au mai fost și înaintea lui. Vă veți întoarce pe urmele voastre dacă va muri ori dacă va fi omorât? Cel care se va întoarce pe urmele sale nu-l păgubește cu nimic pe Dumnezeu, însă Dumnezeu îi răsplătește pe cei care îi dau mulțumire.

3|145|Nimeni nu poate muri decât cu îngăduința lui Dumnezeu și când ceea ce îi este scris ajunge la soroc. Cui vrea răsplată în Viața de Acum, îi vom face parte. Cui vrea răsplată în Viața de Apoi, îi vom face parte. Curând îi vom răsplăti pe cei care dau mulțumire.

3|146|Câți profeți nu s-au luptat, având numeroși ucenici, și niciodată nu s-au lăsat înfrânți de greutățile pe care le întâlneau pe Calea lui Dumnezeu? Ei nici nu au ostenit și nici nu au dat înapoi. Dumnezeu îi iubește pe cei răbdători.

3|147|Spusa lor era doar: "Domnul nostru! Iartă-ne nouă păcatele noastre și necumpătarea faptelor noastre. Întărește-ne nouă picioarele. Mântuiește-ne de neamul celor tăgăduitori."

3|148|Dumnezeu le-a dat o răsplată în Viața de Acum și cea mai bună răsplată în Viața de Apoi. Dumnezeu îi iubește pe făptuitorii de bine.

3|149|O, voi cei ce credeți! Dacă dați ascultare tăgăduitorilor, ei vă vor întoarce pe urmele voastre, iar dacă vă veți întoarce, veți fi pierduți.

3|150|Ba nu! Dumnezeu este Stăpânul vostru, prea-bunul Mântuitor!

3|151|Noi vom arunca groaza în inimile tăgăduitorilor, căci ei i-au alăturat lui Dumnezeu ceva asupra căruia nici o împuternicire n-a fost pogorâtă. Limanul lor va fi Focul. Ce rău liman au cei nedreți!

3|152|Dumnezeu și-a ținut făgăduința față de voi, când, cu îngăduința Sa, i-ați nimicit pe vrăjmași până ce v-ați împotmolit și ați început să vă certați asupra Poruncii. Voi nu i-ați mai dat ascultare lui Dumnezeu după ce v-a arătat ceea ce doreați. Unii dintre voi vor Viața de Acum, unii dintre voi vor Viața de Apoi. Dumnezeu, ca să vă pună la încercare, i-a pus pe fugă pe vrăjmașii voștri înaintea voastră și El v-a iertat vouă, căci Dumnezeu este Stăpânul Harului de peste credincioși.

3|153|Când urcați și nu vă întorceați către nimeni, iar trimisul vă chema înapoi, El v-a alungat mahnirea cu o altă mahnire, ca voi să nu vă mai întristați nici de ceea ce v-a scăpat, nici de ceea ce veți deveni. Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

3|154|După mahnire, El face să pogoare asupra voastră tihna, un somn va învălui o parte dintre voi, pe când o altă parte va rămâne cuprinsă de neliniște, închipuindu-și despre Dumnezeu neadevăruri- închipuiri născute din neștiință. Ei spun: "Ce ne privește pe noi această poruncă?" Spune: "Această Poruncă este de la Dumnezeu întru totul." Ei ascund în sufletele lor ceea ce nu îți arată. Ei spun: "Dacă ar fi fost după noi, ai noștri nu ar fi fost uciși aici." Spune-le: "Chiar de ați fi rămas la casele voastre, celor care le-a fost scris să moară, ar fi murit și în așternuturile lor, căci Dumnezeu pune la încercare ceea ce se află în piepturile voastre și vă curăță inimile." Dumnezeu este Știutor-al-lăuntrului-piepturilor.

3|155|Dintre voi, unii s-au întors în ziua când cele două tabere s-au întâlnit,

căci Diavolul i-a făcut de rușine ca răsplată a ceea ce au săvârșit. Dumnezeu i-a iertat însă, căci Dumnezeu este Iertător, Blând.

3|156|O, voi cei ce credeți! Nu fiți asemenea celor care tăgăduiesc, care spun despre frații lor ce au străbătut pământul și au luptat: "Ei nu ar fi murit, nu ar fi fost uciși, dacă ar fi rămas cu noi." Dumnezeu să le arunce deznădejdea în inimi! Dumnezeu este Cel ce dăruiește viața și moartea. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

3|157|Dacă sunteți uciși pe calea lui Dumnezeu ori dacă muriți, iertarea și milostivenia lui Dumnezeu sunt mai bune decât ceea ce ei adună.

3|158|Dacă muriți ori dacă sunteți uciși, veți fi adunați înaintea lui Dumnezeu.

3|159|Fii blând cu ei, din milostivenia lui Dumnezeu. Dacă ești crud și aspru la inimă, ei se vor scutura de tine. Iartă-le lor! Cere iertare pentru ei! Cere-le sfatul pentru orice, însă când ai luat o hotărâre, încredințează-te lui Dumnezeu. Dumnezeu îi iubește pe cei care se încredințează Lui.

3|160|Dacă Dumnezeu vă ajută, nimeni nu vă mai poate birui. Dacă vă părăsește, cine altul în afară de El v-ar putea ajuta? Credincioșii se încredințează lui Dumnezeu.

3|161|Nu se cade unui profet să înșele, căci cine înșeală va veni cu înșelătoria sa în Ziua Învierii. Fiece suflet va fi răsplătit pentru ceea ce a agonisit. Nimeni nu v-a fi nedreptățit.

3|162|Cel care urmează mulțumirea lui Dumnezeu este oare deopotrivă cu cel care stârnește mânia lui Dumnezeu și care va avea Gheena liman? Urâtă devenire!

3|163|Ei vor fi puși pe trepte înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

3|164|Dumnezeu a pogorât harul Său asupra credincioșilor atunci când le-a trimis un profet dintre ei care să le citească semnele Sale, care să-i curățe, care să-i învețe Cartea și înțelepciunea, chiar dacă odinioară au fost într-o rătăcire vădită.

3|165|Când o nenorocire – din care și voi ați pricinuit îndoit altora – vă lovește, spuneți: "De unde vine aceasta?" Spune-le: "De la voi înșivă!" Dumnezeu este Atotputernic.

3|166|Ceea ce v-a lovit în ziua când cele două tabere s-au întâlnit, a fost cu îngăduința lui Dumnezeu ca să-i cunoască pe credincioși,

3|167|ca să-i cunoască pe fățarnici. Când li s-a spus: "Înaintați! Luptați pentru calea lui Dumnezeu!" ori: "Apărați-vă!", ei au spus: "Dacă am ști să luptăm, v-am urma negreșit." În Ziua aceea, s-au aflat mult mai aproape de tăgadă decât de credință. Ei spun cu gurile lor ceea ce nu este în inimile lor. Dumnezeu cunoaște prea bine ceea ce ascund.

3|168|Cei care, așezați, spun de frații lor: "Ei n-ar fi fost uciși, de ne-ar fi ascultat!" Spune-le: "Izbăviți-vă pe voi înșivă de la moarte, dacă spuneți adevărul!"

3|169|Să nu-i crezi morți pe cei care au fost uciși pentru calea lui Dumnezeu, căci sunt vii, la Domnul lor, cu bună înzestrare,

3|170|bucurându-se de harul pe care Dumnezeu li l-a dăruit. Ei îi vestesc cu voioșie pe cei care vor veni după ei și care, încă, nu li s-au alăturat că nu vor cunoaște acolo nici teamă și nici nu vor fi mâhniți.

3|171|Ei se bucură de binefacerea și harul lui Dumnezeu, căci Dumnezeu nu lasă să se piardă răsplata credincioșilor.

3|172|O mare răsplată este menită celor care au răspuns lui Dumnezeu și trimisului în ciuda rănilor lor, celor de bine făptuitori și celor temători,

3|173|căci ei sunt cei cărora, atunci când oamenii le spun: "Oamenii și-au unit puterile împotriva voastră. Temeți-vă de ei!", credința le crește și mai mult și spun: "Dumnezeu ne este de ajuns!" Ce oblăduitor minunat!

3|174|Ei s-au întors cu binefacerea și harul lui Dumnezeu. Nici un rău nu i-a atins. Ei au căutat mulțumirea lui Dumnezeu. Dumnezeu este Stăpânul Harului nesfârșit.

3|175|Diavolul așa este: el vă îngrozește cu cei care îl urmează. Nu vă temeți de ei, ci temeți-vă de Mine, de sunteți credincioși!

3|176|Cei care se grăbesc către tăgadă, să nu te mâhnească. Ei cu nimic nu-L păgubesc pe Dumnezeu. Dumnezeu nu le va da nici o bucurie în Viața de Apoi, ci, de o osândă cumplită, vor avea parte.

3|177|Cei care și-au vândut credința pe tăgadă cu nimic nu-L vor păgubi pe Dumnezeu, ci ei, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

3|178|Să nu socoate cei care tăgăduiesc că dacă-i păsuim este spre binele lor.

Noi îi păsuim ca ei să-și înmulțească păcatul, și astfel, de o osândă rușinoasă, vor avea parte.

3|179|Dumnezeu nu-i lasă pe credincioși așa cum sunteți voi acum, decât ca să-l deosebească pe omul rău, de cel bun. Dumnezeu nu vă face cunoscută vouă Taina, însă Dumnezeu alege pentru aceasta pe cine voiește dintre trimișii săi, așadar credeți în Dumnezeu și în trimișii Săi! Dacă veți crede, dacă vă veți teme, veți avea o mare răsplată.

3|180|Cei care sunt zgârciți cu ceea ce Dumnezeu le-a dăruit din harul Său să nu socotească aceasta un bine pentru ei, ci un rău. Curând, în Ziua Învierii, vor purta în jurul gâtului cele cu care au fost zgârciți. A lui Dumnezeu este moștenirea cerurilor și a pământului. Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

3|181|Dumnezeu a auzit spusa celor care spuneau: "Dumnezeu este sărac, iar noi suntem bogați!" Noi vom scrie ceea ce-au spus, precum și faptul că i-au ucis, fără dreptate, pe profeți. Noi le vom spune: "Gustați din osânda Pârjolului

3|182|pentru ceea ce mâinile voastre au făptuit." Dumnezeu nu este nedrept cu robii Săi.

3|183|Aceștia au mai spus: "Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi poruncindu-ne să nu credem într-un trimis până ce nu va veni la noi cu o jertfă pe care s-o mistuie focul." Spune-le: "Înainte de mine, profeții au venit cu dovezi vădite printre care și cea de care voi vorbiți. Atunci de ce i-ați ucis, dacă spuneți adevărul?"

3|184|Dacă te învinuiesc de minciună, să știi că ei i-au socotit mincinoși și pe profeții veniți înaintea ta, cu dovezi, cu Psalmi și cu Cartea cea luminoasă.

3|185|Fiece suflet va gusta moartea însă voi vă veți primi negreșit răsplățile voastre, în Ziua Învierii. Cel care va fi ferit de Foc și dus în Rai va afla fericirea. Viața de Acum nu este decât o bucurie vremelnică și amăgitoare.

3|186|Negreșit veți fi puși la încercare cu bunurile și fapturile voastre și veți auzi multe vorbe de ocară de la cei cărora Cartea le-a fost dată înaintea voastră și de la cei închinători la idoli. Dacă sunteți răbdători, nu vă temeți, acestea sunt din tăria firii.

3|187|Când Dumnezeu a făcut legământ cu cei cărora Cartea le-a fost dată, le-a spus: "Să o lămuriți oamenilor, să nu o ascundeți!", însă ei au dosit-o și au vândut-o pe un preț mărunț. Rău este ceea ce au cumpărat!

3|188|Cei care se bucură de ceea ce-au făcut și cărora le place să fie lăudați pentru ce n-au făcut, nu-i socotiți că se află la adăpost de osândă, ci, dimpotrivă, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

3|189|A lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului. Dumnezeu este Atotputernic.

3|190|În crearea cerurilor și a pământului, în deosebirea nopții și a zilei, sunt semne pentru cei dăruți cu minte,

3|191|pentru cei care se gândesc la Dumnezeu, stând jos, în picioare, ori culcați și chibzuiesc asupra creării cerurilor și a pământului. Domnul nostru! Tu nu ai creat acestea într-o deșertăciune. Mărire Ție! Ferește-ne de osânda Focului.

3|192|Domnul nostru! Tu-i acoperi de rușine pe cei pe care îi arunci în Foc. Nedreptii nu au ajutoare!

3|193|Noi am auzit pe cineva chemându-ne către credință: "Credeți în Domnul vostru!" Și noi am crezut! Domnul nostru! Iartă-ne nouă păcatele noastre! Șterge nouă relele noastre! Cheamă-ne la Tine dimpreună cu cei cuvioși!

3|194|Domnul nostru! Dă-ne nouă ceea ce ne-ai făgăduit prin glasul trimișilor Tăi și nu ne mâhni în Ziua Învierii, căci Tu nu-ți calci niciodată făgăduiala."

3|195|Domnul lor le-a răspuns: "Eu nu las să se piardă nici o faptă bună a niciunuia dintre voi, bărbat ori femeie, făcută de unii către alții. Eu voi șterge relele celor care s-au pribegit, au fost izgoniți din casele lor, au suferit pe Calea Mea, au luptat și au fost uciși. Eu îi voi lăsa să intre în Grădinile pe sub care curg râuri ca răsplată de la Dumnezeu. La El este cea mai bună dintre răsplăți!

3|196|Vânzoleala celor care tăgăduiesc în acest ținut să nu te tulbure!

3|197|Puțină bucurie vremelnică! Gheena le va fi apoi liman. Ce rău așternut!

3|198|Cei care se tem de Domnul lor însă vor avea grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Ei vor fi oaspeții lui Dumnezeu, iar ceea ce este de la Dumnezeu este bine pentru cei cuvioși.

3|199|Printre oamenii Cărții, sunt unii ce cred în Dumnezeu, în ceea ce ți-a

fost pogorât Ție și în ceea ce le-a fost pogorât lor. Smeriți înaintea lui Dumnezeu, ei nu au vândut semnele lui Dumnezeu pe preț mărunț. Aceștia vor avea răsplată de la Domnul lor. Dumnezeu este Grabnic la socoteală.

3|200|0, voi cei ce credeți! Fiți răbdători. Îndemnați-vă întru răbdare! Fiți hotărâți! Temeți-vă de Dumnezeu! Poate veți fi fericiți!

4|1|Voi, oameni! Temeți-vă de Domnul vostru care v-a creat dintr-un singur suflet, din care a creat și perechea, apoi din amândoi a răspândit mulțime de bărbați și femei. Temeți-vă de Dumnezeu asupra căruia vă întrebați și cinstiți pânțele ce v-au purtat, căci Dumnezeu veghează asupra voastră.

4|2|Dați orfanilor ceea ce este al lor. Să nu schimbați binele pe rău! Nu le mâncați averile lor în locul a lor voastre, căci acesta este greu păcat.

4|3|Dacă vă este teamă că nu veți fi drepti cu orfanii, luați-vă soții după cum vă va plăcea, două ori trei ori patru femei. Dacă vă este teamă că nu veți fi drepti cu ele, luați-vă o singură femeie ori pe cele stăpânite de dreapta voastră. Așa vă va fi mai ușor vouă, dacă nu puteți ține o casă mare.

4|4|Dați-le femeilor voastre dota de bună voie, însă dacă ele sunt atât de bune pentru a vă lăsa o parte, mâncați-o sănătoși.

4|5|Nu dați neghiobilor bunurile pe care Dumnezeu vi le-a rânduit vouă pentru trai. Dați-le cele trebuincioase traiului din aceste bunuri, dați-le cu ce să se înveșmânte și spuneți-le cuvinte cuviincioase!

4|6|Puneți-i la încercare pe orfani când au ajuns la vârsta împlinirii. Dacă descoperiți la ei o judecată sănătoasă, înapoiți-le bunurile. Nu mâncați aceste bunuri cu lăcomie și risipă înainte ca ei să se facă mari. Bogatul să se ferească a se atinge de ele. Săracul să mănânce cu cumpătare. Când le înapoiți bunurile, luați-vă martori, însă Dumnezeu este de ajuns ca să țină socoteală tuturor.

4|7|Bărbaților li se cuvine o parte din ceea ce părinții și rudele lor au lăsat, după cum și femeilor li se cuvine o parte din ceea ce părinții și rudele lor au lăsat, fie că este mult, fie că este puțin, partea este hotărâtă.

4|8|Dați, de asemenea, o parte rudelor, orfanilor și sărmanilor care sunt de față la împărțire și spuneți-le cuvinte cuviincioase.

4|9|Să le fie frică celor care-ar putea lăsa, în urma lor, copii fără de ocrotire. Să le fie frică pentru ei! Să se teamă de Dumnezeu și să rostească un cuvânt drept!

4|10|Cei care pe nedrept mănâncă averea orfanilor, ei foc înghit în burțile lor: curând vor cădea în Groapa cu jar.

4|11|Cât despre copiii voștri, Dumnezeu vă poruncește să-i dați băiatului cât la două fete. Dacă fetele sunt mai multe de două, două treimi din moștenire sunt ale lor, iar dacă nu este decât una, jumătate este a ei. Dacă a avut un copil, o șesime din moștenire este a fiecăruia dintre părinții lui. Dacă nu are copii, părinții lui îl vor moșteni: o treime este a mamei lui. Dacă are frați, o șesime este a mamei lui, după ce-i vor fi fost îndeplinite poruncile și plătite datoriile. Voi nu știți care dintre părinți ori fii vă vor fi mai aproape întru ajutor. Aceasta este obligația hotărâtă de Dumnezeu. Dumnezeu este Știutorul, Înțeleptul.

4|12|Dacă soțiile voastre nu au avut copii, jumătate din aceea ce v-au lăsat este a voastră. Dacă au un copil, un sfert din ceea ce v-au lăsat este al vostru, după ce le vor fi fost îndeplinite poruncile și plătite datoriile. Dacă voi nu aveți copii, un sfert din ceea ce ați lăsat va fi al soțiilor voastre. Dacă aveți un copil, o optime din ceea ce ați lăsat este a lor, după ce vă vor fi fost îndeplinite poruncile și plătite datoriile. Dacă un bărbat ori o femeie nu are nici părinți și nici copii, și lasă o moștenire, atunci dacă are un frate ori o soră, o șesime va fi a fiecăruia dintre ei. Dacă are mai mulți, își vor împărți între ei a treia parte din moștenire, după ce îi vor fi fost îndeplinite poruncile și plătite datoriile fără ca cineva să fi fost păgubit. Aceasta este porunca lui Dumnezeu. Dumnezeu este Știutorul, Blândul.

4|13|Acestea sunt hotarele lui Dumnezeu: cel care dă ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său va fi lăsat să intre în Grădinile pe sub care curg râuri, unde va veșnici. Aceasta este izbânda cea mare!

4|14|Cel care nu dă ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său și care calcă hotarele Sale va fi aruncat în Foc, unde va veșnici. El, de o osândă rușinoasă, va avea parte.

4|15|Chemați patru martori dintre voi împotriva aceluia dintre femeile voastre care au săvârșit o faptă nerușinată. Dacă ei depun mărturie, atunci închideți-le

în case până la moarte, dacă nu le va da Dumnezeu nici o putință de scăpare.
4|16|Dacă cei doi care au săvârșit aceasta sunt dintre voi, puneți-i la cazne! Dacă se căiesc și se îndreaptă, lăsați-i, căci Dumnezeu este De-căință-primitorul, Milostivul.

4|17|De nimeni altcineva decât de Dumnezeu ține să primească, doară, căința celor care au săvârșit răul din neștiință și care se căiesc pe dată. Și de aceea, Dumnezeu le primește căința. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

4|18|Căința nu le este primită însă celor care săvârșesc rele și care, doar atunci când moartea vine la unul dintre ei, acesta va spune: "Eu mă căiesc acum!" Și nici celor care mor tăgăduitori! Acestora le-am pregătit dureroasă osândă.

4|19|O, voi cei ce credeți! Nu vă este îngăduit să primiți femei ca moștenire, împotriva voinței lor. Nici să le siliți să vă înapoieze o parte din ceea ce le-ați dat, doar dacă nu au preacurvit. Purtați-vă cu ele cuviincios! Dacă le urâți..., însă cum puteți urî ceva în care Dumnezeu a pus atâta bine?

4|20|Dacă vreți să schimbați o soție pe alta, și i-ați dat deja un talant uneia dintre ele, nu-l mai luați înapoi. A-l lua înapoi este o josnicie și-un păcat vădit.

4|21|Și cum l-ați lua, atunci când v-ați legat unul de celălalt și femeile voastre au primit de la voi un legământ greu?

4|22|Nu vă căsătoriți cu femeile pe care tații voștri le-au avut de soții, în afară de ceea ce a fost înainte, căci cu adevărat aceasta este o faptă nerușinată și silnică, un drum rău ales.

4|23|Vă sunt oprite vouă: mamele voastre, fiicele voastre, surorile voastre, mătușile din partea tatălui, mătușile din partea mamei, fiicele fraților voștri, fiicele surorilor voastre, mamele voastre care v-au alăptat, surorile voastre de lapte, mamele femeilor voastre, fiicele voastre vitrege aflate sub oblăduirea voastră, cele născute din femeile voastre cu care ați fost căsătoriți cândva – dacă nu ați apucat însă să intrați la ele nici o vină nu va fi asupra voastră – soțiile fiilor voștri, zămisliți din coapsa voastră. Vă este oprit să vă căsătoriți cu două surori, în afară de ceea ce a fost înainte. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

4|24|După cum vă sunt oprite femeile măritate, afară de cele pe care le stăpânește dreapta voastră. Așa vă este scris vouă de la Dumnezeu. Afară de acestea, vă este îngăduit să vă folosiți averile pentru a vă căsători cu celelalte și nu pentru a vă desfrâna. Dați-le femeilor cu care v-ați desfătat răsplata, căci aceasta este o datorie. Nici o greșeală nu va fi asupra voastră pentru ceea ce ați căzut împreună la învoială, păzind ceea ce era poruncit. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

4|25|Cel dintre voi ce nu are putința să se căsătorească cu femei credincioase, libere, va lua din cele stăpânite de dreapta voastră. Unul, Dumnezeu cunoaște credința voastră și voi unii din alții sunteți coborâtori. Luați-le de soții, cu îngăduința familiei lor. Dați-le dota după cuviință! Să fie femei cinstite! Să nu-și ia ibovnici! Dacă sunt măritate și preacurvesc, vor avea parte doar de jumătate din osânda pe care ar avea-o femeile libere. Acestea sunt pentru cel care se teme de desfrâu. Cel mai bine este să fie răbdători. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

4|26|Dumnezeu vrea să vă lămurească faptele celor dinaintea voastră ca să vă călăuzească și să vă ierte vouă. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

4|27|Dumnezeu vrea să se întoarcă către voi, iar cei care își urmează poftele vor să vă prăvălească în adâncuri.

4|28|Dumnezeu vrea să vă ușureze vouă poverile, căci omul a fost creat slab.

4|29|O, voi cei ce credeți! Nu vă mâncați fără noimă averile unii altora, ci numai printr-un negoț asupra căruia v-ați învoit. Nu vă ucideți între voi! Dumnezeu este Milostiv cu voi.

4|30|Curând îl vom arunca în Foc pe cel care face acestea dușmănos și nedrept, căci aceasta este lesne lui Dumnezeu!

4|31|Dacă vă feriți de păcatele grele care vă sunt oprite, Noi vom șterge relele voastre și cu cinste vă vom lăsa să intrați în Rai.

4|32|Nu râvniți la darurile hărăzite de Dumnezeu unora dintre voi mai mult decât altora: bărbații au o parte din ceea ce și-au agonisit. Și femeile au o parte din ceea ce și-au agonisit. Cereți de la Dumnezeu să vă dăruiască din harul Său. Dumnezeu este Atotcunoscător.

4|33|Noi tuturor am hotărât moștenitori pentru ceea ce au lăsat: părinții,

rudele și pe cei cu care sunteți legați printr-un legământ. Dați-le partea lor! Dumnezeu este Martor tuturor.

4|34|Bărbații sunt mai presus decât femeile, fiindcă Dumnezeu le-a dat întâietate asupra lor și fiindcă ei cheltuiesc din averi pentru ele. Femeile cinstite sunt pioase, păstrând în taină ceea ce Dumnezeu păstrează. Dojeniți-le pe cele de a căror neascultare vă este teamă! Părăsiți-le în așternuturi! Loviți-le! Nu le căutați însă gâlceavă, dacă vă dau apoi ascultare. Dumnezeu este înalt, Mare.

4|35|Dacă vă este teamă de despărțirea a doi soți, luați un judecător din familia soțului și altul din familia soției. Dumnezeu va hotărî înțelegerea între ei, dacă vor voi să se împace. Dumnezeu este Știutor, Cunoscător.

4|36|Închinați-vă lui Dumnezeu! Nu-i alăturați nimic! Fiți buni cu părinții voștri, cu rudele voastre, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul care vă este apropiat și cu cel care vă este străin, cu prietenul cel aproape de voi, cu drumetul și cu robii voștri. Dumnezeu nu-l iubește pe cel care este trufaș, plin de el,

4|37|nici pe zgârciții care poruncesc oamenilor zgârcenie, nici pe cei care ascund ceea ce Dumnezeu le-a dăruit din harul Său. Noi am pregătit o umilitoare osândă tăgăduitorilor!

4|38|nici pe cei care își împart bunurile în milostenii ca să fie văzuți de oameni, nici pe cei care nu cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi, nici pe cei ce și l-au făcut tovarăș pe Diavol. Cumplit tovarăș!

4|39|Ce le-ar fi fost, de-ar fi crezut în Dumnezeu și în Ziua de Apoi și dacă ar fi dat milostenie din ceea ce Dumnezeu le-a dăruit? Dumnezeu asupra lor este Știutor!

4|40|Dumnezeu nu va nedreptăți pe nimeni nici cât greutatea unui grăunte. O faptă bună, El o va socoti îndoit și va dăruii pentru ea o mare răsplată.

4|41|Ce vor face atunci când vom aduce câte un martor din fiecare adunare și când vom aduce martor asupra lor?

4|42|Cei care vor fi tăgăduit, cei care nu vor fi dat ascultare trimisului, ar dori ca în Ziua aceea pământul să-i înghită. Nu-i vor putea ascunde nimic lui Dumnezeu.

4|43|O, voi cei ce credeți! Nu vă apropiați de rugăciune, atâta vreme cât sunteți beți – așteptați să știți ce spuneți, ori întinați – dacă nu sunteți în călătorie – așteptați să vă spălați. Dacă sunteți bolnavi, dacă sunteți în călătorie, dacă unul din voi se întoarce de la locul tănuir, dacă ați atins femeile și dacă nu veți găsi apă, atunci luați nisip curat și frecați-vă fața și mâinile. Dumnezeu este Îngăduitor, Iertător.

4|44|Nu i-ai văzut pe cei cărora o parte din Carte le-a fost dăruită? Ei cumpără rătăcirea și vor ca și voi să rătăciți drumul.

4|45|Dumnezeu îi știe prea bine pe vrăjmașii voștri. Dumnezeu este de ajuns ca Proteguitor. Dumnezeu este de ajuns ca Oblăduitor.

4|46|Unii evrei răstoarnă Cuvintele de la locul lor: "Am auzit și ne-am răzvrătit!", "Auzi fără să ascuți!", "Ai grijă de noi!." Și își răsucesc limbile lovind Legea. Dacă ar fi spus însă: "Am auzit și ne-am supus!", "Ascultă!", "Privește-ne!" Aceasta ar fi fost mai bun și mai drept pentru ei. Dumnezeu i-a blestemat pentru tăgada lor. Ei nu cred, în afara puținora dintre ei.

4|47|O, voi celor care vi s-a dat Cartea! Credeți în ceea ce Noi am pogorât, întărind ceea ce aveți deja, înainte ca să vă ștergem chipurile, sucindu-vi-le la spate ori să le blestemăm precum i-am blestemat pe oamenii Sabbatului. Porunca lui Dumnezeu este împlinită!

4|48|Dumnezeu nu iartă să-i fie alăturați alții, însă El iartă cui voiește păcate mai puțin grele decât acesta. Cel care îi alătură lui Dumnezeu pe alții, săvârșește un păcat cumplit.

4|49|Nu i-ai văzut pe cei care se țin pe ei înșiși de curați? Dumnezeu dă curățenie cui voiește, iar ei nu vor fi nedreptățiți nici cât un fitil (de opaiț).

4|50|Vezi cum născocesc minciuni asupra lui Dumnezeu: în aceasta este un păcat vădit!

4|51|Nu i-ai văzut pe cei cărora o parte din Carte le-a fost dăruită? Ei cred în Jibt și în Taghut și spun despre cei care tăgăduiesc: "Ei sunt mai călăuziți decât cei care cred."

4|52|Aceștia sunt cei pe care Dumnezeu îi blestemă. Pentru cel blestemat de

Dumnezeu nu vei afla ajutor!

4|53|Cum să aibă parte din împărăție, dacă nu dau oamenilor nici măcar o piele de curmală

4|54|ori îi vor pizmui pe oameni pentru ceea ce Dumnezeu le-a dat din harul Său? Noi i-am dat neamului lui Abraham Cartea și înțelepciunea. Noi le-am dăruit astfel o mare împărăție.

4|55|Unii dintre ei cred în El, alții îi întorc spatele. Gheena le va fi de ajuns ca rug încins.

4|56|Pe cei care tăgăduiesc semnele Noastre îi vom arunca în Foc. De fiecare dată când pielea li se va scoroji, le vom da alta ca ei să guste osânda de-a pururi. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

4|57|Noi îi vom băga pe cei care cred și săvârșesc fapte bune în Grădinile pe sub care curg râuri, unde vor veșnici și unde vor avea soții neprihănite. Acolo îi vom așeza la umbră deasă.

4|58|Dumnezeu vă poruncește să înapoiți ceea ce vi s-a dat în păstrare și să judecați după dreptate când judecați între oameni. Dumnezeu vă îndrumă numai spre bine. Dumnezeu este Auzitor, Văzător.

4|59|O, voi cei ce credeți! Dați ascultare lui Dumnezeu! Dați ascultare trimisului și celor, dintre voi, ce au porunca! Dacă vă certați asupra unui lucru, atunci aduceți-l înaintea lui Dumnezeu și a trimisului, dacă credeți în Dumnezeu și în Ziua de Apoi! Așa este bine, căci aceasta este cea mai bună rânduială.

4|60|Nu i-ai văzut pe cei care pretind că ei cred în ceea ce ți-a fost pogorât ție și în ceea ce a fost pogorât înaintea ta? Ei vor să rămână sub judecata lui Taghut, chiar dacă li s-a poruncit să-l tăgăduiască. Diavolul vrea să-i arunce într-o adâncă rătăcire.

4|61|Când li se spune: "Veniți la ceea ce Dumnezeu a pogorât! Veniți la trimis!" Tu îi vezi atunci pe cei fățarnici întorcându-ți spatele și îndepărtându-se.

4|62|Cum va fi când o năpastă îi va lovi pentru ceea ce mâinile lor au făcut? Atunci vor veni la tine și se vor jura pe Dumnezeu: "Noi nu vrem decât binele și împăcarea!"

4|63|Dumnezeu știe ceea ce este în inimile lor. Îndepărtează-te de ei! Predică-le, spunând sufletelor lor vorbe pătrunzătoare.

4|64|Noi nu trimitem un trimis decât ca să i se dea ascultare, cu îngăduința lui Dumnezeu. Dacă cei care s-au nedreptățit pe ei înșiși vin la tine cerând iertare lui Dumnezeu și dacă trimisul cere iertare pentru ei, atunci Îl vor afla pe Dumnezeu De-căință-primitor, Milostiv.

4|65|Nu! Pe Domnul tău! Ei nu cred atâta vreme cât nu te-au luat judecător pentru gâlcelele lor. Ei nu vor mai afla în ei puțința de a scăpa de ceea ce tu vei fi hotărât și se vor supune pe de-a-ntregul.

4|66|Dacă le-am fi scris: "Omorâți-vă!" ori "Ieșiți din casele voastre!" Nu ar fi făcut-o decât puțin dintre ei. Ar fi mult mai bine pentru ei și mult mai de folos pentru întărirea lor să facă ceea ce li se predică.

4|67|Noi le-am da atunci o mare răsplată,

4|68|și i-am călăuzi pe o dreaptă cale.

4|69|Cei care dau ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său vor fi împreună cu cei pe care Dumnezeu i-a copleșit cu harul Său, cu profeții, dreptii, martirii și virtușii. Frumoasă este tovărășia acestora!

4|70|Acesta este harul lui Dumnezeu! Dumnezeu este îndeajuns de Știutor!

4|71|O, voi cei ce credeți! Băgați de seamă! Apoi plecați la luptă în cete ori toți deodată!

4|72|Câte unul dintre voi trăgănează. Când o nenorocire vă lovește, el spune: "Dumnezeu m-a copleșit cu harul Său, pentru că nu am fost printre cei care au făcut mărturisirea!"

4|73|Dacă Dumnezeu vă dă însă înlesniri, el spune ca și cum nici o prietenie n-ar fi între voi și el: "O, de-aș fi fost cu ei, aș fi câpătat un mare câștig!"

4|74|Să lupte pentru calea lui Dumnezeu cei care își vând Viața de Acum pe Viața de Apoi! Celui care luptă pentru calea lui Dumnezeu, fie că va fi ucis, fie că va fi biruitor, îi vom da o mare răsplată.

4|75|De ce nu luptați pentru calea lui Dumnezeu de vreme ce cei slabi dintre bărbați, femeile și copiii spun: "Domnul nostru! Scoate-ne din această cetate cu locuitori nedrepți. Dă-ne nouă un oblăduitor de la Tine! Dă-ne nouă un ajutor de la Tine!"

4|76|Credincioșii luptă pentru calea lui Dumnezeu, tăgăduitorii luptă pentru

calea lui Taghut. Luptați-vă cu prietenii Diavolului, căci capcanele Diavolului sunt slabe.

4|77|Nu i-ai văzut pe cei cărora li s-a spus: "Jos mâinile! Săvârșiți-vă rugăciunea! Dați milostenie!" Când lupta le stă scrisă, unii se tem de oameni ca de Dumnezeu ori chiar și mai tare. Ei spun: "Domnul nostru! De ce ne-ai scris nouă lupta? De ce nu ai lăsat-o mai târziu pentru alt soroc? Spune-le: "Puțină este bucuria Vieții de Acum, Viața de Apoi este mai bună pentru cel care se teme de Dumnezeu. Nu veți fi nedreptățiți nici cât un fitil (de opaiț)."

4|78|Oriunde ați fi, moartea vă va lovi, chiar de vă veți închide în turnuri întărite. Dacă li se întâmplă un lucru bun, ei spun: "Acesta este de la Dumnezeu!" Dacă li se întâmplă un lucru rău, ei spun: "Acesta este de la tine!" Spune: "Totul este de la Dumnezeu!" Ce are poporul acesta de nici măcar o vorbă nu poate înțelege?

4|79|Orice bine care ți se întâmplă vine de la Dumnezeu, orice rău care te lovește vine de la tine însuți. Noi te-am trimis oamenilor ca trimis și Dumnezeu este de ajuns ca Martor!

4|80|Cei care dau ascultare trimisului, dau ascultare lui Dumnezeu, iar pe cei care întorc spatele, lasă-i, căci nu te-am trimis paznic asupra lor!

4|81|Ei spun: "Noi dăm ascultare!" După ce au ieșit însă de la tine, unii dintre ei țin sfaturi noaptea, departe de cele spuse de tine. Dumnezeu scrie toate sfaturile lor în noapte. Îndepărtează-te de ei! Încredințează-te lui Dumnezeu! Dumnezeu este de ajuns ca Apărător!

4|82|Ei nu chibzuiesc asupra Coranului? Dacă ar fi venit de la altul decât Dumnezeu, ar fi aflat în el multe nepotriviri.

4|83|Dacă o poruncă le vine, fie de liniște, fie de teamă, ei o răspândesc în jurul lor. Dacă însă ar împărtăși-o trimisului și celor, dintre ei, ce au porunca pentru a le cere părerea, ar pricepe-o de la ei. Dacă harul și milostivenia lui Dumnezeu n-ar fi fost asupra voastră, l-ați fi urmat pe Diavol, în afara puținora dintre voi.

4|84|Luptă pentru calea lui Dumnezeu! Tu nu ești răspunzător decât de tine însuți. Îndeamnă-i pe credincioși! Dumnezeu va opri, poate, urgia celor care tăgăduiesc. Dumnezeu este mult mai de temut în urgie, mult mai de temut în pedeapsă!

4|85|Cel care mijlocește întru bine, va avea o parte din el, iar cel care mijlocește întru rău, va purta întreaga povară. Dumnezeu este Martor asupra tuturor!

4|86|Când sunteți salutați, dați un salut și mai bun, ori cel puțin, răspundeți. Dumnezeu asupra tuturor este socotitor.

4|87|Dumnezeu! Nu este dumnezeu afară de El! El vă va aduna, fără puțință de îndoială, în Ziua Învierii. Cine este mai drept decât Dumnezeu la vorbă?

4|88|De ce v-ați dezbinat din pricina fățarnicilor? Dumnezeu i-a dat înapoi pentru ceea ce au agonisit. Ați vrea să-l călăuziți pe cel pe care Dumnezeu îl rătăcește? Nu veți afla nici o călăuză pentru cel pe care Dumnezeu îl rătăcește.

4|89|Lor le-ar plăcea să vă vadă tăgăduitori, precum sunt ei înșiși, și astfel să fiți asemenea lor! Nu vă luați nici un prieten dintre ei până nu vor pribegi pe calea lui Dumnezeu. Dacă întorc însă spatele, prindeți-i și omorâți-i oriunde îi veți afla. Nu vă luați nici oblăduitor, nici ajutor dintre ei,

4|90|În afară de cei aliați cu un popor cu care voi ați încheiat un legământ, ori a celor care vin la voi cu inima strânsă de-a lupta cu voi, ori de a lupta cu poporul lor. Dacă Dumnezeu ar fi vrut, le-ar fi dat putere asupra voastră, iar ei v-ar fi biruit. Dacă se țin deoparte, dacă nu mai luptă cu voi, dacă vă îmbie la pace, Dumnezeu nu vă mai dă atunci nici o pricină asupra lor.

4|91|Veți afla alți oameni care doresc pace între voi și poporul lor. De fiecare dată când sunt împinși la neascultare, să fie zdrobiți. Dacă nu se vor îndepărta de voi, dacă nu vă îmbie la pace, dacă nu-și lasă mâinile în jos, prindeți-i, omorâți-i, oriunde-i veți afla. Noi vă dăm împuternicire deslușită asupra lor!

4|92|Nu se cade unui credincios să ucidă un alt credincios, doar din greșeală. Cel care a ucis un credincios din greșeală, va slobozi un rob credincios și va plăti prețul sângelui familiei celui mort, însă aceasta să nu-l dea apoi ca milostenie. Dacă credinciosul ucis era dintr-o tabără dușmană, ucigașul va slobozi un rob credincios. Dacă era dintr-o tabără cu care ați făcut un legământ, atunci ucigașul va plăti prețul sângelui familiei celui mort și va slobozi un rob credincios. Cel care nu are puțința aceasta, va posti două luni neîntrerupte, ca semn al căinței cerute de către Dumnezeu. Dumnezeu este

Știutor, Înțelept.

4|93|Cel care, voit, ucide un credincios va avea Gheena ca răsplată, unde va veșnici. Asupra lui vor cădea mânia și blestemul lui Dumnezeu care îi va pregăti o mare osândă.

4|94|O, voi cei ce credeți! Fiți cu mintea limpede când porniți pe calea lui Dumnezeu! Nu spuneți celui care vă îmbrăie la pace: "Ești necredincios!", căci altminterea nu căutați decât bucuriile Vieții de Acum, însă prăzile sunt mult mai îmbelșugate la Dumnezeu. Așa vă purtați odinioară, însă acum Dumnezeu v-a dăruit din harul Său. Fiți cu mintea limpede, căci Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți!

4|95|Credincioșii care se feresc să lupte – în afară de cei oropsiți – și cei care luptă pentru calea lui Dumnezeu cu bunurile și făpturile lor nu sunt deopotrivă. Dumnezeu le dă întâietate celor care luptă cu bunurile și făpturile lor asupra celor care se feresc să lupte. Dumnezeu a făgăduit tuturor bunătăți, însă Dumnezeu le dă întâietate luptătorilor față de cei care stau degeaba și lor va da o mare răsplată.

4|96|El îi ridică, la El, cu multe trepte dăruindu-le iertare și milostenie. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

4|97|În clipa când îi iau, îngerii spun celor care s-au nedreptățit pe ei înșiși: "Cum ați fost?" Ei vor spune: "Am fost neputincioși pe pământ." Îngerii vor spune: "Pământul lui Dumnezeu nu este atât de larg încât să vă îngăduie să plecați oriunde?" Aceștia sunt cei care vor avea Gheena liman! Rea devenire!

4|98|Aceasta, în afară de cei neputincioși dintre bărbați, femei și copii, care neputând să întreprindă nimic, nu sunt călăuziți pe calea cea dreaptă.

4|99|Aceștia sunt cei pe care Dumnezeu i-ar putea îngădui. Dumnezeu este Îngăduitor, Iertător.

4|100|Cei care s-au pribegit pe calea lui Dumnezeu vor afla pe pământ multe adăposturi și mult loc. Răsplata celui ce iese din casă să plece în pribegie către Dumnezeu și trimisul Său și pe care moartea l-a ajuns, el este în seama lui Dumnezeu. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

4|101|Atunci când străbateți pământul, nu veți săvârși nici o greșală dacă vă veți scurta rugăciunile de teamă să nu vă surprindă tăgăduitorii. Tăgăduitorii sunt vrăjmașii voștri fățiși.

4|102|Când te afli cu credincioșii și îndrumi rugăciunea, unii se vor ruga în picioare cu tine, iar alții vor fi la arme. Când cei care se roagă se vor prosterna, alții trebuie să stea în picioare în spatele vostru. Ceilalți ce încă nu s-au rugat, vor veni apoi să se roage cu tine, iar primii vor sta de pază la arme. Tăgăduitorii ar vrea să vă vadă neglijându-vă armele și poverile ca să vă răpună cu o singură lovitură. Nu vi se va face nici o vină, dacă stânjeniți de ploaie ori bolnavi fiind, veți lăsa armele jos, însă fiți cu băgare de seamă! Dumnezeu a pregătit tăgăduitorilor o osândă umilitoare!

4|103|Mai gândiți-vă la Dumnezeu, stând în picioare, jos ori culcați după ce vă veți fi săvârșit rugăciunea. Săvârșiți-vă rugăciunea când vă aflați în tihnă. Rugăciunea este scrisă credincioșilor la sorocuri cunoscute.

4|104|Nu vă osteniți să-i urmăriți pe acești oameni. Dacă voi suferiți și ei suferă asemenea vouă, numai că voi nădăjduiți de la Dumnezeu ceea ce ei nu nădăjduiesc. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

4|105|Noi am pogorât asupra ta Cartea întru Adevăr ca tu să judeci între oameni așa cum îți arată Dumnezeu. Nu fi apărătorul trădătorilor!

4|106|Cere iertare lui Dumnezeu! Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

4|107|Nu vorbiți în apărarea celor care se trădează pe ei înșiși. Dumnezeu nu-l iubește pe trădătorul păcătos.

4|108|Ei caută să se ascundă de oameni, însă nu se pot ascunde de Dumnezeu. Dumnezeu este lângă ei când noaptea țin sfaturi ce nu-i sunt plăcute lui Dumnezeu a cărui știință se întinde asupra a tot ceea ce ei fac.

4|109|În Viața de Acum ați vorbit în apărarea lor. Cine însă le va lua apărarea înaintea lui Dumnezeu în Ziua Învierii? Cine va fi ajutorul lor?

4|110|Cine face un rău ori se nedreptățește pe sine însuși și apoi cere iertare lui Dumnezeu, îl va afla pe Dumnezeu Iertător, Milostiv.

4|111|Cine săvârșește un păcat îl săvârșește împotriva sa. Dumnezeu este Știutor, Drept.

4|112|Cine săvârșește o greșală ori un păcat apoi le aruncă în cărca unui nevinovat se împovărează cu o mârșăvie și un păcat vădit.

4|113|Fără harul lui Dumnezeu și milostivenia Sa asupra ta, unii oameni ar fi

vrut să te rătăcească, însă nu s-au rătăcit decât pe ei înșiși și cu nimic nu te-au păgubit. Dumnezeu a pogorât asupra ta Cartea și înțelepciunea. El te-a învățat ceea ce nu știai. Mare este harul lui Dumnezeu asupra ta.

4|114|Multe din sfaturile lor nu cuprind nimic bun, afară de cuvântul celui ce poruncește milostenia, binele ori împăcarea între oameni. Curând Noi vom dăruia o răsplătă celui ce face astfel căutând mulțumirea lui Dumnezeu.

4|115|Noi ne vom întoarce de la cel care se rupe de trimis după ce i s-a lămurit călăuzirea și urmează o altă cale decât cea a credincioșilor, precum și el s-a întors de la Noi și îl vom arunca în Gheena! Rea devenire!

4|116|Dumnezeu nu iartă să i se facă alăturare. El iartă cui voiește păcate mai puțin grele decât acesta, însă cel care-i alătură Lui pe alții se află într-o adâncă rătăcire.

4|117|Acela nu cheamă în locul Lui decât niște muieri! El nu cheamă decât un diavol răzvrătit.

4|118|Blestemat fie de Dumnezeu! El spuse: "Eu îi voi lua pe unii dintre robii Tăi,

4|119|îi voi rătăci și le voi stârni poftele cele rele. Le voi da o poruncă și ei vor tăia urechile dobitoacelor. Le voi da o poruncă și ei vor întoarce pe dos creația lui Dumnezeu." Cel care îl ia pe diavol stăpân, în locul lui Dumnezeu, va fi pierdut, fără de nădejde.

4|120|El le făgăduiește și le stârnește pofte rele. Ceea ce le făgăduiește Diavolul este doar amăgire.

4|121|Aceștia vor avea Gheena drept liman de unde nu vor afla nici o puțință de scăpare!

4|122|Noi îi vom băga pe cei care cred și săvârșesc fapte bune în Grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. Cine este mai drept decât Dumnezeu la vorbă?

4|123|Nu este nici după poftele voastre și nici după poftele oamenilor Cărții. Oricine face rău va fi răsplătit ca atare. El nu va afla, afară de Dumnezeu, nici oblăduitor, nici ajutor.

4|124|Cine săvârșește fapte bune, fie bărbat, fie femeie, și este credincios, va intra în Rai și nu va fi nedreptățit nici cât o piele de curmală.

4|125|Cine are credință mai frumoasă decât cel care se supune lui Dumnezeu, care face binele, care urmează Legea lui Abraham, cel drept credincios? Dumnezeu l-a luat pe Abraham prieten!

4|126|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Știința lui Dumnezeu se întinde asupra tuturor.

4|127|Ei îți cer lămuriri despre femei. Spune-le: "Dumnezeu vă lămurește asupra lor, după cum v-a fost citit din Carte despre orfanele cărora nu le-ați dat ceea ce le-a fost scris, și pe care voiati să le luați de soții și, de asemenea, despre băieții încă mici." Voi trebuie să fiți dreپți cu orfanii, căci Dumnezeu cunoaște binele pe care-l faceți.

4|128|Când o femeie se teme de părăsirea ori nepăsarea soțului său, nu i se face nici o vină, dacă ei se vor împăca, căci împăcarea este un lucru bun. Oamenii sunt mânați de zgârcenie. Dacă faceți binele și dacă vă temeți de Dumnezeu, să știți că Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

4|129|Voi nu veți putea fi întru totul dreپți cu fiecare dintre femeile voastre, chiar dacă țineți morțiș. Nu fiți prea părtinitori, lăsând-o pe vreuna dintre ele de izbeliște. Dacă vă împăcați și vă temeți de Dumnezeu, să știți că El este Iertător, Milostiv.

4|130|Dacă soții se despart, Dumnezeu îi va îmbogăți pe fiecare din preaplinul Său. Dumnezeu este Cuprinzător, Înțelept.

4|131|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Noi le-am poruncit celor care li s-a dat Cartea înaintea voastră, precum și vouă înșivă: "Temeți-vă de Dumnezeu!" Dacă sunteți însă tăgăduitori... Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Dumnezeu este Bogat, Lăudat!

4|132|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Dumnezeu își ajunge sieși ca apărător!

4|133|Voi, oameni! El vă poate lua, de va voi, și alți oameni va pune în locul vostru. Dumnezeu are puterea să o facă!

4|134|Cel care vrea răsplata Vieții de Acum..., ei bine, răsplata Vieții de Acum și cea a Vieții de Apoi, numai la Dumnezeu se află. Dumnezeu este Auzitor, Văzător.

4|135|O, voi cei ce credeți! Fiți întotdeauna dreپți, mărturisind drept înaintea

lui Dumnezeu chiar și asupra voastră, a părinților voștri, a rudelor voastre, fie că este vorba de un bogat ori de un sărac, căci Dumnezeu este înaintea tuturor. Nu urmați poftelor, păgubind dreptatea, căci dacă o întortocheați ori o întoarceți pe dos, să știți că Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

4|136|O, voi cei ce credeți! Credeți în Dumnezeu și în trimisul Său, în Cartea care a fost pogorâtă asupra trimisului Său și în Cartea care a fost pogorâtă mai înainte. Cine îi tăgăduiește pe Dumnezeu, pe îngerii Săi, pe scripturile Sale, pe trimișii Săi și Ziua de Apoi se află într-o adâncă rătăcire.

4|137|Pe cei care au crezut și apoi au tăgăduit, apoi, ba au crezut, ba au tăgăduit, iar apoi au sporit în tăgadă, Dumnezeu nu-i va ierta și El nu-i va călăuzi pe nici o cale.

4|138|Vestește-le fățarnicilor că vor avea parte de o dureroasă osândă.

4|139|Oare cei care își iau drept oblăduitori tăgăduitori în locul credincioșilor caută la ei puterea? Puterea, întru totul, este a lui Dumnezeu.

4|140|El v-a pogorât vouă în Carte: "Când ascultați versetele lui Dumnezeu și sunt tăgăduite și batjocorite de unii, nu stați cu ei dacă nu schimbă vorba, căci altfel veți fi asemenea lor." Dumnezeu îi va strânge laolaltă în Gheena pe fățarnici și pe tăgăduitori.

4|141|Ei vă pândesc și când aveți vreo biruință de la Dumnezeu, ei spun: "Nu suntem noi oare cu voi?" Dacă tăgăduitorii au noroc, ei spun: "Nu noi vi l-am adus? Și nu suntem noi cei care vă apără de credincioși?" Dumnezeu va judeca între ei în Ziua Învierii. Dumnezeu nu le va da cale tăgăduitorilor asupra credincioșilor!

4|142|Fățarnicii caută să-l înșele pe Dumnezeu, însă El îi înșeală pe ei. Când se ridică pentru rugăciune, se ridică alene ca să fie văzuți de oameni și chibzuiesc doar puțin la Dumnezeu.

4|143|Șovăind între aceasta și aceea, ei nu-i urmează nici pe unii, nici pe alții. Și tu nu vei afla cale pentru cel pe care Dumnezeu îl rătăcește.

4|144|O, voi cei ce credeți! Nu vă luați oblăduitori tăgăduitori în locul credincioșilor. Chiar vreți să-i dați lui Dumnezeu o împuternicire deslușită asupra voastră?"

4|145|Fățarnicii vor fi aruncați în fundul Gropii cu jar și tu nu vei afla ajutor pentru ei,

4|146|ci doar pentru cei care s-au căit, cei care s-au îndreptat, cei care s-au pus sub oblăduirea lui Dumnezeu, cei curați în credința față de Dumnezeu. Aceștia vor fi alături de credincioși. Curând Dumnezeu va dărui credincioșilor o mare răsplată.

4|147|De ce v-ar osândi Dumnezeu, dacă ați mulțumi și dacă ați crede? Dumnezeu este Mulțumitor, Știutor.

4|148|Lui Dumnezeu nu-i place să spuneți în gura mare vorbe rele, afară de cel care a fost nedreptățit. Dumnezeu este Auzitor, Știutor.

4|149|Dacă arătați un bine ori îl ascundeți, ori dacă iertați un rău, să știți că Dumnezeu este Îngăduitor, Puternic.

4|150|Cei care îi tăgăduiesc pe Dumnezeu și pe trimisul Său, cei care vor să vadă deosebiri între Dumnezeu și trimișii Săi spunând: "Noi credem în unii, însă nu credem în ceilalți", și vor să urmeze o cale de mijloc,

4|151|aceștia sunt tăgăduitori și Noi le-am pregătit tăgăduitorilor o umilitoare osândă.

4|152|Dumnezeu îi va răsplăti pe cei care cred în El și în trimișii Săi fără să facă vreo deosebire între ei. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

4|153|Oamenii Cărții îți cer să pogori din cer o Carte asupra lor. Ei i-au cerut lui Moise mult mai mult când i-au spus: "Arată-ni-L aievea pe Dumnezeu." Atunci i-a lovit trăsnetul, pentru tăgada lor. Ei au dat întâietate vițelului pe când dovezi vădite le veniseră deja. Noi le-am iertat lor însă, iar lui Moise i-am dat o împuternicire deslușită.

4|154|Noi am ridicat Muntele deasupra lor când am încheiat legământ cu ei. Le-am spus: "Intrați pe poartă și prosternați-vă!" Le-am spus: "Nu încălcați legea Sabbatului!" Și am încheiat cu ei un legământ puternic.

4|155|Noi i-am pedepsit căci au rupt legământul, căci au tăgăduit semnele lui Dumnezeu, căci, pe nedrept, i-au ucis pe profeți, căci au spus: "Inimile noastre sunt netăiate împrejur." Dimpotrivă, Dumnezeu le-a pecetluit inimile pentru tăgada lor, căci ei nu cred, în afara puținora dintre ei.

4|156|Noi i-am pedepsit, căci au tăgăduit și o mare mârșăvie au spus despre Maria,

4|157|după cum au mai spus: "Da, noi l-am ucis pe Cristos, Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Dumnezeu." Ei însă nici nu l-au ucis, nici nu l-au răstignit, ci numai li s-a părut așa. Cei care nu se înțeleg asupra lui sunt în îndoială, căci ei nu au nici o știință anume și nu urmează decât o nălucire, fiindcă ei de bună seamă nu l-au ucis,

4|158|ci Dumnezeu l-a înălțat la El, căci Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

4|159|Dintre oamenii Cărții, nimeni nu a crezut în el înaintea morții sale, iar el va fi martor asupra lor în Ziua Învierii.

4|160|Noi le-am oprit Evreilor multe bunuri ce odinioară le erau îngăduite din pricina nedreptății lor și a îndepărtării de la calea lui Dumnezeu,

4|161|pentru că au luat camăta ce le-a fost oprită, pentru că pe nedrept au mâncat bunurile oamenilor. Celor tăgăduitori dintre ei le-am pregătit o dureroasă osândă.

4|162|Acelora dintre ei care s-au adâncit însă în Cunoaștere, credincioșii care cred în ceea ce a fost pogorât asupra ta și în ceea ce a fost pogorât înaintea ta, cei care își săvârșesc rugăciunea, cei care dau milostenie, cei care cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi, aceștia sunt cei cărora le vom dăruia curând o mare răsplată.

4|163|Noi ți-am dezvăluit ție, precum le-am dezvăluit și lui Noe și profeților de după el. Noi le-am dezvăluit lui Abraham, lui Ismail, lui Isac, lui Iacob, triburilor, lui Iisus, lui Iov, lui Iona, lui Aaron, lui Solomon. Noi i-am dăruit lui David Psalmii.

4|164|Noi le-am dezvăluit profeților a căror istorie ți-am povestit-o și profeților a căror istorie nu ți-am povestit-o. Cu adevărat Dumnezeu a vorbit lui Moise.

4|165|Noi le-am dezvăluit profeților să vestească și să predice că, după venirea profeților, oamenii nu mai au nici o pricină să se împotrivescă lui Dumnezeu.

4|166|Dumnezeu mărturisește că El a pogorât cu știința Sa ceea ce a fost pogorât asupra ta. Și îngerii mărturisesc, însă Dumnezeu este de ajuns ca Martor.

4|167|Cei care tăgăduiesc și îi abat pe oameni de la calea lui Dumnezeu se află într-o adâncă rătăcire.

4|168|Celor care tăgăduiesc însă și nedreptățesc, Dumnezeu nu le va ierta și nici nu-i va călăuzi pe vreun drum,

4|169|în afară de drumul Gheenei, unde vor veșnici, căci aceasta îi este lesne lui Dumnezeu.

4|170|O, voi oameni! Trimisul v-a adus Adevărul de la Domnul vostru: credeți, căci așa este bine pentru voi. Dacă veți tăgădui... Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

4|171|O, oameni ai Cărții! Nu întreceți măsura în credința voastră! Nu spuneți despre Dumnezeu decât Adevărul! Da, Cristos! Iisus, fiul Mariei, este trimisul lui Dumnezeu, Cuvântul Lui pe care l-a aruncat Mariei, un Duh de la El. Credeți în Dumnezeu și în trimișii Săi! Nu mai spuneți: "Trei!" sfârșiți cu aceasta, căci va fi mai bine pentru voi. Unul este Dumnezeu! Mărire Lui! Cum ar avea un fiu? Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ. Dumnezeu își este sieși de ajuns ca apărător!

4|172|Cristos nu a găsit nevrednic de el să-i fie lui Dumnezeu rob și nici îngerii care sunt aproape de Dumnezeu. Curând Dumnezeu îi va strânge înaintea Lui pe cei care nu vor să I se închine, pe cei care sunt prea plini de trufie.

4|173|Celor care au crezut și au făcut fapte bune, El le va da răsplata, dăruindu-le, pe deasupra, din harul Său, iar pe cei care s-au lepădat de El și pe cei care au fost trufași îi va osândi la o dureroasă osândă. Ei nu vor afla, în afară de Dumnezeu, nici oblăduitor, nici ajutor.

4|174|Oameni! O dovadă vădită v-a venit deja de la Domnul vostru, căci Noi am pogorât asupra voastră o lumină strălucitoare.

4|175|Dumnezeu își va pogori milostivenia și harul asupra celor care au crezut în El și se vor afla sub oblăduirea Lui. El îi va călăuzi pe o cale dreaptă.

4|176|Ei îți vor cere sfatul. Spune: "Dumnezeu vă sfătuiește asupra moștenirii: Dacă un bărbat moare fără să lase în urma sa copii, ci numai o soră, jumătate din moștenire va fi a acesteia. Un bărbat moștenește de la sora sa totul, dacă aceasta nu a avut copii. Dacă sunt două surori, două treimi din moștenire vor fi ale lor. Dacă el lasă în urmă frați și surori, fiecare bărbat primește cât două femei." Dumnezeu vă învață ca voi să nu vă rătăciți, căci Dumnezeu este Atotcunoscător.

5|1|O, voi cei ce credeți! Țineți-vă învoielile! Dobitoacele din turme vă sunt

îngăduite vouă, în afara celor care vi s-au citit, însă neîngăduit vă este vouă vânatul în vremea pelerinajului. Dumnezeu vă poruncește ceea ce voiește.

5|2|0, voi cei ce credeți! Nu pângăriți însemnele lui Dumnezeu și nici luna sfântă, nici jertfele, nici ghirlandele, nici pe cei care merg la Casa Sfântă căutând harul și mulțumirea Domnului lor. Vânați, când ați primit dezlegare. Ura față de cei care v-au îndepărtat de Moscheea cea Sfântă să nu vă împingă către nedreptăți. Ajutați-vă unii de alții în pioșenie și teamă de Dumnezeu. Nu vă ajutați unii pe alții în păcat și vrăjmășie. Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu este Aprig la pedeapsă.

5|3|Iată ceea ce vă este oprit: mortăciunea, sângele, carnea de porc, dobitocul jertfit altuia decât lui Dumnezeu, dobitocul înăbușit, cel mort de lovitură, de căzătură, ori de împunsătură, ori cel sfâșiat de fiară, în afară de cel pe care ați mai avut vreme să-l tăiați, precum și cel care a fost jertfit idolilor. După cum vă este oprit să ghiciți soarta cu săgeți, căci aceasta este stricăciune. Nenorocire, astăzi, celor care s-au lepădat de legea voastră! Nu vă temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! Astăzi am desăvârșit Legea voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și v-am dat Islamul ca lege. Pentru cel care de foame, va fi silit să mănânce bucate oprite fără să vrea să săvârșească vreun păcat, Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

5|4|Ei te vor întreba ce le este îngăduit: Spune: "Toate cele bune vă sunt îngăduite." Asupra celor prinse vouă de păsările de pradă îmblânzite pe care le-ați învățat așa cum v-a învățat Dumnezeu, amintiți numele lui Dumnezeu! Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu este Grabnic la socoteală.

5|5|Astăzi, toate cele bune vă sunt îngăduite vouă. Măncarea celor cărora le-a fost dată Cartea vă este îngăduită vouă, după cum și mâncarea voastră le este îngăduită lor. Vă este îngăduit să vă luați ca soții femeii credincioase și cinstite, precum și femeii cinstite, dintr-un popor căruia Cartea i-a fost dată înaintea voastră, dacă le-ați dat dota ca niște bărbați cinstiți și nu ca niște desfrânați ori luători de țiitoare. Deșarte vor fi faptele oricui se leapadă de credință, iar în Viața de Apoi va fi printre cei pierduți.

5|6|0, voi cei ce credeți! Când vă ridicați la rugăciune: spălați-vă fețele și mâinile până la coate. Frecați-vă capetele și picioarele până la călcâie. Dacă aveți vreo necurătenie, curățați-vă. Dacă sunteți bolnavi ori în călătorie, dacă vreunul dintre voi vine de la locul tănuit, dacă v-ați atins de femei și nu veți găsi apă, atunci folosiți nisip curat cu care vă veți șterge fețele și mâinile voastre. Dumnezeu nu vrea să vă împovăreze, ci El vrea să vă curățească și să desăvârșească harul Lui în voi. Poate veți mulțumi!

5|7|Amintiți-vă de harul lui Dumnezeu asupra voastră și de legământul încheiat cu voi, când ați spus: "Am auzit și ne supunem!" Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu este Știutor al lăuntrului inimilor.

5|8|0, voi cei ce credeți! Fiți drepti ca martori înaintea lui Dumnezeu, arătând dreptatea. Ura față de un popor să nu vă împingă la nedreptăți. Fiți drepti! Dreptatea este mai aproape de pioșenie. Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce faceți!

5|9|Dumnezeu făgăduiește celor care cred și săvârșesc fapte bune iertare și o mare răsplată.

5|10|Cei care nu cred și socot semnele Noastre minciuni, vor fi soții Iadului.

5|11|0, voi cei ce credeți! Amintiți-vă de harul lui Dumnezeu asupra voastră. Când un popor își întinde mâinile asupra voastră El îi îndepărtează mâinile de la voi. Temeți-vă de Dumnezeu! Credincioșii să se încredințeze lui Dumnezeu!

5|12|Dumnezeu a încheiat un legământ cu fiii lui Israel. Noi am ridicat douăsprezece căpetenii dintre ei. Dumnezeu spuse: "Eu sunt cu voi: dacă vă săvârșiți rugăciunea, dacă dați milostenie, dacă credeți în trimișii Mei și îi sprijiniți, dacă îi dați lui Dumnezeu un frumos împrumut, atunci Eu voi șterge relele voastre și vă voi lăsa să intrați în Grădinile pe sub care curg râuri." Cel, dintre voi, care, după aceasta, va fi necredincios, va rătăci departe de calea cea dreaptă.

5|13|Fiindcă ei au încălcat legământul, Noi i-am blestemat și le-am împietrit inimile. Ei răstălmăcesc Cuvintele pogorâte și dau uitării o parte din ceea ce le-a fost amintit. Tu întotdeauna vei descoperi trădarea lor, în afara puținora dintre ei. Îngăduie-le și iartă-le lor! Dumnezeu îi iubește pe făptuitorii de bine.

5|14|De asemenea, Noi am primit legământul celor care spun: "Noi suntem nazareeni!" Însă pentru că ei au dat uitării o parte din ceea ce le-a fost

amintit, Noi am iscat între ei vrăjmăşia şi ura până în Ziua Învierii. Dumnezeu le va da ştire de ceea ce au făcut.

5|15|O, popor al Cărţii! Trimisul Nostu a venit la voi ca să vă lămurească multe din cele ce ascundeţi din Carte, trecând peste multe altele. Lumină şi limpede Carte v-au venit de la Dumnezeu!

5|16|Dumnezeu călăuzeşte pe căile Păcii pe cei care caută să-i placă Lui. El i-a scos din întunecimi către lumină, cu îngăduinţa Sa, şi îi călăuzeşte pe dreaptă cale.

5|17|Cei care spun: "Dumnezeu este Cristos, fiul Mariei", sunt tăgăduitori. Spune: "Cine s-ar putea împotrivi lui Dumnezeu dacă ar vrea să-l nimicească pe Cristos, fiul Mariei, precum şi pe mama sa şi pe toţi de pe pământ?" A lui Dumnezeu este împărăţia cerurilor şi a pământului şi a ceea ce se află între ele. El creează ceea ce voieşte. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

5|18|Evreii şi nazareenii au spus: "Noi suntem fiii lui Dumnezeu, cei îndrăgiţi de El." Spune-le: "De ce, atunci, vă pedepseşte pentru păcatele voastre? Voi nu sunteţi decât nişte oameni printre făpturile Sale. El iartă cui voieşte şi osândeşte pe cine voieşte." A Lui este împărăţia cerurilor şi a pământului şi a ceea ce se află între ele. Întru El este devenirea.

5|19|O, popor al Cărţii! Trimisul Nostu a venit la voi ca să vă lămurească, după o lipsă a trimişilor, ca să nu spuneţi: "Nu ne-a venit nici un vestitor şi nici un predicator!" Iată că v-a venit însă un vestitor, un predicator! Dumnezeu este Atotputernic.

5|20|Când Moise spuse poporului său: "O, popor al meu! Amintiţi-vă de harul lui Dumnezeu asupra voastră, atunci când El a ridicat dintre voi profeţi, atunci când El a ridicat dintre voi regi! El v-a dăruit ceea ce nimănui dintre lumi n-a mai dăruit!

5|21|O, popor al meu! Intraţi în ţinutul sfânt pe care Dumnezeu vi l-a scris vouă, nu vă întoarceţi pe urmele voastre, căci de vă veţi întoarce, veţi fi pierduţi."

5|22|Ei spuseră: "O, Moise! Un popor de viteji locuieşte în acest ţinut. Noi nu vom intra, până când nu vor ieşi ei. Dacă ies ei, atunci vom intra noi."

5|23|Doi bărbaţi dintre ei care se temeau de Dumnezeu şi asupra cărora Dumnezeu pogorâse harul Său, spuseră: "Intraţi asupra lor pe poartă! Dacă veţi intra, îi veţi birui. Încredinţaţi-vă lui Dumnezeu, dacă sunteţi credincioşi!"

5|24|Ei spuseră: "O, Moise! Nu vom intra nicidecum, cât vor fi ei acolo. Du-te tu şi Domnul tău şi luptaţi-vă voi, iar noi vom sta aici."

5|25|Moise spuse: "Domnul meu! Eu nu am putere decât asupra mea şi a fratelui meu. Desparte-ne de acest popor stricat."

5|26|El spuse: "Ţinutul acesta le va fi oprit vreme de patruzeci de ani cât vor rătăci pe pământ. Nu te necăji pentru un popor stricat."

5|27|Povesteşte întru tot Adevărul istoria celor doi fii ai lui Adam: fiecare îşi aduse ofranda sa: a celui dintâi fu primită, iar a celuiilalt nu fu primită. El spuse atunci: "Te voi ucide!" Cel dintâi spuse: "Dumnezeu primeşte doar de la cei temători.

5|28|Dacă tu îţi întinzi mâna asupra mea ca să mă ucizi, eu nu îmi voi întinde mâna asupra ta ca să te ucid. Eu mă tem de Dumnezeu, Domnul lumilor.

5|29|Vreau să iei asupra ta păcatul meu şi păcatul tău şi să fii printre soţii Focului." Aceasta va fi răsplata celor nedrepţi.

5|30|Sufletul îl împinse însă să-şi ucidă fratele. El îl ucise, devenind astfel dintre cei pierduţi.

5|31|Dumnezeu trimise un corb să scurme pământul ca să-i arate cum să ascundă leşul fratelui său. El spuse: "Vai mie! Oare nu am putinţa ca să fiu ca acest corb şi să ascund leşul fratelui meu?" Şi astfel deveni dintre cei căitori.

5|32|De aceea am scris fiilor lui Israel: "Cel care a ucis un om care nu a ucis niciodată, care nu a semănat stricăciune pe pământ, este socotit ca şi cum ar fi ucis întreaga omenire, iar cel care a salvat un singur om este socotit ca şi cum ar fi salvat întreaga omenire." Deşi trimişii Noştri au venit la ei cu dovezi vădite, mulţi dintre ei au fost apoi necumpătaţi pe pământ.

5|33|Aceasta va fi răsplata celor care duc război împotriva lui Dumnezeu şi a trimisului Său, precum şi răsplata celor care seamănă stricăciunea pe pământ: toţi vor fi ucişi ori răstigniţi, ori li se vor tăia mâna şi piciorul în curmeziş ori vor fi alungaţi din ţară. Aceasta va fi soarta lor: în Viaţa de Acum au ruşinea şi în Viaţa de Apoi, de o osândă cumplită, vor avea parte,

5|34|afară de cei care se vor căi înainte de a cădea sub stăpânirea voastră. Să

știți că Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

5|35|O, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Dumnezeu! Căutați calea către El!

Luptați pentru calea Sa! Poate veți fi fericiți!

5|36|Dacă cei care tăgăduiesc ar avea totul de pe pământ și încă pe atât și l-ar da ca răscumpărare ca să scape de osânda din Ziua Învierii, nimic nu va fi primit de la ei, ci, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

5|37|Ei vor voi să iasă din Foc, însă nu vor ieși, căci, de o osândă neostoită, vor avea parte.

5|38|Tăiați mâinile hoțului și ale hoatei: aceasta va fi o răsplată pentru ceea ce au săvârșit și o pedeapsă de la Dumnezeu. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

5|39|Către cel care se căiește după păcat și se îndreaptă, Dumnezeu se întoarce. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

5|40|Nu știi că a lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului? El osândește pe cine voiește și iartă pe cine voiește. El este Atotputernic.

5|41|O, trimisule! Nu te mâhni pentru cei care se grăbesc către tăgadă și nici pentru cei care spun cu gurile lor: "Noi credem!", pe când inimile lor nu cred și nici pentru acei care, evrei fiind, își apleacă urechea la minciună, și nici pentru cei care-i ascultă pe unii care nu au venit la tine. Ei răstălmăcesc Cuvintele pogorâte. Ei spun: "Dacă aceasta v-a fost dat, luați-l, de nu, băgați de seamă!" Nimic nu veți putea înaintea lui Dumnezeu ca să-l apărați pe cel pe care Dumnezeu vrea să-l ațâțe la neascultare: aceștia sunt cei cărora Dumnezeu nu vrea să le curețe inimile. În Viața de Acum au rușinea și în Viața de Apoi, de o osândă cumplită, vor avea parte.

5|42|În ceea ce îi privește pe cei care își pleacă urechea la minciună și pe cei care mânăncă cele oprite, fie judecă între ei, fie întoarce-le spatele, când vin la tine. Dacă le vei întoarce spatele, nu te vor păgubi cu nimic. Dacă îi judeci, atunci judecă-i cu dreptate. duți.

5|43|Cum să te ia ei însă judecător? Ei au Tora cu judecata lui Dumnezeu, însă ei s-au întors de la ea. Aceștia nu sunt credincioși.

5|44|Noi am pogorât Tora drept călăuzire și Lumină. După ea, profeții care s-au supus lui Dumnezeu îi judecă pe evrei, precum și rabinii și savanții cărora li s-a dat Cartea în păstrare și asupra căreia sunt martori. Nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă de Mine! Nu vindeți semnele Mele pe preț de nimic. Cei care nu judecă după ceea ce a pogorât Dumnezeu, aceștia sunt tăgăduitori.

5|45|Noi le-am scris în Tora: viață pentru viață, ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte. Talionul este și pentru răni. Cel care își părăsește cu mărinimie acest drept va căpăta iertarea greșelilor sale. Cei care nu judecă după ceea ce a pogorât Dumnezeu, aceștia sunt nedrești.

5|46|Noi l-am trimis, pe urmele lor, pe Iisus, fiul Mariei, ca să întărească cele dinaintea lui din Tora. Noi i-am dăruit Evanghelia drept călăuzire și Lumină ca să întărească cele dinaintea lui din Tora: călăuzire și predică pentru cei temători.

5|47|Oamenii Evangheliei să judece după ceea ce Dumnezeu a pogorât. Cei care nu judecă după ceea ce a pogorât Dumnezeu sunt stricați.

5|48|(48) Noi ți-am pogorât ție Cartea întru Adevăr, întărind Cartea dinaintea ei și păzind-o. Judecă între ei după ceea ce a pogorât Dumnezeu! Nu urma poftelor lor, îndepărtându-te de la Adevărul pe care l-ai primit. Noi am hotărât fiecăruia dintre voi o lege și un drum. Dacă Dumnezeu ar fi vrut, ar fi făcut din voi o singură adunare, însă El a vrut să vă pună la încercare prin darul ce vi l-a făcut. Întreceți-vă unii cu alții în cele bune. Întoarcerea voastră, a tuturor, va fi la Dumnezeu, iar El vă va înștiința atunci de ce vă învrăjbeați.

5|49|Judecă între ei, după ceea ce a pogorât Dumnezeu, nu urma poftelor lor! Ferește-te de ei ca să nu te ispitească de la ceea ce Dumnezeu ți-a pogorât ție! Dacă îți întorc spatele, să știi că Dumnezeu vrea să-i lovească pentru unele păcate. Mulți oameni sunt stricați.

5|50|Ei caută judecarea neștiinței? Cine este mai bun judecător decât Dumnezeu pentru un popor care crede cu tărie?

5|51|O, voi cei ce credeți! Nu vi-i luați oblăduitori pe evrei, ori pe nazareeni, căci ei unii altora sunt oblăduitori. Cel, dintre voi, care îi ia oblăduitori, este de-al lor. Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept.

5|52|Îi vezi pe cei care au boala în inimi cum se grăbesc către ei spunând: "Ne este teamă că vom fi loviți de soartă." Dumnezeu poate da biruința prin porunci de la El. Le va părea rău atunci pentru gândurile lor tănuite.

5|53|Credincioșii spun: "Cei care se jură pe Dumnezeu în jurămintele lor solemne

sunt cu voi?" Faptele le vor fi zadarnice și ei se vor trezi pier

5|54|0, voi cei ce credeți! Cine, dintre voi, se leapădă de credința lui... Dumnezeu va aduce alți oameni pe care îi va iubi și care Îl vor iubi. Ei vor fi smeriți în fața credincioșilor, mândri în fața tăgăduitorilor. Ei se vor lupta pentru calea lui Dumnezeu și nu se vor teme de ponegrirea niciunui ponegritor. Acesta este harul lui Dumnezeu din care dăruiește cui voiește. Dumnezeu este Cuprinzător, Știutor.

5|55|Oblăduitorii voștri sunt Dumnezeu și trimisul Său, precum și cei care cred săvârșindu-și rugăciunea, dând milostenie, ingenunchind.

5|56|Cei care îi iau oblăduitori pe Dumnezeu, pe trimisul Său și pe credincioși sunt în tabăra lui Dumnezeu. Ei vor fi biruitori!

5|57|0, voi cei ce credeți! Nu vă luați oblăduitori dintre cei care iau legea voastră în zeflema și batjocură, dintre cei cărora Cartea le-a fost dată înaintea voastră și dintre tăgăduitori. Temeți-vă de Dumnezeu, de sunteți credincioși!

5|58|Ei iau chemarea voastră la rugăciune în zeflema și batjocură. Și aceasta, pentru că sunt un popor ce nu pricepe.

5|59|Spune: "O, oameni ai Cărții! Oare voi ne învinuiți doar pentru că și noi credem în Dumnezeu, în ceea ce a fost pogorât asupra noastră și în ceea ce a fost pogorât înainte? Cei mai mulți dintre voi sunt stricați!"

5|60|Spune: "Să vă vestesc că răsplata de la Dumnezeu va fi mult mai rea?" Dumnezeu i-a prefăcut în maimuțe și în porci pe cei care i-a blestemat, pe cei asupra cărora s-a mâniat și pe cei care s-au închinat lui Taghut. Aceștia sunt cei care se află în cel mai rău loc: ei sunt cei mai rătăciți de la calea cea dreaptă.

5|61|Atunci când vin la voi, ei spun: "Noi credem!" Ei vin însă cu tăgadă și pleacă cu ea. Dumnezeu știe prea bine ceea ce tăinuiesc!

5|62|Tu îi vezi pe mulți dintre ei grăbindu-se spre păcat, vrăjmășie și corupție. Ce rău este ceea ce fac!

5|63|De ce rabinii și savanții lor nu-i opresc de la a mai păcătui cu vorba și de la desfrânare? Ce rău este ceea ce făptuiesc!

5|64|Evreii spun: "Dumnezeu este strâns la mână!" Măinile lor să fie strânse și blestemați să fie pentru vorbele lor. Nu! Măinile Sale sunt larg deschise, dăruind cui voiește. Ceea ce a fost pogorât asupra ta, de la Domnul tău, mărește multora dintre ei ticăloșia și tăgada. Noi am aruncat între ei vrăjmășia și ura până în Ziua Învierii... De fiecare dată când aprind focul războiului, Dumnezeu îl stinge. Ei seamănă stricăciunea pe pământ, iar Dumnezeu nu-i iubește pe stricători.

5|65|Dacă oamenii Cărții ar crede și s-ar teme, Noi le-am șterge relele lor și i-am lăsa să intre în Grădinile Plăcerii.

5|66|Dacă ar păzi Tora, Evanghelia și ceea ce le-a fost pogorât de la Domnul lor, ar mânca din ceea ce este deasupra lor și din ceea ce este sub picioarele lor. Printrei ei sunt oameni cumpătați, însă cei mai mulți săvârșesc rele.

5|67|0, trimisule! Propovăduiește ceea ce ți-a fost pogorât ție de la Domnul tău. Dacă nu faci astfel, tu nu vestești solia Sa. Dumnezeu te va ocroti de oameni. Dumnezeu nu călăuzește un popor de tăgăduitori.

5|68|Spune: "O, oameni ai Cărții! Voi nu vă sprijiniți pe nimic câtă vreme nu păziți Tora, Evanghelia și ceea ce v-a fost pogorât de la Domnul vostru." Ceea ce ți-a fost pogorât ție de la Domnul tău a mărit multora dintre ei ticăloșia și tăgada. Nu te mâhni pentru un popor de tăgăduitori.

5|69|Cei care cred, evrei, sabeeni și nazareeni, oricine crede în Dumnezeu și în Ziua de Apoi și face fapte bune, nu vor cunoaște teamă și nu vor fi mâhniți.

5|70|Noi am încheiat legăminte cu fiii lui Israel și le-am trimis profeți. Ori de câte ori le-a venit un trimis cu ceea ce nu era pe plac sufletelor lor, pe unii trimiși i-au socotit mincinoși, pe alții i-au ucis.

5|71|Ei au socotit că nu le va veni nici o nenorocire, însă au orbit și au surzit. Dumnezeu s-a întors apoi către ei, însă mulți dintre ei tot orbi și surzi au rămas. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiesc.

5|72|Cei care spun: "Dumnezeu este Cristos, fiul Mariei" sunt tăgăduitori, căci Cristos spuse: "O, fii ai lui Israel! Închinați-vă lui Dumnezeu, Domnul meu și Domnul vostru." Dumnezeu le oprește Raiul celor care-i alătură pe alții lui Dumnezeu. Limanul lor va fi Focul. Cei nedrepți nu au ajutoare.

5|73|Cei care spun: "Dumnezeu este al treilea din trei" sunt tăgăduitori. Nu este dumnezeu afară de Dumnezeu, Unul. Dacă nu se leapădă de ceea ce spun, o

osândă dureroasă îi va atinge pe cei care tăgăduiesc dintre ei.

5|74|Nu se vor întoarce la Dumnezeu? Nu-i vor cere iertare? Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

5|75|Cristos, fiul Mariei, nu a fost decât un trimis. Și alți trimiși au mai fost înainte sa. Mama sa a fost o femeie dreaptă. Amândoi mâncau bucate. Vezi cum le lămurim Noi semnele, însă îi vezi cum se întorc cu spatele?

5|76|Spune: "Vă închinați, afară de Dumnezeu, celui ce nu vă poate nici păgubi și nici folosi?" Dumnezeu! El este Auzitorul, Știutorul.

5|77|Spune: "O, oameni al Cărții! Nu exagerați în legea voastră! Adevărul și numai Adevărul! Nu urmați poftelor unui popor care s-a rătăcit odinioară și care a rătăcit pe mulți de la calea cea dreaptă."

5|78|Cei care, dintre fiii lui Israel, au fost tăgăduitori, au fost blestemați de limba lui David, de cea a lui Iisus, fiul Mariei, căci au fost neascultători și au încălcat legea și

5|79|nu-și puneau unii altora opreliști asupra faptelor urâte ce le săvârșeau. Ce rău este ceea ce făptuiau!

5|80|Îi vei vedea pe mulți dintre ei făcând legăminte cu tăgăduitorii. Răul săvârșit de ei este atât de mare încât Dumnezeu se va mânia asupra lor și vor veșnici în osândă.

5|81|Dacă ar fi crezut în Dumnezeu, în trimis și în ceea ce i-a fost pogorât, ei nu și-ar fi luat oblăduitori dintre tăgăduitori, însă mulți dintre ei sunt stricați.

5|82|Tu vei afla că cei mai aprigi oameni în dușmănie față de credincioși sunt evreii și închinătorii la idoli și vei afla că cei mai apropiați lor în prietenie sunt cei care spun: "Noi suntem nazareeni!", căci vei afla printre ei preoți și călugări care nu vor fi plini de trufie.

5|83|Vei vedea ochii lor plini de lacrimi când aud ceea ce i-a fost pogorât trimisului, căci ei recunosc Adevărul în el. Ei spun: "Domnul nostru! Noi credem! Scrie-ne printre cei care mărturisesc!

5|84|De ce nu am crede în Dumnezeu și în Adevărul ce ne-a venit? De ce nu am vrea ca Domnul nostru să ne lase să intrăm cu cei drepti?"

5|85|Dumnezeu le va dăruia pentru spusele lor Grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Aceasta este răsplata făptuitorilor de bine.

5|86|Cei care tăgăduiesc, cei care socotesc semnele Noastre minciuni, aceștia vor fi soții Iadului.

5|87|O, voi cei ce credeți! Nu opriți bunătățile pe care Dumnezeu vi le-a îngăduit. Nu fiți călcători de lege. Dumnezeu nu-i iubește pe călcătorii de lege.

5|88|Mâncați ceea ce Dumnezeu v-a dăruit ca îngăduit și bun. Temeți-vă de Dumnezeu în care credeți!

5|89|Dumnezeu nu vă va lua în nume de rău o vorbă necugetată din jurămintele voastre, însă vă va lua în nume de rău pentru jurămintele voastre prin care vă legați. Iertarea va fi să hrăniți zece sărmani – din cei pe care, obișnuit, casa voastră îi hrănește – ori să-i înveșmântați, ori de nu, să sloboziți un rob. Un post de trei zile va fi cerut oricui nu are puțința de a săvârși astfel. Aceasta este iertarea pentru jurămintele voastre, când ați jurat. Țineți-vă însă jurămintele! Așa vă lămurește Dumnezeu vouă semnele Sale. Poate veți mulțumi!

5|90|O, voi cei ce credeți! Vinul, jocul de noroc, pietrele înălțate și săgețile de ghicit sunt o întinare și o lucrare a Diavolului. Feriți-vă de ele! Poate veți fi fericiți!

5|91|Diavolul vrea să iște printre voi vrăjmășie și ură prin vin și jocuri de noroc. El vrea să vă oprească de la amintirea lui Dumnezeu și a rugăciunii. Nu vă veți abține, oare?

5|92|Dați-i ascultare lui Dumnezeu! Dați-i ascultare trimisului! Băgați de seamă! De întoarceți spatele, să știți că asupra trimisului Nostru stă doar înștiințarea cea deslușită.

5|93|Nici o vină nu se va face celor care cred și fac binele pentru ceea ce au mâncat, dacă se tem de Dumnezeu, cred și fac binele, apoi iar se tem de Dumnezeu și cred, apoi iar se tem de Dumnezeu și fac binele. Dumnezeu îi iubește pe făptuitorii de bine.

5|94|O, voi cei ce credeți! Dumnezeu vă va pune la încercare cu vânatul pe care mâinile și sulitele voastre l-au doborât. Dumnezeu îl va cunoaște astfel pe cel care se teme de El în taină. Cel care calcă apoi legea, de o osândă dureroasă, va avea parte.

5|95|0, voi cei ce credeți! Nu ucideți vânatul în vremea pelerinajului. Cel care, voit, va ucide vânatul, va trimite ca jertfă la Ka'ba, ca despăgubire, un dobitoc din turma sa pe măsura vânatului ucis, după judecata a doi bărbați cinstiți și drepti dintre voi. O altă îndreptare se face hrănind un sărman ori postind așa încât cel care a greșit să guste urmările faptei sale. Dumnezeu iartă cele trecute, însă se va răzbuna pe cel care cade iarăși în greșală. Dumnezeu este Puternic, Stăpân al Răzbnării.

5|96|Vânatul mării și bucatele ei vă sunt îngăduite: este o desfătare pentru voi și pentru călători. Vânatul uscatului vă este oprit în vremea pelerinajului. Temeți-vă de Dumnezeu la care veți fi adunați!

5|97|Dumnezeu a făcut Ka'ba lăcaș sfânt înălțat pentru oameni, precum și luna sfântă, jertfa, ghirlandele. Aceasta ca să știți că Dumnezeu cunoaște cele din ceruri și de pe pământ. Dumnezeu este Atotcunoscător.

5|98|Să știți că Dumnezeu este Aprig la pedeapsă, după cum Dumnezeu este și Iertător, Milostiv.

5|99|Asupra trimisului este doar înștiințarea cea deslușită. Dumnezeu cunoaște ceea ce arătați și ceea ce ascundeți.

5|100|Spune: "Răul și binele nu sunt asemenea, chiar dacă mulțimea răului vă place. Voi cei dăruiți cu minte, temeți-vă de Dumnezeu! Poate veți fi fericiți!

5|101|0, voi cei ce credeți! Nu întrebați despre lucruri care v-ar păgubi dacă v-ar fi arătate. Dacă întrebați despre ele când este pogorât Coranul, vă vor fi lămurite. Dumnezeu, atunci, vi le va îngădui. Dumnezeu este Iertător, Blând.

5|102|Înaintea voastră, un popor a întrebat despre ele și astfel a căzut în tăgadă.

5|103|Dumnezeu n-a statornicit nimic despre Bahira, Sa'iba, Wasila, Hami. Tăgăduitorii au născocit minciuni asupra lui Dumnezeu, căci mulți dintre ei nu pricep nimic.

5|104|Când li se spune: "Veniți la aceea ce Dumnezeu a pogorât și la trimis", ei spun: "Ne este de ajuns aceea în care i-am aflat pe tații noștri." Și dacă tații lor nu știau nimic? Și dacă ei nu erau călăuziți?

5|105|0, voi cei ce credeți! Voi sunteți răspunzători de voi înșivă. Cel care este rătăcit nu vă poate păgubi cu nimic, de sunteți bine călăuziți. Cu toții sunteți sortiți să vă întoarceți la Dumnezeu. Dumnezeu vă va da știre de ceea ce ați făcut.

5|106|0, voi cei ce credeți! Când moartea vine la unul dintre voi, doi oameni drepti, aleși dintre ai voștri, să fie chemați ca martori în clipa mărturisirii ori doi străini dacă sunteți în călătorie și urgia morții vă prinde pe negândite – voi le veți cere apoi socoteală după rugăciune. Dacă vă îndoiiți de ei, îi veți pune să jure pe Dumnezeu: "Noi nu vom scoate arginți de aici, chiar de-ar fi pentru o rudă. Noi nu ascundem mărturia înaintea lui Dumnezeu, căci altfel am fi dintre cei care păcătuiesc."

5|107|Dacă se dezvăluie că cei doi martori sunt vinovați de păcat, alți doi și mai drepti, luați dintre cei care au fost nedreptățiți, le vor lua locul. Amândoi vor jura pe Dumnezeu: "Mărturia noastră este mai dreaptă decât a celorlalți doi. Noi nu suntem călcători de lege, căci altminterea vom fi dintre cei nedrepti."

5|108|Astfel va fi mai sigur că vor aduce o mărturie în chip adevărat, de teamă să nu le fie respinse jurămintele lor după ce le-au rostit. Temeți-vă de Dumnezeu și ascultați! Dumnezeu nu-i călăuzește pe cei stricați.

5|109|Dumnezeu va spune în Ziua când îi va aduna pe trimiși. "Ce vi s-a răspuns?" Ei vor spune: "Nu avem nici o știință. Doar Tu ești Cunosător al Tainelor"

5|110|Dumnezeu va spune: "O, Iisus, fiul Mariei! Amintește-ți de harul Meu asupra ta și asupra mamei tale. Eu te-am întărit cu duhul sfințeniei. Din leagăn, tu vorbeai oamenilor ca un bătrân." Eu te-am învățat Cartea, înțelepciunea, Tora și Evanghelia. Tu ai făcut din noroi un chip de pasăre. Ai suflat asupră-i și deveni pasăre, cu îngăduința Mea! I-ai tămăduit pe mut și pe lepros, cu îngăduința Mea! Ai sculat morții, cu îngăduința Mea! Eu i-am îndepărtat de la tine pe fiii lui Israel! Când le-ai adus dovezi vădite, cei tăgăduitori dintre ei au spus: "Nu este decât o vrajă vădită!"

5|111|Eu am dezvăluit apostolilor: "Credeți în Mine și în trimisul Meu." Ei spuseră: "Credem! Fii martor că suntem supuși!"

5|112|Apostolii au spus: "O, Iisus, fiul Mariei, Domnul tău ne poate pogorî nouă o masă din cer?" El spuse: "Temeți-vă de Dumnezeu, de sunteți credincioși!"

5|113|Ei au spus: "Noi vrem să mâncăm de pe ea ca inimile noastre să se liniștească. Vrem să fim siguri că tu ne-ai spus adevărul, iar noi suntem dintre martori."

5|114|Iisus, fiul Mariei spuse: "Dumnezeule, Domnul nostru! Din cer, pogoară-ne nouă o masă! Va fi pentru noi un ospăț, de la cel dintâi până la cel de pe urmă dintre noi, și un semn venit de la Tine. Dă-ne nouă cele trebuincioase traiului, căci Tu ești prea-bunul Înzestrător."

5|115|Dumnezeu spuse: "Eu vă voi pogorî-o vouă și Eu voi osândi, cu o osândă pe care n-a mai cunoscut-o niciuna dintre lumi, pe cel dintre voi care va tăgădui după aceasta."

5|116|Dumnezeu spuse: "O, Iisus, fiu al Mariei! Tu ai spus oamenilor: Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei mai presus de Dumnezeu?" Iisus spuse: "Mărire Ție! Eu nu pot mărturisi ceea ce nu am căderea să spun. Tu ai fi știut, dacă aș fi spus. Tu știi ce este în mine, însă eu nu știu ce este în Tine. Tu, ești Cunoscător al Tainelor."

5|117|Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit să spun: "Închinați-vă lui Dumnezeu, Domnul meu și Domnul vostru!" Eu lor le-am fost martor cât am stat cu ei, iar după ce m-ai chemat la Tine, Tu ești Cel ce îi păzești, căci Tu ești Martor asupra tuturor lucrurilor."

5|118|Dacă îi osândești..., ei sunt robii Țăi! Dacă le ierți lor..., Tu ești Puternic, Înțelept."

5|119|Dumnezeu spuse: "Aceasta este ziua când dreptăciunea le este de folos celor drepti: ei vor veșnici în Grădinile pe sub care curg râuri." Dumnezeu este mulțumit de ei și ei sunt mulțumiți de El. Acesta este câștigul cel mare!

5|120|A lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului și ceea ce se află între ele. Dumnezeu este Atotputernic!

6|1|Laudă lui Dumnezeu, Cel ce a creat cerurile și pământul și a rânduit întunecimile și lumina! Doar cei care îl tăgăduiesc pe Domnul lor, îi nascocesc semeni.

6|2|El este Cel ce v-a creat din lut și a hotărât apoi fiecăruia un soroc, soroc cunoscut numai Lui. Voi încă vă mai îndoiiți însă!

6|3|El este Dumnezeul din ceruri și de pe pământ. El cunoaște ce tăinuiești și ce destăinuiești. El cunoaște ceea ce agonisiți.

6|4|Nici un semn din semnele Domnului lor nu le-a venit fără ca ei să i se împotrivească.

6|5|Când Adevărul vine la ei, ei îl socot minciună. Curând vor avea știre despre ceea ce batjocoresc.

6|6|Ei nu văd câte leaturi am nimicit înaintea lor? Noi le dădusem un loc pe pământ, cum nu v-am dat vouă. Noi le-am trimis din cer o ploaie îmbelșugată. Noi am făcut râurile ce le curgeau la picioare și apoi i-am nimicit pentru păcatele lor și alte leaturi am făcut să crească după ei.

6|7|Chiar de am fi pogorât asupra ta o Carte scrisă pe un pergament pe care l-ar fi pipăit cu mâinile lor, cei care tăgăduiesc tot ar fi spus: "Nu este decât o vrajă vădită!"

6|8|Ei spun: "De ce nu a fost pogorât un înger la el?" Dacă am fi pogorât un înger, atunci soarta le-ar fi fost hotărâtă.

6|9|Și dacă l-am fi făcut înger, i-am fi dat chip de om și l-am fi înveșmântat așa cum se înveșmântă și ei.

6|10|Trimișii dinaintea ta au fost batjocoriți, însă pe zeflemitori i-a împresurat ceea ce batjocoreau.

6|11|Spune: "Străbateți pământul și vedeți cum a fost sfârșitul hulitorilor."

6|12|Spune: "Ale cui sunt cele din ceruri și de pe pământ?" Spune: "Ale lui Dumnezeu!" Dumnezeu și-a scris sieși milostivenia. El vă va strânge în Ziua Învierii asupra căreia nu este nici o îndoială. Cei care se pierd pe ei înșiși, sunt cei care nu cred.

6|13|A Lui este ceea ce stă într-o noapte și zi. El este Auzitorul, Știutorul.

6|14|Spune: "Să-mi iau alt oblăduitor în locul lui Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului, El, Cel ce hrănește și nu se hrănește?" Spune: "Mie mi s-a poruncit să fiu cel dintâi care mă supun. Nu fiți închinători la idoli."

6|15|Spune: "Îmi este frică de osânda unei zile cumplite să nu-i dau ascultare Domnului meu."

6|16|Pe cel care va fi ferit în Ziua aceea, Dumnezeu l-a miluit: aceasta este fericirea vădită.

6|17|Dacă Dumnezeu te lovește cu vreun rău, nimeni nu-l va îndepărta de la tine

decât El, iar dacă îți dă un bine, El este Atotputernic.

6|18|El este Biruitorul asupra robilor Săi. El este Înțeleptul, Cunoscătorul.

6|19|Spune: "Care este o mai mare mărturie?" Spune: "Dumnezeu este Martor între mine și voi. Acest Coran mi-a fost dezvăluit ca eu să vă previn pe voi și pe cei la care va ajunge. Cum de mărturisiți că alături de Dumnezeu sunt și alți dumnezei? Spune: "Nu mărturisesc!" Spune: "Este doar Dumnezeu Unul și mă lepăd de ceea ce îi alăturați!"

6|20|Cei cărora le-am dat Cartea îl cunosc (pe profet) precum își cunosc copiii. Cei care se pierd pe ei înșiși sunt cei care nu cred.

6|21|Cine este mai nedrept decât cel care născocеște o minciună asupra lui Dumnezeu și socoate semnele Sale minciuni? Cei nedreți nu vor avea fericire.

6|22|Noi îi vom strânge pe toți într-o zi, apoi le vom spune închinătorilor la idoli: "Unde sunt idolii voștri, ce pretindeți că sunt lângă Dumnezeu?"

6|23|Dezvinovățirea lor va fi doar să spună: "Pe Dumnezeu, Domnul nostru! Noi nu am fost închinători la idoli!"

6|24|Iată-i cum mint spre răul lor, căci născocirile lor s-au rătăcit departe de ei!

6|25|Unii dintre ei ascultă, însă Noi am pus un vâl gros peste inimile lor și surzenie în urechile lor, încât ei nu înțeleg nimic. Și de-ar vedea toate semnele, tot nu ar crede. Cei care tăgăduiesc spun chiar și atunci când vin să vorbească cu tine: "Acestea sunt doar povești ale celor dintâi."

6|26|Ei spun aceasta și se îndepărtează, însă nu se pierd decât pe ei înșiși fără să-și dea seama.

6|27|O, de i-ai vedea!... Ei vor spune când vor fi ținuți înaintea Focului:

"Vai! Dacă am fi duși înapoi, nu am mai socoti minciuni semnele Domnului nostru și am fi dintre credincioși!"

6|28|Atunci li se va arăta ceea ce ascundeau odinioară. Dacă ar fi duși înapoi însă, s-ar întoarce la ceea ce le era oprit, căci sunt mincinoși!

6|29|Ei spun: "Doar Viața noastră de Acum este și nu vom mai fi sculați!"

6|30|O, de i-ai vedea, când vor fi ținuți înaintea Domnului lor și El le va spune: "Oare nu acesta este Adevărul?" Ei vor spune: "Ba da, pe Domnul nostru!"

El va spune: "Gustați osânda a ceea ce tăgăduiați!"

6|31|Cei care socot minciună întâlnirea cu Dumnezeu sunt pierduți. Ei vor spune, când, deodată, le va veni Ceasul: "Vai nouă! Ce rău ne pare că l-am neglijat!"

Ei vor căra poverile lor în spinare. Cât de rău este ceea ce cară!

6|32|Viața de Acum nu este decât joc și voie bună. Lăcașul de Apoi este însă mai bun pentru cei care se tem. Oare nu pricepeți?

6|33|Știm că te măneste ceea ce spun. Ei nu pe tine te socot mincinos, ci, cei nedreți, se leapădă de semnele lui Dumnezeu.

6|34|Trimișii dinaintea ta au fost socotiți mincinoși și ei au îndurat să fie socotiți mincinoși și să fie chinuiți până ce le-a venit ajutorul Nostru. Nimeni nu poate schimba cuvintele lui Dumnezeu. Și a ajuns și la tine din spusele despre trimiși.

6|35|Atunci când împotrivirea lor îți este grea, ți-ai dori o gaură în pământ ori o scară către cer ca să le aduci un semn. Dacă Dumnezeu ar fi vrut, i-ar fi adunat într-o călăuzire! Nu fi dintre neștiutori!

6|36|Doar cei care aud, răspund, iar pe morți, Dumnezeu îi va scula și ei se vor întoarce la El.

6|37|Ei spun: "De ce nici un semn de la Domnul lui n-a fost pogorât asupra sa?"

Spune: "Dumnezeu are puțința să pogoare un semn, însă cei mai mulți nu știu."

6|38|Nu sunt vietăți pe pământ și nici zburătoare ce zboară cu aripile lor care să nu aibă obști asemenea vouă. Nimic nu am neglijat în Carte. Toate vor fi strânse apoi la Domnul lor.

6|39|Cei care socot semnele Noastre minciuni sunt surzi, muți, adânciți în întunecimi. Dumnezeu rătăcește pe cine voiește și rânduiește pe o cale dreaptă pe cine voiește.

6|40|Spune: "Uitați-vă la voi! Dacă vine asupra voastră osânda lui Dumnezeu, ori dacă vă vine Ceasul, veți chema pe altcineva afară de Dumnezeu, dacă spuneți adevărul?"

6|41|Nu!... Pe El îl veți chema, iar El o va împrăștia, de va voi, pe cea de care îi cereți să vă izbăvească și voi îi veți da uitării pe cei pe care I i-ați alăturat.

6|42|Noi am trimis înaintea ta profeți la adunări pe care le-am lovit apoi cu urgie și cu nenorocire. Poate se vor smeri!

6|43|Ele s-au smerit, numai după ce urgia Noastră a venit asupra-le! Inimile lor s-au împietrit, iar Diavolul le-a împodobit ceea ce făptuiau.

6|44|Când au uitat ceea ce le-a fost amintit, Noi le-am deschis porțile tuturor lucrurilor și când se bucurau de bunurile pe care li le-am dăruit, Noi i-am luat deodată și ei se aflară fără nădejde.

6|45|Astfel, acest popor nedrept a fost retezat din rădăcină. Laudă lui Dumnezeu, Domnul lumilor!

6|46|Spune: "Vedeți? Dacă Dumnezeu v-ar lua auzul și văzul și v-ar pecetlui inimile, ce alt dumnezeu în afară de Dumnezeu vi le-ar înapoia?" Iată cum tâlcuim semnele și cum ei întorc apoi spatele!

6|47|Spune: "Uitați-vă la voi! Dacă osânda lui Dumnezeu va veni asupra voastră pe tăcute ori fățiș, cine vor fi nimiciți dacă nu cei nedrepți.

6|48|Noi nu i-am trimis pe trimiși decât ca vestitori și predicatori. Cei care cred și se îndreaptă nu vor cunoaște teamă și nu vor fi mârniți.

6|49|Osânda îi va atinge pe cei care socot semnele Noastre minciuni pentru că sunt stricați.

6|50|Spune: "Eu nu vă spun că am comorile lui Dumnezeu, căci eu nu cunosc Taina. Eu nu vă spun că sunt un înger, căci nu urmez decât ceea ce mi s-a dezvăluit." Spune: "Orbul și văzătorul sunt oare deopotrivă? Nu cugetați oare?"

6|51|Previne-i pe cei cărora le este frică că vor fi strânși înaintea Domnului lor și că nu vor afla în afara Lui nici oblăduitor, nici mijlocitor. Poate se vor teme!

6|52|Nu-i alunga pe cei care îl cheamă pe Domnul lor dimineața și seara, dorind Fața Sa. Ei n-au să-ți dea ție nici o socoteală, iar tu nu ai să le dai lor nici o socoteală. De-i alungi, vei fi dintre nedrepți.

6|53|Noi i-am pus la încercare pe unii cu alții ca ei să spună: "Cei cărora Dumnezeu le-a dat, sunt printre noi?" Oare nu Dumnezeu este Cel care îi știe prea bine pe cei mulțumitori?

6|54|Când cei care cred în semnele Noastre vin la tine, spune-le: "Pace vouă! Domnul vostru și-a scris sieși însuși milostivenie!" Cel dintre voi care săvârșește răul din neștiință și care apoi se căiește și se îndreaptă, să știe că El este Iertător, Milostiv!

6|55|Astfel, Noi lămurim semnele ca drumul nelegiuitorilor să fie limpede cunoscut.

6|56|Spune: "Îmi este oprit să mă închin celor pe care voi îi chemați în locul lui Dumnezeu." Spune: "Eu nu voi urma poftele voastre, căci altfel mă voi rătăci și nu voi mai fi dintre cei călăuziți."

6|57|Spune: "Eu mă sprijin pe o dovadă vădită de la Domnul meu, pe când voi o socotiți minciună. Ceea ce voi căutați degrabă nu se află la mine. Judecata este numai a lui Dumnezeu. El va face cunoscut Adevărul, căci El este prea-bunul Cumpănitor."

6|58|Spune: "De-aș fi avut ceea ce degrabă căutați, totul s-ar fi terminat între mine și voi." Dumnezeu îi știe prea bine pe cei nedrepți.

6|59|El are cheile Tainei pe care nu o cunoaște nimeni afară de El. El cunoaște ceea ce este pe uscat și în mare. Nici o frunză nu pică fără ca El să o știe. Nu este nici măcar un grăunte în întunecimile pământului, nici nimic, fie verde, fie uscat, care să nu fie amintit într-o Carte deslușită.

6|60|El este Cel care vă ia la El noaptea și știe ce ați săvârșit peste zi, apoi vă scoală ca sorocul cunoscut să vi se împlinească. Apoi la El este întoarcerea voastră, iar El vă va înștiința de ce-ați făcut.

6|61|El este Biruitorul asupra robilor Săi. El vă trimite vouă paznici. Când moartea va veni la unul dintre voi, trimișii Noștri îi vor lua pe loc, căci nimeni nu le va scăpa.

6|62|Oamenii vor fi duși înapoi la Dumnezeu, Stăpânul lor, Adevărul. Nu a Lui este Judecata? El este grabnic la socoteală!

6|63|Spune: "Pe cine chemați voi în smerenie și taină să vă mântuiască de întunecimile uscatului și mării? "Dacă cu adevărat ne mântuiește, vom fi dintre cei ce mulțumesc."

6|64|Spune: "Dumnezeu vă mântuiește de aceasta și de toate necazurile, însă voi îi alăturați apoi pe alții?"

6|65|Spune: "El are puterea de a trimite asupra voastră o osândă de sus, ori de sub tălpile voastre, ori să vă arunce în vrajba dezbinării când unii vor gusta urgia altora." Vezi cum tâlcuim Noi semnele! Poate vor înțelege!

6|66|Poporul tău socotește minciună ceea ce este Adevărul. Spune: "Eu nu vă sunt

vouă oblăduitor.

6|67|Fiece veste va fi știută la vremea sa. Curând veți afla!"

6|68|Când îi vezi pe cei care pălăvrăgesc despre semnele Noastre, îndepărtează-te de ei până ce vor pălăvrăgi despre altceva. Diavolul te va face să uiți, însă când îți amintești, tu nu te așeza alături de cei nedrepți.

6|69|Celor care se tem de Dumnezeu nu li se va pune nimic la socoteală. Numai o amintire! Poate se vor teme!

6|70|Lasă-i pe cei care socot legea lor joc și voie bună. Viața de Acum i-a amăgit. Amintește-le că fiecare suflet va fi nimicit pentru ceea ce a agonisit și nu va avea în afară de Dumnezeu, nici oblăduitor și nici mijlocitor și oricare ar fi răscumpărarea pe care ar da-o nu îi va fi primită. Aceștia sunt cei care vor fi nimiciți pentru ce au agonisit. Ei, de o băătură clocotindă și de o osândă dureroasă, vor avea parte pentru ceea ce tăgăduiau.

6|71|Spune: "Să chemăm în locul lui Dumnezeu, ceea ce nici nu ne folosește, nici nu ne păgubește? Ne vom întoarce pe urmele noastre după ce Dumnezeu ne va fi călăuzit, precum cel pe care l-au smintit diavolii și l-au rătăcit pe pământ?" Soții îl cheamă întru călăuzire: "Vino cu noi!" Spune: "Călăuzirea lui Dumnezeu este călăuzirea, iar nouă ni s-a poruncit să ne supunem Domnului lumilor."

6|72|Stăruți în rugăciune. Temeți-vă de El, căci El este Cel înaintea căruia veți fi strânși.

6|73|El este Cel ce, întru Adevăr, a creat cerurile și pământul. În Ziua când spune: "Fie!", atunci este. Spusa lui este Adevărul. A Lui este împărăția în ziua când se va sufla în trâmbiță. El cunoaște tăinuitul și mărturisitul. El este Înțeleptul, Cunoscătorul.

6|74|Amintește-ți de Abraham când spuse tatălui său, Azar: "Tu iei idoli drept dumnezei? Te vād, pe tine și poporul tău, într-o rătăcire vādită."

6|75|Astfel i-am arătat lui Abraham împărăția cerurilor și a pământului ca să fie dintre cei care cred cu tărie.

6|76|Atunci când noaptea îl învălui, el zări o stea și spuse: "Iată-l pe Domnul meu!" Când ea asfinți însă, spuse: "Nu-i iubesc pe cei care asfințesc."

6|77|Când văzu luna răsărind, spuse: "Iată-l pe Domnul meu!" Când ea asfinți însă, spuse: "Dacă Domnul meu nu mă călăuzește, voi fi dintre cei rătăciți."

6|78|Când văzu soarele răsărind, spuse: "Iată-l pe Domnul meu! El este preamarele!" Când el asfinți însă, spuse: "O, popor al meu! Eu sunt curat de cei pe care I-i alăturați

6|79|și îmi întorc fața, ca un drept credincios, către Cel ce a creat cerurile și pământul, căci eu nu sunt dintre închinătorii la idoli."

6|80|Poporul său îl certă, însă el spuse atunci: "Voi îmi căutați pricină pentru Dumnezeu, căci El m-a călăuzit? Mie nu îmi este frică de cei pe care I-i alăturați, căci doar ceea ce voiește Domnul meu este. Domnul meu cuprinde totul în știința Sa. Voi nu chibzuiți, oare?

6|81|Cum să mă tem eu de cei pe care voi I-i alăturați, de vreme ce vouă nu vă este frică să I-i alăturați lui Dumnezeu, fără ca El să vă fi pogorât vouă vreo împuternicire întru aceasta? Care din cele două părți este mai trainică? O, de-ați înțelege!..."

6|82|Cei care cred și cei care nu înveșmântează credința lor în nedreptate, vor afla trăinicia, căci ei sunt bine călăuziți.

6|83|Aceasta este dovada pe care Noi i-am dat-o lui Abraham asupra poporului său. Noi îi înălțăm pe trepte pe cei care voim. Domnul tău este Înțelept, Știutor.

6|84|Noi i i-am dăruit pe Isaac și Iacob – pe care Noi i-am călăuzit precum odinioară l-am călăuzit pe Noe și pe cei din seminția sa: David, Solomon, Iov, Iosif, Moise, Aaron, căci așa îi răsplătim pe făptuitorii de bine;

6|85|Zaharia, Ioan, Iisus, Elia – toți au fost dintre cei drepți;

6|86|Ismail, Eliseu, Iona și Lot. Noi asupra lumilor le-am dat înțâietate

6|87|lor, cât și unora dintre strămoșii lor, dintre urmașii lor și frații lor pe care Noi i-am ales și i-am călăuzit pe o dreaptă cale.

6|88|Aceasta este călăuzirea de la Dumnezeu cu care El călăuzește pe cine voiește dintre robii Săi. Dacă vor fi închinători la idoli, zadarnic va fi ceea ce vor face.

6|89|Aceștia sunt cei cărora le-am dăruit Cartea, înțelepciunea și proorocirea. Dacă aceștia le vor tăgădui, atunci le vom încredința unui popor ce nu le va tăgădui.

6|90|Aceștia sunt cei pe care Dumnezeu i-a călăuzit și tu condu-te după

călăuzirea lor. Spune: "Eu nu vă cer răsplată, căci aceasta este o amintire pentru lumi."

6|91|Ei nu-L măsoară pe Dumnezeu cu adevărata Sa măsură, când spun: "Dumnezeu n-a pogorât nimic asupra unui om!" Spune: "Cine a pogorât Cartea cu care a venit Moise ca lumină și călăuzire pentru oameni? Voi o scrieți pe pergamente ca să o arătați, însă ascundeți mult din ea, și ați fost învățați, prin ea, ceea ce voi înșivă și strămoșii voștri nu știau." Spune: "Dumnezeu!." Și lasă-i apoi să se joace cu palavre.

6|92|Aceasta este o Carte pe care Noi am pogorât-o, este o Carte binecuvântată ce vine să întărească ceea ce a fost înaintea ei, ca tu s-o previi pe Maica cetăților și pe cei din jurul ei. Cei care cred în Viața de Apoi, cred și în Carte, și vor păzi rugăciunile lor.

6|93|Cine este mai nedrept decât cel care născoceste o minciună asupra lui Dumnezeu ori cel care spune: "Ce, mie mi-a fost descoperit ceva? Atunci nici lui nu i-a fost descoperit nimic!" Ori cel care spune: "Voi pogorî ceva deopotrivă cu ce a pogorât Dumnezeu!" O, dacă i-ai vedea pe cei nedreți când se vor prăvăli în adâncurile morții, iar îngerii cu mâinile întinse vor spune:

"Lepădați-vă sufletele! Astăzi veți fi răsplătiți cu osânda rușinii, căci ați spus despre Dumnezeu, neadevărul, și ați întors spatele semnelor Sale cu trufie.

6|94|Iată-vă veniți la Noi, singuri, așa cum v-am creat întru început. Voi ați părăsit ceea ce v-am dăruit. Nu-i vedem pe mijlocitorii voștri lângă voi, cei pe care pretindeați că vă stau alături. Cei pe care astfel îi socoteați, s-au rupt de voi și s-au rătăcit departe de voi.

6|95|Dumnezeu crapă grăunțele și sămburele. El scoate viul din mort, după cum El scoate mortul din viu. Așa este Dumnezeu. De ce vă întoarceți de la El?

6|96|El face să se crape de ziuă. El a făcut noaptea întru odihnă, iar soarele și luna întru socoteala vremii. Aceasta este măsura Puternicului, Știutorului!

6|97|El este Cel ce v-a rânduit vouă stelele ca voi să vă călăuziți după ele prin întunecimile uscatului și ale mării. Noi am lămurit deja semnele unui popor care știe!

6|98|El este Cel ce a făcut să creșteți dintr-un singur suflet și v-a dat loc de locuire și păstrare. Noi am lămurit deja semnele unui popor care știe!

6|99|El este Cel ce a trimis din cer apa cu care Noi dăm la iveală ierburi de tot soiul. Noi facem să se ivească verdeața din care vom scoate grăunțe adunate în spic, curmali, din spadicele lor, ciorchini atârând. Noi facem să crească podgorii cu vii, livezi de măslini și rodii, asemănătoare, însă nu identice. Vedeți roadele lor când leagă și când dau în pârg? Întru acestea sunt semne pentru cei care cred.

6|100|Ei i-au făcut semeni lui Dumnezeu pe ginii, pe când El este Cel ce i-a creat. Au născocit, fără de știință, că ar avea fii și fiice. Mărire și înălțare lui peste tot ce ei înfățișează!

6|101|Plăsmuitorul cerurilor și al pământului! Cum să aibă un copil, când nu are soată? El a creat totul. El este Atoateștiutor.

6|102|Acesta este Dumnezeu, Domnul vostru. Nu este dumnezeu în afară de El, Creatorul tuturor. Închinați-vă Lui! El de toate are grijă!

6|103|Privirile nu-L ating, însă El atinge privirile. El este Agerul, Cunoșcătorul.

6|104|Clarviziuni v-au venit de la Domnul vostru. Cine este limpede văzător, este pentru sine, cine este orb, este împotriva sa. Eu, vouă, nu vă sunt paznic.

6|105|Noi astfel tâlcuim semnele și ei n-au decât să spună că le-ai învățat! Noi le vom arăta oamenilor care știu.

6|106|Urmează ceea ce Domnul tău ți-a descoperit: nu este dumnezeu afară de El. Îndepărtează-te de cei care îi fac semeni lui Dumnezeu!

6|107|Dacă Dumnezeu ar fi vrut, ei nu l-ar fi făcut semeni. Noi nu te-am făcut paznic asupra lor și nici să ai grija lor.

6|108|Nu-i batjocoriți pe cei pe care ei îi cheamă în afara lui Dumnezeu, căci altminterea ei îl vor batjocori pe Dumnezeu din vrăjmășie și neștiință. Noi astfel am împodobit fiecărei adunări faptele ei. Apoi la Domnul lor va fi întoarcerea și El îi va înștiința de ceea ce au făcut.

6|109|Ei au jurat pe Dumnezeu în jurămintele lor solemne că dacă le-ar veni vreun semn, atunci ar crede. Spune: "Semnele sunt doar la Dumnezeu!" Ce vă face însă să dați seama că vor crede, dacă le vor veni?

6|110|Fiindcă nu au crezut de prima dată, Noi le întoarcem inimile și privirile și îl lăsăm să bâjbâie orbește în neascultarea lor.

6|111|Chiar de-am fi făcut să pogoare îngerii la ei, chiar de le-ar fi vorbit morții, chiar de le-am fi adunat toate cele aflătoare înaintea lor, ei nu ar fi crezut decât dacă Dumnezeu ar fi vrut. Cei mai mulți dintre ei sunt însă neștiutori.

6|112|Noi fiecărui profet i-am făcut un vrăjmaș: diavolii din oameni și ginii ce-și descoperă unii altora poleiala cuvintelor într-o amăgire. Dacă Domnul tău ar fi vrut, ei n-ar fi făcut-o. Lasă-i pe ei cu ceea ce nascocesc,

6|113|ca inimile celor care nu cred în Viața de Apoi să asculte aceasta și să se bucure, și să săvârșească ceea ce și ei săvârșesc.

6|114|Voi căuta oare alt judecător afară de Dumnezeu? El este Cel ce a pogorât asupra voastră Cartea deslușită. Cei cărora li s-a dat Cartea știu că ea a fost pogorâtă de Domnul tău într-o Adevăr. Nu fii printre cei care se îndoiesc!

6|115|Cuvântul Domnului tău s-a împlinit într-o Adevăr și Dreptate. Nimeni nu poate răstălmăci cuvintele Sale. El este Auzitorul, Știutorul.

6|116|Dacă vei da ascultare celor mulți aflători pe pământ, te vor rătăci de la Calea lui Dumnezeu. Ei nu urmează decât nascociri și se mulțumesc cu năluciri.

6|117|Domnul tău îi știe prea bine pe cei care se rătăcesc de la calea Sa, precum și pe cei călăuziți.

6|118|Dacă voi credeți în semnele Sale, mâncați ceea ce asupra-i s-a chemat numele lui Dumnezeu.

6|119|Ce aveți de nu mâncați ceea ce, asupra-i, numele lui Dumnezeu a fost chemat, când El v-a lămurit ceea ce vă este oprit numai dacă nu veți fi nevoiți? Mulți îi rătăcesc pe alții cu poftele lor, din neștiință. Domnul tău îi știe prea bine pe călcătorii de lege.

6|120|Lepădați-vă de cele văzute și cele nevăzute ale păcatului: cei care fac păcate vor fi răsplătiți pentru ceea ce vor fi săvârșit.

6|121|Nu mâncați ceea ce asupra-i numele lui Dumnezeu nu va fi fost chemat, căci este o stricăciune. Diavolii îi împing pe prietenii lor să se certe cu voi. Nu le dați ascultare, căci așa veți ajunge și voi închinători la idoli.

6|122|Cel care era mort, și Noi l-am înviat, dându-i apoi o lumină ca să se călăuzească în mijlocul oamenilor, este oare asemenea celui învăluit de întunecimile din care nu va ieși? Așa le-au fost împodobite tăgăduitorilor faptele lor.

6|123|Noi am pus în fiecare cetate pe marii săi nelegiuiți să viclenească acolo, însă ei nu viclenesc decât asupra lor înșiși fără să-și dea seama.

6|124|Ei spun, atunci când le vine un semn: "Noi nu credem până ce nu vom fi dăruiți, precum au fost dăruiți trimișii lui Dumnezeu." Dumnezeu știe prea bine unde să-și rânduiască solia. O umilire de la Dumnezeu și o osândă aprigă îi vor lovi pe cei nelegiuiți pentru ceea ce vicleneau.

6|125|Dumnezeu deschide spre supunere inima celui ce voiește a-l călăuzi. El strămtorează inima celui pe care vrea să-l rătăcească ca și cum acesta s-ar urca până la cer. Dumnezeu face ca întinăciunea să fie asupra celor care tăgăduiesc.

6|126|Acesta este drumul cel drept al Domnului tău. Noi am lămurit semnele unui popor ce chibzuiește.

6|127|Ei vor avea Lăcașul Păcii la Domnul lor și El le va fi oblăduitor pentru ceea ce-au făcut.

6|128|El va spune în Ziua când îi va strânge pe toți: "O, adunare a ginnilor! Voi ați întrecut măsura cu oamenii!" Iubitorii lor dintre oameni vor spune: "Domnul nostru! Noi ne-am făcut bucurii unii altora, și astfel am ajuns la sorocul cel de Tine sorocit." Dumnezeu va spune: "Focul va fi sălașul vostru, unde veți veșnici, doar dacă Dumnezeu nu va voi altfel." Domnul tău este înțelept, Știutor.

6|129|Și astfel Noi îi punem pe cei nedrepti unii asupra altora pentru ceea ce-au agonisit.

6|130|O, adunare de ginii și de oameni! Nu au venit la voi trimiși dintre voi ca să vă povestească despre semnele Mele și ca să vă prevină asupra întâlnirii cu Ziua aceasta a voastră?" Ei vor spune: "Noi înșine am mărturisit asupra noastră." Viața de Acum i-a amăgit: ei înșiși au mărturisit asupra lor că au fost tăgăduitori.

6|131|Și așa va fi să fie, căci Domnul tău nu nimicește pe nedrept cetățile ai cărei locuitori sunt încă neștiutori.

6|132|Pentru toți sunt trepte pe măsura a ceea ce-au făcut. Domnul tău nu este neștiutor de ceea ce ei fac.

6|133|Domnul tău este Bogatul, Stăpânul milostivirii. El vă va lua, de va voi,

pentru a vă înlocui cu ceea ce va voi așa cum și pe voi v-a făcut să vă nașteți dintr-o seminție.

6|134|Ceea ce v-a făgăduit va veni, căci voi nu-L veți slăbi pe Dumnezeu.

6|135|Spune: "O, popor al meu! Trudiți după putința voastră, căci și eu trudes după a mea. Curând vei afla al cui va fi Lăcașul cel de pe urmă." Nedreptii nu vor fi fericiți.

6|136|Ei pun deoparte pentru Dumnezeu o parte din roadele ogorului și ale turmelor pe care Dumnezeu le-a făcut să crească. Ei spun: "Aceasta este a lui Dumnezeu, așa pretind ei, și aceasta este a dumnezeilor noștri. Ceea ce este dat idolilor lor nu ajunge la Dumnezeu, iar ceea ce este dat lui Dumnezeu, ajunge tot la idolii lor. Rău mai judecă!

6|137|Așa dumnezeii multor închinători la idoli i-au făcut să creadă că este bine să-și ucidă copiii. Așa i-a nimicit, întunecându-le legea. Ei nu ar fi făcut-o dacă Dumnezeu n-ar fi vrut. Lăsați-i cu ceea ce au născocit.

6|138|Ei spun: "Acele dobitoace și aceste roade ale câmpului sunt oprite – așa pretind ei – și nimeni nu trebuie să mănânce în afară de ceea ce vrem noi. Sunt dobitoace al căror spate este oprit și animale asupra cărora ei nu cheamă numele lui Dumnezeu: toate acestea sunt născociri asupra Lui. Ei vor fi răsplătiți pentru ceea ce au născocit.

6|139|Ei spun: "Ceea ce se află în pânțelele acestor dobitoace este îngăduit bărbaților noștri și oprit soțiilor noastre." Dacă este însă o mortăciune, toți își vor lua porția. Dumnezeu îi va răsplăti pentru firea lor. El este înțelept, Știutor!

6|140|Sunt pierduți cei care, în sminteala și neștiința lor, își ucid pruncii, care spun că este oprit ceea ce Dumnezeu le-a dăruit pentru trai, născocind asupra lui Dumnezeu. Ei sunt rătăciți și nu călăuziți.

6|141|El este Cel ce a făcut să crească grădinile cu bolte ori fără bolte de viță, curmalii și semănăturile ca hrană de tot soiul, măslinii și rodii, asemănători și neasemănători. Mâncați-le roadele atunci când rodesc. Dați dreptul în ziua strânsului. Fiți cumpătați. Nu vă lăcomiți prea tare. Dumnezeu nu-i iubește pe cei care se lăcomesc.

6|142|Unele dintre dobitoacele voastre poartă poveri, iar altele vă dau veșminte. Mâncați ceea ce Dumnezeu v-a dăruit pentru hrană. Nu călcați pe urmele Diavolului, căci el este vrăjmașul vostru fățiș.

6|143|Dumnezeu v-a creat vouă, opt dobitoace în perechi: două de soiul oilor și două de soiul caprelor. Spune: "V-a oprit el cele două dobitoace de parte bărbătească ori cele două de parte femeiască ori ceea ce se află în pânțelele celor două dobitoace de parte femeiască?" Dați-mi știință de aceasta, dacă voi spuneți adevărul."

6|144|... două de soiul cămilelor și două de soiul vacilor. Spune: "A oprit ele pe cele două dobitoace de parte bărbătească ori pe cele două de parte femeiască ori ceea ce se află în pânțelele celor de parte femeiască? Ați fost voi martori când Dumnezeu a poruncit așa ceva? Cine este mai nedrept decât cel care născoceste o minciună asupra lui Dumnezeu pentru a-i rătăci pe oameni prin neștiință? Dumnezeu nu călăuzește un popor nedrept.

6|145|Spune: "Eu nu am aflat nici o opreliște la mâncare în ceea ce mi-a fost descoperit în afară de mortăciune, sângele vărsat, carnea de porc – căci este o întinăciune – și ceea ce este pangărit, fiind chemat asupra lui altul decât Dumnezeu. Celui care este silit s-o facă de nevoie, nu de plăcere ori de lăcomie, Domnul tău îi este Iertător, Milostiv."

6|146|Noi, evreilor, le-am oprit toate cele cu copita nedespicăată, precum le-am oprit grăsimea vacilor și a oilor în afară de cea de pe spate, de pe măruntaie ori cea amestecată pe oase. Astfel, Noi i-am pedepsit pentru nesupunerea lor. Noi spunem adevărul!

6|147|Spune-le, când te învinuiesc de minciună: "Domnul vostru are o milostivenie nesfârșită, însă urgia Sa nu va fi abătută de la poporul nelegiuit."

6|148|Cei închinători la idoli vor spune: "Dacă Dumnezeu ar fi vrut, nici noi, nici tații noștri nu am fi fost închinători la idoli, și nici nu ni s-ar fi oprit nimic." Așa și cei dinaintea lor huleau până ce au gustat din urgia Noastră. Spune: "Aveți vreo știință pe care s-o scoateți la iveală înaintea noastră? Voi nu urmați decât niște născociri și vă mulțumiți cu năluciri."

6|149|Spune: "Dovada hotărâtoare este la Dumnezeu. El ne-ar fi călăuzit pe toți, dacă ar fi vrut."

6|150|Spune: "Aduceți-vă martorii care spun că Dumnezeu v-ar fi oprit aceste lucruri!" Dacă ei mărturisesc, nu mărturisi cu ei. Nu te lua după poftetele celor care socot semnele Noastre minciuni, ce nu cred în Viața de Apoi, însă în schimb îi fac lui Dumnezeu semenii.

6|151|Spune: "Veniți! Eu vă voi recita ceea ce Domnul vostru v-a poruncit: să nu-i alăturați nimic; să fiți buni cu părinții voștri; să nu vă ucideți pruncii de frica sărăciei, căci Noi vă dăruim cele trebuincioase traiului și vouă și lor; nu vă apropiați de cele scârboase, fie văzute, fie nevăzute; nu ucideți pe nimeni pe nedrept, căci Dumnezeu v-a oprit aceasta. Pe acestea vi le poruncește. Poate veți pricepe!

6|152|Nu vă apropiați de averea orfanului, până ce nu a atins vârsta desăvârșirii, decât pentru o bună folosință. Folosiți greutatea și măsurile drepte. Noi nu împovărăm pe nimeni decât după putința lui. Când vorbiți, fiți nepărtinitori chiar de este vorba de o rudă apropiată. Fiți credincioși legământului cu Dumnezeu. Pe acestea vi le poruncește. Poate vă veți aminti!

6|153|Aceasta este calea Mea cea dreaptă. Urmați-o! Nu urmați cărările care vă îndepărtează de calea lui Dumnezeu. Pe acestea vi le poruncește. Poate vă veți teme!

6|154|Apoi Noi i-am dăruit lui Moise Cartea, ca întregire a binelui pe care el l-a săvârșit, ca lămurire a tuturor lucrurilor, drept călăuză și milostivire. Poate vor crede în întâlnirea cu Domnul lor!

6|155|Aceasta este o Carte binecuvântată pe care Noi am pogorât-o. Urmați-o! Temeți-vă de Dumnezeu! Poate veți fi miluiți!

6|156|Să nu spuneți: "Nu a fost pogorâtă Cartea decât asupra a două popoare înainte noastră, de aceea noi nu-i știm învățătura."

6|157|Să nu spuneți: "Dacă ar fi fost pogorâtă Cartea asupra noastră, noi am fi fost mai bine călăuziți decât ei." Domnul vostru v-a dat o dovadă vădită – călăuză și milostivire. Cine este mai nedrept decât cel care sokoate semnele lui Dumnezeu minciună și întoarce spatele? Curând îi vom răsplăti cu cea mai rea osândă pe cei care au întors spatele semnelor Noastre.

6|158|Ce așteaptă? Nu cumva ca îngerii să vină la ei, ori ca Domnul tău să vină, ori un semn de la Domnul tău să vină? În Ziua când un semn de la Domnul tău va veni, mărturisirea lor de credință nu le va mai sluji la nimic celor care mai înainte nu au crezut ori celui ce, cu credința lui, nu a făcut nici un bine. Spune: "Așteptați, căci și noi așteptăm!"

6|159|Tu nu ești cu nimic vinovat de cei care au fărâmițat legea lor și au întemeiat secte. Soarta lor este la Dumnezeu. El îi va înștiința de ceea ce au făcut.

6|160|Cel care se va înfățișa cu o faptă bună va primi de zece ori pe atât. Cel care se va înfățișa cu o faptă rea, va fi răsplătit întocmai. Nimeni nu va fi nedreptățit.

6|161|Spune: "Domnul meu m-a călăuzit pe o cale dreaptă: aceasta este legea cea dreaptă, credința lui Abraham, un drept credincios." El nu a fost dintre închinătorii la idoli.

6|162|Spune: "Rugăciunea mea, jertfele mele, viața mea, moartea mea, toate sunt de la Dumnezeu, Domnul lumilor

6|163|ce nu are asemănare! Așa mi s-a poruncit, iar eu sunt cel dintâi dintre supuși."

6|164|Spune: "Voi căuta un alt domn afară de Dumnezeu? El este Domnul tuturor!" Fiece suflet agonisește numai pe socoteala lui. Nimeni nu va căra povara altuia. Apoi la Domnul vostru vă va fi întoarcerea. El vă va înștiința atunci de cea asupra căreia vă învrăjbeați.

6|165|El este Cel ce v-a făcut urmașii Săi pe pământ. El i-a ridicat pe unii dintre voi cu mai multe trepte deasupra celorlalți pentru a vă pune la încercare prin ceea ce v-a dăruit. Domnul tău este grabnic la pedeapsă, însă și Iertător, Milostiv.

7|1|Alif. Lam. Mim. Sad.

7|2|Este o Carte pogorâtă ție – nici o neliniște să nu fie în inima ta ca să-i previi cu ea – și o amintire credincioșilor.

7|3|Urmați ceea ce v-a fost pogorât vouă de la Domnul vostru, nu urmați alți oblăduitori în afara Lui. Voi cei ce chibzuiți atât de puțin!

7|4|Câte cetăți n-am nimicit? Urgia Noastră se abātu asupra lor noaptea în somn ori ziua la odihnă.

7|5|Când urgia Noastră s-a abătut asupra lor, ei nu au strigat decât: "Da, am

fost nedrepti!"

7|6|Noi îi vom întreba pe cei cărora le-a fost trimisă solia, precum îi vom întreba și pe trimiși.

7|7|Noi le vom povesti cu știință, căci nicicând nu am fost lipsă.

7|8|În Ziua aceea, se va cântări. Acesta-i Adevărul! Acei ale căror fapte vor atârna greu vor fi fericiți!

7|9|Cei ale căror fapte vor atârna ușor: aceștia sunt cei care s-au pierdut pe ei înșiși, căci ei au fost nedrepti față de semnele Noastre.

7|10|Noi v-am făcut loc pe pământ. Noi v-am dăruit traiul. Ce puțină mulțumire dați însă!

7|11|Noi v-am creat, apoi v-am desăvârșit chipul, după care am spus îngerilor: "Prosternați-vă înaintea lui Adam." Și ei așa făcură în afară de Iblis care nu a fost între cei care s-au prosternat.

7|12|Dumnezeu spuse: "Ce te oprește să te prosternezi, atunci când îți poruncesc? El spuse: "Eu sunt mai bun decât el, căci pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut."

7|13|Dumnezeu spuse: "Coboară de aici! Tu nu ai să te arăți trufaș în acest loc. Ieși, căci tu ești dintre cei josnici!"

7|14|El spuse: "Păsuiește-mă până în ziua când vor fi sculați."

7|15|Dumnezeu spuse: "Ești păsuit!"

7|16|El spuse: "Din pricina ispitei ce ai pus-o în mine, eu îi voi pândi pe calea Ta cea dreaptă,

7|17|apoi îi voi hărțui din față și din spate, din stânga și din dreapta. Și Tu nu vei afla la cei mai mulți dintre ei nici o mulțumire."

7|18|Dumnezeu spuse: "Ieși de aici, mârșavule, lepădatule! Voi umple Gheena cu voi toți și cu toți cei care te vor urma"

7|19|"O, Adam! Locuiește în Grădină, tu și soața ta. Mâncați din roadele sale de oriunde vreți, însă nu vă apropiați de pomul acesta, căci altminterea veți fi dintre cei nedrepti."

7|20|Diavolul îi ispiti să le arate goliciunea ce le era încă ascunsă. El spuse: "Domnul vostru v-a oprit de la acest pom ca să vă împiedice să ajungeți îngeri ori să fiți dintre nemuritori."

7|21|Apoi le jură: "Eu vouă vă sunt un sfetnic vrednic de încredere."

7|22|Și așa îi duse în ispită. Când gustară din rodul pomului, își văzură goliciunea și atunci se apucară să înșire pe ei frunze din Grădină. Domnul lor îi strigă: "Nu v-am oprit acest pom? Nu v-am spus că Diavolul vă este vouă vrăjmaș fățiș?"

7|23|Ei spuseră: "Domnul nostru! Noi ne-am nedreptățit pe noi înșine. Dacă Tu nu ne ierți nouă, și nu ne miluiești, atunci vom fi pierduți."

7|24|Dumnezeu spuse: "Coborâți! Vrăjmași veți fi unul altuia. Veți afla pe pământ un loc locuință și desfătare pentru o vreme."

7|25|El mai spuse: "Pe pământ veți trăi, pe pământ veți muri și din pământ veți fi scoși.

7|26|O, fii ai lui Adam! Am pogorât asupra voastră veșmânt și pene care să vă acopere goliciunea, însă veșmântul pioșeniei este mult mai bun!" Acesta este unul din semnele lui Dumnezeu. Poate vă veți aminti!

7|27|O, fii ai lui Adam! Să nu vă ispitească Diavolul ca în ziua când i-a izgonit pe strămoșii noștri din Grădină, smulgându-le veșmintele ca ei să-și vadă goliciunea. El și cohorta lui vă văd, pe când voi nu-i vedeți. Noi i-am făcut pe diavoli oblăduitorii celor care nu cred.

7|28|Când aceștia săvârșesc o faptă rușinoasă, ei spun: "Noi am găsit că și tații noștri făceau întocmai. Dumnezeu ne-a poruncit-o." Spune: "Dumnezeu nu v-a poruncit fapta rușinoasă. Voi spuneți despre Dumnezeu ceea ce nu știți?"

7|29|Spune: "Domnul meu a poruncit dreptate. Ridicați-vă fețele în fiecare loc de rugăciune. Chemați-L curați Lui în credință. Precum v-a început, așa vă veți întoarce la El."

7|30|El îi călăuzește pe unii, pe când alții au meritat să fie rătăciți. Ei și i-au luat pe diavoli oblăduitori în locul lui Dumnezeu și socot că sunt călăuziți.

7|31|O, fii ai lui Adam! Purtați podoabele voastre în orice loc de rugăciune! Mâncați și beți, însă nu vă lăcomiți, căci Dumnezeu nu-i iubeste pe cei lacomi.

7|32|Spune: "Cine a oprit podoaba lui Dumnezeu pe care a făcut-o pentru robii Săi, și bunătățile pentru trai?" Spune: "Acestea sunt ale credincioșilor în Viața de Aici și, mai ales, în Ziua Învierii." Așa lămurim Noi semnele unui

popor care știe.

7|33|Spune: "Domnul meu a oprit numai faptele rușinoase fățișe ori dosite, păcatul, volnicia pe nedrept și să-I faceți alăturare lui Dumnezeu, fără ca El să vă fi pogorât vouă vreo îputernicire întru aceasta, precum și de a spune despre Dumnezeu ceea ce nu știți."

7|34|Fiece adunare are un soroc. Când le vine sorocul, ei nu pot nici să-l întârzie și nici să-l grăbească cu vreun ceas.

7|35|O, fii ai lui Adam! Trimiși dintre voi vor veni la voi să vă tâlcuiască semnele Mele, iar cei care se tem de Dumnezeu și se îndreaptă, nu vor cunoaște teamă și nu vor fi mârniți.

7|36|Cei care socot semnele Noastre minciuni, cei care din trufie întorc spatele, aceștia vor fi soții Focului, unde vor veșnici.

7|37|Cine este mai nedrept decât cel care născoceste o minciună asupra lui Dumnezeu ori cel care socoate semnele Sale minciuni? Aceștia își vor lua partea lor după Carte, până ce vor veni la ei trimișii Noștri să-i întrebe: "Unde sunt cei pe care îi chemați în locul lui Dumnezeu?" Ei vor spune: "Ne-au părăsit." Ei vor mărturisi asupra lor înșiși că au fost tăgăduitori.

7|38|Dumnezeu va spune: "Intrați în Foc la adunările de ginii și oameni care-au fost înaintea voastră." De fiecare dată când o adunare va intra în Foc o va blestema pe sora sa. Atunci când se vor afla cu toatele, cea de pe urmă va spune celei dintâi: "Domnul nostru! Aceștia sunt cei care ne-au rătăcit! Dă-le lor focul ca osândă îndoită. Dumnezeu va spune: "Fiecare va avea osânda sa îndoit, însă voi încă nu știți nimic."

7|39|Cea dintâi va spune celei de pe urmă: "Nu sunteți cu nimic mai presus decât noi, gustați osânda a ceea ce ați agonisit!"

7|40|Porțile cerului nu vor fi deschise celor care au socotit semnele Noastre minciuni și nici celor care au întors spatele cu trufie: ei nu vor intra în Rai câtă vreme cămila nu va trece prin urechile acului. Astfel îi răsplătim pe cei păcătoși.

7|41|Ei vor avea din Gheenă paturi și deasupra lor vor fi acoperăminte. Astfel îi răsplătim pe cei nedrepți.

7|42|Cei care cred și săvârșesc fapte bune – Noi nu împovărăm nici un suflet decât după putința sa – aceștia vor fi soții Raiului, unde vor veșnici.

7|43|Noi le vom smulge din piepturi ura ce vor mai fi avut-o. Răurile vor curge la picioarele lor. Ei vor spune: "Laudă lui Dumnezeu care ne-a călăuzit încoace. Noi nu am fi fost călăuziți, dacă Dumnezeu nu ne-ar fi călăuzit. Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul." Li se va striga: "Aceasta este Grădina pe care o veți moșteni pentru ceea ce ați făcut."

7|44|Soții Grădinii vor striga soților Focului: "Noi am găsit adevărat ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit, și voi găsiți adevărat ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit?" Ei vor spune: "Da!" Cineva va vesti între ei: "Blestemul lui Dumnezeu cadă asupra celor nedrepți"

7|45|ce abat de la Calea lui Dumnezeu pe care ei caută s-o întortocheze, căci ei tăgăduiesc Viața de Apoi."

7|46|Un văl gros va fi pus între Rai și Gheena, iar pe Al-'Araf vor fi oameni ce îi cunosc pe toți după chipurile lor. Ei vor striga soților Raiului: "Pace vouă!" însă ei nu vor putea intra, cu toate că râvnesc.

7|47|Atunci când privirile lor se vor plimba peste soții Focului, ei vor spune: "Domnul nostru! Nu ne pune laolaltă cu poporul nedrept."

7|48|Cei de pe Al-'Araf vor striga oamenilor pe care-i cunosc după chipurile lor: "Ceea ce-ați adunat și de care erați mândri nu vă slujește la nimic.

7|49|Ceilalți nu sunt oare cei pentru care ați jurat că Dumnezeu nu le va dărui milostivenia Sa? Intrați în Grădină unde nu veți cunoaște nici teamă și nici nu vă veți mârni!"

7|50|Soții Focului vor striga soților Raiului: "Stropiți-ne cu apă ori aruncați-ne din cea cu care v-a înzestrat Dumnezeu." Aceștia vor spune: "Dumnezeu a oprit și una și alta tăgăduitorilor"

7|51|care și-au socotit credința joc și voie bună." Viața lumească i-a amăgit. Noi îi vom da uitării în Ziua aceasta, așa cum și ei au dat uitării întâlnirea cu Ziua lor când se lepădau de semnele Noastre.

7|52|Noi le-am adus o Carte și le-am lămurit-o cu înțelepciune întru călăuzire și milostivenie pentru un popor care crede.

7|53|Ei ce așteaptă, dacă nu împlinirea ei? În Ziua când va veni împlinirea ei, cei care odinioară au uitat Cartea vor spune: Trimișii Domnului nostru ne-au

adus deja Adevărul. Oare vom avea mijlocitori care să ne mijlocească și nouă? Ori vom fi duși înapoi ca să facem ceea ce n-am făcut? Ei s-au pierdut pe ei înșiși, iar ceea ce au născocit i-a părăsit.

7|54|Domnul nostru este Dumnezeu. El a creat cerurile și pământul în șase zile, apoi s-a așezat pe Tron. El acoperă ziua cu noaptea care o urmează fără odihnă. Soarele, luna și stelele sunt supuse poruncii Sale. Nu ale lui sunt Facerea și Porunca? Binecuvântat fie Dumnezeu, Stăpânul lumilor!

7|55|Chemați-L pe Domnul vostru, cu smerenie și în taină. El nu-i iubește pe călcătorii de lege.

7|56|Nu semănați stricăciunea pe pământ după ce a fost îndreptat. Chemați-L cu frică și râvnă. Milostivenia lui Dumnezeu este aproape de cei care fac binele.

7|57|El este Cel ce dezlanțuie vânturile ca vestire a milostiveniei Sale. Ele poartă nori grei, pe care îi împingem către un pământ mort. Acolo facem apa să cadă și dăm la iveală roada de tot soiul. Tot așa îi vom învia și pe morți. Poate vă veți aminti!

7|58|În ținutul bun, ierburile răsar singure cu îngăduința Domnului său, iar în ținutul rău nu răsar decât buruienile. Astfel Noi lămurim semnele unui popor mulțumitor.

7|59|Noi l-am trimis pe Noe poporului său. El spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu. Voi nu aveți alt dumnezeu afară de El. Îmi este teamă pentru voi de osânda din Ziua cea cumplită."

7|60|Căpeteniile poporului său spuseră: "Noi te vedem rătăcit de-a binelea."

7|61|El spuse: "O, popor al meu! Eu nu sunt rătăcit! Eu sunt un trimis al Domnului lumilor!

7|62|Eu vă vestesc soliile Domnului meu. Eu vă sunt vouă un bun sfetnic. Eu știu de la Dumnezeu ceea ce voi nu știți.

7|63|Vă mirați că o amintire de la Domnul vostru v-a venit cu un om dintre voi ca să vă prevină și ca să vă temeți de Dumnezeu? Poate veți fi miluiți!"

7|64|Ei îl socotiră însă mincinos, atunci Noi l-am mântuit, pe o arcă, pe el și pe ai săi și i-am înecat pe cei care socoteau semnele Noastre minciuni. Era un popor de orbi.

7|65|Adiților Noi li l-am trimis pe fratele lor Hud. El le spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu. Nu aveți alt dumnezeu afară de El. Nu vă veți teme de El?"

7|66|Căpeteniile care, printre ai săi, erau necredincioase, spuseră: "Noi îți vedem neghiobia! Noi te socotim mincinos!"

7|67|El spuse: "O, popor al meu! Eu nu sunt neghiob, ci sunt un trimis al Domnului lumilor!

7|68|Eu v-am adus soliile Domnului meu. Eu vă sunt vouă sfetnic bun.

7|69|Vă mirați că o amintire a Domnului vostru v-a venit cu un om dintre voi ca să vă prevină? Amintiți-vă când Domnul vostru v-a făcut urmașii Săi după născocirea poporului lui Noe! El v-a răspândit pe tot pământul. Amintiți-vă de binefacerile lui Dumnezeu! Poate veți fi fericiți!"

7|70|Ei spuseră: "Tu ai venit la noi ca să ne închinăm lui Dumnezeu, Unul, și să părăsim pe cei cărora tații noștri li se închinau? Adu-ne ceea ce ne făgăduiești, dacă spui adevărul!"

7|71|Hud spuse: "Urgia și mânia Domnului vostru cadă asupra voastră! Vreți să vorbiți cu mine de numele pe care voi și tații voștri li le-ați dat fără ca Dumnezeu să vă fi pogorât vreo împuternicire pentru ele? Așteptați, căci și eu voi aștepta laolaltă cu voi!"

7|72|Noi l-am mântuit pe el și pe ai săi prin milostivenia Noastră. Noi le-am luat suflarea celor care socoteau semnele Noastre minciuni și care nu erau credincioși.

7|73|Tamudiților Noi li l-am trimis pe fratele lor Salih. El spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu! Nu aveți alt dumnezeu afară de El. O dovadă de la Domnul vostru v-a venit. Aceasta este cămila lui Dumnezeu. Este un semn pentru voi. Lăsați-o să pască pe pământul lui Dumnezeu! Nu-i faceți nici un rău, căci, altminterea, o osândă dureroasă vă va lua!"

7|74|Amintiți-vă, El v-a ales ca urmași, după adiți, și v-a dat un loc pe pământ. Voi ați zidit palate pe șesurile Sale și v-ați săpat adăposturi în munți. Amintiți-vă de binefacerile lui Dumnezeu. Nu săvârșiți fărădelegi pe pământ, semănând stricăciune!

7|75|Căpeteniile poporului său care erau pline de trufie spuseră celor slabi, acelora dintre ei care crezuseră: "Știți, voi, că Salih este un trimis al

Domnului său?" Ei spuseră: "Noi credem în ceea ce a fost trimis prin el."

7|76|Cei care erau plini de trufie spuseră: "Noi nu credem în ceea ce voi credeți."

7|77|Ei ologiră cămila, răzvrătindu-se împotriva Poruncii Domnului lor, și spuseră: "O, Salih! Adu-ne ceea ce ne făgăduiești, dacă tu ești dintre cei trimiși."

7|78|Zguduitura i-a luat. A doua zi zăceau în casele lor.

7|79|Salih se întoarse de la ei și spuse: "O, popor al meu! Eu v-am vestit solia Domnului meu. V-am fost vouă sfetnic, însă voi nu-i iubiți pe sfetnici."

7|80|Amintiți-vă de Lot! El spuse poporului său: "Voi vă dedați acestei scârboșenii pe care nimeni, pe aceste lumi, n-a mai săvârșit-o înaintea voastră?"

7|81|Voi veniți la bărbați poftindu-i, și nicidecum la femei. Sunteți un popor de depravați.

7|82|Singurul răspuns al poporului său a fost în a spune: "Izgoniți-i din cetate, căci o fac pe neprihănirii."

7|83|Noi i-am mântuit pe el și pe ai săi, în afară de femeia sa, căci ea se afla printre cei rămași în urmă.

7|84|Noi asupra lor am făcut să plouă o ploaie. Vezi cum a fost sfârșitul nelegiuitorilor!

7|85|Oamenilor din Madian, li l-am trimis pe fratele lor Șu'aib. El spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu! Nu aveți alt dumnezeu afară de El. Dați măsura și greutatea cum se cuvine. Nu nedreptățiți oamenii în bunurile lor. Nu semănați stricăciunea pe pământ după ce a fost îndreptat. Dacă sunteți credincioși, acesta va fi bine pentru voi.

7|86|Nu vă așezați pe toate drumurile pentru a amenința și a întoarce de la calea lui Dumnezeu pe cei care cred în El, iar voi doriți să întortocheați această cale. Amintiți-vă! El v-a înmulțit pe când erați puțini. Vezi cum a fost sfârșitul celor care au semănat stricăciunea.

7|87|Dacă o parte dintre voi crede în solia cu care am fost trimis, iar altă parte nu crede, atunci aveți răbdare până când Dumnezeu va judeca între noi. El este Cel mai bun judecător."

7|88|Căpeteniile poporului său care erau pline de trufie spuseră: "Noi te vom izgoni din cetatea noastră, o, Șu'aib, pe tine și pe cei care au crezut odată cu tine, dacă nu vă întoarceți la credința noastră." El spuse: "Cum! Chiar dacă o urâm?

7|89|Dacă ne-am întoarce la credința voastră, este ca și cum am născoci o minciună asupra lui Dumnezeu. Noi nu avem căderea să ne mai întoarcem după ce Dumnezeu ne-a mântuit, numai dacă Dumnezeu, Domnul nostru, ar voi aceasta. Știința Domnului nostru se întinde asupra tuturor lucrurilor. Noi ne încredințăm lui Dumnezeu. Domnul nostru! Judecă întru Adevăr între noi și poporul cel rău, căci Tu ești cel mai bun dintre judecători."

7|90|Căpeteniile poporului său care tăgăduiau, spuseră: "Dacă îl urmați pe Șu'aib veți fi pierduți."

7|91|Zguduitura i-a luat. A doua zi zăceau în casele lor.

7|92|Cei care îl socotiseră pe Șu'aib mincinos au dispărut de parcă n-au fost nicicând. Ei au fost cei pierduți!

7|93|Șu'aib se întoarse de la ei, și apoi spuse: "O, popor al meu! Eu v-am vestit soliile Domnului meu. Eu v-am fost vouă sfetnic. Cum m-aș mâhni pentru un popor de tăgăduitori?"

7|94|Noi nu am trimis nici un trimis în vreo cetate fără să nu-i lovim pe locuitorii săi cu urgii și nenorociri. Poate se vor smeri!

7|95|Noi am schimbat răul în bine. Dând totul uitării, ei spuseră: "Amarul și bucuria i-au atins și pe tații noștri!" Noi i-am luat deodată pe când ei nu se așteptau.

7|96|Dacă locuitorii acestei cetăți ar fi crezut, dacă s-ar fi temut de Dumnezeu, Noi le-am fi dăruit binecuvântările cerului și ale pământului. Ei au hulit însă, iar Noi i-am luat pentru ceea ce-au făcut.

7|97|Locuitorii acestei cetăți sunt siguri că urgia Noastră nu-i va lovi noaptea, pe când dorm?

7|98|Locuitorii acestei cetăți sunt siguri că urgia Noastră nu-i va lovi ziua, pe când petrec?

7|99|Ei sunt la fereală de vicleșugul lui Dumnezeu? Numai cei sortiți pierii se cred la fereală de vicleșugul lui Dumnezeu.

7|100|Nu am arătat oare celor care moștenesc pământul după cei care au fost, că dacă am vrea, i-am lovi pentru păcatele lor, iar inimile li le-am pecetlui, și nimic nu vor mai auzi.

7|101|Acestea sunt cetățile ale căror istorii ți le povestim. Trimișii lor le-au adus dovezi vădite, însă ei nu au crezut în ceea ce odinioară socotiseră minciuni. Astfel Dumnezeu pecetluiește inimile tăgăduitorilor.

7|102|Noi nu am aflat la cei mai mulți dintre ei niciun legământ, însă i-am aflat pe cei mai mulți stricați.

7|103|După ei, Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre la Faraon și sfetnicii săi, însă ei au fost nedrepti față de semnele Noastre. Vezi cum a fost sfârșitul celor care semănau stricăciunea!

7|104|Moise spuse: "O, Faraon! Eu sunt un trimis al Domnului lumilor.

7|105|Eu nu trebuie să spun decât Adevărul despre Dumnezeu. Eu v-am adus o dovadă vădită de la Domnul vostru. Lasă-i pe fiii lui Israel să plece cu mine."

7|106|Faraon spuse: "Dacă tu ai adus vreun semn, arată-l, de spui adevărul"

7|107|Moise aruncă toiagul, și iată-l balaur de-adevărat.

7|108|El întinse mâna, și iat-o albă pentru cei care o priveau.

7|109|Căpeteniile poporului lui Faraon spuseră: "Acesta este un vrăjitor cu multă știință

7|110|ce vrea să vă izgonească de pe pământul vostru. Ce porunciți?"

7|111|Ei spuseră: "Dă-le un pic de zăbavă, lui și fratelui său, și trimite în cetăți soli ce vor strânge

7|112|și vor aduce pe toți vrăjitorii cu multă știință."

7|113|Vrăjitorii se duseră la Faraon și-i spuseră: "Cu adevărat vom căpăta o răsplată de vom ieși biruitori?"

7|114|El spuse: "Da, și veți fi dintre cei apropiați mie."

7|115|Ei spuseră: "O, Moise! Arunci tu ori aruncăm noi?"

7|116|El spuse: "Aruncați! După ce ei aruncară, vrajiră ochii oamenilor, îi îngroziră și dezlănțuiră o vrajă puternică.

7|117|Noi i-am descoperit lui Moise: "Aruncă-ți toiagul!" Și iată că toiagul înghiți ceea ce ei născociseră.

7|118|Astfel Adevărul a biruit, iar ceea ce făcură ei zădărnice a fost.

7|119|Biruiți fiind, se retraseră cu umilință.

7|120|Vrăjitorii se prosternară.

7|121|și spuseră: "Noi credem în Domnul lumilor,

7|122|Domnul lui Moise și al lui Aaron."

7|123|Faraon spuse: "Credeți în El înainte ca eu să vă dau îngăduința? Este un vicleșug pe care l-ați născocit ca să-i izgoniți pe locuitorii cetății. Veți afla curând...

7|124|Voi pune să vi se taie mâna și piciorul curmeziș, iar apoi răstigniți veți fi!"

7|125|Ei spuseră: "Către Domnul nostru ne întoarcem!

7|126|Tu ne învinuiești numai de-a fi crezut în semnele Domnului nostru când au ajuns la noi. Domnul nostru! Dă-ne nouă putere de îndurare și cheamă-ne la Tine, supuși Ție!"

7|127|Căpeteniile poporului lui Faraon spuseră: "Îl veți lăsa pe Moise și poporul său să semene stricăciunea pe pământ și să te înlănțuie pe tine și pe dumnezeii tăi?" El spuse: "Îi vom ucide pe fiii lor, iar pe fiicele lor le vom lăsa să trăiască și astfel noi asupra lor vom fi biruitori!"

7|128|Moise spuse: "Cereți ajutor lui Dumnezeu și fiți răbdători. Pământul este al lui Dumnezeu și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Răsplata este a celor pioși."

7|129|Ei spuseră: "Noi am suferit înainte ca tu să vii la noi, precum și după ce ai venit." El spuse: "Poate Domnul vostru îl va nimici pe vrăjmașul vostru și apoi vă va face urmașii lui pe pământ pentru a vedea ce veți face."

7|130|Noi i-am lovit pe oamenii lui Faraon cu ani de foamete și lipsă de roade. Poate își vor aminti!

7|131|Ei spuneau, când un bine li se întâmpla: "Acesta este pentru noi!" Atunci când un rău îi lovea însă, îl socoteau pe Moise și pe ai lui vinovați de soarta lor. Oare soarta lor nu este dată numai de Dumnezeu? Cei mai mulți dintre ei nu știu însă nimic.

7|132|Ei spuseră: "Oricare ar fi semnul pe care ni-l aduci ca să ne vrăjești, noi nu vom crede în tine!"

7|133|Noi am trimis asupra lor potopul, lăcustele, păduchii, broaștele și

sângele ca semne lesne de înțelese. Ei erau însă plini de trufie! Un popor de nelegiuți!

7|134|Ei spuseră când năpasta se abătu asupra lor: "O, Moise! Cheamă-L pentru noi pe Domnul tău în temeiul legământului ce l-a făcut cu tine. Dacă îndepărtezi năpasta de la noi, vom crede în tine și-i vom lăsa pe fiii lui Israel să plece cu tine."

7|135|Când am ridicat însă năpasta de la ei până la un alt soroc la care vor ajunge, și-au încălcat legămintele.

7|136|Atunci ne-am răzbunat pe ei, înecându-i în mare, căci ei au socotit semnele Noastre minciuni și nu le-au păsat de ele.

7|137|Noi am dat moștenire celor care au fost oropsiți ținuturile de la Răsărit și ținuturile de la Asfințit pe care le-am bincuvântat. Astfel, s-a împlinit cel mai frumos cuvânt al Domnului tău către fiii lui Israel, pentru că au fost răbdători. Noi am nimicit ceea ce Faraon și poporul lui încropiseră și zidiseră.

7|138|Noi i-am pus pe fiii lui Israel să străbată marea. Ei ajunseră la un popor legat de idolii săi și ei spuseră: "O, Moise! Fă-ne un dumnezeu asemenea dumnezeilor lor." El spuse: "Sunteți un popor lipsit de știință."

7|139|Ceea ce urmează ei va fi nimicit, iar faptele lor deșarte vor fi."

7|140|El spuse: "Să vă caut un alt dumnezeu decât Dumnezeu, de vreme ce El este Cel ce v-a ales înaintea tuturor lumilor?"

7|141|Noi v-am mântuit de oamenii lui Faraon, căci ei vă supuneau la osânda cea mai rea: vă omorau fiii și le lăsau pe fiicele voastre să trăiască. Aceasta a fost o grea încercare la care v-a supus Domnul vostru!

7|142|Noi i-am făgăduit lui Moise treizeci de nopți la care am mai pus apoi încă zece nopți, încât întâlnirea sa cu Domnul său a fost de patruzeci de nopți.

Moise spuse fratelui său Aaron: "Ține-mi locul în fața poporului meu, fă ceea ce este bine și nu urma calea celor care seamănă stricăciunea."

7|143|Când Moise veni la întâlnirea cu Noi, și Domnul său îi vorbi, el spuse: "Domnul meu! Arată-mi-te ca să te văd!" Domnul spuse: "Tu nu mă vei vedea, însă uită-te către munte, dacă va rămâne la locul său, mă vei vedea." Când Domnul său se făcu însă prezent pe Munte, acesta se sfărâmă în bucăți, iar Moise căzu trăsnit. Când fu trezit, el spuse: "Mărire Ție! La Tine mă întorc, căci eu sunt cel dintâi dintre credincioși!"

7|144|Domnul spuse: "O, Moise! Eu te-am ales dintre toți oamenii prin Solia Mea, prin Cuvântul Meu. Ia ceea ce ți-am dăruit și fii dintre mulțumitori!"

7|145|Noi ți-am scris pe Table câte o predică pentru fiecă faptă și o limpezire a oricărui lucru. "Ia-le cu tărie, poruncește poporului tău să îplinească ceea ce-i mai bun în ele. Curând, vă voi arăta lăcașul celor care seamănă stricăciune,

7|146|îi voi îndepărta de semnele Mele pe cei care, pe pământ, se arată trufași fără de pricină. De vor vedea vreun semn, ei nu vor crede. De vor vedea Calea cea dreaptă, ei nu o vor urma. De vor vedea calea rătăcirii, o vor urma." Ei astfel vor face, căci ei socotesc semnele Noastre minciuni și nu le pasă de ele.

7|147|Deșarte vor fi faptele celor care-au socotit minciuni semnele Noastre și întâlnirea cu Viața de Apoi. Vor fi oare răsplătiți însă pentru altceva decât pentru ceea ce-au făcut?

7|148|Poporul lui Moise, după el, au făcut din podoabele lor trupul unui vițel ce mugea. Ei nu vedeau, oare, că acest vițel nu le vorbea și nu-i călăuzea? Ei îl luă drept dumnezeu și fură, astfel, dintre cei nedrepți.

7|149|Când acesta le căzu din mâini, ei își văzură rătăcirea și spuseră: "Dacă Domnul nostru nu se milostivește de noi, dacă nu ne iartă nouă, atunci vom fi pierduți."

7|150|Când Moise se întoarse la poporul său, spuse mânios și amărât: "Cât este de murdar ceea ce-ați făcut după mine! Ați vrea să grăbiți Porunca Domnului vostru?" El aruncă Tablele, apoi îl prinse pe fratele său de cap și-l târî după el. Acesta spuse: "O, fiul al mamei mele! Poporul m-a umilit și era cât pe aici să mă omoare. Nu face așa încât vrăjmașii mei să se bucure de nenorocirea mea. Nu mă lăsa cu cei nedrepți!"

7|151|Moise spuse: "O, Domnul meu! Iartă-mi mie și fratelui meu! Acoperă-ne cu milostivenia Ta, căci tu ești Milostivul milostivilor."

7|152|Mânia Domnului lor și umilința în Viața de Acum îi vor lovi pe cei care au luat vițelul drept dumnezeu. Așa îi răsplătim pe cei care nascocesc minciuni.

7|153|Celor care au săvârșit rele, apoi s-au căit și au crezut, Domnul tău le este Iertător, Milostiv.

7|154|Când mânia lui Moise se mai potoli, el luă Tablele pe care stăteau scrise călăuzire și milostivenie pentru cei care cred în Domnul lor.

7|155|Moise alege șaptezeci de oameni, din poporul său, pentru a fi de față la întâlnirea Noastră. El spuse, atunci când zguduitura îi luă: "Domnul meu! Dacă ai fi vrut, Tu i-ai fi nimicit deja, și odată cu ei, și pe mine. Ne vei nimici pentru ceea ce-au făcut cei neghiobi dintre noi? Nu a fost decât o încercare de a Ta. Tu rătăcești pe cine voiești, și călăuzești pe cine voiești. Tu ești Stăpânul nostru! Iartă-ne nouă! Miluiește-ne pe noi! Tu ești prea-bunul Iertător!

7|156|Scrie-ne binele în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Noi la Tine ne întoarcem!" Domnul spuse: "Osânda Mea va lovi pe cine voiesc. Milostivenia mea se întinde asupra tuturor. O voi scrie celor care se tem de Mine, celor care fac milostenie, celor care cred în semnele Noastre,

7|157|celor care-l vor urma pe trimis – profetul care nu știa buche și pe care îl aflăm amintit la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește după cuviință, el le oprește urâciunea, el le îngăduie bunătățile, le oprește ceea ce este urât, le ridică legăturile și lanțurile care-i apasă. Cei care vor fi crezut în el, cei care îl vor fi sprijinit, cei care îl vor fi salvat, cei care vor fi urmat lumina pogorâtă cu el, aceștia vor fi cei fericiți!

7|158|Spune: "O, voi oameni! Eu sunt trimisul lui Dumnezeu vouă tuturor, al celui ce are împărăția cerurilor și a pământului. Nu este dumnezeu afară de El. El este Cel ce dăruiește viața și moartea. Credeți în Dumnezeu și în trimisul Său, profetul ce nu știe buche care crede în Dumnezeu și în Cuvintele Sale. Urmați-l! Poate vă veți lăsa călăuziți."

7|159|Este, din poporul lui Moise, o adunare ai cărei oameni se călăuzesc după Adevăr, har căruia păzesc Dreptatea.

7|160|Noi i-am împărțit în douăsprezece triburi, în douăsprezece adunări. Noi i-am descoperit lui Moise când poporul său ceru de băut: "Lovește stânca cu toiagu-ți." Douăsprezece izvoare țâsniră și fiecare știu de unde să bea. Noi am întins asupra lor umbra unui nor. Noi le-am trimis lor mana și prepelițele: "Mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit." Ei nu ne-au nedreptățit pe Noi, ci s-au nedreptățit pe ei înșiși.

7|161|Amintiți-vă! Li s-a spus: "Locuiți în această cetate, mâncați din roadele ei de oriunde vreți. Spuneți: "Iertare!" și intrați pe ușă, prosternându-vă. Noi vă vom ierta păcatele voastre, și vom da mai mult făptuitorilor de bine."

7|162|Cei dintre ei care erau nedrepti au pus alte cuvinte în locul celor care trebuiau rostite. Atunci din cer am trimis o năpastă asupra lor, căci au fost nedrepti.

7|163|Întreabă-i despre cetatea care dă înspre mare. Locuitorii săi încălcau Sabbatul când peștii li se iveau pe fața mării în ziua aceea, și nu se iveau într-o altă zi afară de sabbat. Noi astfel i-am pus la încercare pentru că erau stricați.

7|164|Când una din adunările lor spuse: "De ce mai propovăduiți unui popor pe care Dumnezeu îl va nimici ori îl va osândi la o osândă aprigă?" Alta spuse: "Pentru a avea o dezvinovățire înaintea Domnului vostru!" Poate se vor teme!

7|165|După ce au dat uitării ceea ce le-a fost amintit, Noi i-am mântuit pe cei care opreau răul, și i-am luat pe cei care asupreau printr-o osândă jalnică pentru că erau stricați.

7|166|Noi le-am spus, când ei se răzvrătiră împotriva opreliștilor noastre: "Fiți maimuțe scârboase!"

7|167|Amintiți-vă! Domnul tău a strigat că va trimite asupra lor pe cineva care-i va supune la cea mai rea osândă până în Ziua Învierii. Domnul tău este grabnic la pedeapsă, însă El este și Iertător, Milostiv.

7|168|Noi i-am împărțit pe pământ în adunări, unele sunt drepte, altele nu. Noi le-am pus la încercare cu binele și cu răul. Poate se vor întoarce către Noi!

7|169|Urmașii lor au venit după ei și au moștenit Cartea. Ei spun însușindu-și bunurile acestei lumi: "Aceasta ne va fi iertată!" Dacă și alte bunuri asemenea le vor fi date, ei le vor lua. N-au făcut legământul Cărții ca să nu spună despre Dumnezeu decât Adevărul, căci au învățat ceea ce este în ea? Lăcașul de Apoi este mai bun pentru cei care se tem de Dumnezeu – oare, nu înțelegeți?-

7|170|pentru cei care se leagă cu tărie de Carte, pentru cei care își fac rugăciunea. Nu vom lăsa nicidecum să se piardă răsplata celor îndreptători.

7|171|Amintiți-vă! Noi am ridicat Muntele deasupra lor ca și cum ar fi fost o umbră. Ei își închipuiau că va cădea peste ei: "Luați cu tărie ceea ce vă

dăruim, amintiți-vă de ceea ce este înăuntru. Poate vă veți teme!"

7|172|Când Dumnezeu făcu să iasă o seminție din coapsele fiilor lui Adam, El îi puse să mărturisească împotriva lor înșiși: "Nu sunt eu Domnul vostru?" Ei spuseră: "Da, așa mărturisim!" Și aceasta pentru a nu spune în Ziua Învierii: "Noi nu am avut știință de aceasta."

7|173|Ori a nu spune: "Odinioară tații noștri erau închinători la idoli, iar noi suntem urmașii lor. Tu ne vei da pieirii pentru ceea ce-au făcut cei făcători de deșertăciune?"

7|174|Astfel, Noi lămurim semnele. Poate se vor întoarce!

7|175|Povestește-le istoria celui căruia Noi i-am dăruit semnele Noastre. El se lepădă de Ele și, astfel, a fost printre cei rătăciți.

7|176|Dacă am fi voit, l-am fi înălțat, har acestor semne, însă el s-a legat de pământ, urmându-și poftelor. Era asemenea unui câine ce mârâie de-l zgândări și mârâie de-l lași în pace. Așa este și poporul care sokoate semnele Noastre minciuni. Povestește-i istoriile! Poate va cugeta!

7|177|Ce pildă rea dau oamenii care socot semnele Noastre minciuni! Ei se nedreptătesc pe ei înșiși.

7|178|Cel pe care Dumnezeu îl călăuzește este bine călăuzit, iar cel pe care-l rătăcește este dintre cei pierduți.

7|179|Noi am sortit Gheenei pe mulți dintre ginii și oameni. Ei au inimi cu care nu înțeleg nimic; ei au ochi cu care nu văd nimic; ei au urechi cu care nu aud nimic. Aceștia sunt cei asemănători dobitoacelor și chiar mai rătăciți. Aceștia sunt nepăsători.

7|180|Ale lui Dumnezeu sunt cele mai frumoase nume! Cheamă-L pe numele Sale! Îndepărtați-vă de cei care întinează aceste nume. Ei vor fi răsplătiți pentru ceea ce au făcut.

7|181|Printre cei pe care i-am creat, este o adunare care se călăuzește după Adevăr, cu el făcând dreptate.

7|182|Noi îi vom mîna pe căi întortocheate, pe care nu le știu, pe cei care socot semnele Noastre minciuni.

7|183|Eu le voi dărui un răgaz. Da, vicleșugul Meu este fără putință de greșală.

7|184|Oare ei nu cugetă? Prietenul lor nu este un îndrăcit, ci doar le predică deslușit.

7|185|Ei nu au văzut oare împărăția cerurilor și a pământului și tot ceea ce Dumnezeu a creat? S-ar putea ca sorocul lor să se fi apropiat. În ce spuse vor mai crede după acesta?

7|186|Nu este călăuză pentru cel pe care Dumnezeu îl rătăcește. El îi părăsește în neascultarea lor, rătăcind precum orbii.

7|187|Ei te întreabă despre Ceas: "Când va ancora?" Spune: "Știința despre el este la Domnul meu. Numai El îl va face să vină la timpul său. El va apăsa asupra cerurilor și pământului și va veni pe nepregătite." Ei te vor întreba cum ți se va da de veste. Spune: "Știința despre el este la Dumnezeu." Cei mai mulți oameni nu știu însă nimic.

7|188|Spune: "Eu nu am nici câștig și nici pagubă în afară de ceea ce vrea Dumnezeu. Dacă aș cunoaște Taina, aș stăpâni bunuri din belșug și nici un rău nu m-ar atinge, însă eu doar predic și vestesc unui popor credincios."

7|189|El este Cel care v-a creat dintr-un singur suflet, din care i-a scos perechea ca să se odihnească lângă el. După ce el a învăluit-o, ea începu să poarte o povară ușoară cu care mergea fără trudă. Când se îngreună, amândoi îl chemară pe Dumnezeu, Domnul lor: "Dacă ne dai un om drept, noi îți vom mulțumi!"

7|190|După ce El le-a dăruit însă un om drept, amândoi prinseră să-i facă Lui semeni din cei pe care El li-i dăruise. Dumnezeu se înalță deasupra celor care îi sunt alăturați.

7|191|I se fac semeni care nu creează nimic și care ei înșiși sunt creați,

7|192|și care nu au putință nici de a mîntui, nici de a se mîntui.

7|193|Dacă îi chemi spre adevărata Cale, ei nu te vor urma. Tot una-i pentru voi, de-i chemați, ori de nu-i chemați.

7|194|Cei pe care voi îi chemați în locul lui Dumnezeu sunt robi asemenea vouă. Chemați-i! Să vă răspundă, de spuneți adevărul!

7|195|Au picioare să meargă? Au mâini să apuce? Au ochi să vadă? Au urechi să audă? Spune: "Chemați-i pe cei pe care I-i alăturați! Unelțiți împotriva-mi! Nu mă lăsați să aștept!"

7|196|Stăpânul meu este Dumnezeu, Cel ce a pogorât Cartea. El este Cel ce-i

alege pe cei drepti.

7|197|Cei pe care voi îi chemați în locul Lui nu au puțința nici de a vă mântui, nici de a se mântui."

7|198|Dacă îi chemi spre adevărata Cale, ei nu te aud. Tu îi vezi că se uită la tine, însă nu te văd.

7|199|Dă iertare, poruncește binele, îndepărtează-te de neștiutori!

7|200|Când o ispită de-a Diavolului te ațâță la rău, caută izbăvire la Dumnezeu, căci El este Auzitor, Știutor.

7|201|Când o cohortă de diavoli îi necăjește pe cei care se tem de Dumnezeu, aceștia cugetă și ajung limpede văzători,

7|202|pe când frații lor se adâncesc în rătăcire din care nu se mai întorc.

7|203|Ei spun când le aduci un semn: "Nu l-ai ales tu?" Spune: "Eu nu fac decât să urmez ceea ce mi-a fost descoperit de către Domnul meu. Sunt de la Domnului vostru chemări la a fi limpede văzători, o călăuzire și o milostivenie pentru un popor ce crede."

7|204|Când este recitat Coranul, ascultați-l și tăceți. Poate veți fi miluiți!

7|205|Amintește-ți de Domnul tău, în sufletul tău, cu voce înceată, cu smerenie și teamă, dimineata și seara. Nu fi dintre cei nepăsători.

7|206|Cei care sunt la Domnul tău nu se socot prea mari încât să nu i se închine. Ei îl preamăresc și se prosternază înaintea Lui.

8|1|Te vor întreba de prăzi. Spune-le: "Prăzile sunt ale lui Dumnezeu și ale trimisului. Temeți-vă de Dumnezeu! Împăcați-vă între voi și dați ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său, dacă sunteți credincioși!"

8|2|Credincioși sunt doar cei ale căror inimi freamătă când este amintit Dumnezeu, cei a căror credință crește când li se recită versetele Sale și se încredințează Domnului lor,

8|3|cei care își săvârșesc rugăciunea, cei care dau milostenie din cele cu care i-am înzestrat.

8|4|Aceștia sunt cu adevărat credincioși. Trepte înălțate le sunt sortite la Domnul lor, cu iertare și înzestrare îmbelșugată.

8|5|Domnul tău te-a scos din casă într-o Adevăr când unii credincioși urau aceasta.

8|6|Ei se ceartă cu tine despre Adevăr cu toate că le-a fost arătat limpede, ca și cum ar fi mânați spre moarte și chiar ar vedea-o.

8|7|Când Dumnezeu v-a făgăduit că una dintre cele două tabere va fi a voastră ați fi vrut ca cea fără arme să fie a voastră, însă Dumnezeu a vrut ca Adevărul să se împlinească prin cuvintele Sale și ca tăgăduitorilor să li se taie rădăcinile,

8|8|ca Adevărul să fie adevărat și zădărnicia zădărnicită în ciuda nelegiuitorilor.

8|9|Când cereți ajutorul Domnului vostru, el vă va răspunde: "Vă voi întări cu o mie de îngeri, unii în spatele altora."

8|10|Dumnezeu nu a făcut-o decât într-o bunăvestire, ca inimile voastre să se liniștească, căci, orice biruință numai de la Dumnezeu vine. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

8|11|Când vă învăluie somnul în pace de la El, atunci din cer trimite asupra voastră apă ca să vă curățe, ca să îndepărteze de voi pângărirea Diavolului, ca să vă oblojească inimile și să vă întărească picioarele.

8|12|Domnul tău a dezvăluit îngerilor: "Eu sunt cu voi. Întăriți-i pe cei care cred și Eu voi arunca groaza în inimile celor care tăgăduiesc. Zdrobiți-le grumazurile, zdrobiți-le fiece deget."

8|13|Aceasta, căci s-au rupt de Dumnezeu și de trimisul Său. Față de cei care s-au rupt de Dumnezeu și de trimisul Său, Dumnezeu este Aprig la pedeapsă.

8|14|Acesta vă este vouă! Gustați-l! Tăgăduitorii, de osânda Focului, vor avea parte.

8|15|O, voi cei ce credeți! Când îi întâlniți pe cei care tăgăduiesc gata de luptă, nu le întoarceți spatele,

8|16|căci cel care întoarce spatele într-o asemenea zi – dacă nu se duce la o altă bătălie ori dacă nu se alătură unei alte oștiri – acela va atrage mânia lui Dumnezeu asupra sa și limanul său va fi Gheena! Urâtă devenire!

8|17|(17) Pe ei, nu voi i-ați ucis, ci Dumnezeu i-a ucis. Nu tu ai aruncat când ai aruncat, ci Dumnezeu a aruncat ca să-i pună pe credincioși la o frumoasă încercare de la El. Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul.

8|18|Aceasta vă este vouă! Dumnezeu a slăbit viclesugurile tăgăduitorilor.

8|19|Dacă căutați biruința, ați căpătat-o! Dacă vă opriți, va fi mai bine pentru voi. Dacă vă mai întoarceți, și noi ne vom întoarce. Oștile voastre nu vă slujesc la nimic, chiar dacă sunt numeroase. Dumnezeu este cu credincioșii.

8|20|O, voi cei ce credeți! Dați ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său! Nu-i întoarceți spatele, de vreme ce auziți!...

8|21|Nu fiți asemenea celor care spun: "Am auzit." Ei n-au auzit însă nimic!

8|22|Mai rău decât dobitoacele înaintea lui Dumnezeu sunt surzii și muții care nu pricep nimic.

8|23|Dacă Dumnezeu ar fi aflat ceva bun la ei, le-ar fi dat auz. Și chiar de le-ar fi dat auz, ei ar fi întors spatele și s-ar fi împotrivit.

8|24|O, voi cei ce credeți! Răspundeți-le lui Dumnezeu și trimisului Său, când vă cheamă către ceea ce vă face să trăiți. Să știți că Dumnezeu se așează între om și inima lui, și că veți fi strânși înaintea Lui.

8|25|Temeți-vă de ispita ce nu-i atinge decât doar pe cei nedrepți dintre voi. Să știți că Dumnezeu este Aprig la pedeapsă.

8|26|Amintiți-vă când, pe pământ, erați puțini și slabi și vă temeți ca oamenii să nu vă prădeze. El v-a adăpostit. El v-a sprijinit cu ajutorul Său. El v-a înzestrat cu bunătăți. Poate veți mulțumi!

8|27|O, voi cei ce credeți! Nu-L trădați pe Dumnezeu, și nici pe trimisul Său. Nu trădați ceea ce vi s-a încredințat, de vreme ce știți!

8|28|Să știți că averile și copiii voștri sunt doar o ispită, marea răsplată este la Dumnezeu.

8|29|O, voi cei ce credeți! Dacă vă temeți de Dumnezeu, El vă va da puțința să deosebiți binele de rău, va șterge relele voastre și vă va ierta vouă. Dumnezeu este Stăpânul Harului cel Mare.

8|30|Când cei ce tăgăduiesc urzesc viclesuguri asupra ta ca să te înlănțuiască, ca să te omoare ori ca să te izgonească, ei viclenesc, însă și Dumnezeu viclenește! Dumnezeu este Cel mai bun viclenitor.

8|31|Când versetele Noastre le erau recitate, ei spuneau: "Da, am auzit! Dacă am vrea, și noi am spune asemenea lor, căci sunt doar povești ale celor dintâi."

8|32|Când spun: "O, Dumnezeule! Dacă acesta este Adevărul de la Tine, fă să plouă din cer cu pietre asupra noastră ori dă-ne nouă o osândă dureroasă."

8|33|Dumnezeu nu vrea să-i osândească, când tu ești în mijlocul lor. Dumnezeu nu-i osândește când cer iertare.

8|34|Ce au? Oare Dumnezeu nu-i va osândi, de vreme ce ei îi îndepărtează pe credincioși de la Moscheea sfântă, și nu sunt păzitorii ei? Păzitorii ei sunt doar cei care se tem de El, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.

8|35|Rugăciunea lor în Lăcaș nu era decât fluierat și bătut din palme. Gustați osânda a ceea ce tăgăduiați!

8|36|Cei care tăgăduiesc își cheltuiesc averile ca să îndepărteze de la calea lui Dumnezeu. Le cheltuiesc, și le va părea rău, căci vor fi înfrânți. Cei care tăgăduiesc vor fi strânși în Gheena,

8|37|ca Dumnezeu să despartă răul de bine, apoi îi va îngămădi pe cei răi unii în alții, îi va strânge împreună și îi va arunca în Gheena. Aceștia sunt pierduți.

8|38|Spune celor care tăgăduiesc că dacă încetează, li se va ierta ceea ce a trecut. Dacă se vor întoarce iarăși, să-și amintească pilda celor dintâi.

8|39|Războiți-vă cu ei până când nu vor mai fi o ispită, și până ce Credința va fi întru totul a lui Dumnezeu. Dacă încetează, Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiesc.

8|40|Dacă întorc spatele, să știe că Dumnezeu este Stăpânul vostru, binecuvântat Stăpân, binecuvântat Ocrotitor!

8|41|Să știți că oricare ar fi trofeele voastre, a cincea parte este a lui Dumnezeu, a trimisului și a celor apropiați, a orfanilor, a sărmanilor și a drumetului, dacă credeți în Dumnezeu și în ceea ce am pogorât asupra Robului Nostriu, în Ziua când vor fi despărțiți dreptii de nedrepți, și în Ziua când se vor întâlni cele două adunări. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

8|42|Pe când voi erați pe malul (văii) cel mai apropiat, iar ei pe malul cel mai îndepărtat, pâlcul de călăreți era mai jos decât voi. Chiar dacă v-ați fi făcut făgăduințe unii altora, tot nu ați fi căzut la învoială asupra întâlnirii, așa că Dumnezeu a hotărât ceea ce era de făcut, ca cel care piere să piară ca o dovadă vădită, iar ca cel care rămâne în viață să rămână ca o dovadă vădită. Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul.

8|43|Dumnezeu ți i-ar fi arătat în vis pe vrăjmașii tăi puțini la număr: dacă ți

i-ar fi arătat în număr mare, v-ați fi împotmolit și v-ați fi certat asupra acestui lucru. Dumnezeu v-a ferit însă, căci El este Știutor al lăuntrului inimilor.

8|44|Când îi întâlniți, El vi-i arată puțini în ochii voștri, și pe voi vă împuținează în ochii lor, căci Dumnezeu hotărăște ceea ce este de făcut. Ale lui Dumnezeu sunt hotărârile.

8|45|O, voi cei ce credeți. Fiți tari când întâlniți o ceată (de vrăjmași). Amintiți-vă întotdeauna de Dumnezeu. Poate veți fi fericiți!

8|46|Dați ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său. Nu vă certați, căci altminterea vă veți împotmoli și vântul vostru bun se va duce. Fiți răbdători! Dumnezeu este cu cei răbdători.

8|47|Nu fiți asemenea celor care ies din casele lor plini de ei ca să fie văzuți de oameni și care îndepărtează de la calea lui Dumnezeu. Știința lui Dumnezeu cuprinde ceea ce făptuiesc.

8|48|Diavolul spune când le împodobește faptele: "Nimeni pe lume nu vă va birui astăzi, căci eu vă sunt vouă aproape!" Atunci când cele două tabere fură însă față în față, el o rupse la fugă, spunând: "Mă lepăd de voi. Eu văd ceea ce voi nu vedeți. Eu mă tem de Dumnezeu! Dumnezeu este Aprig la pedeapsă!"

8|49|Fățarnicii și cei care au boală în inimi spun: "Pe aceștia i-a amăgit credința lor!" Pentru cel care se încredințează lui Dumnezeu, Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

8|50|O, dacă i-ai vedea pe îngerii cum îi iau pe cei care tăgăduiesc, lovindu-i peste față și spate. "Gustați osânda Pârjolului,

8|51|pentru ceea ce au făcut mâinile voastre." Dumnezeu nu este nedrept cu robii Săi.

8|52|Așa a fost soarta neamului lui Faraon și a celor dinaintea lor care au tăgăduit semnele lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a luat pentru păcatele lor. Dumnezeu este Puternic, Aprig la pedeapsă.

8|53|Aceasta, căci Dumnezeu nu schimbă o binefacere pe care a hărăzit-o unui popor înainte ca el însuși să nu se schimbe. Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul.

8|54|Așa a fost soarta casei lui Faraon și a celor dinaintea lor ce i-au socotit semnele Domnului lor minciună. Noi i-am nimicit pentru păcatele lor și i-am înecat pe cei din casa lui Faraon, căci erau nedrepți cu toții.

8|55|Mai răi decât dobitoacele înaintea lui Dumnezeu sunt cei care tăgăduiesc, căci ei nu cred,

8|56|și cei, dintre ei, cu care tu ai încheiat un legământ pe care l-au încălcat de fiecare dată, căci ei nu se tem de Dumnezeu.

8|57|Dacă îi întâlnești în război, împrăștie odată cu ei pe cei dinapoia lor. Poate își vor aminti!

8|58|Dacă îți este teamă de vreo trădare a unora, poartă-te cu ei într-un tocmai. Dumnezeu nu-i iubește pe trădători.

8|59|Să nu socoată cei care tăgăduiesc că vă vor întrece, căci ei nu vor putea scăpa.

8|60|Pregătiți-le tot ce puteți, forță și cai înșăuați, ca să-l îngroziți pe vrăjmașul lui Dumnezeu și al vostru și pe alții pe care încă nu-i cunoașteți, însă îi cunoaște Dumnezeu. Tot ce ați dat pentru calea lui Dumnezeu, vă va fi înapoiat și nu veți fi nedreptățiți.

8|61|Dacă ei se apleacă spre pace, apleacă-te și tu și încredințează-te lui Dumnezeu, căci El este Auzitorul, Știutorul.

8|62|Dacă vor să te înșele, Dumnezeu îți este de ajuns. El te sprijină cu ajutorul Lui și cu credincioșii.

8|63|El le-a unit inimile. Dacă ai fi dat totul de pe pământ, tu nu le-ai fi putut uni inimile, însă Dumnezeu le-a unit. El este Puternic, Înțelept.

8|64|O, Profetule! Dumnezeu îți este de ajuns, ție și credincioșilor care te urmează.

8|65|O, Profetule! Încurajează-ți credincioșii în luptă! Dacă printre voi sunt douăzeci de bărbați răbdători, ei vor birui două sute. Dacă se află o sută, vor birui o mie din cei care tăgăduiesc, căci ei sunt un popor ce nu înțelege.

8|66|Dumnezeu v-a ușurat acum povara, căci El știe slăbiciunea din voi. Dacă printre voi este o sută de oameni răbdători, ei vor birui două sute. Dacă este o mie, vor birui două mii, cu îngăduința lui Dumnezeu. Dumnezeu este cu cei răbdători.

8|67|Un profet nu are căderea să ia prinși, până ce nu a supus ținutul. Voi doriți deșertăciunile Vieții de Acum, însă Dumnezeu vă dorește Viața de Apoi.

Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

8|68|Dacă o Carte de la Dumnezeu n-ar fi venit mai înainte, o osândă dureroasă v-ar fi luat pentru ceea ce v-ați însușit.

8|69|Măncați din trofee ceea ce este îngăduit și bun. Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

8|70|O, Profetule! Spune-le celor căzuți în mâinile voastre: "Dacă Dumnezeu va afla un bine în inimile voastre, vă va dăruia lucruri mai bune decât cele ce v-au fost luate și El vă va ierta vouă, căci Dumnezeu este Iertător, Milostiv!"

8|71|Dacă vor să te trădeze, ei l-au trădat mai întâi pe Dumnezeu. El v-a dat apoi puterea asupra lor. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

8|72|Cei care cred, pribegesc, luptă pentru calea lui Dumnezeu cu bunurile și făpturile lor, adăpostesc și ajută, aceștia sunt prieteni unii altora. Voi nu sunteți însă prietenii celor care cred și n-au plecat în pribegie, atâta vreme cât nu vor pleca. Dacă vă cer ajutorul în numele credinței, trebuie să-i ajutați, însă nu împotriva unui popor cu care ați făcut un legământ. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

8|73|Cei care tăgăduiesc sunt prieteni unii altora. Dacă voi nu veți face astfel, pe pământ se va întinde o răzvrătire și o mare stricăciune.

8|74|Cei care cred, pribegesc, luptă pentru calea lui Dumnezeu, adăpostesc și ajută, aceștia sunt credincioșii. Ei vor avea parte de iertare și răsplată îmbelșugată.

8|75|Cei care au devenit credincioși, după ce au pribegit, și au luptat alături de voi, ei sunt de-ai voștri. Rudele de sânge au grijă unele de altele. Aceasta este în Cartea lui Dumnezeu. Dumnezeu este Atotștiutor!

9|1|O îngăduință este dăruită de Dumnezeu și de trimisul Său închinătorilor la idoli cu care ați făcut un legământ.

9|2|Călătoriți prin ținut vreme de patru luni și să știți că nu-I veți slăbi puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu îi acoperă cu rușine pe tăgăduitori.

9|3|Aceasta este Chemarea lui Dumnezeu și a trimisului Său către oameni în ziua Marelui Pelerinaj. "Dumnezeu și trimisul Său se leapădă de închinătorii la idoli. Dacă vă veți căi, va fi bine pentru voi, însă dacă întoarceți spatele să știți că nu îl veți slăbi pe Dumnezeu." Vestește-le celor care tăgăduiesc o osândă dureroasă,

9|4|mai puțin închinătorilor la idoli cu care voi ați făcut un legământ și care nu v-au lipsit de nimic și nu au sprijinit pe nimeni împotriva voastră.

Împliniți-vă legământul ce l-ați făcut cu ei până la sorocul hotărât. Dumnezeu îi iubește pe cei temători.

9|5|După ce lunile sfinte se vor fi scurs, ucideți-i pe închinătorii la idoli oriunde îi veți afla, capturați-i, încercuiți-i, puneți-le capcane! Dacă se căiesc însă, dacă își săvârșesc rugăciunea, dacă dau milostenie, dați-le drumul. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

9|6|Dacă un închinător la idoli caută adăpost la tine, primește-l ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, apoi du-l până în ținutul lui de siguranță, căci ei sunt un popor ce nu știe.

9|7|Cum să aibă închinătorii la idoli un legământ cu Dumnezeu și cu trimisul Său, afară de cei cu care ați făcut legământ la Moscheea cea Sfântă? Cât sunt drepti cu voi, fiți drepti cu ei. Dumnezeu îi iubește pe cei temători.

9|8|Cum? Dacă ies deasupra voastră, ei nu mai păzesc nici rubedenie, nici învoială. Ei vă mulțumesc cu gurile lor, însă inimile lor refuză, căci cei mai mulți dintre ei sunt stricați.

9|9|Ei negustoresc semnele lui Dumnezeu pe un preț de nimic și se îndepărtează de la calea Sa. Rău este ceea ce făptuiesc.

9|10|Ei nu păzesc față de un credincios nici rubedenie, nici învoială, căci ei sunt călcătorii de lege.

9|11|Dacă se căiesc însă, dacă-și săvârșesc rugăciunea, dacă dau milostenie, atunci sunt frații voștri întru Credință. Noi deslușim semnele unui popor ce știe.

9|12|Dacă își încalcă jurămintele după legământ, dacă lovesc în credința voastră, războiți-vă cu căpeteniile necredinței. Ei nu au jurămintele. Poate vor înceta!

9|13|Nu vă războiți cu poporul ce și-a încălcat jurămintele și a căutat să-l izgonească pe trimis? Ei sunt cei care au început. Vă temeți de ei? Doar de Dumnezeu să vă temeți, dacă sunteți credincioși.

9|14|Războiți-vă cu ei! Dumnezeu îi va osândi cu mâinile voastre și îi va

acoperi cu ocară, iar vouă vă va dăruia biruința, apoi va tămădui piepturile credincioșilor

9|15|și le va scoate mânia din inimi. Dumnezeu se întoarce către cine voiește. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

9|16|Socotiți că veți fi părăsiți și că Dumnezeu nu îi va ști pe cei dintre voi ce s-au străduit și care nu și-au luat afară de Dumnezeu, de trimis și de credincioși alți prieteni? Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

9|17|Închinătorii la idoli nu pot intra în moscheile lui Dumnezeu purtând împotriva lor înșiși mărturia necredinței lor. Acestora le sunt zadarnice faptele lor și în Foc vor veșnici.

9|18|În moscheile lui Dumnezeu pot intra doar cel care crede în Dumnezeu și în Viața de Apoi, cel care își săvârșește rugăciunea, cel care dă milostenie, cel care nu se teme decât de Dumnezeu. Poate aceștia vor fi dintre cei bine călăuziți.

9|19|Voi îl puneți pe aceeași treaptă de cel care dă de băut pelerinilor și pe cel care are grijă de Moscheea cea Sfântă cu cel care crede în Dumnezeu și în Ziua de Apoi și care luptă pentru calea lui Dumnezeu? Ei nu sunt deopotrivă înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept.

9|20|Cei care vor fi crezut, cei care se vor fi pribegit, cei care vor fi luptat pentru calea lui Dumnezeu cu bunurile și făpturile lor, vor fi puși pe o treaptă foarte înaltă la Dumnezeu, căci ei sunt cei biruitori!

9|21|Domnul lor le vestește o milostivenie de la El, o mulțumire și Grădinile unde vor afla o necurmată plăcere

9|22|și unde vor veșnici. O mare răsplată veți afla la Dumnezeu.

9|23|O, voi cei ce credeți! Nu-i țineți de prieteni pe tații și pe frații voștri, dacă ei iubesc mai mult tăgada decât credința. Cei dintre voi care îi vor fi luat ca prieteni, sunt nedrepți.

9|24|Spune: "Dacă tații voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile ce le-ați agonisit, un negoț de-a cărui vestejire vă este teamă, locuințele unde vă simțiți bine, vă sunt mult mai dragi decât Dumnezeu și trimisul Său și decât războiul pentru calea lui Dumnezeu, așteptați până va veni Dumnezeu cu Porunca Sa!" Dumnezeu nu călăuzește poporul stricat.

9|25|Dumnezeu v-a ajutat în multe ținuturi, precum și în ziua aceea în Hunain când erați mândri de mulțimea voastră ce nu v-a slujit la nimic încât pământul așa larg cum este vi s-a părut prea strâmt, și ați întors spatele în grabă.

9|26|Dumnezeu a pogorât apoi Sakina Sa asupra trimisului Său și asupra credincioșilor, precum a pogorât și oștiri nevăzute. El i-a osândit pe cei care tăgăduiau, căci aceasta este răsplata tăgăduitorilor.

9|27|Dumnezeu se întoarce către cine voiește. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

9|28|O, voi cei ce credeți! Închinătorii la idoli sunt doar întinăciune. Să nu se mai apropie de Moscheea cea Sfântă după ce anul acesta se va fi scurs. Dacă vă este teamă de lipsuri, Dumnezeu vă va îmbogăți curând prin harul Său, de va voi. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

9|29|Războiți-vă cu cei care nu cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi, cu cei care nu socot oprit ceea ce Dumnezeu și trimisul Său au oprit, cu cei care nu țin Legea Adevărată dintre cei cărora li s-a dat Cartea. Războiți-vă cu ei până vor plăti tributul cu mâna lor după ce au fost umiliți.

9|30|Evreii au spus: "Uzair este fiul lui Dumnezeu!" Creștinii au spus: "Cristos este fiul lui Dumnezeu!" Aceasta este vorba din gura lor și ei repetă vorba celor care tăgăduiau odinioară. Să-i bată Dumnezeu! Cum de se întorc!

9|31|Ei i-au luat pe preoții și pe călugării lor, precum și pe Cristos, fiul Mariei, ca domni în locul lui Dumnezeu. Lor li s-a poruncit însă să se închine lui Dumnezeu, Unul. Nu este Dumnezeu afară de El! Mărire Lui deasupra celor care ei Lui i-i alătură.

9|32|Ei ar vrea, cu gurile lor să stingă lumina lui Dumnezeu, atunci când Dumnezeu nu vrea decât să desăvârșească lumina Sa, în ciuda tăgăduitorilor.

9|33|El este Cel care l-a trimis pe trimisul Său cu călăuzirea și legea adevărată ca să fie mai presus de toate legile, în ciuda închinătorilor la idoli.

9|34|O, voi cei ce credeți! Mulți preoți și călugări mănâncă pe degeaba bunurile oamenilor îndepărtându-i de calea lui Dumnezeu. Vestește-le o osândă dureroasă celor care strâng aur și argint și nu cheltuiesc nimic pentru calea lui Dumnezeu.

9|35|În ziua când vor fi înroșite în focul Gheenei, vor fi arși cu ele pe

frunte, pe coapse, pe spate: "Aceasta este ceea ce ați strâns pentru voi!
Gustați din ceea ce ați strâns! "

9|36|Numărul lunilor, de la Dumnezeu, este de douăsprezece așa cum este scris în Cartea lui Dumnezeu, din ziua când El a creat cerurile și pământul. Patru dintre ele sunt sfinte. Aceasta este legea cea dreaptă. Nu vă nedreptățiți pe voi înșivă în timpul lor. Războiți-vă cu închinătorii la idoli până la capăt, așa cum și ei se războiesc cu voi. Să știți că Dumnezeu este cu cei care se tem de El.

9|37|Luna adăugată este doar o sporire întru tăgadă. Cei care tăgăduiesc sunt rătăciți în ea, căci o socot obișnuită un an și un an o socot sfântă, ca să cadă la învoială asupra lunilor pe care Dumnezeu le-a hotărât sfinte. Ei socot astfel nesfânt ceea ce Dumnezeu a hotărât sfânt. Faptele lor rele le-au fost împodobite. Dumnezeu nu călăuzește poporul tăgăduitor.

9|38|O, voi ce credeți! Ce-i cu voi? Când vi s-a spus: "Porniți la luptă pentru calea lui Dumnezeu!", v-ați lipit de pământ. Vă mulțumește Viața de Acum mai mult decât Viața de Apoi? Ce este bucuria vremelnică din Viața de Acum pe lângă Viața de Apoi, dacă nu foarte puțin!

9|39|Dacă nu porniți la luptă, Dumnezeu vă va osândi la o dureroasă osândă, apoi vă va înlocui cu alt popor și nu-L veți păgubi cu nimic. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

9|40|Dacă voi nu-l ajutați... Dumnezeu l-a ajutat deja când cei care tăgăduiesc l-au izgonit pe el, al doilea dintre cei doi, atunci când amândoi se aflau în grotă și el spuse însoțitorului său: "Nu te mâhni! Dumnezeu este cu noi!" Dumnezeu a pogorât asupra lui Sakina Sa și l-a sprijinit cu oștiri nevăzute. El făcu zadarnic cuvântul celor care tăgăduiesc, căci Cuvântul lui Dumnezeu este cel puternic. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

9|41|Ușori ori grei, porniți la luptă. Luptați cu bunurile și fapăturile voastre pentru calea lui Dumnezeu. Aceasta este bine pentru voi, dacă ați ști!

9|42|Dacă ar fi fost vreo treabă la îndemână ori o călătorie scurtă, te-ar fi urmat. Depărtarea li se păru însă chinuitoare și prinseră a se jura pe Dumnezeu: "Am fi plecat cu voi, de-am fi avut puțința!" Ei înșiși se pierd. Dumnezeu știe că sunt mincinoși.

9|43|Dumnezeu să te ierte! De ce le-ai îngăduit, înainte ca să-ți apară cei sinceri și să-i afli pe mincinoși?

9|44|Cei care cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi nu-ți cer îngăduință să nu lupte cu bunurile și fapăturile lor. Dumnezeu îi știe pe cei temători.

9|45|Doar cei care nu cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi îți cer îngăduința să nu lupte. Inimile lor sunt șovăitoare și în șovăiala lor nu iau nici o hotărâre.

9|46|Dacă ar fi voit să plece la luptă, s-ar fi pregătit, însă Dumnezeu a urât plecarea lor, și atunci i-a făcut leneși. Li s-a spus: "Stați cu cei care stau."

9|47|Dacă ar fi plecat cu voi, nu v-ar fi sporit decât tulburarea, semănând neîncrederea între voi și ațâțându-vă la răzvrătire. Și printre voi ar fi fost unii ce i-ar fi ascultat! Dumnezeu îi cunoaște pe nedrepți!

9|48|Odinioară ei au vrut să ațâțe la răzvrătire și să-ți răstoarne treburile până ce a venit adevărul, iar porunca lui Dumnezeu s-a ivit în ciuda urii lor.

9|49|Unul dintre ei spuse: "Scutește-mă de luptă, nu mă împinge în ispită!" Oare nu sunt ei căzuți în ispită? Gheena îi va învălui pe tăgăduitori.

9|50|Dacă ai o bucurie, ei se posomorăsc, iar dacă o nenorocire te lovește, ei spun: "Noi am prevăzut acesta." Și întorc spatele plini de bucurie.

9|51|Spune: "Nimic nu ne atinge afară de ceea ce Dumnezeu ne-a scris. El este Stăpânul nostru! Lui să se încredințeze credincioșii!"

9|52|Spune: "Ce așteptați pentru noi, dacă nu una dintre cele două minunății? Pe când noi așteptăm pentru voi ca Dumnezeu să vă lovească cu o osândă de la El ori cu mâinile noastre. Așteptați, căci și noi așteptăm cu voi!"

9|53|Spune: "Dați milostenie de voie ori de nevoie, ea nu va fi primită de la voi, căci sunteți un popor stricat.

9|54|Nimic n-ar opri milosteniile lor să fie primite, de ar crede în Dumnezeu și în trimisul Său, de nu ar veni la rugăciune în lene și nu ar da milostenie în silă.

9|55|Averile și copiii lor să nu te încânte, căci Dumnezeu voiește doar să-i osândească prin aceasta în Viața de Acum și să moară în tăgadă.

9|56|Ei jură, pe Dumnezeu, că sunt de-ai voștri, atunci când nu sunt, căci sunt un popor fricos.

9|57|Dacă află un adăpost, grote ori catacombe ei se aruncă acolo în grabă.

9|58|Mulți dintre ei te dojenesc pentru milostenii. Ei sunt mulțumiți când li se dă din ele și se supără când nu li se dă nimic.

9|59|Dacă sunt mulțumiți cu ce le dă Dumnezeu și trimisul Său, vor spune: "Dumnezeu ne este de ajuns! Dumnezeu ne va dăruie curând din harul Său și, de asemenea, trimisul. Da, noi către Dumnezeu căutăm!"

9|60|Milosteniile sunt pentru cei săraci și nevoiași, pentru cei care trudesă pentru ele, pentru cei ale căror inimi sunt zdrobite, pentru răscumpărarea înrobiților, pentru cei înglodați în datorii, pentru calea lui Dumnezeu și pentru drumetri. Aceasta este o îndatorire de la Dumnezeu. Dumnezeu este Știutor, Înțelept!

9|61|Mulți dintre ei îi fac rău trimisului spunând: "El este numai urechi." Spune: "El este numai urechi pentru binele vostru. El crede în Dumnezeu și are încredere în cei care cred. El este milostiv cu cei care cred dintre voi. Cei care fac vreun rău trimisului lui Dumnezeu, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

9|62|Ei se jură pe Dumnezeu ca să vă facă plăcere, însă lui Dumnezeu și trimisului Său li se cuvine mai mult decât să le facă ei plăcere, dacă sunt credincioși.

9|63|Ei nu știu că Focul Gheenei este al celui care se împotrivesă lui Dumnezeu și trimisului Său? Acolo va veșnici. Aceasta este rușinea cea mare!

9|64|Fățarnicii se tem să nu fie pogorâtă asupra lor o Sură care să dea știre de cele din inimile lor. Spune: "Bateți-vă joc! Dumnezeu va da la iveală ceea ce vă nelinișteșă."

9|65|Dacă îi întrebi, ei spun: "Noi doar flecăream și ne jucam! Spune: "Vă bateți joc de Dumnezeu, de semnele Sale și de trimisul Său?"

9|66|Nu vă dezvinovățiți, căci ați căzut în tăgadă după credință." Dacă unora dintre voi le iertăm, pe alții îi osândim, căci sunt nelegiuiți.

9|67|Fățarnicii și fățarnicele își poruncesc unii altora urâciunea, își opresă unii altora cele de cuviință și își țin mâinile strânse. Ei l-au uitat pe Dumnezeu și Dumnezeu i-a uitat pe ei. Fățarnicii sunt stricați.

9|68|Dumnezeu a făgăduit fățarnicilor și fățarnicelor, precum și tăgăduitorilor înrăiți, focul Gheenei, unde vor veșnici. Aceasta le va fi partea, căci Dumnezeu i-a blestemat și vor avea osândă necurmată.

9|69|(69) Așă a fost și cu cei dinaintea voastră care erau mai tari la putere și mai avuți în bogății și copii. Ei s-au bucurat de partea lor. Voi vă bucurați de-a voastră, precum cei dinaintea voastră s-au bucurat de partea lor. Și voi flecăriți, precum și ei flecăreau. Zadarnice vor fi faptele acestora în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Ei sunt cei pierduți.

9|70|Istoria celor dinaintea lor nu a venit la ei? Acea a poporului lui Noe, a aditilor și tamudiților, a poporului lui Abraham, a oamenilor din Madian și a cetăților cele de-a-ndoașălea? Trimișii lor le-au adus dovezi vădite. Dumnezeu nu i-a nedreptățit, ci ei s-au nedreptățit pe ei înșiși.

9|71|Credincioșii și credincioasele sunt prieteni unii altora. Ei poruncesc cele de cuviință și opresă urâciunea. Ei își săvârșesc rugăciunea, dau milostenie, dau ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său. Acestora le va da Dumnezeu milostivenie curând. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

9|72|Dumnezeu a făgăduit credincioșilor și credincioaselor Grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. El le-a făgăduit case minunate în Grădinile Edenului. Mulțumirea lui Dumnezeu este lucrul cel mai mare. Aceasta este fericirea cea mare!

9|73|O, Profetule! Războieșă-te cu tăgăduitorii și cu fățarnicii. Fii crunt cu ei! Limanul lor va fi Gheena! Urâtă devenire!

9|74|Ei jură pe Dumnezeu că n-au spus, însă ei au spus cuvântul tăgadei. Ei au căzut în tăgadă după supunere. Ei râvnesc la ceea ce nu au căpătat, căci ei nu au căpătat decât ceea ce Dumnezeu și trimisul Său le-au dat. Dacă s-ar căi, ar fi mai bine pentru ei, însă ei întorc spatele. Dumnezeu îi va osândi la o dureroasă osândă în Viața de Acum și în Viața de Apoi, și nu vor afla pe pământ nici prieten și nici oblăduitor.

9|75|Mulți dintre ei fac legământ cu Dumnezeu: "Dacă El ne dăruie din harul Său, noi vom da milostenie și vom fi printre cei drepti."

9|76|Când Dumnezeu le dăruie însă din harul Său, atunci se zgârcesc și întorc spatele cu îndărătnicie.

9|77|Dumnezeu i-a pedepsit cu fățarnicia în inimi până în Ziua când Îl vor întâlni, căci ei nu au împlinit ce i-au făgăduit lui Dumnezeu, ci au mințit.

9|78|Ei nu știu că Dumnezeu le cunoaște secretele și sfaturile. Dumnezeu este Cunosător al Tainelor!

9|79|Unii îi batjocoresc pe credincioșii ce dau milostenii pentru că nu au nici măcar cele de trebuință. Dumnezeu îi va batjocori pe ei și, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

9|80|Cere iertare pentru ei ori nu cere, căci chiar de-ai cere iertare pentru ei de șaptezeci de ori, Dumnezeu nu le va ierta lor, fiindcă ei îl tăgăduiesc pe Dumnezeu și pe trimisul Său. Dumnezeu nu călăuzește poporul stricat!

9|81|Cei lăsați în urmă, se bucură de lăsarea lor, căci astfel nu mai dau ascultare trimisului lui Dumnezeu. Ei urăsc să lupte pentru calea lui Dumnezeu cu bunurile și fapăturile lor. Ei spun: "Nu porniți la luptă pe arșiță!" Spune: "Focul Gheenei este cu mult mai arzător!" De-ar înțelege!

9|82|Vor râde puțin, însă vor plânge apoi mult ca răsplată a ceea ce au agonisit.

9|83|Dacă Dumnezeu te întoarce către o astfel de obște, și îți cere îngăduința de a ieși cu tine la luptă, spune: "Nu veți ieși cu mine niciodată. Nu vă veți război alături de mine cu vreun vrăjmaș. Ați fost mulțumiți să rămâneți acasă odată, rămâneți, așadar, cu cei de pe urmă!"

9|84|Nu te ruga niciodată pentru vreunul dintre ei când a murit. Nu te opri înaintea mormântului său. Ei i-au tăgăduit pe Dumnezeu și pe trimisul Său și au murit în stricăciune.

9|85|Averile și pruncii lor să nu te încânte, căci Dumnezeu voiește doar să-i osândească prin aceasta în Viața de Acum și să moară în tăgadă.

9|86|Când o Sură este pogorâtă: "Credeți în Dumnezeu! Luptați alături de trimisul Său!" Cei bogați îți cer îngăduința, spunând: "Lasă-ne cu cei rămași acasă!"

9|87|Sunt bucuroși să stea cu cei lăsați în urmă. Inimile le-au fost pecetluite și ei nu înțeleg nimic!

9|88|Doar trimisul și cei care cred se războiesc cu bunurile și fapăturile lor, aceștia vor avea cele mai bune lucruri. Aceștia vor fi fericiți!

9|89|Dumnezeu le-a pregătit Grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Aceasta este fericirea cea mare!

9|90|Beduinii, care întotdeauna cer îngăduință, au venit să ceară să fie îngăduiți. Cei care l-au hulit pe Dumnezeu și pe trimisul Său au rămas acasă. O osândă dureroasă îi va lovi pe cei care au tăgăduit.

9|91|Nu li se va face nici o vină celor slabi, celor bolnavi, celor care nu au cele de trebuință, dacă sunt drepti față de Dumnezeu și trimisul Său, și nici făptuitorilor de bine. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

9|92|Nici celor care au venit la tine să le dai un animal de călărit și cărora tu le-ai spus: "Nu găsesc nici un animal să vă dau", iar ei au plecat cu ochii înotând în lacrimi, măhniți că nu au puțința să dea și ei ceva.

9|93|Să te ridici însă asupra celor care-ți cer îngăduința să nu lupte, căci ei sunt bogați și ar fi bucuroși să rămână cu cei lăsați în urmă. Dumnezeu le-a pecetluit inimile, de aceea nu știu nimic.

9|94|Ei se vor dezvinovăți când veți veni la ei. Spune: "Nu vă mai dezvinovățiți, căci noi nu vă credem. Dumnezeu ne-a lămurit asupra voastră. Dumnezeu și trimisul Său vor vedea curând faptele voastre și veți fi întorși către Cunosătorul celor tănuite și celor mărturisite. El vă va înștiința de ceea ce-ați făcut."

9|95|Când vă întoarceți asupra lor, vă fac jurăminte pe Dumnezeu pentru ca voi să vă întoarceți de la ei. Întoarceți-le spatele. Ei nu sunt decât întinăciune. Limanul lor va fi Gheena pentru ceea ce-au făcut.

9|96|Ei vă vor face jurăminte ca să vă facă pe plac. Chiar dacă voi sunteți mulțumiți de ei, Dumnezeu nu este mulțumit de un popor stricat.

9|97|Beduinii sunt cei mai aprigi în tăgadă și fățarnicie și cei mai porniți să nu recunoască hotarele pe care le-a pogorât Dumnezeu asupra trimisului Său. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

9|98|Pentru unii beduini, ceea ce dau este o corvoadă, și vă pândesc pe unde vă învărtiți. Asupra lor fie învărtirea răului. Dumnezeu este Auzitor, Știutor.

9|99|Pentru unii beduini, care cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi, ceea ce dau este jertfă pentru Dumnezeu și pentru binecuvântările trimisului. Oare nu o jertfă le va fi socotită? Dumnezeu va pogorî curând milostivenia Sa asupra lor. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

9|100|Dumnezeu este mulțumit de cei întâi veniți dintre pribegi, de ajutoarele

profetului și cei care i-au urmat întru bine, iar ei sunt mulțumiți de El. El le-a pregătit Grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Aceasta este fericirea cea mare!

9|101|Printre beduinii care vă înconjoară sunt fățarnici și printre locuitorii Medinei sunt încăpățânați în fățarnicie pe care tu nu îi cunoști, însă Noi îi cunoaștem. Noi îi vom osândi de două ori, apoi vor fi aruncați unei osânde cumplite.

9|102|Alții și-au recunoscut păcatele și au amestecat o faptă bună cu o faptă rea. S-ar putea ca Dumnezeu să se întoarcă către ei. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

9|103|Ia din bunurile lor o milostenie ca să-i curățești și să-i faci fără pată. Roagă-te pentru ei. Rugăciunile tale le vor fi lor o ușurare. Dumnezeu este Auzitor, Știutor.

9|104|Ei nu știu că Dumnezeu primește căința de la robii Săi și ia milosteniile? Dumnezeu este De-căință-primitorul, Milostivul.

9|105|“Trudiți, căci Dumnezeu va vedea truda voastră, precum și trimisul și credincioșii. Veți fi întorși către Cunoscătorul celor tănuite și a celor mărturisite. El vă va înștiința de ceea ce ați făcut.”

9|106|Și alții așteaptă Porunca lui Dumnezeu: ori îi va osândi, ori se va întoarce către ei. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

9|107|Cei care iau o moschee drept pagubă, tăgadă și dezbinare între credincioșii și drept loc de pândă pentru cei care odinioară s-au războit cu Dumnezeu și trimisul Său, aceștia vor jura cu tărie: “Nu am vrut decât binele!” Dumnezeu este însă Martor că sunt mincinoși.

9|108|Într-o astfel de moschee nu ai ce căuta. O moschee întemeiată, din ziua întâi, pe pioșenie este mai vrednică de prezența ta în ea, căci acolo vei afla bărbați care doresc să se curățe. Dumnezeu îi iubește pe cei care se curăță.

9|109|Oare cel care și-a întemeiat zidirea pe pioșenie față de Dumnezeu și pentru a-i plăcea nu este mai bun decât cel care și-a întemeiat zidirea pe buza alunecoasă a unei prăpăstii, roasă de apă, ce va face să se năruie zidirea și ziditorul ei în Focul Gheenei? Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept.

9|110|Zidirea ce-au zidit-o nu le va împrăștia îndoiala din inimi, până ce inimile nu le vor fi sfărțecate în bucăți. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

9|111|Dumnezeu a cumpărat de la credincioși sufletele și bunurile lor, dându-le în schimb Raiul. Ei se războiesc pentru calea lui Dumnezeu: ucid și sunt uciși. Aceasta este o făgăduială întru Adevăr în Tora, Evanghelie și Coran. Cine își ține legământul mai bine decât Dumnezeu? Bucurați-vă de schimbul ce l-ați făcut, căci aceasta este fericirea cea mare.

9|112|Celor care se căiesc, celor care Lui i se închină, celor care-L preamăresc, celor care sunt pioși, celor care îngenunche, celor care se prosternază, celor care poruncesc cele de cuviință, celor care opresc urăciunea, celor care păzesc hotarele lui Dumnezeu!... Dă-le vestea cea bună credincioșilor!

9|113|Nici trimisul și nici credincioșii nu au căderea să ceară iertare lui Dumnezeu pentru închinătorii la idoli – chiar de le sunt rude apropiate – când ei știu că vor fi soții Iadului.

9|114|Abraham nu a cerut iertare pentru tatăl său decât pentru o făgăduială ce i-o făcuse cândva, însă când văzu limpede că tatăl său este un vrăjmaș al lui Dumnezeu, s-a lepădat de el. Abraham a fost smerit, blând.

9|115|Lui Dumnezeu nu-i place să rățăcească un popor după ce l-a călăuzit, decât ca să îi arate de ce să se teamă. Dumnezeu este Atoateștiutor.

9|116|A lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului. El dă viața și moartea. Voi nu aveți, afară de Dumnezeu, nici stăpân, nici ocrotitor.

9|117|Dumnezeu s-a întors către trimis, către cei pribegiți, către ajutoarele ce l-au urmat în ceasul greu, când inimile multora dintre ei era să se răslețească. Atunci El s-a întors către ei. El este Bun, Milostiv cu ei.

9|118|El s-a întors către cei trei bărbați lăsați în urmă cărora, oricât de întins era, pământul li se părea îngust, iar ei se simțeau la strâmtoare, căci și-au închipuit că nu este nici un adăpost împotriva lui Dumnezeu, afară de El. Apoi El s-a întors către ei, iar ei s-au întors la El. Dumnezeu este De-căință-primitor, Milostiv.

9|119|O, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Dumnezeu și rămâneți cu cei care spun adevărul.

9|120|Nu se cade locuitorilor Medinei și nici beduinilor din jurul lor să rămână

înapoia trimisului lui Dumnezeu, și nici să se iubească pe ei înșiși mai mult decât pe el. Aceasta pentru că ei nu vor cunoaște nici setea, nici oboseala, nici foamea pe calea lui Dumnezeu. Ei nu vor călca nici un ținut, stârnind furia tăgăduitorilor și nu vor căpăta nici o biruință asupra vreunui vrăjmaș, dacă o faptă dreaptă nu le-ar fi fost scrisă. Dumnezeu nu lasă să se piardă răsplata făptuitorilor de bine.

9|121|Ei nu vor face nici o cheltuială, mare ori mică, nu vor străbate nici o vale fără ca aceasta să nu le fie scris, iar Dumnezeu îi răsplătește pentru cele mai bune fapte ale lor.

9|122|Nu se cade credincioșilor să plece cu toții la luptă. De ce n-ar merge doar câțiva din fiecare tabără ca să învețe Legea și apoi să-și prevină poporul când se vor întoarce la el? Poate se vor păzi!

9|123|O, voi cei ce credeți! Războiți-vă cu tăgăduitorii de lângă voi. Să vă afle tari. Să știți că Dumnezeu este cu cei temători.

9|124|Unii dintre ei spun, când o Sură este pogorâtă: "Căruia dintre voi îi mărește credința?" Ea mărește credința celor care cred și se bucură.

9|125|Ea adaugă o întinăciune întinăciunii celor care au boală în inimi și mor în tăgadă.

9|126|Ei nu văd că în fiecare an sunt ispitiți să se răzvrătească o dată ori de două ori? Apoi ei nu se căiesc și nici măcar nu-și amintesc.

9|127|Ei se uită la alții, atunci când o Sură este pogorâtă: "Vă vede cineva?" și apoi întorc spatele. Dumnezeu să le întoarcă inimile, căci sunt un popor ce nu înțelege.

9|128|Un trimis, dintre voi, a venit la voi. Răul ce-l faceți îl apasă și este însetat de binele vostru. El este bun, milostiv cu credincioșii.

9|129|Dacă ei se întorc de la tine, spune: "Dumnezeu îmi este de ajuns! Nu este dumnezeu afară de El! Eu Lui mă încredințez întru totul! El este Stăpânul Marelui Tron."

10|1|Alif. Lam. Ra. Acestea sunt versetele Cărții înțelepte.

10|2|Oare este de mirare oamenilor că Noi i-am dezvăluit unui om dintre ei: "Previne-i pe oameni și vestește-le celor care cred că vor avea înaintea Domnului lor întâietate pentru dreptatea lor!" Tăgăduitorii spun: "Este un vrăjitor vădit!"

10|3|Domnul vostru este Dumnezeu care a creat cerurile și pământul în șase zile, apoi s-a așezat pe tron de unde cârmuiește totul. Nu este nici un mijlocitor decât cu îngăduința Sa. Acesta este Dumnezeu, Domnul vostru! Lui închinați-vă! Nu chibzuiți, oare?

10|4|La El este întoarcerea voastră, a tuturor. Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. El dă la iveală făptura, apoi o duce înapoi ca să-i răsplătească după dreptate pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune. Tăgăduitorii vor avea însă parte de o bătură clocotindă și o osândă dureroasă pentru că au tăgăduit.

10|5|El este Cel ce a dat soarelui strălucire și lunii lumină. El le-a hotărât coborâșurile ca să cunoașteți numărul anilor și socoteala timpului. Dumnezeu nu a creat aceasta decât întru Adevăr. El deslușește semnele Sale poporului ce știe.

10|6|În deosebirea nopții și a zilei, în ceea ce Dumnezeu a creat în ceruri și pe pământ sunt semne pentru un popor temător.

10|7|Cei care nu așteaptă întâlnirea Noastră, care sunt mulțumiți în Viața de Acum, care-și află tihna în ea și rămân nepăsători la semnele Noastre,

10|8|aceștia vor avea liman Focul pentru ceea ce au făcut,

10|9|iar pe cei care cred și săvârșesc fapte bune, Domnul lor îi va călăuzi pentru credința lor. Râurile vor curge la picioarele lor în Grădinile plăcerii unde chemarea lor va fi:

10|10|"Mărire Ție, Dumnezeule!" iar binețea lor: "Pace!" și la sfârșitul chemării: "Laudă lui Dumnezeu, Domnul lumilor!"

10|11|Dacă Dumnezeu ar grăbi răul oamenilor așa cum aceștia se grăbesc să caute fericirea, sorocul vieții lor ar fi fost încheiat, însă Noi îi lăsăm pe cei care nu așteaptă întâlnirea Noastră să meargă orbește în ticăloșia lor.

10|12|Când nenorocirea îl lovește pe om, fie că stă jos ori în picioare, Ne cheamă alături de el, însă când îndepărtăm nenorocirea de la el, trece ca și cum nu Ne-ar fi chemat când răul l-a atins. Astfel, le este împodobit necumpătaților ceea ce făptuiesc.

10|13|Noi am nimicit înaintea voastră leaturi ce au fost nedrepte. Trimișii lor le-au adus dovezi, însă n-au crezut. Astfel răsplătim poporul nelegiuit.

10|14|Apoi v-am făcut pe voi urmașii lor pe pământ ca să vedem cum vă veți purta.

10|15|Cei care nu așteaptă întâlnirea Noastră, atunci când versetele Noastre le sunt recitate ca dovezi vădite spun: "Adu-ne un alt Coran!" ori "Schimbă-l!" Spune: "Mie nu-mi este dat să-l schimb de la mine, eu urmez doar ceea ce mi-a fost dezvăluit. Mă tem, de nu-L voi asculta pe Domnul meu, de osânda unei Zile cumplite."

10|16|Spune: "Dacă Dumnezeu ar fi vrut, eu nu vi l-aș fi vestit și nu vi l-aș fi făcut cunoscut. Eu am petrecut o viață întreagă cu voi înainte, nu înțelegeți?"

10|17|Cine este mai nedrept decât cel care născocеște o minciună despre Dumnezeu și socoate semnele Sale minciuni? Nelegiuirile nu vor fi fericiți.

10|18|Cei cărora ei se închină în afara lui Dumnezeu, nu-i pot nici păgubi și nici folosi. Ei spun: "Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Dumnezeu!" Spune: "Voi îi dați de știre lui Dumnezeu de ceea ce nu cunoaște în ceruri și pe pământ?" "Mărire Lui și înălțare deasupra celor care ei i-I alătură!"

10|19|Oamenii erau o singură adunare, însă s-au învrăjbit apoi. Dacă un Cuvânt de la Domnul tău n-ar fi fost rostit mai înainte, hotărârea asupra a ceea ce se învrăjbeau ar fi fost luată.

10|20|Ei spun: "Dacă ar fi pogorât asupra lui un semn de la Domnul său!" Spune: "Taina este doar a lui Dumnezeu. Așteptați, căci și eu aștept!"

10|21|Când le dăm oamenilor să guste o milostivenie, după ce o nenorocire i-a lovit, ei urzesc viclășuguri asupra semnelor Noastre. Spune: "Dumnezeu este mai iute în viclășuguri și trimișii Noștri scriu ceea ce vicleniți."

10|22|El este Cel ce vă dă să umblați pe pământ și pe mare. Când sunteți pe corăbii ce plutesc, har unui vânt prielnic, vă bucurați. Când vreo furtună se stărnește și valurile se ridică din toate părțile, văzându-se cuprinși de ele, îl cheamă pe Dumnezeu, curați Lui în credință. "Dacă ne mântuiești, de aceasta, vom fi dintre cei mulțumitori."

10|23|Când îi mântuie, se fac siluitori pe pământ pe nedrept. "O, voi oameni! Siluirea asupra sufletelor voastre este bucuria voastră în Viața de Acum, însă la Noi este întoarcerea voastră și Noi vă vom da știre de ce-ați făcut."

10|24|Viața de Acum este asemenea unei ape pe care o trimitem din cer ca să se amestece în ierburile pământului din care mănâncă oameni și dobitoace. Când pământul își pune podoabele și se înfrumusețează, locuitorii săi își închipuie că au o putere asupra lui. Porunca Noastră vine atunci, noaptea ori ziua, schimbându-l într-un ogor secerat ca și cum deunăzi nu ar fi fost în plină floare. Noi deslușim semnele Noastre unui popor ce cugetă.

10|25|Dumnezeu îi cheamă în Casa Păcii. El călăuzește pe cine voiește pe o cale dreaptă.

10|26|O prea frumoasă răsplată – și chiar mai mult – vor avea cei care au făcut binele. Nici colb, nici umilință nu va acoperi chipurile lor. Aceștia sunt soții Raiului, unde vor veșnici.

10|27|Cei care au agonisit rele vor avea răsplată un rău asemenea, umilința îi va învălui și nu vor avea nici un ocrotitor împotriva lui Dumnezeu, iar chipurile lor vor fi acoperite cu fâșii din întunecimile nopții. Aceștia sunt soții Focului, unde vor veșnici.

10|28|În Ziua când îi vom strânge pe toți, vom spune închinătorilor la idoli "Stați pe loc, voi și idolii voștri!" Îi vom depărți apoi pe unii de alții. Idolii lor vor spune: "Nu nouă v-ați închinat voi."

10|29|Dumnezeu este de ajuns să mărturisească, între noi și voi, că noi am rămas nepăsători la închinarea voastră."

10|30|Fiece suflet va fi cercetat de ceea ce a săvârșit înainte. Tăgăduitorii vor fi întorși la Dumnezeu, Domnul lor adevărat, și născocirile lor se vor îndepărta de ei.

10|31|Spune: "Cine vă înzestrează din cer și de pe pământ? Cine stăpânește auzul și vederea? Cine scoate viul din mort? Cine scoate mortul din viu? Cine cârmuiește totul?" Ei vor răspunde: "Dumnezeu!" Spune: "Nu vă temeți de El, oare?"

10|32|Acesta este Dumnezeu, Domnul vostru adevărat. Dincolo de Adevăr este doar rătăcire. Atunci, cum de întoarceți spatele?

10|33|Cuvântul Domnului tău astfel s-a împlinit asupra stricăților care nu credeau.

10|34|Spune: "Care dintre idolii voștri dă la iveală făptura și apoi o duce înapoi?" Spune: Dumnezeu dă la iveală făptura, apoi o duce înapoi. Atunci, cum

de vă lepădați?"

10|35|Spune: "Care dintre idolii voștri călăuzește către Adevăr?" Spune: "Dumnezeu călăuzește către Adevăr. Și oare cel care călăuzește către Adevăr nu este mai vrednic de urmat decât cel care călăuzește doar cât este călăuzit. Ce aveți? Cum de judecați astfel?"

10|36|Cei mai mulți dintre ei urmează o închipuire. Închipuirea nu slujește la nimic înaintea Adevărului. Dumnezeu știe ceea ce făptuiți.

10|37|Coranul nu a fost plăsmuit de nimeni altul afară de Dumnezeu, și este o adevărire a celor dinaintea lui și o lămurire a Cărții, cea fără îndoială, de la Domnul lumilor.

10|38|Dacă ei spun: "El l-a născocit", spune: "Aduceți o sură care să fie lui deopotrivă și chemați pe cine puteți afară de Dumnezeu, dacă spuneți adevărul!"

10|39|Ei socot însă minciună ceea ce nu cuprind cu știința și a cărui tâlcuire nu le-a venit încă. Și cei dinaintea lor huleau tot așa. Vezi cum a fost sfârșitul nedreptilor!

10|40|Unii dintre ei cred, alții nu cred, însă Domnul tău îi știe prea-bine pe cei care seamănă stricăciune.

10|41|Spune-le, atunci când te fac mincinos: "Eu cu faptele mele, voi cu ale voastre. Voi vă lepădați de ceea ce fac eu, iar eu mă lepăd de ceea ce faceți voi."

10|42|Unii dintre ei te ascultă. Îi vei face pe surzi să audă, chiar dacă ei nu pricep nimic?

10|43|Unii dintre ei te privesc. Îi vei călăuzi pe orbi, chiar dacă nu zăresc nimic?

10|44|Dumnezeu nu-i nedreptățește pe oameni, ci oamenii se nedreptătesc pe ei înșiși.

10|45|În Ziua când El îi va strânge, li se va părea că n-au zăcut în morminte decât un ceas dintr-o zi ca să facă cunoștință unii cu alții. Cei care socot minciună întâlnirea cu Dumnezeu vor fi pierduți, căci ei nu au fost călăuziți.

10|46|Fie că îți vom arăta o parte din ceea ce le-am făgăduit, fie că te vom chema la Noi, la Noi este întoarcerea lor. Dumnezeu este Martor a ceea ce făptuiesc.

10|47|Fiecare adunare are un trimis: când vine trimisul său totul este judecat cu dreptate între ei și nimeni nu este nedreptățit.

10|48|Ei spun: "Pe când această făgăduială, dacă spuneți adevărul?"

10|49|Spune: "Eu nu stăpânesc, pentru mine, vreo pagubă sau vreun bine, în afară de ceea ce Dumnezeu voiește. Fiece adunare are un soroc. Când le vine sorocul, ei nu pot nici să-l întârzie și nici să-l grăbească cu vreun ceas."

10|50|Spune: "Ce părere aveți? Dacă osânda Lui ar veni asupra voastră noapte și zi, nelegiuirii ar mai cere grăbirea ei?"

10|51|Și când va cădea asupra voastră, veți crede în ea? Căci acum vreți să vină degrabă!"

10|52|Li se va spune atunci celor care au fost nedrepti: "Gustați osânda veșniciei! Nu sunteți răsplătiți decât pentru ceea ce ați făptuit!"

10|53|Ei vor cere vești de la tine: "Acesta este Adevărul?" Spune: "Da, pe Domnul meu, acesta este Adevărul și voi nu-l veți slăbi pe Dumnezeu."

10|54|Dacă fiecăruia suflet care a fost nedrept ar avea totul de pe pământ, l-ar da atunci pentru răscumpărarea sa. Ei își vor tăinui remușcarea, când vor vedea osânda. Și atunci se va judeca între ei cu dreptate. Nimeni nu va fi nedreptățit.

10|55|Nu doar ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ? Nu doar făgăduiala lui Dumnezeu este Adevărul? Cei mai mulți dintre ei nu știu însă nimic.

10|56|El dă viață și moarte și la El veți fi întorși.

10|57|O, voi oameni! O predică de la Domnul vostru, un leac pentru cele din inimi, o călăuzire și o milostivenie v-au venit pentru credincioși.

10|58|Spune: "Pentru harul lui Dumnezeu și milostivenia Sa, să se bucure, căci acestea sunt mai bune decât ceea ce strâng!

10|59|Spune: "Vedeți ceea ce Dumnezeu v-a pogorât vouă întru înzestrare din care voi ați oprit și ați îngăduit?" Spune: "Dumnezeu vi le-a îngăduit ori voi le-ați născocit pe seama lui Dumnezeu?"

10|60|Ce vor gândi în Ziua Învierii cei care au născocit o minciună despre Dumnezeu? Dumnezeu este Stăpânul harului asupra oamenilor, însă cei mai mulți nu mulțumesc.

10|61|Oricum ar fi, orice ai citi în Coran, nimic nu veți face fără ca Noi să fim martori. Greutatea unui fir de praf nu scapă Domnului tău nici pe pământ și nici în ceruri. Nu este nimic, fie mai mare, fie mai mic decât aceasta, care să nu fie scris într-o Carte deslușită.

10|62|Prietenii lui Dumnezeu nu vor cunoaște teamă și nu vor fi mârniți

10|63|— cei care cred în Dumnezeu și se tem de El —

10|64|și vor avea bunăvestirea în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Nici o schimbare nu este în Cuvintele lui Dumnezeu. Aceasta este fericirea cea mare.

10|65|Spusa lor să nu te mârnească. A lui Dumnezeu este toată puterea, El este Auzitorul, Știutorul.

10|66|Nu doar ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ? Ce urmează cei care îi cheamă pe idoli în locul lui Dumnezeu? Ei urmează doar o închipuire, fiind amăgiți.

10|67|El este Cel ce v-a făcut vouă noaptea ca să vă odihniți și ziua ca să vedeți limpede. Întru aceasta sunt semne pentru un popor ce aude!

10|68|Ei au spus: "Dumnezeu și-a luat un fiu!" Mărire Lui! El este Bogatul! Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ. Aveți vreo împuternicire întru aceasta? Spuneți despre Dumnezeu ceea ce nu știți?

10|69|Spune: "Cei care născocesc o minciună despre Dumnezeu nu vor fi fericiți.

10|70|Vor avea o bucurie pe această lume, apoi la Noi va fi întoarcerea lor, și atunci îi vom face să guste osânda cea aprigă a ceea ce tăgăduiau."

10|71|Povestește-le istoria lui Noe! El spuse poporului său: "O, popor al meu! Dacă șederea mea printre voi și amintirea semnelor lui Dumnezeu sunt prea mult pentru voi, atunci mă încredințez lui Dumnezeu. Cădeți la învoială cu idolii voștri și nu vă mai neliniștiți de soarta voastră. Judecați-mă și pe mine! Nu mă lăsați să aștept!

10|72|Dacă întoarceți spatele, să știți că eu nu vă cer răsplată, căci răsplata mea este la Dumnezeu și mie mi s-a poruncit să fiu dintre supuși."

10|73|Ei îl socotiră mincinos, iar Noi îl mântuirăm pe el și pe cei care erau cu el pe arcă. Noi i-am făcut pe ei urmași și i-am înecat pe cei care socoteau semnele Noastre minciuni. Vezi cum a fost sfârșitul celor cărora li s-a predicat!

10|74|Apoi am trimis, după el, poporului său trimiși care le-au adus dovezi vădite. Ei nu au crezut însă în ceea ce odinioară huliseră. Noi am pecetluit astfel inimile călcătorilor de lege.

10|75|Noi i-am trimis apoi cu semnele Noastre pe Moise și pe Aaron la Faraon și sfetnicii săi, însă aceștia s-au purtat cu trufie, căci erau un popor nelegiuit.

10|76|Atunci când Adevărul le-a venit de la Noi, ei spuseră: "Este o vrajă vădită!"

10|77|Moise spuse: "Voi spuneți despre Adevărul care v-a venit că este o vrajă?" Vrăjitorii nu vor fi niciodată fericiți.

10|78|Ei spuseră: "Ai venit la noi ca să ne schimbi de la ceea ce am găsit de la părinții noștri? Și ca să aveți doar voi doi măriția pe pământ? Nu credem în voi!"

10|79|Faraon spuse: "Aduceți-mi toți vrăjitorii pricepuți."

10|80|Când vrăjitorii au venit, Moise le spuse: "Aruncați ce aveți de aruncat."

10|81|După ce ei aruncară, Moise spuse: "Voi ați venit doar cu vrajă și Dumnezeu o va zădărnici. Dumnezeu nu face să biruie fapta celor care seamănă stricăciunea.

10|82|Dumnezeu întărește Adevărul, prin cuvintele Sale, în ciuda nelegiuiților."

10|83|Și i-a crezut lui Moise doar o seminție din poporul său în ciuda fricii de Faraon și de căpeteniile sale că îi vor pune la cazne. Faraon a fost semeț pe pământ. Da, el a fost dintre cei necumpătați.

10|84|Moise spuse: "O, popor al meu! Dacă credeți în Dumnezeu, încredințați-vă Lui, de-i sunteți supuși."

10|85|Ei spuseră atunci: "Noi ne încredințăm lui Dumnezeu! O, Domnul nostru! Nu ne lasă să ne pună la cazne poporul nedrept.

10|86|Mântuiește-ne prin milostivenia Ta de acest popor tăgăduitor."

10|87|Noi i-am dezvăluit lui Moise și fratelui său: "Faceți pentru poporul vostru case în Egipt, și faceți din casele voastre o qibla. Săvârșiți-vă rugăciunea. Dați vestea cea bună credincioșilor."

10|88|Moise spuse: "Domnul nostru! Tu ai dat lui Faraon și căpeteniilor sale podoabe și bunuri în Viața de Acum, iar ei, o, Domnul meu, se îndepărtează de calea Ta. Domnul nostru! Nimicește-le averile. Înăsprește-le inimile ca să nu

creadă până ce nu vor vedea osânda cea dureroasă.

10|89|Dumnezeu spuse: "Ruga voastră este primită. Mergeți drept, amândoi! Nu urmați calea celor care nu știu nimic."

10|90|Noi le-am dat fiilor lui Israel să treacă marea. Faraon și oștirile lui îi urmăreau cu strășnicie și dușmănie, până ce Faraon care era gata să se înece, spuse: "Da, cred! Nu este dumnezeu afară de cel în care cred fiii lui Israel. Eu sunt dintre supuși."

10|91|Dumnezeu spuse: "Acum, da! Înainte însă ai fost dintre răzvrătiții ce-au semănat stricăciunea.

10|92|Astăzi te vom mântui la trup ca tu să fii un semn pentru cei care vor veni după tine. Mulți oameni sunt nepăsători la semnele Noastre."

10|93|Noi le-am dat loc fiilor lui Israel într-un ținut sigur și i-am înzestrat cu cele bune. Ei nu s-au învrăjbit până ce nu le-a venit știința. Domnul tău îi va judeca, în Ziua Învierii, de ce se învrăjbeau.

10|94|Dacă te vei îndoii de ceea ce ți-am pogorât, întreabă-i pe cei care au citit Cartea înaintea ta. Adevărul ți-a venit de la Domnul tău, iar tu nu ești dintre cei care se îndoiesc

10|95|și nici dintre cei care socot minciuni semnele lui Dumnezeu, căci altfel ai fi dintre cei pierduți.

10|96|Cei asupra cărora s-a împlinit Cuvântul lui Dumnezeu, nu vor crede

10|97|oricare ar fi semnul ce le va veni, până ce nu vor vedea osânda cea dureroasă.

10|98|Dacă măcar ar mai fi fost o cetate care să fi crezut și credința sa să-i fi fost de folos, în afară de poporul lui Iona! Când oamenii aceia au crezut, Noi am îndepărtat de la ei osânda rușinii în Viața de Acum și i-am lăsat să se bucure o vreme.

10|99|Dacă Domnul tău ar fi vrut, toți locuitorii pământului ar fi crezut. Poți însă să-i silești pe oameni să creadă,

10|100|când nimeni nu poate crede decât cu îngăduința lui Dumnezeu? El face ca întinăciunea să fie asupra celor care nu înțeleg.

10|101|Spune: "Vedeți cele din ceruri și de pe pământ? Nici semnele și nici predicile nu sunt de ajuns pentru un popor ce nu crede."

10|102|Ce așteaptă? Ce altceva, dacă nu zile asemănătoare cu cele ale celor care-au fost înaintea lor? Spune: "Așteptați, căci și eu aștept cu voi"

10|103|Noi îi mântuim pe trimișii Noștri și pe credincioși: mântuirea credincioșilor este de datoria Noastră.

10|104|Spune: "O, voi oameni! Dacă stați la îndoială asupra Credinței mele... Eu nu mă închin celor cărora voi vă închinați în locul lui Dumnezeu, ci eu mă închin lui Dumnezeu care mă va chema la El. Mie mi s-a poruncit să fiu dintre credincioși."

10|105|Mi s-a spus: "Ridică-ți fața către Credință ca un drept credincios și să nu fii dintre cei închinători la idoli.

10|106|Nu chema în locul lui Dumnezeu pe cei care nu te păgubesc și nici nu-ți folosesc. Dacă vei face astfel, vei fi dintre nedrepți."

10|107|Dacă o nenorocire te lovește, nimeni nu o va îndepărta de la tine, afară de El. Dacă El îți vrea un bine, nimeni nu-l va întoarce de la tine. El dă cui vrea dintre robii Săi. El este Iertătorul, Milostivul.

10|108|Spune: O, voi oameni! Adevărul de la Domnul vostru v-a venit! Cel care este călăuzit nu este călăuzit decât pentru sufletul lui. Cel care se rătăcește nu se rătăcește decât spre răul său. Eu nu vă sunt vouă apărător."

10|109|Urmează ce ți-a fost dezvăluit. Fii răbdător până când Dumnezeu va judeca. El este prea-bunul Judecător!

11|1|Alif. Lam. Ra. Aceasta este o Carte cu versete întocmite și apoi lămurite de un Înțelept, Cunoscător.

11|2|"Nu vă închinați decât lui Dumnezeu! Eu, de la El, vă sunt vouă predicator și vestitor.

11|3|Cereți iertare Domnului vostru, apoi întoarceți-vă către El, căindu-vă. El vă va dărui bucurii până la un anumit soroc. El dăruiește tuturor celor cu har din harul Său. Dacă voi întoarceți spatele, mă tem pentru voi de osânda unei Zile mari.

11|4|La Dumnezeu este întoarcerea voastră. El asupra tuturor are putere."

11|5|Oare nu pentru a se ascunde de El, ei se închid în ei înșiși? Când se acoperă însă cu veșminte, nu știe El oare ceea ce tănuiesc și ceea ce destănuiesc? El este Știutor al lăuntrului inimilor.

11|6|Nu este vietate pe pământ care să nu fie înzestrată de Dumnezeu, și căruia El să nu-i cunoască culcușul și cămara, căci totul este într-o Carte deslușită.

11|7|El este Cel ce a creat cerurile și pământul în șase zile – tronul Său era, atunci, pe apă – pentru a vă pune la încercare și a ști care dintre voi este mai bun la faptă. Dacă spui: "Voi veți fi sculați după moarte", cei care tăgăduiesc vor spune: "Aceasta este doar o vrajă vădită!"

11|8|Dacă le amânăm osânda până la un alt leat hotărât, ei vor spune: "Ce îl ține?", însă când ziua va veni, nu va mai fi îndepărtat de la ei și cel de care-și băteau joc îi va înconjura din toate părțile.

11|9|Dacă îl dăm omului să guste o milostivenie de la Noi și apoi i-o smulgem, el va fi deznădăjduit, nemulțumit.

11|10|Dacă-i dăm să guste o binefacere după ce o nenorocire l-a lovit, el spune: "Cele rele s-au dus de la mine!" Și iată-l fericit și mândru.

11|11|Nu astfel va fi și cu cei care rabdă și săvârșesc fapte bune, aceștia vor avea iertare și mare răsplată.

11|12|Poate vei părăsi o parte din ce ți-a fost dezvăluit și vei simți o strângere de inimă când ei vor spune: "De ce nu a fost pogorâtă asupra ta o comoară ori de ce nu a venit un înger cu el?" Tu ești doar un predicator, iar Dumnezeu este Chezașul oricărui lucru.

11|13|Ori ei spun: "El l-a născocit!" Spune: "Veniți cu zece sure născocite de voi și să fie deopotrivă cu el! Chemați pe cine veți putea, afară de Dumnezeu, dacă spuneți adevărul."

11|14|Dacă ei nu vor răspunde, să știți atunci că el a fost pogorât cu știința lui Dumnezeu și că nu există dumnezeu în afară de El. Vă veți supune, oare?

11|15|Celui ce vrea Viața de Acum și podoaba ei, Noi îi vom răsplăti în timpul ei faptele sale și nu va fi cu nimic oropsit.

11|16|Aceștia sunt cei care în Viața de Apoi vor avea doar Focul. Zadarnic este tot ce fac aici, deșart tot ce făptuiesc.

11|17|Celui ce i-a fost dată o dovadă de la Domnul său mai poate sta la îndoială? Cu atât mai mult cu cât un martor venit din partea Domnului său îi vestește acesta și înaintea lui a fost Cartea lui Moise, călăuză și milostivenie, în care ei credeau. Care dintre alianțe tăgăduiește aceasta va avea focul ca loc de întâlnire. Nu te îndoii de el, căci este Adevărul de la Domnul tău, însă cei mai mulți oameni nu cred.

11|18|Cine este mai nedrept decât cel care născoceste o minciună despre Dumnezeu? Când nedreptii vor fi înfățișați înaintea Domnului lor, martorii vor spune: "Aceștia sunt cei care l-au hulit pe Domnul lor." Oare blestemul lui Dumnezeu nu va cădea asupra nedreptilor

11|19|și asupra rătăcitorilor de la calea lui Dumnezeu? Ei caută să o întortocheze, căci tăgăduiesc Viața de Apoi.

11|20|Aceștia sunt cei care nu l-au putut slăbi puterea lui Dumnezeu pe pământ. Nu au alți oblăduitori afară de Dumnezeu, iar El le va îndoii osânda. Ei nu au putut auzi și nici vedea.

11|21|Aceștia sunt cei care și-au pierdut sufletele. Ceea ce ei au născocit se leapădă de ei.

11|22|Fără îndoială, în Viața de Apoi, ei sunt pierduți.

11|23|Cei care cred, săvârșesc fapte bune și se smeresc înaintea Domnului lor, aceștia vor fi soții Raiului, unde vor veșnici.

11|24|Oamenii se împart în două tabere, pe de-o parte, orbul și surdul, iar pe de altă parte, văzătorul și auzitorul. Sunt ei deopotrivă? Nu chibzuiți, oare?

11|25|Noi l-am trimis pe Noe poporului său: "Eu vouă vă sunt predicator limpede la vorbă,

11|26|să nu vă închinați decât lui Dumnezeu. Mă tem pentru voi de osânda unei Zile dureroase."

11|27|Căpeteniile poporului său care tăgăduiau, spuseră: "Noi nu vedem în tine decât un om asemenea nouă. Nu te vedem, la prima vedere, urmat decât de cei mai umili dintre noi. Nu vedem că ați avea vreo întâietate asupra noastră. Ba, noi gândim că sunteți mincinoși."

11|28|El spuse: "O, popor al meu! Ce părere aveți? Dacă mă sprijin pe o dovadă de la Domnul meu – ce mi-a dăruit milostivenia Sa – și care vă rămâne vouă ascunsă din pricina orbirii voastre, ar trebui să vă silim la ceea ce urăți?

11|29|O, popor al meu! Eu nu vă cer vreo avere, căci răsplata mea se află la Dumnezeu. Eu nu-i alung pe cei care cred că-L vor întâlni pe Domnul lor, însă văd că voi sunteți un popor neștiutor.

11|30|O, popor al meu! Cine mă va ajuta înaintea lui Dumnezeu dacă îi alung? Nu chibzuiți, oare?"

11|31|Eu nu vă spun: "Eu am comorile lui Dumnezeu", căci eu nu cunosc Taina. Eu nu vă spun: "Sunt un înger." Eu nu spun celor pe care ochii voștri îi privesc cu silă: "Dumnezeu nu le va dăruia nici un bine." Dumnezeu știe prea-bine ce este în sufletele lor. Căci altfel, aş fi dintre nedrepti."

11|32|Ei spuseră: "O, Noe! Nu ne mai certa, că ne-ai certat destul. Adu-ne ce ne făgăduiești, dacă tu spui adevărul."

11|33|El spuse: "Numai Dumnezeu vă poate aduce, de voiește, iar voi nu-L veți putea slăbi.

11|34|Sfatul meu nu vă este de folos, dacă eu vreau să vă sfătuiesc, iar Dumnezeu vrea să vă ducă în rătăcire. El este Domnul vostru și la El veți fi întorși."

11|35|Dacă spun: "El l-a născocit!" Spune: "Fărădelegea mea cadă asupra mea, dacă eu am născocit ceva. Eu sunt curat de nelegiuirile voastre."

11|36|Lui Noe i se dezvăluie: "Nimeni din poporul tău nu va crede afară de cel care credea deja. Nu te mâhni de ceea ce făptuiesc.

11|37|Fă arca sub ochii noștri, după cum ți-am dezvăluit. Nu-Mi mai vorbi de cei nedrepti, căci ei vor fi înecați."

11|38|De câte ori căpeteniile poporului său treceau pe lângă el când făcea arca îl batjocoreau. El spuse: "Dacă voi ne batjocoriți și noi vă vom batjocori întocmai cum ne batjocoriți.

11|39|Curând veți afla asupra cui va veni o osândă ce îl va face de rușine și asupra cui se va abate o osândă necurmată."

11|40|Noi am spus, înainte de a veni porunca Noastră și de a se încinge cuptorul: "Suie pe ea din toate câte o pereche, precum și pe ai tăi – în afară de cei asupra cărora a fost rostit Cuvântul – și pe cei care cred!" Cei care credeau însă alături de el erau puțini!

11|41|El spuse: "Urcați-vă în ea și, în numele lui Dumnezeu, fie plutirea și ancorarea ei." Domnul meu este Iertător, Milostiv.

11|42|Arca pluti cu ei printre valuri asemenea munților. Noe îl strigă pe fiul său, rămas de o parte: "O, copilul meu! Urcă cu noi, nu sta alături de tăgăduitori!"

11|43|El spuse: "Mă voi adăposti pe un munte care mă va feri de ape." Noe spuse: "Nimeni, astăzi, nu va scăpa poruncii lui Dumnezeu afară de cel pe care El îl va milui." Valurile se înălțară între ei, și el fu dintre cei înecați.

11|44|Și s-a spus: "O, pământule, înghite-ți apa! O, cerule, oprește-te!" Apa fu înghițită, porunca împlinită și arca se opri pe al-Judiy. Și s-a mai spus: "Înapoi, popor nedrept!"

11|45|Noe îl chemă pe Domnul său, spunând: "Domnul meu! Fiul meu este dintr-ai mei. Făgăduiala Ta este Adevărul, căci Tu ești prea dreptul Judecător."

11|46|El spuse: "O, Noe! Acesta nu este dintre ai tăi, ci este o făptură netrebnică. Nu mă întreba de ceea ce tu nu ai știință. Dacă nu ți-aș fi predicat, ai fi fost dintre cei neștiutori."

11|47|El spuse: "Domnul meu! Ferește-mă de-a Te întreba de ceea ce nu am știință. Dacă Tu nu-mi ierți mie, dacă Tu nu mă miluiești, voi fi pierdut"

11|48|Și s-a spus: "O, Noe! Coboară cu pacea pe care ți-o dăruim și cu binecuvântările Noastre asupra ta și asupra adunărilor celor care sunt cu tine. Unor adunări, Noi le dăruim o bucurie trecătoare, apoi o osândă dureroasă le va atinge."

11|49|Aceasta este dintre istoriile privitoare la Taină pe care ți le-am dezvăluit. Nici tu, nici poporul tău nu le cunoșteai mai înainte. Fii răbdător! Răsplată vor avea cei temători.

11|50|Adiților li l-am trimis pe fratele lor Hud. El spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu! Nu aveți dumnezeu afară de El! Voi sunteți doar niște născocitori!

11|51|O, popor al meu! Eu pentru aceasta nu vă cer răsplată, căci răsplata mea este la Cel ce m-a creat. Nu pricepeți, oare?

11|52|O, popor al meu! Cereți iertare Domnului vostru, și apoi întoarceți-vă către El, căindu-vă. El va trimite din cer, asupra voastră, ploaie îmbelșugată și va adăuga putere la puterea voastră. Nu întoarceți spatele ca niște nelegiuți!"

11|53|Ei spuseră: "O, Hud! Tu nu ne-ai adus nici o dovadă. Noi nu-i vom părăsi pe dumnezeii noștri pentru spusele tale. Noi nu credem în tine, ci

11|54|spunem doar că unul dintre dumnezeii noștri te-a lovit cu un rău." El spuse: "Îl iau pe Dumnezeu martor și pe voi vă iau martori că sunt curat de ceea ce îi alăturați.

11|55|Folosiți toate viclesugurile voastre împotriva-mi și nu mă lăsați să aștept.

11|56|Eu mă încredințez lui Dumnezeu, Domnul meu și Domnul vostru. Nu este viete pe care să n-o apuce de moț. Domnul meu este pe o cale dreaptă.

11|57|Dacă voi vă întoarceți, eu v-am propovăduit cu ce am fost trimis. Domnul meu vă va înlocui cu un alt popor, și nu-l veți păgubi cu nimic. Domnul meu asupra tuturor veghează."

11|58|Când porunca Noastră a venit, Noi l-am mântuit pe Hud, și împreună cu el, pe cei care credeau, prin milostivenia Noastră, și i-am mântuit de grea osândă.

11|59|Adiții s-au lepădat de semnele Domnului lor și nu au dat ascultare trimișilor lor, ci ascultau poruncile oricărui despot încăpățânat.

11|60|De blestem vor fi urmăriți în Viața de Acum și în Ziua Învierii. Adiții l-au tăgăduit pe Domnul lor. Atunci să nu li se spună: "Înapoi cu adiții, poporul lui Hud?"

11|61|Thamudiților, l-am trimis pe fratele lor Salih. El spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu! Nu aveți dumnezeu afară de El. El v-a creat din acest pământ pe care v-a răspândit. Cereți-I iertare, apoi întoarceți-vă la El, căindu-vă. Domnul meu este aproape și răspunde"

11|62|Ei spuseră: "O, Salih! Tu erai odinioară o nădejde pentru noi. Tu ne oprești să ne închinăm celor cărora tații noștri se închinau? Noi suntem într-o adâncă îndoială asupra celui spre care tu ne chemi."

11|63|El spuse: "O, popor al meu! Ce părere aveți? Dacă nu m-aș sprijini pe o dovadă de la Domnul meu care mi-a dăruit milostivenia Sa, cine m-ar ajuta înaintea lui Dumnezeu dacă nu i-aș da ascultare? Voi nu-mi sporiți decât pierzania.

11|64|O, poporul meu! Aceasta este cămila lui Dumnezeu, semn vouă. Lăsați-o să pască pe pământul lui Dumnezeu și nu o atingeți cu vreun rău, căci de nu, o osândă vă va lua curând."

11|65|Ei o ologiră însă. Atunci Salih le spuse: "Mai stați trei zile în casele voastre, aceasta este o făgăduială ce nu este mincinoasă."

11|66|Când va veni porunca Noastră, Noi îi vom mântui prin milostivenia Noastră pe Salih și pe cei care au crezut împreună cu el. Domnul tău este Tare, Puternic.

11|67|Strigățul i-a luat pe cei care fuseseră nedrepti și a doua zi dimineața zăceau în locuințele lor

11|68|ca și cum nu le-ar fi locuit niciodată. Tamudiții nu l-au tăgăduit pe Domnul lor? Atunci să nu li se spună: "Înapoi cu tamudiții?"

11|69|Trimișii Noștri îi aduseră lui Abraham vestea cea bună. Ei spuseră: "Pace!", el răspunse: "Pace!" și aduse fără zăbavă un vițel fript.

11|70|Când văzu că mâinile lor nu se întind către el, nu-i înțelese și i se făcu frică de ei. Aceștia spuseră: "Nu te teme! Noi suntem trimiși la poporul lui Lot"

11|71|Femeia lui stătea în picioare și izbucni în râs. Noi i-l vestirăm pe Isaac, și după Isaac, pe Iacob.

11|72|Ei spuseră: "Porunca lui Dumnezeu te miră? Milostivenia și binecuvântările lui Dumnezeu fie asupra voastră. O, oameni ai acestei case! Dumnezeu este Lădat, Slăvit!"

11|73|Ea spuse: "Vai mie! O să odrăsluiesc acum că sunt bătrână, și bărbatul meu este bătrân? Aceasta este un lucru de mirare!"

11|74|Când groaza îl părăsi pe Abraham, după ce-i venise vestea cea bună, el discută cu noi pentru poporul lui Lot.

11|75|Abraham era bun, smerit și căit.

11|76|"O, Abraham! Dă uitării aceasta! Porunca lui Dumnezeu va veni fără tăgadă și o osândă fără întoarcere le va fi dată."

11|77|Când trimișii Noștri ajunseră la Lot, acesta se mâhni, căci brațul său era prea slab pentru a-i ocroti. El spuse: "Aceasta este o zi de temut!"

11|78|Poporul său veni la el, întărat. Și mai înainte ei săvârșiseră rele! El spuse: "O, popor al meu! Iată-le pe fetele mele. Ele sunt mult mai curate pentru voi! Temeți-vă de Dumnezeu și nu-mi batjocoriți oaspeții. Nu este nici măcar un singur bărbat drept printre voi?"

11|79|Ei spuseră: "Tu știi prea bine că nu avem nici un drept asupra fetelor

tale. Știi ce vrem de fapt."

11|80|El spuse: "Dacă aş avea putere să mă împotrivesc vouă, ori dacă aş găsi un sprijin temeinic!"

11|81|Trimișii Noștri spuseră: "O, Lot! Noi suntem solii Domnului tău. Oamenii aceștia nu vor ajunge până la tine. Pleacă cu ai tăi, spre sfârșitul nopții. Niciunul dintre voi să nu se uite înapoi. Femeia ta va întoarce privirea și o va lovi ceea ce îi va lovi și pe ei. Aceasta se va întâmpla în zori. Oare zorii nu sunt aproape?"

11|82|Când veni porunca Noastră, am răsturnat cetatea cu susul în jos și am făcut să plouă asupra ei cu bulgări de lut, mari

11|83|pecetluiți de Domnul tău. Un asemenea lucru nu este departe de cei nedrepti!

11|84|Oamenilor din Madian li l-am trimis pe fratele lor Șu'aib? El spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu! Voi nu aveți alt dumnezeu afară de El! Nu micșorați măsurile și greutatea. Vă văd în bunăstare, însă mă tem pentru voi de osânda unei zile învăluitoare.

11|85|O, popor al meu! Dați măsura și greutatea așa cum se cuvine. Nu pricinuiți nedreptăți oamenilor în bunurile lor, nu săvârșiți fărădelegi pe pământ, semănând stricăciune!

11|86|Ceea ce vă lasă Dumnezeu este mai bun pentru voi, de sunteți credincioși. Eu nu vă sunt vouă păzitor."

11|87|Ei spuseră: "O, Șu'aib! Închinăciunea ta poruncește ca noi să-i părăsim pe cei cărora tații noștri li se închinau, ori să nu ne mai bucurăm de averile noastre așa cum am vrea? Tu doar ești bun și drept."

11|88|El spuse: "O, popor al meu! Ce părere aveți? Dacă mă sprijin pe o dovadă de la Domnul meu care mi-a dat o frumoasă înzestrare, eu nu vreau să mă împotrivesc vouă când vă opresc ceva, ci vreau doar să vă îndrept atât cât pot. Ajutorul nu-mi vine decât de la Dumnezeu. Eu Lui mă încredințez și căindu-mă la El mă întorc.

11|89|O, popor al meu! Despărțirea de mine vă va pricinui rele asemănătoare celor care i-au lovit pe poporul lui Noe, ori pe poporul lui Hud, ori pe poporul lui Salih! Poporul lui Lot nu este prea departe de voi.

11|90|Cereți-I iertare Domnului vostru, apoi întoarceți-vă la El căindu-vă. Domnul meu este Milostiv, Iubitor!"

11|91|Ei spuseră: "O, Șu'aib! Noi nu înțelegem deloc ce spui. Noi te vedem slab în mijlocul nostru, și dacă nu ar fi fost obștea ta te-am fi omorât cu pietre, căci tu nu ai nici o putere asupra noastră."

11|92|El spuse: "O, popor al meu! Obștea mea vi se pare mai puternică decât Dumnezeu și credeți că puteți întoarce spatele lui Dumnezeu? Știința Domnului meu se întinde asupra a tot ceea ce faceți.

11|93|O, popor al meu! Faceți ce puteți! Faceți ce puteți, căci și eu voi face și veți afla curând cui va fi dat o osândă ce îl va face de rușine și cine este cel mincinos. Așteptați, căci și eu aștept cu voi."

11|94|Când veni porunca Noastră, Noi l-am mântuit prin milostivenia Noastră pe Șu'aib și pe cei care au crezut împreună cu el. Strigătul i-a luat pe cei care fuseseră nedrepti și a doua zi dimineața zăceau în casele lor.

11|95|de parcă nu le-ar fi locuit niciodată Atunci să nu li se spună: "Înapoi cu medianiții?" Așa au fost îndepărtați și tamudiții.

11|96|Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre și cu împuternicire deslușită

11|97|la Faraon și la căpeteniile sale, însă acestea dădură ascultare Faraonului cu toate că porunca Faraonului era nedreaptă.

11|98|În Ziua Învierii, el va merge în fruntea poporului său și-l va mâna în Foc ca la adăpătoare. Ce adăpătoare rea!

11|99|De blestem vor fi urmăriți în Viața de Acum și în Ziua Învierii. Ce dar rău!

11|100|Acestea sunt dintre istoriile privitoare la cetăți pe care ți le povestim, multe dintre ele sunt încă în picioare, însă altele au fost secerate.

11|101|Noi nu i-am nedreptățit pe locuitorii lor, ci ei înșiși s-au nedreptățit. Ei chemau în locul lui Dumnezeu dumnezeii lor care nu le-au folosit la nimic. Când porunca Domnului tău a venit, ei nu le-au sporit decât pieirea.

11|102|Aceasta este osânda Domnului tău care lovește cetățile nedrepte. Osânda Sa este dureroasă, cruntă.

11|103|Întru aceasta este un semn pentru cel care se teme de osânda Vieții de Apoi. Va fi o zi când toți oamenii vor fi strânși, va fi o zi cunoscută.

11|104|Noi nu o vom întârzia decât până la sorocul hotărât.
11|105|În Ziua când acesta se va împlini, nimeni nu va vorbi decât cu îngăduința Sa. Unii vor fi nenorociți, alții fericiți.
11|106|Nenorociții vor fi în Foc, unde vor geme și vor suspina și
11|107|unde vor veșnici cât vor dura cerurile și pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel, căci Domnul tău face ce voiește.
11|108|Preafericiții vor fi în Rai, unde vor veșnici cât vor dura cerurile și pământul, numai dacă Domnul tău nu va voi altfel. Acesta este un dar ce nu se strică.
11|109|Nu stați la îndoială asupra celor cărora li se închină ei, căci ei nu se închină decât celor cărora li se închinau tații lor odinioară. Noi o să le dăm partea lor, fără să-i lipsim de nimic.
11|110|Noi am dăruit Cartea lui Moise, însă această Carte a fost pricină de ceartă. Dacă Cuvântul Domnului tău nu ar fi fost rostit, hotărârea asupra neînțelegerilor lor ar fi fost luată. Ei se află într-o adâncă îndoială asupra ei.
11|111|Domnul tău îi va răsplăti pe toți după faptele lor. El este Cunoscător a ceea ce ei făptuiesc.
11|112|Fii drept, precum ți s-a poruncit să fii, astfel, ca cei care sunt cu tine să se întoarcă căindu-se. Nu vă ticăloșiți! Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.
11|113|Nu vă bizuiți pe cei nedrepți, căci Focul îl veți împărți cu ei. Nu aveți oblăduitor afară de Dumnezeu și nu veți fi ajutați.
11|114|Săvârșește-ți rugăciunea la cele două capete ale zilei și în apropierea nopții. Cele bune fac să plece cele rele. Aceasta este o amintire pentru cei care își aduc aminte.
11|115|Fii răbdător! Dumnezeu nu lasă să se piardă răsplata celor care fac binele.
11|116|De ce în leaturile dinaintea voastră oamenii pioși ce opreau stricăciunea pe pământ și pe care Noi i-am mântuit au fost atât de puțini? Nedrepții au urmat îndeșularea și au fost dintre nelegiuiți.
11|117|Domnul tău nu ar fi nimic cetățile, fără pricină, dacă locuitorii lor ar fi fost îndreptători.
11|118|Dacă Domnul tău ar fi vrut, i-ar fi strâns pe toți oamenii într-o singură adunare. Ei nu încetează însă să se ridice unii împotriva altora,
11|119|afară de cei pe care Domnul tău i-a miluit fiindcă pentru aceasta i-a creat. Cuvântul Domnului tău se împlinește: "Voi umple Gheena cu ginii și oameni laolaltă."
11|120|Toate istoriile pe care ți le-am povestit despre trimiși sunt ca să-ți întărească inima. Astfel îți vine, cu adevărat o predică și o amintire pentru credincioși.
11|121|Spune celor care nu cred: "Faceți ce puteți, căci și noi vom face.
11|122|Așteptați, căci și noi așteptăm!
11|123|A lui Dumnezeu este Taina cerurilor și a pământului. Totul la El se reîntoarce. Închină-te Lui și Lui încredințează-te. Domnul tău nu este nepăsător la ceea ce făptuiți.
12|1|Alif. Lam. Ra. Acestea sunt versetele Cărții deslușite
12|2|pe care am pogorât-o ca un Coran arab. Poate veți pricepe!
12|3|Noi îți vom istorisi cele mai frumoase istorii, dezvăluindu-ți acest Coran, cu toate că tu mai înainte ai fost dintre cei nepăsători.
12|4|Când Iosif îi spuse tatălui său: "O, tată! Am văzut unsprezece stele, soarele și luna, da, le-am văzut prosternându-se înaintea mea."
12|5|El spuse: "Fiul meu! Nu povesti vedenia ta fraților tăi, căci ei vor urzi vicleșuguri împotriva ta." Diavolul doar este vrăjmaș fățiș al omului.
12|6|Astfel Domnul tău te va alege și te va învăța tâlcuirea spuselor și va desăvârși harul Său asupra ta și asupra neamului lui Iacob, precum l-a desăvârșit și asupra celor doi strămoși ai tăi, Abraham și Isaac. Domnul tău este Știutor, Înțelept.
12|7|Întru Iosif și întru frații săi sunt semne pentru cei care întreabă,
12|8|când spun: "Iosif și fratele său sunt mai dragi tatălui nostru decât noi, cu toate că noi suntem o ceată! Tatăl nostru este într-o rătăcire vădită.
12|9|Omorâți-l pe Iosif ori alungați-l de pe pământ ca tatăl vostru să aibă ochi doar pentru voi. Astfel, voi veți fi, după el, oameni de vază."
12|10|Unul dintre ei spuse atunci: "Nu-l omorâți pe Iosif, ci auncați-l în

adâncurile nevăzute ale fântânii. De veți face așa, vreo caravană îl va lua.”

12|11|Ei spuseră: “O, tată al nostru! Ce ai de nu ni-l încredințezi nouă pe Iosif? Noi îi vom purta de grijă!”

12|12|Trimite-l mâine cu noi, se va bucura și se va juca, iar noi vom veghea asupra lui.”

12|13|El spuse: “Sunt mâhnit că plecați cu el. Îmi este teamă să nu-l mănânce vreun lup, când voi nu veți lua seama la el.”

12|14|Ei spuseră: “Dacă îl mănâncă lupul, și noi suntem o ceată, atunci vom fi pierduți!”

12|15|Ei plecară cu el, apoi căzură la învoială să-l arunce în adâncurile nevăzute ale fântânii. Noi i-am dezvăluit atunci: “Tu le vei da știre mai târziu de fapta lor când nici nu se vor aștepta.”

12|16|În amurg veniră la tatăl lor plângând

12|17|și spunând: “O, tată al nostru! Noi am plecat să ne luăm la întrecere și l-am lăsat pe Iosif lângă lucrurile noastre, iar lupul l-a mâncat. Tu nu vei crede, însă noi spunem adevărul.”

12|18|Ei îi aduseră cămașa cu sânge mincinos. Tatăl lor spuse: “Numai voi înșivă ați închipuit o atare faptă! Răbdare cuviincioasă! Lui Dumnezeu îi cerem ajutorul împotriva a ceea ce povestiți!”

12|19|Și iată că veni o caravană. Ei îl trimiseră pe sacagiu care coborî ciutura sa. El spuse: “Ce veste bună! Iată un fecior!” Ei îl ascunseră ca pe o marfă, însă Dumnezeu știa ceea ce făceau!

12|20|Ei îl vândură pe un preț de nimic, numai pe câțiva dirhami, căci nu îl prețuiau deloc.

12|21|Cel care îl cumpărase, și care era din Egipt, spuse femeii sale: “Cinstește-i venirea, poate ne va fi de folos ori poate îl vom lua ca fiu.” Noi i-am dat un loc lui Iosif în această țară ca să îl învățăm tâlcuirea spuselor. Dumnezeu este Biruitor în porunca Sa, însă cei mai mulți oameni nu știu.

12|22|Când ajunse în putere, noi îi dăruirăm înțelepciune și știință. Așa îi răsplătim pe făptuitorii de bine.

12|23|Celei care-l primise în casa sa îi căzuse cu tronc. Ea închise ușile și-i spuse: “Iată-mă sunt a ta!” El spuse: “Doamne ferește! Stăpânul meu mi-a făcut o frumoasă primire. Cei nedrepti nu sunt fericiți.”

12|24|Ea se gândea la el, și el s-ar fi gândit la ea, dacă nu ar fi văzut dovada vădită de la Domnul său. Noi am îndepărtat răul și desfrâul de la el, iar El a fost dintre robii Noștri cei curați.

12|25|Amândoi aleargă la ușă și ea îi rupse cămașa lui Iosif în spate. La ușă, aflându-l pe soțul său, spuse: “Care este răsplata celui ce voiește casei tale răul? Să fie întemnițat ori să i se dea o osândă dureroasă?”

12|26|Iosif spuse: “Ea s-a legat de mine!” Un om din casă mărturisi astfel: “Dacă cămașa este ruptă în față, femeia spune adevărul, iar bărbatul este mincinos.

12|27|Dacă cămașa este ruptă în spate, femeia este mincinoasă, iar bărbatul spune adevărul.”

12|28|Când văzu cămașa sa ruptă în spate, spuse: “Acesta este unul dintre viclesugurile voastre. Viclesugul vostru este cumplit!

12|29|Iosife, îndepărtează-te de aceasta, iar tu, cere-i iertare pentru păcatul tău, căci tu ești vinovată.”

12|30|Femeile din cetate spuseră: “Femeia celui puternic s-a legat de servitorul ei care i-a aprins dragostea. Noi o vedem într-o rătăcire vădită!”

12|31|După ce a auzit bârfele lor, le trimise invitații și puse de li se pregăti un ospăț, și dădu fiecăruia un cuțit. Ea îi spuse atunci lui Iosif: “Arată-te lor!” Când ele îl văzură, așa îl preamăriră încât își tăiară mâinile. Ele spuseră: “Dumnezeule, păzește-ne! Acesta nu este un om, ci un înger plin de măreție.”

12|32|Ea spuse: “Acesta este cel pentru care voi m-ați ponegrit! Eu m-am legat de el, însă el a rămas curat... Dacă nu va face ceea ce-i poruncesc, va fi aruncat în temniță și va fi dintre cei umiliți.”

12|33|Iosif spuse: “Domnul meu! Temnița îmi este mai dragă decât păcatul spre care ele mă cheamă. Dacă nu îndepărtezi de la mine viclesugul lor, voi cădea în mrejele lor și voi fi dintre cei neștiutori.”

12|34|Domnul său îi răspunse și îndepărtă de la el viclesugul lor. El este Auzitorul, Știutorul.

12|35|Li se năzări, după ce văzură semnele, să-l întemnițeze pentru o vreme.

12|36|Doi tineri intrară în același timp cu el în temniță. Unul dintre ei spuse: "Am visat un vis în care se făcea că storcean (struguri de) vin." Celălalt spuse: "Eu am visat un vis în care se făcea că duceam pe cap pâine din care ciuguleau păsările. Spune-ne care-i tâlcul acestora, căci te vedem că ești dintre făptuitorii de bine."

12|37|Iosif spuse: "Nu vă va veni mâncarea ce vă este hărăzită înainte de a vă spune tâlcul acestora precum m-a învățat Domnul meu. Eu am părăsit credința unui popor ce nu credea în Dumnezeu și ce tăgăduia Viața de Apoi."

12|38|Eu am urmat strămoșilor mei, Abraham, Isaac și Iacob. Nu se cade să-i alăturăm ceva lui Dumnezeu. Acesta este harul lui Dumnezeu asupra noastră și asupra oamenilor.

12|39|O, voi, soții mei de temniță! Mai mulți stăpâni răzlețiți vă sunt mai buni decât Dumnezeu, Unul, Biruitorul?

12|40|Celor cărora voi vă închinați în locul Lui nu sunt decât niște nume pe care voi și tații voștri li le-ați dat fără ca Dumnezeu să vă fi pogorât vreo împuternicire pentru aceasta. Judecata este doar a lui Dumnezeu. El a poruncit să vă închinați numai Lui. Aceasta este Legea cea Dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu!

12|41|O, soții mei de temniță! Unul dintre voi va turna vin stăpânului său, iar celălalt va fi răstignit, și păsările îi vor ciuguli capul. Este lucru hotărât cel asupra căruia m-ați cercetat."

12|42|El spuse atunci celui care după închipuirea sa urma să fie eliberat: "Pomenește-mă în fața stăpânului tău." Diavolul îl făcu însă să uite să-i pomenească stăpânului său de Iosif, și astfel Iosif zăcu câțiva ani în temniță.

12|43|Regele spuse: "Am avut un vis în care se făcea că șapte vaci grase erau înghițite de șapte vaci slabe, și am mai avut un vis în care se făcea că erau șapte spice verzi și tot atâtea altele uscate. O, sfetnici ai mei! Limpeziți-mi tâlcul acestei vedenii, de știți să tâlcuiți vedenii."

12|44|Ei spuseră: "Acestea sunt vise încâlcite, iar noi nu avem știința tâlcuirii viselor."

12|45|Cel ce fusese eliberat dintre cei doi întemnițați își aduse aminte după adunare și spuse: "Eu vă spun tâlcul acestuia. Trimiteți-mă...!"

12|46|"O, tu, Iosif cel drept! Dezleagă-ne tâlcul celor șapte vaci grase pe care le înghit cele șapte vaci slabe, și tâlcul celor șapte spice verzi și a celorlalte uscate. Poate mă voi întoarce la oameni și poate ei vor afla!"

12|47|Iosif spuse: "Veți semăna ca de obicei timp de șapte ani. Lăsați în spic ceea ce ați secerat în afară de puținul pe care-l mâncați.

12|48|Șapte ani cumpliți vor veni și vor mânca ceea ce ați strâns înainte în afară de puținul ce l-ați păstrat.

12|49|Va veni apoi un an când oamenii vor fi salvați și vor storce iarăși."

12|50|Regele spuse: "Aduceți-mi-l!" Iosif spuse când solul se apropie de el: "Întoarce-te la stăpânul tău și întreabă-l ce au de gând femeile care și-au tăiat mâinile. Domnul meu cunoaște doar vicleșugul lor!"

12|51|Regele le spuse: "Ce intenție aveți când v-ați legat de Iosif?" Ele spuseră: "Dumnezeule, păzește-ne! Nici un rău nu am cunoscut de la el." Femeia celui puternic spuse: "Acum adevărul a ieșit la iveală: eu am fost cea care m-am legat de el, iar el a spus adevărul.

12|52|Iată, bărbatul meu știe că nu l-am trădat pe ascuns și că Dumnezeu nu călăuzește vicleșugul trădătorilor.

12|53|Eu nu mă dezvinovățesc, căci sufletul este cel care ațâță spre rău, însă Domnul meu va avea milă de mine. Domnul meu este Iertătorul, Milostivul."

12|54|Regele spuse: "Aduceți-mi-l pe Iosif! Vreau să-l iau pe lângă mine." După ce Iosif i-a vorbit, regele îi spuse: "De astăzi, vei fi lângă noi, investit cu putere și încredere."

12|55|Iosif spuse: "Încredințează-mi hambarele țării și le voi fi păzitor priceput."

12|56|Noi i-am dat un loc lui Iosif în această țară. El poate locui unde voiește. Noi dăm milostivenia Noastră cui voim și nu lăsăm să se piardă răsplata fapturilor de bine.

12|57|Răsplata în Viața de Apoi este însă și mai bună pentru cei care cred și se tem.

12|58|Și iată că veniră și frații lui Iosif, intrară la el și el îi recunoscă, însă ei nu-l recunoscă.

12|59|El spuse după ce le dădu cele de trebuință: "Aduceți-mi-l pe un frate de-

al vostru de la tatăl vostru. Nu vedeți că eu umplu măsura și sunt cea mai bună gazdă?

12|60|Dacă nu mi-l aduceți, nu veți mai avea porție la mine, și nici măcar să nu vă mai apropiați."

12|61|Ei spuseră: "Vom merge să-l cerem tatălui său, da, o vom face!"

12|62|Iosif spuse slujitorilor săi: "Puneți-le mărfurile la loc în saci. Poate le vor recunoaște atunci când vor fi din nou în sânul familiei lor și poate se vor întoarce aici."

12|63|Întorși la tatăl lor, ei spuseră: "O, tată al nostru! Încărcătura ne-a fost oprită! Trimite-l pe fratele nostru cu noi, vom lua provizii și vom veghea asupra lui."

12|64|El spuse: "Să vi-l încredințez așa cum am făcut odinioară cu fratele său? Dumnezeu este prea bunul Păzitor. El este prea milosul Miloșilor!"

12|65|Ei aflară, deschizând sacii, marfa care le fusese dată înapoi. Ei spuseră: "O, tată al nostru! Ce-am putea dori mai mult? Iată mărfurile ne-au fost date înapoi. Vom face rost de provizii familiei noastre, și-l vom păzi pe fratele nostru. Și vom împovăra mai mult o cămilă, însă aceasta este o povară ușoară!"

12|66|El spuse: "Nu-l voi trimite cu voi până ce nu vă veți lega în fața lui Dumnezeu că mi-l veți aduce înapoi, numai să nu fiți loviți de vreo nenorocire." Tatăl lor le spuse după ce ei făcuseră acest legământ: "Dumnezeu este Chezaș al spuselor noastre."

12|67|El mai spuse apoi: "Fiii mei! Nu intrați pe o singură poartă, ci intrați pe porți felurite. Eu nu vă sunt de nici un folos în fața lui Dumnezeu. A lui Dumnezeu este judecata. Lui mă încredințez, căci Lui se încredințează cei care se încredințează!"

12|68|Atunci când intrară, așa cum le poruncise tatăl lor, nu le-ar fi fost de folos cu nimic la Dumnezeu, dacă acest lucru n-ar fi fost hotărât, în sufletul lui Iacob, de către Dumnezeu. Iacob stăpânea știința pe care Noi i-o dădusem, însă cei mai mulți oameni nu știu.

12|69|Când intrară la Iosif, acesta îl luă pe fratele său de o parte și-i spuse: "Eu sunt fratele tău. Nu te mâhni de ceea ce mi-au făcut!"

12|70|După ce le-a dat merindele, el puse cupa sa în sacul fratelui său, apoi cineva le strigă tare: "Voi, din caravană, sunteți niște hoți!"

12|71|Aceștia spuseră, întorcându-se: "Ce căutați?"

12|72|Ei spuseră: "Căutăm cupa regelui. Cel care o va duce înapoi va primi drept răsplată, încărcătura unei cămile. Eu mă pun chezaș pentru aceasta!"

12|73|Ei spuseră: "Pe Dumnezeu! Noi știm că nu am venit aici ca să semănăm stricăciunea pe acest pământ și că nu suntem hoți."

12|74|Ei spuseră: "Care va fi răsplata sa, de mințiți?"

12|75|Frații lui Iosif spuseră: "Răsplata sa? Cel în al cărui sac se va afla cupa va fi el însuși răsplată. Așa îi răsplătim pe nedrepți."

12|76|Iosif prinse a cerceta ceilalți saci înaintea sacului fratelui său, apoi scoase cupa din sacul fratelui său. Noi i-am dezvăluit acest vicleșug lui Iosif, căci altfel nu l-ar fi putut lua pe fratele său, după legea regelui, ci doar cu voia lui Dumnezeu. Noi punem pe trepte înalte pe cine voim. Deasupra tuturor celor care stăpânesc o știință, El este Știutorul.

12|77|Mulți spuseră: "Dacă el a furat, și alt frate de-al lui a furat mai înainte." Iosif tăinu în sufletul său și nu le dădu nimic în vileag. El spuse: "Voi stați destul de rău! Dumnezeu știe ce-o să spuneți!"

12|78|Ei spuseră: "O, puternice! El are un tată tare bătrân, așadar, ia pe unul dintre doi în locul lui, căci noi te vedem a fi dintre făptuitorii de bine."

12|79|El spuse: "Să mă ferească Dumnezeu să iau pe un altul în locul celui la care am aflat bunul nostru, căci, atunci, am fi nedrepți!"

12|80|Și când n-au mai avut nici o nădejde de la el, prinseră să se sfătuiască. Cel mai mare dintre ei spuse: "Nu știți că tatăl vostru a luat de la voi o juruință înaintea lui Dumnezeu, și că odinioară noi ne-am purtat urât cu Iosif? Eu nu voi părăsi acest ținut, până ce tatăl meu nu-mi va da îngăduința ori Dumnezeu nu mă va judeca, căci El este prea-bunul Judecător."

12|81|Întoarceți-vă la tatăl vostru și spuneți-i: "O, tată al nostru! Fiul tău a furat, iar noi nu mărturisim decât ceea ce știm și nu suntem păstrătorii celor nevăzute."

12|82|Întreabă-i pe locuitorii cetății în care am fost și caravana cu care am venit. Noi spunem adevărul."

12|83|Iacob spuse: "Nu!... Numai voi înșivă ați închipuit o atare faptă..."

Răbdare cuviincioasă! Dumnezeu, poate, mi-i va da înapoi pe toți! El este Știutorul, Înțeleptul!"

12|84|El spuse, întorcându-le spatele: "O, ce rău îmi pare după Iosif!" Ochii săi se albiră de mâhnire: era copleșit.

12|85|Ei spuseră: "Pe Dumnezeu! Nu vei înceta să te gândești la Iosif până ce nu vei ajunge la capătul puterilor ori până nu vei pieri."

12|86|El spuse: "Eu numai la Dumnezeu mă plâng de nenorocirea și mâhnirea mea. Pe Dumnezeu, eu știu ceea ce voi nu știți.

12|87|O, fiii mei! Plecați și dați-le de urmă lui Iosif și fratelui său! Nu deznădăjduiți de la Duhul lui Dumnezeu! Nu deznădăjduiesc de la Duhul lui Dumnezeu decât tăgăduitorii."

12|88|Ei spuseră când intrară la Iosif: "O, puternice!" Nenorocirea ne-a lovit pe noi și casa noastră. Noi aducem o marfă săracăcioasă. Uplete-ne măsura și fă-ți pomană cu noi. Dumnezeu îi răsplătește pe cei care dau de pomană"

12|89|El spuse: "Știți ce i-ați făcut lui Iosif și fratelui său în neștiința voastră?"

12|90|Ei spuseră: "Nu cumva tu ești Iosif?" El răspunse: "Eu sunt Iosif și acesta este fratele meu. Domnul ne-a dăruit din harul Său. Cel care se teme și rabdă să știe că Dumnezeu nu lasă să se piardă răsplata făptuitorilor de bine."

12|91|Ei spuseră: "Pe Dumnezeu! Dumnezeu te-a ales înaintea noastră. Noi suntem greșiți."

12|92|El spuse: "Nici o dojenire nu vă va fi făcută astăzi. Dumnezeu să vă ierte vouă! El este prea Milosul miloșilor.

12|93|Luați această cămașă și puneți-o pe fața tatălui meu și el își va recăpăta vederea, apoi aduceți-mi-i pe toți ai voștri."

12|94|Pe când caravana era pe drumul de întoarcere, tatăl lor spuse: "Simt mirosul lui Iosif. Să nu-mi spuneți că aiurez!"

12|95|Ei spuseră: "Pe Dumnezeu! Iată-te în vechea ta rătăcire!"

12|96|Când sosi vestitorul, puse cămașa lui Iosif pe fața lui Iacob, și, atunci, își recăpătă vederea. El spuse: "Nu v-am spus că eu știu de la Dumnezeu ceea ce voi nu știți?"

12|97|Ei spuseră: "O, tată al nostru! Cere pentru noi iertarea păcatelor noastre, căci noi am fost greșiți."

12|98|El spuse: "Pentru voi am să cer iertare Domnului meu. El este Iertătorul, Milostivul."

12|99|Când intrară la Iosif, acesta își îmbrățișă părinții spunând: "Intrați în tihnă în Egipt, de vrea Dumnezeu."

12|100|El îi înălță pe părinții săi pe tron, iar ei se prosternară dinaintea lui. El spuse: "Tată! Aceasta este tâlcuirea vedeniei mele de odinioară. Domnul meu a împlinit-o, căci El mi-a făcut numai bine. M-a scos din temniță și v-a adus pe voi din pustie după ce diavolul băgase zăbanie între mine și frații mei. Domnul meu este binevoitor cu cine voiește. El este Știutorul, Înțeleptul!

12|101|Domnul meu! Tu mi-ai dat o asemenea putere și tu m-ai învățat să tâlcuiesc spusele. Creator al cerurilor și al pământului, tu ești Stăpânul meu în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Ia-mă la tine ca supus și pune-mă între cei drești."

12|102|Aceasta este dintre istoriile privitoare la Taină pe care ți-o dezvăluim. Tu nu ai fost lângă ei, când se învoiră la treabă, urzind vicleșuguri.

12|103|Cei mai mulți dintre oameni nu sunt credincioși, chiar dacă tu ții să fie.

12|104|Tu lor nu le ceri răsplată, căci aceasta nu este decât o amintire pentru lumi.

12|105|Câte semne nu sunt în ceruri și pe pământ, însă ei trec pe lângă ele nepăsători!

12|106|Cei mai mulți nu cred în Dumnezeu decât alăturându-I pe alții.

12|107|Sunt siguri că nu va veni asupra lor, învăluitoare, osânda lui Dumnezeu? Ori că Ceasul nu le va veni deodată de unde nici nu se așteaptă?

12|108|Spune: "Aceasta este calea mea. Eu îl chem pe Dumnezeu cu întreaga știință, eu și cei care mă urmează. Mărire lui Dumnezeu! Eu nu sunt dintre închinătorii la idoli."

12|109|Noi nu am trimis înaintea ta decât bărbați ce locuiau în cetăți și cărora le-am dezvăluit. Ei nu au umblat pe pământ și nu au văzut cum a fost sfârșitul celor dinaintea lor? Lăcașul de Apoi este mai bun pentru cei care se tem. Nu

pricep ei, oare?

12|110|Când trimișii au fost deznădăjduiți închipuindu-și că au fost mințiți, le-a venit ajutorul Nostru. Noi mântuim pe cine voim, însă urgia Noastră nu se abate de la poporul nelegiuit.

12|111|În istoriile lor este învățătură pentru cei dăruți cu minte. Aceasta nu este o poveste născocită, ci este o întărire a ceea ce era înainte de ea, o lămurire a fiecărui lucru, călăuzire și milostivenie pentru un popor care crede.

13|1|Alif. Lam. Mim. Ra. Acestea sunt versetele Cărții. Ceea ce ți-a fost pogorât de la Domnul tău este Adevărul, însă cei mai mulți oameni nu cred.

13|2|Dumnezeu a ridicat cerurile fără stâlpi pe care să-i vedeți. Apoi s-a așezat pe Tron. El a supus soarele și luna – fiecare alergând către un anumit soroc. El cârmuiește totul și lămurește semnele. Poate vă veți convinge de întâlnirea cu Domnul vostru!

13|3|El este Cel ce a întins pământul. El a făcut munții și râurile pe el. El a făcut roade de tot felul în pereche. El învăluie ziua cu noaptea. Întru aceasta sunt semne pentru un popor care cugetă.

13|4|Pe pământ sunt ogoare vecine unele cu altele, podgorii de vie, grâne și curmali – mai mulți pe o buturugă ori numai unul – toate udate sunt cu aceeași apă, însă Noi le alegem pe unele înaintea altora pentru mâncare. Întru aceasta sunt semne pentru un popor ce pricepe.

13|5|Dacă te miri, atunci, vorba lor este mai de mirare: "Când vom fi țărăni vom avea, iar, o făptură nouă?" Aceștia sunt cei care nu cred în Domnul lor. Ei sunt cei care vor avea juguri pe grumazuri. Aceștia sunt soții Focului, unde vor veșnici!

13|6|Ei îți cer să grăbești venirea răului înaintea binelui, însă lucruri asemenea s-au întâmplat înaintea lor. Domnul tău este, oamenilor în ciuda nedreptății lor, Stăpânul iertării, însă Domnul tău este și aprig la pedeapsă.

13|7|Tăgăduitorii spun: "De ce nu a fost pogorât asupra lui un semn de la Domnul său?" Tu ești doar un predicator și fiecăruia îi place să-l creadă.

13|8|Dumnezeu știe ce poate face femeie în ceea ce mitrele slăbesc și în ceea ce sporesc. Orice lucru la El are o măsură.

13|9|El cunoaște tăinuitul și mărturisitul. El este Marele, Înălțatul.

13|10|Deopotrivă sunt înaintea Lui: cel dintre voi care își tăinuiește cuvântul și cel care îl spune tare, cel care se ascunde noaptea și cel care se arată ziua.

13|11|Îngerii sunt legați de pașii omului: înaintea și înapoia lui, ei îl păzesc, cu poruncă de la Dumnezeu. Dumnezeu nu schimbă nimic la un popor până ce acesta nu-și schimbă ce are în suflet. Când Dumnezeu vrea un rău unui popor, nimeni nu i se poate împotrivi. Nimeni nu are oblăduitor în afara Lui.

13|12|El este Cel ce vă face să vedeți fulgerul, spaimă și nădejde, și tot El dă la iveală norii grei.

13|13|Și îl preamăresc cu laude tunetul și îngerii, de teama Lui. El trimite trăsnete și lovește cu ele pe cine voiește. Ei se ceartă asupra lui Dumnezeu, însă El este cumplit de puternic.

13|14|Către El este chemarea adevărului. Cei pe care îi cheamă în locul Lui nu le vor răspunde, precum cel care întinde căușul mâinilor către apă s-o ducă la gură, însă nu o poate duce. Chemarea tăgăduitorilor nu este decât rătăcire.

13|15|Cei din ceruri și de pe pământ se prosternă înaintea lui Dumnezeu, ca și umbrele lor, de voie ori de nevoie, dimineața și seara.

13|16|Spune: "Cine este Domnul cerurilor și al pământului?" Spune: "Dumnezeu!"

Spune: "Vă luați în locul Lui stăpâni care nu-și pot nici lor folosi ori păgubi?" Spune: "Orbul și văzătorul sunt deopotrivă? Întunecimile și lumina sunt deopotrivă? Ori ei îi fac lui Dumnezeu semeni care ar fi creat precum El a creat, așa încât această creație să le apară deopotrivă cu a Sa?" Spune:

"Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor. El este Unul, Biruitorul!"

13|17|El trimite din cer apă ce curge pe văi după măsura lor și șuvoiul cară o spumă deasupra, asemănătoare cu spuma a ceea ce focul topește pentru făurirea de podoabe și unelte. Astfel Dumnezeu dă pilde despre adevăr și deșertăciune. Spuma se risipește în bășici, iar ce folosește oamenilor rămâne pe pământ. Astfel dă Dumnezeu pildele.

13|18|Cei care au răspuns Domnului lor au cea mai frumoasă răsplată, iar cei care nu îi vor fi răspuns – chiar dacă ar avea tot ce este pe pământ și încă odată pe atât, ca să se răscumpere – vor avea o rea socoteală și limanul lor va fi Gheena. Ce rău așternut!

13|19|Cel care știe că ceea ce ți-a fost pogorât de la Domnul tău este adevărul ar putea fi asemenea orbului? Chibzuiesc însă doar cei dăruiți cu minte,
13|20|cei care țin legământul cu Dumnezeu și nu rup învoiala,
13|21|cei care țin legăturile pe care Dumnezeu a poruncit să le țină, cei care se tem de Domnul lor și le este frică de răul socotelii,
13|22|cei care rabdă căutând către fața Domnului lor, cei care își săvârșesc rugăciunea, cei care dau milostenie pe ascuns ori pe față din ceea ce i-am înzestrat, cei care alungă răul cu binele: aceștia sunt cei care vor avea Locuința de Apoi în
13|23|Grădinile Edenului. Ei vor intra acolo cu cei drekți dintre părinții, soțiile și copiii lor. Îngerii vor intra la ei pe toate porțile.
13|24|“Pace vouă, căci ați fost răbdători.” Locuința de Apoi este minunată.
13|25|Cei care încalcă legământul lui Dumnezeu după ce au intrat în învoială, rupând ceea ce Dumnezeu a poruncit să se țină și seamănă stricăciunea pe pământ, aceștia vor avea parte de blestem, vor avea parte de Lăcașul cel rău.
13|26|Dumnezeu înzestrează cu prisosință, însă cu măsură, pe cine voiește. Ei se bucură de Viața de Acum, însă ce este Viața de Acum pe lângă Viața de Apoi, dacă nu o bucurie vremelnică?
13|27|Cei care tăgăduiesc spun: “De ce nu a fost pogorât asupra lui un semn de la Domnul său?” Spune: “Dumnezeu rătăcește pe cine voiește și călăuzește către El pe cel care se întoarce la El căindu-se,
13|28|pe cei care cred și ale căror inimi își află tihna în amintirea lui Dumnezeu – nu-și află inimile tihna în amintirea lui Dumnezeu, oare? –
13|29|pe cei care cred și săvârșesc fapte bune. Ferice de ei, căci frumos este locul unde se vor întoarce!
13|30|Noi te-am trimis la o Adunare – câte alte adunări n-au fost înaintea ei! – ca să le reciti ceea ce Noi ți-am dezvăluit, căci ei îl tăgăduiesc pe Milosul. Spune: “El este Domnul meu! Nu este dumnezeu afară de El! Eu Lui mă încredințez și la El este întoarcerea mea.”
13|31|Dacă ar fi un Coran cu care munții ar fi puși în mișcare, pământul ar fi despicat și morții făcuți să vorbească!... Ba nu!... Doar a Lui este porunca întru totul. Credincioșii nu vor deznădăjdui, căci Dumnezeu de-ar voi, i-ar călăuzi pe toți oamenii. Un potop nu va lipsi să-i lovească pe cei care tăgăduiesc pentru ceea ce au făcut ori se va cuibări aproape de locuințele lor până când va veni făgăduiala lui Dumnezeu. Dumnezeu nu-și calcă făgăduiala.
13|32|Trimișii dinaintea ta au fost batjocoriți și Noi le-am dat un răgaz celor care tăgăduiau și apoi i-am luat. Și cum a fost atunci pedeapsa Mea!
13|33|Cine stă după fiece suflet ca martor a ceea ce agonisește? Ei i-au făcut lui Dumnezeu părtași. Spune: “Numiți-i! Îi dați știre de ceea ce nu știe de pe pământ? Ori este doar un fel de a vorbi?” Ba vicleșugul celor care tăgăduiesc a fost împodobit și așa au fost îndepărtați de la Calea cea Dreaptă. Nu este călăuză pentru cel pe care îl rătăcește Dumnezeu!
13|34|Încă în Viața de Acum, o osândă îi va lovi pe cei care tăgăduiesc, însă osânda din Viața de Apoi va fi mult mai crâncenă, și nu vor avea nici un oblăduitor afară de Dumnezeu.
13|35|Așa este Grădina ce le-a fost făgăduită celor temători: râurile curg pe sub ea, fructele și umbrarele sunt veșnice. Aceasta este răsplata celor care se vor fi temut de Dumnezeu, pe când răsplata tăgăduitorilor va fi Focul.
13|36|Cei cărora Noi le-am dăruit Cartea se bucură de ceea ce am pogorât asupra ta, însă unele alianțe se leapădă de o parte din ea. Spune: “Mie mi s-a poruncit doar să mă închin lui Dumnezeu și să nu-I alătur pe nimeni. Pe El îl chem și la El este întoarcerea mea.”
13|37|Așa l-am pogorât ca o înțelepciune arabă. Dacă urmezi poftele lor, după ce știința a ajuns la tine, nu va fi pentru tine nici stăpân și nici proteguitor în fața lui Dumnezeu.
13|38|Noi am trimis înaintea ta trimiși și le-am rânduit soții și urmași. Nici un trimis nu poate aduce vreun semn decât cu îngăduința lui Dumnezeu. Fiece timp are o Carte.
13|39|Dumnezeu șterge ori întărește ceea ce voiește. La El se află Maica Scripturii.
13|40|Fie că-ți arătăm o parte din ceea ce le-am făgăduit, fie că te vom chema la Noi, asupra ta este înștiințarea și asupra Noastră socoteala.
13|41|Ei nu văd că Noi venim pe pământ pentru a-l micșora din toate părțile? Dumnezeu judecă și nimeni nu împiedică judecata Sa. El este grabnic la

socoteală!

13|42|Cei dinaintea lor au urzit viclesuguri, însă viclesugurile toate sunt ale lui Dumnezeu. El știe ce agonisește fiecare suflet. Tăgăduitorii vor afla curând a cui este răsplata casei!

13|43|Cei care tăgăduiesc spun: "Tu nu ești un trimis!" Spune: "Dumnezeu este de-ajuns ca Martor între mine și voi. La El este știința Cărții."

14|1|Alif. Lam. Ra. Ți-am pogorât ție o Carte ca să-i scoți pe oameni din întunecimi către lumină, cu îngăduința Domnului lor pe calea Puternicului, Lăudatului,

14|2|a lui Dumnezeu care stăpânește ceea ce este în ceruri și pe pământ. Vai celor tăgăduitori de osânda cea aprigă!

14|3|Cei care iubesc Viața de Acum mai mult decât Viața de Apoi se abat de la calea lui Dumnezeu pe care caută s-o întortocheze. Aceștia sunt într-o rătăcire adâncă.

14|4|Noi nu am trimis nici un trimis decât pe limba poporului său ca să-i vorbească lămurit. Dumnezeu rătăcește pe cine voiește și călăuzește pe cine voiește. El este Puternicul, Înțeleptul.

14|5|Noi l-am trimis pe Moise cu semnele noastre: "Scoate-ți poporul din întunecimi către lumină. Amintește-i zilele lui Dumnezeu." Întru aceasta sunt semne pentru fiecare om răbdător, mulțumitor,

14|6|Moise spuse poporului său: "Amintiți-vă de binefacerile lui Dumnezeu asupra voastră când v-a mântuit de neamul lui Faraon care vă supunea la osânda cea mai rea: vă înjunghiau fiii și le lăsau pe fiicele voastre să trăiască. Aceasta v-a fost vouă o încercare cumplită de la Domnul vostru."

14|7|Când Domnul vostru vesti: "Dacă sunteți mulțumitori, eu voi înmulți binefacerile Mele asupra voastră, însă dacă sunteți tăgăduitori, osânda mea va fi aprigă."

14|8|Moise spuse atunci: "Dacă sunteți tăgăduitori, voi și toți de pe pământ, aflați că Dumnezeu este Bogat, Lădat"

14|9|Nu a venit la voi istoria dinaintea voastră, poporul lui Noe, adii și tamudiții, precum și a celor de după ei pe care nu-i știe decât Dumnezeu?

Trimișii lor au venit la ei cu dovezi vădite, însă ei și-au dus mâinile la gură, spunând: "Noi nu credem în ceea cu care ați fost trimiși. Noi suntem într-o îndoială adâncă față de ceea spre care tu ne chemi."

14|10|Trimișii lor spuseră: "Oare este vreo îndoială asupra lui Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului? El vă cheamă ca să vă ierte vouă din păcate și ca să vă mai păsuiască până la un anumit soroc." Ei spuseră: "Voi sunteți doar oameni asemenea nouă. Vreți să ne îndepărtați de cei cărora tații noștri li se închinau. Aduceți-ne o împuternicire deslușită!"

14|11|Trimișii lor spuseră: "Oare este vreo îndoială asupra lui Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului? El vă cheamă ca să vă ierte vouă din păcate și ca să vă mai păsuiască până la un anumit soroc." Ei spuseră: "Voi sunteți doar oameni asemenea nouă. Vreți să ne îndepărtați de cei cărora tații noștri li se închinau. Aduceți-ne o împuternicire deslușită!"

14|12|De ce nu ne-am încrede în Dumnezeu, când El ne-a călăuzit pe drumurile noastre? Noi răbdăm răul ce ni-l faceți! În Dumnezeu să se încreadă cei care se încred.

14|13|Cei care tăgăduiau spuneau trimișilor lor: "Vă vom izgoni de pe pământul nostru, dacă nu vă veți întoarce la credința noastră." Domnul lor le dezvălui:

"Noi îi vom nimici pe cei nedreți,

14|14|și după ei, cu voi vom popula pământul." Aceasta pentru cel care se teme de înălțimea Mea, cel care se teme de amenințarea Mea.

14|15|Ei căutau biruința, însă orice despot încăpățânat este sortit pieirii:

14|16|el este târât în Gheena unde va fi adăpat cu o apă puturoasă

14|17|pe care se va căzni s-o înghită câte puțin. Moartea îl va învălui, însă el nu va muri, căci are în spate grea osândă.

14|18|Faptele celor care îl tăgăduiesc pe Domnul lor sunt asemenea cenușii asupra căreia se încrâncenează vântul într-o zi furtunoasă. Ei nu pot face nimic cu ceea ce au agonisit. Aceasta este rătăcirea cea adâncă.

14|19|Nu vezi că Dumnezeu a creat cerurile și pământul întru Adevăr? Dacă voiește, vă ia pe voi și aduce o nouă făptură.

14|20|Aceasta nu este greu pentru Dumnezeu.

14|21|Ei vor apărea cu toții înaintea lui Dumnezeu. Cei slabi vor spune celor îngâmfați: "Noi v-am urmat! Puteți lua asupra voastră de la noi din osânda lui

Dumnezeu?" Ei vor spune: "Dacă Dumnezeu ne-ar fi călăuzit, v-am fi călăuzit. Acum, deopotrivă este de ne plângem, ori de răbdăm, căci nu avem puțință de scăpare!"

14|22|Când soarta va fi fost hotărâtă, Diavolul v-a spune: "Dumnezeu v-a făgăduit o făgăduială adevărată, pe când eu v-am făcut o făgăduială cu care v-am păcălit. Ce îputernicire am avut eu asupra voastră, afară de aceea de a vă chema? Voi mi-ați răspuns. Nu mă învinuiți pe mine, ci învinuiți-vă pe voi înșivă! Eu nu vă sunt vouă de ajutor, precum nici voi nu-mi sunteți mie de ajutor. Eu nu am crezut în cei cărora odinioară m-ați alăturat." Nedreptii, de o osândă dureroasă, vor avea parte.

14|23|Cei care cred și săvârșesc fapte bune vor fi lăsați să intre în Grădini pe sub care curg râuri, unde vor veșnici, cu îngăduința Domnului lor, iar binețea lor va fi: "Pace!"

14|24|Nu ai văzut cum Dumnezeu dă drept pildă un cuvânt bun? El este asemenea unui copac bun cu rădăcină puternică și ramuri până la cer,

14|25|ce dă roade tot timpul, cu îngăduința Domnului său. Dumnezeu dă oamenilor pilde. Poate își vor aminti!

14|26|Un cuvânt rău este asemenea unui copac rău. Dezrădăcinat de pe fața pământului, el nu mai are trăinicie.

14|27|Dumnezeu îi întărește pe cei care cred cu un cuvânt puternic în Viața de Acum și în Viața de Apoi, iar pe nedrepti Dumnezeu îi rătăcește. Dumnezeu face ceea ce voiește.

14|28|Nu i-ai văzut pe cei care schimbă binefacerile lui Dumnezeu pe tăgadă și care-și duc poporul în Casa Pierzaniei,

14|29|în Gheena în care vor fi aruncați? Ce rău loc de ședere!

14|30|Ei au făcut semeni lui Dumnezeu ca să ducă în rătăcire de la calea Sa. Spune: "Bucurați-vă o vreme de această viață, căci sfârșitul vostru va fi Focul!"

14|31|Spune-le robilor Mei credincioșii să-și facă rugăciunea, să dea milostenie pe ascuns ori pe față din ceea ce i-am înzestrat înainte ca să vină o zi fără negoț și fără prietenie.

14|32|Dumnezeu! El este Cel ce a creat cerurile și pământul și trimite din cer apă cu care dă la iveală roade pentru traiul vostru. El v-a supus vouă corabia, ce la porunca sa, plutește pe mare. El v-a supus vouă râurile.

14|33|El v-a supus vouă soarele și luna ce sunt fără odihnă. El v-a supus vouă noaptea și ziua.

14|34|El v-a dăruit tot ce i-ați cerut. Dacă ați vrea să numărați binefacerile lui Dumnezeu, nu le-ați putea socoti. Omul este foarte nedrept și foarte nemulțumitor.

14|35|Abraham spunea: "Domnul meu! Fă această țară tihnită. Ferește-mă pe mine și pe fiii mei de a ne închina la idoli,

14|36|Domnul meu, căci ei au rătăcit mulțime de oameni! Oricine mă urmează este de-al meu, și celui ce nu-mi dă ascultare, Tu ești Iertător, Milostiv.

14|37|Domnul nostru! Eu am sălășluit o parte din seminția mea într-o vale seacă, aproape de Sfânta Ta Casă, o, Domnul nostru, ca ei să-și săvârșescă rugăciunea. Fă inimile unora dintre oameni să se aplece către ei! Înzestrează-i cu roade! Poate vor mulțimi!

14|38|Domnul nostru! Tu știi prea-bine ceea ce tănuim și ceea ce destănuim. Nimic nu îți este ascuns lui Dumnezeu pe pământ și în cer.

14|39|Laudă lui Dumnezeu care la bătrânețe mi i-a dăruit pe Ismail și pe Isaac! Domnul meu este Cel ce aude ruga.

14|40|Domnul meu! Fă-mă să-mi săvârșesc rugăciunea, pe mine și pe cei din seminția mea. Primește ruga mea, o, Domnul nostru!

14|41|Domnul nostru! Iartă-mi mie, și părinților mei și credincioșilor, în Ziua când se va face Socoteala!"

14|42|Să nu socoți că Dumnezeu este nepăsător la ceea ce fac nedreptii. El îi păsuiește până în Ziua când ochii li se vor holba

14|43|și vor veni rugători, cu capetele țepene – privirile nu se vor întoarce asupra lor înșiși – și cu inimile goale.

14|44|Previne-i pe oameni asupra Zilei în care le va veni osânda! Cei care vor fi fost nedrepti, vor spune atunci: "Domnul nostru! Mai păsuiește-ne până la un alt soroc apropiat ca noi să răspundem la chemarea Ta și să-i urmărim pe trimiși." "Nu ați jurat odinioară că voi nu veți avea parte de sfârșit?"

14|45|Voi locuiți în casele celor care s-au nedreptățit pe ei înșiși, pe când vi

s-a arătat deslușit ce am făcut cu ei și ce pilde v-am dat.”

14|46|Ei au urzit vicleșuguri, însă vicleșugurile lor sunt cunoscute lui Dumnezeu, chiar dacă sunt atât de puternice încât fac munții să piară.

14|47|Să nu socotiți că Dumnezeu își încalcă făgăduiala față de trimișii săi. Dumnezeu este Puternic, Stăpân al Răzbunării.

14|48|În Ziua când pământul va fi înlocuit cu un alt pământ și cerurile vor fi înlocuite cu alte ceruri, vor apărea, atunci, înaintea lui Dumnezeu, Unul, Biruitorul!

14|49|Îi vei vedea în Ziua aceea pe nelegiuiți, încătușați,

14|50|cu straie de păcură, iar focul le va acoperi chipurile,

14|51|Dumnezeu răsplătește fiecăruia suflet pentru ceea ce și-a agonisit. Dumnezeu este Grabnic la socoteală.

14|52|Aceasta este o înștiințare pentru oameni cu care să fie preveniți ca să știe că Dumnezeu este numai Unul și ca să chibzuiască cei dăruiați cu minte.

15|1|Alif. Lam. Ra. Acestea sunt versetele Cărții și ale unui Coran deslușit!

15|2|S-ar putea ca cei care tăgăduiesc să dorească să fie supuși!

15|3|Lasă-i să mănânce și să se bucure o vreme. Nădejdea le face plăcere, însă curând vor afla!

15|4|Noi nu am nimicit nici o cetate fără ca ea să nu fi avut o carte cunoscută.

15|5|Nici o adunare nu o ia înaintea sorocului ei, însă nu-l poate nici întârzia.

15|6|Ei spuneau: “O, tu cel asupra căruia s-a pogorât amintirea, tu ești un îndrăcit!”

15|7|De ce, dacă spui adevărul, nu ai venit la noi cu îngerii?

15|8|Noi nu pogorâm îngerii decât într-un Adevăr, așa că nu vor avea mult de așteptat.

15|9|Noi am pogorât amintirea și asupra ei veghem.

15|10|Noi am mai trimis și înaintea ta (profeți) printre obștile celor dintâi.

15|11|Nici un trimis nu a venit însă la ei, fără ca ei să nu-l batjocorească.

15|12|Și astfel îi tăiem cale în inimile nelegiuiților.

15|13|Ei nu cred în El, în ciuda obiceiului celor dintâi.

15|14|Chiar de le-am fi deschis o poartă a cerului și ei ar fi putut urca,

15|15|tot ar fi spus: “Privirile ne sunt amănite ori suntem niște oameni vrăjiți.”

15|16|Noi am pus zodii pe cer și l-am împodobit pentru cei care îl privesc

15|17|și îl păzim de orice diavol, bun de bătut cu pietre,

15|18|afară de cel care ascultă pe furiș și pe care o flacăra strălucitoare îl urmărește.

15|19|Pământul, Noi l-am întins, am aruncat pe el munții, și am făcut să crească pe el totul cu cumpătare.

15|20|Noi v-am făcut hrană vouă, precum și celui pe care voi nu-l hrăniți.

15|21|Din orice lucru la Noi se află grămezi, însă îl facem să coboare după o măsură cunoscută.

15|22|Noi am trimis vânturile cu nori grei și am trimis din cer apă cu care vă adăpăm și pe care voi nu aveți puțința s-o păstrați.

15|23|Noi suntem Cei care dăruiesc viața și moartea și Noi suntem Moștenitorii!

15|24|Noi îi cunoaștem pe întâii veniți dintre voi și îi cunoaștem și pe cei de pe urmă.

15|25|Domnul tău este Cel ce îi va strânge pe toți. El este Înțelept, Știutor.

15|26|Noi am creat omul din lut, dintr-un glod ușor de frământat,

15|27|iar pe djinii i-am creat, mai înainte, din focul Simumului.

15|28|Când Domnul tău spuse îngerilor: “Eu voi crea un om din lut, dintr-un glod ușor de frământat,

15|29|după ce îi voi desăvârși chipul și voi sufla în el din Duhul Meu, prosternați-vă înaintea lui.

15|30|Toți îngerii, laolaltă, se prosternară,

15|31|afară de Iblis care a refuzat să fie cu cei care se prosternază!

15|32|Dumnezeu spuse: “O, Iblis! Tu de ce nu ești printre cei care se prosternază?”

15|33|El spuse: “Nu am să mă prosternez înaintea unui om pe care tu l-ai creat din lut, dintr-un glod ușor de frământat.”

15|34|Dumnezeu spuse: “Ieși de aici! Să fii bătut cu pietre!

15|35|Fie blestemul asupra ta până în Ziua Judecății!”

15|36|El spuse: “Domnul meu! Dă-mi un răgaz până în Ziua în care oamenii vor fi

înviați."

15|37|Dumnezeu spuse: "Ai acest răgaz

15|38|până în ziua timpului cunoscut (de Noi)."

15|39|El spuse: "Domnul meu! Pentru că Tu m-ai dus în greșeală, eu le voi arăta răul pe pământ sub înfățișări înșelătoare și pe toți îi voi duce în greșeală, afară de robii Tăi curați."

15|41|El spuse: "Aceasta este pentru mine o cale dreaptă:

15|42|Tu nu ai nici o împuternicire asupra robilor Mei, în afara celui care te va urma dintre cei aflați în greșeală."

15|43|Gheena va fi locul lor de întâlnire, al tuturor.

15|44|Ea are șapte porți. Înaintea fiecărei porți va fi o parte din ei,

15|45|iar cei temători vor fi în grădini, lângă izvoare.

15|46|"Intrați în ele, în pace și tihnă!"

15|47|Noi le vom smulge orice ură din inimile lor. Și așa vor fi ca frații așezați pe paturi față în față.

15|48|Nici o osteneală nu-i va atinge și niciodată nu vor fi de-acolo izgoniți.

15|49|Dă-le de știre robilor Mei că Eu sunt Iertătorul, Milostivul,

15|50|și osânda Mea este osânda cea dureroasă!

15|51|Dă-le de știre despre oaspeții lui Abraham!

15|52|Ei spuseră intrând la el: "Pace!" El spuse: "Ne este frică de voi!"

15|53|Ei spuseră: "Să nu-ți fie frică! Noi îți vestim un fecior înțelept."

15|54|El spuse: "Ce să-mi vestiți, acum când bătrânețea m-a atins? Ce-mi vestiți?"

15|55|Ei spuseră: "Noi îți vestim doar adevărul. Nu fi dintre cei lipsiți de nădejde!"

15|56|El spuse: "Cine nu nădăjduiește la milostivenia Domnului său, dacă nu cei rătăciți?"

15|57|Apoi el spuse din nou: "O, voi trimișilor! Care este treaba voastră?"

15|58|"Noi am fost trimiși la un popor nelegiuit,

15|59|însă nu și la casa lui Lot, căci Noi îi vom mântui pe toți

15|60|afară de femeia sa." Noi am hotărât ca ea să fie printre cei rămași în urmă.

15|61|Când trimișii veniră la casa lui Lot,

15|62|acesta spuse: "Voi sunteți nerecunoscători."

15|63|Ei spuseră: "Nu!... Am venit la tine aducând ceea de care ei se îndoiesc,

15|64|am venit la tine cu Adevărul și suntem sinceri!

15|65|Pleacă de cu noapte cu ai tăi! Mergi în spatele lor și nimeni dintre voi să nu se uite înapoi! Mergeți unde vi se poruncește!"

15|66|Așa am hotărât pentru a vă mântui, căci mâine dimineață aceștia vor fi retezați.

15|67|Locuitorii cetății veniră să ceară vești.

15|68|Lot le spuse: "Aceștia sunt oaspeții mei. Nu mă faceți de rușine!

15|69|Temeți-vă de Dumnezeu și nu mă acoperiți de rușine!"

15|70|Ei spuseră: "Nu ți-am oprit să te ocupi de lumi?"

15|71|El spuse: "Dacă vreți s-o faceți, iată-le pe fetele mele!"

15|72|Pe viața ta! În beția lor umblau ca orbii!

15|73|Strigătul îi luă la răsăritul soarelui.

15|74|Noi am întors-o cu josul în sus și am trimis asupra ei o ploaie cu pietre din Iad.

15|75|Întru aceasta sunt semne pentru cei scrutători,

15|76|căci ele sunt pe un drum statornic.

15|77|Întru aceasta este un semn pentru credincioși!

15|78|Locuitorii din Al-Aika au fost nedrepți

15|79|și Noi ne-am răzbunat, atunci, pe ei. Aceste două cetăți sunt o pildă de netăgăduit.

15|80|Locuitorii din Al-Hijr i-au socotit pe profeți mincinoși.

15|81|Noi le-am adus semnele Noastre, însă ei le-au fost potrivnici.

15|82|Pe când scobeau, în tihnă, locuințe în munți,

15|83|strigătul i-a luat în zori.

15|84|Ceea ce agonisiseră nu le-a slujit la nimic.

15|85|Noi nu am creat decât întru adevăr cerurile, pământul și ceea ce se află între ele. Ceasul va veni curând. Iartă cu iertăciune frumoasă!

15|86|Domnul tău este Creatorul neostoit, Știutorul.

15|87|Noi ți-am dăruit șapte versete care se repetă, precum și Coranul cel Mare.

15|88|Nu pune ochii pe ce le-am dăruit unora dintre ei pentru o bucurie vremelnică și nu te mâhni din pricina lor. Aripa ta coboară-o asupra credincioșilor.

15|89|Spune: "Eu sunt un predicator cu vorbă limpede."

15|90|Noi am trimis osânda asupra celor care s-au despărțit

15|91|și au făcut Coranul bucăți.

15|92|Pe Domnul tău! Nu-i întreba pe toți

15|93|de aceea ce-au făptuit.

15|94|Dă glas la ceea ce ți s-a poruncit și împotrivește-te închinătorilor la idoli.

15|95|Noi îți suntem de ajuns înaintea celor care-și bat joc,

15|96|alăturând lui Dumnezeu un alt dumnezeu. Ei vor afla curând!

15|97|Știm că inima ți se strânge de ceea ce spun,

15|98|însă tu preamărește-L pe Domnul tău cu laude! Fii printre cei care se prosternează!

15|99|Închină-te Domnului tău până ce-ți va veni încrederea deplină!

16|1|Porunca lui Dumnezeu vine! Nu căutați să-i grăbiți venirea! Mărire lui Dumnezeu și înălțare asupra celor pe care ei i-I alătură Lui.

16|2|El pogoară îngerii cu duh din porunca Sa asupra cui voiește dintre robii Săi: "Preveniți că nu este dumnezeu afară de Mine! Temeți-vă de Mine!"

16|3|El a creat cerurile și pământul întru Adevăr. Înălțare Lui asupra celor pe care ei i-I alătură Lui!

16|4|El a creat omul dintr-o picătură de sămânță, însă el este un certăreț vădit.

16|5|El v-a creat vouă dobitoacele. De la ele căpătați veșminte călduroase și încă alte foloase și de la ele vă hrăniți.

16|6|Ele vă sunt dragi când le strângeți seara și când slobode le lăsați dimineața.

16|7|Ele vă cară poverile către un ținut ce nu-l atingeți decât cu multă trudă. Domnul vostru este Bun, Milostiv.

16|8|El v-a creat vouă caii, catării și măgarii pentru călărit și podoabă. El a creat ceea ce voi nu cunoașteți!

16|9|Asupra lui Dumnezeu este dezvăluirea drumului, însă unii merg pe alătura. Și dacă ar voi, v-ar călăuzi pe toți.

16|10|El este Cel ce vă trimite vouă din cer apa ce vă este vouă băutură și ce face să crească ierburi ca hrană dobitoacelor voastre.

16|11|Și vă face să răsară cu ea grâne, măslini, curmali, viță de vie și fructe de tot soiul. Întru aceasta este un semn pentru un popor ce cugetă!

16|12|El v-a supus vouă noaptea, ziua, soarele și luna. Și stelele vă sunt supuse vouă la Porunca Lui. Întru aceasta este un semn pentru un popor ce pricepe!

16|13|Ceea ce v-a zidit vouă pe pământ este felurit la culoare. Întru aceasta este un semn pentru un popor ce chibzuiește.

16|14|El este Cel ce v-a supus vouă marea ca să mâncați din ea carne fragedă și ca să scoateți din ea nestemate cu care să vă împodobiți. Tu vezi corabia străbătând-o ca voi să căutați harul Său. Poate veți mulțumi!

16|15|El a aruncat pe pământ munții ca niște stâlpi, ca pământul să nu se clatine cu voi, și râuri și drumuri, poate vă veți lăsa călăuziți!

16|16|precum și semne de drum. Și după stele se poate călăuzi.

16|17|Cel ce creează este oare deopotrivă celui care nu creează? Oare nu chibzuiți?

16|18|Dacă veți număra binefacerile lui Dumnezeu, nu le veți putea ține socoteala. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

16|19|Dumnezeu cunoaște ce tăinuieți și ce destăinuieți.

16|20|Cei pe care ei îi cheamă în locul lui Dumnezeu nu creează nimic, ci ei înșiși sunt creați.

16|21|Ei sunt morți, nu sunt vii, și nici nu știu când vor fi sculați.

16|22|Dumnezeul vostru este Dumnezeu, Unul. Cei care nu cred în Viața de Apoi – inimile lor se leapădă! –sunt îngâmfați.

16|23|Fără nici o îndoială, Dumnezeu cunoaște ce tăinuiesc și ce destăinuiesc. El nu-i iubește pe cei îngâmfați!

16|24|Când li se spune: "Ce a pogorât Domnul vostru?", ei spun: "Povești de-ale celor dintâi."

16|25|Să-și poarte lor poverile lor întregi în Ziua Învierii și o parte din

povara celor pe care-i rătăcesc fără să știe. Povara lor nu este oare urâtă?
16|26|Cei dinaintea lor au urzit viclesuguri, însă Dumnezeu le-a lovit zidirea din temelie și acoperișul s-a prăvălit peste ei. Osânda le-a venit de unde nici nu se așteptau.
16|27|Apoi, în Ziua Învierii Dumnezeu îi va acoperi de rușine și le va spune: "Unde sunt cei alăturați Mie asupra cărora vă certați?" Cei cărora li s-a dat știința vor spune: "Rușinea și răul cadă asupra tăgăduitorilor!"
16|28|Cei pe care i-au luat îngerii pe când se nedreptățeau pe ei înșiși, vor încerca o împăcare: "Noi nu am făcut nici un rău!" Ba nu! Dumnezeu știe prea bine ceea ce ați făcut.
16|29|"Intrați pe porțile Gheenei, unde veți veșnici!" Cât de rea este șederea îngâmfaților!
16|30|Li se va spune celor care se tem: "Ce a pogorât Domnul vostru?" Ei vor spune: "Binele." Binele este sortit celor care pe lumea aceasta au săvârșit fapte bune, însă Lăcașul de Apoi este și mai bun. Ce frumoasă este Casa celor temători!
16|31|Ei vor intra în Grădinile Edenului pe sub care curg râuri, și vor avea acolo tot ce vor. Așa îi răsplătește Dumnezeu pe cei temători
16|32|pe care îngerii îi iau, pe când sunt buni, și cărora le spun: "Pace vouă! Intrați în Rai pentru ceea ce ați făcut!"
16|33|Ce pot aștepta decât să vină îngerii la ei ori să vină porunca Domnului tău? Cei dinaintea lor la fel au făcut: Dumnezeu nu i-a nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit.
16|34|Faptele rele pe care le-au săvârșit, îi vor lovi și cea de care își băteau joc îi va împresura de peste tot.
16|35|Închinătorii la idoli vor spune: "Dacă Dumnezeu ar fi vrut, noi nu ne-am fi închinat nimănui în afara Lui – noi și tații noștri. Noi nu am fi oprit nimic fără de El." Și cei dinaintea lor la fel au făcut. Oare asupra trimișilor nu este doar înștiințarea cea deslușită?
16|36|Noi am trimis la fiecăre adunare un trimis: "Închinați-vă lui Dumnezeu! Feriți-vă de Taghut!" Pe unii dintre ei Dumnezeu i-a călăuzit, iar alții au fost sortiți rătăcirii. Străbateți pământul și vedeți cum a fost sfârșitul hulitorilor!
16|37|Chiar dacă tu ții la călăuzirea lor, Dumnezeu nu-i călăuzește pe cei care duc în rătăcire. Ei nu au nici un ajutor.
16|38|Ei au jurat cu jurămintele lor cele mai grele: "Dumnezeu nu-l va mai scula pe cel care moare!" Ba da, aceasta este o făgăduială adevărată, însă cei mai mulți oameni nu știu!
16|39|Pentru a li se desluși de ce se învrăjbesc și pentru ca cei care tăgăduiesc să știe că sunt mincinoși,
16|40|când vrem ceva, singurul Nostru Cuvânt pe care-l spunem este "Fii!" și atunci este.
16|41|Celor care au pribegit pentru Dumnezeu după ce au fost nedreptățiți, înștiințează-i de binele din Viața de Acum și un bine și mai mare în Viața de Apoi. O, dacă ar ști,
16|42|ei ce-au răbdat și s-au încredințat Domnului lor!
16|43|Pe câți bărbați, cărora le-am făcut dezvăluirea, i-am trimis înaintea ta! Dacă voi nu știți, întrebați-i, atunci, pe oamenii Amintirii.
16|44|Noi i-am trimis cu dovezi vădite și cu Psalmi. Noi am pogorât asupra ta amintirea ca tu să spui deslușit oamenilor ceea ce le-a fost pogorât. Poate vor chibzui!
16|45|Cei care au urzit rele sunt siguri că Dumnezeu nu-i va scufunda în pământ ori că osânda nu le va veni de unde nici nu se așteaptă,
16|46|ori că nu-i va lovi în toiul muncii fără puțință de scăpare,
16|47|ori că nu îi va lovi sub stăpânirea groazei? Domnul vostru este Bun, Milostiv!
16|48|Ei nu văd că umbra fiecărui lucru pe care Dumnezeu l-a creat se întinde spre dreapta ori spre stânga, prosternându-se înaintea lui Dumnezeu cu smerenie?
16|49|Orice vietate din ceruri și de pe pământ se prosternează înaintea lui Dumnezeu, chiar și îngerii care nu sunt îngâmfați.
16|50|Ei se tem de Domnul lor care este deasupra lor și fac ceea ce li se poruncește.
16|51|Dumnezeu spune: "Să nu vă luați doi dumnezei!" Nu este, într-adevăr, decât Dumnezeu, Unul. "Temeți-vă de Mine!"

16|52|Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ. A Lui este legea cea veșnică. Vă temeți de altcineva în afară de Dumnezeu?

16|53|Oricare ar fi bunul pe care-l stăpâniți, el de la Dumnezeu v-a venit. Când nenorocirea vă lovește, lui Dumnezeu îi cereți ocrotire,

16|54|apoi când îndepărtează nenorocirea de la voi, unii dintre voi îi alătură pe alții Domnului lor,

16|55|tăgăduind ceea ce Noi le-am dat. Bucurați-vă o vreme de Viața de Acum, căci curând veți afla...!

16|56|Ei dau o parte din ceea ce i-am înzestrat celor pe care nu-i cunosc. Pe Dumnezeu! Vi se va cere socoteală pentru ceea ce ați născocit.

16|57|Ei fac lui Dumnezeu fiice, Mărire Lui, iar lor ceea ce poftesc!

16|58|Când îi este vestită unuia dintre ei o fiică, fața i se întunecă, se închide în el,

16|59|se ține departe de oameni pentru răul ce i-a fost vestit. Oare îl va ține în ciuda rușinii ori îl va înfunda în țărână? Oare ei nu judecă rău?

16|60|Cei care nu cred în Viața de Apoi sunt înfățișarea răului, iar a lui Dumnezeu este înfățișarea cea mai înaltă. El este Puternicul, Înțeleptul!

16|61|Dacă Dumnezeu le-ar lua oamenilor în nume de rău nedreptatea lor nu ar mai lăsa pe pământ nici o vietate. El îi păsuiește până la un soroc anume, însă când sorocul le va veni, ei nu pot nici să-l întârzie și nici să-l grăbească cu vreun ceas.

16|62|Ei îi dau lui Dumnezeu ceea ce ei urăsc pentru ei înșiși, iar limbile lor rostesc minciuni că vor avea o frumoasă răsplată. Focul le este sortit, fără nici o îndoială, și vor fi aruncați acolo.

16|63|Pe Dumnezeu! Noi am trimis adunărilor dinaintea ta trimiși, însă Diavolul le-a împodobit faptele și el este stăpânul lor astăzi. Ei vor avea o dureroasă osândă!

16|64|Noi nu am pogorât asupra ta Cartea decât ca să le lămurești pentru ce se ceartă și ca o călăuzire și o milostivenie pentru un popor ce crede.

16|65|Dumnezeu a trimis din cer apă cu care învie pământul după moartea sa. Întru aceasta este un semn pentru un popor ce aude.

16|66|Voi aflați o învățătură și în dobitoacele voastre. Noi vă adăpăm cu ceea ce în burțile lor se află între mistuitură și sânge: un lapte curat, plăcut celor care-l beau.

16|67|Din roadele curmalilor și ale viei căpătați o băutură bețivă și o hrană bună. Întru aceasta este un semn pentru un popor ce pricepe!

16|68|Domnul tău a dezvăluit albinelor: "Luați-vă case în munți, în copaci și în cele zidite de ei,

16|69|și mâncați din toate fructele și urmați cu supunere căile Domnului vostru." Din măruntaiele lor iese o băutură felurită la culoare și în care este un leac pentru oameni. Întru aceasta este un semn pentru un popor ce cugetă!

16|70|Dumnezeu v-a creat, apoi vă va lua. Unii dintre voi ajung la vârsta rușinii, când nu mai știu nimic din ceea ce-au știut. Dumnezeu este Știutor, Puternic.

16|71|Dumnezeu i-a pus pe unii înaintea altora la înzestrare. Cei care au fost puși înainte să nu-și verse din ceea ce au fost înzestrați celor stăpâniți de dreapta lor încât să le fie apoi deopotrivă. Harul lui Dumnezeu, ei îl leapădă?

16|72|Dumnezeu v-a făcut soții din voi înșivă și prin soțiile voastre, v-a dăruit copii și nepoți. El v-a înzestrat cu cele bune. Și atunci ei vor mai crede în deșărtăciune și vor tăgădui binefacerile lui Dumnezeu?

16|73|Ei se închină, în locul de Dumnezeu, celor care nu-i pot înzestra nici din ceruri și nici de pe pământ, și nu au nici o putere.

16|74|Nu dați asemănări lui Dumnezeu. Dumnezeu știe, însă voi nu știți.

16|75|Dumnezeu dă ca pildă pe un rob – stăpânit de cineva, neputincios de tot – și pe un bărbat pe care Noi l-am înzestrat cu prisosință și care dă milostenie pe față și în ascuns. Acești doi oameni sunt deopotrivă? Laudă lui Dumnezeu! Cei mai mulți nu știu însă!

16|76|Dumnezeu dă ca pildă doi bărbați: unul este mut și nu poate face nimic, și este o povară stăpânului său. Oriunde l-ar trimite, nu-i aduce nimic bun. Este el asemenea celui ce poruncește ce se cuvine și este pe o Cale Dreaptă?

16|77|A lui Dumnezeu este Taina cerurilor și a pământului. Porunca Ceasului va fi ca o clipită ori chiar mai puțin. Dumnezeu are asupra tuturor putere.

16|78|Dumnezeu v-a scos din pânțelele mamelor voastre fără să știți nimic și v-a dăruit auzul, văzul și inimile. Poate veți mulțumi!

16|79|N-au văzut păsările plutind în văzduhul cerului? Cine le ține acolo, dacă nu Dumnezeu? Întru aceasta sunt semne pentru un popor ce crede!

16|80|Dumnezeu v-a făcut casele voastre spre locuire, precum v-a făcut case din piei de dobitoace ca să vă fie ușurare ziua când mergeți și ziua când poposiți. Și spre întrebuintare v-a dat lână, părul de cămilă și părul de capră, așternuturi și o bucurie vremelnică.

16|81|Dintre cele ce a creat, Dumnezeu l v-a făcut vouă umbrare. El v-a făcut vouă din munți adăposturi. El v-a făcut vouă veșminte ce vă apără de arșiță, și veșminte ce vă apără pe voi de urgia voastră. Așa împlinește El binefacerile Sale față de voi. Poate vă veți supune!

16|82|Dacă ei îți întorc spatele, să știi că asupra ta este doar înștiințarea cea deslușită.

16|83|Ei recunosc binefacerile lui Dumnezeu, după care se leapădă de ele. Cei mai mulți sunt tăgăduitori.

16|84|În Ziua când vom învia câte un martor din fiecă adunare, nu li se va da îngăduința tăgăduitorilor să vorbească și nici nu vor fi băgați în seamă.

16|85|După ce, cei care au fost nedrepți, vor vedea osânda, aceasta nu le va fi ușurată și nimeni nu se va uita la ei.

16|86|Când cei închinători la idoli îi vor vedea pe cei pe care I i-au alăturat lui Dumnezeu, vor spune: "Domnul nostru! Aceștia sunt cei pe care noi ți i-am alăturat și pe care i-am chemat în locul Tău" Aceștia le vor întoarce vorba: "Sunteți mincinoși!"

16|87|Ei își vor arăta supunerea lui Dumnezeu în Ziua aceea, iar ceea ce au născocit asupra lor se va îndepărta de la ei.

16|88|Celor care tăgăduiesc, celor care îndepărtează de la calea lui Dumnezeu, Noi le vom adăuga osândă după osândă pentru stricăciunea ce-au semănat.

16|89|Așa cum vom învia în Ziua aceea din fiecă adunare un martor împotriva lor, ales dintre ei, tot așa te-am adus pe tine martor împotriva acestora. Noi am făcut să pogoare Cartea asupra ta ca tâlcuire pentru toate lucrurile, ca o călăuzire, o milostivenie și o bună vesteire pentru cei supuși.

16|90|Da, Dumnezeu poruncește dreptate, bunătate și daruri pentru cei apropiați. El vă oprește cele rușinoase, urâciunea și neascultarea. El vouă vă predică. Poate vă veți aminti!

16|91|Țineți legământul cu Dumnezeu atunci când l-ați făcut. Nu încălcați jurămintele ce le-ați întărit luându-l pe Dumnezeu chezaș între voi. Dumnezeu știe prea bine ce faceți.

16|92|Nu fiți asemenea celei care-și destramă urzeala după ce o țesuse cu migală. Nu vă faceți din jurăminte o înșelăciune între voi, crezând că o adunare este deasupra alteia. Dumnezeu vă pune astfel la încercare. În Ziua Învierii El vă v-a desluși pentru ce vă învrăjbeați.

16|93|Dacă Dumnezeu ar fi vrut, v-ar fi făcut o singură adunare. El rătăcește însă pe cine voiește și călăuzește pe cine voiește. Și voi veți fi întrebați de ceea ce faceți.

16|94|Nu faceți din jurămintele voastre o înșelătorie căci astfel piciorul vă v-a aluneca după ce a fost întărit și veți gusta nenorocirea de a-i fi îndepărtat pe oameni de la calea lui Dumnezeu și veți avea o mare osândă.

16|95|Nu vindeți pe lucruri deșarte legământul cu Dumnezeu. Ceea ce se află la Dumnezeu este mult mai bun pentru voi. O, dacă ați ști!

16|96|Ceea ce se află în jurul vostru se sfârșește, însă ceea ce se află la Dumnezeu veșnic rămâne. Noi le vom da răsplata lor celor răbdători, după faptele lor cele mai bune.

16|97|Noi vom învia, pentru o viață minunată, pe orice credincios, bărbat ori femeie, care a făcut binele. Noi le vom da răsplata lor după faptele lor cele mai bune.

16|98|Atunci când citești Coranul, cere ocrotirea lui Dumnezeu împotriva Diavolului ce trebuie bătut cu pietre.

16|99|Diavolul nu are nici o îputernicire asupra credincioșilor și asupra celor care-și pun credința în Domnul lor.

16|100|Îputernicirea sa se întinde numai asupra celor care-l iau pe el drept stăpân, precum și a celor care-i fac lui Dumnezeu alăturare.

16|101|Dacă schimbăm un verset cu alt verset, Dumnezeu știe ceea ce a pogorât. Ei spun: "Tu nu ești decât un născocitor!" Ba nu!... Cei mai mulți nu știu însă.

16|102|Spune: "Duhul sfințeniei l-a pogorât întru Adevăr, de la Domnul tău pentru a-i întări pe credincioși și drept călăuzire și bună vesteire pentru

supuși."

16|103|Noi știm că ei spun: "Nu este decât un om cel care îl învață!" Limba celui la care se gândesc însă le este străină, pe când aceasta este o limpede limbă arabă.

16|104|Pe cei care nu cred în semnele lui Dumnezeu, Dumnezeu nu îi călăuzește și vor avea osândă dureroasă.

16|105|Doar cei care nu cred în semnele lui Dumnezeu au născocit această minciună. Aceștia sunt mincinoșii.

16|106|Asupra celui ce îl tăgăduiește pe Dumnezeu după ce a crezut în El – nu cel care este silit și a cărui inimă rămâne liniștită în credință, ci asupra celui ce de bună voie deschide inima sa tăgădei – va cădea mânia lui Dumnezeu și va avea o mare osândă.

16|107|Și aceasta fiindcă ei au iubit mai mult Viața de Acum decât Viața de Apoi. Dumnezeu nu-i călăuzește pe tăgăduitori.

16|108|Aceștia sunt cei cărora Dumnezeu le-a pecetluit inima, auzul și vederea. Aceștia sunt nepăsătorii.

16|109|Ei sunt pierduți, fără îndoială, în Viața de Apoi.

16|110|Domnul tău pentru cei care au pribegit după ce au fost puși la încercare și s-au luptat și au fost răbdători, Domnul tău, după acestea, este pentru ei Iertător, Milostiv.

16|111|În ziua când fiecare suflet va veni să se apere pe sine, fiecare suflet va fi răsplătit pentru ceea ce va fi făptuit și nimeni nu va fi nedreptățit!

16|112|Dumnezeu dă ca pildă o cetate: era tihnită și liniștită și belșugul îi venea din plin din toate părțile, însă a fost apoi nemulțumitoare față de binefacerile lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat atunci locuitorilor ei să guste deopotrivă foamea și frica pentru ceea ce-au făcut.

16|113|Un trimis dintre ei a venit la ei, însă ei l-au socotit mincinos și atunci o osândă i-a luat, căci au fost nedrepți.

16|114|Mâncați ce este îngăduit și bun din ce v-a înzestrat Dumnezeu. Mulțumiți-i lui Dumnezeu pentru binefacerile Sale, dacă Lui vă închinați.

16|115|El v-a oprit pe voi doar de la mortăciune, sânge, carne de porc și orice dobitoc asupra căruia a fost chemat alt nume decât cel al lui Dumnezeu. Față de cel silit să mănânce, fără a fi doritor ori de lege călcător, Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

16|116|Nu spuneți după minciuna rostită de limbile voastre: "Acesta este îngăduit! Acesta este oprit!" ca să născociți minciuni asupra lui Dumnezeu. Cei care născocesc minciuni asupra lui Dumnezeu nu vor fi fericiți,

16|117|ci vor avea doar puțină bucurie vremelnică, iar apoi o dureroasă osândă.

16|118|Noi le-am oprit evreilor ceea ce ți-am istorit și ție, mai înainte. Nu Noi i-am nedreptățit, ci ei înșiși se nedreptățesc.

16|119|Domnul tău, pentru cei care săvârșesc răul din neștiință, apoi se căiesc și se îndreaptă, este Iertător, Milostiv.

16|120|Abraham a fost cât o adunare: ascultător față de Dumnezeu, drept credincios, nu a fost dintre cei închinători la idoli,

16|121|a mulțumit pentru binefacerile Sale. El l-a ales și l-a călăuzit pe o dreaptă cale.

16|122|Noi i-am dăruit în Viața de Acum binele, iar în Viața de Apoi va fi printre cei drepți.

16|123|Noi ți-am dezvăluit ție apoi: "Urmează credința lui Abraham – un drept credincios. El nu a fost dintre cei închinători la idoli!"

16|124|Sabbatul n-a fost făcut decât pentru cei care se certau asupra lui. Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii pentru ce se certau.

16|125|Cheamă-i pe oameni pe Calea Domnului tău prin înțelepciune și predică frumoasă! Vorbește-le în cel mai ales chip! Da, Domnul tău îl știe prea bine pe cel care se rătăcește de la calea Sa, după cum îi știe prea bine și pe cei care sunt bine călăuziți.

16|126|Dacă pedepsiți, atunci pedepsiți precum ați fost pedepsiți. Dacă sunteți răbdători..., va fi mai bine pentru cei răbdători!

16|127|Fii răbdător! Răbdarea ta vine de la Dumnezeu. Nu te mâhni pentru ei! Nu te îngriji pentru ceea ce viclenesc!

16|128|Dumnezeu este cu cei temători și cu cei făptuitori de bine.

17|1|Mărire Celui ce l-a purtat în noapte pe robul Său de la Moscheea cea Sfântă la Moscheea cea Îndepărtată cu împrejmuirea pe care am binecuvântat-o ca să-i arătăm din semnele Noastre. El este Auzitorul, Văzătorul.

17|2|Noi i-am dăruit lui Moise Cartea drept călăuzire fiilor lui Israel: "Nu-ți lua apărător afară de Mine!"

17|3|Voi, urmași ai celor care i-am purtat cu Noe! – el a fost un rob mulțumitor.

17|4|Noi am hotărât în Carte fiilor lui Israel: "Voi veți semăna stricăciunea de două ori pe pământ, și cu mare trufie vă veți purta."

17|5|Când prima din aceste două făgăduieli a venit, Noi v-am trimis vouă robi de-ai noștri dăruți cu o mare putere și ei vor cerceta lăuntrul caselor. Atunci făgăduiala se va împlini!

17|6|Apoi încă o dată v-am dat puterea asupra lor. V-am înmulțit averile și pruncii și am făcut din voi un popor numeros.

17|7|Dacă faceți un bine, vouă înșivă vi-l faceți, iar dacă faceți un rău, vouă înșivă vi-l faceți. Când făgăduiala Vieții de Apoi se va împlini, vor veni să vă posomorască chipurile și să intre în moschee așa cum au mai intrat și prima oară ca să sfărâme ceea ce au cucerit.

17|8|Poate Domnul vostru vă va milui, însă dacă începeți iarăși și Noi vom începe. Noi am rânduit Gheena temniță tăgăduitorilor.

17|9|Acest Coran călăuzește către ceea ce este mai drept și vestește credincioșilor ce săvârșesc fapte bune că vor avea o mare răsplată,

17|10|iar celor care nu cred în Viața de Apoi, că vor avea o osândă dureroasă.

17|11|Omul cheamă răul precum cheamă și binele. Omul este întotdeauna grăbit.

17|12|Noi am făcut noaptea și ziua ca două semne. Semnul nopții l-am șters, iar semnul zilei l-am rânduit să vă facă să vedeți ca să căutați harul Domnului vostru și să cunoașteți numărul anilor și socoteala vremii. Toate acestea le-am lămurit adânc.

17|13|Fiecărui om i-am legat soarta de gât și în Ziua Învierii îi vom scoate o carte pe care o va afla deschisă:

17|14|"Citește-ți cartea! Ea este de ajuns astăzi ca tu să dai socoteală de tine însuși."

17|15|Cine este bine călăuzit, nu este călăuzit decât pentru sine însuși. Nimeni nu va căra povara altuia. Niciodată nu am osândit un popor înainte de a-i fi trimis un profet.

17|16|Când am voit să nimicim o cetate, Noi am poruncit îndestulaților ei să se dedea la silnicii și astfel s-a împlinit asupra ei Cuvântul și Noi am dărmănat-o din temelii.

17|17|Câte leaturi nu am mai nimicit după Noe! Domnul tău este de ajuns ca să vadă și să cunoască păcatele robilor Săi.

17|18|Celui ce vrea vremelnicia să știe că Noi ne grăbim să dăruim în ea ceea ce voim și cui voim. Apoi, Noi îl sortim Gheenei unde va arde umilit, lepădat.

17|19|Cel care vrea Viața de Apoi, face tot ce-i stă în putință să o capete, căci el este credincios. Pentru zelul lor, cei asemenea lui, vor fi mulțumiți.

17|20|Noi dăruim din belșug și unora și altora din darurile Domnului tău. Darurile Domnului tău nu vor fi oprite nimănui.

17|21|Vezi cum i-am ales pe unii înaintea altora? În Viața de Apoi vor fi însă trepte mai înalte și înălțarea va fi mai mare.

17|22|Nu alătura alt dumnezeu lui Dumnezeu, căci vei fi umilit și părăsit.

17|23|Domnul tău a hotărât să nu vă închinați decât Lui și să vă purtați frumos cu părinții voștri. Dacă unul dintre ei ori amândoi au îmbătrânit alături de tine nu le spune: "Ptiu!" Nu-i ocări, ci spune-le vorbe cuviincioase!

17|24|Asupra lor cu bunătate apleacă aripa duioșiei și spune: "Domnul meu! Fii milostiv cu ei, precum și ei au fost cu mine când eram prunc și m-au crescut."

17|25|Domnul vostru știe prea-bine ce este în sufletele voastre. Dacă sunteți drepti, El, celor care se întorc către El, le este Iertător.

17|26|Dă-i aproapelui ce i se cuvine, precum și sărmanului și drumețului, însă nu fi prea risipitor

17|27|Risipitorii sunt frații diavolilor, iar Diavolul este foarte nerecunoscător față de Domnul său.

17|28|Dacă fiind în căutarea unei milostivenii de-a Domnului tău în care nădăjduiești, va trebui să te îndepărtezi de ei, spune-le un cuvânt de alinare.

17|29|Nu-ți ține mâna înfiptă în gât, însă nici nu o desface larg, căci atunci te vei afla în rușine și mizerie.

17|30|Domnul tău înzestrează cu prisosință, însă cu măsură, pe cine voiește. El este Cunoscător, Văzător al robilor Săi.

17|31|Nu vă ucideți pruncii de frica sărăciei. Noi le dăruim traiul lor alături

de al vostru. Uciderea lor este un păcat greu.

17|32|Nu vă apropiați de curvie, căci este rușinoasă și o cale rea!

17|33|Nu ucideți omul, căci Dumnezeu v-a oprit aceasta, ci doar întru dreptate. Dacă cineva este ucis pe nedrept, Noi îi dăm oblăduitorului său împuternicire, însă să nu ucidă în neștire! Da, el va fi ajutat!

17|34|Nu vă apropiați de averea orfanului decât pentru a-i face un bine, până când ajunge la vârsta împlinirii. Țineți-vă legământul, căci legământul va fi cercetat.

17|35|Țineți măsura când măsurați și cântăriți cu cântarul cel drept, căci aceasta are o prea-bună și prea frumoasă tâlcuire.

17|36|Nu urma ceva de care nu ai știință, căci și auzul și văzul și inima vor da socoteală!

17|37|Nu umbra pe pământ cu ifose, căci tu nu poți sfâșia pământul, și nici să atingi munții în înălțime!

17|38|Toate acestea sunt rele și urâte înaintea lui Dumnezeu.

17|39|Aceasta este ceea ce Domnul tău ți-a dezvăluit din înțelepciune. Nu alătura alt dumnezeu lui Dumnezeu, căci astfel vei fi aruncat în Gheena certat, lepădat.

17|40|Domnul vostru a ales pentru voi fii, iar el și-ar fi luat fiice dintre îngeri? O vorbă grea este ceea ce spuneți!

17|41|Noi am dat tâlcuri în acest Coran ca oamenii să chibzuiască, însă aceasta nu le sporește decât sila.

17|42|Spune: "Dacă așa cum spun ei, ar mai fi și alți dumnezei alături de El, ei ar căuta spre Stăpânul Tronului o cale."

17|43|Mărire Lui și înălțare! El este mult prea înalt față de ceea ce spun!

17|44|Pe El îl preamăresc cele șapte ceruri, pământul și cei din ele. Nu este nimic care să nu-l preamărească cu laude, însă voi nu înțelegeți preamărirea lor. Dumnezeu este Blând, Iertător.

17|45|Când tu reciți Coranul, Noi punem un vâl desfășurat între tine și cei care nu cred în Viața de Apoi.

17|46|Noi le-am pus un vâl gros peste inimi ca să nu înțeleagă și în urechi le-am pus surzenie. Când în Coran tu-l chemi pe Domnul tău, Unul, ei întorc spatele cu silă.

17|47|Noi știm prea-bine ceea ce ei ascultă când te ascultă și când la sfaturile tainice cei nedrepti spun: "Voi nu urmați decât un bărbat vrăjit!"

17|48|Vezi asemănările pe care ți le fac! Ei se rătăcesc însă și nu mai pot afla vreo cale!

17|49|Ei spun: "Când vom fi oseminte și țărână, vom mai fi sculați ca o nouă făptură?"

17|50|Spune: "Chiar de-ați fi piatră ori fier,

17|51|ori orice alt lucru ce în mințile voastre ar fi mare...!" Ei vor spune:

"Cine o să ne aducă înapoi?" Spune: "Cel ce v-a creat și prima oară." Ei vor da din cap către tine și vor spune: "Când va să fie?" Spune: "S-ar putea să fie curând.

17|52|În Ziua când Dumnezeu vă va chema voi îi veți răspunde cu laude și veți socoti că n-ați zăcut decât puțin."

17|53|Spune-le robilor Mei să rostească ceea ce este mai frumos. Diavolul se strecoară printre ei. Diavolul este omului vrăjmaș fățiș.

17|54|Domnul vostru vă cunoaște prea bine. De va voi, vă va milui; de va voi, vă va osândi. Noi nu te-am trimis ca să le fii lor apărător.

17|55|Domnul tău îi cunoaște prea-bine pe cei din ceruri și de pe pământ. Noi i-am ales pe unii profeți înaintea altora și Noi i-am dăruit lui David Psalmii.

17|56|Spune: "Chemați-i pe cei pe care vi-i închipuiți în locul Lui: ei nu vor putea îndepărta răul de la voi și nici da o altă întorsătură."

17|57|Chiar cei pe care ei îi cheamă, caută către Domnul lor calea de a fi cât mai aproape și nădăduiesc în milostivenia Sa, căci se tem de osânda Lui. Osânda Domnului tău este aprigă.

17|58|Nu va fi cetate pe care Noi să n-o nimicim înainte de Ziua Învierii, și pe care să n-o osândim la o osândă aprigă. Așa este scris în Carte!

17|59|Nimic nu ne împiedică să trimitem semne, chiar dacă cei dintâi le-au socotit minciuni. Noi le-am dăruit tamudiților cămila ca să-i facă să vadă, însă ei au chinuit-o. Noi nu trimitem semne decât spre înfricoșare.

17|60|Când Noi ți-am spus că Domnul tău îi cuprinde pe toți oamenii, Noi n-am făcut din vedenia pe care ți-am arătat-o și nici din copacul blestemat din Coran

decât o ispită pentru oameni. Noi îi înfricoșăm, însă aceasta le sporește doar răzvrătirea cea mare.

17|61|Când le-am spus îngerilor: "Prosternați-vă înaintea lui Adam!", toți se prosternară afară de Iblis care spuse: "Să mă prosternez dinaintea celui pe care Tu l-ai făcut din lut?"

17|62|El mai spuse: "Ce părere ai? Dacă mă pășuiești până în Ziua Învierii, eu îi voi supune – în afara câtorva – pe urmașii acestuia pe care Tu îl cinstești mai mult decât pe mine."

17|63|Dumnezeu spuse: "Cel care te va urma să știe că Gheena va fi răsplata voastră, o răsplată din belșug!

17|64|Tulbură cu glasul tău pe cei pe care vei putea! Adu asupra lor călăreții și pedestrașii tăi! Alătură-te lor la averile și copiii lor! Fă-le făgăduieli!" Ceea ce făgăduiește Diavolul este numai spre amăgire.

17|65|"Cât despre robii Mei, tu nu ai nici o împuternicire asupra lor. Domnul tău este de ajuns ca apărător."

17|66|Domnul vostru vă mână corabia pe mare ca voi să căutați harul Său. El este Milostiv cu voi.

17|67|Dacă un rău vă atinge pe mare, cei pe care-i chemați în locul Lui se rătăcesc, iar când vă mântuim, ducându-vă pe uscat, vă împotriviți. Omul este tăgăduitor!

17|68|Sunteți siguri că Dumnezeu nu vă va scufunda într-o crăpătură a uscatului ori că nu va trimite asupra voastră o furtună de pietre, și atunci nu veți afla nici un apărător?

17|69|Ori sunteți siguri că nu vă va aduce înapoi încă o dată, că nu va trimite asupra voastră un vârtej ce vă va îneca pentru ceea ce tăgăduiți? Nu veți afla pe nimeni care să vă ia, împotriva Noastră, apărarea!

17|70|Noi i-am preacinstit pe fiii lui Adam. Noi i-am purtat pe uscat și pe mare și i-am înzestrat cu cele bune. Noi i-am ales înaintea multora dintre cei pe care i-am creat.

17|71|În Ziua când îi vom chema pe toți oamenii prin căpeteniile lor, cei cărora li s-a dat cartea în dreapta, aceia vor citi cartea lor și nu vor fi nedreptățiți nici cât un fitil.

17|72|Cel care este orb pe lumea aceasta, va fi orb și în Viața de Apoi, și chiar încă mai rătăcit.

17|73|Ei au fost cât pe aici să te amăgească de la ceea ce ți-am dezvăluit, ca tu să născoci despre Noi altceva. Atunci, ei te-ar fi luat prieten.

17|74|Dacă Noi nu te-am fi întărit, tu mai că te-ai fi aplecat către ei.

17|75|Atunci ți-am fi dat să guști îndoit viața și îndoit moartea. N-ai fi aflat împotriva Noastră nici un ajutor.

17|76|Ei te-au tulburat în acest ținut ca să te izgonească din el, însă nici ei nu vor sta în urma ta decât puțin,

17|77|după obiceiul trimișilor Noștri pe care i-am trimis înaintea ta. Tu nu vei afla nici o schimbare în obiceiul Nostru.

17|78|Săvârșește-ți rugăciunea de după asfințitul soarelui până la căderea nopții. Fă o citire în zori, căci citirea din zori are martori.

17|79|Veghează din noapte, căci aceasta îți este o vrednicie. Poate Domnul tău te va scula într-un loc lăudat.

17|80|Spune: "Domnul meu! Fă-mă să intru pe intrarea cea dreaptă și să ies pe ieșirea cea dreaptă. Fă-mi de la Tine împuternicire ajutătoare!"

17|81|Spune: "Adevărul a venit, deșartăciunea a pierit. Deșartăciunea este pieritoare!"

17|82|Noi pogorâm din Coran tămăduire și milostivenie pentru credincioși, însă celor nedrepti le sporește pieirea.

17|83|Când îl copleșim pe om cu binefaceri, el se împotrivește și o apucă într-o parte. Când răul îl lovește, este deznădăjduit.

17|84|Spune: "Fiecare trudește în felul său, însă Domnul vostru cunoaște prea-bine pe cel care este pe calea dreaptă!"

17|85|Ei te vor întreba despre Duh. Spune: "Duhul este din porunca Domnului meu, însă vouă vi s-a dat doar puțină știință."

17|86|Și dacă am voi, am lua înapoi ceea ce ți-am dezvăluit. Tu nu vei afla nici un apărător împotriva Noastră,

17|87|afară de milostivenia Domnului tău, căci harul Său asupra ta este mare!

17|88|Spune: "Dacă oamenii și ginii s-ar strânge ca să facă ceva asemenea acestui Coran, ei nu vor face nimic care să-i semene, chiar dacă s-ar sprijini

unii pe alții."

17|89|Noi am dat oamenilor în acest Coran pilde de tot soiul, însă cei mai mulți oameni refuză orice, afară de a fi tăgăduitori.

17|90|Ei au spus: "Noi nu-ți vom crede ție până ce nu vei face să ne țâșnească nouă din pământ un izvor,

17|91|ori până ce nu vei avea o grădină de curmali și vie în mijlocul căreia să faci să țâșnească pâraie îmbelșugate,

17|92|ori, după cum ai pretins, până ce nu vei prăvăli cerul în bucăți asupra noastră, ori până ce nu-i vei aduce pe Dumnezeu și pe îngeri, chezășie,

17|93|ori până ce nu vei avea o casă plină de podoabe, ori până ce nu te vei înălța la cer. Și nici atunci nu vom crede în înălțarea ta, dacă nu vei pogorî asupra noastră o Carte pe care s-o citim." Spune: "Mărire Domnului meu! Oare eu nu sunt doar un om, un trimis?"

17|94|Nimic nu i-ar împiedica să creadă când le vine călăuzirea, dacă nu ar spune: "Dumnezeu a trimis un om ca trimis?"

17|95|Spune: "Dacă pe pământ ar fi fost îngeri care să umble în tihnă, atunci am fi pogorât din cer asupra lor un înger ca trimis."

17|96|Spune: "Dumnezeu este de ajuns ca Martor între mine și voi. El este Cunoscător, Văzător al robilor Săi.

17|97|Cel pe care-l călăuzește Dumnezeu este bine călăuzit. Tu nu vei afla călăuză, afară de El, celor pe care îi rătăcește. În Ziua Învierii îi vom strânge față în față: orbi, muți și surzi. Limanul lor va fi Gheena. De fiecare dată când focul se va potoli, Noi le vom întezi flacăra arzătoare.

17|98|Aceasta este răsplata lor pentru că au tăgăduit semnele Noastre și pentru că au spus: "Când vom fi oseminte și țărână, vom mai fi sculați ca o nouă făptură?"

17|99|Ei nu-și dau seama că Dumnezeu care a creat cerurile și pământul poate crea iarăși alții asemenea lor? El le-a hotărât un soroc, fără nici o îndoială asupra-i, însă cei nedrepti refuză orice, în afară de a fi tăgăduitori.

17|100|Spune: "Dacă stăpâniți comori din mila Domnului meu, voi le păstrați bine de teamă să nu se împrăstie." Omul este foarte zgârcit!

17|101|Noi i-am dat lui Moise nouă semne ca dovezi vădite. Întreabă-i pe fiii lui Israel! Când el a venit la ei, Faraon i-a spus: "O, Moise! Eu cred că ești vrăjit!"

17|102|El spuse: "Tu știi că acestea nu au fost pogorâte decât de la Domnul cerurilor și al pământului ca semne vădite. O, Faraon! Eu cred că ești pierdut!

17|103|Faraon a vrut să-l izgonească din țară, însă Noi l-am înecat pe el și pe toți cei dimpreună cu el.

17|104|După el, le-am spus fiilor lui Israel: "Locuiți pământul, însă când va veni făgăduiala Vieții de Apoi, vă vom aduce laolaltă."

17|105|Întru Adevăr l-am pogorât și întru Adevăr a coborât. Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și predicator.

17|106|Noi ți-am împărțit acest Coran ca tu să-l citești oamenilor pe îndelete și Noi l-am pogorât rând pe rând.

17|107|Spune: "Credeti în el ori nu credeți?!" Cei cărora li s-a dat știința cad cu fața la pământ când li se recită Coranul.

17|108|Ei spun: "Mărire Domnului nostru! Făgăduiala Domnului nostru se va împlini!"

17|109|Ei cad cu fața la pământ plângând și smerenia lor este tot mai mare.

17|110|Spune: "Chemați-L Dumnezeu ori chemați-L Milostivul, căci oricum L-ați chema, cele mai frumoase nume ale Lui sunt." Nu rosti rugăciunile în gura mare, însă nici nu le șopti, ci caută o cale de mijloc

17|111|și spune: "Laudă lui Dumnezeu! El nu și-a dăruit lui însuși fii. El nu are pe nimeni alături în împărăția Sa. El nu are oblăduitor în fața umilirii. Pe El preamărește-L cu preamărire!

18|1|Laudă lui Dumnezeu cel care a pogorât Cartea asupra robului Său și nu a pus în ea nici o încălcătură,

18|2|ci a făcut-o deslușită ca să prevină asupra aprigei urgii care va veni de la El, ca să-i vestească pe credincioșii ce săvârșesc fapte bune că vor avea o frumoasă răsplată

18|3|de care se vor bucura de-a pururi,

18|4|și ca să-i prevină pe cei care spun: "Dumnezeu și-a luat un fiu!"

18|5|Nici ei și nici tații lor nu au despre aceasta vreo știință. Grea este vorba ce le iese din gură. Ei nu spun decât minciuni!

18|6|Tu, poate, vei fi ros de mâhnire pe urmele lor, căci ei nu vor crede în aceste spuse!

18|7|Noi am împodobit pământul ca să vedem care dintre ei este mai bun la faptă.

18|8|Și apoi vom prefăce ceea ce este pe el într-o întindere pustie.

18|9|Înțelegi oare că oamenii Grotei și din Al-raqim sunt o minune printre semnele Noastre?

18|10|Tinerii care se adăpostiră în Grotă au spus: "Domnul nostru! Dăruiește-ne nouă milostivenie de la Tine și fă-ne nouă soartă dreaptă!"

18|11|Atunci, în Grotă, le-am lovit urechile cu surzenie pentru mulți ani.

18|12|Apoi i-am sculat ca să aflăm care dintre cele două tabere a socotit mai bine cât au zăcut acolo.

18|13|Noi o să-ți istorisim povestea lor într-un Adevăr. Ei erau tineri ce credeau în Domnul lor și Noi i-am călăuzit și mai mult.

18|14|Noi le-am oblojit inimile, atunci când s-au trezit și au spus: "Domnul nostru este Domnul cerurilor și al pământului. Noi nu chemăm alt dumnezeu în afară de El, căci altfel am săvârși o grozăvie."

18|15|Acești oameni ai noștri și-au luat însă alți dumnezei în locul Lui. Măcar de le-ar fi adus o împuternicire deslușită! Cine este mai nedrept decât cel care născocеște o minciună asupra lui Dumnezeu?

18|16|Când vă veți rupe de ei și de cei cărora li se închină în locul lui Dumnezeu, adăpostiți-vă în Grotă. Domnul vostru își va răspândi milostivenia Sa asupra voastră și vă va pregăti o soartă bună.

18|17|Tu ai fi putut vedea soarele care atunci când răsărea se îndepărta de grota lor către dreapta, iar când asfințea le trecea prin stânga, iar ei stăteau într-o adâncitură a ei. Cel pe care Dumnezeu îl călăuzește este bine călăuzit, însă nu vei afla oblăduitor și nici călăuză celui pe care El îl rătăcește.

18|18|Tu i-ai crezut treji, pe când ei erau adormiți și Noi îi răsuceam când pe dreapta, când pe stânga, iar câinele lor stătea pe prag cu labele din față întinse. Dacă i-ai fi zărit, ai fi rupt-o la fugă cuprins de groază.

18|19|Noi i-am trezit ca să le îngăduim să se întrebe unii pe alții. Unul dintre ei spuse: "Câtă vreme ați zăcut aici?" Ei spuseră: "Am zăcut o zi ori chiar mai puțin." Ei spuseră: "Domnul vostru știe mai bine cât ați zăcut aici. Trimiteți pe unul dintre voi în cetate cu banii aceștia ai voștri să caute cele mai curate bucate și să vă aducă din ele să mâncați. Să se poarte blând ca să nu dea cuiva vreo bănuială asupra voastră.

18|20|Dacă vă vor da de urmă, vă vor omorî cu pietre, ori vă vor întoarce la credința lor și nu veți mai fi fericiți niciodată."

18|21|Și așa Noi i-am dat în vileag ca să știe că făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr și că asupra Ceasului nu este nici o îndoială. Și când se certau între ei pentru soarta lor, spuseră: "Zidiți deasupra lor o zidire! Domnul lor îi cunoaște prea-bine!" Cei care biruiseră cu părerea lor spuseră: "Să ridicăm deasupra lor un loc de închinăciune!"

18|22|Ei vor spune: "Ei sunt trei și cu câinele lor patru." Vor spune: "Ei sunt cinci și cu câinele lor șase." Vor spune căutând să pătrundă taina: "Ei sunt șapte și cu câinele lor opt." Spune: "Domnul meu le cunoaște numărul, ceea ce puțin cunosc." Nu vorbi cu asprime despre ei și nu cere nimănui părerea despre ei.

18|23|Nu spune niciodată despre un lucru: "Îl voi face mâine",

18|24|fără să adaugi: "De-o vrea Dumnezeu!" Amintește-L pe Domnul tău, dacă ai uitat, și spune: "Poate Domnul meu mă va călăuzi să mă apropii de aceasta așa cum se cuvine."

18|25|Ei vor zace în Grota lor trei sute de ani la care se mai adaugă nouă ani.

18|26|Spune: "Dumnezeu știe prea-bine cât au zăcut acolo. A Lui este Taina cerurilor și pământului și prin El tu trebuie să vezi și să auzi. Ei nu au nici un stăpân în afara Lui și El însuși nu-și alătură pe nimeni la cârmuirea Lui.

18|27|Recită ceea ce ți-a fost dezvăluit din Cartea Domnului tău. Nimeni nu-i poate schimba Cuvintele Sale. Și nu vei afla adăpostire în afara Lui.

18|28|Rămâi cu cei care, dimineața și seara, îl cheamă pe Domnul lor, căutând spre Fața Sa. Ochii tăi să nu se desprindă de ei căutând poleiala Vieții de Acum. Nu-i da ascultare celui a cărui inimă am făcut-o nepăsătoare la amintirea Noastră, căci el își urmează poftetele, iar purtarea lui este desfrânată.

18|29|Spune: "Adevărul este de la Domnul nostru. Cine voiește, crede. Cine voiește, tăgăduiește." Noi le-am pregătit nedreptăților un foc cu flăcări ce îi va cuprinde. Dacă cer ajutor, vor fi ajutați cu apă asemenea aramei topite ce le va

frige fețele. Ce băutură nenorocită! Ce ședere rea!

18|30|Cei care cred și săvârșesc fapte bune vor vedea că nu vom lăsa să se piardă răsplata celui ce face un lucru bun.

18|31|Ei sunt cei care vor stăpâni Grădinile Edenului pe sub care curg râuri, unde vor fi împodobiți cu brățări de aur și înveșmântați cu straie verzi, de mătase și brocart. Se vor culca pe paturi de nuntă. Ce frumoasă răsplată! Ce minunată ședere!

18|32|Dă-le drept pildă pe cei doi oameni: i-am dat unuia dintre ei două grădini cu vie pe care le-am tivit cu curmali și am pus între ele un ogor.

18|33|Cele două grădini dădeau rodul lor și de nimic nu-l lipseau. Și Noi am făcut să țâșnească un pârâu între ele.

18|34|Și a avut și el rod și i-a spus celuilalt cu care vorbea: "Eu sunt mai bogat decât tine și mai puternic în oameni."

18|35|Nedrept cu el însuși, el intră în grădina sa și spuse: "Nu cred că aceasta va pieri vreodată

18|36|și nu cred că Ceasul va veni. Și chiar de voi fi dus înaintea Domnului meu, nu voi afla nimic ce poate fi schimbat pe această grădină"

18|37|Tovarășul său cu care el vorbea spuse: "Tu ești nerecunoscător față de Cel ce te-a creat din țărână, apoi dintr-o picătură de sămânță și ți-a dat apoi chip de bărbat.

18|38|El este Dumnezeu, Domnul meu! Eu pe nimeni nu alătur Domnului meu."

18|39|Dacă ai fi spus intrând în grădina ta: "Așa a vrut Dumnezeu! Nu este altă putere decât în Dumnezeu!... Dacă mă vezi mai puțin avut ca tine în bunuri și în copii,

18|40|Domnul meu îmi va dăruia poate curând ceva mai bun decât grădina asupra căreia va trimite din cer lovituri bine socotite, și atunci întinderea ei va deveni alunecoasă.

18|41|Ori apa ei va seca și tu nu o vei mai putea afla."

18|42|Și rodul său a fost cuprins (de mânia lui Dumnezeu) și dimineața el își frângea mâinile pentru ceea ce cheltuisese, iar via zăcea fără vlagă pe aracii ei. El spuse: "Ce bine ar fi fost de n-aș fi alăturat pe nimeni Domnului meu!"

18|43|Și nu a avut pe nimeni care să-l ajute în afară de Dumnezeu. Și nu a fost ajutat.

18|44|Acolo este oblăduirea lui Dumnezeu, Adevărul. La El este răsplata cea mai bună și sfârșitul cel mai bun.

18|45|Dă-le drept pildă Viața de Acum: ea este asemenea apei pe care am trimis-o din cer și pe care o sorb ierburile pământului, însă ele se prefac mai apoi în pământ uscat pe care îl împrășteie vântul. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

18|46|Averea și copiii sunt podoaba Vieții de Acum, însă faptele bune, nepieritoare, vor fi înaintea Domnului tău o bună răsplată și o bună nădejde.

18|47|În Ziua când vom face munții să umble și vei vedea pământul ca un șes întins îi vom strânge pe toți oamenii, fără a ne scăpa vreunul.

18|48|Ei vor fi înfățișați pe rând înaintea Domnului tău: "Ați venit la Noi precum v-am creat întâia dată. V-ați închipuit oare că n-o să vă hotărâm o întâlnire!?"

18|49|Cartea va fi așezată și îi vei vedea atunci pe nelegiuții înfricoșați de ceea ce este în ea. Ei vor spune: "Vai nouă! De ce această Carte nu scapă nimic, fie mare, fie mic, fără să-l socoată?" Ei vor găsi înaintea lor ceea ce au făcut. Domnul tău nu va nedreptăți pe nimeni.

18|50|Când le-am spus îngerilor: "Prosternați-vă înaintea lui Adam!" ei se prosternară afară de Iblis care, fiind dintre ginii, s-a răzvrătit împotriva poruncii Domnului său. Îl veți lua, pe el și pe urmașii lui, ca stăpâni în locul Meu cu toate că vă sunt vrăjmași? Ce schimb rău pentru cei nedrepti!

18|51|Eu nu i-am luat ca martori la crearea cerurilor și a pământului, și nici măcar la crearea lor înșiși. Eu nu i-am luat ca sprijin pe cei care amăgesc întru rătăcire.

18|52|În Ziua când El va spune: "Chemați-i pe cei pe care Mi i-ați alăturat!", ei îi vor chema, însă ei nu le vor răspunde, căci Noi am pus între ei o vale a pierzaniei.

18|53|Nelegiuții vor vedea Focul și-și vor da seama că vor cădea în el, însă nu vor afla cale de scăpare.

18|54|Noi am dat oamenilor pilde de tot soiul în Coran, însă omul este făptura cea mai gâlcevitoare.

18|55|Cine i-a împiedicat pe oameni să creadă când le-a venit călăuzirea și să

ceară iertare Domnului lor? Numai că ei refuză să creadă că o soartă asemănătoare celor dintâi îi va lovi ori osânda le va veni.

18|56|Noi nu trimitem trimiși decât ca vestitori și predicatori. Cei care tăgăduiesc vin cu lucruri deșarte pentru a strivi Adevărul. Ei iau în batjocură semnele Mele asupra cărora sunt preveniți.

18|57|Cine este mai nedrept decât cel căruia i s-au amintit semnele Domnului său, însă el li se împotrivește și uită ceea ce mâinile sale au făptuit? Noi am pus un vâl gros pe inimile lor ca să nu înțeleagă și în urechi surzenie. Chiar dacă îi chemi spre călăuzire, ei nu se vor lăsa călăuziți niciodată.

18|58|Domnul tău cel Iertător este plin de milostivenie. Dacă le-ar lua în nume de rău ceea ce au agonisit, El le-ar grăbi osânda, însă o întâlnire a fost hotărâtă fiecăruia și nimeni nu poate scăpa.

18|59|Noi am nimicit cetățile acelea, căci fură nedrepte și am hotărât clipa nimicirii lor.

18|60|Moise spuse robului său tânăr: "Nu voi avea odihnă până ce nu voi ajunge la locul de contopire a celor două mări, chiar dacă aş umbla vreme îndelungă."

18|61|Când ajunseră la locul de contopire a celor două mări, uitară de peștele lor care luă drumul mării slobod.

18|62|Când trecură mai departe, Moise spuse robului său: "Adu mâncarea, căci ne-a prins osteneala călătoriei."

18|63|El spuse: "N-ai văzut că atunci când ne-am adăpostit la stâncă am uitat peștele? Numai Diavolul m-a făcut să-l uit, căci eu nu-mi amintesc. El a luat drumul mării. Ce lucru de mirare!"

18|64|Moise spuse: "Aceasta este ceea ce căutăm." Apoi se întoarseră pe urmele lor.

18|65|Ei îl aflară pe unul dintre robii Noștri căruia i-am dăruit milostivenia Noastră și l-am învățat o Știință de la Noi.

18|66|Moise îi spuse: "Te pot urma ca să mă înveți ceea ce ai fost învățat tu despre Calea cea Dreaptă?"

18|67|El spuse: "Tu nu vei putea să ai răbdare cu mine.

18|68|Și cum ai avea răbdare la ceea ce nu cuprinzi cu știința?"

18|69|Moise spuse: "Mă vei afla răbdător, de vrea Dumnezeu, și nu-ți voi ieși din cuvânt."

18|70|Robul spuse: "Dacă mă însoțești, nu mă întreba nimic până ce nu-ți amintesc eu."

18|71|Plecară împreună și se urcară pe corabie. Robul făcu o gaură în ea. Moise îi spuse: "Ai găurit-o ca să se înece cei aflați pe ea? Ai săvârșit o faptă urâtă!"

18|72|El răspunse: "Nu mi-ai spus că vei avea răbdare cu mine?"

18|73|Moise spuse: "Nu mi-o lua în nume de rău că am uitat și nu-mi apăsa mai tare povara!"

18|74|Plecară amândoi și întâlniră un tânăr. Robul îl ucise. Moise îi spuse: "Ai ucis un om nevinovat fără pic de suflet? Tu ai săvârșit o faptă urâtă!"

18|75|Robul spuse: "Nu mi-ai spus că vei avea răbdare cu mine?"

18|76|Moise spuse: "Dacă o să te mai întreb încă o dată ceva, să nu mă mai însoțești. Îmi cer iertare."

18|77|Plecară amândoi și ajunseră la o cetate, însă locuitorii ei, cărora le cerură de mâncare, le refuzară orice găzduire. Atunci amândoi găsiră un zid care sta să se prăbușească. Robul îl întări. Moise îi spuse: "Ai putea dacă vrei să ieși o răsplată pentru aceasta."

18|78|Robul spuse: "A venit clipa despărțirii noastre, îți voi da lămurirea pe care n-ai avut răbdare s-o aștepti.

18|79|Corabia era a unor sărmani care trudeau pe mare. Au vrut să le-o stric, căci în urma lor un rege lua toate corăbiile cu de-a sila.

18|80|Tânărul avea părinți credincioși și ne-am temut că el îi va sili la ticăloșire și tăgadă,

18|81|și am vrut ca Domnul lor să le dea în schimb un fiu mai bun decât acela, mai curat și mai iubitor.

18|82|Doi băieți orfani din această cetate erau stăpânii zidului, iar o comoară pentru ei se afla sub el. Tatăl lor a fost un om drept și Domnul tău a vrut ca ei să descopere comoara când vor fi în putere ca milostivenie de la Domnul tău. Nu am făcut nimic pornit de la mine. Aceasta este lămurirea pe care tu n-ai avut răbdare s-o aștepti!"

18|83|Ei te vor întreba despre Du-l-qarnayni. Spune: "Vă voi povesti o istorie

despre el.

18|84|Noi i-am întărit puterea pe pământ și i-am dat către fiecare lucru un drum.

18|85|Și urmă un drum

18|86|până când ajunse la locul unde asfințea soarele și văzu că asfințea într-un izvor fierbinte în jurul căruia află un popor. Noi îi spuserăm: "O, Du-l-qarnayni! Tu poți fie să-i osândești, fie să te arăți binevoitor față de ei."

18|87|El spuse: "Noi îl vom osândi pe cel nedrept – el va fi întors curând la Domnul său care-i va da o osândă aprigă,

18|88|iar cel care crede și săvârșește fapte bune, o frumoasă răsplată îl așteaptă, iar Noi îi vom da porunci lesne de împlinit."

18|89|El urmă un alt drum.

18|90|Când ajunge la locul de unde răsărea soarele, el văzu că se înălța deasupra unui popor căruia Noi nu-i dădurăm nici o pavăză împotriva lui.

18|91|Așa a fost și Noi am cuprins tot ceea ce el știa.

18|92|El urmă apoi un alt drum.

18|93|Când ajunse într-un ținut străjuit de două zăgazuri, află înapoia lor un popor care abia de înțelegea vreo vorbă.

18|94|Ei spuseră: "O, Du-l-qarnayni! Gog și Magog seamănă stricăciunea pe pământ. Îți putem plăti un haraci ca să ridici un zăgaz între noi și ei?"

18|95|El spuse: "Puterea pe care mi-a dăruit-o Domnul meu este binele. Ajutați-mă cu tărie și voi face între voi și ei un zid.

18|96|Aduceți-mi bucăți de fier până ce golul dintre cei doi munți va fi umplut." El spuse: "Suflați! până se va întezi un foc! Aduceți-mi alamă topită ca să o vărs deasupra."

18|97|Gog și Magog nu se vor putea cațara pe acest zid și nici nu-l vor putea găuri.

18|98|El spuse: "Aceasta este milostivenie de la Domnul meu. Când va veni făgăduiala Domnului meu, El îl va face una cu pământul. Făgăduiala Domnului meu este Adevăr!"

18|99|Îi vom lăsa, în Ziua aceea, pe oameni să se zbată și să se lovească unii de alții ca valurile și când se va sufla în trâmbiță, îi vom strânge laolaltă.

18|100|În Ziua aceea, le vom arăta Gheena tăgăduitorilor

18|101|ai căror ochi au fost acoperiți de un văl în fața amintirii Mele și nu au putut nici auzi.

18|102|Tăgăduitorii socot că-i pot lua pe robii Mei drept stăpâni în locul Meu? Noi am pregătit Gheena ca sălaş tăgăduitorilor.

18|103|Spune: "Să vă dăm știre de cei prea-pierduți întru fapte?

18|104|Și a căror trudă se pierde în Viața de Acum, pe când ei socot că au făcut ce trebuie?"

18|105|Aceștia sunt cei care tăgăduiesc semnele Domnului lor și întâlnirea Sa. Faptele lor sunt zadarnice și Noi nu le dăm nici o greutate în Ziua Învierii.

18|106|Răsplata lor va fi Gheena, căci ei au tăgăduit și și-au bătut joc de semnele Mele și de trimișii Mei.

18|107|Cei care au crezut și au săvârșit fapte bune vor avea drept locuință Grădinile Raiului,

18|108|unde vor veșnici, fără să dorească vreo schimbare.

18|109|Spune: "Dacă marea ar fi cerneală pentru cuvintele Domnului meu, marea se va sfârși înainte să se sfârșească cuvintele Domnului meu, chiar dacă vom mai aduce încă pe atâta cerneală."

18|110|Spune: "Eu nu sunt decât un om asemenea vouă și mi s-a dezvăluit că Dumnezeuul vostru este Dumnezeu Unul, iar cel care nădăjduiește în întâlnirea cu Domnul său trebuie să săvârșească fapte bune și să nu alătore pe nimeni în închinăciunea sa către Domnul său."

19|1|Kaf. Ha. Ya. 'Ain. Sad.

19|2|Aceasta este amintirea milostiveniei Domnului tău asupra robului Său, Zaharia,

19|3|Când îl chemă pe Domnul său pe ascuns,

19|4|spuse: "Domnul meu! Oasele mi s-au înmuiat, iar capul îmi este încins de vâlvățiile cărunției. Domnul meu! Niciodată nu am fost năpăstuit când te-am chemat!

19|5|Îmi este teamă de rudele mele, după mine, căci femeia mea este stearpă.

Dăruiește-mi Tu un urmaș de la Tine!

19|6|El mă va moșteni pe mine și va moșteni neamul lui Iacob. Domnul meu! Fă-l pe placul Tău!"

19|7|"O, Zaharia! Îți vestim un fecior și numele său va fi Ioan. Nicicând nu am mai dat acest nume cuiva."

19|8|Zaharia spuse: "Domnul meu! Cum aş putea avea un fecior? Femeia mea este stearpă, iar pe mine m-au slăbit bătrâneţele."

19|9|El spuse: "Aşa va fi să fie. Domnul tău spuse: "Îmi este uşor, căci odinioară şi pe tine te-am creat pe când erai nimic."

19|10|Zaharia spuse: "Domnul meu! Dă-mi un semn!" El spuse: "Acesta este semnul tău: vreme de trei nopţi la rând nu vei vorbi oamenilor."

19|11|Atunci Zaharia ieşi din templu şi se duse la poporul său. Dumnezeu le dezvălui: "Preamăriţi dimineaţa şi seara..."

19|12|"O, Ioan! Ia Cartea cu tărie!" Noi i-am dăruit înţelepciunea, pe când era un băieţandru,

19|13|precum şi gingăşia şi neprihănirea. El se temea de Dumnezeu,

19|14|era bun cu părinţii lui şi nu era nici nestăpânit, şi nici neascultător.

19|15|Pace lui în ziua când se născu, în ziua când muri, în ziua când va fi sculat viu!

19|16|Aminteşte-o pe Maria în Carte când se retrase de la ei într-un loc de la Răsărit.

19|17|Ea puse un vâl între ea şi ai săi şi Noi i-am trimis duhul Nostru ce i se înfăţişă ca un bărbat desăvârşit.

19|18|Ea spuse: "La Milostivul caut izbăvire de tine, dacă tu te temi!"

19|19|El spuse: "Eu sunt doar trimisul Domnului tău ca să-ţi dăruiesc un fecior curat."

19|20|Ea spuse: "Cum aş putea avea un fecior când nici un om nu m-a atins, şi târfă eu nu sunt."

19|21|El spuse: "Aşa va fi să fie. Domnul tău spuse: "Aceasta Îmi este uşor. Vom face din el un semn pentru oameni ca milostivenie de la Noi. Porunca este neclintită."

19|22|Ea rămase grea şi se retrase într-un loc îndepărtat.

19|23|Durerile facerii o cuprinseseră la rădăcina unui curmal. Ea spuse: "Vai mie! Ce bine ar fi fost de-aş fi murit înainte şi acum aş fi fost de mult uitată!"

19|24|De la picioare însă, fu strigată: "Nu te mâhni! Domnul tău a făcut să ţâşnească un izvor la picioarele tale.

19|25|Scutură către tine curmalul! El va face să cadă asupra ta curmale coapte.

19|26|Mănâncă, bea şi limpezeşte-ţi ochii! Când vei vedea vreun om, spune-i: "Am jurat Milostivului un post aşa că nu voi vorbi nimănui astăzi."

19|27|Ea se întoarce la ai săi purtându-l în braţe. Ei spuseră: "O, Maria! Ai făcut ceva neobişnuit!

19|28|O, soră a lui Aaron! Tatăl tău nu a fost un om rău şi mama ta nu a fost o târfă."

19|29|Ea le făcu semn către el, însă ei spuseră atunci: "Cum am putea vorbi unui copil în leagăn?"

19|30|El spuse însă: "Eu sunt robul lui Dumnezeu care mi-a dăruit Cartea şi m-a făcut profet.

19|31|El m-a binecuvântat oriunde aş fi. Mi-a poruncit rugăciunea şi milostenia cât voi trăi

19|32|şi să fiu bun cu mama mea. El nu m-a făcut nici nestăpânit, nici năpăstuit.

19|33|Pacea fie asupra mea, în ziua când m-am născut, în ziua când voi muri, în ziua când voi fi sculat viu."

19|34|Acesta este Iisus, fiul Mariei. Cuvântul Adevărului de care ei se îndoiesc încă!

19|35|Nu se cade lui Dumnezeu să-şi ia un fiu. Mărire Lui! Când hotărăşte un lucru, El îi spune: "Fii!", şi el este.

19|36|"Dumnezeu este Domnul meu şi Domnul vostru. Lui închinaţi-vă! Aceasta este o Cale Dreaptă!"

19|37|Alianţele se ceartă între ele. Vai celor care tăgăduiesc de locul mărturiei dintr-o zi cumplită!

19|38|Ascultă-i şi priveşte-i în Ziua când vor veni la Noi. Cei nedrepţi se află astăzi într-o rătăcire vădită.

19|39|Previne-i asupra Zilei tânguirii în care va fi împlinită Porunca, însă ei sunt nepăsători şi nu cred.

19|40|Noi moştenim pământul şi pe cei de pe el, ce la Noi vor fi întorşi.

19|41|Aminteşte-l pe Abraham în Carte. A fost un drept şi un profet.

19|42|El spuse tatălui său: "O, tată! De ce te închini la ceea ce nu aude și nu vede și de nici un folos nu îți este?"

19|43|O, tată! Mie mi-a venit o știință ce ție nu ți-a venit. Urmează-mă, căci eu te voi călăuzi pe o Cale Netedă.

19|44|O, tată! Nu te închina Diavolului, căci Diavolul împotriva Milostivului s-a răzvrătit.

19|45|O, tată! Îmi este teamă că o osândă de la Milostivul o să te lovească și vei fi Diavolului sprijin."

19|46|El spuse: "O, Abraham! Îți este silă de dumnezeii mei? Dacă nu te potolești, te voi omorî cu pietre. Părăsește-mă pentru o vreme!"

19|47|Abraham spuse: "Pace ție! Voi cere Domnului meu iertarea ta, căci El este Binevoitor cu mine.

19|48|Eu mă rup de voi și de ceea ce chemați în locul lui Dumnezeu. Eu pe Domnul meu îl chem. Poate nu voi fi năpăstuit, rugându-mă Domnului meu!"

19|49|Când Abraham s-a rupt de ei și de cei cărora se închinau în locul lui Dumnezeu, Noi i i-am dăruit atunci pe Isaac și Iacob, și am făcut din fiecare un profet.

19|50|Noi le-am dăruit din milostivenia Noastră și le-am rânduit o limbă măreață a adevărului.

19|51|Amintește-l pe Moise în Carte! El a fost curat ca trimis, ca profet.

19|52|Noi l-am chemat pe coasta dreaptă a Muntelui și ni l-am apropiat ca om de încredere.

19|53|Noi i l-am dăruit prin milostivenia Noastră, ca profet, pe fratele său, Aaron.

19|54|Amintește-l pe Ismail în Carte! El a fost sincer în făgăduiala sa ca trimis, ca profet.

19|55|El porunci alor săi rugăciunea și milostenia și Domnul său a fost mulțumit de el.

19|56|Amintește-l pe Idris în Carte! El a fost un drept, un profet.

19|57|Și Noi l-am ridicat la loc înalt.

19|58|Aceștia sunt cei pe care Dumnezeu i-a copleșit cu harul Său dintre profeții coborâtori din Adam; dintre cei pe care i-am purtat cu Noe; dintre cei coborâți din Abraham și Israel; dintre cei pe care i-am ales. Ei se prosternau plângând, când versetele Milostivului le erau recitate.

19|59|Urmașii ce-au venit după ei au părăsit rugăciunea, urmându-și poftetele. Ei vor cunoaște deznădejdea.

19|60|Cei care se căiesc însă, cei care cred și săvârșesc fapte bune, aceștia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți cu nimic.

19|61|Grădinile Edenului sunt făgăduite de Milostiv robilor Săi care cred în Taină. Făgăduiala Sa se va împlini curând.

19|62|Ei, acolo, nu vor auzi nici o deșărtăciune, ci numai "Pace!" și vor avea îngrijire dimineața și seara.

19|63|Acesta este Raiul pe care-l dăm moștenire robilor Noștri ce se tem.

19|64|Noi nu coborâm decât din porunca Domnului tău. Ale Lui sunt cele dinaintea noastră, și cele din urma noastră, și cele dintre ele. Domnul tău nu dă nimic uitării.

19|65|Închină-te Domnului cerurilor și al pământului și al celor care se află între ele. Fii stăruitor în închinarea către El. Cunoști pe cineva ce poartă un același nume?

19|66|Omul spune: "Voi fi scos viu după ce voi fi murit?"

19|67|Nu-și amintește oare omul că Noi l-am creat odinioară pe când era nimic?

19|68|Pe Domnul tău! ÎI vom strânge pe ei și pe diavoli laolaltă și-i vom face să se înfățișeze în genunchi în jurul Gheenei.

19|69|Din fiecare obște îi vom scoate apoi pe cei care au fost cei mai potrivnici Milostivului,

19|70|căci Noi îi cunoaștem pe cei vrednici de ars de acolo,

19|71|căci hotărârea Domnului tău este de neclintit.

19|72|Noi îi vom mântui pe cei care se temeau și-i vom lăsa pe nedrepti îngenunchiați.

19|73|Când versetele Noastre le sunt recitate ca dovezi vădite, cei care tăgăduiesc spun credincioșilor: "Care dintre cele două obști are un loc mai bun și o adunare mai frumoasă?"

19|74|Câte leaturi n-am făcut să piară înaintea lor mult mai frumoase, aparent, în avuturi?

19|75|Spune: "Milostivul să lungească puțin răgazul celor aflați în rătăcire până ce își vor da seama, fie de osândă, fie de Ceasul cu care sunt amenințați! Și atunci vor ști cine este în locul cel mai rău și cine are oștirea cea mai slabă."

19|76|Dumnezeu sporește călăuzirea celor călăuziți, iar faptele bune, nepieritoare, vor avea înaintea Domnului tău mai bună răsplă și mai bună întoarcere.

19|77|L-ai văzut pe cel care tăgăduiește semnele Noastre? El spune: "Mi se vor da averi și copii."

19|78|Oare el cunoaște Taina ori a încheiat vreun legământ cu Milostivul?

19|79|Ba nu! Noi scriem ceea ce spune și îi vom prelungi osânda.

19|80|Noi moștenim ceea ce spune și singur la Noi va veni.

19|81|Ei și-au luat dumnezei în locul lui Dumnezeu ca să le fie lor sprijin.

19|82|Ba nu! Ei se leapădă de închinăciunea lor și le vor sta împotriva.

19|83|Nu vezi că am trimis diavoli tăgăduitorilor care îi îndeamnă la rău?

19|84|Nu te pripăsi asupra lor, căci le numărăm deja zilele.

19|85|În Ziua când îi vom aduna ca oaspeți de onoare pe cei care se tem de Milostivul,

19|86|îi vom mîna pe nelegiuitori către Gheena, precum sunt mînate vitele la adăpătoare.

19|87|Numai cei care au încheiat legământul cu Milostivul vor avea parte de milostivenie.

19|88|Ei au spus: "Milostivul și-a luat un fiu!"

19|89|Voi faceți un lucru ce nu se cade!

19|90|Aproape că cerurile se despică la acest cuvânt, că pămîntul se crapă și munții se năruie!

19|91|Ei i-au dat Milostivului un fiu!

19|92|Nu se cade ca Milostivul să-și ia fii!

19|93|Toți cei care sunt în ceruri și pe pămînt vin către Milostivul ca robi umili.

19|94|El i-a numărat. El i-a socotit bine.

19|95|Toți vor veni la El, unul câte unul, în Ziua Învierii.

19|96|Milostivul dăruie iubirea Sa celor care au crezut și au săvârșit fapte bune.

19|97|Noi am făcut Coranul lesne de înțeles în limba ta, ca tu să dai vestea cea bună celor care se tem de Dumnezeu și ca să previi un popor dușmănos.

19|98|Câte leături n-am nimicit înaintea lor! Vezi tu pe vreunul rămas în viață? Auzi măcar un murmur ușor?

20|1|Ta. Ha.

20|2|Noi nu am pogorât asupra ta Coranul ca să te năpăstuim,

20|3|ci ca amintire pentru cel cu frică,

20|4|ca pogorîre de la Cel ce a creat pămîntul și cerurile prea înalte.

20|5|Milostivul pe Tronul Său șade.

20|6|Ale Lui sunt cele din ceruri, cele de pe pămînt, cele dintre cer și pămînt și cele de sub țărână.

20|7|Dacă vorbești răspicat, El cunoaște taina chiar de este bine ascunsă.

20|8|Dumnezeu! Nu este dumnezeu afară de El. Ale Lui sunt cele mai frumoase nume!

20|9|Spusa despre Moise a venit la tine?

20|10|El văzu un foc și spune alor săi: "Stați aici! Am zărit un foc. Poate vă voi aduce un tăciune ori voi afla la foc o călăuzire?"

20|11|Când s-a apropiat, a fost strigat: "O, Moise!

20|12|Eu sunt Domnul tău! Leapădă-ți sandalelele căci tu ești în Tova, valea sfântă.

20|13|Eu te-am ales! Ascultă ce ți se dezvăluie:

20|14|Eu sunt Dumnezeu! Nu este dumnezeu afară de Mine. Mie închină-te! Săvârșește-ți rugăciunea întru amintirea Mea!

20|15|Ceasul vine – de-abia îl mai ascund – ca fiecăruia suflet să fie răsplătit pentru ceea ce s-a străduit.

20|16|Să nu te abată cel care nu crede și-și urmează poftetele sale, căci astfel vei pieri.

20|17|Ce este acela din mîna ta dreaptă, Moise?"

20|18|El spuse: "Este toiagul pe care mă sprijin și cu care scutur frunze oilor mele, și-i mai dau și alte întrebuințări."

20|19|Dumnezeu spuse: "Aruncă-l Moise!"
20|20|El îl aruncă și iată-l un șarpe iute târător.
20|21|Dumnezeu spuse: "Prinde-l! Să nu-ți fie frică, căci îl vom întoarce la înfățișarea lui dintâi.
20|22|Pune-ți mâna la subțioară, o vei scoate albă, fără betesug. Acesta este un alt semn
20|23|ca să-ți arătăm din semnele Noastre mari.
20|24|Du-te la Faraon, căci este un ticălos!"
20|25|Moise spuse: "Domnul meu! Lărgeste-mi pieptul!
20|26|Înlesnește-mi sarcina,
20|27|dezleagă-mi nodul limbii
20|28|ca ei să înțeleagă spusa mea.
20|29|Dă-mi un sfetnic dintrei ai mei,
20|30|pe Aaron, fratele meu!
20|31|Întărește-mi cu el spatele,
20|32|alătură-l sarcinii mele
20|33|ca să Te preamărim mult,
20|34|ca să Te amintim mult.
20|35|Tu ești Cel ce ne vede!"
20|36|Dumnezeu spuse: "O, Moise! Ruga ți s-a împlinit.
20|37|Noi ți-am arătat bunăvoință și altă dată,
20|38|când i-am dezvăluit mamei tale ceea ce i-am dezvăluit:
20|39|"Aruncă-l într-un cufăraș, apoi aruncă cufărașul în fluviu, ca fluviul să-l arunce pe mal și ca un vrăjmaș de-al Meu, care este și vrăjmaș de-al lui, să-l ia." Eu am trimis asupra ta dragoste ca tu să fii crescut sub ochii Mei.
20|40|Sora ta, trecând pe acolo, spuse: "V-aș putea îndruma la cineva care-l va îngriji?" Noi te-am înapoiat la mama ta ca ochii ei să se limpezească și să nu se mai mănhească. Apoi ai omorât un suflet, însă Noi te-am mântuit de mânărire și te-am pus apoi la alte încercări. Ai stat apoi ani de zile la poporul din Madian. Și apoi ai venit adus de soartă, o, Moise!
20|41|Eu te-am ales pentru Mine însumi.
20|42|Plecați, tu și fratele tău, cu semnele Mele și nu neglijați amintirea Mea.
20|43|Mergeți la Faraon, căci este un ticălos!
20|44|Spuneți-i vorbe cuviincioase. Poate își va aminti ori poate se va sfii!
20|45|Amândoi spuseră: "Domnul nostru, ne este frică că se va obrăznicii asupra noastră ori că va fi un despot."
20|46|Dumnezeu spuse: "Să nu vă fie frică, căci Eu sunt cu voi, aud și văd.
20|47|Mergeți la el și spuneți-i: "Noi suntem trimiși ai Domnului tău. Lasă-i să plece cu noi pe fiii lui Israel, nu-i mai chinui. Noi venim la tine cu un semn de la Domnul tău. Pace celui ce urmează călăuzirea!
20|48|El ne-a dezvăluit că va cădea osândă asupra celor care hulesc și întorc spatele."
20|49|Faraon spuse: "Cine este Domnul vostru, Moise?"
20|50|El spuse: "Domnul nostru este Cel ce a dat fiecărui lucru făptura sa și apoi l-a călăuzit."
20|51|Faraon spuse: "Care a fost soarta leaturilor dintâi?"
20|52|Moise spuse: "Știința despre ele este la Domnul meu, într-o Carte. Domnul meu nu se rătăcește și nu uită."
20|53|El este Cel ce v-a făcut vouă pământul leagăn și v-a tăiat vouă pe el drumuri. El a trimis din ceruri apă cu care facem să răsară ierburi de tot soiul.
20|54|Mâncați și pașteți dobitoacele! Întru aceasta sunt semne pentru cei dăruiti cu minte.
20|55|Din pământ v-am creat și în el vă întoarcem, și din el vă vom mai scoate odată.
20|56|Noi i-am arătat toate semnele Noastre, însă el a hulit și le-a respins."
20|57|El spuse: "O, Moise! Ai venit la noi să ne alungi de pe pământul nostru cu vraja ta?
20|58|Noi o să-ți venim cu o vrajă pe măsură. Hotărăște între noi și între tine o întâlnire ce nu o vom încălca nici noi și nici tu – loc deopotrivă tuturor."
20|59|Moise spuse: "Întâlnirea voastră este hotărâtă pentru ziua de sărbătoare când oamenii se vor strânge dis-de-dimineată."
20|60|Faraon plecă și-și strânse vicleșugul, apoi veni.
20|61|Moise le spuse: "Vai vouă! Nu născociți minciuni asupra lui Dumnezeu, căci

vă va stârpi cu o osândă. Cel care născocеște este pierdut!"

20|62|Ei discutară despre treaba lor împreună, și ținură sfat în taină.

20|63|Ei spuseră: "Acești doi vrăjitori vor să vă izgonească de pe pământul vostru cu vraja lor și să vă nimicească obiceiul vostru cel desăvârșit.

20|64|Strângeți-vă vicleșugul, apoi veniți în rânduri! Cel care va ieși astăzi deasupra, va fi câștigător."

20|65|Ei spuseră: "O, Moise, arunci tu ori noi suntem cei dintâi care aruncă?"

20|66|El spuse: "Nu! Aruncați voi!" I se păru atunci sub vraja lor că funiile și toiégele lor aleargă.

20|67|Și lui Moise i se făcu frică în sufletul lui.

20|68|Noi îi spuserăm: "Nu-ți fie frică! Tu vei fi deasupra!"

20|69|Aruncă ce este în dreapta ta și va înghiți ceea ce ei au făcut, căci ceea ce au făcut este numai un vicleșug de vrăjitor. Ori de unde ar veni, vrăjitorul nu câștigă."

20|70|Vrăjitorii s-au prosternat și au spus: "Credem în Domnul lui Aaron și al lui Moise."

20|71|Faraon spuse: "Voi ați crezut în El înainte ca eu să vă dau îngăduința, căci El este mai marele vostru care v-a învățat vrăjitoria. Voi pune să vi se taie mâinile și picioarele în curmeziș, apoi veți fi răstigniți pe trunchiuri de curmali. Veți ști atunci care dintre noi este mai aprig și mai necurmat în osândă."

20|72|Ei spuseră: "Noi nu te putem pune înaintea dovezilor vădite pe care ni le-a adus și nici înaintea Celui ce ne-a creat. Hotărăște ceea ce ai de hotărât, căci tu hotărăști numai în Viața de Acum.

20|73|Noi credem în Domnul nostru ca El să ne ierte nouă greșelile noastre și vrăjile la care tu ne-ai silit." Dumnezeu este Bun și Veșnic!

20|74|Cel care vine la Domnul său ca un nelegiuit va avea parte de Gheena în care nici nu va muri, și nici nu va trăi.

20|75|Cei care vin la El, ca niște credincioși care au săvârșit fapte bune, aceia vor avea cele mai înalte trepte:

20|76|Grădinile Edenului pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Aceasta este răsplata celui ce se curăță.

20|77|Noi i-am dezvăluit lui Moise: "Pleacă la noapte cu robii Mei. Despică-le drum prin mare, un drum zvântat. Să nu-ți fie frică de urmăritori! Să nu te temi!"

20|78|Faraon îi urmări cu oștile sale, însă îi învălui ceea ce-i învălui din mare,

20|79|căci Faraon și-a rătăcit poporul și nu l-a călăuzit.

20|80|O, fii ai lui Israel! Noi v-am mântuit de vrăjmașul vostru și v-am dat întâlnire pe Coasta dreaptă a Muntelui. Am pogorât apoi asupra voastră mana și prepelițele:

20|81|"Mâncați din bunătățile cu care v-am înzestrat și nu vă ticăloșiți, căci altfel mânia Mea se va abate asupra voastră. Cel asupra căruia se abate mânia mea se va prăbuși în prăpastie.

20|82|Eu sunt Mult-iertătorul celui ce se căiește, celui ce crede, celui ce săvârșește fapte bune și este bine călăuzit."

20|83|"O, Moise! De ce te-a grăbit să te îndepărtezi de poporul tău?"

20|84|El spuse: "Ei sunt pe urmele mele. Domnul meu! Eu m-am grăbit către Tine spre a-ți fi pe plac."

20|85|Dumnezeu spuse: "În urma ta am pus poporul tău la încercare, iar Samiri l-a rătăcit."

20|86|Moise se întoarse la poporul său, mânios și mâhnit. El spuse: "O, popor al meu! Domnul vostru nu v-a făcut o frumoasă făgăduială? Legământul vi s-a părut prea lung? Ori ați dori să se abată asupra voastră mânia Domnului vostru, căci v-ați încălcat făgăduiala față de mine?"

20|87|Ei spuseră: "Noi nu am încălcat făgăduiala făcută Ție cu de la noi putere, ci am fost încărcăți cu poveri de podoabe ale poporului. Noi le-am aruncat și așa s-a lepădat de ele și Samiri."

20|88|El le-a scos apoi un vițel ca un chip care mugea. Ei spuseră atunci: "Acesta este dumnezeul vostru și dumnezeul lui Moise care a uitat!"

20|89|Ei nu vedeau că nu le răspundea și nici nu-i păgubea și nici nu le folosea?

20|90|Aaron le spusese mai înainte: "O, popor al meu! Ați fost puși la încercare prin el. Domnul vostru este Milostivul. Urmați-mă și dați ascultare poruncii

mele."

20|91|Ei spuseră: "Nu vom înceta să ne închinăm lui până când nu se va întoarce Moise la noi."

20|92|Moise spuse: "O, Aaron! Ce te-a împiedicat când i-ai văzut rătăcindu-se să mă fi urmat? Tu mi-ai nesocotit porunca."

20|94|El spuse: "O, fiu al mamei mele! Nu mă apuca nici de barbă și nici de cap. M-am temut că îmi vei spune: "Tu i-ai dezbinat pe fiii lui Israel și nu ai luat în seamă cuvântul meu."

20|95|Moise spuse: "Ce ai de spus, Samiri?"

20|96|Acesta spuse: "Eu am văzut ceea ce ei nu au văzut. Am luat o mână de țărână de pe urma trimisului și am aruncat-o. Așa mi-a dat ghes sufletul meu."

20|97|Moise spuse: "Pleacă! Și în viață îți este dat să spui: 'Nu mă atingeți! Și vei avea o întâlnire pe care nu o vei încălca. Uită-te la dumnezeul tău căruia i te-ai închinat, noi îl vom arde și-i vom împrăști rămașițele în mare!'"

20|98|Dumnezeul vostru este Dumnezeu, Unul. Nu este dumnezeu afară de El! El cuprinde fiecru lucru întru știință.

20|99|Noi îți povestim din istoriile ce s-au petrecut înainte și Noi îți aducem o amintire de la Noi.

20|100|Cei care se întorc vor căra o povară grea în Ziua Învierii, pe care o vor purta de-a pururi. Urâtă povară pentru Ziua Învierii, pentru Ziua când se va sufla în trâmbiță! În Ziua aceea îi vom aduna pe nelegiuții cum sunt cei cu ochii albaștri,

20|103|iar ei își vor șopti unii altor: "N-ați stat decât zece zile!"

20|104|Noi știm prea bine ce vor spune, iar unul dintre ei cu o purtare pilduitoare va spune: "Voi n-ați stat decât o zi!"

20|105|Ei se vor întreba despre munți. Spune: "Domnul meu îi va face fărâme și va lăsa în urma lor un șes neted

20|107|în care nu vei vedea nici văluriri și nici adâncituri."

20|108|În Ziua aceea, ei îl vor urma pe cel care îi va chema. Glasurile se vor potoli înaintea Milostivului și nu vei auzi decât un murmur ușor.

20|109|În Ziua aceea, mijlocirea nu-i va sluji decât celui căruia Milostivul îi îngăduie și a cărui spusă îi face plăcere.

20|110|El știe ceea ce se afla înaintea și înapoia lor, însă ei nu-L pot cuprinde pe El întru știință.

20|111|Fețele se vor smeri înaintea Celui viu, a Celui ce este. Cel care poartă o nedreptate va fi pierdut,

20|112|însă cel care a săvârșit fapte bune, credincios fiind, nu are a se teme nici de nedreptate, nici de mistuire.

20|113|Noi am pogorât astfel un Coran arab în care am pus și amenințări. Poate se vor teme ori poate le va fi împrăștiată amintirea!

20|114|Înălțare lui Dumnezeu, Regele, Adevărul! Nu te pripi cu Coranul înainte ca dezvăluirea lui să se împlinească. Spune: "Domnul meu! Înmulțește-mi știința!"

20|115|Odinioară am încheiat un legământ cu Adam, însă el l-a uitat și nu am aflat la el nici o tărie.

20|116|Când le-am spus îngerilor: "Prosternați-vă înaintea lui Adam", ei se prosternară în afară de Iblis care a refuzat.

20|117|Noi am spus: "O, Adam! Acesta îți este vrăjmaș ție și soției tale. Să nu vă izgonească din Grădină, căci veți fi năpăstuiți.

20|118|Aici nu-ți va fi foame și nu vei fi nici gol.

20|119|Nu-ți va fi sete și nu vei suferi de arșiță."

20|120|Diavolul îl ispiti spunând: "O, Adame! Îți voi arăta Copacul nemuririi și-al unei împărății nepieritoare!"

20|121|Amândoi mâncară și-și văzură goliciunea și atunci se apucară să înșire pe ei frunze din grădină. Adam l-a nesocotit pe Domnul său, și astfel se rătăci.

20|122|Domnul său l-a ales, apoi se întoarse la el și-l călăuzi.

20|123|El spuse: "Coborâți amândoi din grădină, și vrăjmași unul altuia să fiți! De la Mine vă va veni o călăuzire, și cine va urma călăuzirea Mea nu se va rătăci și nu va fi năpăstuit.

20|124|Cine se va împotrivi însă amintirii Mele va avea un trai mohorât, apoi orb îl vom înfățișa în Ziua Învierii."

20|125|El va spune: "Domnul meu! De ce m-ai înfățișat aici orb, căci înainte vedeam limpede?"

20|126|Dumnezeu va spune: "Precum tu ai uitat semnele Noastre după ce au ajuns la tine, tot așa vei fi dat și tu uitării astăzi."

20|127|Așa îl răsplătim pe cel necumpătat ce tăgăduiește semnele Domnului său. Osânda de Apoi este mult mai de temut și va dura o veșnicie.

20|128|Ei nu-și dau seama câte leaturi am nimicit înaintea lor, prin ale căror locuințe ei umblă acum! Întru aceasta sunt semne pentru cei dăruți cu minte.

20|129|Dacă un Cuvânt de la Domnul tău, nu va veni înaintea de această Zi, osânda va fi fără tăgadă la soroc.

20|130|Rabdă ceea ce spun. Preamărește-L pe Domnul tău cu laude înaintea de răsăritul soarelui și înaintea de asfințitul lui, și la vreme de noapte, preamărește-L și la capetele zilei. Poate Îi vei fi pe plac!

20|131|Nu-ți lungi privirile asupra bucuriilor trecătoare pe care Noi le dăruim unora dintre ei, căci ele sunt numai o floare a Vieții de Acum, făcută să-i punem la încercare. Zestrea de la Domnul tău este mai bună și durează o vecie.

20|132|Poruncește alor tăi să se roage și stăruie tu însuși în rugăciune. Noi nu-ți cerem zestre, ba Noi te înzestrăm pe tine. Sfârșitul (fericit) va fi al celor temători.

20|133|Ei au spus: "Dacă ne-ar aduce măcar un semn de la Domnul său!" Dovada de netăgăduit din întâile Scripturi nu a ajuns și la ei?

20|134|Dacă i-am fi nimicit cu o osândă înaintea lui, ar fi spus: "Domnul nostru! Dacă ne-ai fi trimis un trimis, am fi urmat semnele Tale înainte de a fi umiliți și batjocoriți."

20|135|Spune: "Fiecare așteaptă. Așteptați, așadar! Curând veți ști cine sunt cei de pe Calea cea Netedă și cine este bine călăuzit."

21|1|Judecarea oamenilor se apropie, însă ei, în nepăsarea lor, întorc spatele.

21|2|Nici o nouă amintire nu le vine de la Domnul lor, fără ca ei să nu o asculte în batjocură.

21|3|Inimile lor se desfată, atunci când nedreptii țin sfaturi: "Oare aceasta nu este un om asemenea vouă? Vă veți lăsa prinși de vrajă, atunci când vedeți limpede?"

21|4|El spuse: "Domnul meu cunoaște tot cuvântul din cer și de pe pământ. El este Auzitorul, Știutorul."

21|5|Ei spun: "Ba că sunt niște vedenii încâlcite, ba că el le-a născocit, ba că este un poet! Să ne aducă un semn precum le-a fost trimis celor dintâi!"

21|6|Nici o cetate din cele pe care le-am nimicit înaintea lor nu a crezut. Ei vor crede, oare?

21|7|Noi nu am trimis înaintea ta decât bărbați cărora Noi ne-am dezvăluit. Întrebați-i pe oamenii Amintirii, dacă voi nu știți.

21|8|Noi nu le-am făcut trupuri care să nu mănânce bucate și care să fie nemuritoare.

21|9|Noi am adevărit făgăduiala ce le-a fost făcută. Noi i-am mântuit pe ei și pe cine am voit și i-am nimicit pe cei necumpătați.

21|10|Noi v-am pogorât vouă o Carte pentru a vă aduce aminte. Nu pricepeți, oare?

21|11|Câte cetăți nedrepte n-am sfărâmat! Și după nimicirea lor un alt popor am creat.

21|12|Când simturgia Noastră, ei fug de ea.

21|13|"Nu fugiți! Întoarceți-vă la ceea din care v-ați îndestulat, la locuințele voastre. Poate veți fi întrebați!"

21|14|Ei spun: "Vai nouă, căci am fost nedrepti!"

21|15|Și strigătul lor nu s-a curmat până când nu i-am făcut ca o secerătură, vlăguți.

21|16|Noi n-am creat cerul, pământul și ceea ce se află între ele în joacă.

21|17|Dacă am fi vrut să ne luăm un joc, l-am fi luat de la Noi, dacă am fi făcut-o.

21|18|Ba nu! Noi aruncăm Adevărul asupra deșertăciunii și îi zdrobim capul și astfel ea dispăre. Vai vouă pentru ceea ce născociți!

21|19|Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ. Cei din preajma Lui nu sunt atât de îngâmfați ca să nu I se închine și nici nu îi prinde osteneala.

21|20|Ei îl preamăresc noapte și zi și nu lăncezesc.

21|21|Și-au luat ei de pe pământ dumnezei ce pot scula morții?

21|22|Dacă ar fi și alți dumnezei afară de Dumnezeu în ceruri și pe pământ, acestea ar fi atunci cuprinse de stricăciune. Mărire lui Dumnezeu, Domnul Tronului, deasupra a ceea ce ei născocesc!

21|23|El nu va fi întrebat de ceea ce face, însă ei vor fi întrebați.
21|24|Și-au luat alți dumnezei în locul Lui? Spune: "Aduceți dovada! Aceasta este amintire pentru cei care sunt cu mine și amintire pentru cei dinaintea mea." Cei mai mulți dintre ei, necunoscând însă Adevărul, îi sunt potrivnici.
21|25|Noi n-am trimis înaintea ta nici un trimis căruia să nu i-o fi dezvăluit: "Nu este dumnezeu afară de Mine. Mie închinați-vă!"
21|26|Ei au spus: "Milostivul și-a luat fiii!" Mărire Lui! Ei sunt numai robi cinstiți
21|27|ce nu îi ies din Cuvânt și după porunca Lui trudes.
21|28|El știe ce este înaintea lor și ce este înapoia lor. Ei nu mijlocesc decât pentru cei de care Dumnezeu este mulțumit și sunt pătrunși de teamă.
21|29|Noi îi răsplătim cu Gheena pe cei, dintre ei, care spun: "Eu sunt dumnezeu în locul Lui!" Așa îi răsplătim pe nedrepti.
21|30|Cei care tăgăduiesc nu au văzut că cerurile și pământul erau o singură bucată? Noi le-am despicat apoi și din apă am creat tot ce este viu. Nu cred ei, oare?
21|31|Noi am pus pe pământ munți ca stâlpii ca să nu se clatine cu ei. Noi printre ei am tăiat văi adânci asemenea drumurilor. Poate se vor lăsa călăuziți!
21|32|Noi am făcut cerul ca acoperiș trainic. Ei sunt însă potrivnici semnelor Sale!
21|33|El este Cel ce a creat noaptea și ziua, soarele și luna; fiecare înotând într-un cerc.
21|34|Noi nu am dat niciunui om înaintea ta nemurirea. Tu vei muri, pe când ei vor fi nemuritori?
21|35|Fiece suflet va gusta moartea. Veți fi puși la încercare cu răul și cu binele, în chip de ispită, și apoi către Noi veți fi întorși.
21|36|Când cei care tăgăduiesc te văd, te iau numai în zeflema: "Aceasta este cel care îi amintește pe dumnezeii voștri?" Ei nu cred în amintirea Milostivului.
21|37|Omul a fost creat din pripeală. Vă voi arăta semnele Mele, însă nu-mi cereți să mă pripească.
21|38|Ei spun: "Pe când această făgăduială, dacă spuneți adevărul?"
21|39|Dacă cei care tăgăduiesc ar cunoaște clipa când nu-și vor putea feri nici chipurile și nici spatele de foc, când nu vor mai fi ajutați...
21|40|Ba nu! Va veni deodată asupra lor și îi va tulbura. Ei nu i se vor putea împotrivi și nici nu vor fi păsuiți.
21|41|Trimișii dinaintea ta au fost batjocoriți, însă pe zeflemitori i-a înconjurat ceea ce batjocoreau.
21|42|Spune: "Cine vă va ocroti, noapte și zi, de cel Milostiv?" Ei față de amintirea Domnului lor sunt însă potrivnici.
21|43|Ei au afară de Noi alți dumnezei care-i opresc? Aceștia nu se pot ajuta pe ei înșiși și Nouă nu Ni se pot împotrivi.
21|44|Noi dăruim bucurii vremelnice lor și taților lor oricât li s-ar lungi viața. Ei nu văd că Noi am intrat în ținuturile necredincioase ca să le micșorăm întinderea? Sunt ei oare învingători?
21|45|Spune: "Eu nu vă previn decât din Dezvăluire, însă surzii nu aud chemarea când sunt preveniți."
21|46|Dacă o adiere a osândeii Domnului tău îi atinge, ei spun: "Vai nouă, căci am fost nedrepti!"
21|47|Noi vom pune cântare drepte în Ziua Învierii. Nici un suflet nu va fi nedreptățit cu vreun lucru, chiar dacă are greutatea unui bob de muștar, îl vom aduce. Noi suntem de ajuns să facem socotelile.
21|48|Noi am dăruit Legea lui Moise și lui Aaron ca lumină și amintire celor temători,
21|49|celor care se tem de Domnul lor în Taină și celor pătrunși de frica Ceasului.
21|50|Aceasta este o amintire bincuvântată pe care am pogorât-o, iar voi vă veți lepăda de ea?
21|51|Noi am dăruit odinioară cunoașterea lui Abraham. Noi l-am cunoscut.
21|52|El spuse tatălui său și poporului său: "Ce sunt aceste chipuri înaintea cărora stați?"
21|53|Ei au spus: "Noi i-am aflat pe tații noștri lor închinându-se."
21|54|El spuse: "Și voi și tații voștri sunteți într-o rătăcire vădită."
21|55|Ei au spus: "Tu ai venit la noi cu Adevărul ori ești dintre cei care își

bat joc?"

21|56|El spuse: "Nu! Domnul vostru este Domnul cerurilor și al pământului. El le-a creat, și eu Lui îi sunt dintre martori.

21|57|Pe Dumnezeu! Voi vicleni asupra idolilor voștri, de cum veți întoarce spatele."

21|58|El îi va face fărâme pe toți în afară de mai marele lor. Poate se vor întoarce la el!

21|59|Ei au spus: "Cel care a făcut aceasta cu dumnezeii noștri este dintre nedrepti!"

21|60|Ei au spus: "Noi am auzit un tânăr care-i amintea, i se spune Abraham."

21|61|Ei au spus: "Aduceți-l înaintea ochilor oamenilor, căci poate vor depune mărturie."

21|62|Ei su spus: "Tu, Abraham, ai făcut aceasta cu dumnezeii noștri?"

21|63|El spuse: "Ba mai marele lor a făcut-o. Întrebați-i, dacă pot grăi!"

21|64|Atunci și-au venit în fire și au spus: "Sunteți nedrepti!"

21|65|Apoi s-au rătăcit la cap iarăși: "Știi că aceștia nu grăiesc?"

21|66|El spuse: "Voi vă închinați, în locul lui Dumnezeu, celor care nici nu vă folosesc și nici nu vă păgubesc?"

21|67|Rușine vouă și celor cărora vă închinați în locul lui Dumnezeu! Nu pricepeți, oare?"

21|68|Ei au spus: "Ardeți-l! Ajutați-vă dumnezeii, dacă sunteți cu fapta!"

21|69|Noi am spus: "Focule, fii lui Abraham răcoare și tihnă!"

21|70|Ei au vrut să-i facă un vicleșug, însă Noi i-am rânduit printre cei prea-pierduți.

21|71|Noi l-am mântuit, ca și pe Lot, ducându-l în ținutul ce l-am binecuvântat pentru toate lumile.

21|72|Noi i i-am dăruit, prinos al credinței, pe Isaac și Iacob și pe amândoi i-am rânduit între cei drepti.

21|73|Noi i-am făcut căpetenii ca să călăuzească după porunca Noastră. Noi le-am dezvăluit făptuirea binelui, săvârșirea rugăciunii și datul milosteniei. Și ei ne-au fost închinători nouă.

21|74|Noi i-am dăruit lui Lot înțelepciunea și știința. Noi l-am mântuit din cetatea ce făptuia spurcăciuni. Ei erau un popor rău, stricat.

21|75|Noi l-am înconjurat cu milostivenia Noastră, căci el a fost dintre cei drepti.

21|76|Și Noe! Când ne-a chemat, i-am răspuns și l-am mântuit pe el și pe ai lui de necazul cel mare.

21|77|Noi l-am mântuit de poporul ce socotea semnele Noastre minciuni. Era un popor rău și Noi l-am înecat cu totul.

21|78|Și David, și Solomon! Pe când judecau asupra ogorului pe care oile poporului năvăliseră pe înnoptat, Noi am fost martori la judecarea lor.

21|79|Noi l-am făcut pe Solomon să înțeleagă. Noi le-am dăruit amândurora înțelepciunea și știința. Noi am silit munții și zburătoarele să se alăture lui David în a Ne preamări. Noi suntem Cei care au făcut-o.

21|80|Noi l-am învățat, pentru voi, să vă facă platoșe ca să vă apărați de urgia voastră. Sunteți mulțumitori, oare?

21|81|Noi am supus lui Solomon vântul care la porunca lui suflă ca o furtună asupra pământului pe care l-am binecuvântat. Noi suntem Cei care știu!

21|82|Unii diavoli se scufundau pentru el, iar alții făceau alte treburi, în timp ce Noi vegheam asupra lor.

21|83|Și Iov! El îl chema pe Domnul său: "Nenorocirea m-a lovit, însă Tu ești Cel prea milostiv dintre milostivi!"

21|84|Noi i-am răspuns: am îndepărtat nenorocirea de la el și i i-am dat înapoi pe ai săi și încă pe atât asemenea lor ca milostivenie de la Noi și o amintire pentru închinători.

21|85|Și Ismail, și Idris, și Du-l-Kifl! Toți au fost răbdători.

21|86|Noi i-am înconjurat cu milostivenia Noastră. Ei sunt dintre cei drepti.

21|87|Și Du-n-Nun! El a plecat mânios, închipuindu-și că nu putem nimic pentru el. El striga din întunecimi: "Nu este Dumnezeu afară de Tine! Mărire Ție! Eu am fost dintre nedrepti!"

21|88|Noi i-am răspuns și l-am mântuit de mâhnire. Așa îi mântuim pe credincioși.

21|89|Și Zaharia! El îl striga pe Domnul său: "Domnul meu! Nu mă lăsa singur! Tu ești prea bunul de moștenire Dătător."

21|90|Noi i-am răspuns. Așa i l-am dăruit pe Ioan, dând soției lui puțință. Ei se grăbeau către cele bune și Ne chemau cu dragoste și teamă și Ne erau Nouă smeriți.

21|91|Și cea care și-a păstrat fecioria și Noi am suflat în ea din duhul Nostru. Și așa am făcut-o pe ea și pe fiul ei un semn pentru lumi.

21|92|Această adunare a voastră este o singură adunare. Eu sunt Domnul vostru. Mie închinați-vă!

21|93|Ei se despart unii de alții, însă toți se întorc apoi la Noi.

21|94|Cel care săvârșește fapte bune și este credincios, zelul lui nu va fi șters, căci Noi îl vom scrie.

21|95|Un blestem este asupra fiecărei cetăți pe care am nimicit-o ca ei să nu se mai întoarcă acolo

21|96|până ce nu li se va deschide lui Gog și Magog ce se vor reprezi atunci de pe fiecare înățime.

21|97|Făgăduiala cea adevărată se apropie. Privirile celor care tăgăduiesc se întepenesc: "Vai nouă că am fost nepăsători, ba am fost chiar nedrepți!"

21|98|"Voi și cei cărora vă închinați în locul lui Dumnezeu veți fi hrană pentru Gheena în care veți intra.

21|99|Dacă aceștia ar fi fost dumnezei n-ar fi intrat aici unde vor sta de-a puri și

21|100|vor avea numai gemete și nu vor auzi nimic (altceva)."

21|101|Celor cărora li s-a dat binele de la Noi dinainte, vor fi îndepărtați de aici.

21|102|Ei nu vor auzi urletul ei și vor avea de-a pururi ceea ce poftesc.

21|103|Groaza cea mare nu-i va măhni și îngerii le vor ieși în întâmpinare: "Aceasta este Ziua voastră care v-a fost făgăduită,

21|104|Ziua când vom împături cerul așa cum împătorești un sul pe care se scrie." Așa cum am dat la iveală făptura dintâi așa o vom duce înapoi. Este o făgăduială pe care o facem, o făgăduială pe care o vom împlini.

21|105|Noi am scris Psalmii întru amintire: "Robii Mei cei drepți vor moșteni pământul."

21|106|Întru aceasta este o înștiințare pentru poporul închinător.

21|107|Noi te-am trimis numai ca o milostivenie pentru lumi.

21|108|Spune: "Mi s-a dezvăluit că Dumnezeul vostru este Dumnezeu, Unul. Îi sunteți Lui supuși?

21|109|Spune-le, dacă ei întorc spatele: "Eu v-am strigat tuturor deopotrivă, însă nu știu dacă ceea ce vi s-a făgăduit este aproape ori departe.

21|110|Dumnezeu știe ceea ce este rostit tare și știe ceea ce ascundeți.

21|111|Eu nu știu! Aceasta v-ar putea fi vouă ispită și bucurie vremelnică!"

21|112|Spune: "Domnul meu! Judecă întru Adevăr! Domnul nostru este Milostivul căruia i se cere ajutorul împotriva a ceea ce nascociți."

22|1|Voi, oameni! Temeți-vă de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului va fi un lucru groaznic!

22|2|În Ziua când îl veți vedea, fiecă femeie care alăptează va uita ceea ce alăptează, fiecă femeie însărcinată își va lepăda povara. Vei vedea oamenii beți, chiar dacă nu vor fi beți. Osânda lui Dumnezeu va fi aprigă!

22|3|Acela dintre oameni care vorbește de Dumnezeu fără știință, îl urmează pe orice diavol răzvrătit

22|4|căruia i-a fost scris ca pe cel care-l urmează să-l rătăcească și să-l călăuzească către Osânda Flăcării.

22|5|Voi, oameni! Dacă aveți vreo îndoială asupra învierii să știți că Noi v-am creat din țărână, apoi dintr-o picătură de sămânță, apoi dintr-un cheag de sânge, apoi dintr-un ghemotoc cu formă și fără formă. Astfel, Noi vă lămurim. Noi statornicim în vintre ceea ce vrem până la un anumit soroc, apoi facem să vă iviți prunci, și mai apoi să ajungeți oameni în toată firea. Unul dintre voi moare, altul este dus înapoi spre cea mai ticăloasă parte a vieții, când nu mai știe nimic din ceea ce știa. Tu vezi pământul sterp însă, îndată ce trimitem asupra lui apa, se scutură, se umflă și dă la iveală toate soiurile încântătoare.

22|6|Și aceasta pentru că Dumnezeu este Adevărul, pentru că El este Cel ce învie morții, pentru că El asupra tuturor are putere.

22|7|Ceasul va veni fără nici o îndoială și Dumnezeu îi va scula pe cei din morminte.

22|8|Unii oameni vorbesc de Dumnezeu fără de știință, fără de călăuzire, fără de

carte luminoasă.

22|9|Ei o iau razna și-i rătăcesc și pe alții. Vor avea parte de rușine în Viața de Acum, iar în Ziua Învierii îi vom face să guste osânda Pârjolului:

22|10|“Aceasta este pentru ce au făptuit mâinile voastre!” Dumnezeu nu este nedrept față de robii Săi.

22|11|Unii oameni se închină lui Dumnezeu stând la o parte. Dacă îl ajunge vreun bine, atunci stă liniștit. Dacă îl ajunge vreo încercare, atunci se răsucește și pleacă, pierzând și Viața de Acum și Viața de Apoi. Aceasta este pierderea cea vădită!

22|12|El cheamă în locul lui Dumnezeu pe cei care nu-l păgubesc și nici nu-i folosesc. Aceasta este rătăcirea cea adâncă!

22|13|El îi cheamă pe cel care îi este mai mult dăunător decât folositor. Ce rău stăpân, ce rău însoțitor!

22|14|Dumnezeu lasă să intre în Grădini pe sub care curg râuri pe cei care cred și săvârșesc fapte bune. Dumnezeu face ce voiește!

22|15|Cel care își închipuie că Dumnezeu nu îl va ajuta, nici în Viața de Acum, nici în Viața de Apoi, să întindă o funie până la cer și apoi s-o taie: el va vedea dacă viclesugul lui va nimici ceea ce îl înfurie!

22|16|Noi l-am pogorât în Versete ca dovezi vădite. Dumnezeu călăuzește pe cine voiește.

22|17|Pentru cei care cred, cei care sunt evrei, sabeeni, nazareeni, magi și închinători la idoli, Dumnezeu va hotărî între ei în Ziua Învierii. Dumnezeu asupra tuturor este Martor.

22|18|Nu ai văzut oare că înaintea lui Dumnezeu se prosternează cei din ceruri și de pe pământ: soarele, luna, stelele, munții, copacii, dobitoacele și mulți dintre oameni, însă asupra multora se va împlini osânda. Pe cel care Dumnezeu îl umilește, nimeni nu-l mai cinstește. Dumnezeu face ce voiește.

22|19|Aceștia sunt doi vrăjmași ce se ceartă asupra Domnului lor. Veșminte de foc vor fi croite tăgăduitorilor și apă clocotită li se va turna în cap,

22|20|și le va topi ceea ce este în pântelele lor și pielea.

22|21|Și pentru ei vor fi buzdugane de fier:

22|22|când vor vrea să iasă din ea de durere, vor fi dați înapoi: “Gustați osânda Pârjolului”

22|23|Dumnezeu îi va lăsa să intre pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune în Grădini pe sub care curg râuri, unde vor fi împodobiți cu brățări de aur și cu mărgăritare, iar veșmintele le vor fi de mătase.

22|24|Ei au fost călăuziți către Cuvântul cel Bun. Ei au fost călăuziți pe Calea celui Lăudat.

22|25|Celor care tăgăduiesc, celor care îndepărtează oamenii de la calea lui Dumnezeu și de la Moscheea sfântă pe care am făcut-o oamenilor, fie el stătător locului, fie el umblător cu cortul, celui ce vrea s-o pângărească cu nelegiuirea, le vom da să guste o dureroasă osândă.

22|26|Noi i-am hotărât lui Abraham locul pentru Casă: “Nu-Mi alătura pe nimeni! Curăță-Mi Casa pentru cei care dau ocol, pentru cei care stau în picioare, pentru cei care îngenunche și pentru cei care se prosternează.

22|27|Cheamă-i pe oameni la pelerinaj. Ei vor veni la tine, pe jos ori pe cămile felurite din orice adâncă văgăună,

22|28|ca să mărturisească binefacerile ce le-au fost dăruite, ca să amintească numele lui Dumnezeu în zilele hotărâte. Și din dobitoacele ce v-au fost dăruite – mâncați voi și hrăniți-l și pe năpăstuitul sărac! –

22|29|să pună capăt opreliștilor să împlinească cele cerute, să dea ocol Casei celei Vechi.

22|30|Așa să faceți! Cine preamărește ceea ce Dumnezeu a oprit are un bine la Domnul vostru. Dobitoacele din turme vă sunt îngăduite, afară de cele ce v-au fost oprite. Feriți-vă de întinăciunea idolilor, ferți-vă de vorba strâmbă.

22|31|Ca drept credincioși față de Dumnezeu să nu-I alăturați pe nimeni. Cel care-I alătură ceva lui Dumnezeu este ca și cum ar pica din cer, apoi o pasăre îl răpește ori vântul îl prăvale într-un loc prăpăstios.

22|32|Astfel va fi să fie, căci cine preamărește însemnele lui Dumnezeu, știe că ele sunt din pioșenia inimilor.

22|33|Voi veți afla foloase în aceste dobitoace, până la un anumit soroc, iar locul lor de jertfire este Casa cea Veche.

22|34|Noi am hotărât căile după care fiecăruia adunare amintește numele lui Dumnezeu asupra dobitocului din turmă cu care a fost înzestrată. Dumnezeul vostru este

Dumnezeu, Unul! Supuneți-vă Lui! Binevestește-le celor smeriți
22|35|ale căror inimi freamătă când numele lui Dumnezeu este amintit, celor care
rabdă când sunt loviți, celor care-și săvârșesc rugăciunea, celor care dau
milostenie din ceea ce i-am înzestrat.
22|36|Noi am rânduit dobitoacele jertfite între însemnele lui Dumnezeu. Întru
aceasta este un bine pentru voi. Amintiți numele lui Dumnezeu asupra
dobitoacelor gata de jertfire, și atunci când zac pe o parte, mâncați din ele și
dați nevoiașului și cerșetorului. Noi vouă vi le-am supus. Poate veți mulțumi!
22|37|Nici carnea și nici sângele lor nu ajung la Dumnezeu, însă ajunge la El
pioșenia voastră. Astfel vi le-a supus vouă ca să-L preamăriți pe Dumnezeu
pentru călăuzirea voastră. Binevestește-le făptuitorilor de bine.
22|38|Dumnezeu îi ocrotește pe cei care cred. Dumnezeu nu-l iubește pe
trădătorul tăgăduitor.
22|39|Puterea de a se apăra le este dată celor care sunt atacați, căci ei sunt
cei nedreptățiți, iar Dumnezeu pe ei îi ajută, căci El este Puternic.
22|40|Precum și celor care au fost izgoniți pe nedrept din casele lor, numai
pentru că au spus: "Domnul nostru este Dumnezeu!" Dacă Dumnezeu nu i-ar fi
împins pe unii înapoi cu ajutorul altora, atunci chiliile ar fi fost dărâmate,
precum și sinagogile, paraclisurile, și moscheile unde numele lui Dumnezeu este
mult amintit. Dumnezeu îl ajută pe cel care îl ajută. Dumnezeu este Tare,
Puternic.
22|41|Precum și celor cărora Noi le dăm puțința pe pământ, iar ei săvârșesc
rugăciunea, dau milostenie, poruncesc cele de cuviință și opresc urăciunea.
Sfârșitul a toate este la Dumnezeu.
22|42|Dacă ei te socot mincinos, atunci să știi că înaintea lor, poporul lui
Noe, adii, tamudiții
22|43|poporul lui Abraham, poporul lui Lot,
22|44|oamenii din Madian au hulit, și chiar Moise a fost socotit mincinos. Eu am
dat răgaz tăgăduitorilor, însă apoi i-am luat. Cum a fost musturarea Mea!
22|45|Câte cetăți n-am nimicit, căci au fost nedrepte! Ele stau năruite pe
temeliile lor. Câte fântâni părăsite! Ce mai palate înălțate!
22|46|Ei nu străbat oare pământul? Nu au inimi să priceapă și urechi să audă? Nu
ochii lor sunt orbi, ci inimile lor din piepturi sunt oarbe.
22|47|Ei îți cer să vină osânda degrabă. Dumnezeu nu-și calcă făgăduiala, însă o
singură zi, la Dumnezeu, este cât o mie de ani, după cum numărați voi.
22|48|Câtor cetăți nu le-am dăruit un răgaz când erau nedrepte! Și apoi le-am
 luat. Întru Mine este devenirea.
22|49|Spune: "Voi, oameni! Eu nu vă sunt vouă decât un predicator limpede la
 vorbă."
22|50|Cei care cred și săvârșesc fapte bune vor avea iertare și înzestrare
îmbelșugată.
22|51|Cei care trudesă să slăbească semnele Noastre, aceștia vor fi soții
Iadului.
22|52|Noi n-am trimis înaintea ta nici un trimis, nici un profet fără ca Satan
să nu-i fi aruncat ceva în spusele lui, însă Dumnezeu șterge ceea ce aruncă
Satan și astfel Dumnezeu întărește versetele Sale. Dumnezeu este Știutorul,
Înteptul.
22|53|Dumnezeu îi pune la încercare pe cei care au boala în inimi și pe cei cu
inimile crude cu ceea ce le aruncă Diavolul. Cei nedrepti sunt într-o rătăcire
adâncă.
22|54|Cei cărora le-a fost dăruită știința recunosc că acesta este Adevărul de
la Domnul tău, ei cred în El și inimile lor se smeresc înaintea Lui. Dumnezeu îi
călăuzește pe cei care cred pe Calea cea Dreaptă.
22|55|Cei care tăgăduiesc stăruie în îndoială asupra Lui până când Ceasul le va
veni deodată, ori le va veni osânda unei Zile pustiitoare.
22|56|Împărăția în Ziua aceea va fi a lui Dumnezeu și El va judeca între ei. Cei
care cred și săvârșesc fapte bune vor intra în Grădinile Plăcerii,
22|57|iar cei care tăgăduiesc și socot semnele Noastre minciuni vor avea o
umilitoare osândă.
22|58|Celor care pleacă în pribegie pentru calea lui Dumnezeu, care sunt omorâți
sau mor, Dumnezeu le va da o bună înzestrare, căci Dumnezeu este prea-bunul
Înzestrător.
22|59|El îi va duce într-un loc ce le va fi plăcut. Dumnezeu este Îngăduitorul,
Iertătorul.

22|60|Și astfel, pe cel care osândește, precum a fost osândit, și apoi suferă iar o nedreptate, Dumnezeu îl va ajuta. Dumnezeu este Îngăduitor, Iertător.

22|61|Dumnezeu învăluie noaptea în zi, și învăluie ziua în noapte. Dumnezeu este Auzitorul, Văzătorul.

22|62|Dumnezeu este Adevărul, iar ceea ce ei cheamă în locul Lui este nimicul. Dumnezeu este Înaltul, Marele.

22|63|Nu vezi cum Dumnezeu trimite apă din ceruri și pământul înverzește. Dumnezeu este Binevoitor, Cunoscător.

22|64|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. Dumnezeu este Bogatul, Lăudatul.

22|65|Nu vezi că Dumnezeu v-a supus vouă ceea ce este pe pământ, iar corabia, din porunca Sa, plutește pe mare? El ține cerul să nu se prăvale pe pământ numai cu îngăduința Sa. Dumnezeu este, cu oamenii, Blând, Milos.

22|66|El este Cel ce v-a dat viața, El este Cel ce vă va da moartea, și apoi El vă va învia. Omul este tare nerecunoscător!

22|67|Noi am făcut o pravilă fiecărei adunări. Așadar, ei s-o urmeze și să nu se certe cu tine asupra acestui lucru! Cheamă-L pe Domnul tău! Tu ești pe o Cale Dreaptă.

22|68|Dacă ei se ceartă cu tine, spune-le: "Dumnezeu știe prea bine ceea ce făptuiți.

22|69|Dumnezeu vă va judeca în Ziua Invierii pentru ceea ce vă învrăjbeați."

22|70|Tu știi că Dumnezeu cunoaște ceea ce este în cer și pe pământ? Totul stă scris într-o Carte. Aceasta îi este lesne lui Dumnezeu.

22|71|Ei se închină altora în locul lui Dumnezeu, fără ca El să le fi pogorât lor vreo împuternicire întru aceasta, și de care ei nu au nici o știință. Nedreptii nu vor avea ajutor.

22|72|Când versetele Noastre sunt recitate, ca dovezi vădite, vei vedea dezgustul pe chipurile celor care tăgăduiesc. Mai că s-ar năpusti asupra celor care le recită versetele Noastre. Spune: "Să vă vestesc ceva mai rău decât aceasta? Focul făgăduit tăgăduitorilor? Ce rău sfârșit!

22|73|O, voi oameni! O pildă vă este dată! Ascultați-o: Cei pe care-i chemați în locul lui Dumnezeu nu vor crea niciodată nici măcar o muscă chiar de se unesc cu toții... și dacă musca le fură vreun lucru, ei nu vor putea să și-l ia înapoi! Cât de slab este cel care cere și cel de la care se cere!"

22|74|Ei nu-i dau lui Dumnezeu adevărata Sa măsură. Dumnezeu este Tare, Puternic.

22|75|Dumnezeu a ales trimiși dintre îngeri și dintre oameni. Dumnezeu este Auzitor, Văzător.

22|76|El știe ceea ce se află înaintea și înapoia lor. Toate la Dumnezeu se întorc.

22|77|O, voi cei ce credeți! Îngenunchiați! Prosternați-vă, închinați-vă Domnului vostru, faceți binele! Poate veți fi fericiți!

22|78|Străduiți-vă pentru Dumnezeu cu străduința ce i se cuvine Lui. El este Cel ce v-a ales. El nu v-a pus nimic neplăcut în Lege, credința tatălui vostru, Abraham. El este Cel ce v-a numit supuși odinioară ca Profetul să fie martor asupra voastră, iar voi să fiți martori asupra oamenilor. Faceți-vă rugăciunea, dați milostenie! Țineți la Dumnezeu cu tărie: El este Stăpânul vostru, un minunat Stăpân, un minunat Ajutor!

23|1|Fericiți cei credincioși

23|2|ce în rugăciunile lor sunt smeriți,

23|3|ce se feresc de vorbele deșarte,

23|4|ce dau milostenie,

23|5|ce își păzesc rușinea

23|6|și intră numai la soțiile lor și la cele stăpânite de dreapta lor pentru care nu li se va face dojană,

23|7|— însă cei care caută mai mult decât atât, aceștia sunt călcătorii de lege

—

23|8|cei care păzesc lucrurile încredințate lor și legămintele lor

23|9|și cei care își săvârșesc rugăciunile.

23|10|Aceștia sunt moștenitorii

23|11|care vor moșteni Raiul, unde vor veșnici.

23|12|Noi am creat omul din lut curat,

23|13|apoi l-am făcut dintr-o picătură de sămânță pusă într-un vas trainic.

23|14|Și apoi din picătură, am făcut un cheag de sânge și din această

îngrămădire am creat osul, și am îmbrăcat osul în carne și astfel am făcut o altă creație. Binecuvântat fie Dumnezeu, Cel mai bun creator!

23|15|După aceea voi muriți,
23|16|apoi în Ziua Învierii veți fi sculați.
23|17|Noi am creat șapte bolți deasupra voastră și Noi nu suntem nepăsători față de creație.
23|18|Noi am trimis apă din cer cu măsură și am ținut-o pe pământ cu toate că am putea-o lua.
23|19|Cu ea vă dăm la iveală livezi de curmali și de vie în care aflați belșug de rod din care mâncați,
23|20|precum și un copac ce crește pe Muntele Sinai și dă ulei și mirodenii pentru mâncare.
23|21|O învățătură aveți și în dobitoace: Noi vă adăpăm cu ceea ce se află în pânțele lor, și de la ele multe foloase aveți și tot de la ele mâncați,
23|22|pe ele, precum și pe corăbii sunteți cărați.
23|23|Noi l-am trimis pe Noe poporului său și El spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu! Nu aveți alt dumnezeu afară de El! Nu vă temeți, oare?"
23|24|Căpeteniile poporului său care tăgăduiau au spus: "Acesta nu este decât un om asemenea vouă și voiește să se ridice deasupra noastră. Dacă Dumnezeu ar fi voit, ar fi pogorât îngerii. Noi nu am auzit așa ceva la strămoșii noștri dintâi.
23|25|Nu este decât un bărbat posedat de ginni. Vegheați asupra lui pentru o vreme!"
23|26|El spuse: "Domnul meu! Ajută-mă, căci ei mă socot mincinos!"
23|27|Atunci Noi i-am dezvăluit: "Fă arca înaintea ochilor Noștri precum ți-am dezvăluit. Când va veni porunca Noastră și cuptorul va clocoti, du pe arcă o pereche din fiecăre soi, precum și pe ai tăi afară de cei împotriva cărora Cuvântul a fost deja rostit. Nu-Mi vorbi de cei nedrepți, căci ei vor fi înecați."
23|28|Când vei fi bine așezat în arcă, tu și cei care sunt cu tine, spune: "Laudă lui Dumnezeu care ne-a mântuit de poporul nedrept!"
23|29|Spune: "Domnul meu! Coboară-mă într-un loc binecuvântat. Tu ești prea-bunul călăuzitor spre liman!"
23|30|Întru aceasta sunt semne și Noi punem la încercare.
23|31|După ei, am creat alte leaturi
23|32|cărora le-am trimis un profet dintre ei: "Închinați-vă lui Dumnezeu! Nu aveți alt dumnezeu afară de El! Nu vă temeți, oare?"
23|33|Căpeteniile poporului său care tăgăduiau și socoteau minciună întâlnirea din Viața de Apoi, și cărora Noi le-am dat bogății în Viața de Acum au spus: "Acesta nu este decât un om asemenea vouă și el mănâncă ceea ce mâncați și voi și el bea ceea ce beți și voi.
23|34|Dacă dați ascultare unui om asemenea vouă, atunci sunteți pierduți.
23|35|El vă făgăduiește că, după ce veți muri, și veți fi țărână și oase, veți fi scoși?"
23|36|Cât de departe! Cât de departe este ce vi s-a făgăduit!
23|37|Nu este decât viața noastră aceasta: trăim, murim și nu vom mai fi sculați!
23|38|El nu este decât un bărbat ce a născocit o minciună despre Dumnezeu. Noi nu îi dăm lui crezare."
23|39|El spuse: "Domnul meu! Ajută-mă, căci ei mă socot mincinos!"
23|40|Dumnezeu spuse: "Curând le va părea rău!"
23|41|Strigătul i-a luat întru Adevăr și i-am făcut precum spuma. Înapoi cu poporul nedrept!
23|42|Noi am creat alte leaturi după ei.
23|43|Nici o adunare nu-și poate grăbi și nici întârzia sorocul.
23|44|Noi am trimis apoi fără încetare trimiși de-ai Noștri. De fiecă dată când un trimis venea la o adunare, aceasta îl socotea mincinos. Noi i-am făcut să se urmeze unii pe alții și i-am pus în spuse. Înapoi cu poporul ce nu crede!
23|45|Apoi l-am trimis pe Moise și pe fratele său Aaron cu semnele Noastre și cu o împuternicire deslușită
23|46|la Faraon și la căpeteniile sale. Ei s-au îngâmfat, căci erau oameni semeți.
23|47|Ei spuseră: "Să dăm crezare la doi oameni asemenea nouă și al căror popor ne este nouă rob?"

23|48|Ei i-au socotit mincinoși, însă mai apoi au fost nimiciți.
23|49|Noi i-am dăruit lui Moise Cartea. Poate se vor lăsa călăuziți!
23|50|Noi am făcut din fiul Mariei și din mama sa un semn și i-am adăpostit pe o colină tihnită cu izvoare.
23|51|O, voi trimișilor! Mâncați din cele bune și faceți bine, căci Eu sunt Știutor a ceea ce făptuiți.
23|52|Această adunare a voastră este o singură adunare, iar Eu sunt Domnul vostru! Temeți-vă de Mine!
23|53|Ei au rupt însă porunca lor în fărâme, fiecare obște bucurându-se de ceea ce a apucat.
23|54|Lasă-i o vreme în prăpastia lor.
23|55|Ei socot că dacă le dăruim averi și copii
23|56|îi grăbim către cele bune? Ba nu! Ei nu-și dau însă seama.
23|57|Cei care sunt pătrunși de frica Domnului lor
23|58|cei care cred în semnele Domnului lor,
23|59|cei care nu-I alătură nimic Domnului lor,
23|60|cei care dau ceea ce dau cu inimile lor sfiite că se vor întoarce la Domnul lor,
23|61|aceștia se grăbesc către cele bune și sunt cei dintâi care ajung la ele.
23|62|Noi nu împovărăm nici un suflet decât după putința lui. Avem o Carte ce rostește Adevărul: oamenii nu vor fi nedreptățiți,
23|63|însă inimile lor sunt în prăpastie și, pe lângă aceasta, ei mai au și alte fapte pe care le săvârșesc.
23|64|Cu osândă, când îi luăm pe cei îndestulați, ei strigă neliniștiți.
23|65|"Nu strigați astăzi, căci nu veți afla ajutor de la Noi.
23|66|semnele Mele v-au fost citite, însă voi v-ați întors pe urmele voastre
23|67|îngâmfați și petrecând noaptea cu vorbe deșarte."
23|68|Ei nu cugetă la Cuvânt ori a venit la ei ceea ce nu a venit la strămoșii lor dintâi?
23|69|Nu-l cunosc oare pe trimisul lor și se leapădă, așadar, de el?
23|70|Ori vor spune că au intrat ginii în el? Ba nu! El a venit la ei cu Adevărul, însă cei mai mulți dintre ei urăsc Adevărul.
23|71|Dacă Adevărul s-ar lua după poftele lor, atunci stricăciunea ar cuprinde cerurile, pământul și ceea ce se află între ele. Noi le-am adus o amintire, însă ei întorc spatele amintirii.
23|72|Ori le-ai cerut vreun haraci? Haraciul Domnului tău este mai bun, căci Domnul tău este prea-bunul înzestrător.
23|73|Tu îi chemi către o Cale Dreaptă,
23|74|însă cei care nu cred în Viața de Apoi sunt cei care se răzlețesc de la Cale.
23|75|Dacă îi miluim, dacă îndepărtăm răul de ei, ei vor merge mai departe orbește în ticăloșia lor.
23|76|Noi i-am osândit, însă ei nu s-au întors către Domnul lor și nici nu s-au smerit
23|77|până ce nu le-am deschis o poartă a unei osânde temute ce i-a aruncat în deznădejde.
23|78|Dumnezeu este Cel ce v-a creat vouă auzul, văzul și inimile. Puțini sunt însă mulțumitori!
23|79|El este Cel ce v-a răspândit pe pământ și înaintea Sa veți fi adunați.
23|80|El este Cel ce dă viața și moartea și de la El este schimbarea nopții și a zilei. Nu pricepeți, oare?
23|81|Ei spun însă, precum spuneau și cei dintâi:
23|82|"Când vom muri și vom fi țărână și oase, vom mai fi sculați?
23|83|Nouă și taților noștri dinainte ni s-a făgăduit aceasta, însă nu sunt decât povești ale celor dintâi!"
23|84|Spune: "Al cui este pământul cu ce se află pe el? O, dacă ați ști!"
23|85|Ei vor spune: "A lui Dumnezeu!" Spune: "Nu vă veți mai aminti?"
23|86|Spune: "Cine este Domnul celor șapte ceruri? Domnul Tronului cel Mare?"
23|87|Ei vor spune: "Dumnezeu!" Spune: "Și nu vă veți teme?"
23|88|Spune: "Cine ține în mână Sa împărăția tuturor lucrurilor? Cine ocrotește și nu are nevoie să fie ocrotit? O, dacă ați ști!"
23|89|Ei vor spune: "Dumnezeu!" Spune: "Cum de sunteți vrăjiți?"
23|90|Noi le-am adus Adevărul, însă ei sunt tot mincinoși.
23|91|Dumnezeu nu și-a dăruit sieși fii. Alături de El nu este alt dumnezeu,

căci atunci fiecăruia Dumnezeu ar fi luat ceea ce a creat și s-ar fi înălțat unii asupra altora. Mărire lui Dumnezeu deasupra a ceea ce ei plăsmuiesc!

23|92|El cunoaște tăinuitul și mărturisitul. Înălțarea Lui asupra celor care ei I-i alătură!

23|93|Spune: "Domnul meu! Dacă vreodată îmi vei arăta ceea ce le-ai făgăduit, nu mă rânduiești printre cei nedrești!"

23|94|Domnul meu, nu mă rânduiești printre cei nedrești!"

23|95|Noi avem puterea de a-ți arăta ceea ce le-am făgăduit.

23|96|Răspunde răului cu bine. Noi cunoaștem ceea ce plăsmuiesc!

23|97|Spune: "Domnul meu! Eu caut izbăvire la Tine de șoaptele diavolilor, însă ei întorc spatele amintirii.

23|98|Domnul meu! Eu caut izbăvire la Tine de apropierea lor de mine."

23|99|Când moartea vine la vreunul dintre ei, el spune: "Domnul meu! Trimite-mă înapoi,

23|100|căci poate voi săvârși binele pe care l-am părăsit!" Nu, aceasta este doar un cuvânt pe care el îl spune. În spatele lor este o stavilă până în ziua când vor fi sculați.

23|101|Când se va sufla în trâmbiță, în Ziua aceea, nu va mai fi nici înrudire și nici nu se vor mai întreba unii pe alții.

23|102|Cei ale căror fapte vor atârna greu, vor fi fericiți.

23|103|Cei ale căror fapte vor atârna ușor, vor fi cei care s-au pierdut pe ei înșiși. Ei vor veșnici în Gheena, unde

23|104|focul le va arde fețele, iar ei vor scrâșni.

23|105|Nu vi s-au citit semnele Mele? Nu le-ați socotit voi minciuni?

23|106|Ei vor spune: "Domnul nostru! Nemernicia noastră ne-a învins! Noi suntem rătăciți!"

23|107|Domnul nostru! Scoate-ne de aici, și dacă ne vom întoarce la ceea ce am făcut, atunci, cu adevărat, vom fi nedrești."

23|108|El va spune: "Stați aici și nu-Mi vorbiți!"

23|109|O parte dintre robii Mei spuse: "Domnul nostru! Noi credem! Iartă-ne nouă și miluiește-ne pe noi! Tu ești prea-bunul miluitor!"

23|110|Voi i-ați luat în batjocură ca să uitate amintirea Mea și ați râs de ei.

23|111|Astăzi, eu îi răsplătesc pentru că au răbdat. Ei sunt cei fericiți.

23|112|Dumnezeu va spune: "Câți ani ați stat pe pământ?"

23|113|Ei vor spune: "Noi am stat o zi ori mai puțin de o zi. Întreabă-i pe cei care țin socoteala."

23|114|El va spune: "Ați stat atât de puțin timp! O, dacă ați fi știut!

23|115|Socoteați că v-am creat în joacă și că nu veți fi întorși la Noi?"

23|116|Înălțarea lui Dumnezeu, Regele, Adevărul! Nu este alt Dumnezeu afară de El, Domnul Tronului Preacinstit!

23|117|Cel care cheamă alături de Dumnezeu alt Dumnezeu, fără nici o dovadă, va da socoteală Domnului său. Nu! Tăgăduitorii nu sunt fericiți!

23|118|Spune: "Domnul meu! Iartă și miluiește! Tu ești prea-bunul miluitor!"

24|1|Este o sură pe care Noi am pogorât-o, am legiuit-o și am pogorât cu ea semne ca dovezi vădite. Poate vă veți aminti!

24|2|Biciuiește-i pe desfrânat și desfrânată cu câte o sută de bice. Să nu vă apuce mila înaintea legii lui Dumnezeu – de credeți în Dumnezeu și în Ziua de Apoi – și să fie martori la osânda lor un grup de credincioși.

24|3|Desfrânatul să nu-și ia soție decât tot o desfrânată ori o închinătoare la idoli, iar pe desfrânată să nu o ia de soție decât un desfrânat ori închinător la idoli. Acest lucru este oprit credincioșilor.

24|4|Biciuiește-i cu optzeci de bice pe cei care le învinuiesc pe femeile cinstite și apoi nu pot veni cu patru martori. Să nu mai primiți mărturia lor niciodată, căci ei sunt stricați,

24|5|în afara celor care s-au căit și s-au îndreptat după aceea. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

24|6|Cei care își învinuiesc soțiile, fără alți martori decât ei înșiși, vor trebui să mărturisească de patru ori înaintea lui Dumnezeu, dacă spun adevărul,

24|7|și a cincea oară ca să cheme blestemul lui Dumnezeu asupra lor dacă au mințit.

24|8|Va fi îndepărtată osânda femeii, dacă ea mărturisește de patru ori înaintea lui Dumnezeu că învinuitorul ei minte,

24|9|și a cincea oară chemând mânia lui Dumnezeu asupra ei, dacă el a spus adevărul.

24|10|O, dacă Dumnezeu nu și-ar pogorî harul Său asupra voastră și milostivenia

Sa...! Dumnezeu este De-căință-primitor, Înțelept.

24|11|Mulți printre voi sunt cei care răspândesc minciuna. Să nu socotiți că ar fi un rău pentru voi, ci un bine, căci fiecare om poartă păcatul ce l-a săvârșit. Cel dintre ei ce l-a luat asupra sa partea cea mai mare va avea o osândă cumplită.

24|12|Dacă măcar credincioșii și credincioasele ar fi gândit în sinea lor de bine, auzind de aceasta! Dacă ar fi spus: "Este o minciună sfruntată...!"

24|13|Dacă măcar ei ar fi chemat patru martori...! Ei n-au venit însă cu martori, căci ar fi mințit înaintea lui Dumnezeu.

24|14|Fără harul lui Dumnezeu asupra voastră și milostivenia Sa în Viața de Acum și în Viața de Apoi, ați fi fost atinși de o mare osândă pentru răul pe care l-ați răspândit,

24|15|căci voi îl purtați de ici-colo pe limbile voastre, și roștiți cu gurile voastre, ceea ce nu știți. Voi socotiți că este lucru de nimic, însă înaintea lui Dumnezeu este cumplit.

24|16|Dacă măcar ați fi spus când ați auzit-o: "Nu ni se cade să vorbim despre aceasta! Mărire Ție!" Aceasta este cumplită calomnie!

24|17|Dumnezeu vă cere să nu mai faceți ceva asemenea niciodată, dacă sunteți credincioși!

24|18|Dumnezeu vă arată semnele Sale. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

24|19|Celor cărora le place să răspândească lucruri rușinoase pe seama credincioșilor vor avea o dureroasă osândă în Viața de Acum, precum și în Viața de Apoi. Dumnezeu știe, însă voi nu știți!

24|20|O, dacă nu ar fi fost harul lui Dumnezeu asupra voastră și milostivenia Sa...! Dumnezeu este Bun, Milostiv.

24|21|O, voi cei ce credeți! Nu urmați pașii lui Satan, căci celui ce urmează pașii lui Satan, el îi poruncește spurcăciunea și urâciunea. Dacă nu ar fi harul lui Dumnezeu asupra voastră și milostivenia Sa, nimeni dintre voi nu s-ar mai curăți vreodată. Dumnezeu dă curățenie cui voiește. Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul.

24|22|Să nu se jure cei dintre voi, ce se bucură de harul Său și de îndestulare că nu vor mai dărui apropiatilor, sărmanilor și pribegiților pe calea lui Dumnezeu. Să îngăduie și să meargă mai departe! Nu v-ar plăcea să vă ierte Dumnezeu vouă? Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

24|23|Cei care învinuiesc femei cinstite, neștiutoare și credincioase, blestemați vor fi în Viața de Acum, iar în Viața de Apoi vor avea o mare osândă,

24|24|în Ziua când limbile, mâinile și picioarele lor vor mărturisi, împotriva lor, ceea ce au săvârșit.

24|25|Ei vor ști, atunci, că Dumnezeu este Limpedele Adevăr.

24|26|Cele rele celor răi; cei răi celor rele; cele bune celor buni; cei buni celor bune! Aceștia n-au nici o vină în cele spuse despre ei. Ei vor avea iertare și înzestrare îmbelșugată.

24|27|O, voi cei ce credeți! Nu intrați în case ce nu sunt casele voastre până ce nu ați devenit obișnuiți și până ce nu-i salutați pe locuitorii lor. Așa este bine pentru voi. Poate vă veți aminti!

24|28|Dacă nu aflați pe nimeni în ele, nu intrați până ce nu vi se îngăduie. Dacă vi se spune: "Întoarceți-vă!", atunci întoarceți-vă. Așa este mai curat pentru voi. Dumnezeu, a ceea ce făptuiți, este Știutor.

24|29|Nu vi se va face nici o vină dacă veți intra în case părăsite care vă pot fi de folos. Dumnezeu știe ce dați la iveală și ce ascundeți.

24|30|Spune credincioșilor: să-și plece privirile, să-și păzească rușinea. Așa este mai curat pentru ei. Dumnezeu, a ceea ce făptuiți, este Cunoscător.

24|31|Spune credincioaselor: să-și plece privirile, să-și păzească rușinea să nu-și dea la iveală frumusețea în afară de ceea ce apare, să-și pună vâluri peste piept, să nu-și descopere frumusețea decât bărbaților lor, ori taților lor, ori taților bărbaților lor, ori fiilor lor, ori fiilor bărbaților lor, ori fraților lor, ori fiilor fraților lor, ori fiilor surorilor lor, ori servitoarelor lor și celor stăpânite de dreapta lor ori servitorilor lipsiți de dorințe, ori băieților care nu au cunoscut încă goliciunea femeilor, și să nu bată din picioare, ca să se știe, ce ascund din frumusețea lor. O, voi cei ce credeți! Întoarceți-vă cu toții către Dumnezeu. Poate veți fi fericiți!

24|32|Căsătoriți-i pe cei singuri dintre voi, precum și pe robii și roabele voastre dacă sunt cinstiți. Dacă sunt săraci, Dumnezeu îi va îmbogăți prin harul Său. Dumnezeu este Cuprinzător, Știutor.

24|33|Cei care nu își află pereche, să rămână curați până ce Dumnezeu îi va îmbogăți prin harul Său. Celor dintre cei stăpâniți de dreapta voastră care cer carte (de slobozire) scrieți-le-o, dacă aflați în ei vreun bine și dați-le din averea ce v-a dat-o Dumnezeu. Să nu le siliți pe servitoarele voastre tinere la preacurvie ca să agonisiți bunuri în Viața de Acum, atunci când ele ar vrea să rămână cinstite. Dacă cineva le silește, atunci Dumnezeu, după ce au fost silite, este Iertător, Milostiv.

24|34|Am pogorât asupra voastră semne ca dovezi vădite și ca pildă de la cei care au fost înaintea voastră și ca predică pentru cei temători.

24|35|Dumnezeu este lumina cerurilor și a pământului! Lumina Sa este asemenea unei firide unde se află o lampă. Lampa se află într-o sticlă, iar sticla este asemenea unei stele strălucitoare. Ea este aprinsă de la un copac binecuvântat: măslinul care nu este nici de la Răsărit și nici de la Asfințit și al cărui ulei aproape că luminează fără ca focul să-l atingă. Lumină asupra luminii! Dumnezeu călăuzește către lumina Sa pe cine voiește. Dumnezeu dă oamenilor pilde. Dumnezeu este Atotcunoscător.

24|36|(Lampa este) în casele ce Dumnezeu a îngăduit să fie înălțate și numele Său să fie amintit în ele, și în ele Îl preamăresc, în zori și în amurg,

24|37|bărbați pe care nici un negoț și nici o vânzare nu îi abate de la amintirea lui Dumnezeu, săvârșirea rugăciunii și datul milosteniei. Ei se tem de Ziua când inimile și privirile vor fi răsturnate

24|38|și astfel, Dumnezeu îi va răsplăti pentru cele mai bune fapte ale lor și va spori harul Său asupra lor. Dumnezeu înzestrează, fără socoteală, pe cine voiește.

24|39|Faptele celor care tăgăduiesc sunt asemenea fetei morgana pe un șes. Însetatul o socoate apă, însă când sosește acolo, nu află nimic. El îl află însă pe Dumnezeu acolo și El îi plătește socoteala. Dumnezeu este Grabnic la socoteală!

24|40|Ori sunt asemenea întunecimilor dintr-o mare adâncă. Un val le acoperă, iar peste el un alt val, și deasupra sunt norii: întunecimi peste întunecimi. Dacă cineva își întinde mâna, abia mai poate s-o vadă. Celui ce Dumnezeu nu-i dă lumină, acela nu are lumină.

24|41|Nu vezi că Îl preamăresc cei din ceruri și de pe pământ și păsările ce își întind aripile? Fiecare știe rugăciunea Sa și preamărirea Sa, iar Dumnezeu este Știutor a ceea ce făptuiesc!

24|42|A lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului. Întru Dumnezeu este devenirea.

24|43|Nu vezi cum Dumnezeu împinge norii, apoi îi vălătuțește făcându-i grămadă? Atunci tu vezi ploaia țâșnind din adâncul lor. El trimite din cer munți de grindină. El lovește pe cine voiește. El ocrotește pe cine voiește. Izbucnirea fulgerului Său aproape că ia vederea!

24|44|Dumnezeu întoarce, rând pe rând, noaptea și ziua. Întru aceasta este o învățătură pentru cei dăruiți cu vedere.

24|45|Dumnezeu a creat toate vietățile din apă. Unele se târăsc pe burtă, altele merg în două picioare, iar altele merg în patru. Dumnezeu creează ce voiește. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

24|46|Noi am făcut să pogoare semne ca dovezi vădite. Dumnezeu călăuzește pe cine voiește pe o Cale Dreaptă.

24|47|Ei spun: "Noi credem în Dumnezeu și în trimis și le dăm ascultare." Unii se întorc însă de îndată după aceasta: aceștia nu sunt credincioși.

24|48|Când sunt chemați înaintea lui Dumnezeu și a trimisului Său ca să judece între ei, unii dintre ei întorc spatele.

24|49|Dacă ar fi avut dreptate, ar fi venit la el smeriți.

24|50|Oare în inimile lor este boală, ori ei se îndoiesc, ori se tem că Dumnezeu și trimisul Său îi vor năpăstui? Ba nu! Aceștia sunt cei nedrepți!

24|51|Când credincioșii sunt chemați înaintea lui Dumnezeu și a trimisului Său ca să judece între ei, ei nu spun decât: "Ascultăm și ne supunem!" Aceștia sunt cei fericiți!

24|52|Cei care dau ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său, cei care se tem de Dumnezeu și au frica Lui, aceștia sunt cei fericiți!

24|53|În jurămintele lor grele se jură pe Dumnezeu, însă tu poruncește-le să iasă (din acest obicei) și spune-le: "Nu jurați! Ascultarea este de cuviință! Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce faceți."

24|54|Spune: "Dați ascultare lui Dumnezeu! Dați ascultare trimisului!" Dacă ei

vor întoarce spatele trimisului, asupra lui este numai povara lui, iar asupra voastră este povara voastră. Dacă îi dați ascultare, veți fi bine călăuziți. Asupra trimisului este doar înștiințarea cea deslușită.

24|55|Dumnezeu le-a făgăduit celor dintre voi care cred și care săvârșesc fapte bune că îi va face urmașii Săi pe pământ, precum i-a făcut pe cei dinaintea lor și că le va întări Legea de care El este mulțumit pentru ei, și le va schimba frica în tihnă. "Ei să Mi se închine Mie și să nu Îmi alăture nimic." Cei care vor tăgădui, și după aceasta, sunt cei stricați.

24|56|Săvârșiți-vă rugăciunea, dați milostenie, dați ascultare trimisului! Poate veți fi miluiți!

24|57|Nu socotiți că tăgăduitorii Îi vor slăbi puterea (lui Dumnezeu) pe pământ. Limanul lor va fi Focul! Ce rea devenire!

24|58|O, voi cei ce credeți! Cei stăpâniți de dreapta voastră și băieții care nu au ajuns încă la bărbăție să ceară îngăduința de a intra la voi de trei ori: înainte de rugăciunea din zori; la amiază când vă scoateți veșmintele și după rugăciunea de seară. Acestea sunt trei prilejuri de a vă vedea goliciunea. În afară de cele trei ori, nu va fi făcută vreo vină, nici vouă și nici lor dacă vă veți căuta unii pe alții. Dumnezeu vă arată astfel semnele. Dumnezeu este Știutorul, Înțeleptul

24|59|Când băieții voștri ajung la bărbăție să vă ceară îngăduința de a intra la voi așa cum au cerut îngăduința și cei dinaintea lor. Dumnezeu vă arată astfel semnele Sale. Dumnezeu este Știutorul, Înțeleptul.

24|60|Nu va fi făcută nici o vină femeilor ce nu mai pot odrăsli și nici nu se mai pot mărita dacă își scot vălurile, însă să nu se împopoțoneze. Este mai bine pentru ele să rămână curate. Dumnezeu este Auzitor, Știutor.

24|61|Nu va fi făcută nici o vină orbului, nici schiopului, nici celui bolnav și nici vouă înșivă atunci când mâncați în casele voastre, ori în casele taților voștri, ori în casele mamelor voastre, ori în casele fraților voștri, ori în casele surorilor voastre, ori în casele unchilor voștri după tată, ori în casele mătușilor voastre după tată, ori în casele unchilor voștri după mamă, ori în casele mătușilor voastre după mamă, ori în cele a căror cheie o aveți, ori în cea a prietenului vostru. Nu va fi făcută nici o vină dacă mâncați împreună ori singuri. Când intrați într-o casă, salutați-vă unii pe alții cu o urare de la Dumnezeu, binecuvântată și bună. Așa vă lămurește Dumnezeu vouă semnele Sale. Poate veți pricepe!

24|62|Credincioși sunt numai cei care cred în Dumnezeu și în trimisul Său. Când sunt cu el pentru o treabă ce i-a strâns laolaltă, ei nu vor pleca până ce nu-i vor cere îngăduința. Cei care îți cer îngăduința sunt cei care cred în Dumnezeu și în trimisul Său. Dacă îți cer îngăduința pentru vreo treabă de-a lor, îngăduie celui ce voiești dintre ei și cere iertare pentru ei lui Dumnezeu. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

24|63|Nu socotiți că-l puteți striga pe trimis precum vă strigați între voi. Dumnezeu îi cunoaște pe cei dintre voi care se furișează. Cei care încalcă porunca Sa, să ia seamă, căci o ispită îi va învălui ori o osândă dureroasă îi va lovi!

24|64|Nu ale lui Dumnezeu sunt cele în ceruri și de pe pământ? El știe cum sunteți voi. El știe Ziua când vor fi întorși la El. Atunci El le va da știre despre faptele lor. Dumnezeu este Atotștiutor.

25|1|Binecuvântat fie Cel ce a pogorât Legea asupra robului Său ca să fie lumilor predicator,

25|2|Cel ce are împărăția cerurilor și pământului, Cel ce nu și-a dăruit Sie însuși copii, Cel ce nu are părtaș întru împărăția Sa, Cel ce a creat fiecare lucru hotărându-i soarta.

25|3|Ei și-au luat în locul Lui alți dumnezei ce nu au creat nimic, ci ei înșiși sunt creați, care nu păgubesc și nu folosesc, care nu stăpânesc nici viața, nici moartea și nici învierea.

25|4|Cei care tăgăduiesc au spus: "Aceasta nu este decât o minciună născocită de el și un alți oameni care îl ajută întru aceasta." Ei vin cu nedreptate și minciună.

25|5|Ei spuseră: "Acestea sunt povești ale celor dintâi pe care le-a scris, fiindu-i dictate dimineața și seara."

25|6|Spune: "Cel ce cunoaște Taina din ceruri și de pe pământ l-a pogorât. El este Iertător, Milostiv"

25|7|Ei spuseră: "Ce are, așadar, acest trimis? El mănâncă bucate și umblă pe la

târguri. Dacă ar fi pogorât la el un înger care să fie cu el predicator,
25|8|ori i-ar fi fost aruncată vreo comoară, ori ar fi avut vreo grădină din
care să mănânce...! Nedreptii spuseră: "Voi nu urmați decât un om vrăjit."
25|9|Vezi asemănările pe care ți le dau?! Ei se rătăcesc și nu își mai pot afla
nici o cale.
25|10|Binecuvântat fie Cel ce, dacă voiește, îți dăruiește mai bine decât
acestea: grădini pe sub care curg râuri și unde îți face palate.
25|11|Ei socot Ceasul o minciună. Noi le-am pregătit o flacără arzătoare lor,
celor care socot Ceasul minciună.
25|12|Când îi va vedea ea de departe, ei îi vor auzi furia și şuieratul.
25|13|Când, legați împreună, vor fi aruncați acolo într-un loc strâmt, își vor
chema pierirea.
25|14|"Nu chemați astăzi o singură pierire, ci chemați mai multe pieiri!"
25|15|Spune: "Aceasta este mai bun, ori Grădina veșniciei ce le-a fost făgăduită
celor temători ca răsplată lor și devenire?"
25|16|Ei vor avea ceea ce își doresc acolo, unde vor veșnici. Aceasta este o
făgăduială de la Dumnezeu pe care El o va ține.
25|17|În Ziua când El vă va aduna cu cei cărora vă închinați în locul lui
Dumnezeu, vă va spune: "Voi mi-ați rătăcit robii aceștia? Ori ei înșiși au
rătăcit Calea?"
25|18|Ei vor spune: "Mărire Ție! N-ar fi trebuit să ne luăm alți oblăduitori în
afara Ta, însă Tu le-ai dăruit bucurii vremelnice lor și taților lor, încât au
uitat amintirea Numele Tău și astfel au fost sortiți pieirii."
25|19|"Ei vă socotesc mincinoși în ceea ce spuneți. Voi nu veți putea îndepărta
pedeapsa și nici nu vă veți putea ajuta. Celui nedrept dintre voi îi vom da să
guste o mare osândă."
25|20|Noi n-am trimis înaintea ta decât trimiși ce mâncau bucate și umblau prin
piețe. I-am făcut pe unii o încercare pentru alții. Veți fi oare răbdători?
Domnul tău este Văzător.
25|21|Cei care nu nădăjduiesc în întâlnirea Noastră spun: "Dacă ar pogorî la noi
îngerii ori l-am vedea pe Domnul nostru!" Ei se îngâmfează și sunt prea-plini de
ei.
25|22|În Ziua când cei nelegiuiți vor vedea îngerii, în Ziua aceea nu vor avea o
veste bună și vor spune: "Este un prag de netrecut!"
25|23|Noi ne vom apropia de faptele pe care le-au săvârșit și le vom face praf
și pulbere.
25|24|În Ziua aceea, locuitorii Grădinii vor avea o ședere plăcută și un popas
minunat.
25|25|În Ziua când cerul se va fărâmița în nori și îngerii vor fi pogorâți în
grabă,
25|26|în Ziua aceea, adevărata împărăție va fi a Milostivului. Aceasta va fi o
Zi grozavă pentru tăgăduitori.
25|27|În Ziua aceea cel nedrept își va mușca mâinile spunând: "Vai mie! Dacă aș
fi urmat calea cu trimisul!
25|28|Vai mie! Dacă nu mi-aș fi luat "un oarecare" drept prieten,
25|29|căci el m-a rătăcit de la amintirea ce deja venise la mine! Diavolul este
omului trădător."
25|30|Trimisul spuse: "O, Domnul meu! Poporul meu a luat acest Coran ca pe ceva
de aruncat!"
25|31|Astfel Noi am făcut fiecărui profet un vrăjmaș printre nelegiuiți. Domnul
tău este de ajuns ca ajutor și călăuzitor!
25|32|Cei care tăgăduiesc spun: "Dacă ar fi fost pogorât asupra lui Coranul
deodată!" Noi l-am pogorât astfel ca să-ți întărim cu el inima și să-l facem să
fie recitat cu grijă.
25|33|Ei nu-ți dau nici o pildă fără ca Noi să nu aducem adevărul cu o tâlcuire
și mai frumoasă.
25|34|Cei care vor fi puși față în față în Gheena vor fi în cel mai rău loc și
cei mai departe rătăciți de Cale.
25|35|Noi i-am dăruit Cartea lui Moise și l-am pus lângă el pe fratele său Aaron
ca sfetnic.
25|36|Apoi Noi le-am spus: "Mergeți amândoi la poporul care a socotit semnele
Noastre minciuni." Și Noi l-am stârpit apoi întru totul.
25|37|Și poporul Noe! Când îi socoteau pe trimiși mincinoși, Noi i-am înecat,
făcând, astfel, din ei un semn pentru oameni. Celor nedrepti le-am pregătit o

dureroasă osândă.

25|38|Și astfel a fost și cu adii, cu tamudiții, cu locuitorii din Ar-Rass și cu multe alte leaturi aflătoare între ei.

25|39|Tuturor le-am dat întâi pilde, apoi i-am dat pierzaniei...

25|40|Ei au trecut pe lângă cetatea asupra căreia a fost trimisă o ploaie a urgiei. Oare nu or fi văzut-o? Ei nu nădăduiesc însă într-o înviere!

25|41|Când te vâd, nu fac decât să râdă de tine: "Acesta să fie cel pe care Dumnezeu l-a trimis ca profet?

25|42|El ne-ar fi îndepărtat de dumnezeii noștri, dacă n-am fi fost atât de strâns legați de ei." Când vor vedea osânda, vor ști cine este cel mai rătăcit de Cale.

25|43|Nu l-ai văzut pe cel care își ia pofta sa drept Dumnezeu? Tu îi vei fi oare sprijin?

25|44|Socoți că cei mai mulți dintre ei aud ori pricep? Ei sunt, asemenea dobitoacelor, ba chiar mai rătăciți de la Cale.

25|45|Nu vezi cum Domnul tău întinde umbra? Și dacă ar fi vrut, ar fi ținut-o locului. Am făcut soarele arătătorul ei,

25|46|și apoi cu ușurință o luăm la Noi.

25|47|El este Cel ce v-a făcut vouă noaptea veșmânt și somnul odihnă. El v-a făcut vouă ziua pentru trezire.

25|48|El este Cel ce trimite vânturile ca o vestire înainte-mergătoare a milostiveniei Sale. Noi trimitem din cer apă curată

25|49|cu care înviem ținutul mort și cu care adăpăm mulțimea de dobitoace și oameni pe care i-am creat.

25|50|Aceasta le-am înfățișat-o ca ei să-și amintească, însă cei mai mulți oameni se leapădă. Însă nu și de tăgadă!

25|51|Dacă am fi voit, am fi trimis în fiecare cetate un predicator.

25|52|Nu da ascultare tăgăduitorilor, ci luptă împotriva lor cu tărie.

25|53|El este Cel ce a slobozit cele două mări: una dulce, plăcută la gust, cealaltă sărată, amară. El a făcut între ele un stăvilar și un prag de netrecut.

25|54|El este Cel ce l-a creat pe om din apă, iar apoi i-a făcut înrudire și încuscrire. Domnul său asupra tuturor are putere.

25|55|Ei se închină în locul lui Dumnezeu celor care nici nu le folosesc, nici nu îi păgubesc. Tăgăduitorul este sprijin vrăjmașilor lui Dumnezeu!

25|56|Noi te-am trimis vestitor și predicator.

25|57|Spune: "Eu nu vă cer răsplată, ci numai îndreptarea către Domnul său a celui care voiește."

25|58|Încrede-te în Viul, ce nu moare! Preamărește-L cu laude! El este îndeajuns de Cunoscător al păcatelor robilor Săi.

25|59|El este Cel ce a creat în șase zile cerurile, pământul și ceea ce se află între ele, apoi s-a așezat pe Tron, El, Milostivul. Întreabă-l pe cel cunoscător despre El!

25|60|Când li se spune: "Prosternați-vă înaintea Milostivului", ei spun: "Cine este Milostivul? Să ne prosternăm, când ne poruncești tu?" Și ei sporesc întru îndărătnicie.

25|61|Binecuvântat fie Cel ce a făcut zodiile pe cer, precum și o candelă și o lună luminoasă.

25|62|El este Cel ce face ca noaptea și ziua să-și urmeze pentru cel care voiește să-și amintească de El ori voiește să mulțumească.

25|63|Robii lui Dumnezeu sunt cei care merg cu smerenie pe pământ, iar când le vorbesc neștiutorii, ei spun: "Pace!",

25|64|cei care petrec noaptea înaintea Domnului lor, prosternați ori în picioare,

25|65|cei care spun: "Domnul nostru! Îndepărtează de noi osânda Gheenei, căci osânda ei este un chin necurmat",

25|66|— Rea este Gheena ca locuință și loc de ședere! —

25|67|cei care cheltuiesc fără să fie nici risipitori, nici zgârciți, căci cumpătarea este calea de mijoc,

25|68|cei care nu cheamă alt Dumnezeu în afară de Dumnezeu, cei care nu ucid pe nimeni, căci Dumnezeu a oprit acest lucru dacă nu este după dreptate, cei care nu preacurvesc..., iar cei care vor face altminteria vor păcătui

25|69|și în Ziua Învierii osânda lor va fi îndoită și necurmat vor fi umiliți,

25|70|însă nu și pentru cel care se căiește, care crede și face binele. Aceștia sunt cei cărora Dumnezeu le va schimba faptele rele în fapte bune, căci Dumnezeu

este Iertător, Milostiv.

25|71|Cel care se căiește și care săvârșește fapte bune se întoarce la Dumnezeu cu mare câință.

25|72|Ei sunt cei care nu mărturisesc strâmb și când trec pe lângă vorbe deșarte, trec cu demnitate.

25|73|Ei nu sunt nici surzi, nici orbi când li se amintesc semnele Domnului lor.

25|74|Ei sunt cei care spun: "Domnul nostru! Dăruiește-ne soții și urmași care să ne bucure ochii! Fă-ne celor temători pildă de urmat!

25|75|Căci au fost răbdători, ei toți vor avea drept răsplată Casa Raiului, unde vor afla bună primire și pace,

25|76|și acolo vor veșnici. Ce loc de ședere minunat!

25|77|Spune: "Domnul meu nu se îngrijește de voi fiindcă huliți și nu-L chemați. Curând veți fi fără scăpare."

26|1|Ta. Sin. Mim.

26|2|Acestea sunt versetele Cărții deslușite!

26|3|S-ar putea să te îmbolnăvești de mâhnire fiindcă ei nu sunt credincioși!

26|4|Dacă am voi, am pogorî din cer un semn asupra lor și grumazurile lor se vor pleca smerite înaintea lui.

26|5|Nici o nouă amintire de la Milostivul nu le va veni fără ca ei să nu-i întoarcă spatele.

26|6|Ei hulesc acum, însă curând le vor veni proorociile despre ceea ce ei batjocoresc.

26|7|Oare ei nu văd pământul? Câte soiuri folositoare am făcut să răsară pe el!

26|8|Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți nu sunt credincioși.

26|9|Domnul tău este Puternicul, Milostivul.

26|10|Domnul tău l-a strigat pe Moise: "Du-te la poporul nedrept,

26|11|poporul lui Faraon. Oare ei nu se tem?"

26|12|El spuse: "Domnul meu! Mă tem că mă vor socoti mincinos.

26|13|Inima mi se strânge, limba mi se împleticește. Trimite-l pe Aaron!

26|14|Ei vor arunca asupra mea vreun păcat și îmi este teamă că mă vor ucide"

26|15|Dumnezeu spuse: "Ba nu!... Plecați amândoi cu semnele Noastre. Vom fi cu voi și vom asculta.

26|16|Duceți-vă amândoi la Faraon și spuneți-i: "Noi suntem solia Domnului lumilor!

26|17|Trimite-i cu noi pe fiii lui Israel!"

26|18|Faraon spuse: "Nu te-am crescut între noi pe când erai copil? N-ai petrecut între noi ani din viața ta?

26|19|Tu ai făcut apoi fapta pe care ai făcut-o, căci ești dintre cei nemulțumitori."

26|20|Moise spuse: "Am făcut-o pe când eram între cei rătăciți.

26|21|Am fugit de la voi, căci îmi era frică de voi. Domnul meu mi-a dăruit înțelepciunea și m-a rânduit între trimiși.

26|22|Oare binefacerea pe care mi-ai arătat-o să fie aceea că ai robit pe fiii lui Israel?"

26|23|Faraon spuse: "Cine este, așadar, Domnul lumilor?"

26|24|Moise spuse: "Este Domnul cerurilor și al pământului și a ceea ce se află între ele. O, dacă ați crede cu tărie!"

26|25|Faraon spuse suitei sale: "Ați auzit?"

26|26|Moise spuse: "Este Domnul vostru, Domnul strămoșilor voștri dintâi."

26|27|Faraon spuse: "Trimisul ce v-a fost trimis este nebun."

26|28|Moise spuse: "El este Domnul Răsăritului și al Asfințitului și a ceea ce se află între ele. O, dacă ați pricepe!"

26|29|Faraon spuse: "Dacă îți iei alt dumnezeu în locul meu, te voi arunca între întemnițați."

26|30|Moise spuse: "Și dacă îți voi aduce un lucru fără tăgadă?"

26|31|Faraon spuse: "Adu-l dacă ești sincer!"

26|32|Atunci își aruncă toiagul, și iată-l un adevărat balaur!

26|33|El întinde mâna, și iat-o albă pentru cei care priveau!

26|34|Faraon spuse căpeteniilor care îl înconjurau: "Acesta este un vrăjitor iscusit!

26|35|El vrea să vă alunge din ținutul vostru prin vraja sa. Ce porunciți?"

26|36|Ei au răspuns: "Spune-le să aștepte, el și fratele său și trimite solii în cetăți să-i adune

26|37|și să-ți aducă pe toți vrăjitorii iscusiți."

26|38|Fură adunați toți vrăjitorii la vremea din ziua hotărâtă
26|39|și li se spuse oamenilor: "V-ați adunat?
26|40|Poate îi vom urma pe vrăjitori, dacă vor ieși învingători."
26|41|Vrăjitorii i-au spus lui Faraon apropiindu-se: "De vom ieși învingători,
vom câpăta vreo răsplată?"
26|42|"Da, și veți fi în suita mea."
26|43|Moise le spuse: "Aruncați ce aveți de aruncat."
26|44|Ei își aruncară funiile și toiegele spunând: "Prin puterea lui Faraon, vom
fi învingători!"
26|45|Moise își aruncă toiagul și acesta înghiți ceea ce ei născociseră.
26|46|Vrăjitorii căzură atunci în genunchi
26|47|spunând: "Noi credem în Domnul lumilor!
26|48|Domnul lui Moise și al lui Aaron!"
26|49|Faraon spuse: "Voi ați crezut în El înainte ca eu să vă dau îngăduința,
căci El este mai marele vostru care v-a învățat vrăjitoria. Veți afla curând!
Voi pune să vi se taie mâinile și picioarele în curmeziș, iar apoi voi pune să
vă răstignească pe toți"
26|50|Ei spuseră: "Nu ne pasă, căci noi la Domnul nostru ne întoarcem.
26|51|Noi cu tărie dorim ca Domnul nostru să ne ierte nouă greșelile noastre,
căci noi suntem întâii credincioși."
26|52|Noi i-am dezvăluit lui Moise: "Pleacă cu robii Mei noaptea. Veți fi
urmăriți."
26|53|Faraon își trimise adunători în cetăți:
26|54|"Aceștia nu sunt decât o ceată mică
26|55|și sunt foarte furioși pe noi,
26|56|însă noi suntem mulți și cu mintea trează."
26|57|Noi i-am izgonit din grădini, de la izvoare,
26|58|de la comori și de la loc îmbelșugat.
26|59|Astfel Noi le-am dat moștenire fiilor lui Israel.
26|60|I-au urmărit înspre Răsărit.
26|61|Când cele două gloate se zăriră, soții lui Moise spuseră: "Suntem ajunși
din urmă!"
26|62|Moise spuse: "Ba nu!... Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi!
26|63|Noi i-am dezvăluit atunci lui Moise: "Lovește marea cu toiagu-ți." Ea se
va despica atunci, și fiecă parte va fi asemenea unui munte grozav.
26|64|Noi i-am lăsat pe ceilalți să se apropie,
26|65|în timp ce pe Moise l-am mântuit cu cei care se aflau cu el,
26|66|i-am înecat pe cei care îi urmăreau.
26|67|Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți nu sunt credincioși.
26|68|Domnul tău, El este Puternicul, Milostivul.
26|69|Istorisește-le povestea lui Abraham!
26|70|El spuse tatălui său și poporului său: "Cui vă închinați voi?"
26|71|Ei spuseră: "Ne închinăm unor idoli, de care rămânem legați."
26|72|El spuse: "Vă aud când îi chemați?
26|73|Vă folosesc ori vă păgubesc?"
26|74|Ei spuseră: "Nu!... Noi i-am aflat și pe tații noștri făcând la fel."
26|75|El spuse: "Ați văzut la ce vă închinați,
26|76|voi și strămoșii voștri dintâi?
26|77|Acești idoli îmi sunt vrăjmași, și nu Domnul lumilor
26|78|care m-a creat. El este Cel ce mă călăuzește;
26|79|El este Cel ce mă hrănește și mă adapă;
26|80|El este Cel ce mă lecuiește când sunt bolnav;
26|81|El este Cel ce mă va da morții și El mă va învia;
26|82|El este Cel ce – așa râvnesc – îmi va ierta mie greșelile mele în Ziua
judecății.
26|83|Domnul meu! Dăruiește-mi înțelepciunea și rânduiește-mă între cei drepti.
26|84|Fă-mi o limbă ce va vesti Adevărul celor care va să vină.
26|85|Rânduiește-mă printre moștenitorii Grădinii plăcerilor.
26|86|Iartă-i tatălui meu, căci el a fost dintre cei rătăciți.
26|87|Nu mă rușina în Ziua când (oamenii) vor fi sculați,
26|88|în Ziua când nici averile, nici copiii nu vor sluji la nimic,
26|89|în afara celor care vin la Dumnezeu cu o inimă curată."
26|90|Grădinile vor fi apropiate de cei temători,
26|91|iar Iadul va fi ivit celor rătăciți.

26|92|Li se va spune: "Unde sunt cei cărora vă închinați în locul lui Dumnezeu?
26|93|Vă vor ajuta pe voi ori se vor ajuta pe ei înșiși?"
26|94|Vor fi rezeziți în Gheena, ei și toți rătăciții,
26|95|precum și toate oștirile lui Iblis.
26|96|Ei vor spune certându-se între ei:
26|97|"Pe Dumnezeu! Noi ne aflăm într-o rătăcire vădită
26|98|când ne socotim deopotrivă cu Domnul lumilor!
26|99|Numai cei nelegiuți ne-au rătăcit!
26|100|Noi nu avem nici un mijlocitor,
26|101|nici un prieten zelos!
26|102|Dacă ar mai fi pentru noi întoarcere, atunci am fi credincioși!"
26|103|Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți nu sunt credincioși.
26|104|Domnul tău, El este Puternicul, Milostivul.
26|105|Poporul lui Noe i-a socotit pe trimiși mincinoși,
26|106|când fratele lor Noe le spuse: "Nu vă temeți, oare?
26|107|Eu, vouă, vă sunt trimis vrednic de încredere.
26|108|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare!
26|109|Eu nu vă cer răsplată, căci răsplata mea se află la Domnul lumilor.
26|110|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare!"
26|111|Ei spuseră: "Să credem în tine, când cei care te urmează sunt cei prea-
umili?"
26|112|El spuse: "Nu am știință de ceea ce fac ei,
26|113|numai Domnul meu îi poate judeca. O, dacă v-ați da seama!
26|114|Eu nu-i alung pe credincioși,
26|115|căci eu nu sunt decât un predicator cu vorbă limpede."
26|116|Ei spuseră: "Dacă nu încetezi, o, Noe, vei fi omorât cu pietre!"
26|117|El spuse: "Domnul meu! Poporul meu m-a socotit mincinos.
26|118|Judecă între mine și ei. Mântuiește-mă pe mine și pe credincioșii ce sunt
cu mine."
26|119|Noi l-am mântuit pe el și pe cei care erau cu el pe arca încărcată,
26|120|și i-am înecat apoi pe cei rămași.
26|121|Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți nu sunt credincioși.
26|122|Domnul tău, El este Puternicul, Milostivul.
26|123|Adiții i-au socotit pe trimiși mincinoși,
26|124|când Hud, fratele lor le spuse: "Nu vă temeți, oare?"
26|125|Eu vouă vă sunt trimis vrednic de încredere.
26|126|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare.
26|127|Eu nu vă cer răsplată, căci răsplata mea se află la Domnul lumilor.
26|128|Veți zidi pe fiece înălțime un semn ca să vă jucați?
26|129|Vă veți face întărituri ca și cum ați veșnici?
26|130|Când loviți, loviți ca niște despoți?
26|131|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare.
26|132|Temeți-vă de Cel ce v-a dăruit ceea ce știți,
26|133|de Cel ce v-a dăruit dobitoace și copii,
26|134|grădini și izvoare.
26|135|Eu mă tem pentru voi de osânda unei Zile mari."
26|136|"Deopotrivă ne este dacă ne ții predici ori dacă nu ne ții!
26|137|Aceasta nu este decât felul de a fi al celor dintâi și
26|138|noi nu vom fi osândiți."
26|139|Ei l-au socotit mincinos și Noi, atunci, i-am nimicit. Întru aceasta este
un semn, însă cei mai mulți nu sunt credincioși.
26|140|Domnul tău, El este Puternicul, Milostivul.
26|141|Tamudiții i-au socotit pe trimiși mincinoși,
26|142|când Salih, fratele lor, le spuse: "Nu vă temeți, oare?
26|143|Eu vouă vă sunt trimis vrednic de încredere.
26|144|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare!
26|145|Eu nu vă cer răsplată, căci răsplata mea se află la Domnul lumilor.
26|146|Veți fi lăsați oare să vă tihnească ceea ce aveți aici
26|147|grădini și izvoare,
26|148|holde și curmali cu ciorchini grei?
26|149|Vă scobiți cu îndemănare case în munți?
26|150|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare.
26|151|Nu ascultați porunca celor necumpătați
26|152|care seamănă stricăciune pe pământ și nu fac nimic drept."

26|153|Ei spuseră: "Tu ești dintre cei vrăjiți!
 26|154|Și fiindcă ești un om asemenea nouă, adu-ne un semn, dacă spui adevărul!"
 26|155|El spuse: "Această cămilă va bea, și voi veți bea, fiecare în ziua
 hotărâtă.
 26|156|Nu-i faceți nici un rău, căci o osândă într-o zi mare vă va lua."
 26|157|Ei o ologiră, însă dimineața se căiră,
 26|158|căci osânda îi luă. Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți nu
 sunt credincioși.
 26|159|Domnul tău, El este Puternicul, Milostivul.
 26|160|Poporul lui Lot i-a socotit pe trimiși mincinoși,
 26|161|când Lot, fratele lor, le spuse: "Nu vă temeți, oare?
 26|162|Eu, vouă, vă sunt trimis vrednic de încredere.
 26|163|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare.
 26|164|Eu nu vă cer răsplată, căci răsplata mea se află la Domnul lumilor.
 26|165|Vă apropiați de bărbații din aceste lumi
 26|166|părăsindu-vă soțiile, create vouă de Domnul vostru? Sunteți un popor
 călcător al legii."
 26|167|Ei spuseră: "Dacă nu încetezi, o, Lot, vei fi izgonit."
 26|168|El spuse: "Urăsc fapta voastră!
 26|169|Domnul meu! Mântuiește-mă pe mine și pe ai mei de ceea ce fac ei."
 26|170|Noi l-am mântuit pe el și pe toți ai săi,
 26|171|în afara unei bătrâne rămasă în urmă,
 26|172|și i-am stărpit apoi pe ceilalți,
 26|173|trimitând asupra lor o ploaie. Rea a fost ploaia pentru cei cărora li s-a
 predicat!
 26|174|Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți nu sunt credincioși.
 26|175|Domnul tău, El este Puternicul, Milostivul.
 26|176|Oamenii din al'Aika i-au socotit pe trimiși mincinoși,
 26|177|când Șu'aib le spuse: "Nu vă temeți, oare?
 26|178|Eu, vouă, vă sunt trimis vrednic de încredere.
 26|179|Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare.
 26|180|Eu nu vă cer răsplată, căci răsplata mea se află la Domnul lumilor.
 26|181|Fiți cinstiți la măsură și nu fiți dintre cei păgubitori.
 26|182|Cântăriți cu drept cântar.
 26|183|Nu-i păgubiți pe oamenii în avutul lor. Nu săvârșiți fărădelegi pe
 pământ, semănând stricăciune!
 26|184|Temeți-vă de Cel ce v-a creat pe voi și pe leaturile dintâi."
 26|185|Ei spuseră: "Tu ești dintre cei vrăjiți!
 26|186|Și fiindcă nu ești decât un om asemenea vouă, noi gândim că ești dintre
 mincinoși.
 26|187|Prăvale cerul în bucăți asupra noastră, dacă spui adevărul!"
 26|188|El spuse: "Domnul meu știe prea bine ceea ce faceți."
 26|189|Ei l-au socotit pe Șu'aib mincinos, însă i-a luat osânda zilei
 întunecării. Și a fost osânda unei zile mari.
 26|190|Întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți nu sunt credincioși.
 26|191|Domnul tău, El este Puternicul, Milostivul.
 26|192|El este o pogorâre de la Domnul lumilor.
 26|193|Duhul lui credincios a pogorât cu el
 26|194|asupra inimii tale ca tu să fii dintre predicatori,
 26|195|într-o limbă arabă deslușită.
 26|196|Aceasta se află deja în Psalmii celor dintâi.
 26|197|Nu este pentru ei un semn pe care învățații fiilor lui Israel îl cunosc?
 26|198|Dacă l-am fi pogorât asupra unui străin
 26|199|și li l-ar fi citit, ei n-ar fi crezut.
 26|200|Astfel îi tăiem drum în inimile nelegiuitorilor,
 26|201|însă ei nu cred în el, până ce nu văd osânda cea dureroasă
 26|202|ce le va veni deodată, fără ca ei să presimtă.
 26|203|Ei vor spune atunci: "Ni se mai dă un răgaz?"
 26|204|Ei cer venirea osândeii Noastre degrabă?
 26|205|Chiar de le dăruim bucurii ani de zile, tu nu vezi că
 26|206|tot vine la ei ceea ce li s-a făgăduit și
 26|207|îndestularea nu le va mai fi de nici un folos?
 26|208|Noi n-am nimicit nici o cetate care să nu fi avut predicatori.
 26|209|Întru amintire, căci Noi nu suntem nedrepți.

26|210|Nu diavolii s-au pogorât cu el!
26|211|Acesta nu le este pe plac, însă sunt neputincioși!
26|212|Ei vor fi îndepărtați de la ascultarea lui.
26|213|Nu chema alt dumnezeu alături de Dumnezeu, căci astfel vei fi printre cei osândiți.
26|214|Previne-i pe cei mai apropiați din obștea ta!
26|215|Coboară-ți aripa asupra credincioșilor care te urmează.
26|216|Spune-le când nu-ți dau ascultare: "Eu n-am nici o vină pentru ceea ce faceți!"
26|217|Încrede-te în Puternicul, Milostivul.
26|218|El te vede când te ridici
26|219|și când te vânzolești printre cei prosternați.
26|220|El este Auzitorul, Știutorul!
26|221|Să vă dau de știre asupra cui vor pogori diavolii?
26|222|Ei pogoară asupra oricărui clevetitor păcătos!
26|223|Ei ciulesc urechea..., însă cei mai mulți sunt mincinoși.
26|224|Și poeții! Ei sunt urmați doar de cei care se rătăcesc.
26|225|Nu-i vezi oare? Ei aiurează în fiecare vale,
26|226|spunând ceea ce nu fac,
26|227|în afară de cei care cred și săvârșesc fapte bune și-L amintesc pe Dumnezeu adesea, și se apără când sunt nedreptățiți. Cei nedrepți vor cunoaște curând pe ce parte s-au întors!
27|1|Ta. Sin. Acestea sunt versetele Coranului, ale unei Cărți deslușite,
27|2|călăuzire și vestire pentru credincioșii
27|3|ce își săvârșesc rugăciunea, ce dau milostenie și cred cu tărie în Viața de Apoi.
27|4|Celor care nu cred în Viața de Apoi, Noi le-am împodobit faptele în ochii lor, iar ei merg orbește.
27|5|Aceștia vor avea osânda cea mai rea și vor fi pierduți în Viața de Apoi.
27|6|Tu primești Coranul de la un Înțelept, un Știutor.
27|7|Moise spuse alor săi: "Zăresc un foc. Vă voi aduce o veste de la el ori vă voi aduce un tăciune aprins. Poate vă veți încălzi!
27|8|Când ajunse acolo, fu strigat: "Binecuvântat fie Cel ce este în foc și împrejurul lui! Mărire lui Dumnezeu, Stăpânul lumilor!
27|9|O, Moise! Eu sunt Dumnezeu, Puternicul, Înțeleptul.
27|10|Aruncă-ți toiagul!" Când Moise îl văzu scuturându-se precum ginii, o rupse la fugă fără să se mai întoarcă. "O, Moise! Nu-ți fie teamă! Trimișii nu se tem de Mine,
27|11|în afară de cei nedrepți. Eu sunt Iertătorul, Milostivul pentru cei care au întors răului binele.
27|12|Bagă-ți mâna în deschizătura mantiei și va ieși albă, fără nici un beteșug. Acesta este unul dintre cele nouă semne pentru Faraon și poporul său. Ei sunt stricați."
27|13|Când semnele Noastre vin la ei să-i facă să vadă, ei spun: "Aceasta este o vrajă!"
27|14|Ei s-au lepădat de ele pe nedrept și cu trufie, chiar dacă în străfundul lor credeau cu tărie. Vezi cum a fost sfârșitul celor care-au semănat stricăciunea!
27|15|Noi le-am dăruit știința lui David și lui Solomon. Ei spuneau: "Laudă lui Dumnezeu care ne-a dat întâietate asupra multora din robii Săi credincioși!"
27|16|Solomon l-a moștenit pe David și spuse: "O, voi oameni! Am fost învățați limba zburătoarelor. Am fost copleșiți cu bunuri de tot soiul. Cu adevărat aceasta este din harul de netăgăduit."
27|17|Și i se adună oștirile lui Solomon din ginii, oameni și zburătoare și se orânduiau.
27|18|Când ajunseră în Valea Furnicilor, o furnică spuse: "O, voi furnici! Intrați în lăcașurile voastre ca să nu vă strivească Solomon și oștirile sale fără să-și dea seama."
27|19|Solomon zâmbi cu voioșie la spusa ei și spuse la rândul său: "Domnul meu! Îngăduie-mi să-ți mulțumesc pentru harul ce l-ai pogorât asupra mea și asupra părinților mei și să săvârșesc binele ce Ție Ți-ar aduce mulțumire. În milostivenia Ta, lasă-mă să intru între robii Tăi cei drepți."
27|20|Solomon cercetă zburătoarele, apoi spuse: "De ce oare n-am văzut pupăza? Oare este din cei care lipsesc?

27|21|O voi osândi la aprigă osândă, o voi înjunghia, de nu-mi va veni cu o împuternicire deslușită."

27|22|După un timp veni lângă el și spuse: "Eu știu ceea ce tu nu știi! Îți aduc o veste sigură de la Saba.

27|23|Am aflat acolo o femeie ce domnește peste ei. A fost dăruită cu toate bunurile și are un tron măreț.

27|24|Eu am aflat-o pe ea și poporul ei prosternându-se înaintea soarelui și nu înaintea lui Dumnezeu. Diavolul le-a împodobit faptele și i-a îndepărtat de la Calea cea Dreaptă și ei nu sunt drept călăuziți!"

27|25|De ce nu se prosternează înaintea lui Dumnezeu, Cel ce scoate la iveală cele ascunse din ceruri și de pe pământ, Cel ce știe ceea ce tăinuți și ceea ce dezvăluiți?

27|26|Dumnezeu!... Nu este dumnezeu afară de El! El este Domnul Tronului cel Mare!"

27|27|Solomon spuse: "Vom vedea dacă ai spus adevărul ori ai mințit.

27|28|Pleacă cu această carte a mea, aruncă-le-o, apoi ține-te la o parte și așteaptă răspunsul lor."

27|29|Regina spuse: "O, voi, căpetenii ale poporului! O carte cinstită mi-a fost aruncată;

27|30|ea vine de la Solomon, iat-o: "În numele lui Dumnezeu cel Milos și Milostiv!

27|31|Nu vă semețiți în fața mea, ci către mine veniți supuși."

27|32|Ea mai spuse: "O, voi căpetenii ale poporului! Sfătuiți-mă în această treabă, eu nu voi hotărî nimic fără ca voi să nu fiți martori."

27|33|Ei au spus: "Noi avem putere și mare vitejie, însă porunca este la tine, așa că vezi ce vei porunci!"

27|34|Ea spuse: "Când regii intră într-o cetate, o strică și pe cei mai puternici locuitori ai ei îi umilesc. Așa fac ei.

27|35|Pe când eu, le voi trimite un dar și voi aștepta ce-mi vor aduce înapoi solii."

27|36|Când solul veni la Solomon, acesta îi spuse: "Vreți să mă ajutați cu averile voastre? Ceea ce Dumnezeu mi-a dăruit mie este mai bun decât ceea ce v-a dăruit vouă, și totuși voi vă bucurați de darul vostru!

27|37|Întoarce-te la ei! Vom veni asupra lor cu oștiri cărora nu se vor putea împotrivi. Îi vom alunga din ținutul lor, umilindu-i și atunci ei își vor vedea micimea."

27|38|Solomon a mai spus: "O, căpetenii ale poporului meu! Care dintre voi îmi va aduce tronul ei, înainte ca sabeeni să vină la mine supuși?"

27|39|Un ifrit, dintre ginii spuse: "Eu ți-l voi aduce înainte să te ridici de pe locul tău. Eu sunt puternic pentru aceasta și sunt vrednic de încredere."

27|40|Unul ce avea o știință a Cărții spuse: "Eu ți-l voi aduce înainte ca privirea ta să se întoarcă la tine." Când Solomon îl văzu stând înaintea lui, spuse: "Acesta este harul Domnului meu care vrea să mă încerce: voi mulțumi ori voi tăgădui? Cel care mulțumește, să știe că Domnul meu este Bogat, Dăruitor."

27|41|Solomon a mai spus: "Pociți-i tronul și atunci vom vedea dacă este călăuzită ori este dintre cei care nu se lasă călăuziți."

27|42|Când ea a venit, i se spuse: "Acesta este tronul tău?" Ea spuse: "El pare a fi. Știința ne-a fost dăruită înainte și acum suntem supuși!"

27|43|Cei cărora se închina în locul lui Dumnezeu o rătăciseră și ea era astfel dintr-un popor de tăgăduitori.

27|44|I se spuse: "Intră în palat!" Când îl văzu, crezu tulburată că este o mare de apă încât își dezveli coapsele. Solomon îi spuse: "Este un palat pavat cu cristal!" Ea spuse: "Domnul meu! Eu m-am nedreptățit pe mine însămi. Împreună cu Solomon mă supun lui Dumnezeu, Domnul lumilor!"

27|45|Noi l-am trimis la tamudiți pe Salih, fratele lor: "Închinați-vă lui Dumnezeu!" Ei prinseră însă a se certa între ei și a se împărți în două tabere.

27|46|Salih le spuse: "O, popor al meu! De ce vă grăbiți să faceți răul înaintea binelui? Dacă ați cere iertare lui Dumnezeu, poate ați fi miluiți!"

27|47|Ei au spus: "Noi avem o presimțire rea cu tine și cu cei care sunt ca tine." El le spuse: "Soarta voastră este în mâinile lui Dumnezeu, iar acum sunteți puși la încercare."

27|48|În cetate erau nouă inși care semănau stricăciune pe pământ și care nu făceau nimic drept.

27|49|Ei au spus: "Jurați-vă pe Dumnezeu că vom năvăli noaptea peste el și ai

săi, apoi vom spune celui ce va voi să-l răzbune: "Noi nu am fost martori la nimicirea alor săi. Noi spunem adevărul!"

27|50|Ei au viclenit, însă și Noi am viclenit fără ca ei să-și dea seama.

27|51|Vezi care a fost sfârșitul vicleșugului lor! Noi i-am nimicit pe ei și pe poporul lor în întregime.

27|52|Întru aceasta este un semn pentru poporul ce știe.

27|53|Noi i-am mântuit pe cei care credeau și se temeau.

27|54|Amintiți-vă de Lot. El spuse poporului său: "Voi vă dedați desfrâului, atunci când vedeți deslușit?"

27|55|Voi vă apropiați cu poftă de bărbați în loc de femei? Sunteți un popor neștiutor."

27|56|Răspunsul poporului său a fost: "Alungați-i din cetatea voastră pe ai lui Lot, căci sunt oameni ce se cred neprihăniți."

27|57|Noi l-am mântuit pe el și pe ai săi în afară de femeia lui, căci am sortit-o să fie între cei rămași în urmă.

27|58|Noi am trimis asupra lor o ploaie. Ce ploaie rea pentru cei cărora li s-a predicat!

27|59|Spune: "Laudă lui Dumnezeu! Pace robilor Săi pe care El i-a ales!" Cine este mai bun: Dumnezeu ori cei pe care ei I-i alătură?

27|60|El este Cel ce a creat cerurile și pământul și v-a trimis vouă din cer apă cu care facem să răsară grădini pline de frumuseți și ale căror copaci nu v-ar fi stat în putință să-i faceți să răsară. Ori este alt dumnezeu alături de Dumnezeu?" Ei sunt însă un popor care îi face Lui semeni.

27|61|El este Cel ce a făcut pământul temei, Cel ce a făcut râurile pe el, Cel ce a pus munții pe el și o stavilă între cele două mări. Ori este alt dumnezeu alături de Dumnezeu? Cei mai mulți însă nu știu!

27|62|El este Cel ce răspunde oropsitului care îl cheamă, Cel ce îndepărtează râul, Cel ce v-a făcut urmași pe pământ. Ori este alt dumnezeu alături de Dumnezeu? Puțini sunt cei care chibzuiesc!

27|63|El este Cel ce vă călăuzește prin întunecimile uscatului și ale mării. El este Cel ce trimite vânturile ca o veste înainte mergătoare milostiveniei Sale? Ori este alt dumnezeu alături de Dumnezeu? Înălțare lui Dumnezeu peste cei care îi sunt alăturați!

27|64|El este Cel ce dă la iveală făptura și apoi o duce înapoi. El este Cel ce vă înzestrează din cer și de pe pământ. Ori este alt dumnezeu alături de Dumnezeu? Spune: "Aduceți dovada voastră, dacă spuneți adevărul!"

27|65|Spune: "Nimeni din ceruri și de pe pământ nu cunoaște Taina în afară de Dumnezeu. Ei nu presimt când vor fi înviați!"

27|66|Mai mult chiar! Ei nu știu nimic din Viața de Apoi de care se îndoiesc și față de ea sunt orbi.

27|67|Cei care tăgăduiesc spun: "Când vom fi țărână ca și tații noștri, vom mai fi oare scoși?"

27|68|Ni s-a făgăduit așa precum li s-a făgăduit și taților noștri odinioară. Acestea nu sunt decât povești ale celor dintâi!"

27|69|Spune: "Străbateți pământul și vedeți care a fost sfârșitul nelegiuiților!"

27|70|Nu te măhni pentru ei! Nu te îngrijora de vicleșugurile lor!

27|71|Ei spun: "Pe când va fi această făgăduială, dacă spuneți adevărul?"

27|72|Spune: "Poate ca cea căreia îi doriți venirea degrabă este chiar în spatele vostru, în parte."

27|73|Domnul tău este Stăpânul harului asupra oamenilor, însă cei mai mulți nu îi mulțumesc.

27|74|Domnul tău cunoaște ceea ce ascund inimile lor și ceea ce destăinuiesc.

27|75|Nimic nu este tănuit în ceruri și pe pământ care să nu fie scris într-o Carte deslușită.

27|76|Acest Coran povestește fiilor lui Israel multe din cele asupra cărora ei se învrăjbeau,

27|77|iar pentru credincioși el este călăuzire și milostivenie.

27|78|Domnul tău va hotărî între ei prin judecata Sa. El este Puternicul, Știutorul.

27|79|Încredințează-te lui Dumnezeu, căci atunci vei fi în limpedele Adevăr.

27|80|Tu nu îi vei putea face pe morți să audă, precum nici pe cei surzi să audă Chemarea atunci când întorc spatele.

27|81|Tu nu îi vei putea călăuzi pe orbi în rătăcirea lor. Tu nu-i vei face să

audă decât pe cei care cred în semnele Noastre și care se supun lui Dumnezeu.

27|82|Când Cuvântul va cădea asupra lor, le vom scoate din pământ o fiară care va spune oamenilor că nu cred cu tărie în semnele Noastre."

27|83|În Ziua aceea vom aduna din fiecăre seminție o grămadă din cei care au socotit semnele Noastre minciuni, și îi vor rândui.

27|84|Când vor veni, Dumnezeu le va spune: "Nu ați socotit semnele Mele minciuni fără să le fi cuprins cu știința? Ce ați făcut, așadar?"

27|85|Cuvântul va cădea asupra lor, căci au fost nedrepți, iar ei nu vor putea vorbi.

27|86|Ei nu văd că le-am făcut noaptea să se odihnească și ziua să vadă deslușit? Întru aceasta sunt semne pentru un popor care crede.

27|87|În Ziua când se va sufla în trâmbiță, cei care sunt în ceruri și pe pământ vor fi îngroziți în afară de cei pe care Dumnezeu vrea să-i izbăvească. Toți vor veni către El smerindu-se.

27|88|Vei vedea munții pe care i-ai socotit înțepeniți trecând ca norii. Acesta este zidirea lui Dumnezeu, Cel ce face totul desăvârșit. El este Cunosător a ceea ce faceți.

27|89|Cei care vor veni în Ziua aceasta cu un bine, vor avea și mai bine și vor fi feriți de orice groază.

27|90|Cei care vor veni cu un rău, vor fi aruncați cu fața în foc: "Sunteți oare răsplătiți pentru altceva decât pentru ceea ce ați făcut?"

27|91|"Mie mi s-a poruncit doar să mă închin Domnului acestei cetăți pe care o sfințit-o. Al Lui este totul! Mie mi s-a poruncit să fiu printre cei supuși

27|92|și să recit Coranul." Cel ce este bine călăuzit, este călăuzit pentru sufletul său. Spune celui rătăcit: "Eu sunt numai dintre predicatori!"

27|93|Spune: "Laudă lui Dumnezeu! El vă va arăta curând semnele Sale și voi le veți cunoaște." Domnul tău nu este nepăsător la ceea ce faceți.

28|1|Ta. Sin. Mim.

28|2|Acestea sunt versetele Cărții deslușite.

28|3|Noi îți recităm întru adevăr din povestea lui Moise și a lui Faraon pentru un popor ce crede.

28|4|Faraon era semeț pe pământ și a împărțit oamenii în obști, apoi a căutat să slăbească una dintre obști, înjunghiindu-i pe fiii ei și lăsându-le pe femei în viață. El era dintre cei care seamănă stricăciunea.

28|5|Noi am vrut să-i ocrotim pe cei năpăstuiți de pe pământ, făcându-i căpetenii, făcându-i moștenitori

28|6|ca să le dăm un loc pe pământ și să le arătăm astfel lui Faraon, lui Haman și oștirilor lor pe cea de care se fereau.

28|7|Noi i-am dezvăluit mamei lui Moise: "Alăptează-l și dacă te temi pentru el, dă-i drumul pe fluviu. Nu te teme și nu te mâhni, căci ți-l vom înapoia și îl vom face dintre trimiși."

28|8|Oamenii lui Faraon l-au cules ca să le fie lor vrăjmaș și pricină de mâhnire. Faraon, Haman și oștirile lor au fost păcătoși.

28|9|Femeia lui Faraon spuse: "Bucurie a ochilor mei și a lor tăi! Nu-l omorâți! Poate vă va fi de folos ori poate îl veți lua vouă fiu." Ei nu și-au dat însă seama!

28|10|Sufletul mamei lui Moise se goli de tot și era cât pe ce să-l dea în vileag, dacă Noi nu i-am fi legat inima ca să fie dintre credincioși.

28|11|Ea îi spuse surorii lui: "Urmărește-l!" Aceasta îl urmări cu privirea de departe fără ca cineva să bage de seamă.

28|12|Noi îi oprise dinainte doicile. Sora lui spuse: "V-aș putea arăta o familie care, pentru voi, l-ar lua asupra sa și l-ar îngriji?"

28|13|Și așa l-am înapoiat mamei sale să i se limpezească ochii și să nu mai fie mâhnită, ca ea să știe că făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. Cei mai mulți însă nu știu!

28|14|Când el ajunse în plină putere și se desăvârși, Noi îi dăruirăm înțelepciunea și știința. Astfel, Noi îi răsplătim pe făptuitorii de bine.

28|15|Moise a intrat în cetate într-o clipă de nepăsare a locuitorilor ei și a găsit acolo doi oameni care se încăieraseră. Unul era dintre ai lui, celălalt dintre cei ai vrăjmașului său. Cel din tabăra sa îi ceru ajutorul împotriva celui ce era dintre vrăjmașii săi. Moise îi dădu o lovitură și-l omorî. El spuse: "Aceasta este lucrarea Diavolului, căci el este un vrăjmaș fățis, rătăcitor."

28|16|El spuse: "Domnul meu! M-am nedreptățit pe mine însumi. Iartă-mi mie!" și

Dumnezeu i-a iertat lui, căci El este Iertătorul, Milostivul.

28|17|Moise spuse: "Domnul meu! Fiindcă Tu ai pogorât asupra mea harul Tău, eu nu voi fi niciodată sprijin nelegiuiților."

28|18|El se trezi dimineața în cetate temător și pândind, iar când cel care în ajun îi ceruse ajutor îl strigă din răspuțeri, Moise îi spuse: "Tu ești într-o greșală vădită!"

28|19|Când a vrut să dea o lovitură vrăjmașului amândurora acesta spuse: "O, Moise! Vrei să mă omori precum l-ai omorât pe omul de ieri? Tu vrei să fii doar un despot pe pământ. Tu nu vrei să fii dintre îndreptători."

28|20|Un om veni în fugă din capătul cetății și spuse: "O, Moise! Capii poporului pun la cale uciderea ta! Pleacă! Eu de bine te sfătuiesc!"

28|21|Moise a ieșit din cetate temător și pândind. El spuse: "Domnul meu! Mântuiește-mă de acest popor nedrept!"

28|22|El spuse îndreptându-se către Madian: "S-ar putea ca Domnul meu să mă călăuzească pe Calea cea Dreaptă."

28|23|Când ajunse la apa de la Madian, află o seamă de oameni adăpând. De asemenea, află două femei ce se țineau deoparte. El spuse: "Ce este cu voi?" Ele spuseră: "Noi nu adăpăm decât după ce pleacă păstorii, căci tatăl nostru este foarte bătrân."

28|24|Moise le adăpă (vitele), apoi se retrase la umbră spunând: "Domnul meu! Am mare nevoie să pogori asupra mea binele!"

28|25|Una dintre femei veni către el mergând sfioasă. Ea spuse: "Tata te cheamă să te răsplătească că ne-ai adăpat vitele." Moise se duse la el și-i istorisi povestea sa. Bătrânul îi spuse: "Nu-ți fie teamă! Vei fi izbăvit de cei nedrepți."

28|26|Una dintre femei spuse: "O, tată! Tocmește-l în slujba ta. El este cel mai bun dintre cei pe care i-ai putea tocmi, căci este puternic și vrednic de încredere."

28|27|Bătrânul spuse: "Aș vrea să-ți dau drept soață pe una dintre fiicele mele, dacă tu rămâi în slujba mea vreme de opt pelerinaje. Dacă vei împlini zece, va fi spre binele tău, însă eu nu vreau să te împovărez cu nimic. Tu mă vei afla, dacă vrea Dumnezeu, printre cei drepți."

28|28|Moise spuse: "Aceasta este înțelegerea dintre mine și tine. Oricare dintre cele două soroace voi împlini, nimeni să nu se ridice vrăjmaș asupra mea. Dumnezeu este Chezaș a ceea ce am spus."

28|29|Când lui Moise i se împlini sorocul, plecă la drum cu ai săi, însă, zărint un foc pe coasta Muntelui, le spuse: "Stați aici. Am zărit un foc. Poate vă voi aduce o veste ori un tăciune aprins. Poate vă veți încălzi!"

28|30|Când ajunse acolo, fu strigat din dreapta văii, din ținutul binecuvântat, din mijlocul unui copac: "O, Moise! Eu sunt Domnul lumilor!"

28|31|Aruncă-ți toiagul!" Când Moise îl văzu scuturându-se precum ginni, o rupse la fugă fără să se mai întoarcă. "O, Moise! Apropie-te, nu-ți fie teamă! Tu ești dintre cei care vor cunoaște tihna.

28|32|Bagă-ți mâna în despicătura mantiei, va ieși albă, fără nici un betesug. Strânge-ți brațul la piept ca să nu-ți fie frică. Acestea sunt două dovezi fără tăgadă pentru Faraon și căpeteniile poporului său. Ei sunt un popor de stricați!"

28|33|El spuse: "Domnul meu! Am ucis pe unul de-ai lor și îmi este teamă că mă vor ucide.

28|34|Fratele meu Aaron este mai limpede la vorbă decât mine. Trimite-l cu mine ca pavăză și ca întăritor al spuselor mele, căci mă tem că mă vor socoti mincinos."

28|35|Dumnezeu spuse: "Te vom ajuta cu fratele tău și vă vom da împuternicire, vouă amândurora, încât ei nu vă vor mai atinge. Voi veți fi, har semnelor Noastre, învingători, atât voi, cât și cei care vă vor urma."

28|36|Atunci când Moise veni la ei cu semnele Noastre ca dovezi vădite, ei spuseră: "Ce altceva este aceasta dacă nu o vrajă născocită, căci Noi n-am auzit așa ceva la strămoșii noștri dintâi"

28|37|Moise spuse: "Domnul meu cunoaște pe cel care a venit cu călăuzirea Sa și pe cel care va avea Casa cea de pe urmă." Cei nedrepți nu vor fi fericiți.

28|38|Faraon spuse: "O, voi, capi ai poporului! Eu nu vă cunosc vouă alt dumnezeu afară de mine însumi! Haman! Arde-mi lut și zidește-mi un turn, poate atunci voi urca până la Dumnezeul lui Moise, căci eu cred că Moise este mincinos."

28|39|Faraon se purtă cu trufie pe pământ, fără drept, atât el cât și oștirile sale. El socotea că nu se va mai întoarce la Noi.

28|40|Noi l-am luat pe el și pe oștirile sale și i-am aruncat în mare. Vezi cum a fost sfârșitul celor nedreți!

28|41|Noi i-am făcut înainte-mergători ce cheamă către Foc, iar în Ziua Învierii nu vor fi ajutați.

28|42|Pe lumea aceasta i-am urmărit cu blestem, iar în Ziua Învierii vor fi dintre cei urâțiți.

28|43|După ce am nimicit leaturile dintâi, Noi am dăruit lui Moise Cartea ca o prevedere pentru oameni, o călăuzire și o milostivenie. Poate își vor aminti!

28|44|Tu nu ai fost pe coasta de la asfințit, atunci când Noi i-am dat porunca lui Moise. Tu nu ai fost dintre martori.

28|45|Noi am lăsat să crească alte leaturi care au avut viață lungă. Tu nu ai fost printre locuitorii din Madian să le reciți semnele Noastre, însă Noi li le-am trimis.

28|46|Nu ai fost pe coasta Muntelui, atunci când Noi te-am chemat, însă aceasta este o milostivenie de la Domnul tău ca tu să previi un popor la care nici un prevenitor nu a mai venit înaintea ta. Poate își vor aminti!

28|47|Când îi atinge o năpastă pentru ceea ce mâinile lor au făcut, ei spun: "Domnul nostru! Dacă ne-ai fi trimis un trimis, am fi urmat semnele Tale și atunci am fi fost credincioși."

28|48|Când însă Adevărul le vine de la Noi, ei spun: "De ce nu i s-a dat asemenea celor care i-au fost date lui Moise!" Oare nu au tăgăduit ceea ce odinioară i se dăduse lui Moise, când au spus: "Acestea sunt două vrăji vădite!" Apoi au spus: "Noi nu credem nimic din toate acestea!"

28|49|Spune: "Aduceți-mi de la Dumnezeu o Carte care să călăuzească mai bine oamenii decât acestea două. Eu o voi urma, dacă voi spuneți adevărul!"

28|50|Dacă nu-ți răspund, să știi că ei nu-și urmează decât poftele lor. Cine este mai rătăcit decât cel care se lasă călăuzit de poftele sale, fără călăuzire de la Dumnezeu? Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept.

28|51|Noi le-am trimis Cuvântul! Poate își vor aminti!

28|52|Cei căroră le-am dat Cartea înaintea lui cred în ea.

28|53|Ei spun, atunci când li se citește din ea: "Noi credem în ea. Ea este Adevărul de la Domnul nostru. Noi i ne-am supus înainte de venirea sa."

28|54|Aceștia sunt cei care vor primi răsplata lor de două ori pentru că au fost răbdători, pentru că au răspuns răului cu binele, pentru că au dat milostenie din ceea ce Noi i-am înzestrat.

28|55|Când aud deșărtăciuni, ei întorc spatele spunând: "Noi cu faptele noastre, voi cu faptele voastre. Pace vouă! Nouă nu ne plac neștiutorii!"

28|56|Tu nu-l călăuzești pe cel care-l iubești, ci Dumnezeu călăuzește pe cine voiește, căci El îi cunoaște prea-bine pe cei care vor să fie călăuziți.

28|57|Ei spun: "Dacă am urma cu tine Calea, am fi smulși pământului nostru." Nu le-am făcut Noi lor un loc sfânt și tihnit unde sunt aduse roadele fiecărui lucru ca înzestrare de la Noi? Cei mai mulți dintre ei, însă, nu știu nimic.

28|58|Câte cetăți cu trai îndestulat nu am nimicit? Și locuințele lor după ei au fost aproape pustii. Noi suntem moștenitorii!

28|59|Domnul tău n-a nimicit nici o cetate înainte de a trimite la poporul ei un profet care să-i recite versetele Noastre. Noi nu am nimicit nici o cetate ai cărei locuitori să nu fi fost nedreți.

28|60|Tot ceea ce v-a fost dăruit nu este decât o bucurie vremelnică și zadarnică, podoabă în Viața de Acum. Ceea ce se află la Dumnezeu este mai bun și mai trainic. Nu pricepeți, oare?

28|61|Cel căruia i-am făcut o frumoasă făgăduială pe care o va vedea împlinindu-se este oare deopotrivă cu cel căruia i-am dat bucurii vremelnice în Viața de Acum și apoi în Ziua Învierii va fi între cei aduși (înaintea Noastră)?

28|62|Dumnezeu le va spune în Ziua când îi va chema: "Unde sunt cei care pretindeați că-Mi sunt alături?"

28|63|Cei asupra căroră se va împlini Cuvântul vor spune: "Domnul nostru! Aceștia sunt cei pe care noi i-am adâncit în greșală, i-am rătăcit precum am fost noi înșine. Ne lepădăm de ei înaintea Ta, căci nu nouă ni s-au închinat!"

28|64|Li se va spune: "Chemați-i pe cei pe care I i-ați alăturat!" Ei îi vor chema, însă ei nu le vor răspunde și atunci vor vedea osânda. O, dacă ar fi vrut să fie călăuziți!

28|65|Dumnezeu le va spune, în Ziua când îi va chema: "Ce ați răspuns

trimișilor?"

28|66|În Ziua aceea, proorociile li se vor părea întunecate, însă nu se vor întreba unii pe alții.

28|67|Cel care se căiește însă, care crede și săvârșește fapte bune va fi, poate, dintre cei fericiți.

28|68|Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă oamenii nu au de ales. Mărire lui Dumnezeu și înălțare deasupra celor pe care I-i alăturau!

28|69|Domnul tău cunoaște ceea ce tănuiesc inimile lor și ceea ce ei destăinuiesc.

28|70|El este Dumnezeu! Nu este dumnezeu afară de El. Laudă Lui în Viața Dintâi și în Viața de Apoi! A Lui este Judecata și la El veți fi întorși.

28|71|Spune: "Nu vă dați seama, oare? Dacă Dumnezeu ar face asupra voastră noapte necurmată până în Ziua Învierii, ce alt dumnezeu afară de Dumnezeu v-ar aduce lumină? Nu auziți, oare?"

28|72|Spune: "Nu vă dați seama, oare? Dacă Dumnezeu ar face asupra voastră zi necurmată până în Ziua Învierii, ce alt dumnezeu afară de Dumnezeu v-ar aduce noaptea ca să vă odihniți? Nu vedeți, oare?"

28|73|În milostivenia Lui, El v-a făcut vouă noaptea ca să vă odihniți și ziua ca să căutați către harul Lui. Poate veți mulțumi!

28|74|În Ziua când El îi va chema, le va spune: "Unde sunt cei care pretindeați că-Mi sunt alături?"

28|75|Vom scoate din fiecare adunare un martor și vom spune: "Aduceți dovada voastră!" Vor ști, atunci, că Adevărul este al lui Dumnezeu și cei născociți de ei i-au părșit.

28|76|Core era din poporul lui Moise, însă s-a răzvrătit împotriva lui. Noi i-am dăruit comori ale căror chei păreau grele unei cetede oameni puternici. Poporul său îi spuse: "Nu te bucura! Dumnezeu nu-i iubește pe cei care se bucură!"

28|77|În mijlocul a ceea ce Dumnezeu ți-a dăruit, caută Lăcașul de Apoi! Nu uita partea ta din Viața de Acum! Fii bun, precum Dumnezeu este bun cu tine! Nu semăna stricăciunea pe pământ, căci Dumnezeu nu îi iubește pe stricători.

28|78|Core spuse: "Nu mi s-a dat decât pentru știința ce o am." Nu știa oare că Dumnezeu a nimicit înaintea lui leaturi mult mai tari ca putere și mult mai mari ca număr? Nelegiuirii nu vor fi întrebați asupra păcatelor lor!

28|79|Apoi el ieși către poporul său în podoaba sa. Cei care își doreau Viața de Acum au spus: "O, dacă și noi am avea averi asemenea celor care i-au fost dăruite lui Core! El este stăpânul unei averi fără seamăn!"

28|80|Cei cărora le-a fost dăruită știința au spus: "Vai vouă! Răsplata lui Dumnezeu este mai bună pentru cel care crede și săvârșește binele. Numai cei răbdători vor primi această răsplată."

28|81|Noi l-am scufundat pe Core, cu casă cu tot, în pământ. Nu a avut nici o suită care să-l ajute afară de Dumnezeu. El nu a fost dintre cei ajutați.

28|82|Cei care în ajun își doreau să se afle în locul lui, dimineața spuneau: "Vai ție! Dumnezeu înzestrează cu prisosință, însă și cu măsură pe cine voiește dintre robii Săi. Dacă Dumnezeu nu ar fi fost bun cu noi, ne-ar fi scufundat. Se pare că necredincioții nu sunt fericiți."

28|83|Noi vom da Lăcașul de Apoi celor care pe pământ nu și-au dorit preamărirea și nici stricăciunea. Cei care se tem de Dumnezeu vor avea un sfârșit fericit.

28|84|Cel care va veni cu un bine are de la Noi și mai bine, iar cel care va veni cu un rău..., să știe că cei care au săvârșit răul nu vor fi răsplătiți decât pentru ceea ce au făcut.

28|85|Cel ce ți-a rânduit ție Coranul te va întoarce acolo unde toți se întorc. Spune: "Domnul meu știe cine vine cu călăuzirea și cine se află într-o rătăcire vădită."

28|86|Tu n-ai nădăjduit să-ți fie trimisă Cartea decât ca o milostivenie de la Domnul tău. Nu fi, așadar, sprijin tăgăduitorilor!

28|87|Nu te lăsa abătut de la versetele lui Dumnezeu după ce au fost pogorâte asupra ta. Cheamă-L pe Domnul tău! Nu fi dintre cei închinători la idoli!

28|88|Nu chema alt dumnezeu odată cu Dumnezeu. Nu este alt dumnezeu afară de El. Totul este pieritor în afară de Fața Sa. A Lui este Judecata. Către El veți fi întorși!

29|1|Alif. Lam. Mim.

29|2|Oamenii cred că vor fi lăsați să spună: "Noi credem!", fără să fie puși la încercare?

29|3|Noi i-am pus la încercare pe cei dinaintea lor. Dumnezeu îi cunoaște pe cei

care spun adevărul, precum îi cunoaște și pe cei care mint.

29|4|Oare cei care au făcut rele socot că vor putea să ne-o ia înainte? Rău judecă!

29|5|Pentru cine nădăjduiește în întâlnirea cu Dumnezeu, sorocul va veni! Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul.

29|6|Cine luptă, luptă pentru sufletul său. Dumnezeu este prea Bogat și fără aceste lumi.

29|7|Noi ștergem relele celor care cred și săvârșesc fapte bune și îi vom răsplăti pentru ce-i mai bun din ceea ce au făcut.

29|8|Noi l-am sfătuit pe om să fie bun cu părinții săi, însă dacă te silesc să-Mi alături ce tu nu ai știință, nu le da ascultare. Întoarcerea voastră va fi la Mine și atunci vă voi da de știre ce ați făcut.

29|9|Pe cei care cred și săvârșesc fapte bune, Noi îi vom rânduî între drepti.

29|10|Unii oameni spun: "Noi credem în Dumnezeu!", însă când au de suferit pentru Dumnezeu, ei socot încercarea oamenilor ca o osândă de la Dumnezeu. Când vine un ajutor de la Dumnezeu, ei spun: "Suntem cu voi!" Nu este Dumnezeu oare Cel ce cunoaște prea bine ce este în inimile acestor lumi?

29|11|Dumnezeu îi cunoaște pe cei care cred, precum îi cunoaște și pe fățarnici.

29|12|Cei care tăgăduiesc spun celor care cred: "Urmați calea noastră și vă vom căra greșelile voastre." Nu vor căra însă din greșelile lor nimic, ci doar sunt mincinoși.

29|13|Ei își vor căra poverile lor și încă alte poveri peste poverile lor. În Ziua Învierii vor fi întrebați de ceea ce născociau.

29|14|Noi l-am trimis pe Noe poporului său cu care a stat o mie de ani, fără cincizeci de ani. Apoi i-a luat potopul, căci au fost nedrepți.

29|15|Noi l-am mântuit pe el și pe cei din arcă, pecare am făcut-o un semn pentru lumile toate.

29|16|Apoi l-am trimis pe Abraham care spuse poporului său: "Închinați-vă lui Dumnezeu! Temeți-vă de El! Acesta este spre binele vostru, o, dacă ați ști!"

29|17|Voi nu vă închinați, afară de Dumnezeu, decât unor idoli plăsmuind o minciună. Cei cărora vă închinați, afară de Dumnezeu, nu au pentru voi nici o înzestrare. Căutați înzestrarea la Dumnezeu. Închinați-vă Lui! Dați-i mulțumire! La El veți fi întorși.

29|18|Dacă huliți, să știți că și alte adunări înaintea voastră au hulit. Asupra trimisului este doar înștiințarea cea deslușită!

29|19|Ei nu au văzut cum Dumnezeu dă la iveală făptura și apoi o duce înapoi? Aceasta îi este lesne lui Dumnezeu!

29|20|Spune: "Umblați pe pământ și vedeți cum El dă la iveală făptura. Dumnezeu o va face să crească mai apoi. Dumnezeu asupra tuturor are putere."

29|21|El osândește pe cine voiește și miluiește pe cine voiește. La El veți fi aduși.

29|22|Nu-L veți putea slăbi nici pe pământ, și nici în cer. Voi nu aveți afară de Dumnezeu nici oblăduitor și nici ajutor.

29|23|Cei care tăgăduiesc semnele lui Dumnezeu și întâlnirea Sa: "Aceștia sunt cei care nu vor nădăjdi la milostivenia Mea. Aceștia sunt cei care vor avea o dureroasă osândă."

29|24|Răspunsul poporului lui Abraham a fost atunci: "Omorâți-l și ardeți-l!" Dumnezeu l-a mântuit de foc. Întru aceasta sunt semne pentru un popor ce crede!

29|25|El le spuse: "Voi v-ați luat idoli în locul lui Dumnezeu, numai din dragostea voastră deopotrivă pentru Viața de Acum, însă în Ziua Învierii, voi vă veți lepăda unii de alții, vă veți blestema unii pe alții, limanul vostru va fi Focul și nu veți avea nici un ajutor."

29|26|Și Lot a crezut în el și spuse: pribegesc către Domnul meu! El este Puternicul, Înțeleptul!"

29|27|Și Noi i-am dăruit pe Isaac și pe Iacob, și i-am dat seminției sale proorocirea și Cartea. Noi i-am dat răsplătă în Viața de Acum și în Viața de Apoi va fi între drepti.

29|28|Și Lot care spuse poporului său: "Voi săvârșiți o mârșăvie pe care nimeni în toate lumile nu a mai făcut-o înaintea voastră."

29|29|Voi vă apropiați de bărbați, le ațineți calea, iar la adunările voastre săvârșiți urâciuni. Răspunsul Poporului său fu atunci: "Adu-ne osânda lui Dumnezeu, dacă ești sincer!"

29|30|El spuse: "Domnul meu! Ajută-mă față de poporul ce seamănă stricăciunea!"

29|31|Când trimișii Noștri i-au adus vestea lui Abraham, spunându-i: "Noi îi vom

nimici pe locuitorii acestei cetăți, căci sunt nedrepti!",
29|32|el le spuse: "Lot este însă în ea!" Ei spuseră atunci: "Noi îi cunoaștem bine pe cei care sunt în ea! Îl vom mântui pe el și pe ai săi în afară de femeia lui care va fi printre cei rămași în urmă."
29|33|Când trimișii Noștri au venit la Lot, el s-a îngrijorat pentru ei, căci brațul lui era fără putere. Trimișii noștri i-au spus: "Nu-ți fie frică și nu te mâhni, căci te vom mântui pe tine și pe ai tăi în afară de femeia ta care va fi printre cei rămași în urmă."
29|34|Din cer vom trimite asupra locuitorilor acestei cetăți o năpastă, căci sunt stricați."
29|35|Noi am făcut din această cetate un semn pentru un popor ce pricepe.
29|36|Celor din Madian li l-am trimis pe Șu'aib, fratele lor. El le spuse: "O, popor al meu! Închinați-vă lui Dumnezeu! Așteptați Ziua de Apoi! Nu săvârșiți fărâdelegi pe pământ, semănând silnicie!"
29|37|Ei l-au socotit mincinos, iar năpasta i-a luat, iar dimineața, zăceau prin casele lor.
29|38|Așa a fost și cu adii și cu tamudiții. Vă este limpede după locuințele lor! Satan le împodobește faptele și îi îndepărta de la Calea cea Dreaptă, chiar dacă ei erau prevăzători.
29|39|Așa a fost și cu Core, cu Faraon, cu Haman. Moise a venit la ei cu dovezi vădite, însă ei s-au îngâmfat pe pământ. Nu au luat-o însă înaintea (osândeii)!
29|40|Pe fiecare l-am luat după păcatul lui. Dintre ei, unii au fost luați de furtuna de pietre. Dintre ei, unii au fost luați de Strigăt. Dintre ei, unii au fost înghițiți de pământ. Dintre ei, unii au fost înecați. Dumnezeu nu i-a nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit.
29|41|Cei care își iau oblăduitori în locul lui Dumnezeu sunt asemenea păianjenului care și-a luat o casă, însă cea mai fragilă casă este casa păianjenului. O, dacă ei ar ști!
29|42|Dumnezeu știe că ceea ce cheamă în locul lui este nimicul. El este Puternicul, Înțeleptul!
29|43|Acestea sunt pilde pe care Noi le dăm oamenilor, însă nu le pricep decât cei care știu.
29|44|Dumnezeu a creat cerurile și pământul întru Adevăr. Întru aceasta sunt semne pentru credincioși.
29|45|Recită ce ți s-a dezvăluit din Carte! Săvârșește-ți rugăciunea, căci rugăciunea îi îndepărtează pe oameni de la mârșăvie și urâciune, iar amintirea lui Dumnezeu este cea mai măreață! Dumnezeu știe ceea ce faceți.
29|46|Nu vă certați cu oamenii Cărții decât pentru o cale mai bună. Afară de cei dintre ei care sunt nedrepti! Spuneți: "Noi credem în ceea ce-a fost pogorât asupra noastră și în ceea ce a fost pogorât asupra voastră. Dumnezeul nostru și Dumnezeul vostru este Unul și noi Lui îi suntem supuși."
29|47|Noi am pogorât asupra ta Cartea. Cei cărora Noi le-am dăruit Cartea cred în ea, precum și dintre ceilalți sunt unii care cred. Numai tăgăduitorii se leapădă de semnele Noastre.
29|48|Tu nu ai mai recitat înaintea ei din nici o Carte și nici nu ai copiat-o cu dreapta ta, iar cei care se îndoiesc sunt înșelătorii.
29|49|Ba nu, semnele sunt dovezi de netăgăduit în inimile celor cărora le-a fost dată știința. Numai cei nedrepti se leapădă de semnele Noastre.
29|50|Ei spun: "Și chiar să fi pogorât asupra lui semne de la Domnul său?" Spune: "Semnele sunt numai la Dumnezeu, iar eu sunt doar un predicator cu vorbă deslușită."
29|51|Ori nu le este oare de ajuns că am pogorât asupra ta Cartea ce le este recitată? Întru aceasta sunt o milostivenie și o amintire pentru un popor ce crede!
29|52|Spune: "Dumnezeu este de ajuns ca Martor între mine și voi. El cunoaște ceea ce este în ceruri, precum și pe pământ. Cei care cred în deșărtăciune, îl tăgăduiesc pe Dumnezeu. Aceștia sunt cei pierduți."
29|53|Ei îți cer să grăbești osânda. Dacă nu ar fi fost un anumit soroc, osânda le-ar fi venit pe loc fără ca ei să o simtă.
29|54|Ei îți cer să grăbești osânda, însă Gheena îi va învălui curând pe tăgăduitori.
29|55|În Ziua când osânda îi va învălui de deasupra lor și de sub tălpi, li se va spune: "Gustați ceea ce ați făptuit!"
29|56|O, voi, robii Mei care credeți! Pământul meu este larg! Mie închinați-vă!

29|57|După ce fiecăruia suflet va gusta moartea, la Noi veți fi întorși.
29|58|Celor care au crezut și au săvârșit fapte bune, Noi le vom pregăti în Grădină încăperi pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Cât de minunată este răsplata celor truditori,
29|59|care au răbdat și Domnului lor s-au încredințat.
29|60|Câte vietăți sunt care nu își pot purta de grijă! Dumnezeu este Cel ce le înzestrează pe ele, precum și pe voi. El este Auzitorul, Știutorul.
29|61|Dacă îi întrebi: "Cine a creat cerurile și pământul, cine a supus soarele și luna?" Ei vor spune: "Dumnezeu!" Cum de sunt atât de prefăcuți?
29|62|Dumnezeu înzestrează cu prisosință și cu măsură pe cine voiește dintre robii Săi. Dumnezeu este Atotcunoscător.
29|63|Dacă îi întrebi: "Cine a trimis din cer apă cu care a înviat pământul după moartea sa?" Ei vor spune: "Dumnezeu!" Spune: "Laudă lui Dumnezeu!" Cei mai mulți oameni însă nu pricep.
29|64|Viața de Acum nu este decât o desfătare și un joc, însă Lăcașul de Apoi este cu adevărat Viața. O, dacă ei ar ști!
29|65|Când ei urcă pe corabie, îl cheamă pe Dumnezeu curați lui în credință, însă după ce Dumnezeu îi mântuie ducându-i pe uscat, ei îi fac alăturare.
29|66|Să nu mulțumească pentru ce le-am dăruit și să se bucure de cele vremelnice, căci curând vor afla!
29|67|Ei nu văd că am făcut un loc sfânt, tihnit, pe când oamenii între ei se jefuiesc. Ei vor crede în deșertăciune și vor tăgădui harul lui Dumnezeu?
29|68|Cine este mai nedrept decât cel care născocеște o minciună asupra lui Dumnezeu ori cel care socotește minciună Adevărul după ce i-a venit? Nu este oare în Gheena un loc de ședere pentru tăgăduitori?
29|69|Noi îi călăuzim pe căile Noastre pe cei care au luptat pentru Noi. Dumnezeu este cu făptuitorii de bine!
30|1|Alif. Lam. Mim.
30|2|Bizantinii au fost înfrânți
30|3|în ținutul apropiat, însă după înfrângerea lor, ei vor înfrânge
30|4|în câțiva ani. A lui Dumnezeu este Porunca și înainte și după. În ziua aceea, credincioșii se vor bucura
30|5|de ajutorul lui Dumnezeu. El ajută cui voiește. El este Puternicul, Milostivul.
30|6|Aceasta este o făgăduială a lui Dumnezeu și Dumnezeu nu-și calcă făgăduiala, însă cei mai mulți oameni nu știu.
30|7|Ei cunosc poleiala Vieții de Acum și nu le pasă de Viața de Apoi.
30|8|Nu chibzuiesc oare la ei înșiși? Dumnezeu nu a creat cerurile și pământul și ceea ce se află între ele decât într-un Adevăr și cu un anumit soroc. Mulți sunt cei care nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.
30|9|Nu au străbătut pământul și nu au văzut cum a fost sfârșitul celor dinaintea lor care erau mai tari ca putere decât ei? Ei au brăzdat pământul și l-au deștelenit mai mult decât l-au deștelenit ei. Trimișii lor au venit la ei cu dovezi vădite. Nu Dumnezeu a fost Cel ce i-a nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit.
30|10|Sfârșitul celor care-au făcut rău a fost rău, căci ei au socotit semnele lui Dumnezeu minciuni și le-au luat în derâdere.
30|11|Dumnezeu dă la iveală făptura, apoi o duce înapoi. Către El veți fi întorși.
30|12|În Ziua în care va veni Ceasul, cei vinovați vor fi deznădăjduiți.
30|13|Ei nu vor afla mijlocitori printre cei pe care I-i alătură lui Dumnezeu și îi vor tăgădui pe cei alăturați.
30|14|În Ziua când va veni Ceasul, în Ziua aceea ei se vor despărți unii de alții.
30|15|Cei care cred și săvârșesc fapte bune se vor bucura într-o grădină în floare,
30|16|pe când tăgăduitorii, cei care socot semnele Noastre minciuni și întâlnirea din Viața de Apoi, vor fi dați osândeii.
30|17|Mărire lui Dumnezeu, când intrați în seară și când intrați în dimineață!
30|18|Laudă Lui, în ceruri, precum și pe pământ, noaptea, precum și la amiază.
30|19|El scoate viuul din mort. El scoate mortul din viu. El învie pământul după moarte, precum și pe voi vă va scoate.
30|20|Dintre semnele Sale: El v-a creat din țărână, și iată-vă oameni ce vă răspândiți (pe pământ).

30|21|Dintre semnele Sale: El v-a creat vouă din voi înșivă soții, lângă ele să vă odihniți. Dragoste și bunătate a pus apoi între voi. Întru aceasta sunt semne pentru un popor ce cugetă.

30|22|Dintre semnele Sale: crearea cerurilor și a pământului, deosebirea graiurilor și a culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.

30|23|Dintre semnele Sale: Somnul vostru noaptea și ziua, precum și căutarea voastră a harului Său. Întru aceasta sunt semne pentru un popor ce aude.

30|24|Dintre semnele Sale: El vă arată fulgerul, teamă și râvnă. El trimite din cer apă cu care învie pământul după moarte. Întru aceasta sunt semne pentru poporul ce pricepe.

30|25|Dintre semnele Sale: cerul și pământul se țin din porunca Sa. Când vă va chema o singură chemare, din pământ iată-vă ieșind

30|26|Ai Lui sunt cei din ceruri și de pe pământ. Toți Lui îi dau ascultare.

30|27|El este Cel ce dă la iveală făptura și Cel ce o duce apoi înapoi. Acesta îi este lesne Lui. A Lui este pilda prea-înaltă atât în ceruri, cât și pe pământ. El este Puternicul, Înțeleptul.

30|28|El v-a dat o pildă de la voi înșivă. Oare sunt dintre cei stăpâniți de dreapta voastră unii ce vă sunt părtași la ceea ce Noi v-am înzestrat ca și cum ați fi deopotrivă? Vă este frică de ei, precum vă este frică unii de alții? Astfel deslușim semnele unui popor ce pricepe.

30|29|Nedreptii își urmează însă poftele lor, în neștire! Cine îi va călăuzi pe cei pe care Dumnezeu îi rătăcește? Nu vor avea nici un ajutor!

30|30|Ridică-ți fața către Lege ca un dreptcredincios, după firea cu care Dumnezeu a plăsmuit oamenii. Nimic nu se va schimba în creația lui Dumnezeu. Aceasta este Legea cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu.

30|31|Întoarceți-vă către El! Temeți-vă de El! Săvârșiți-vă rugăciunea! Nu fiți dintre închinătorii la idoli,

30|32|și nici dintre cei care și-au fărâmițat Legea în secte, fiecă alianță bucurându-se de ceea ce are.

30|33|Când o nenorocire îi atinge pe oameni, ei îl cheamă pe Domnul lor și către El se întorc. Când El le dă să guste apoi vreo milostivenie de la El, unii dintre ei îi alătură alți dumnezei,

30|34|tăgăduind ceea ce le-am dat. Bucurați-vă o vreme! Veți afla curând!

30|35|Oare le-am pogorât lor vreo împuternicire care să le vorbească de cei pe care I-i alătură?

30|36|Când le dăm oamenilor să guste o milostivenie, ei se bucură, însă când un rău îi lovește pentru ceea ce mâinile lor au făcut, sunt deznădăjduiți.

30|37|Ei nu văd oare că Dumnezeu înzestrează cu prisosință și cu măsură pe cine voiește? Întru aceasta sunt semne pentru un popor ce crede.

30|38|Dă rudei, sărmanului și drumețului ceea ce li se cuvine. Aceasta este un bine pentru cei care doresc Fața lui Dumnezeu. Aceștia sunt cei fericiți.

30|39|Ceea ce dați cu camătă, ca s-o înmulțiți cu averile oamenilor, nu se va înmulți înaintea lui Dumnezeu, însă ceea ce dați milostenie dorind fața lui Dumnezeu vă va îndoi averile voastre.

30|40|Dumnezeu este Cel ce v-a creat, v-a înzestrat, apoi vă va da morții, și vă va învia. Oare este dintre cei pe care I-i alăturați vreunul care să facă ceva din acestea? Mărire și înălțare Lui asupra celor pe care I-i alăturați!

30|41|Stricăciunea s-a ivit pe uscat și pe mare pentru ceea ce au agonisit mâinile oamenilor, așa încât Dumnezeu le dă să guste din ceea ce au făcut. Poate se vor întoarce!

30|42|Spune: "Străbateți pământul și vedeți cum a fost sfârșitul celor dinainte! Cei mai mulți au fost închinători la idoli."

30|43|Ridică-ți fața către Legea cea Dreaptă înainte să vină o Zi fără întoarcere de la Dumnezeu. În Ziua aceea, (oamenii) vor fi împărțiți în două:

30|44|cei care au tăgăduit, asupra lor le va cădea tăgada, iar cei care au săvârșit fapte bune își vor așterne lor înșiși.

30|45|Dumnezeu, din harul Său, îi va răsplăti pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune. El nu-i iubește pe tăgăduitori.

30|46|Dintre semnele Sale: El trimite vânturile binevestitoare ca să vă dea să gustați din milostivenia Sa, ca să plutească corabia din porunca Sa și voi să căutați harul Său. Poate veți mulțumi!

30|47|Am trimis înaintea ta trimiși la poporul lor aducând dovezi vădite. Apoi ne-am răzbunat pe cei care săvârșeau nelegiuiri și, precum se cuvenea, i-am

ajutat pe credincioși.

30|48|Dumnezeu este Cel ce trimite vânturile care stârnesc norii pe care El îi întinde pe cer cum voiește, apoi îl face bucăți: atunci vei vedea ploaia ieșind din mijlocul lor. Când o trimite asupra cui voiește dintre robii Săi, aceștia sunt cuprinși de bucurie,

30|49|însă sunt deznădăjduiți atunci când ploaia nu cade peste ei.

30|50|Uită-te la urmele milostiveniei lui Dumnezeu cum învie pământul odată mort. El este al morților de viață dătător. El asupra tuturor are putere.

30|51|Dacă trimitem un vânt și îl văd îngălbenit (de nisip), vor stărui, după el, să tăgăduiască.

30|52|Și tu! Tu nu-i vei face pe morți să audă, tu nu-i vei face pe cei surzi să audă Chemarea când întorc spatele,

30|53|tu nu ești cel care îi călăuzește pe orbi afară din rătăcirea lor. Tu nu-i faci să audă decât pe cei care cred în semnele Noastre și sunt supuși.

30|54|Dumnezeu este Cel ce vă creează în slăbiciune și după slăbiciune vă dă putere, și după putere vă dă slăbiciune și căruntețe. El creează ceea ce voiește. El este Știutorul, Puternicul.

30|55|În Ziua când va veni Ceasul, nelegiuirii vor jura că n-au zăcut decât o oră. Așa sunt ei de-a-ndoaselea!

30|56|Pe când cei dăruiți cu știință și credință vor spune: "Voi ați zăcut după Cartea lui Dumnezeu până în Ziua Învierii, însă voi nu știți."

30|57|În Ziua aceea, nu v-a sluji la nimic dezvinovățirea celor nedrepti, căci nu li se va da ascultare.

30|58|Noi le-am dat oamenilor în Coran pilde de tot soiul, însă cei care tăgăduiesc spun când vii la ei cu vreun semn: "Voi nu sunteți decât niște înșelători!"

30|59|Astfel, Dumnezeu pecetluiește inimile celor care nu știu.

30|60|Rabdă! Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. Cei care tăgăduiesc cu înverșunare să nu te clinească!

31|1|Alif. Lam. Mim.

31|2|Acestea sunt versetele Cărții înțelepte,

31|3|călăuzire și milostivenie făptuitorilor de bine

31|4|care își săvârșesc rugăciunea, care dau milostenie și care cred cu tărie în Viața de Apoi.

31|5|Aceștia sunt călăuziți de Domnul lor. Aceștia vor fi cei fericiți!

31|6|Dintre oameni, cineva cumpără povești vesele cu care rătăcește de la Calea Domnului cu neștiință și spre a-și bate joc. Aceștia vor avea o osândă umilitoare.

31|7|Când i se recită versetele Noastre, se întoarce cu trufie, ca și cum nici nu le-ar auzi, ca și cum urechile lui ar fi lovite de surzenie. Vestește-i o dureroasă osândă.

31|8|Grădinile plăcerii sunt ale celor care cred și săvârșesc fapte bune,

31|9|și în ele vor veșnici. Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. El este Puternicul, Înțeleptul.

31|10|El a creat cerurile fără stâlpi pe care să-i vedeți, a înfipt munții pe pământ ca să nu se clatine cu voi și a împrăștiat pe el vietăți de tot soiul. Noi am trimis din cer apă și am făcut să răsară pe el perechi din toate soiurile folositoare.

31|11|Aceasta este creația lui Dumnezeu! "Arătați-mi ceea ce alții, în afară de El, au creat!" Cei nedrepti însă sunt într-o vădită rătăcire!

31|12|Noi i-am dăruit lui Luqman înțelepciunea: "Mulțumește-i lui Dumnezeu. Cel care mulțumește, mulțumește pentru sufletul lui, iar cel care este nemulțumitor, să știe că Dumnezeu este Bogat, Lăudat."

31|13|Luqman îi spuse fiului său pe când îl dăscălea: "O, fiul meu! Nu alătura pe nimeni lui Dumnezeu. Închinăciunea la idoli este o nelegiuire grozavă."

31|14|Noi l-am sfătuit pe om cu privire la părinții lui. Mama sa l-a purtat pe când el era în neputință și l-a întărcat după doi ani. Mulțumește-mi Mie și părinților tăi. Întru Mine este devenirea.

31|15|Dacă amândoi te silesc să-Mi alături ceva de care tu nu ai știință, nu le da ascultare. Fii alături de ei pe lumea aceasta după cuviință, însă urmează calea celui ce către Mine se căiește. Întoarcerea voastră va fi către Mine, iar Eu vă voi da de știre de ceea ce ați făcut.

31|16|"O, fiul meu! Chiar dacă este ceva greu cât o boabă de muștar, ascuns într-o stâncă, fie în ceruri, fie pe pământ, Dumnezeu îl va scoate la lumină.

Dumnezeu este Blând, Cunoscător.

31|17|O, fiul meu! Săvârșește-ți rugăciunea, poruncește ceea ce este cuviincios, oprește ceea ce este urâcios, rabdă ceea ce a căzut asupra ta. Întru aceasta este tăria firii.

31|18|Nu-ți întoarce obrazul de la oameni, nu umbla semeț pe pământ, căci Dumnezeu nu-l iubește pe lăudărosul fudul.

31|19|Fii simplu în umbletul tău. Domolește-ți glasul, căci cel mai urât glas este glasul măgarului."

31|20|Nu vedeți că Dumnezeu v-a supus vouă cele din ceruri, precum și cele de pe pământ? El a răspândit asupra voastră harurile Sale văzute și nevăzute. Și printre oameni unii se ceartă asupra lui Dumnezeu fără știință, fără călăuzire, fără Carte luminoasă!

31|21|Dacă li se spune: "Urmați ceea ce Dumnezeu a pogorât", ei răspund: "Ba nu! Noi urmăm ceea ce am aflat de la tații noștri..." Dacă Diavolul îi cheamă însă la osânda Iadului...?

31|22|Cel care își supune fața lui Dumnezeu și săvârșește fapte bune, apucă toarta cea mai trainică, căci la Dumnezeu este urmarea lucrurilor!

31|23|Tăgăda necredinciosului să nu te mâhnească, căci întoarcerea tăgăduitorilor va fi către Noi și atunci le vom da de știre ceea ce au făptuit. Dumnezeu este Cunoscător al lăuntrului inimilor.

31|24|Îi vom lăsa să se bucure o vreme de Viața de Acum, apoi îi vom sili la o grea osândă.

31|25|Dacă îi întrebi: "Cine a creat cerurile și pământul?", vor spune:

"Dumnezeu!" Spune: "Laudă lui Dumnezeu!" Cei mai mulți dintre ei nu știu însă!

31|26|Ale Lui sunt cele din ceruri și de pe pământ. Dumnezeu este Bogatul, Lăudatul.

31|27|Dacă toți copacii de pe pământ ar fi condeie și dacă marea, și încă șapte mări asemenea ei, ar da cerneală, Cuvintele lui Dumnezeu tot nu s-ar sfârși. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

31|28|Crearea voastră și învierea voastră nu sunt decât ca ale unui singur suflet. Dumnezeu este Auzitor, Văzător,

31|29|Nu vezi oare că Dumnezeu face noaptea să străpungă ziua și ziua să străpungă noaptea! El a silit soarele și luna să alerge fiecare către un anumit soroc. Dumnezeu a ceea ce făptuiți este Cunoscător.

31|30|Aceasta pentru că Dumnezeu este Adevărul, iar ceea ce voi chemați, în afară de El, este deșertăciune. Dumnezeu este Înaltul, Marele!

31|31|Nu vedeți cum corabia plutește pe mare prin harul lui Dumnezeu ca să vă arate din semnele Sale. Întru acestea sunt semne pentru orice răbdător, mulțumitor.

31|32|Când un val asemenea întunecimilor îi acoperă, oamenii îl cheamă pe Dumnezeu curați Lui în credință După ce îi mântuie Dumnezeu ducându-i pe uscat, unii vor fi chibzuiți, însă numai schimbătorul nemulțumitor se va lepăda de semnele Noastre.

31|33|O, voi oameni! Temeți-vă de Domnul vostru! Să vă fie frică de Ziua când un tată nu va putea face nimic pentru fiul său, și nici fiul pentru tatăl său.

Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr! Viața de Acum să nu vă amăgească și nici amăgitorul să nu vă amăgească asupra lui Dumnezeu.

31|34|Numai Dumnezeu are știința Ceasului. El trimite ploaia. El știe ceea ce este în pânțelele mamelor. Nimeni nu știe ce va agonisi mâine, nimeni nu știe pe ce pământ va muri. Dumnezeu este Știutor, Cunoscător!

32|1|Alif. Lam. Mim.

32|2|Pogorârea Cărții, fără nici o îndoială, este de la Domnul lumilor.

32|3|Vor spune, oare: "El a născocit-o!" Ba nu! Această Carte este Adevărul de la Domnul tău ca tu să previi un popor la care nici un prevenitor nu a mai venit înaintea ta. Poate se vor lăsa călăuziți!

32|4|Dumnezeu este Cel ce a creat în șase zile cerurile, pământul și ceea ce se află între ele, apoi s-a așezat pe Tron. Nu aveți afară de El oblăduitor și nici mijlocitor. Nu chibzuiți, oare?

32|5|El cârmuiește totul de la cer la pământ, și apoi totul se va ridica la El într-o Zi mare cât o mie de ani, după cum numărați voi.

32|6|El cunoaște tăinuitul și mărturisitul. El este Puternicul, Milostivul

32|7|care a făcut frumos ceea ce a creat și care a început crearea omului din lut,

32|8|apoi i-a făcut pe urmașii lui să iasă dintr-o apă lepădată.

32|9|El l-a desăvârșit și a suflat în el din duhul Său. El v-a creat vouă auzul, văzul și inimile. Voi, puțin, îi sunteți însă mulțumitori!

32|10|Ei spun: "După ce ne vom fărâmița în țărână, vom avea iarăși o nouă făptură?", căci ei nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.

32|11|Spune: "Îngerul morții căruia i-ați fost încredințați vă va culege, apoi la Domnul vostru veți fi întorși."

32|12|0, dacă i-ai vedea atunci pe cei nelegiuiți cu capetele plecate înaintea Domnului lor! "Domnul nostru! Am văzut și am auzit. Întoarce-ne pe pământ, căci vom face numai bine și vom crede cu tărie."

32|13|Dacă am fi vrut, am fi dăruit fiecărui suflet călăuzirea. Spusa de la Mine se împlinește: "Voi umple Gheena cu ginii și cu oameni laolaltă."

32|14|Gustați că ați uitat întâlnirea cu această zi a voastră. Și Noi v-am uitat! Gustați osânda veșniciei pentru ceea ce ați făcut.

32|15|Numai aceia cred în semnele Noastre, care se prosternă când le sunt amintite și care-L preamăresc în laude pe Domnul lor și nu se arată îngâmfați.

32|16|Ei se smulg din așternuturile lor ca să-L cheme pe Domnul lor cu teamă și râvnă și dau milostenie din ceea ce i-am înzestrat.

32|17|Nici un suflet nu știe ce bucurii îi sunt sortite ca răsplată a faptelor sale!

32|18|Credinciosul este deopotrivă cu cel stricat?! Nu, ei nu sunt deopotrivă!

32|19|Cei care cred și săvârșesc fapte bune vor avea Grădinile Limanului ca loc de ședere pentru faptele lor,

32|20|iar cei stricați vor avea Focul ca liman. De fiecare dată când vor încerca să iasă, vor fi dați înapoi spunându-li-se: "Gustați osânda Focului pe care îl socoteați minciună."

32|21|Noi îi vom face să guste osânda cea blândă înainte de osânda cea mare. Poate se vor întoarce!

32|22|Cine este mai nedrept decât cel care se întoarce de la semnele Domnului său după ce i-au fost amintite? Noi ne răzbunăm pe nelegiuiți.

32|23|Noi am dăruit Cartea lui Moise – nu te îndoi că n-a primit-o – și am rânduit-o călăuzire fiilor lui Israel.

32|24|Noi am făcut căpetenii dintre ei care să-i călăuzească din porunca Noastră, când erau răbdători și credeau cu tărie în semnele Noastre.

32|25|Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii și le va desluși de ce se învrăjbeau.

32|26|Oare nu le este învățătură văzând câte leaturi am nimicit înaintea lor și prin ale căror așezăminte ei merg acum? Întru aceasta sunt semne! Ei nu aud, oare?!

32|27|Ei nu au văzut cum mănăm apa către ținutul sterp și facem să crească din el grâne din care mănâncă ei și dobitoacele lor? Ei văd, oare?

32|28|Ei spun: "Când va veni biruința aceasta, dacă spuneți adevărul?"

32|29|Spune: "Ziua cuceririi nu slujește la nimic celor care nu au crezut, căci ei nu au nimic de așteptat!"

32|30|Îndepărtează-te de ei și așteaptă! Căci și ei așteaptă...

33|1|0, profetule! Teme-te de Dumnezeu! Nu da ascultare tăgăduitorilor și nici fățarnicilor! Dumnezeu este Știutor, Înțelept

33|2|Urmează ceea ce ți se dezvăluie de la Domnul tău! Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

33|3|Încredințează-te lui Dumnezeu, căci Dumnezeu îți este de ajuns ca apărător!

33|4|Dumnezeu n-a pus două inimi în trupul omului. El nu le-a făcut pe soțiile voastre de care vă despărțiți deopotrivă cu mamele voastre, precum nu i-a făcut nici pe copiii voștri de suflet deopotrivă cu fiii voștri. Aceasta este numai spusa voastră cu gurile voastre, însă Dumnezeu spune Adevărul, căci El arată Calea.

33|5|Chemați-i după tații lor, așa este mai drept înaintea lui Dumnezeu, însă dacă nu le cunoașteți tații, ei sunt frații voștri întru credință, oblăduiții voștri. Nu vi se va face nici o vină dacă greșiți, ci numai dacă inimile voastre au făcut-o înadins. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

33|6|Profetul este mai aproape de credincioși decât sunt ei unii de alții: soțiile sale le sunt lor mame. Cei care se înrudesesc sunt mai legați unii de alții – după Cartea lui Dumnezeu – decât de alți credincioși și de pribegi, afară de cei care fac bine prietenilor tăi. Așa stă scris în Carte.

33|7|Când am făcut legământul cu profeții, cu tine, cu Noe, cu Abraham, cu Moise și cu Iisus, fiul Mariei, am făcut un legământ puternic,

33|8|ca El să-i cerceteze pe cei sinceri asupra sincerității lor, iar tăgăduitorilor le-a pregătit o osândă dureroasă.

33|9|0, voi cei ce credeți! Amintiți-vă de harul lui Dumnezeu asupra voastră! Când oștirile veneau asupra voastră, Noi am trimis asupra lor furtună și oștiri nevăzute. Dumnezeu a ceea ce faceți este Văzător.

33|10|Când ei veneau asupra voastră de sus și de jos, când privirile se roteau, când inimile ajunseră în gât, voi ați prins să vă faceți închipuiri despre Dumnezeu.

33|11|Astfel credincioșii fură puși la încercare și zguduiți cu aprigă zguduire.

33|12|Și când cei fățarnici și cei care au în inimi boală spuneau: "Ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu și trimisul Său nu este decât amăgire!"

33|13|Și când o parte dintre ei spuneau: "O, voi oameni din Yatrib! Nu este loc pentru voi! Duceți-vă înapoi!", atunci unii dintre ei au cerut profetului îngăduință spunând: "Casele noastre au rămas vraște." Ele nu au rămas însă vraște, ci ei nu vor decât să fugă.

33|14|Dacă s-ar intra peste ei din toate părțile (cetății) și li s-ar cere răzmeliță, ar face-o după ce s-ar codi puțin,

33|15|cu toate că înainte se legaseră înaintea lui Dumnezeu că nu vor întoarce spatele. Legământul cu Dumnezeu va fi cercetat.

33|16|Spune: "Fuga nu vă slujește la nimic, dacă fugiți de moarte ori de luptă, căci bucuria voastră va fi scurtă"

33|17|Spune: "Cine vă va apăra de Dumnezeu, dacă El vă voiește un rău ori vă voiește o milostivenie? Ei nu vor afla afară de Dumnezeu oblăduitor și nici ajutor.

33|18|Dumnezeu îi cunoaște pe împiedicătorii dintre voi și pe cei care spun fraților lor: "Haideți la noi!" Aceștia nu dovedesc decât puțină vitejie

33|19|întru zgârcenia lor față de voi. Când îi cuprinde frica, îi vei vedea cum te privesc rotindu-și ochii ca cel învăluit de moarte, însă când frica îi părăsește, te rănesc cu limbile lor ascuțite, lăcomind la ce este mai bun. Aceștia sunt cei care nu cred. Dumnezeu le va face deșarte faptele lor și acesta îi este lesne lui Dumnezeu.

33|20|Ei socot că alianțele nu au plecat și dacă alianțele ar veni iarăși, le-ar plăcea să plece în pustiu, între beduini, și de acolo să ceară vești despre voi. Dacă rămân printre voi, se vor lupta fără vlagă.

33|21|Voi aveți în trimisul lui Dumnezeu o frumoasă pildă pentru voi, pentru cel care nădăjduiește la Dumnezeu și la Ziua de Apoi și ce Îl amintește întotdeauna pe Dumnezeu.

33|22|Când credincioșii văd alianțele, ei spun: "Aceasta este ceea ce ne-au făgăduit Dumnezeu și trimisul Său. Dumnezeu și trimisul Său au spus adevărul." Aceasta nu face decât să le mărească credința și supunerea.

33|23|Printre credincioși, sunt oameni ce au respectat legământul făcut cu Dumnezeu. Unii plătesc cu viața, alții așteaptă și nu se schimbă deloc,

33|24|căci Dumnezeu îi răsplătește pe cei sinceri întru sinceritatea lor și îi osândește, dacă voiește, pe cei fățarnici ori le primește căința. Dumnezeu este Iertător, Milostiv!

33|25|Dumnezeu i-a dat înapoi pe cei care tăgăduiesc întru furia lor: ei nu vor dobândi nimic bun. Dumnezeu i-a cruțat pe credincioși în bătălie. Dumnezeu este Tare, Puternic.

33|26|El i-a coborât din întăriturile lor pe aceia dintre oamenii Cărții care le-au susținut din urmă (pe alianțe) și le-a aruncat groaza în inimi. Atunci voi i-ați ucis pe unii și i-ați înrobit pe alții.

33|27|El v-a lăsat moștenire ținutul lor, așezările lor, bunurile lor și un pământ pe care nu ați mai călcat înainte. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

33|28|0, Profetule! Spune soțiilor tale: "Dacă vreți Viața Lumii și podoaba ei, veniți, vă voi da bunuri și vă voi da apoi drumul după cuviință.

33|29|Dacă îl vreți pe Dumnezeu, pe trimisul Său și Lăcașul de Apoi, să știți că Dumnezeu a pregătit o mare răsplată celor, dintre voi, făptuitoare de bine."

33|30|0, voi, femei ale Profetului! Celei, dintre voi, care săvârșește o nerușinare vădită i se va mări osânda de două ori! Aceasta îi este lesne lui Dumnezeu.

33|31|Celei temătoare de Dumnezeu și de trimisul Său, ce săvârșește și fapte bune, îi vom mări răsplata de două ori, și ei, Noi i-am pregătit o zestre îmbelșugată.

33|32|0, voi, femei ale Profetului! Voi nu sunteți asemenea nici unei alte

femei! Dacă sunteți temătoare, nu vă înjosiți la vorbă ca cel care are boala de a vă râvni în inimă. Spuneți vorbe cuviincioase!

33|33|Stați în casele voastre și nu vă mai împopoțonați ca în vremurile dintâi ale Necunoașterii. Săvârșiți-vă rugăciunea, dați milostenie, dați ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său. O, oameni ai Casei! Dumnezeu vrea numai să îndepărteze de la voi spurcăciunea și să vă dea curățenie.

33|34|Amintiți-vă de ceea ce s-a recitat în casele voastre din versetele lui Dumnezeu și din înțelepciune. Dumnezeu este Grijuliu, Cunoscător.

33|35|Supușilor și supuselor, credincioșilor și credincioaselor, pioșiiilor pioaselor, sincerilor și sincerelor, răbdătorilor și răbdătoarelor, smeriților și smeritelor, binefăcătorilor și binefăcătoarelor, postitorilor și postitoarelor, păzitorilor rușinii și păzitoarelor, pomenitorilor lui Dumnezeu și pomenitoarelor, lor Dumnezeu le-a pregătit iertare și mare răsplată.

33|36|Când Dumnezeu și trimisul Său s-au hotărât asupra unui lucru, nu se cade nici unui credincios, și nici unei credincioase să stăruie în alegerea acelui lucru. Cel care nu dă ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său se va rătăci în chip vădit.

33|37|Când tu spui celui pe care Dumnezeu l-a copleșit cu binefaceri și celui pe care tu l-ai copleșit cu binefaceri: "Ține-ți soția ta pentru tine și teme-te de Dumnezeu!" Tu tăinuiești în inima ta, de frica oamenilor, ceea ce Dumnezeu va da în vileag. Mai drept este înaintea lui Dumnezeu să te temi de El decât să te temi de oameni. Când Zaid a împlinit cele de cuviință față de ea, Noi ți-am dat-o ție soție ca să nu li se mai facă un păcat credincioșilor care le iau pe soțiile copiilor lor de suflet, dacă au împlinit cele de cuviință față de ele. Porunca lui Dumnezeu trebuie împlinită.

33|38|Nici un păcat nu i se face profetului pentru ceea ce Dumnezeu i-a rânduit să facă după obiceiul hotărât de Dumnezeu celor de odinioară. Porunca lui Dumnezeu este soartă hotărâtă.

33|39|Cei care propovăduiau soliile lui Dumnezeu și se temeau de El nu se temeau de nimeni afară de Dumnezeu. Dumnezeu este de-ajuns să țină socoteală.

33|40|Muhammad nu este tatăl nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este trimisul lui Dumnezeu și pecetea profeților. Dumnezeu este Atotcunoscător.

33|41|O, voi cei ce credeți! Amintiți-l întotdeauna pe Dumnezeu!

33|42|Preamăriți-L dimineața și seara!

33|43|El este Cel ce își întinde binecuvântarea Sa asupra voastră și a îngerilor Săi, și vă scoate pe voi din întunecimi către lumină. El este Milostiv cu credincioșii.

33|44|În Ziua când Îl vor întâlni, vor fi întâmpinați cu: "Pace!" El le-a pregătit o răsplată îmbelșugată.

33|45|O, Profetule! Noi te-am trimis martor, vestitor, predicator,

33|46|chemător a lui Dumnezeu, cu îngăduința Sa, și răspânditor de strălucită lumină.

33|47|Vestește-le credincioșilor că de la Dumnezeu va pogorî asupra lor mare har.

33|48|Nu da ascultare nici tăgăduitorilor, nici fățarnicilor. Să nu-ți pese de răutatea lor. Încredințează-te lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este de-ajuns ca Apărător.

33|49|O, voi cei ce credeți! Când vă luați soții femei credincioase de care vă lepădați apoi, fără să le fi atins, nu aveți de ce să socoți asupra lor vreun răstimp de așteptare. Dați-le bunuri și apoi dați-le drumul după cuviință.

33|50|O, Profetule! Noi ți le-am îngăduit ca soții ție pe cele cărora tu le-ai dat dotă, pe cele convenite ție din prada ce ți-a dat-o Dumnezeu, pe fiicele fratelui tatălui tău, pe fiicele surorilor tatălui tău, pe fiicele fratelui mamei tale, pe fiicele surorilor mamei tale, care au pribegit cu tine, și pe orice femeie credincioasă ce se dăruiește ea însăși profetului, dacă profetul voiește să o ia da soție. Aceasta este ți se cade numai ție, nu și celorlalți credincioși. Noi știm ce le-am rânduit cu privire la soții și la cele convenite lor din pradă ca să nu fie asupra ta vreun păcat. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

33|51|Nici o vină nu ți se va face, dacă o lași să aștepte pe cea care voiești, dacă primești la tine pe cea care voiești, și dacă o dorești pe cea pe care ai părăsit-o. Acesta este cel mai aproape de a le bucura și a le îndepărta tristețea, și ele vor fi mulțumite de ceea ce tu le dăruiești. Dumnezeu cunoaște ceea ce este în inimile voastre. Dumnezeu este Știutor, Blând.

33|52|Nu îți este îngăduit să-ți schimbi soțiile și nici să-ți iei alte femei afară de roabele tale, chiar dacă ești fermecat de frumusețea unora dintre ele. Dumnezeu asupra tuturor este Veghetor

33|53|O, voi cei ce credeți! Nu intrați în casele profetului fără să vi se fi îngăduit să veniți la masă și fără să așteptați timpul. Când sunteți chemați, intrați, însă apoi retrăgeți-vă după ce ați mâncat fără să vă desfățați cu povești, căci așa îl necăjiți pe profet, iar el se rușinează de voi, însă Dumnezeu nu se rușinează de Adevăr. Când cereți ceva uneia (dintre soțiile profetului), cereți-i de după un vâl. Așa este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor. Nu se cade să-l necăjiți pe profetul lui Dumnezeu, și nici să luați vreodată de soții pe fostele lui soții, căci aceasta ar fi o grozăvie înaintea lui Dumnezeu.

33|54|Fie că dați ceva în vileag, fie că ascundeți, Dumnezeu este Atotcunoscător.

33|55|Nici o vină nu le va fi făcută (soțiilor tale), dacă stau de vorbă (fără vâl) cu tații lor, fiii lor, frații lor, fiii fraților lor, fiii surorilor lor, precum și cu femeile și roabele lor. Să se teamă de Dumnezeu, căci Dumnezeu asupra tuturor este Martor!

33|56|Dumnezeu și îngerii îl binecuvântează pe Profet. O, voi cei ce credeți! Rugați-vă pentru el și chemați asupra lui pacea.

33|57|Dumnezeu îi blestemă în Viața de Acum și în Viața de Apoi pe cei care îi necăjesc pe Dumnezeu și pe Profet și le pregătește o osândă umilitoare.

33|58|Cei care îi necăjesc pe credincioși și pe credincioase pe nedrept se împovărează cu o blestemăție și cu un păcat greu.

33|59|O, Profetule! Spune-le soțiilor tale, fiicelor tale și femeilor credincioșilor să se acopere bine cu gilbaburile lor, căci numai așa vor fi recunoscute și nu vor fi necăjite. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

33|60|Dacă fățarnicii, cei care au boala în inimă, zurbagii din Medina nu se potolesc, Noi te vom ațâța asupra lor și nu vor mai sta mult în preajma ta:

33|61|blestemați vor fi oriunde s-ar afla, înrobiți vor fi și omorâți,

33|62|după obiceiul hotărât de Dumnezeu celor de odinioară. Tu nu vei afla nici o schimbare în obiceiul lui Dumnezeu.

33|63|Oamenii te întreabă despre Ceasul (Judecății). Spune: "Numai Dumnezeu are știința lui." Ce te va face să știi? S-ar putea ca Ceasul să fie aproape!

33|64|Dumnezeu îi blestemă pe tăgăduitori căroră El le-a pregătit un Pârjol,

33|65|unde vor veșnici și unde nu vor afla nici oblăduitor, nici ajutor.

33|66|În Ziua când chipurile le vor fi întoarse pe toate părțile în Foc, vor spune: "Vai nouă! O, dacă am fi dat ascultare lui Dumnezeu! O, dacă am fi dat ascultare Trimisului!"

33|67|Ei vor mai spune: "Domnul nostru! Noi am dat ascultare domnilor noștri, mai marilor noștri, iar ei ne-au rătăcit de la Cale.

33|68|Domnul nostru! Dă-le osândă îndoită și blestemă-i cu blestem greu!"

33|69|O, voi cei ce credeți! Nu fiți ca cei care l-au necăjit pe Moise. Dumnezeu l-a curățit de ceea ce spuneau ei și el fu la mare cinste la Dumnezeu.

33|70|O, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Dumnezeu! Vorbiți drept

33|71|ca El să vă îndrepte faptele și să vă ierte vouă păcatele. Cine dă ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său va avea o fericire mare.

33|72|Noi am înfățișat cerurilor, pământului și munților păstrarea credinței, însă ei au refuzat să o ia asupra lor și au fost cuprinși de groaza ei. Numai omul a luat asupra sa această povară, însă el este nedrept și neștiutor.

33|73|Dumnezeu să-i osândească pe fățarnici și pe fățarnice, pe închinătorii și pe închinătoarele la idoli și să primească Dumnezeu căința credincioșilor și credincioaselor. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

34|1|Laudă lui Dumnezeu, Cel ce stăpânește cele din ceruri, precum și de pe pământ! Laudă Lui în Viața de Apoi! El este Înțeleptul, Cunoscătorul.

34|2|El cunoaște ceea ce intră în pământ și ceea ce iese din el, ceea ce se pogoară din cer și ceea ce se înalță la el. El este Milostivul, Iertătorul.

34|3|Cei care tăgăduiesc spun: "Nu ne va veni Ceasul." Spune: "Ba nu, pe Domnul meu, Ceasul vă va veni curând!" El cunoaște Taina și nici măcar un fir de praf nu-i scapă, fie din ceruri, fie de pe pământ. Nimic nu este nici prea mic și nici prea mare ca să nu fie scris în Cartea cea deslușită

34|4|încât cei care cred și săvârșesc fapte bune vor fi răsplătiți. Aceștia vor afla iertare și înzestrare îmbelșugată.

34|5|Cei care trudesă să slăbească semnele Noastre, aceia vor avea parte de

osândă de chin dureros!

34|6|Cei cărora le-a fost dată știința văd că ceea ce a fost pogorât asupra ta de la Domnul tău este Adevărul ce călăuzește pe calea Puternicului, Lăudatului.

34|7|Cei care tăgăduiesc spun: "Să vă arătăm un bărbat care vă dă de știre că după ce veți fi făcuți fărăme, veți avea iarăși o nouă făptură?

34|8|Oare a născocit o minciună despre Dumnezeu, ori a intrat vreun ginn în el?" Ba nu!... Cei care nu cred în Viața de Apoi, vor avea osânda și rătăcirea cea adâncă.

34|9|Ei nu văd oare ceea ce este înaintea lor și ceea ce este înapoia lor, din cer și de pe pământ? Dacă am voi, i-am scufunda în pământ ori am prăvăli asupra lor o bucată de cer. Întru aceasta este un semn pentru robul care se căiește.

34|10|I-am dăruit lui David un har de la Noi. "O, voi munți și voi păsări, țineți-i isonul!" Noi i-am înmuiat lui fierul:

34|11|"Fă din el platoșe și cumpănește la înzăuare!" Faceți lucrătură bună! Eu sunt Văzător a ceea ce faceți.

34|12|Noi lui Solomon i-am supus vântul: cel de dimineață sufla o lună, iar cel de seară sufla o lună. Noi am făcut să curgă pentru el izvorul de bronz. Unii ginni trudeau pentru el cu îngăduința Domnului său. Pe cei care s-au abătut de la porunca Noastră, îi vom face să guste osânda Iadului.

34|13|Ei făceau pentru el ceea ce voia: locuri de închinăciune, statui, talere cât havuzurile și cazane neclintite. "O, casă a lui David! Dați mulțumire, căci puțini dintre robii Mei sunt mulțumitori."

34|14|Când Noi i-am hotărât moartea, nimic nu ar fi arătat moartea sa dacă fiara pământului nu i-ar fi ros toiagul încât s-a prăbușit, iar ginni au priceput că, dacă ar fi cunoscut taina, n-ar mai fi stat sub osânda cea umilitoare.

34|15|Sabeeni au avut un semn în ținutul lor – două grădini, una de-a dreapta și alta de-a stânga: "Mâncați din înzestrarea Domnului vostru și mulțumiți-I, căci iată o țară bună și un Domn iertător."

34|16|Ei au întors însă spatele, iar Noi am trimis asupra lor viitura de la Arim și le-am preschimbato cele două grădini în grădini cu poame amare, cu tamariscă și câțiva copaci de lotus.

34|17|Astfel i-am răsplătit pentru tăgada lor. Oare nu astfel îl răsplătim pe necredincios?

34|18|Între sabeeni și celelalte cetăți pe care le-am binecuvântat am făcut alte cetăți cât vezi cu ochii, și am cumpănit umbletul prin ele: "Umblați prin ele, noapte și zi, în tihnă."

34|19|Ei au spus: "Domnul nostru! Fă călătoriile noastre mai îndepărtate! Ei s-au nedreptățit pe ei înșiși. I-am lăsat doar în povești, după ce i-am făcut fărăme. Întru aceasta sunt semne pentru cel răbdător și mulțumitor.

34|20|Iblis le-a turnat ca adevărată închipuirea sa, iar ei l-au urmat, în afara unora dintre credincioși.

34|21|El nu are împuțernicire asupra lor decât ca Noi să-l cunoaștem pe cel care crede în Viața de Apoi și pe cel care se îndoiește. Domnul tău asupra tuturor este Păzitor.

34|22|Spune: "Chemați-i pe cei pe care îi luați drept dumnezei în afară de Dumnezeu! Ei nu au putere nici măcar cât un fir de praf, nici în ceruri și nici pe pământ. Ei nu sunt, nici aici și nici acolo, alăturați Creatorului. Dumnezeu nu află nici un ajutor la ei."

34|23|Mijlocirea nu-i va sluji decât celui ce El îi îngăduie. Atunci când groaza le va fi alungată din inimi, vor fi întrebați: "Ce a spus Domnul Vostru?" Ei vor răspunde: "Adevărul! El este Înaltul, Marele!"

34|24|Spune: "Cine vă înzestrează din ceruri și de pe pământ?" Spune: "Dumnezeu!" Ori noi suntem, ori voi sunteți, fie pe Calea cea Dreaptă, fie într-o rătăcire vădită.

34|25|Spune: "Voi nu veți fi întrebați de ceea ce noi am greșit, după cum nici noi nu vom fi întrebați de ceea ce voi ați făptuit."

34|26|Spune: "Domnul nostru ne va aduna pe toți și va judeca între noi întru Adevăr, căci El este Deschizătorul, Știutorul"

34|27|Spune: "Arătați-mi-i pe cei pe care I i-ați alăturat Lui ca părtași! Nu!... El este Dumnezeu, Puternicul, Înțeleptul.

34|28|Noi te-am trimis tuturor oamenilor ca vestitor și predicator, însă cei mai mulți nu știu.

34|29|Ei spun: "Pe când această făgăduială, dacă spuneți adevărul?"

34|30|Spune: "Veți avea o întâlnire într-o zi, de la care nu veți putea

întârzia, însă nici merge mai înainte."

34|31|Cei care tăgăduiesc spun: "Niciodată nu vom crede în acest Coran și nici în cele de dinaintea lui." Dacă ai vedea! Când nedreptii vor sta înaintea Domnului lor își vor întoarce unii altora vorba. Cei care au fost umiliți vor spune celor îngâmfați: "Fără voi, am fi fost credincioși."

34|32|Cei care s-au îngâmfat vor spune celor umiliți: "Noi v-am oprit de la călăuzire după ce v-a fost arătată?" Ba nu!... Voi înșivă sunteți nelegiuți!"

34|33|Cei care au fost umiliți, vor spune celor care au fost îngâmfați: "Aceasta este vicleșugul nopților și al zilelor când ne poruncești să-L tăgăduim pe Dumnezeu și să-I facem semeni." Ei își vor tăinui remușcarea când vor vedea osânda și când le vom pune juguri pe grumazurile lor de tăgăduitori. Nu sunt răsplătiți decât pentru ceea ce au făcut!

34|34|Niciodată nu am trimis un predicator într-o cetate, fără ca îndestulării ei să spună: "Noi nu credem în aceea cu care ai fost trimis!"

34|35|Și să adauge: "Noi avem din belșug averi și copii, așa că nu vom fi osândiți."

34|36|Spune: "Domnul meu înzestrează cu prisosință și cu măsură pe cine voiește, însă cei mai mulți oameni nu știu."

34|37|Nici averile și nici copiii voștri nu vă vor apropia de Noi, afară de cei care cred și săvârșesc fapte bune și care vor primi răsplată îndoită pentru ceea ce au făcut. Ei vor trăi în tihnă în Încăperile Raiului,

34|38|pe când cei care s-au trudit să slăbească semnele Noastre vor fi aduși la osândă.

34|39|Spune "Domnul meu înzestrează cu prisosință și cu măsură pe cine voiește dintre robii Săi. El vă va înapoia tot ceea ce voi dați milostenie. El este prea-bunul înzestrător.

34|40|El va spune îngerilor în Ziua când îi va aduna pe toți: "Vouă vi se închinau aceștia?"

34|41|Îngerii vor spune: "Mărire Ție! Tu ești Oblăduitorul nostru, și nu ei!" Ba nu, cei mai mulți dintre ei se închinau ginnilor în care credeau!

34|42|În Ziua aceea nu veți avea unii de la alții nici câștig, nici pagubă, iar Noi vom spune celor care au fost nedrepti: "Gustați osânda Focului pe care îl socoteați minciună!"

34|43|Când versetele Noastre le erau recitate ca dovezi vădite, ei spuneau: "Acesta este doar un om ce vrea să ne îndepărteze de cei cărora părinții noștri li se închinau." Și mai spuneau: "Aceasta este o minciună născocită." Cei care tăgăduiesc spun, când Adevărul ajunge la ei: "Aceasta nu este decât o vrajă vădită!"

34|44|Noi nu le-am mai dat cărți din care să învețe și nici nu le-am mai trimis pe nimeni înaintea ta ca să le predice.

34|45|Cei dinaintea lor au hulit, însă aceștia n-au căpăt nici a zecea parte din ceea ce le-am dat strămoșilor lor care i-au hulit pe trimișii Mei. Cum a fost muștrarea Mea!

34|46|Spune: "Eu una vă predic: Ridicați-vă înaintea lui Dumnezeu, câte unul ori câte doi, apoi chibzuiți. Prietenul vostru nu are nici un ginn în el: el nu vă este decât un predicator înaintea unei osânde aprige"

34|47|Spune: "Eu nu vă cer nici o răsplată, aceasta va fi a voastră, căci răsplata mea va fi la Dumnezeu. El, asupra tuturor, este Veghetor."

34|48|Spune: "Domnul meu răspândește Adevărul. El este Cel ce cunoaște Tainele."

34|49|Spune: "Adevărul a venit! Deșărtăciunea să nu mai înceapă, să nu se mai întoarcă!"

34|50|Spune: "Dacă rătăcesc, atunci rătăcesc asupra mea însumi. Dacă sunt bine călăuzit, aceasta este harul Domnului care mie mi-a fost dezvăluit. El este Auzitorul, Aproapele."

34|51|Dacă ai vedea! Când se vor îngrozi, fără de scăpare, vor fi luați dintr-un loc apropiat

34|52|și vor spune: "Noi credem în El!" Cum să ajungă însă ei la credință dintr-un loc îndepărtat,

34|53|când odinioară tăgăduiau și se lepădau de Taină?

34|54|O stavilă se va pune între ei și ceea ce poftesc, precum altădată s-a făcut cu schismaticii lor care se aflau într-o îndoială adâncă.

35|1|Mărire lui Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului, Cel ce îi rânduieste pe îngeri ca trimiși cu două, trei și patru aripi! El adaugă creației ceea ce voiește. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

35|2|Ceea ce deschide Dumnezeu oamenilor din milostenia Sa, nimeni nu poate opri, iar ceea ce El oprește, nimeni nu poate trimite după El. El este Puternicul, Înțeleptul.

35|3|O, voi oameni! Amintiți-vă de harul lui Dumnezeu asupra voastră! Oare este vreun creator, afară de Dumnezeu, care să vă înzestreze din cer și de pe pământ? Nu este Dumnezeu afară de El. Cum de vă întoarceți!

35|4|Dacă te socot mincinos, află că trimișii dinaintea ta au fost socotiți mincinoși! Toate la Dumnezeu se întorc.

35|5|O, voi oameni! Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr! Viața de Acum să nu vă amăgească! Nici Amăgitorul, asupra lui Dumnezeu, să nu vă amăgească!

35|6|Satan vă este vrăjmaș vouă. Luați-l ca pe un vrăjmaș! El nu își cheamă aliații decât ca să fie soții Focului.

35|7|Cei care tăgăduiesc vor avea o osândă aprigă, iar ce ce cred și săvârșesc fapte bune vor avea iertare și răsplată mare.

35|8|Ce va fi cu cel căruia îi este împodobită răutatea faptelor sale încât le vede bune? Dumnezeu rătăcește pe cine voiește și călăuzește pe cine voiește. Să nu ți se frângă sufletul în suspine pentru ei! Dumnezeu este Știutor a ceea ce făptuiesc.

35|9|Dumnezeu este Cel ce trimite vânturile ca să ridice norii pe care Noi îi mănăm către un ținut mort și dăm viață pământului după moartea sa. Așa va fi și Învierea!

35|10|Cine vrea putere, să știe că puterea toată este a lui Dumnezeu. Către El urcă cuvântul cel bun și fapta cea bună pe care El o înălță. Cei care urzesc rele vor avea o osândă aprigă! Zadarnic le va fi vicleșugul.

35|11|Dumnezeu v-a creat din țărână, apoi dintr-o picătură de sămânță. El v-a făcut perechi. Nici o femeie nu va purta rod ori nu va naște fără știința Lui. Viața nici unei fapturi nu este lungită ori scurtată fără ca să nu fie scris într-o Carte. Acesta Îi este lesne lui Dumnezeu!

35|12|Cele două mări nu sunt deopotrivă: aceasta este bună, dulce, plăcută la băut, cealaltă este sărată și amară. Din amândouă mâncați, însă, o carne proaspătă și din ele scoateți podoabe cu care vă gătiți. Vezi corabia cum îi taie valurile ca să puteți căuta din harul Său? Poate veți mulțumi!

35|13|El face ca noaptea să străpungă ziua, iar ziua să străpungă noaptea. El a supus soarele și luna să alerge fiecare către un anumit soroc. Acesta este Dumnezeu, Domnul vostru! A Lui este împărăția. Cei pe care îi chemați afară de El, nu au putere nici cât o piele de sămbure de curmală.

35|14|Dacă îi chemați, ei nu aud chemarea voastră, și chiar dacă ar auzi-o, tot nu v-ar răspunde. În Ziua Învierii, ei vor tăgădui alăturarea voastră. Nimeni nu îți dă de știre precum cel Cunoscător.

35|15|O, voi oameni! Voi sunteți săraci înaintea lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este Bogatul, Lăudatul.

35|16|Dacă ar voi, v-ar lua pe voi și ar aduce o nouă creație.

35|17|Acesta nu Îi este greu lui Dumnezeu.

35|18|Nimeni nu poartă povara altuia. Dacă vreunul, copleșit de greutatea poverii, strigă, nimeni nu îl va ajuta, chiar dacă i-ar fi rudă. Tu îi previi doar pe cei care se tem de Dumnezeu în Taina Sa și pe cei care își săvârșesc rugăciunea. Cel care se curăță, nu se curăță decât pentru el însuși. Întru Dumnezeu este devenirea!

35|19|Orbul și văzătorul nu sunt deopotrivă,

35|20|nici întunecimile și lumina,

35|21|nici umbra și arșița.

35|22|Viii și morții nu sunt deopotrivă. Dumnezeu face să audă pe cine voiește, pe când tu nu îi poți face să audă pe cei din morminte.

35|23|Tu nu ești decât un predicator.

35|24|Noi te-am trimis cu Adevărul ca vestitor și predicator, căci nu este nici o adunare la care să nu fi venit un predicator.

35|25|Dacă ei te socot mincinos, află că și cei dinaintea lor i-au socotit mincinoși pe trimișii ce au venit la ei cu dovezile vădite, cu Psalmii și cu Cartea cea luminoasă.

35|26|Eu i-am luat apoi pe cei care tăgăduiau. Și cum a fost musturarea Mea!

35|27|Nu vezi că Dumnezeu trimite din cer apa cu care dăm la iveală roade felurite la culoare? Și munții sunt vârstați cu alb, cu roșu, cu felurite culori și cu negru-corb.

35|28|Și oamenii, fiarele, dobitoacele sunt felurite la culoare. Se tem însă de

Dumnezeu numai robii Săi cei știutori. Dumnezeu este Puternicul, Iertătorul.

35|29|Cei care recită Cartea lui Dumnezeu, cei care își săvârșesc rugăciunea, cei care dau milostenie, fie pe ascuns, fie pe față, din ceea ce i-am înzestrat, nădăjduiesc la un negoț care nu va pieri niciodată,

35|30|ca Dumnezeu să le dea răsplățile lor și să le sporească din harul Său! El este Iertătorul, Mulțumitorul.

35|31|Ceea ce v-a fost dezvăluit din Carte este Adevărul ce întărește ceea ce a fost înaintea ei. Dumnezeu este Cunoscător, Văzător al robilor Săi.

35|32|Noi am dat Cartea moștenire robilor Noștri pe care i-am ales: printre ei este cel care se nedreptățește singur, precum și cel cumpătat, cel care o ia înaintea tuturor cu faptele sale bune, cu îngăduința lui Dumnezeu. Acesta este harul cel mare!

35|33|Ei vor intra în Grădinile Edenului unde vor fi împodobiți cu brățări de aur și mărgăritare, iar straiile lor vor fi din mătase.

35|34|Ei vor spune: "Mărire lui Dumnezeu care a îndepărtat tristețea de la noi! Domnul nostru este Iertător, Mulțumitor.

35|35|Prin harul Său, ne-a îngăduit nouă Lăcașul Trăiniciei în care nu ne va atinge nici durere și nici oboseală."

35|36|Cei care tăgăduiesc vor avea Focul Gheenei, unde nu vor fi omorâți, însă nici osânda nu le va fi ușurată. Astfel, Noi îl răsplătim pe cel nerecunoscător.

35|37|Acolo, ei vor striga: "Domnul nostru! Scoate-ne de aici. Vom face numai bine, nu precum am făcut odinioară!" Nu v-am dăruit Noi o viață destul de lungă ca cel care chibzuiește să chibzuiască? Predicatorul a venit la voi: "Gustați! Nu este ajutor pentru nedrepti!

35|38|Dumnezeu cunoaște taina cerurilor și a pământului. El este Știutor al lăuntrului piepturilor.

35|39|El este Cel ce v-a ales pe voi ca să îi fiți urmași Lui pe pământ. Cel care este tăgăduitor, asupra sa va fi tăgada. Tăgada tăgăduitorilor nu sporește înaintea Domnului lor decât în stricăciune. Tăgada tăgăduitorilor nu sporește decât în pagubă."

35|40|Spune: "Nu-i vedeți pe cei pe care I-i alăturați lui Dumnezeu și pe care-i chemați? Arătați-mi ceea ce au creat pe pământ! Au fost părtași la crearea cerurilor? Le-am dăruit vreo Carte ca să aibă dovezi vădite?" Nu! Făgăduielile pe care cei nedrepti și le fac între ei nu sunt decât amăgire.

35|41|Dumnezeu ține cerurile și pământul să nu se năruie. Dacă s-ar năru, nimeni după El nu le-ar mai putea ține. El este Blând, Iertător.

35|42|Ei se jură pe Dumnezeu în jurămintele lor grele că dacă le-ar veni un predicator ar fi călăuziți mai bine decât orice altă adunare. Când le vine însă vreun predicator, aceasta le sporește ura și viclenia întru rău.

35|43|Viclenia nu-i învăluie însă decât pe cei care o poartă! Ei nu văd ce soartă au avut cei dintâi? Nu vei afla nici o schimbare, nici o abatere în obiceul lui Dumnezeu.

35|44|Ei nu au străbătut pământul? Nu au văzut cum a fost sfârșitul celor dinaintea lor și care erau mai tari ca putere decât ei? Nimic din ceruri și de pe pământ nu îl poate slăbi pe Dumnezeu. El este Știutor, Puternic.

35|45|Dacă Dumnezeu s-ar mânia pe oameni pentru ceea ce au agonisit, n-ar mai lăsa pe fața pământului nici o vietate, însă El îi păsuiește până la un anumit soroc. Când le va veni sorocul, Dumnezeu îi va vedea pe robii Săi!

36|1|Ya. Sin

36|2|Pe înțeleptul Coran!

36|3|Tu ești dintre trimișii

36|4|pe o Cale Dreaptă!

36|5|Pogorâre de la Puternicul, Milostivul,

36|6|ca tu să previi un popor așa cum nu au fost preveniți strămoșii săi care erau nepăsători!

36|7|Spusa s-a împlinit asupra celor mai mulți dintre ei, însă ei tot nu cred.

36|8|Le vom pune grumazurile în juguri până la bărbii încât vor sta cu capetele țepene.

36|9|Noi le vom pune o stavilă înainte și o stavilă după, ca să-i învăluim și ei să nu mai vadă.

36|10|Deopotrivă le este lor, fie că-i previi, fie că nu-i previi, căci tot nu vor crede.

36|11|Tu previne-l pe cel care urmează amintirea și se teme de Milostivul în Taina Sa. Lui vestește-i iertare și răsplată îmbelșugată!

36|12|Noi îi înviem pe morți și scriem ceea ce au făcut înainte, precum și urmele lor. Noi ținem socoteala fiecărui lucru într-o Carte deslușită.

36|13|Dă-le pildă pe locuitorii cetății, când au venit la ei trimișii!

36|14|Când le-am trimis doi i-au socotit mincinoși, încât i-am întărit cu al treilea. Ei au spus: "Noi am fost trimiși la voi."

36|15|Atunci ei au spus: "Voi nu sunteți decât oameni asemenea nouă! Milostivul nu a pogorât asupra voastră nimic, ci voi doar mințiți!"

36|16|Ei au spus: "Domnul nostru știe că am fost trimiși la voi

36|17|și asupra noastră este doar înștiințarea cea deslușită."

36|18|Ei au răspuns "Noi prevestim că va fi rău cu voi! Dacă nu încetați, vă vom omorî cu pietre și vă va atinge de la noi o dureroasă osândă."

36|19|Profeții au spus: "Prevestirea voastră este legată de voi înșivă! Dacă vi s-ar fi amintit...! Ba nu! Sunteți un popor necumpătat!"

36|20|Un bărbat veni în fugă din capătul cetății și spuse: "O, popor al meu! Urmați-i pe trimiși!

36|21|Urmați-i pe cei care nu vă cer răsplată și sunt drept călăuziți.

36|22|Ce aş avea să nu mă închin Celui ce m-a creat? Și voi veți fi întorși către El!

36|23|De ce mi-aș lua dumnezei afară de El? Dacă Milostivul îmi vrea vreun rău, mijlocirea lor nu-mi va sluji la nimic și ei nu mă vor mântui,

36|24|iar eu atunci voi fi într-o vădită rătăcire.

36|25|Eu cred însă în Domnul vostru! Ascultați-mă!"

36|26|I se va spune: "Intră în Rai!" El va spune: "Ce bine ar fi dacă poporul meu ar ști

36|27|cum Domnul meu m-a iertat și m-a făcut dintre cei care vor primi cinstire!"

36|28|După el, nu am pogorât din cer vreo oștire asupra poporului său și nici nu vor pogorî.

36|29|Nu va fi decât un singur Strigăt, și vor fi cu toții stinși.

36|30|Vai vouă, robilor! Nici un trimis n-a venit la ei, fără ca ei să nu-și bată joc de el.

36|31|N-au văzut ei oare câte leaturi am nimicit înaintea lor și care nu se vor mai întoarce niciodată la ei.

36|32|Nu există nimeni care să nu fie înfățișat înaintea Noastră.

36|33|Pentru ei este un semn pământul mort căruia Noi îi dăm viață și dăm la iveală din el grâne din care ei mănâncă.

36|34|Noi am rânduit pe el livezile de curmali și podgoriile de vie și am făcut să tășnească izvoare

36|35|ca ei să mănânce din rodul lui și ceea ce au trudit mâinile lor. Nu sunt oare mulțumitori?

36|36|Mărire Celui ce a creat soiurile toate cele ce cresc din pământ de la sine și cele de la ei și cele pe care nu le cunosc.

36|37|Este un semn pentru ei noaptea din care Noi dezghiocăm ziua și ei rămân în beznă

36|38|și soarele ce aleargă spre un culcuș al lui, căci aceasta este sorocirea Puternicului, Știutorului!

36|39|Și luna căreia i-am sorocit coborâșurile până când se întoarnă asemenea unei cozi de frunză de curmal, veche și scorjită.

36|40|Soarelui nu i se cuvine să prindă luna, și nici nopții să o ia înaintea zilei, ci toate plutesc în cerc.

36|41|Pentru ei este un semn că le-am purtat seminția pe corabia încărcată.

36|42|Și lor le-am creat asemenea ei ca să urce pe ele.

36|43|Dacă am voi, i-am îneca, și nu ar avea nici un ajutor și nu ar fi mântuiți

36|44|decât cu milostivenie de la Noi și o bucurie vremelnică.

36|45|Când li se spune: "Temeți-vă de ceea ce este înaintea voastră și de ceea ce este în urma voastră! Poate veți fi miluiți!"

36|46|Nu a fost nici un semn din semnele Domnului lor care le-a venit fără ca ei să nu îi întoarcă spatele.

36|47|Când li se spune: "Dați milostenie din ceea ce v-a înzestrat Dumnezeu!", cei care tăgăduiesc spun celor care cred: "Noi să-l hrănim pe cel care Dumnezeu l-ar putea hrăni, dacă ar voi? Voi sunteți într-o vădită rătăcire."

36|48|Ei spun: "Pe când această făgăduială, dacă spuneți adevărul?"

36|49|Ei nu au de așteptat, căci un singur Strigăt îi va lua pe când se învrăjbesc.

36|50|Nu vor putea lăsa ceva cu limbă de moarte, și nici la ai lor să se întoarcă.
36|51|Și când în trâmbiță se va sufla, din morminte se vor grăbi către Domnul lor.
36|52|Ei vor spune atunci: "Vai nouă! Cine ne-a sculat din așternutul nostru?
36|53|Aceasta este ceea ce Milostivul v-a făgăduit. Trimișii au spus Adevărul! Nu va fi decât un singur Strigăt și toți vor fi aduși înaintea Noastră.
36|54|Nimeni, în Ziua aceea, nu va fi nedreptățit cu ceva. Nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făcut.
36|55|În Ziua aceea, singura trudă, a celor din Rai, va fi să se desfete.
36|56|Împreună cu soatele lor, vor sta sub umbră, așezați pe paturi de nuntă.
36|57|Vor avea acolo fructe și vor avea ceea ce vor cere.
36|58|"Pace!" O vorbă de la un Domn Milos!
36|59|O, nelegiuitorilor! Treceți deoparte în Ziua aceea!
36|60|O, fii ai lui Adam! Nu v-am tocmit Eu să nu vă închinați Diavolului, căci el este vrăjmașul vostru fățiș,
36|61|ci Mie să vă închinați? Aceasta este o Cale Dreaptă.
36|62|Diavolul a rătăcit pe mulți dintre voi. Oare nu ați priceput?
36|63|Aceasta este Gheena ce v-a fost făgăduită:
36|64|azvârliți-vă în ea ca răsplată a tăgădei voastre.
36|65|În Ziua aceea, le vom pecetlui gurile, însă mâinile lor ne vor vorbi și picioarele lor ne vor mărturisi ceea ce ei au agonisit.
36|66|Dacă am voi, le-am stinge ochii și atunci se vor grăbi pe drum, însă cum vor mai vedea?
36|67|Dacă am voi, i-am preface pe loc încât n-ar mai putea merge nici înainte și nici înapoi.
36|68|Noi îi gârbovim făptura celui ce îi dăruim viață lungă. Ei nu pricep, oare?
36|69|Noi nu l-am învățat pe el poezia, căci nici nu i se cădea. Aceasta este o amintire, un Coran deslușit
36|70|care-l previne pe cel care trăiește și care adevărește Cuvântul asupra tăgăduitorilor.
36|71|Oare ei nu văd că Noi le-am creat lor, între cele pe care le-au făcut mâinile Noastre, dobitoacele peste care ei sunt stăpâni.
36|72|Noi li le-am supus: unele de călărit, iar altele de mâncat.
36|73|Și ei au de la ele foloase și băuturi. Poate vor fi mulțumiți.
36|74|Și ei și-au luat dumnezei afară de Dumnezeu! Poate vor fi ajutați!
36|75|Ei nu îi vor putea ajuta, pe când ei le sunt lor oștire pregătită.
36|76|Vorba lor să nu te măhnească! Noi știm ceea ce ei tănuiesc și ceea ce destăinuiesc.
36|77|Nu a văzut omul oare că l-am creat dintr-o picătură de sămânță, iar acum este un cârtitor fățiș!
36|78|Uitând de crearea sa, el Ne spune Nouă ca pe o pildă: "Cine va mai învia oasele prefăcute în pulbere?"
36|79|Spune: "Cel ce i-a creat dintru început îi va învia. El este Știutor a toată făptura.
36|80|El este Cel ce, din copaci verzi, v-a creat vouă focul pe care voi îl aprindeți."
36|81|Cel ce a creat cerurile și pământul, nu ar mai putea oare crea asemenea lor? Ba da, căci El este Creatorul cel Mare, Știutorul.
36|82|Porunca Sa, când voiește un lucru, este în a spune: "Fii!" și el este.
36|83|Mărire Celui ce ține în mâna Sa împărăția fiecărui lucru! La El veți fi întorși!
37|1|Pe cei așezați pe rânduri,
37|2|ce se leapădă cu tărie,
37|3|ce recită întru amintire!
37|4|Dumnezeul vostru este Unul:
37|5|El este Domnul cerurilor, al pământului și a ceea ce se află între ele. El este Domnul Răsăriturilor!
37|6|Noi am împodobit cerul cel mai de jos cu stele
37|7|ca pază împotriva oricărui diavol răzvrătit.
37|8|Ei nu le pot asculta pe căpeteniile preainalte, căci sunt loviți din toate părțile.
37|9|Ei sunt alungați și vor avea parte de o necurmată osândă,

37|10|iar pe cel care a apucat ceva, o flacăra sfredelitoare îl urmărește.
37|11|Întreabă-i: "Sunt ei mai tari la făptură decât alții pe care Noi i-am creat?" Noi i-am creat din lut cleios!
37|12|Tu te miri, iar ei își bat joc.
37|13|Când le amintești, ei nu-și amintesc.
37|14|Când văd un semn, caută să-și bată joc
37|15|și spun: "Aceasta nu este decât o vrajă vădită.
37|16|Când vom muri și vom fi țărână și oase, vom mai fi sculați noi
37|17|ori strămoșii noștri dintâi?"
37|18|Spune: "Da, și veți fi umiliți!"
37|19|Un sigur țipăt și vor vedea atunci!
37|20|Vor spune: "Vai nouă! Aceasta este Ziua Judecății!"
37|21|Aceasta este Ziua Cumpenei pe care voi ați socotit-o minciună!
37|22|Adunați-i pe cei nedreți, cu soțiile lor, precum și cu cei cărora li se închinau,
37|23|în locul lui Dumnezeu, apoi călăuziți-i pe drumul Iadului.
37|24|Opriti-i! Vor fi întrebați:
37|25|"De ce nu vă ajutați unii pe alții?"
37|26|În Ziua aceea, ei vor căuta însă să se supună.
37|27|Se vor întoarce unii către alții întrebându-se,
37|28|și vor spune: "Voi ați venit la noi cu jurământ!"
37|29|(Diavolii) vor spune: "Nu, voi nu ați fost credincioși.
37|30|Noi nu am avut nici o împuternicire asupra voastră, ci voi ați fost un popor ticălos.
37|31|Spusa Domnului nostru s-a împlinit asupra noastră, și noi acum gustăm...
37|32|Noi v-am amăgit fiindcă noi înșine eram amăgiți."
37|33|În Ziua aceea, vor fi părtași la osândă.
37|34|Așa vom face cu toți nelegiuiții.
37|35|Când li se spunea: "Nu este dumnezeu afară de Dumnezeu", ei se îngâmfau
37|36|și spuneau: "Să ne părăsim dumnezeii noștri pentru un poet îndrăcit?"
37|37|Ba nu! El a venit cu Adevărul și i-a mărturisit ca dreți pe cei trimiși înaintea sa.
37|38|Veți gusta osânda cea dureroasă,
37|39|însă nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făptuit,
37|40|afară de robii credincioși lui Dumnezeu
37|41|care vor avea o înzestrare cunoscută,
37|42|fructe, și vor fi cinstiți
37|43|în Grădinile Plăcerii,
37|44|pe paturi față în față.
37|45|Printre ei va umbla un pocal de la izvor
37|46|limpede și desfătător pentru băutori,
37|47|care nu dă amețală și nici nu se termină.
37|48|Cele cu ochi mari și cu priviri neprihănite vor sta lângă ei,
37|49|și vor fi asemenea ouălor ascunse.
37|50|Ei se vor întoarce unii spre alții întrebându-se.
37|51|Unul dintre ei va spune: "Aveam un prieten care spunea:
37|52|"Oare tu ești dintre cei care mărturisesc Adevărul?
37|53|Vom mai fi judecați după ce vom muri și vom fi țărână și oase?"
37|54|Unul va spune: "Vedeți ceva de sus?"
37|55|El va privi de sus și îl va vedea pe prietenul său în mijlocul Iadului.
37|56|El îi va spune: "Pe Dumnezeu! Puțin a lipsit să mă pierzi și pe mine!
37|57|Fără harul lui Dumnezeu aș fi fost printre cei puși la cazne.
37|58|Nu suntem, așadar, morți?
37|59|Ba da, însă doar de moartea noastră dintâi și nu vom fi osândiți!"
37|60|Da, acesta este fericirea cea mare!
37|61|Întru aceasta, să trudească truditarii.
37|62|Oare acesta nu este o gazdă mai bună decât copacul Zeqqum?
37|63|Noi l-am făcut ca o ispită celor nedreți.
37|64|El este un copac ce iese din fundul Iadului,
37|65|iar rodul său este asemenea căpățânilor de diavoli.
37|66|Ei vor mânca din el și își vor umple burțile,
37|67|apoi după el vor bea un amestec clocotind
37|68|și se vor întoarce iarăși în Iad.
37|69|Ei vor afla acolo pe tații lor rătăciți,

37|70|și se vor grăbi pe urmele lor.
37|71|Cei mai mulți dintre cei dintâi au fost, înaintea lor, rătăciți,
37|72|chiar dacă Noi le-am trimis predicatori.
37|73|Vezi cum a fost sfârșitul celor care li s-a predicat,
37|74|afară de robii credincioși lui Dumnezeu!
37|75|Noe Ne-a chemat! Cât de Buni sunt Cei care răspund!
37|76|Noi l-am mântuit pe el și pe ai săi de potopul cel mare.
37|77|Noi am făcut seminția sa să rămână.
37|78|Și am lăsat amintirea sa în veac:
37|79|"Pace lui Noe, în toate lumile!"
37|80|Așa îi răsplătim pe cei făptuitori de bine.
37|81|El este dintre robii Noștri credincioși.
37|82|Apoi i-am înecat pe ceilalți.
37|83|De partea lui a fost și Abraham.
37|84|El a venit la Domnul tău cu toată inima
37|85|spunând tatălui său și poporului său: "Cui vă închinați voi?
37|86|O înșelătorie, dumnezei afară de Dumnezeu, este ceea ce vreți?
37|87|Ce vă închipuiți despre Domnul lumilor?"
37|88|Apoi aruncă o privire spre stele și spuse:
37|89|"Eu sunt bolnav!"
37|90|Atunci ei îi întoarseră spatele și plecară
37|91|El se repezi, atunci, la dumnezeii lor și le spuse: "Nu mâncați?
37|92|Ce aveți de nu vorbiți?"
37|93|El se repezi asupra lor lovindu-i cu dreapta.
37|94|Oamenii se întoarseră la el alergând.
37|95|El le spuse: "Vă închinați la ceea ce ați cioplit,
37|96|iar Dumnezeu v-a creat pe voi și ceea ce faceți?"
37|97|Ei spuseră: "Zidiți-i o zidire și aruncați-l în Iad!"
37|98|Ei au vrut să viclenească asupra lui, însă Noi i-am înjosit.
37|99|El spuse: "Eu voi merge către Domnul meu, iar El mă va călăuzi.
37|100|Domnul meu! Dăruiește-mi un fiu dintre cei drepți"
37|101|Atunci îi vestirăm un fecior blând,
37|102|Când ajunse să trudească alături de el, îi spuse: "O, fiul meu! Am văzut
în vis că se făcea că te jertfeam. Cum vezi tu oare acest lucru?" El spuse: "O,
tată! Fă ceea ce ți s-a poruncit și mă vei afla dintre cei răbdători, dacă
Dumnezeu va voi!"
37|103|După ce amândoi s-au supus, iar Abraham s-a prosternat,
37|104|Noi i-am strigat: "O, Abraham!
37|105|Tu ai crezut vedenia. Astfel îi răsplătim Noi pe făptuitorii de bine.
37|106|Aceasta a fost încercarea cea fără de tăgadă."
37|107|Noi l-am răscumpărat printr-o jertfă mareața
37|108|și am lăsat amintirea sa în veac:
37|109|"Pace lui Abraham!"
37|110|Astfel îi răsplătim Noi pe făptuitorii de bine.
37|111|El a fost dintre robii Noștri credincioși.
37|112|Noi i l-am vestit pe Isaac, un profet între cei drepți.
37|113|Și i-am binecuvântat pe el și pe Isaac. Și din seminția lor a fost și cel
făptuitor de bine, precum și cel nedrept cu sine în chip vădit.
37|114|Noi am dăruit binele lui Moise și lui Aaron și
37|115|i-am mântuit pe ei și pe poporul lor de potopul cel mare.
37|116|I-am ajutat și ei au fost învingători.
37|117|Noi le-am dăruit Cartea cea deslușită
37|118|și i-am călăuzit pe o Cale Dreaptă.
37|119|Și am lăsat amintirea lor în veac:
37|120|"Pace lui Moise și lui Aaron!"
37|121|Astfel îi răsplătim Noi pe făptuitorii de bine,
37|122|Amândoi au fost dintre robii Noștri credincioși.
37|123|Și Elias a fost dintre cei trimiși.
37|124|El spuse poporului său: "Nu vă este teamă de Dumnezeu?
37|125|Îl chemați pe Baal și îl părăsiți pe bunul Creator,
37|126|pe Dumnezeu, Domnul vostru și Domnul strămoșilor voștri dintâi?"
37|127|Ei l-au socotit mincinos și vor fi dați osândeii,
37|128|afară de robii devotați lui Dumnezeu.
37|129|Noi am lăsat amintirea sa în veac:

37|130| "Pace lui Elias!"
37|131| Astfel îi răsplătim pe făptuitorii de bine.
37|132| El a fost dintre robii Noștri credincioși.
37|133| Și Lot a fost dintre cei trimiși.
37|134| Noi l-am mântuit pe el și pe ai săi laolaltă,
37|135| afară de o bătrână ce a fost între cei rămași în urmă!
37|136| Apoi i-au stârpit pe ceilalți,
37|137| iar voi treceți peste ei dimineața
37|138| și noaptea. Oare nu pricepeți?
37|139| Și Iona a fost dintre cei trimiși.
37|140| El a fugit la corabia încărcată,
37|141| apoi a tras la sorti, și a fost dintre cei sortiți pieirii.
37|142| Peștele l-a înghițit pe când se dojenea pe sine.
37|143| Dacă nu ar fi fost printre cei care preamăresc,
37|144| ar fi rămas în pântecul lui până în Ziua Învierii.
37|145| Noi l-am aruncat apoi bolnav pe țărnul gol
37|146| și am făcut să crească asupra lui un copac de Yaqtin.
37|147| Noi l-am trimis apoi la o sută de mii de oameni ori chiar mai mulți.
37|148| Ei au crezut și Noi le-am dăruit bucurii o vreme.
37|149| "Domnul tău are fiice, pe când ei au fii?
37|150| Am creat, sub ochii lor, îngerii-femei?"
37|151| Vor spune oare în nemernicia lor:
37|152| "Dumnezeu a odrăslit!..." Da, sunt mincinoși!
37|153| El a ales fiicele înaintea fiilor?
37|154| "Ce aveți? Cum judecați?
37|155| Nu chibzuiți deloc?
37|156| Ori poate aveți vreo împuternicire deslușită?
37|157| Veniți cu Cartea voastră, dacă spuneți adevărul!"
37|158| Ei au făcut între El și ginii o înrudire, însă nu știu că ginii vor fi și
ei aduși înaintea Lui?
37|159| Mărire lui Dumnezeu peste ceea ce-și închipuie ei,
37|160| afară de robii lui Dumnezeu cei curați.
37|161| Nici voi și nici cei la care vă închinați
37|162| nu veți ispiti pe nimeni,
37|163| ci numai pe cel care va fi azvârlit în Iad.
37|164| "Nu este nimeni dintre noi care să nu aibă un loc cunoscut.
37|165| Noi suntem cei așezați în rânduri.
37|166| Noi suntem cei care Îl preamărim."
37|167| Ei au să spună:
37|168| "Dacă am fi avut o amintire de la cei dintâi,
37|169| am fi fost robii lui Dumnezeu cei devotați."
37|170| Ei nu au crezut în El, însă vor afla curând!
37|171| Cuvântul Nostru a mers înainte la robii Noștri trimiși.
37|172| Și ei vor fi cei ajutați,
37|173| și oștirea noastră va învinge pentru ei.
37|174| Întoarce-le spatele o vreme!
37|175| Uită-te la ei, căci și ei se vor uita curând...
37|176| Caută să grăbească osânda Noastră?
37|177| Când se va coborî în curtea lor va fi o dimineață rea pentru cei cărora
li s-a predicat!
37|178| Întoarce-le spatele o vreme!
37|179| Uită-te la ei, căci și ei se vor uita curând...
37|180| Mărire Domnului tău, Domnul Puterii asupra a ceea ce-și închipuie ei!
37|181| Pace trimișilor!
37|182| Laudă lui Dumnezeu, Domnul lumilor!
38|1| Sad. Pe Coranul cu amintirea sa!
38|2| Cei care tăgăduiesc sunt în îngâmfare și în învrăjbire.
38|3| Câte leaturi nu am nimicit înaintea lor! Și ei strigară când nu mai era
vreme de scăpare.
38|4| Ei se miră că vine la ei un predicator dintre ei. Tăgăduitorii spun:
"Acesta este un vrăjitor mincinos!
38|5| El face din dumnezei un singur Dumnezeu? Acesta este un lucru de mirare!"
38|6| Căpeteniile s-au urnit spunând: "Plecați! Răbdați pentru dumnezeii voștri!
Aceasta este un lucru de dorit.

38|7|Noi n-am auzit de aceasta în Legea de pe urmă. Nu este decât o născocire!
38|8|Oare amintirea a fost pogorâtă asupra lui între noi?" Ei stau la îndoială
asupra amintirii Mele, căci nu au gustat încă din osânda Mea.
38|9|Au ei comorile de milostivenie ale Domnului tău, Puternicul, . Dăruitorul?
38|10|Au ei împărăția cerurilor și a pământului și tot ce se află între ele?
Atunci să se înalțe la baierile cerului!
38|11|Nu sunt însă decât o oaste de alianțe ce va fi înfrântă pe loc.
38|12|Înaintea lor au hulit poporul lui Noe, adii și Faraon – stăpânul
stâlpilor,
38|13|și tamudiții și poporul lui Lot, și cei din Al-Aika. Acestea au fost
alianțele.
38|14|Toți nu au făcut decât să-i socoate mincinoși pe trimiși, iar pedeapsa Mea
s-a împlinit asupra lor.
38|15|Aceștia nu așteaptă decât un singur Strigăt ce nu va mai fi repetat.
38|16|Ei vor spune: "Domnul nostru! Grăbește-ne nouă judecata înainte de Ziua
Socotelii."
38|17|Rabdă ceea ce spun și amintește-ți de robul Nostru, David, dăruit cu
putere și plin de căință.
38|18|Noi am supus munții să preamărească laolaltă cu el, în amurg și la
răsărit,
38|19|precum și păsările strânse în jurul lui. Toți se întorc la El.
38|20|Noi i-am întărit împărăția sa și l-am dăruit cu înțelepciune și limpezime
la vorbă.
38|21|Povestea potrivnicilor a venit la tine? Ei s-au cățarat pe zid până la
încăperea oprită
38|22|și au intrat peste David care s-a speriat de ei. Ei i-au spus: "Nu te
teme! Noi suntem potrivnici, unul l-a nedreptățit pe celălalt. Judecă-ne într-un
adevăr. Nu fi părtinitor! Călăuzește-ne pe Calea cea Dreaptă!
38|23|Acesta este fratele meu care are nouăzeci și nouă de oi, iar eu nu am
decât o oaie. El mi-a spus: "Încredințează-mi-o mie!" Și m-a biruit cu vorba!
38|24|David spuse: "El te-a nedreptățit cerându-ți oaia ta pe lângă oile sale."
Mulți dintre cei care se amestecă se nedreptătesc unii pe alții, afară de cei
care cred și săvârșesc fapte bune, însă aceștia sunt puțini. David a înțeles că
Noi l-am pus la încercare. El l-a cerut iertare Domnului său și căzând în
genunchi se căi.
38|25|Noi i-am iertat lui și el are la Noi un loc aproape și o frumoasă
întoarcere.
38|26|O, David! Noi te-am făcut urmaș pe pământ. Judecă oamenii într-un Adevăr și
nu urma poftei, căci ea te rătăcește de la calea lui Dumnezeu. Cei care se
rătăcesc de la Calea lui Dumnezeu vor avea parte de o osândă aprigă, căci au dat
uitării Ziua Socotelii.
38|27|Oare Noi am creat cerul și pământul și tot ce se află între ele zadarnic
precum își închipuie cei care tăgăduiesc? Vai celor care tăgăduiesc de Foc!
38|28|Îi vom face oare pe cei care cred și săvârșesc fapte bune deopotrivă cu
cei care seamănă stricăciunea pe pământ? Ori îi vom face pe cei temători
deopotrivă cu cei nerușinați?
38|29|O Carte binecuvântată am pogorât asupra ta ca ei să ia aminte la versetele
ei, ca cei dăruți cu minte să chibzuiască!
38|30|Lui David i l-am dăruit pe Solomon. Ce rob bun și plin de căință!
38|31|Când într-o seară îi fură înfățișați caii care băteau din picior,
38|32|el spuse: "Eu am iubit bunul (lumesc) mai mult decât amintirea Domnului
meu, până ce au dispărut după vâlul nopții.
38|33|"Întoarceți-mi-i." Și atunci, el le-a tăiat picioarele și gâtul.
38|34|Noi l-am pus la încercare pe Solomon punându-i pe tron un chip. Astfel, el
s-a căit.
38|35|El spuse: "Domnul meu! Iartă-mi mie! Dăruiește-mi o împărăție ce nu se va
cufeni nimănui după mine. Tu ești Dăruitorul!"
38|36|Noi i-am supus vântul – lin sufla la porunca sa acolo unde-l trimitea,
38|37|pe diavolii ziditori și scufundători,
38|38|și pe alții legați în lanțuri:
38|39|"Acesta-i darul Nostru. Risipește-l ori păstrează-l fără să ții socoteală!
38|40|Solomon are la Noi un loc apropiat și o frumoasă întoarcere.
38|41|Amintește-ți de Iov, robul Nostru, când a strigat către Domnul său: "Satan
m-a lovit cu suferință și osândă."

38|42|"Bate din picior! Aceasta este o scaldă răcoroasă și o băutură."
38|43|Și i i-am dăruit pe ai săi și încă pe atât. Aceasta au fost o milostivenie de la Noi și o amintire pentru cei dăruți cu minte.
38|44|Ia în mâna ta un mănunchi de nuiele! Lovește cu el și nu-ți încălca legământul!" Și Noi l-am aflat răbdător. Ce rob bun și plin de căință!
38|45|Amintește-ți de Abraham, Isaac și Iacob, robii Noștri dăruți cu îndemănare și cu prevedere.
38|46|Noi i-am curățit prin amintirea Lăcașului.
38|47|Ei se află la Noi, printre aleșii cei prea buni.
38|48|Amintește-ți de Ismail, Elizeu și Du al-Kifl. Toți se află printre cei prea buni.
38|49|Aceasta este o amintire, o frumoasă întoarcere pentru cei temători:
38|50|grădinile Edenului ale căror porți le vor fi deschise.
38|51|Culcați în ele, vor cere fructe din belșug și băuturi
38|52|în vreme ce cele cu privirile neîntinate le vor fi țiitoare de urât!
38|53|Aceste vă sunt făgăduite pentru Ziua Socotelii.
38|54|Aceasta este înzestrarea Noastră ce nu are sfârșit.
38|55|Așa va fi! Ticăloșii vor avea o întoarcere rea:
38|56|Gheena unde vor fi azvârliți. Ce rău culcuș!
38|57|Așa va fi ca să guste apă clocotită și o băutură puturoasă
38|58|și altele asemenea în perechi.
38|59|Aceasta este o gloată ce năvălește cu voi, însă nu vor fi bineveniți, ci vor fi azvârliți în Foc.
38|60|Ei vor spune: "Voi nu sunteți bineveniți, căci voi ne-ați pregătit acestea!" Ce lăcaș năpăstuit!
38|61|Ei vor spune: "Domnul nostru! Sporește-le îndoit osânda Focului celor care ne-au împins aici."
38|62|Ei vor spune: "De ce nu-i vedem nici pe bărbații pe care-i număram între cei răi?"
38|63|Nu ne bateam noi joc de ei? Oare acum de scapă privirilor?"
38|64|Aceasta, adevărat, este cearta soților Focului!
38|65|Spune: "Eu nu sunt decât un predicator. Nu este Dumnezeu afară de Dumnezeu, Unul, Biruitorul.
38|66|Domnul cerurilor și al pământului și a ceea ce se află între ele, Puternicul, Mult-Iertătorul."
38|67|Spune: "Este o veste mare,
38|68|însă voi întoarceți spatele...
38|69|Eu nu am nici o știință de la căpeteniile prea-înalte că s-ar fi certat.
38|70|Mie nu mi s-a dezvăluit decât că sunt un predicator cu vorbă limpede."
38|71|Domnul tău spuse îngerilor: "Eu voi crea din lut un om.
38|72|După ce-i voi da chip desăvârșit și voi sufla în el din duhul Meu, să cădeți cu fața la pământ înaintea lui!"
38|73|Toți îngerii s-au prosternat,
38|74|afară de Iblis care s-a îngâmfat și a fost astfel dintre necredincioși.
38|75|Dumnezeu spuse: "O, Iblis! Ce te împiedică să te prosternezi înaintea a ceea ce-am creat cu mâinile Mele? Ori ești îngâmfat ori ești dintre cei prea-înalți!"
38|76|El spuse: "Eu sunt mai bun decât el, căci Tu, pe mine, m-ai creat din foc, iar pe el, l-ai creat din lut."
38|77|Dumnezeu spuse: "Ieși de aici și cu pietre să fii bătut!
38|78|Blestemul meu fie asupra ta până în Ziua Judecății!"
38|79|El spuse: "Domnul meu! Păsuiește-mă până în Ziua când oamenii vor fi înviați."
38|80|Dumnezeu spuse: "Da, ești printre cei păsuți!
38|81|până în Ziua clipei cunoscute Nouă."
38|82|Iblis spuse: "Pe puterea Ta! Eu îi voi amăgi pe toți,
38|83|afară de cei care îți vor fi Ție robi credincioși."
38|84|Dumnezeu spuse: "Adevărul! Eu spun Adevărul!
38|85|Eu voi umple Gheena cu tine și cu toți cei care te vor urma."
38|86|Spune-le: "Eu nu vă cer răsplată și nici nu vă împovărez.
38|87|El este doar amintire pentru lumi,
38|88|și veți cunoaște vestea lui după o vreme"
39|1|Pogorârea Cărții este de la Dumnezeu, Puternicul, Înțeleptul.
39|2|Noi am pogorât asupra ta Cartea întru Adevăr ca să te închini lui Dumnezeu,

curat Lui în credință.

39|3|Nu este oare pentru Dumnezeu credința curată? Cei care își iau oblăduitori în locul Lui spun: "Noi nu ne închinăm lor decât ca ei să ne apropie de Dumnezeu!" Dumnezeu îi va judeca pentru ceea ce se învrăjbeau. Dumnezeu nu îl călăuzește pe cel care este mincinos, tăgăduitor.

39|4|Dacă Dumnezeu ar fi vrut să aibă un fiu, ar fi ales ce ar fi voit din ceea ce a creat. Mărire Lui! El este Dumnezeu, Unul, Biruitorul

39|5|El a creat cerurile și pământul într-o Adevăr. El înfășoară noaptea în zi și înfășoară ziua în noapte. El a supus soarele și luna să alerge fiecare către un anumit soroc. Nu este El oare Puternicul, Mult-Iertătorul?

39|6|El v-a creat dintr-un singură persoană, din care i-a făcut și perechea. El v-a pogorât vouă din dobitoace – opt perechi. El v-a creat pe voi în pântecul mamei voastre: creație după creație, în trei întunecimi. Acesta este Dumnezeu, Domnul vostru! A Lui este împărăția! Nu este Dumnezeu afară de El. Cum de vă puteți abate?

39|7|Dacă tăgăduiți, să știți că Dumnezeu se poate lipsi de voi și nu este mulțumit de robii Săi tăgăduitori, însă dacă îi mulțumiți, este mulțumit de voi. Nimeni nu va căra povara altuia. Întoarcerea voastră va fi la Domnul vostru. Atunci, El vă va da știre de ceea ce ați făcut, căci El este Știutor al lăuntrului inimilor.

39|8|Când pe om îl atinge o nenorocire, el îl cheamă pe Domnul său și se căiește înaintea Lui. Când îi vine o binefacere de la El, el uită ceea ce îi ceruse mai înainte și îi face lui Dumnezeu semeni pentru a rătați de la calea Sa. Spune: "Bucură-te puțin de tăgădă, căci vei fi între soții Focului!"

39|9|Oare el este asemenea celui credincios care în picioare, ori cu fața la pământ, în timpul nopții, îl îngrijorează Viața de Apoi și nădăjduiește în milostivenia Domnului său? Spune: "Cei care știu sunt oare deopotrivă cu cei care nu știu?" Numai cei dăruți cu minte chibzuiesc.

39|10|Spune: "O, robi ai Mei! O, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Domnul vostru! Cei care au săvârșit binele pe lumea aceasta vor avea tot bine." Pământul lui Dumnezeu este larg. Cei răbdători vor primi răsplata lor fără socoteală.

39|11|Spune: "Mie mi s-a poruncit să mă închin lui Dumnezeu, curat Lui în credință.

39|12|Mie mi s-a poruncit să fiu întâiul dintre supuși."

39|13|Spune: "Eu mă tem de osânda unei Zile mari, dacă nu dau ascultare Domnului meu."

39|14|Spune: "Eu, lui Dumnezeu, mă închin, curat Lui în credința mea.

39|15|Voi, închinați-vă cui vreți în afara Lui!" Spune: "În Ziua Învierii cei pierduți vor fi cei care s-au pierdut pe ei înșiși și pe ai lor." Nu este aceasta o pierdere fără tăgadă?

39|16|O întindere de foc va fi deasupra lor și dedesubtul lor o altă întindere, așa îi înfricoșează Dumnezeu pe robii Săi. O, robi ai Mei! Temeți-vă de Mine!

39|17|Cei care se feresc de Taghuți să li se închine, și se întorc la Dumnezeu, au bunăvestire! Vestește-le-o robilor Mei

39|18|care ascultă Cuvântul și urmează prea-binele lui. Aceștia sunt cei pe care Dumnezeu îi călăuzește! Aceștia sunt cei dăruți cu minte!

39|19|Asupra cui se va împlini Cuvântul Osândeii. Îl vei salva tu pe cel din Foc?

39|20|Cei care se tem însă de Domnul lor vor avea încăperi deasupra cărora sunt alte încăperi zidite, iar pe sub ele vor curge râuri. Aceasta este făgăduiala lui Dumnezeu! Dumnezeu nu își calcă făgăduiala.

39|21|Nu vezi că Dumnezeu a trimis din cer o apă careia îi taie drum prin izvoare pe pământ, apoi cu ea dă la iveală holde felurite la culoare ce se vestejesc și pe care tu le vezi îngălbenindu-se, și apoi El le face pleavă. Întru aceasta este o amintire pentru cei dăruți cu minte.

39|22|Cel căruia Dumnezeu i-a deschis inima spre Supunere nu este într-o lumină de la Domnul său? Vai celor cu inimi împietrite la amintirea lui Dumnezeu. Aceștia sunt într-o rătăcire vădită.

39|23|Dumnezeu a pogorât cea mai frumoasă dintre spuse: O Carte ce se aseamănă și se repetă. Pielea celor care se tem de Domnul se înfioară, apoi pielea și inimile lor se înmoaie la amintirea lui Dumnezeu. Aceasta este călăuzirea lui Dumnezeu cu care călăuzește pe cine voiește. Cel pe care Dumnezeu îl rătăcește însă, nu va mai avea o altă călăuză.

39|24|Cine își va păzi chipul în Ziua Învierii de osânda cea rea? Li se va spune celor nedrepți: "Gustați ceea ce ați agonisit!"

39|25|Și cei dinaintea lor au hulit, iar osânda le-a venit de unde nici nu se așteptau.

39|26|Dumnezeu i-a făcut să guste rușinea în Viața de Acum, însă osânda din Viața de Apoi este mult mai mare. O, dacă ar ști!

39|27|Noi am dat oamenilor pilde de tot felul în acest Coran. Poate își vor aminti!

39|28|Un Coran arab, fără întortocheali! Poate se vor teme!

39|29|Dumnezeu a dat pilda unui bărbat legat de părtași certăreți și a altuia supus unui singur bărbat. Oare cei doi sunt deopotrivă? Laudă lui Dumnezeu! Cei mai mulți oameni însă nu știu.

39|30|Iată-te mort și iată-i și pe ei morți!

39|31|Apoi în Ziua Învierii, vă veți certa înaintea Domnului vostru.

39|32|Cine este mai nedrept decât cel care îl hulește pe Dumnezeu și scoate Adevărul minciună când vine la el? Oare în Gheena nu este un sălaș pentru tăgăduitori?

39|33|Cel care a venit cu Adevărul și cei care l-au mărturisit, aceștia sunt cei temători.

39|34|Ei vor avea ceea ce voiesc la Domnul lor. Aceasta este răsplata făcătorilor de bine.

39|35|Dumnezeu să le șteargă ce-i mai rău din ceea ce au făcut și să le dea răsplată pentru ce-i mai bun din ceea ce-au făcut!

39|36|Oare Dumnezeu nu este de ajuns robului Său, când oamenii te înspăimântă cu cei la care ei se închină în afara Lui? Cel pe care Dumnezeu îl rătăcește, nu va mai avea altă călăuză.

39|37|Cel pe care Dumnezeu îl călăuzește, nimeni nu-l rătăcește. Oare Dumnezeu nu este Puternic, Stăpân al Răzbunării?

39|38|Dacă tu îi întrebi: "Cine a creat cerurile și pământul?" Ei vor spune: "Dumnezeu!" Spune: "Vedeți? Dacă Dumnezeu îmi vrea un rău, îl pot alunga cei pe care îi chemați în afara lui Dumnezeu? Dacă îmi vrea un bine, pot ei opri acest bine?" Spune: "Dumnezeu îmi este de ajuns! Cei care au credință se încred Lui."

39|39|Spune: "O, popor al meu! Faceți voi după putința voastră, căci și eu fac. Curând veți afla

39|40|cui va veni o osândă ce îl va face de rușine și asupra cui se va abate o osândă necurmată.

39|41|Asupra ta Noi am pogorât, pentru oameni, Cartea, întru Adevăr. Cel care este bine călăuzit este pentru el însuși, iar cel care este rătăcit este rătăcit împotriva lui însuși. Tu nu ești răspunzător de ei.

39|42|Dumnezeu primește sufletele în clipa morții, de altfel și pe cele ale adormiților care nu sunt morți. El le ține pe cele ale celor răpuși de moarte și le trimite înapoi pe celelalte până la un anumit soroc. Întru aceasta sunt semne pentru un popor care cugetă!

39|43|Ei iau mijlocitor în afara lui Dumnezeu? Spune: "Și dacă ei nu au nici putere și nici minte?"

39|44|Spune: "A lui Dumnezeu este mijlocirea întreagă! A Lui este împărăția cerurilor și a pământului! La El veți fi întorși!"

39|45|Când Dumnezeu, Unul, este amintit, inimile celor care nu cred în Viața de Apoi se îngreșează, însă când sunt amintiți cei în afară de El se înveselesc!

39|46|Spune: "O, Dumnezeule! Creator al cerurilor și al pământului, Cunoscător al tăinuitului și al mărturisitului! Tu îi vei judeca pe robii Tăi pentru ceea ce se învrăjbeau!"

39|47|Dacă cei nedrepți ar avea tot ce se află pe pământ, și încă pe atât, ar da tot să se răscumpere de la osânda cea rea din Ziua Învierii, însă le va apărea, de la Dumnezeu, ceea ce ei nici nu socoteau.

39|48|Le vor apărea relele pe care le-au agonisit și vor fi învăluiți de ceea ce batjocoreau.

39|49|Când un rău îl atinge pe om, Ne cheamă, însă când îi dăruim o binefacere spune: "Mi s-a dat după știința mea." Aceasta este o ispită, însă cei mai mulți nu știu.

39|50|Așa spuneau și cei dinaintea lor, iar ceea ce agonisau nu le-a slujit la nimic.

39|51|Relele pe care le-au agonisit i-au lovit. Și pe cei nedrepți dintre aceia îi vor lovi relele pe care le-au agonisit și nu-l vor slăbi pe Dumnezeu.

39|52|Ei nu știu că Dumnezeu înzestrează pe cine voiește, cu prisosință, însă și cu măsură. Întru aceasta sunt semne pentru un popor care crede.

39|53|Spune: "O, robi ai Mei! Voi ce ce v-ați întrecut măsura, nu deznădăjduiți de la milostivenia lui Dumnezeu, căci Dumnezeu iartă păcatele toate, căci El este Iertătorul, Milostivul.

39|54|Întoarceți-vă la Domnul vostru! Supuneți-vă Lui înainte să vă vină osânda, căci nu veți mai fi ajutați apoi!

39|55|Urmați prea-binele ce v-a fost pogorât de la Domnul vostru înainte să vă vină osânda deodată de unde nici nu vă așteptați.

39|56|Înainte ca vreun suflet să spună: "Vai mie, din nepăsare față de Dumnezeu, am fost dintre zeflemitori!"

39|57|Ori să spună: "Dacă Dumnezeu m-ar fi călăuzit aş fi fost dintre cei temători."

39|58|Ori să spună când va vedea osânda: "Dacă aş fi dus înapoi, aş fi dintre cei făcători de bine!"

39|59|Ba nu! Semnele Mele au venit la tine, însă tu le-ai socotit minciună, te-ai îngâmfat și ai fost dintre tăgăduitori!

39|60|Îi vei vedea, în Ziua Învierii, pe cei care l-au hulit pe Dumnezeu, cu chipurile înegrite. Nu este Gheena un sălaș al trufașilor?

39|61|Dumnezeu îi va mântui spre fericirea lor pe cei care s-au temut. Pe ei nu-i va atinge răul și nu vor fi mârniți.

39|62|Dumnezeu este Creatorul tuturor și El tuturor le este Protegător.

39|63|Ale Lui sunt cheile cerurilor și ale pământului. Cei care tăgăduiesc semnele lui Dumnezeu, aceștia sunt cei pierduți.

39|64|Spune: "O, voi neștiutorilor! Altuia decât lui Dumnezeu îmi porunciți să mă închin?

39|65|Ți s-a dezvăluit ție și celor dinaintea ta: "Dacă ești închinător la idoli, truda ta va fi deșartă și tu vei fi dintre cei pierduți.

39|66|Închină-te doar lui Dumnezeu și fii printre cei mulțumitori!"

39|67|Ei nu i-au dat lui Dumnezeu adevărata Sa măsură. Pământul întreg, în Ziua Învierii, va fi în pumnul Său, iar cerurile vor fi împăturite cu dreapta Sa. Preamărire și Înălțare Lui asupra celor care I-i alăturăți!

39|68|Când va sufla în trâmbiță, cei din ceruri și cei de pe pământ vor fi trăsniți, afară de cei pe care Dumnezeu voiește. Apoi se va mai sufla încă odată, și iată-i în picioare privind.

39|69|Pământul va străluci de lumina Domnului său. Cartea va fi așezată. Vor veni profeții și martorii. Toți vor fi judecați întru Dreptate și nimeni nu va fi nedreptățit.

39|70|Fiece suflet va primi după ceea ce a făcut. El știe prea bine ce făptuiesc ei.

39|71|Cei tăgăduitori vor fi mânați în cete către Gheena, iar porțile ei se vor deschide când ei vor sosi. Păzitorii le vor spune: "Oare nu au venit la voi trimiși, dintre voi, care să vă recite versetele Domnului vostru și ca să vă prevină asupra întâlnirii cu Ziua aceasta a voastră?" Ei vor spune: "Ba da!" Cuvântul osândei asupra tăgăduitorilor se va împlini.

39|72|Li se va spune: "Intrați pe porțile Gheenei, unde veți veșnici. Ce rău este sălașul celor trufași!"

39|73|Cei care se tem de Domnul lor vor fi mânați în cete către Rai, iar porțile lui se vor deschide când ei vor sosi. Păzitorii vor spune: "Pace vouă! Voi ați fost buni! Intrați aici și veșniciți!"

39|74|Ei vor spune: "Laudă lui Dumnezeu care ne-a adeverit făgăduiala Sa și ne-a dat pământul moștenire. Ne vom așeza în Rai unde vrem." Cât de minunată este răsplata truditorilor!

39|75|Vei vedea îngerii, adunați în cerc împrejurul Tronului, preamărind cu lauda pe Domnul lor. Vor fi judecați întru Adevăr și se va spune: "Laudă lui Dumnezeu, Domnul lumilor!"

40|1|Ha. Mim.

40|2|Pogorârea Cărții este de la Dumnezeu, Puternicul, Știutorul,

40|3|Iertătorul păcatului, Primitorul cînței, Aprigul la pedeapsă, Largul la mână. Nu este dumnezeu afară de El. Întru El este devenirea.

40|4|Asupra semnelor lui Dumnezeu nu se ceartă decât cei care tăgăduiesc. Să nu te tulbure vâzoleala lor prin ținut!

40|5|Înainte lor, poporul lui Noe, și după el alianțele, au hulit. Fiece adunare a uneltit să-l prindă trimisul ei. Ei s-au certat asupra deșertăciunii cu care să lovească Adevărul. Atunci, Eu i-am luat! Și cum a fost pedeapsa Mea!

40|6|Așa se îplinește Cuvântul Domnului tău asupra celor care tăgăduiesc: "Ei

vor fi ai Focului."

40|7|Cei care poartă Tronul și cei dimprejurul lui, Îl preamăresc cu laudă pe Domnul lor. Ei cred în El, și Îi cer iertarea pentru cei care cred: "Domnul nostru! Tu, Cel care cuprinzi totul în milostivenia și știința Ta, iartă-le celor care se căiesc și urmează Calea Ta și păzește-i de osânda Iadului!"

40|8|Domnul nostru! Lasă-i să intre în Grădinile Edenului pe care li le-ai făgăduit, pe ei și pe cei drepecți dintre părinții lor, dintre soțiile lor, dintre urmașii lor. Tu ești Puternicul, Înțeleptul!

40|9|Păzește-i de rele, căci pe cel pe care îl păzești de rele, în Ziua aceea îl vei milui. Aceasta este fericirea cea mare!"

40|10|Celor care tăgăduiesc li se va striga: "Sila lui Dumnezeu este mai mare decât sila voastră față de voi înșivă când fiind chemați la credință, rămâneți tăgăduitori."

40|11|Ei vor spune: "Domnul nostru! De două ori ne-ai dat moartea și de două ori ne-ai dat viața. Noi ne mărturisim păcatele noastre. Este oare către ieșire vreo cale?"

40|12|Aceasta vă este vouă, căci atunci când Dumnezeu, Unul, era chemat, ați rămas tăgăduitori, crezând în cei ce îi erau alăturați. Judecata este a lui Dumnezeu Înaltul, Marele.

40|13|El este Cel ce vă arată semnele Sale și vă pogoară din cer o înzestrare. Numai cel care se căiește însă își amintește de El.

40|14|Chemăți-L pe Dumnezeu, curați Lui în credință, chiar dacă nu le place tăgăduitorilor.

40|15|El, sus Așezatul pe trepte, Stăpânul Tronului, aruncă duhul prin Porunca Sa asupra cui voiește dintre robii Săi ca să prevină asupra Zilei Întâlnirii,

40|16|Ziua când ei se vor înfățișa și nimic nu ÎI va fi ascuns lui Dumnezeu. "A cui este împărăția în Ziua aceea? A lui Dumnezeu, Unul, Biruitorul!"

40|17|Fiece suflet în Ziua aceea va fi răsplătit după ceea ce a agonisit. Nici o nedreptate nu va fi în Ziua aceea. Dumnezeu este Grabnic la socoteală.

40|18|Previne-i asupra Zilei care se apropie, când inimile vor înăbuși gâtleurile. Nedreptii nu vor afla prieten și nici mijlocitor căruia i s-ar da ascultare.

40|19|El știe trădarea ochilor și ceea ce ascund inimile.

40|20|Dumnezeu judecă întru Adevăr, pe când cei chemați în locul Lui nu judecă nimic. Dumnezeu este Auzitorul, Văzătorul.

40|21|Ei n-au străbătut pământul? Nu au văzut oare cum a fost sfârșitul celor dinaintea lor care au fost mai tari ca putere și ca urme pe pământ decât ei. Dumnezeu i-a luat pentru păcatele lor, iar ei nu au avut apărător înaintea lui Dumnezeu.

40|22|Și aceasta, căci au rămas tăgăduitori, pe când trimișii lor le aduceau dovezi vădite! Atunci, Dumnezeu i-a luat. El este Puternic, Aprig la pedeapsă!

40|23|Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre și cu o împuternicire deslușită

40|24|la Faraon, la Haman și la Core. Ei au spus însă: "Este un vrăjitor mincinos."

40|25|Când a venit însă la ei cu Adevărul de la Noi, au spus: "Omorați-i pe fiii celor care cred asemenea lui, însă lăsați-le în viață pe femeile lor." Viclenia tăgăduitorilor nu este decât în rătăcire.

40|26|Faraon spuse: "Lăsați-mă să-l omor pe Moise! Să Îl cheme pe Domnul său! Îmi este frică să nu vă schimbe legea voastră ori să ne semene stricăciunea pe pământ!"

40|27|Moise spuse: "Eu caut izbăvire la Domnul meu și la Domnul vostru de orice trufaș ce nu crede în Ziua Socotelii."

40|28|Un bărbat credincios, din casa lui Faraon, care își tăinuia credința, spuse: "Veți omorî un bărbat fiindcă a spus: "Domnul meu este Dumnezeu!" după ce a venit la voi cu dovezi vădite de la Domnul vostru? Dacă este mincinos, minciuna sa fie asupra lui, însă dacă spune adevărul, să vă lovească cele cu care v-a amenințat. Dumnezeu nu-l călăuzește pe cel necumpătat și mincinos.

40|29|O, popor al meu! Împărăția este a voastră astăzi și plini de slavă sunteți pe pământ, însă cine vă va scăpa de urgia lui Dumnezeu când vă va ajunge?"

Faraon spuse: "Eu nu vă arăt decât ceea ce eu am văzut. Eu nu vă călăuzesc decât pe drumul cel drept."

40|30|Cel care era credincios spuse: "O, popor al meu! Îmi este frică pentru voi de o zi asemenea celei a alianțelor,

40|31|de o soartă asemenea celei a poporului lui Noe, a adiților și tamudiților, și a celor de după ei. Dumnezeu nu voiește nici o nedreptate robilor Săi!

40|32|O, popor al meu! Îmi este frică pentru voi de Ziua Chemării,

40|33|ziua când veți întoarce spatele. Și nimeni nu vă va ține parte înaintea Lui. Cel pe care Dumnezeu îl rătăcește nu mai are nici o călăuză.

40|34|Iosif, mai înainte, a venit la voi cu dovezi vădite, însă voi n-ați conștientizat să vă îndoiiți de ceea ce v-a adus, iar când a pierit, ați spus: "Dumnezeu nu va mai trimite după el vreun trimis." Astfel, Dumnezeu îl rătăcește pe cel necumpătat, îndoit.

40|35|Cei care se certară asupra semnelor lui Dumnezeu, fără a li se fi dat vreo împuternicire, cresc în silă înaintea lui Dumnezeu și a credincioșilor. Astfel, Dumnezeu pecetluiește inima oricărui trufaș, despot.

40|36|Faraon a pus: "O, Haman! Zidește-mi un turn! Poate voi atinge baierile!

40|37|baierile cerurilor și să urc la Dumnezeul lui Moise, căci eu îl socot un mincinos!" Astfel, lui Faraon i-a fost împodobită fapta cea rea și a fost îndepărtat de Cale. Vicleșugul lui Faraon nu a sfârșit decât în ruină.

40|38|Cel care era credincios spuse: "O, popor al meu! Urmează-mă! Eu vă voi călăuzi pe Drumul cel Drept

40|39|O, popor al meu! Viața de Acum nu este decât o bucurie vremelnică. Viața de Apoi este însă Lăcașul Trăiniciei.

40|40|Cel care săvârșește un rău nu va fi răsplătit decât pe potriva lui, iar cel care săvârșește un bine, credincios fiind, fie bărbat, fie femeie... Aceia vor intra în Rai unde vor fi înzestrați fără socoteală."

40|41|"O, popor al meu! De ce vă chem eu către mântuire, iar voi mă chemați către Foc?

40|42|Voi mă chemați la tăgăduirea lui Dumnezeu, să-I alătur Lui ceva de care nu am știință, iar eu vă chem către Puternicul, Mult-iertătorul.

40|43|Fără îndoială, că cel către care mă chemați nu poate fi chemat nici în Viața de Acum, nici în Viața de Apoi. Întoarcerea noastră este la Dumnezeu, iar cei necumpătați vor fi soții Focului.

40|44|Vă veți aminti de ceea ce vă spun: Eu îmi încredințez soarta lui Dumnezeu. El este Văzător al robilor Săi."

40|45|Dumnezeu l-a păzit de relele pe care ei le-au urzit, iar răul osândeii a învăluit casa lui Faraon.

40|46|Ei, Focului, vor fi înfățișați dimineața și seara, iar în Ziua când va veni Ceasul se va spune: "Aruncați casa lui Faraon în cea mai aprigă osândă!"

40|47|Când se vor certa în Foc, vor spune cei slabi celor trufași: "Noi v-am urmat vouă. Acum oare ne scăpați din Foc?"

40|48|Cei care au fost trufași vor spune: "Cu toții suntem în el." Dumnezeu i-a judecat pe robii Săi.

40|49|Cei care vor fi în Foc vor spune păzitorilor Gheenei: "Chemați-L pe Domnul vostru ca să ne ușureze osânda cu o zi."

40|50|Păzitorii vor spune: "Trimișii voștri nu au venit la voi cu dovezi vădite?" Ei vor spune: "Ba da!" Păzitorii vor spune: "Chemați-L pe Dumnezeu!" Chemarea tăgăduitorilor nu este însă decât rătăcire!

40|51|Noi îi vom ajuta pe trimișii Noștri și pe cei care cred din Viața de Acum în Ziua când martorii se vor ridica,

40|52|în Ziua aceea nedreptilor nu le va sluji la nimic dezvinuirea, ci vor avea blestemul, vor avea cel mai rău lăcaș.

40|53|Noi i-am dăruit călăuzirea lui Moise și le-am dat moștenire fiilor lui Israel Cartea

40|54|drept călăuzire și amintire celor dăruiti cu minte.

40|55|Rabdă! Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. Cere-I iertare pentru păcatul tău! Preamărește-L cu lauda, seara și dimineața, pe Domnul tău!

40|56|Cei care se ceartă asupra semnelor lui Dumnezeu, fără a li se fi dat vreo împuternicire, nu au decât trufie în inimile lor și nu își vor atinge ținta. Caută izbăvire la Dumnezeu. El este Auzitorul, Văzătorul.

40|57|Crearea cerurilor și a pământului este mai mare decât crearea oamenilor, însă cei mai mulți oameni nu știu.

40|58|Orbul și văzătorul nu sunt deopotrivă, după cum nici cei care cred și săvârșesc fapte bune nu sunt asemenea făptuitorului de rău. Puțini sunt cei care chibzuiesc.

40|59|Fără îndoială, Ceasul va veni curând, însă cei mai mulți oameni nu cred.

40|60|Domnul vostru spuse: "Chemați-Mă și vă voi răspunde. Cei care sunt prea

îngâmfați să Mi se închine, căci curând, înjosiți, vor intra în Gheena.”

40|61|Dumnezeu v-a făcut vouă noaptea ca să vă odihniți, iar ziua ca să vedeți. Dumnezeu este Stăpânul harului pe care îl pogoară asupra oamenilor, însă cei mai mulți oameni nu sunt mulțumitori.

40|62|Acesta este Dumnezeu, Domnul vostru, Creatorul a tot ceea ce este. Nu este dumnezeu afară de El. Cum de vă întoarceți de la El?

40|63|Astfel, se întorc de la El, cei care se leapădă de semnele Lui.

40|64|Dumnezeu este Cel ce v-a făcut vouă pământul întăritură temeinică și cerul înaltă zidire. El v-a plăsmuit pe voi și v-a dat vouă chip frumos și v-a înzestrat pe voi cu bunuri. Acesta este Dumnezeu, Domnul vostru! Binecuvântat fie Dumnezeu, Domnul lumilor!

40|65|El este Viul! Nu este dumnezeu afară de El. Chemați-L, curați Lui în credință. Laudă lui Dumnezeu, Stăpânul lumilor!

40|66|Spune: “Când mi-au venit dovezile vădite de la Domnul meu, El m-a oprit să mă închin celor pe care îi chemați în locul lui Dumnezeu. Mie mi s-a poruncit să mă supun Domnului lumilor.”

40|67|El este Cel ce v-a creat din țărână, apoi dintr-o picătură de sămânță, și mai apoi dintr-un cheag de sânge. Apoi vă face să vă iviți prunci, ca mai târziu să ajungeți în puterea vârstei și să îmbătrâniți – unii dintre voi mor chiar mai înainte – până ce ajungeți la un anumit soroc. Poate veți pricepe!

40|68|El este Cel ce dă viața și Cel ce dă moartea. Când hotărăște un lucru, îi spune: “Fii!” și el este.

40|69|Nu îi vezi pe cei care se ceartă asupra semnelor lui Dumnezeu? Cum sunt îndepărtați de El?!

40|70|Cei care au socotit Cartea minciună, precum și ceea ce am trimis cu trimișii Noștri, vor afla curând,

40|71|când cu juguri de gât și cu lanțuri vor fi târați

40|72|în apa clocotindă, iar apoi aruncați în Foc.

40|73|Li se va spune: “Unde sunt cei pe care I i-ați alăturat lui Dumnezeu?”

40|74|Ei vor răspunde: “S-au lepădat de noi ori, mai bine zis, noi nu am făcut decât să chemăm nimicul.” Astfel, Dumnezeu îi rătăcește pe tăgăduitori!

40|75|Aceasta vă este vouă, căci v-ați bucurat pe pământ pe nedrept și ați fost nechibzuiți.

40|76|Intrați pe porțile Gheenei, unde veți veșnici. Ce rău este lăcășul celor trufași!

40|77|Rabdă! Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. Fie că îți vom arăta din ceea ce le-am făgăduit, fie că vom face să mori înainte, la Noi vor fi întorși.

40|78|Noi am trimis trimiși înaintea ta. Despre unii dintre ei ți-am povestit, despre alții nu ți-am povestit. Nici unui trimis însă nu i-a fost dat să vină cu vreun semn fără îngăduința lui Dumnezeu. Când va veni Porunca lui Dumnezeu totul va fi judecat întru Adevăr, iar cei care o credeau deșartă vor fi pierduți.

40|79|Dumnezeu este Cel ce v-a făcut vouă dobitoacele, ca pe ele să călăriți, ca din ele să mâncați.

40|80|Voi ați aflat la ele folosințe cu care vă puteți astâmpăra dorințele inimilor voastre. Pe ele, precum și pe corăbii, sunteți purtați.

40|81|Dumnezeu vă arată semnele Sale. Care sunt semnele lui Dumnezeu pe care voi le tăgăduiți?

40|82|Nu au străbătut pământul? Nu au văzut cum a fost sfârșitul celor dinaintea lor ce au fost, față de ei, mai mulți și mai tari ca putere și ca urme de pământ? Ceea ce au agonisit nu le-a slujit la nimic!

40|83|Când trimișii veneau la ei cu dovezi vădite, ei se bucurau de ceea ce aveau știință, însă fură învăluți de cea de care își băteau joc.

40|84|Când va veni urgia Noastră, vor spune: “Noi credem în Dumnezeu, Unul. Nu credem în cei pe care I i-am alăturat.”

40|85|Credința nu le va mai sluji la nimic, după ce vor vedea urgia Noastră. Acesta este obiceiul lui Dumnezeu față de robii Săi. Tăgăduitorii vor pieri acolo!

41|1|Ha. Mim.

41|2|Este o pogorâre de la Milosul, Milostivul.

41|3|O carte cu versete lămurite, un Coran arab pentru un popor care știe,

41|4|drept binevestitor și predicator, însă cei mai mulți întorc spatele și nu ascultă.

41|5|Ei spun: “Inimile noastre sunt zăvorâte la ceea ce tu ne chemi, iar urechile noastre sunt lovite de surzenie. Un vâl se află între noi și tine.

Lucrează, căci și noi lucrăm."

41|6|Spune: "Eu sunt un om asemenea vouă, și mie mi s-a dezvăluit că Dumnezeuul vostru este Dumnezeu, Unul. Mergeți drept către El și cereți-I iertare!" Vai celor care îi alătură alți dumnezei,

41|7|vai celor care nu dau dania, tăgăduind Viața de Apoi!

41|8|Cei care cred și săvârșesc fapte bune vor avea o răsplată necurmată.

41|9|Spune: "Cum îl tăgăduiți pe Cel ce a creat pământul în două zile? Cum îi faceți Lui semeni? Acesta este Domnul lumilor!"

41|10|El a făcut munții semeți deasupra lui. El l-a binecuvântat. El a rânduit hrana în patru zile pentru cei care cer, deopotrivă.

41|11|El s-a întors către cer – care nu era decât fum – și către pământ, spunându-le: "Veniți amândouă de vreți ori de nu vreți!" Ele spuseră: "Venim, Ție supunându-ne!"

41|12|El a desăvârșit șapte ceruri în două zile și a dezvăluit fiecărui cer porunca Sa. Noi am împodobit apoi cerul cel mai apropiat cu lumini și pază. Aceasta este sortirea Puternicului, Știutorului.

41|13|Dacă ei se întorc, spune-le: "Eu v-am prevenit asupra trăsnetului care va fi asemenea trăsnetului care i-a nimicit pe adii și tamudiți."

41|14|Când trimișii au venit la ei din față și din spate: "Nu vă închinați decât lui Dumnezeu", ei spuseră: "Dacă Domnul nostru ar fi voit, ar fi pogorât îngeri. Noi nu credem în cea cu care voi ați fost trimiși."

41|15|Și adii! Fără drept, ei erau îngâmfați pe pământ. Ei spuneau: "Cine este mai tare ca putere decât noi?" Nu vedeau că Dumnezeu care i-a creat este mai tare ca putere decât ei? Ei s-au lepădat de semnele Noastre!

41|16|Noi am dezlănțuit asupra lor un vânt ce urla în zilele rele ca să-i facem să guste osânda rușinii în Viața de Acum, însă osânda din Viața de Apoi va fi mult mai rușinoasă și nu vor fi ajutați.

41|17|Și tamudiții pe care i-am călăuzit, au preferat călăuzirii orbecăiala. Trăsnetul osândeii umilitoare i-a luat pentru ceea ce agonisiseră.

41|18|Noi i-am mântuit pe cei care au crezut și s-au temut.

41|19|În Ziua când vrăjmașii lui Dumnezeu vor fi strânși către Foc, vor fi împinși înainte

41|20|până vor ajunge la el, și atunci auzul lor, privirile lor și pielea lor vor mărturisi ceea ce ei au făptuit.

41|21|Ei îi vor spune pielii lor: "De ce ai mărturisit împotriva noastră?" Ea va răspunde: "Dumnezeu m-a făcut să vorbesc, căci El este Cel ce face fiecăruia lucru să vorbească. El este Cel ce v-a creat întâia oară și la El veți fi întorși."

41|22|Voi nu vă veți putea ascunde încât auzul vostru, privirile voastre și pielea voastră să nu mărturisească împotriva voastră. V-ați închipuit că Dumnezeu nu știe multe din cele pe care le făptuiți?

41|23|Aceasta este închipuirea pe care v-ați făcut-o despre Domnul vostru. Ea v-a prăpădit printre cei pierduți.

41|24|Dacă ei stăruie, Focul va fi sălașul lor. Dacă vor cere milă, nu vor fi miluiți.

41|25|Noi le-am dat însoțitori care le-au împodobit ceea ce se afla în fața și în spatele lor. Și s-a împlinit asupra lor Cuvântul spus adunărilor de ginii și oameni ce-au dispărut înaintea lor! Ei sunt cei pierduți!

41|26|Cei care tăgăduiesc spun: "Nu ascultați acest Coran, ci luați-l în zeflema. Poate veți învinge!"

41|27|Celor care au tăgăduit le vom da să guste o aprigă osândă și le vom răsplăti după cea mai rea faptă pe care au săvârșit-o.

41|28|Aceasta este răsplata vrăjmașilor lui Dumnezeu: Focul unde își vor avea Lăcașul veșnic fiindcă s-au lepădat de semnele Noastre.

41|29|Cei care tăgăduiesc vor spune: "Domnul nostru! Arată-ne, printre ginii și printre oameni, pe cei doi care ne-au rătăcit. Îi vom pune sub picioarele noastre încât vor fi dintre cei mai înjosiți."

41|30|Asupra celor care spun: "Domnul nostru este Dumnezeu" și merg drept vor pogori îngerii: "Nu vă fie frică și nu vă mâhniți, ci primiți bunavestirea Raiului care v-a fost făgăduit."

41|31|Noi vă suntem vouă oblăduitori în Viața de Acum și în Viața de Apoi. Voi veți avea acolo ceea ce sufletele voastre poftesc; voi veți avea ceea ce cereți

41|32|ca ospetie de la Iertătorul, Milostivul.

41|33|Cine spune un cuvânt mai bun decât cel care îl cheamă pe Dumnezeu și săvârșește o faptă bună spunând: "Da, eu sunt dintre cei supuși!"

41|34|Un bine nu este asemenea unui rău. Răspunde cu mai bine și cel care este în vrăjmășie cu tine îți va fi apoi un prieten apropiat.

41|35|La acest lucru nu ajung însă decât cei răbdători, nu ajung însă decât cei care au o mare dăruire.

41|36|Dacă Diavolul te îmboldește la rău, caută izbăvire la Dumnezeu. El este Auzitorul, Știutorul.

41|37|Dintre semnele Sale sunt: noaptea, ziua, soarele și luna. Nu vă prosternați nici înaintea soarelui și nici înaintea lunii. Prosternați-vă înaintea lui Dumnezeu care v-a creat, dacă Lui vă închinați.

41|38|Dacă se arată îngâmfați, atunci să știe că cei care sunt aproape de Domnul tău îl preamăresc noapte și zi fără să ostenească!

41|39|Tu vezi, printre semnele Sale, pământul smerit, însă când trimitem asupra lui apă, se înfioară și prinde viață. Cel ce l-a înviat pe el, învie și morții. El asupra tuturor are putere.

41|40|Cei care se leapădă de semnele Noastre nu se vor putea ascunde de Noi. Să fii aruncat în Foc este mai bine oare decât să ajungi în tihnă la Ziua Învierii? Faceți cum vreți, căci El este Văzător a ceea ce făptuiți.

41|41|Pentru cei care au tăgăduit amintirea când le-a venit, aceasta este o Carte scumpă.

41|42|Deșertăciuni nu vin nici dinaintea și nici din urma ei, căci este o pogorâre de la Înțeleptul, Lăudatul.

41|43|Ție ți se spune numai ce li s-a spus și trimișilor dinaintea ta: "Domnul tău este Stăpânul iertării, precum și Stăpânul pedepsei dureroase."

41|44|Dacă am fi făcut un Coran într-o limbă străină, ei ar fi spus: "Dacă versetele Sale ar fi fost lămurite..., însă așa sunt într-o limbă străină, pe când el este arab." Spune: "El este pentru cei care cred în călăuzire și vindecare. Urechile celor care nu cred sunt lovite de surzenie, și el lor le este orbire. Aceștia vor fi chemați dintr-un loc îndepărtat."

41|45|Noi am dăruit lui Moise Cartea asupra căreia a fost ceartă. Dacă un Cuvânt al Domnului tău nu ar fi venit mai înainte, s-ar fi judecat între ei. Ei stau la îndoială asupra ei.

41|46|Cine face un bine, sieși și-l face. Cine face un rău, sieși și-l face. Domnul tău nu este nedrept cu robii Săi.

41|47|A Lui este știința Ceasului. Nici un fruct nu iese din coaja sa, nici o femeie nu poartă rod și nu naște fără știrea Sa. În Ziua când le va striga: "Unde sunt cei alăturați Mie?" Ei vor spune: "Te asigurăm că nu este printre noi nici un martor!"

41|48|Cei pe care-i chemau odinioară se vor lepăda de ei și nu vor afla cale de scăpare.

41|49|Omul nu ostenește să ceară binele. Când răul îl atinge însă, este deznădăjduit și îndurerat.

41|50|Dacă îi dăm să guste din milostivenia Noastră, după ce o nenorocire l-a atins, el spune: "Aceasta îmi este mie. Nu cred că Ceasul va veni. Și dacă voi fi întors la Domnul meu, mie îmi va fi la El cel mai bine." Noi le dăm de știre celor care tăgăduiesc asupra a ceea ce au săvârșit și le vom da să guste o grea osândă.

41|51|Când ne pogorâm harul asupra omului, el întoarce spatele și se îndepărtează. Când un rău îl atinge însă, înalță rugi lungi.

41|52|Spune: "Ați văzut? Dacă aceasta este de la Dumnezeu, iar voi o tăgăduiți? Cine se află în mai mare rătăcire decât cel care se desprinde, îndepărtându-se?"

41|53|Noi le vom arăta semnele Noastre curând în zări și în ei înșiși, până ce li se va desluși că acesta este Adevărul. Nu este de ajuns că Domnul tău este tuturor Martor?

41|54|Mai stau la îndoială asupra întâlnirii cu Domnul lor? Nu este El oare Cel ce cuprinde totul?

42|1|Ha. Mim.

42|2|'Ain. Sin. Qaf.

42|3|Astfel ți-a dezvăluit ție, precum și celor dinaintea ta, Dumnezeu, Puternicul, Înțeleptul

42|4|Ale Lui sunt cele din ceruri, precum și de pe pământ. El este Înaltul, Mărețul!

42|5|Aproape că cerurile se frâng din înălțimea lor, când îngerii Îl preamăresc pe Domnul lor și Îi cer iertare pentru cei de pe pământ. Oare Dumnezeu nu este Iertătorul, Milostivul?

42|6|Dumnezeu îi ține în pază pe cei care își iau oblăduitori în afara Lui, așa că tu nu ești apărătorul lor.

42|7|Astfel, ți-am dezvăluit ție un Coran arab ca tu să o previi pe Maica Cetăților, precum și pe împrejurimile sale, să le predici că în Ziua Adunării – asupra căreia nu este nici o îndoială – unii vor fi în Rai, iar alții în Iad.

42|8|Dacă Dumnezeu ar fi vrut, i-ar fi făcut o singură adunare, însă El lasă să intre în milostivenia Sa pe cine voiește. Nedreptii nu vor afla oblăduitor și nici ajutor.

42|9|Și-au luat oblăduitori afară de El? Dumnezeu este singurul Oblăduitor! El îi va învia pe cei morți, căci El asupra tuturor are putere.

42|10|Oridece v-ați certa, judecata este la Dumnezeu. Acesta este Dumnezeu, Domnul meu! Eu mă încredințez Lui și către El mă întorc!

42|11|El este Creatorul cerurilor și al pământului. El v-a făcut soții din voi înșivă – precum și dobitoacele sunt perechi – și astfel, El vă înmulțește. Nimic nu este asemenea Lui! El este Auzitorul, Văzătorul!

42|12|Ale Lui sunt cheile cerurilor și ale pământului. El înzestrează cu prisosință, însă cu măsură, pe cine voiește. El este Atotștiutor.

42|13|El v-a rânduit vouă Legea cea pe care i-a poruncit-o lui Noe, cea pe care Noi ți-o dezvăluim ție, cea pe care le-am poruncit-o lui Abraham, lui Moise și lui Iisus: "Țineți-vă Legea! Nu vă învrăjbiți asupra ei!" Cât de mare pare închinătorilor la idoli Cel către care tu îi chemi: Dumnezeu cheamă la această Lege pe cine voiește și călăuzește către ea pe cel care se căiește.

42|14|Ei nu s-au împărțit, răzvrătindu-se unii împotriva altora decât după ce le-a venit știința. Dacă un cuvânt de la Domnul tău nu va veni înainte, la un anumit soroc se va împlini ceea ce li s-a hotărât. Cei care după ei, au primit moștenire Cartea au asupra ei o îndoială adâncă!

42|15|De aceea, tu cheamă și mergi drept precum ți s-a poruncit și nu urma poftelor lor. Spune: "Eu cred în ceea ce Dumnezeu a pogorât din Carte. Mi s-a poruncit să fiu drept față de voi. Dumnezeu este Domnul nostru, precum și Domnul vostru! Noi cu faptele noastre, voi cu faptele voastre! Să nu fie pricină între noi și voi. Dumnezeu ne va aduna, căci întru El este devenirea."

42|16|Cei care aduc pricini asupra lui Dumnezeu după ce I-au răspuns, (să știe că) pricina lor nu are greutate înaintea Domnului lor. Mânie va fi asupra lor și vor avea parte de aprigă osândă.

42|17|Dumnezeu este Cel ce a pogorât Cartea întru Adevăr și Cumpănire. De unde să știi tu? Poate Ceasul este aproape!

42|18|Cei care nu cred cer venirea lui degrabă, însă cei care cred se tem de el, căci ei știu că el este Adevărul. Cei care se îndoiesc asupra Ceasului nu sunt ei oare într-o rătăcire adâncă?

42|19|Dumnezeu este binevoitor cu robii Săi. El înzestrează pe cine voiește. El este Tarele, Puternicul!

42|20|Cel care vrea să are ogorul Vieții de Apoi, Noi îi înmulțim arătura. Vom dăruî unele foloase celui ce dorește ogorul Vieții de Acum, însă în Viața de Apoi nu va mai avea parte.

42|21|Ori au ei alți dumnezei ce le-au legiuit ceea ce Dumnezeu nu le-a îngăduit? Dacă nu ar fi fost Cuvântul de Cumpănă totul s-ar fi sfârșit între ei. Nedreptii vor avea parte de o osândă dureroasă.

42|22|Îi vei vedea pe cei nedrepti înfricoșați de ceea ce au agonisit când va cădea asupra lor. Credincioșii care au săvârșit fapte bune vor sta pe pajiștile Grădinilor. Ei vor avea, la Domnul lor, ce voiesc. Acesta este Harul cel mare!

42|23|Aceasta este bunăvestirea pe care o dă Dumnezeu robilor Săi care cred și săvârșesc fapte bune! Spune: "Eu nu vă cer vouă răsplată pentru aceasta, ci numai iubirea celor apropiați. Celui ce face un bine, Noi îi sporim binele." Dumnezeu este Iertător, Mulțumitor.

42|24|Ori ei spun: "El a născocit despre Dumnezeu o minciună?" Dacă Dumnezeu ar fi voit, ți-ar fi pecetluit inima. Dumnezeu șterge zădărnicia și întărește Adevărul prin Cuvintele Sale. El este Cunoscător al lăuntrului inimilor!

42|25|El este Cel ce primește câința robilor Săi și le iartă lor faptele rele. El știe ceea ce făptuiți.

42|26|El răspunde celor care cred și săvârșesc fapte bune. El sporește harul Său asupra lor. Tăgăduitorii vor avea parte de o osândă aprigă.

42|27|Dacă Dumnezeu i-ar fi înzestrat cu priosință pe robii Săi, ei s-ar fi răsfățat pe pământ. El face să pogoare cu măsură ce voiește, căci El este Cunoscător și Văzător al robilor Săi.

42|28|El este Cel ce face să cadă ploaia când oamenii sunt deznădăjduiți. El își întinde milostivenia Sa asupra lor. El este Oblăduitorul, Lăudatul.

42|29|Dintre semnele Sale este crearea cerurilor și a pământului și a tuturor dobitoacelor pe care le-a răspândit în ele. El le poate aduna, când va voi.

42|30|Dacă vă lovește o nenorocire, ea este pentru ceea ce au agonisit mâinile voastre. Câte însă nu vă iartă!

42|31|Voi nu-L veți slăbi pe pământ. În afara Lui, nu aveți oblăduitor și nici ajutor.

42|32|Dintre semnele Sale sunt și corăbiile pe mare ca însemnele drumului în deșert.

42|33|El potolește vântul, când voiește, iar ele rămân neclintite pe fața apei. Nu sunt în acestea semne pentru cel răbdător și mulțumitor?

42|34|El îi lasă să piară pentru ceea ce au agonisit. Câte însă nu vă iartă?

42|35|Să știe cei care se ceartă asupra semnelor Noastre că ei nu vor avea scăpare!

42|36|Ceea ce vi s-a dăruit nu este decât o bucurie vremelnică în Viața de Acum. Ceea ce se află la Dumnezeu este mult mai bun și mai trainic pentru cei care cred și se încred în Domnul lor,

42|37|pentru cei care ocolesc păcatele grele și faptele rușinoase, pentru cei care iartă când s-au mâniat,

42|38|pentru cei care răspund Domnului lor, penru cei care își săvârșesc rugăciunea, pentru cei care țin sfat între ei asupra treburilor lor, pentru cei care dăruiesc din ceea ce i-am înzestrat,

42|39|pentru cei care se ajută când îi lovește o nedreptate.

42|40|Răsplata unui rău este un rău asemenea lui, însă cel care iartă și caută împăcarea va afla răsplata sa la Dumnezeu. El nu îi iubește pe cei nedrepți.

42|41|Cel care răzbună o nedreptate, nu are nici un necaz.

42|42|Necazul nu-l au decât cei care sunt nedrepți față de oameni, și pe nedrept, se răzvrătesc pe pământ. Aceștia vor avea o dureroasă osândă.

42|43|Cel care este răbdător și iartă, nu își arată decât tăria sa asupra lucrurilor.

42|44|Pe cel pe care Dumnezeu îl rătăcește, nu va mai afla stăpân în afara Lui. Îi vei vedea pe cei nedrepți spunând când vor vedea osânda: "Este vreo cale de întoarcere?"

42|45|Îi vei vedea înfățișați Gheenei, smeriți în rușine, privind cu coada ochiului. Cei care cred vor spune: "În Ziua Învierii, cei pierduți sunt cei care s-au pierdut pe ei și pe ai lor." Cei nedrepți vor fi într-o osândă necurmată.

42|46|Ei nu vor avea în afară de Dumnezeu oblăduitori care să-i ajute. Cel pe care Dumnezeu îl rătăcește nu va mai avea o altă cale.

42|47|Răspundeți Domnului vostru mai înainte ca Ziua cea fără de scăpare să vină de la Dumnezeu. În Ziua aceea nu veți afla adăpost și nu vă veți putea lepăda.

42|48|Dacă ei se întorc de la tine, Noi nu ne-am trimis la ei ca păzitor asupra lor, ci asupra ta este doar înștiințarea. Dacă-l facem pe om să guste din milostivenia Noastră, el se bucură. Dacă un rău îl ajunge pentru ceea ce mâinile sale au agonisit, atunci este tăgăduitor.

42|49|A lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului. El creează ceea ce voiește. El dăruiește fiice cui voiește El. El dăruiește fii cui voiește El.

42|50|Ori îi dăruiește perechi, fii și fiice. El face sterp pe cine voiește. El este Știutorul, Puternicul.

42|51|Nici unui om nu i-a fost dat ca Dumnezeu să-i vorbească altfel decât prin dezvăluire ori de după un voal ori trimițându-i un trimis căruia i s-a dezvăluit cu îngăduința Sa ceea ce El voiește. El este Înaltul, Înțeleptul.

42|52|Noi ți-am dezvăluit un duh din Porunca Noastră pe când tu nu cunoșteai nici Cartea și nici credința. Noi l-am făcut lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Tu să călăuzești pe o Cale Dreaptă,

42|53|calea lui Dumnezeu care stăpânește ceea ce se află în ceruri, precum și pe pământ! Oare nu la Dumnezeu se întorc toate?

43|1|Ha. Mim.

43|2|Pe Cartea cea deslușită!

43|3|Noi am făcut-o un Coran arab! Poate veți pricepe!

43|4|El este la Noi, măreț și înțelept, în Maica Scripturii.

43|5|Oare vă vom scuti de amintire pentru că sunteți un popor necumpănit?

43|6|Câți profeți n-am trimis la cei dintâi!

43|7|Nici un profet nu a venit însă la ei, fără ca ei să nu-l batjocorească.

43|8|Noi am nimicit oameni mult mai de temut decât ei, însă pilda celor dintâi a trecut.

43|9|Dacă i-ai întreba: "Cine a creat cerurile și pământul?" Ei îți vor spune: "Puternicul, Știutorul le-a creat."

43|10|El este Cel ce v-a făcut vouă pământul leagăn și drumuri v-a tăiat pe el. Poate vă veți lăsa călăuziți!

43|11|El trimite din cer apă cu măsură și cu ea Noi dăm viață ținutului mort. Tot așa veți fi și voi scoși.

43|12|El este Cel ce a creat soiurile toate și v-a făcut vouă corăbii și dobitoace ca să mergeți cu ele

43|13|și să vă așezați pe spatele lor. Amintiți-vă, atunci, binefacerile Domnului vostru când vă așezați pe ele și spuneți: "Mărire Celui ce ne-a supus nouă acestea, căci Noi nu le-am fi dovedit.

43|14|Da, către Domnul nostru noi ne întoarcem."

43|15|Ei i-au făcut dintre robii Săi parte, căci omul este un nerecunoscător vădit.

43|16|Și-ar fi luat El fiice dintre cei pe care i-a creat, iar vouă v-ar fi ales fii?

43|17|Dacă i se vestește vreunui ceeaa ce El dă drept pildă pentru Milostivul, chipul i se umbrește, i se înegrește și se sufocă:

43|18|"Aș! Cel ce crește între odoare și la luptă nu se ivește?"

43|19|Ei îi fac pe îngerii care sunt robii lui Dumnezeu femei. Au fost ei martori la crearea lor? Mărturia lor se va scrie, iar ei vor fi întrebați.

43|20|Ei spun: "Dacă Milostivul ar fi vrut, noi nu ne-am fi închinat lor. Întru aceasta ei nu au nici o știință, ci numai presupun.

43|21|Le-am dat Noi vreo carte înaintea acestora, iar ei sunt ținătorii ei?

43|22|Ba nu! Ei spun: "Noi i-am aflat pe tații noștri într-o adunare, iar noi după urmele lor ne călăuzim."

43|23|Astfel, nu am trimis înaintea ta nici un predicator vreunei cetăți fără ca îndestulării ei să nu-i spună: "Noi i-am aflat pe tații noștri într-o adunare, iar noi pe urmele lor mergem."

43|24|Spune: "Și dacă vă aduc o călăuzire mai dreaptă decât cea pe care ați aflat-o la tații voștri?" Ei spun: "Noi nu credem în cea cu care ai fost trimis."

43|25|Noi ne-am răzbunat pe ei. Vezi cum a fost sfârșitul hulitorilor!

43|26|Abraham spuse tatălui său și poporului său: "Eu mă lepăd de cei cărora voi vă închinați,

43|27|însă nu de Cel ce m-a creat, căci El mă va călăuzi."

43|28|El a rostit un cuvânt care să rămână la urmașii săi. Poate se vor întoarce!

43|29|Eu le-am dăruit bucurii, lor și taților lor, până ce au venit la ei Adevărul și un trimis cu vorba limpede.

43|30|Când Adevărul le-a venit, ei spuseră: "Este o vrajă! Nu credem în ea!"

43|31|Ei vor mai spune: "Dacă acest Coran ar fi fost pogorât asupra unui mare bărbat din cele două cetăți!..."

43|32|Oare ei sunt cei care împart milostivenia Domnului tău? Noi le-am împărțit traiul în Viața de Acum. Noi i-am ridicat pe unii deasupra celorlalți cu câteva trepte ca unii să-i supună pe ceilalți. Milostivenia Domnului tău este mai bună decât ceea ce ei adună.

43|33|Dacă oamenii nu ar fi să fie o singură adunare, Noi le-am fi făcut celor care îl tăgăduiesc pe Milostivul case cu terase de argint și cu scări pe care să urce.

43|34|Le-am fi făcut casele cu uși și paturi pe care să se întindă

43|35|și cu podoabe. Toate acestea nu sunt însă decât bucurii vremelnice în Viața de Acum, iar Viața de Apoi, la Domnul tău, este a celor temători.

43|36|Celui ce se abate de la amintirea Milostivului, Noi îi vom da un diavol ca însoțitor.

43|37|Și îi îndepărtează de drum, însă ei se socot bine călăuziți

43|38|până ce vor zice, când vor veni la Noi: "Vai!, O, dacă între mine și tine ar fi depărtarea dintre cele două Răsărituri!" Ce nenorocit însoțitor!

43|39|În Ziua aceea, el nu vă va mai fi de vreun folos, căci ați fost nedrepti, iar la osândă îi veți fi părtași.

43|40|Și tu? Îl vei face să audă pe cel surd? Îl vei călăuzi pe cel orb și pe cel aflat în vădită rătăcire?

43|41|Chiar dacă te luăm pe tine, ne vom răzbuna pe ei
43|42|ori îți vom arăta ceea ce le-am făgăduit, căci Noi suntem Puternici asupra lor.
43|43|Ține ceea ce ți s-a dezvăluit, căci Tu ești pe o Cale Dreaptă.
43|44|Aceasta este o amintire, pentru tine și pentru poporul tău, de care veți fi întrebați.
43|45|Întreabă-i pe cei pe care i-am trimis înaintea ta. Am făcut Noi, afară de cel Milostiv, dumnezei cărora ei să se închine?
43|46|Noi l-am trimis pe Moise, cu semnele Noastre, la Faraon și la sfetnicii săi. Moise le spuse: "Eu sunt trimisul Domnului lumilor."
43|47|Când el le-a adus semnele Noastre, ei au râs de ele,
43|48|cu toate că nu le-am arătat nici un semn care să nu fie mai grozav decât cel dinainte. Noi i-am luat cu osânda. Poate se vor întoarce!
43|49|Ei îi spuseră: "O, tu vrăjitorule! Roagă-te Domnului tău pentru noi, în numele legământului pe care l-a făcut cu tine. Noi vom fi bine călăuziți!"
43|50|Când îndepărtăm însă de la ei osânda, își calcă jurămintele.
43|51|Faraon și-a chemat atunci poporul spunând: "O, popor al meu! Împărăția Egiptului nu este a mea cu râurile ce îmi curg la picioare? Nu vedeți, oare?
43|52|Nu sunt eu mai bun decât acest netrebnic care abia poate vorbi?
43|53|Dacă nu i se aruncă brățări de aur ori dacă nu vin cu el îngerii însoțitori..."
43|54|El a făcut poporul ușuratic să-i dea ascultare. Ei erau un popor desfrânat!
43|55|Când ne-au înfuriat, Noi ne-am răzbunat pe ei înecându-i cu totul.
43|56|Noi i-am făcut apoi amintire și pildă celorlalți.
43|57|Și când fiul Mariei, le-a fost dat drept pildă, ei s-au întors de la el,
43|58|spunând: "Dumnezeii noștri nu sunt mai buni decât el?" Ei nu ți-au spus aceasta decât pentru ceartă, căci ei sunt un popor certăreț.
43|59|El nu a fost decât un rob asupra căruia am pogorât harul Nostru, făcându-l pildă fiilor lui Israel.
43|60|Dacă am fi vrut, v-am fi făcut pe unii dintre voi îngeri, urmași pe pământ!
43|61|Iisus este spre știința Ceasului. Nu vă îndoiiți, ci urmați-mă! Aceasta este o Cale Dreaptă!
43|62|Satan să nu vă îndepărteze de ea, căci el vă este vouă vrăjmaș fățiș.
43|63|Când Iisus a adus dovezile vădite spuse: "Eu am venit cu înțelepciunea ca să vă deslușesc pentru ce vă învrăjbeați. Temeți-vă de Dumnezeu și dați-mi ascultare!
43|64|Dumnezeu este Domnul meu și Domnul vostru. Închinați-vă Lui! Aceasta este o Cale Dreaptă!"
43|65|Alianțele s-au certat între ele. Vai celor nedrești de osânda unei Zile dureroase!
43|66|Ei așteaptă oare ca Ceasul să vină deodată asupra lor fără ca să simtă?
43|67|În Ziua aceea, pietenii vor deveni vrăjmași unii altora, afară de cei temători.
43|68|"O, robii Mei! Nu vă va fi teamă în Ziua aceea și nu vă veți mâhni!
43|69|Celor care cred în semnele Noastre și sunt supuși:
43|70|"Intrați în Rai, voi și soțiile voastre! Și veți fi înveseliți!"
43|71|Printre ei vor umbla tipsii și pocaluri cu tot ceea ce sufletele le poftesc și ochii le desfată. Acolo voi veți veșnici.
43|72|Acesta este Raiul ce vi s-a dat moștenire ca răsplată a ceea ce ați făcut! ce! Căci vor afla curând!"
43|73|Veți avea fructe multe din care veți mânca.
43|74|Nelegiuirii vor avea osânda Gheenei pe veci,
43|75|și nu le va fi curmată. Acolo vor fi deznădăjduiți.
43|76|Noi nu am fost nedrești cu ei, ci ei au fost nedrești cu ei înșiși.
43|77|Ei vor striga: "O, Malik! Domnul tău să ne izbăvească!" Malik le va spune: "Veți sta acolo pe vecie!"
43|78|Noi v-am adus Adevărul, însă cei mai mulți urăsc Adevărul.
43|79|Au luat o hotărâre de nezdruncinat? Noi suntem Cei care luăm hotărârile de dezdruncinat!
43|80|Socot că Noi nu le auzim tainele și spovedaniile? Ba da! Trimișii noștri aflați lângă ei scriu totul.
43|81|Spune: "Dacă Milostivul ar avea vreun fiu, aş fi cel dintâi ce lui m-aş

închina."

43|82|Mărire Domnului cerurilor și al pământului, Domnul Tronului, deasupra a ceea ce ei înfățișează!

43|83|Lasă-i să bârfească și să se joace până ce vor întâlni Ziua ce le-a fost făgăduită.

43|84|El este Cel ce în cer este Dumnezeu, precum și pe pământ este Dumnezeu. El este Înțeleptul, Știutorul.

43|85|Binecuvântat fie Cel ce are împărăția cerurilor, a pământului și ceea ce se află între ele. La El este știința Ceasului și către El veți fi întorși.

43|86|Cei care cheamă în afara Lui, nu vor avea parte de milostivenie, ci numai cei care mărturisesc Adevărul și știu.

43|87|Dacă îi întrebi cine i-a creat, vor spune: "Dumnezeu!" Cum se mai prefac!

43|88|Spusa lui este: "O, Domnul meu! Aceștia sunt un popor care nu crede!"

43|89|Întoarce-te de la ei și spune: "Pace! Căci vor afla curând!"

44|1|Ha. Mim.

44|2|Pe Cartea cea deslușită!

44|3|Noi am pogorât-o într-o noapte binecuvântată. Noi suntem Cei care predicăm!

44|4|În noaptea aceea, va fi lămurită fiecă Poruncă înțeleaptă!

44|5|Cu Poruncă de la Noi, o vom trimite

44|6|ca milostivenie de la Domnul tău. El este Auzitorul, Știutorul.

44|7|El este Domnul cerurilor și al pământului și a ceea ce se află între ele. Dacă credeți cu tărie!

44|8|Nu este dumnezeu afară de El. El dăruiește viața. El dăruiește moartea. El este Domnul vostru și Domnul strămoșilor voștri dintâi.

44|9|Ei stau însă la îndoială, jucându-se.

44|10|Pândește Ziua când cerul va aduce un fum gros

44|11|care va învălui oamenii: aceasta este o osândă dureroasă

44|12|"Domnul nostru! Îndepărtează de la noi osânda, căci noi suntem credincioși!"

44|13|Cum de au amintirea? Un profet cu vorba limpede a venit la ei.

44|14|Ei i-au întors însă spatele, spunând: "Este un însemnat, un îndrăcit!"

44|15|Vom îndepărta osânda puțin, însă voi vă veți întoarce (la ce ați fost).

44|16|În Ziua când îi vom zdrobi de tot, atunci ne vom răzbuna.

44|17|Înaintea lor, Noi am pus la încercare poporul lui Faraon și a venit la ei un trimis cinstit.

44|18|"Aduceți la mine pe robii lui Dumnezeu! Eu vă sunt vouă trimis vrednic de încredere!"

44|19|Nu vă ridicați împotriva lui Dumnezeu! Eu vin la voi cu o împuternicire deslușită.

44|20|Eu caut izbăvire la Domnul meu și Domnul vostru ca voi să nu mă ucideți cu pietre.

44|21|Lăsați-mă singur, dacă nu aveți încredere în mine."

44|22|El îl chemă pe Domnul său: "Acești oameni sunt nelegiuiți."

44|23|"Pleacă cu robii Mei noaptea! Veți fi urmăriți..."

44|24|Lasă marea să se despice! Ei vor fi o oștire înecată"

44|25|Câte grădini și izvoare au părăsit,

44|26|și semănături și loc îmbelșugat,

44|27|și plăceri în care se desfătau!

44|28|Aceasta, căci Noi am lăsat aceste bunuri moștenire unui alt popor.

44|29|N-au plâns după ei nici cerul, nici pământul și nici nu au fost așteptați.

44|30|Noi i-am mântuit pe fiii lui Israel de osânda umilitoare,

44|31|de Faraon care era trufaș peste măsură.

44|32|Noi cu știință i-am ales dintre lumi.

44|33|Le-am adus semne cu o dovadă vădită.

44|34|Acești oameni spuneau:

44|35|"Nu este decât moartea noastră dintâi, iar după aceea nu vom mai fi sculați.

44|36|Aduceți-i pe tații noștri, dacă spuneți adevărul!"

44|37|Oare sunt ei mai buni decât poporul lui Tubba' ori decât cei dinaintea lor pe care i-am nimicit fiindcă erau nelegiuiți?

44|38|Noi nu am creat în joacă nici cerurile, nici pământul și nici ceea ce se află între ele.

44|39|Noi le-am creat întru Adevăr, însă cei mai mulți nu știu!

44|40|Ziua Cumpenei va fi sorocul adunării tuturor,

44|41|ziua când nimeni nu va putea oblădui pe nimeni și când oamenii nu vor mai fi ajutați,
44|42|afară de cei pe care Dumnezeu îi va milui. El este Puternicul, Milostivul.
44|43|Copacul Zaqum
44|44|este hrana păcătosului
44|45|ce îi va fierbe în pânțe precum argintul topit,
44|46|precum apa clocotindă.
44|47|"Luați-l și târați-l în fundul Iadului!
44|48|Turnați-i pe cap, ca osândă, apă clocotindă..."
44|49|"Gustă! Tu ești puternicul, mărinosul!?"
44|50|Aceasta este cea de care vă îndoiți!
44|51|Cei temători vor sta într-un loc tihnit,
44|52|în grădini, la izvoare.
44|53|Vor fi înveșmântați în mătase și brocart și așezați față în față.
44|54|Noi le vom dăruia drept soții hurii cu ochii mari.
44|55|Acolo, vor cere în tihnă fructe de tot soiul.
44|56|Ei nu vor mai gusta moartea, după moartea lor dintâi, căci Dumnezeu i-a ferit de osândă Iadului.
44|57|Har Domnului tău! Aceasta este fericirea cea mare!
44|58|Noi l-am făcut lesne de înțeles în limba ta. Poate își vor aminti!
44|59|Pândește-i, căci și ei te pândesc pe tine!
45|1|Ha. Mim.
45|2|Pogorârea Cărții este de la Dumnezeu, Puternicul, Înțeleptul.
45|3|În ceruri, precum și pe pământ, sunt semne pentru credincioși.
45|4|În făptura voastră și a dobitoacelor pe care le-a răspândit sunt semne pentru un popor care crede cu tărie.
45|5|În deosebirea nopții de zi, în apa dătătoare de hrană pe care Dumnezeu o trimite din cer dând prin ea viață pământului după moarte, în dezlănțuirea vânturilor, sunt semne pentru un popor ce are minte.
45|6|Acestea sunt versetele lui Dumnezeu pe care ți le recităm într-o Adevăr. În ce spusă, după Dumnezeu și versetele Sale, vor mai crede?
45|7|Vai clevetitorului păcătos!
45|8|El ascultă versetele lui Dumnezeu recitându-i-se, însă stă îngâmfat de parcă nici nu le-ar fi auzit. Vestește-i o dureroasă osândă!
45|9|Când cunoaște din semnele Noastre, le ia în zeflema. Aceștia sunt cei care vor avea o osândă umilitoare.
45|10|Gheena va fi în spatele lor. Ceea ce au agonisit nu le va sluji la nimic și nici oblăduitorii pe care și i-au luat în afara lui Dumnezeu și vor avea parte de o mare osândă.
45|11|Aceasta este o călăuzire. Cei care tăgăduiesc semnele Domnului lor vor suferi, ca osândă, o urgie dureroasă.
45|12|Dumnezeu este Cel ce v-a spus vouă marea că pe ea să plutească corăbiile din porunca Sa și pentru că voi să căutați harul Său. Poate veți mulțumi!
45|13|El v-a spus vouă cele din ceruri, precum și de pe pământ. Totul este de la El. Întru acestea sunt semne pentru un popor care gândește!
45|14|Spune celor care cred să ierte celor care nu nădăjduiesc la zilele lui Dumnezeu, pentru că El va răsplăti fiecăruia după ceea ce a agonisit.
45|15|Cine face un bine, sieși și-l face. Cine face un rău, sieși și-l face. Voi la Domnul vostru veți fi întorși.
45|16|Noi le-am dăruit fiilor lui Israel Cartea, înțelepciunea și proorocirea, i-am înzestrat cu bunuri și i-am ales înaintea lumilor.
45|17|Le-am dat dovezi vădite ale Poruncii, iar ei nu s-au învrăjbit decât după ce le-a venit știința, urându-se unii pe alții. Da, Domnul tău îi va judeca în Ziua Învierii pentru ceea ce se învrăjbeau.
45|18|În ceea ce privește Porunca, Noi te-am pus pe un drum sigur. Urmează-l! Nu urma poftelor celor care nu știi!
45|19|Ei nu-ți vor sluji la nimic înaintea lui Dumnezeu. Cei nedreți sunt oblăduitori unii altora. Dumnezeu este Oblăduitorul celor temători.
45|20|Aceasta este oamenii un îndemn deslușit, o călăuzire și o milostivenie pentru un popor care crede cu tărie.
45|21|Oare cei care săvârșesc fapte rele socot că Noi o să-i așezăm ca pe cei care săvârșesc fapte bune fiindcă toți ar fi deopotrivă într-o viață și moarte? Rău mai judecă!
45|22|Dumnezeu a creat cerurile și pământul într-o Adevăr ca fiecăruia suflet să fie

răsplătit după ceea ce a agonisit. Ei nu vor fi nedreptățiți.

45|23|L-ai văzut pe cel care își ia pofta drept Dumnezeu al său? Dumnezeu cu știință l-a rătăcit. I-a pecetluit auzul și inima, și un văl i-a pus peste văz. Cine în afară de Dumnezeu îl va călăuzi? Oare nu chibzuiți?

45|24|Ei spun: "Nu avem decât Viața de Acum. Murim și trăim. Doar timpul ne nimicește. Ei nu au nici o știință despre acestea, ci numai ceea ce își închipuie.

45|25|Când versetele Noastre le sunt recitate ca dovezi vădite, nu au alt răspuns decât în a spune: "Aduceți-i pe tații noștri, dacă spuneți adevărul!"

45|26|Spune: "Dumnezeu vă dăruiește viața, apoi vă dăruiește moartea. El vă va strânge în Ziua Învierii." Nu este nici o îndoială în aceasta. Cei mai mulți oameni nu știu însă.

45|27|A lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului. În Ziua când va veni Ceasul, în ziua aceea, cei care îl credeau zadarnic vor fi pierduți.

45|28|Vei vedea fiecăre adunare îngenunchiată. Fiecare adunare va fi chemată înaintea Cărții sale: "Astăzi veți fi răsplățiți pentru ceea ce ați făcut."

45|29|"Aceasta este Cartea Noastră! Ea rostește asupra voastră întru Adevăr. Noi am scris ceea ce ați făcut."

45|30|Celor care cred și săvârșesc fapte bune, Domnul lor va pogori asupra lor milostivenia Sa. Aceasta este fericirea vădită!

45|31|Celor care au tăgăduit: "Nu v-au fost recitate versetele Mele? V-ați îngâmfat, căci sunteți un popor nelegiuit."

45|32|Când vi se spunea: "Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr, nu este nici o îndoială asupra Ceasului", voi spuneți: "Nu știm ce va fi Ceasul acela, însă noi gândim că nu este decât o închipuire, așa că nu suntem convinși."

45|33|Faptele rele pe care le-au săvârșit le vor apare, iar cea de care își băteau joc îi va învălui.

45|34|Li se va spune: "Vă uităm astăzi, precum și voi ați uitat întâlnirea cu această zi a voastră. Limanul vostru este Focul. Nimeni nu vă este de ajutor.

45|35|Aceasta, căci ați luat în zeflema semnele lui Dumnezeu, iar Viața de Acum v-a amăgit. Din Ziua aceea, nu vor mai fi scoși din Gheena și nici nu vor fi chemați la căință.

45|36|Mărire lui Dumnezeu, Domnul cerurilor, Domnul pământului, Domnul tuturor lumilor!

45|37|A Lui este măreția, atât în ceruri, precum și pe pământ. El este Puternicul, Înțeleptul!

46|1|Ha. Mim.

46|2|Pogorârea Cărții este de la Dumnezeu, Puternicul, Înțeleptul.

46|3|Noi nu am creat cerurile și pământul, precum și ceea ce se află între ele, decât întru Adevăr și cu un anumit soroc, însă cei care tăgăduiesc cele asupra cărora sunt preveniți întorc spatele.

46|4|Spune: "I-ați văzut pe cei pe care îi chemați în locul lui Dumnezeu?!

Arătați-mi ce au creat pe pământ ori s-au alăturat ei oare la crearea cerurilor? Aduceți-mi o Carte dinaintea acestora ori o urmă de știință, dacă spuneți adevărul."

46|5|Cine sunt mai rătăciți decât cei care îi cheamă pe alții în locul lui Dumnezeu, care nici măcar nu le răspund până în Ziua Învierii rămânând nepăsători la chemările lor?

46|6|Când oamenii vor fi adunați, ei le vor fi vrăjmași și vor tăgădui închinarea către ei!

46|7|Când li se citesc versetele Noastre ca dovezi vădite, cei care tăgăduiesc spun despre Adevăr când vine la ei: "Acestea sunt o vrajă vădită!"

46|8|Ori spun: "El le-a născocit!" Spune: "Dacă le-am născocit eu, voi nu mă veți oblădui înaintea lui Dumnezeu. El știe prea-bine ceea ce răspândiți despre El. El este de ajuns ca martor între mine și voi." El este Iertătorul, Milostivul.

46|9|Spune: "Eu nu sunt o noutate printre trimiși. Eu nu știu ce mi se va face mie și nici vouă. Eu nu urmez decât ceea ce mi-a fost dezvăluit. Eu nu sunt decât un predicator cu vorba limpede."

46|10|Spune: "Vedeți că este de la Dumnezeu, iar voi nu credeți! Un martor dintre fiii lui Israel a mărturisit însă că este asemenea cu ceea ce au ei și că el crede, pe când voi vă îngâfăți. Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept.

46|11|Cei care tăgăduiesc spuseră celor care cred: "Dacă ar fi fost un bine, nu ne-ar fi luat-o nimeni înainte." Nefiind însă călăuziți de această Carte, ei vor

mai spune: "Aceasta este o veche prefăcătorie!"

46|12|Înaintea ei, Cartea lui Moise a fost călăuză și milostivenie, iar aceasta este o Carte adevăritoare, în limba arabă, ca să-i prevină pe cei nedrepti și să-i binevestească pe cei făcători de bine.

46|13|Cei care spun: "Domnul nostru este Dumnezeu!" și merg drept, nu vor cunoaște nici teamă și nici tristețe.

46|14|Aceștia sunt soții Raiului, unde vor veșnici ca răsplată a ceea ce au făcut.

46|15|Noi i-am poruncit omului bunătate pentru părinții săi, căci mama sa l-a purtat în chinuri și l-a născut în chinuri. Între plăsmuirea lui și înțarcarea lui sunt treizeci de luni. Când a ajuns la împlinire, când a ajuns la patruzeci de ani, el spune: "Domnul meu! Trezește-mă să-ți mulțumesc pentru harul Tău pe care l-ai pogorât asupra mea, și a părinților mei, ca să fac binele care te mulțumește. Fericește-mă întru seminția mea. Eu către Tine mă căiesc și sunt dintre supuși."

46|16|Aceștia sunt cei cărora le primim cele mai bune fapte și trecem peste faptele lor rele. Ei vor fi dintre soții Raiului. Făgăduiala Adevărului le-a fost făcută!

46|17|Altul spune însă părinților săi: "Ptiu vouă! Îmi făgăduiți că voi fi scos când leaturi au dispărut înaintea mea? Amândoi vor cere atunci ajutorul lui Dumnezeu: "Vai ție! Crede!... Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr!" El va spune însă: "Acestea nu sunt decât povești ale celor dintâi."

46|18|Aceștia sunt cei asupra cărora Cuvântul se va împlini, precum s-a împlinit asupra adunărilor de ginni și oameni ce au dispărut înaintea lor. Ei sunt pierduți.

46|19|Toți vor avea trepte pentru ceea ce au făcut. El le va răsplăti faptele, iar ei nu vor fi nedreptățiți.

46|20|În Ziua când cei care tăgăduiesc vor fi înfățișați Focului, li se va spune: "Voi ați risipit bunurile voastre în Viața de Acum și v-ați bucurat de ele vremelnic. Astăzi veți fi răsplătiți cu osânda umilinței, căci ați fost îngâmfați pe pământ fără drept și ați fost desfrânați."

46|21|Amintește-ți de fratele adiților când l-a prevenit – cei care au prevenit au fost și înaintea lui și după el – pe poporul său din Al-Ahqaf: "Nu vă închinați decât lui Dumnezeu! Mă tem pentru voi de osânda unei Zile cumplite."

46|22|Ei spuseră: "Ai venit la noi ca să ne întorci de la zeii noștri? Adu-ne-o pe cea cu care ne amininți, dacă spui adevărul!"

46|23|El spuse: "Știința este numai la Dumnezeu. Eu vă înștiințez numai cu ce am fost trimis, însă vă văd un popor de neștiutori."

46|24|Când ei văzură un nor venind către văile lor spuseră: "Acesta este un nor ce ne va ploua!" Ba nu! Cel căruia voi îi cereți venirea degrabă este un vânt cu o osândă dureroasă

46|25|care va stârpi totul din porunca Domnului său. Dimineața, nu se mai vedeau decât locuințele lor. Așa răsplătim Noi poporul nelegiuit.

46|26|Noi le-am dăruit aceleași putințe pe care vi le-am dăruit și vouă. Le-am făcut auz, văz și inimi. Nici auzul, nici văzul și nici inimile lor nu le-au slujit însă la nimic, pe când se lepădau de semnele lui Dumnezeu, căci cea de care își băteau joc i-a învăluit.

46|27|Noi am nimicit cetățile din jurul vostru. Și lor le deslușisem semnele Noastre! Poate se vor fi întors!

46|28|Dacă i-ar fi ajutat cei pe care i-au luat în afara lui Dumnezeu, ca apropiați și dumnezei, însă ei i-au părăsit! Aceasta este prefăcătoria lor și ceea ce au născocit!

46|29|Am întors la tine o ceată de ginni ca să asculte Coranul și când se înfățișară spuseră: "Tăceți!" Și după ce se sfârși, se întoarseră la poporul lor ca să-l predice.

46|30|Ei spuseră: "O, popor al nostru! Noi am auzit o Carte care a fost pogorâtă după Moise, întărind pe cele dinaintea ei, și care călăuzește către Adevăr și către un Drum Drept.

46|31|O, popor al nostru! Răspundeți vestitorului lui Dumnezeu! Credeți în El, căci El vă va ierta vouă din păcatele voastre și vă va feri de la o dureroasă osândă.

46|32|Cel care nu răspunde vestitorului lui Dumnezeu nu-l va slăbi pe pământ și nu va avea în afara Lui oblăduitori. Acesta va fi într-o rătăcire vădită."

46|33|Nu văd ei oare că Dumnezeu care a creat cerurile și pământul, și nu a

obosit la crearea lor, are puterea să învie morții. Da, El asupra tuturor are putere!

46|34|În Ziua când cei care tăgăduiesc vor fi înfățișați Focului: "Nu acesta este Adevărul?" Ei vor spune: "Ba da, pe Domnul nostru!" El le va spune: "Gustați osânda a ceea ce tăgăduiați!"

46|35|Răbdă, precum au răbdat acei trimiși de neclintit! Nu cere grăbirea pentru ei, căci în Ziua când o vor vedea pe cea cu care au fost amenințați, li se va părea că n-au stat decât un ceas dintr-o zi. Aceasta este vestirea unei solii. Cine va fi nimic, dacă nu poporul desfrânat?

47|1|Celor care tăgăduiesc și se îndepărtează de la Calea lui Dumnezeu, El le rătăcește faptele.

47|2|Celor care cred și săvârșesc fapte bune, celor care cred în ceea ce a fost pogorât asupra lui Muhamad, acesta este Adevărul de la Domnul lor, El le șterge lor faptele rele și le îndreaptă cugetul.

47|3|Aceasta, căci cei care tăgăduiesc urmează deșertăciunea, iar cei care cred urmează Adevărul de la Domnul lor. Astfel, Dumnezeu îi dă drept pildă oamenilor.

47|4|Atunci când vă întâlniți cu tăgăduitorii, loviți-le grumazurile și când le-ați nimic forțele, legați-i cu tărie și după aceea: fie îndurare, fie răscumpărare, până când războiul își lasă jos poverile. Și aceasta, căci dacă Dumnezeu ar fi voit, ar fi scăpat de ei, însă El a vrut să-i pună la încercare pe unii prin alții. El nu va face deșarte faptele celor uciși pe calea lui Dumnezeu,

47|5|ci El îi călăuzește și le îndreaptă cugetul,

47|6|apoi îi va lăsa să intre în Grădina de care le-a dat știre.

47|7|O, voi cei ce credeți! Dacă voi îl ajutați pe Dumnezeu, El vă va ajuta și vă va întări picioarele.

47|8|Vai celor care tăgăduiesc, căci Dumnezeu le va rătăci faptele,

47|9|căci au urât ceea ce Dumnezeu a pogorât. El le va zădărnici faptele.

47|10|N-au străbătut pământul? N-au văzut cum a fost sfârșitul celor dinaintea lor pe care Dumnezeu i-a stârpit. Și al tăgăduitorilor va fi asemenea!

47|11|Și aceasta, căci Dumnezeu este Oblăduitorul celor care cred, iar tăgăduitorii nu au nici un oblăduitor.

47|12|Dumnezeu va lăsa să intre pe cei care cred și săvârșesc fapte bune în Grădinile pe sub care curg râuri. Cei care tăgăduiesc se vor bucura o vreme și vor mânca precum mănâncă dobitoacele, însă Focul le va fi liman.

47|13|Câte cetăți mult mai de temut decât cetatea ta care te-a prigonit n-am nimic! Și nimeni nu le-a fost de ajutor!

47|14|Oare cel care se sprijină pe o dovadă vădită de la Domnul său este asemenea celui ce i-a fost împodobită răutatea faptei sale ori celor care își urmează poftele?

47|15|Grădina care a fost făgăduită celor temători este astfel: în ea sunt râuri de apă care nu se strică, râuri de lapte cu gust neschimbător, râuri de vin întru desfătarea celor care-l beau, râuri de miere curată. Ei vor afla acolo fructe de tot soiul, precum și iertarea Domnului lor. Sunt ei oare asemenea celor care vor veșnici în Foc, unde vor fi adăpați cu apă clocotindă care le va sfâșia măruntaiele?

47|16|Printre ei sunt unii care te ascultă, însă, odată ieșiți de la tine, spun celor cărora li s-a dat știința: "Ce-a spus adineauri?" Acestora Dumnezeu le-a pecetluit inimile, iar ei își urmează poftele.

47|17|Celor călăuziți însă Dumnezeu le sporește călăuzirea și îi dăruiește întru teama lor.

47|18|Vor sta de veghe ca să nu le vină Ceasul deodată? Semnele Sale au venit deja, însă la ce le va mai sluji Aducerea aminte când le va veni?

47|19|Să știi că nu este dumnezeu afară de Dumnezeu! Cere iertare pentru păcatele tale, precum și pentru credincioși și credincioase! Dumnezeu vă cunoaște umbletul și odihna.

47|20|Cei care cred spun: "De ce nu ni se pogoară o sură?" Când li se pogoară însă o sură întărită în care li se amintește lupta, îi vezi pe cei care au boala în inimă privindu-te de parcă ar fi pe moarte,

47|21|cu toate că ascultarea și un cuvânt cuviincios ar fi mai bune pentru ei. Porunca este hotărâtă și ar fi mai bine pentru ei să fie sinceri față de Dumnezeu.

47|22|Puteți, dacă întoarceți spatele, să semănați stricăciunea pe pământ și să rupeți legăturile voastre de sânge?

47|23|Aceștia sunt cei pe care Dumnezeu îi blestemă, surzindu-i și orbindu-le privirile.

47|24|Ei nu pricep Coranul ori asupra inimilor au zăvoare?

47|25|Cei care s-au întors pe aceleași urme după ce călăuzirea le-a fost deslușit arătată au fost amăgiți de Satan care le-a dat un răgaz.

47|26|Și aceasta, căci ei spun celor care urăsc ceea ce Dumnezeu a pogorât: "Vă vom da ascultare în unele porunci." Dumnezeu cunoaște însă tainele lor!

47|27|Cum va fi când îngerii îi vor lua la ei lovindu-le fețele și spatele?

47|28|Și aceasta, căci ei îl urmează pe cel care îl mânie pe Dumnezeu și pe cel care urăște ceea ce Lui îi place. El zădărnicește faptele lor.

47|29|Ori socot cei care au în inimă boală că Dumnezeu nu va scoate la iveală urile lor?

47|30|Dacă am voi, ți i-am arăta: tu îi vei cunoaște după însemnele lor, tu îi vei cunoaște după tonul vorbei lor. Dumnezeu cunoaște faptele voastre.

47|31|Noi vă vom pune la încercare ca să-i cunoaștem pe cei dintre voi ce sunt luptători și răbdători, după cum vom pune la încercare și veștile voastre.

47|32|Cei care tăgăduiesc și îi împiedică și pe alții de la Calea lui Dumnezeu și se rup de trimis, după ce călăuzirea le-a fost deslușit arătată, nu-l vor păgubi cu nimic pe Dumnezeu, căci El va zădărnici faptele lor.

47|33|O, voi cei ce credeți! Dați ascultare lui Dumnezeu! Dați ascultare trimisului! Nu zădărniciți faptele voastre!

47|34|Celor care tăgăduiesc și îi împiedică și pe alții de la Calea lui Dumnezeu și apoi mor tăgăduitori, Dumnezeu nu le iartă.

47|35|Nu vă înmuiiați și nu cereți pacea când voi sunteți sus, căci Dumnezeu este cu voi și El nu vă va amăgi pentru faptele voastre.

47|36|Viața de Acum este o joacă și o desfătare. Dacă voi credeți și vă temeți, El vă va da răsplățile voastre fără să vă ceară averile voastre.

47|37|Dacă vi le-ar cere și v-ar plictisi, v-ați zgârci, iar El v-ar scoate la iveală urile voastre.

47|38|Voi sunteți chemați să cheltuiți pe calea lui Dumnezeu. Unii dintre voi se zgârcesc însă. Cel care se zgârcește, se zgârcește cu sine însuși, căci Dumnezeu este Bogatul, iar voi sunteți săracii. Dacă voi veți întoarce spatele, atunci El vă va schimba cu un alt popor care nu va fi asemenea vouă!

48|1|Noi ți-am dăruit o biruință strălucitoare,

48|2|căci Dumnezeu îți iartă ție păcatele dintâi și pe cele de pe urmă. Asupra ta își împlinește Harul și te călăuzește pe o Cale Dreaptă.

48|3|Dumnezeu îți dă un ajutor puternic.

48|4|El a pogorât pacea Sa în inimile credincioșilor ca ei să sporească credința cu credința lor – Ale lui Dumnezeu sunt oștirile cerurilor și ale pământului. Dumnezeu este Știutor, Înțelept –

48|5|ca să-i lase pe credincioși și credincioase să intre în Grădinile pe sub care curg râuri, unde vor veșnici, și ca să le șteargă lor faptele rele. Aceasta, la Dumnezeu, este o mare fericire.

48|6|ca să-i osândească pe fățarnici și fățarnice, pe închinătorii și închinătoarele la idoli, pe cei ce gândesc rău despre Dumnezeu. Ei vor fi înconjurați de rău! Dumnezeu se mânie asupra lor și îi blestemă și le pregătește Gheena. Ce rea devenire!

48|7|Ale lui Dumnezeu sunt oștirile cerurilor și ale pământului. Dumnezeu este Puternic, Înțelept!

48|8|Noi te-am trimis martor, vestitor și predicator

48|9|pentru ca voi să credeți în Dumnezeu și în trimisul Său, ca să-L ajutați, să-L cinstiți și să-L preamăriți în zori și în amurg.

48|10|Cei care îți jură ție credință, Îi jură credință lui Dumnezeu. Mâna lui Dumnezeu este deasupra mâinilor lor. Cel care își calcă jurământul, sieși și-l calcă. El îi va da o mare răsplată celui ce ține ceea ce s-a legat față de Dumnezeu.

48|11|Aceia dintre beduini care au rămas în urmă îți vor spune: "Am avut treabă cu averile și familiile noastre. Cere iertare pentru noi!" Ei vor spune cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor. Spune: "Cine vă oblăduiește de Dumnezeu, de vă vrea vreun rău, ori de vă vrea vreun bine?" Dumnezeu este Cunoscător a ceea ce făptuiți.

48|12|Ba voi vă închipuiți că trimisul și credincioșii nu se vor mai întoarce nicicând la ai lor, iar închipuirea aceasta v-a fost împodobită în inimile voastre. Ați gândit gând rău despre El și sunteți un popor netrebnic.

48|13|Cel care nu crede în Dumnezeu și în trimisul Său, să știe că am pregătit un Foc tăgăduitorilor!

48|14|A lui Dumnezeu este împărăția cerurilor și a pământului. El iartă cui voiește și osândește pe cine voiește. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

48|15|Cei care au rămas în urmă, când veți porni spre pradă să o luați, vor spune: "Lăsați-ne să vă urmăim." Ei vor să schimbe Cuvântul lui Dumnezeu! Spune: "Niciodată nu ne veți urma, căci așa a spus Dumnezeu dinainte." Ei vor spune: "Ba, voi ne pizmuiți!" Ei nu pricep însă decât puțin!

48|16|Spune-le aceloră dintre beduinii care au rămas în urmă: "Veți fi chemați împotriva unui popor cu o putere de temut. Ori vă veți lupta cu ei, ori se vor supune. Dacă dați ascultare, Dumnezeu vă va da o frumoasă răsplată. Dacă veți întoarce spatele, precum l-ați întors și mai înainte, El vă va osândi la o dureroasă osândă."

48|17|Nici o strâmtorare asupra orbului, nici o strâmtorare asupra ologului, nici o strâmtorare asupra bolnavului! Pe cel care dă ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său, El îl va lăsa să intre în Grădini pe sub care curg râuri, iar pe cel care întoarce spatele, El îl va osândi la dureroasă osândă.

48|18|Dumnezeu a fost mulțumit de credincioși atunci când i-au jurat credință sub Copac. El cunoaște ceea ce este în inimile lor. El a pogorât asupra lor Pacea și i-a răsplătit cu o biruință grabnică.

48|19|și cu multă pradă pe care o iau. Dumnezeu este Puternic, Înțelept.

48|20|Dumnezeu v-a făgăduit multă pradă și v-a grăbit spre ea. El a îndepărtat de voi mâinile oamenilor ca aceasta să fie un semn credincioșilor și ca să vă călăuzească pe o Cale Dreaptă.

48|21|El a făcut ceea ce voi nu ați fi putut, dacă n-ar fi fost în cuprinsul lui Dumnezeu. Dumnezeu asupra tuturor are putere.

48|22|Dacă tăgăduitorii s-ar fi luptat cu voi, ei ar fi întors spatele și nu ar fi aflat nici aliat, nici apărător.

48|23|Acesta este obiceiul lui Dumnezeu acum și întotdeauna. Tu nu vei afla în obiceiul lui Dumnezeu schimbare.

48|24|El este Cel ce a îndepărtat mâinile lor de voi și de ei mâinile voastre în valea Meccăi, după ce v-a dat câștig asupra lor. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

48|25|Ei, cei care tăgăduiesc, v-au oprit de la Moscheea cea Sfântă și v-au împiedicat ofrandele să ajungă la jertfelnic. Dacă nu ar fi fost și bărbați credincioși și femei credincioase pe care nu-i cunoșteți și i-ați fi călcat în picioare, iar vina ar fi căzut asupra voastră din neștiință... Dumnezeu lasă să intre în milostivenia Sa pe cine voiește! Dacă s-ar fi deosebit, i-am fi osândit pe cei dintre ei care tăgăduiesc la o dureroasă osândă!

48|26|Când tăgăduitorii își umplu inimile de furie, furia neștiinței, Dumnezeu pogorî Pacea Sa asupra trimisului Său și asupra credincioșilor și îi obligă la un cuvânt de teamă, căci ei sunt cei mai vrednici și mai apropiați. Dumnezeu este Atotștiutor.

48|27|Dumnezeu întărește trimisului Său vedenia întru Adevăr: veți intra în Moscheea Sfântă – dacă Dumnezeu voiește – cu capetele rase și cu părul scurtat. Nu vă fie teamă, căci Dumnezeu știe ceea ce voi nu știți. El v-a dăruit cândva o biruință grabnică.

48|28|El este Cel ce l-a trimis pe trimisul Său cu călăuzirea și cu Legea Adevărului ca să fie pusă deasupra tuturor legilor. Dumnezeu este de ajuns ca Martor.

48|29|Muhammad este trimisul lui Dumnezeu. Însoțitorii săi sunt aprigi cu tăgăduitorii, blânzi între ei. Tu îi vezi îngenunchind, prosternându-se, căutând harul lui Dumnezeu și mulțumirea Sa. Îi recunoști, căci pe chipurile lor se văd urmele prosternării. Aceasta este pilda lor în Tora, după cum aceasta este și pilda lor în Evanghelie: ei sunt asemenea seminței căreia îi mijește colțul. Apoi devine viguros, se îngroașă și se înalță cu tulpina-i spre bucuria semănătorilor și furia tăgăduitorilor. Dumnezeu făgăduiește acelor dintre ei care cred și săvârșesc fapte bune iertare și mare răsplată.

49|1|0, voi cei ce credeți! Nu o luați înaintea lui Dumnezeu și a trimisului Său! Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu este Auzitorul, Știutorul!

49|2|0, voi cei ce credeți! Nu vă ridicați glasurile peste glasul Profetului și nu-i vorbiți în gura mare, precum faceți între voi, căci deșarte vor fi faptele voastre, fără să vă dați seama.

49|3|Cei care își coboară însă glasurile în preajma trimisului lui Dumnezeu,

acelora Dumnezeu le-a pus la încercare inimile într-o teamă și ei vor căpăta iertare și mare răsplată.

49|4|Cei care te cheamă din afara încăperilor, în majoritatea lor, nu au minte. 49|5|Dacă ar răbda până când ai ieși la ei, ar fi mai bine pentru ei. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

49|6|O, voi cei ce credeți! Dacă un desfrânat vă aduce o veste, limpeziți-o ca să nu loviți un popor din neștiință, iar apoi să vă pară rău de ceea ce-ați făcut.

49|7|Să știți că între voi este trimisul lui Dumnezeu. Dacă, în multe treburi v-ar da ascultare, voi ați avea de suferit. Dumnezeu v-a făcut însă să iubiți credința pe care a împodobit-o în inimile voastre, precum v-a făcut să urâți tăgăda, desfrânarea și neascultarea. Aceștia sunt cei drept călăuziți

49|8|prin harul lui Dumnezeu și binefacerea Sa. Dumnezeu este Știutor, Înțelept.

49|9|Dacă două tabere de credincioși se războiesc, împăcați-le. Dacă una din ele s-a ridicat pe nedrept împotriva celeilalte, luptați împotriva celei ce s-a ridicat, până ce se va pleca înaintea Poruncii lui Dumnezeu. Dacă se pleacă, împăcați-le cu dreptate. Fiți nepărtinitori! Dumnezeu îi iubește pe cei nepărtinitori!

49|10|Credincioșii sunt frați. Împăcați-i pe frații voștri! Temeți-vă de Dumnezeu! Poate veți fi miluiți!

49|11|O, voi cei ce credeți! Să nu-și bată joc unii oameni de alții care ar putea fi mai buni decât ei. Și nici unele femei de altele care ar putea fi mai bune decât ele. Nu vă defăimați unii pe alții. Nu vă răniți unii pe alții cu porecle. Ce urât este numele rău după credință! Cei care nu se căiesc, aceia sunt nedrepti!

49|12|O, voi cei ce credeți! Feriți-vă mult de născociri, căci unele născociri sunt cu păcat. Să nu iscodiți! Să nu vă vorbiți de rău unii pe alții în lipsă. I-ar plăcea vreunuia dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort? Nu, urâți acest lucru! Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu se întoarce către cel care se căiește, căci El este Milos.

49|13|O, voi oameni! Noi v-am creat dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut popoare și triburi ca voi să vă cunoașteți unii pe alții. Cel mai cinstit dintre voi înaintea lui Dumnezeu este cel mai temător. Dumnezeu este Știutor, Cunoscător.

49|14|Beduinii spun: "Noi credem!" Spune: "Voi nu credeți, ci mai bine ați spune: Noi ne supunem... Credința nu a intrat încă în inimile voastre!" Dacă dați ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său, Dumnezeu nu vă va micșora din faptele voastre. Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

49|15|Credincioșii sunt numai cei care cred în Dumnezeu și în trimisul Său și nu se îndoiesc mai apoi și se luptă pe calea lui Dumnezeu cu averile și făpturile lor. Aceștia sunt cei sinceri.

49|16|Spune: "Îl învățați pe Dumnezeu legea voastră?" Dumnezeu cunoaște ceea ce este în ceruri, precum și pe pământ." Dumnezeu este Atotștiutor.

49|17|Beduinii vor să le fie recunoscător pentru supunerea lor! Spune: "Nu trebuie să vă fiu eu recunoscător pentru supunerea voastră, ci voi trebuie să-I fiți recunoscători lui Dumnezeu că v-a călăuzit către credință, dacă spuneți adevărul!"

49|18|Da, Dumnezeu cunoaște Taina cerurilor și a pământului. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

50|1|Qaf. Pe Coranul cel slăvit!

50|2|Ba nu! Ei se miră că a venit la ei un predicator dintre ei. Cei tăgăduitori spun: "Este un lucru de mirare ca atunci

50|3|când vom muri și vom fi țărână, va mai fi o întoarcere de departe?"

50|4|Noi știm ceea ce pământul înghite din ei, căci avem o Carte păstrătoare.

50|5|Ba nu! Ei socotesc Adevărul minciună când vine la ei și sunt în încurcătură.

50|6|Oare nu văd deasupra lor cerul cum l-am zidit și l-am împodobit și nici o crăpătură nu are?

50|7|Pământul! Noi l-am întins și am aruncat pe el munții, am făcut să crească pe el fiece soi de bucurie aducător,

50|8|ca prevedere și amintire pentru fiece rob care se căiește.

50|9|Noi facem să cadă din cer o apă binecuvântată cu care facem să crească grădini și grâne de secerat,

50|10|precum și curmalii falnici cu ciorchini bine rânduiți

50|11|ca înzestrare a robilor noștri. Noi dăm astfel viață unui ținut mort. Și așa va fi și Ieșirea!

50|12|Și alții înaintea lor au hulit: poporul lui Noe, oamenii din Ar-Rass, tamudiții,

50|13|adiții, Faraon, frații lui Lot,

50|14|oamenii din Al-Aika, poporul lui Tubba'. Toți i-au hulit pe trimiși și atunci amenințarea Mea s-a împlinit.

50|15|Oare Noi am obosit la creația dintâi? Ba nu! Ei stau însă la îndoială asupra unei noi creații!

50|16|Noi am creat omul și știm ispitele la care-l împinge sufletul său, căci Noi suntem mai aproape de el decât vena gâtului său.

50|17|Când cei doi trimiși la întâlnire se așează de-a dreapta și de-a stânga Sa,

50|18|el nu va rosti nici un cuvânt fără ca un păzitor să nu fie gata!

50|19|Beția morții aduce Adevărul de la care tu te-ai îndepărtat!

50|20|Când se va sufla în trâmbiță, aceasta va fi Ziua Amenințării!

50|21|Fiece suflet va veni cu un îmbolditor și cu un martor.

50|22|Tu ai fost în nepăsare față de aceasta, însă Noi ți-am dat la o parte vâlul și privirea ta este pătrunzătoare astăzi!

50|23|Însoțitorul său va zice: "Ceea ce am este gata!"

50|24|Aruncați-l, amândoi, în Gheenă pe fiecare tăgăduitor încăpățânat,

50|25|potrivnic al binelui, călcător de lege și neîncrezător.

50|26|Aruncați-l în osânda cea înfricoșătoare pe cel care-I alătură lui Dumnezeu un alt dumnezeu!

50|27|Însoțitorul său va spune: "Domnul nostru! Nu eu l-am ticăloșit, ci el era deja într-o rătăcire adâncă."

50|28|Dumnezeu va spune: "Nu vă certați înaintea Mea! Eu v-am trimis înainte amenințarea!"

50|29|La Mine, cuvântul nu se schimbă. Eu nu sunt nedrept cu robii Mei."

50|30|În Ziua când vom spune Gheenei: "Te-ai umplut?", ea va spune: "Mai sunt încă?"

50|31|Grădina va fi adusă nu departe de cei temători

50|32|"Aceasta este ceea ce vi s-a făgăduit, vouă, fiecăruia ce se întoarce (către Dumnezeu) și îi păzește (poruncile),

50|33|și se teme de Milostivul în Taina Sa și vine cu inima plecată.

50|34|Intrați în pace: "Aceasta este Ziua veșniciei."

50|35|Ei vor avea acolo ceea ce vor și la Noi vor avea mai mult.

50|36|Câte leaturi am nimicit înaintea lor? Și erau mult mai de temut decât ei. Străbateți ținuturile! Este oare vreun adăpost?

50|37|Întru aceasta este o amintire pentru cel care are o inimă, pentru cel care își apleacă urechea, pentru cel care mărturisește.

50|38|Noi am creat în șase zile cerurile, pământul și ceea ce se află între ele, iar osteneala nu Ne-a ajuns!

50|39|Rabdă ceea ce spun! Preamărește lauda Domnului tău înainte de ivirea soarelui și înainte de asfințit!

50|40|Preamărește lauda Sa în noapte și după rugăciuni!

50|41|Ascultă!... În Ziua când Chemătorul va chema dintr-un loc apropiat,

50|42|în Ziua când vor auzi Strigătul întru Adevăr, aceea va fi Ziua Ieșirii!

50|43|Noi suntem Cei care dăruim viața și Cei care dăruim moartea. Întru Noi este devenirea.

50|44|În Ziua când pământul se va despica deasupra lor, vom face lesne adunarea.

50|45|Noi știm mai bine ceea ce spun. Tu nu ești asupra lor un despot. Adu-i aminte de Coran celui ce se teme de amenințarea Mea!

51|1|Pe împrăștiетоarele ce împrăștie!

51|2|Pe cărătoarele de povară!

51|3|Pe alergătoarele cu iuțeală!

51|4|Pe împărțitoarele de poruncă!

51|5|Ceea ce vi s-a făgăduit este adevărat.

51|6|Judecata de Apoi este fără tăgadă.

51|7|Pe cerul cu ale sale cărări!

51|8|Voi aveți asupra lui păreri felurite,

51|9|și îl întoarce pe dos cel care este întors.

51|10|Să fie uciși bănuitorii,

51|11|ei, cei care sunt într-o prăpastie și nu-și dau seama!

51|12|Ei întreabă: "Când va veni Ziua Judecății?"
51|13|În Ziua când vor fi puși la încercare în Foc:
51|14|"Gustați încercarea voastră! Aceasta este ceea ce voi cereați degrabă!"
51|15|Cei temători vor trăi în Grădini cu izvoare,
51|16|luând ceea ce Domnul lor le va dăruia. Ei au fost înainte dintre
făptuitorii de bine
51|17|ce dormeau noaptea puțin,
51|18|iar dis-de-dimineață cereau iertare.
51|19|Din averile lor aveau parte și cerșetorul și lipsitul!
51|20|Pe pământ sunt semne pentru cei care cred cu tărie.
51|21|Precum și în voi înșivă. Nu le vedeți, oare?
51|22|În cer este înzestrarea voastră și ceea ce vi s-a făgăduit.
51|23|Pe Domnul cerului și al pământului! Acesta este Adevărul precum faptul că
vorbiți.
51|24|A venit la tine spusa despre oaspeții prea-cinstiți ai lui Abraham?
51|25|Ei intrară la el spunându-i: "Pace!" Abraham spuse: "Pace! O, oameni
necunoscuți!"
51|26|El s-a dus apoi pe nesimțite la ai săi și a adus un vițel gras.
51|27|L-a apropiat de ei, spunând: "Nu mâncați?"
51|28|Și atunci îl prinse frica de ei. Aceștia spuseră: "Să nu-ți fie frică! Și
îi vestiră un fecior însemnat.
51|29|Femeia sa înainteă văitându-se și lovindu-se peste față. Ea spuse: "O
bătrână stearpă?..."
51|30|Ei spuseră: "Domnul tău a spus astfel. El este Înțeleptul, Știutorul.
51|31|Abraham spuse: "O, voi trimișilor! Care este treaba voastră?"
51|32|Ei spuseră: "Noi am fost trimiși la un popor de nelegiuiri
51|33|ca să trimitem asupra lui bolovani de lut
51|34|însemnați de Domnul tău pentru cei desfrânați."
51|35|Noi i-am scos așadar din cetate pe cei credincioși și
51|36|nu am aflat decât o casă de supuși.
51|37|Am pus în ea un semn pentru cei care se tem de Osânda cea dureroasă,
51|38|precum în Moise când l-am trimis cu o împuternicire deslușită la Faraon
51|39|care s-a întors către suita sa spunând: "Este fie vrăjitor, fie îndrăcit!"
51|40|Noi i-am luat pe ei și oștile lor și i-am aruncat în mare, în vreme ce el
se dojenea pe sine.
51|41|Așa a fost și cu adii când am trimis asupra lor vântul pustiilor
51|42|care nu a lăsat nimic peste care a trecut fără să nu-l facă fărâme.
51|43|Așa a fost și cu tamudiții când li s-a spus: "Bucurați-vă o vreme!"
51|44|Ei n-au luat însă în seamă porunca Domnului lor, iar trăsnetul i-a luat pe
când priveau.
51|45|Atunci nu s-au putut ține pe picioare și nici ajuta.
51|46|Așa a fost și cu poporul lui Noe: Era un popor de desfrânați.
51|47|Și cerul? Noi l-am zidit cu trăinicie și i-am dat apoi lărgime!
51|48|Și pământul? Noi l-am așternut și ce buni întinzători am fost!
51|49|Din fiece lucru am creat o pereche. Poate vă veți aminti!
51|50|Zoriți către Dumnezeu! Eu de la El vă previn deslușit!
51|51|Nu puneți lângă Dumnezeu alt dumnezeu! Eu de la El vă previn deslușit!
51|52|Așa a fost întotdeauna. Nici un trimis n-a venit la cei dinaintea lor fără
ca ei să nu-i fi spus: "Este fie vrăjitor, fie îndrăcit!"
51|53|Ei s-au sfătuit unii pe alții asupra lui? Acesta este un popor de
ticăloși!
51|54|Întoarce-le spatele și nu vei fi dojenit!
51|55|Adu-le aminte, căci amintirea le este credincioșilor de folos.
51|56|Eu nu i-am creat nici pe ginnii și nici pe oamenii decât ca să Mi se
îchine.
51|57|Eu nu vreau nici un dar de la ei. Eu nu vreau să Mă ospăteze.
51|58|Dumnezeu este Împărțitorul de bunuri. El este Stăpânul de nezdruccinat al
puterii.
51|59|Cei care s-au ticăloșit în păcate, precum păcatele semenilor lor, să nu o
ceară degrabă (Judecata)!
51|60|Vai tăgăduitorilor pentru Ziua ce li s-a făgăduit!
52|1|Pe Munte!
52|2|Pe Cartea scrisă
52|3|pe un pergament desfășurat!

52|4|Pe Casa vizitată!
52|5|Pe bolta înălțată!
52|6|Pe marea umflată!
52|7|Osânda Domnului tău va cădea fără tăgadă
52|8|și nimeni nu-i va putea sta în cale!
52|9|În Ziua când cerul va fi învărtejit,
52|10|și munții se vor pune în mișcare,
52|11|în Ziua aceea, vai celor care hulesc
52|12|și celor care cu vorbe deșarte se joacă!
52|13|În Ziua aceea, vor fi îmbrânciți în Focul Gheenei:
52|14|"Acesta este Focul pe care l-ați socotit minciună!
52|15|Este o vrajă ori nu vedeți nimic?
52|16|Ardeți în el! De-l răbdați ori nu-l răbdați, totuna-i pentru voi. Sunteți răsplătiți pentru ceea ce ați făcut!"
52|17|Cei care se tem de Dumnezeu vor trăi în Grădini, în desfătare,
52|18|bucurându-se de ceea ce Domnul lor le-a dăruit. Domnul lor i-a ferit de osânda Iadului.
52|19|"Mâncați și beți în tihnă pentru ceea ce ați făcut,
52|20|întinși pe paturi rânduite!" Noi le vom da de soții hurii cu ochii mari.
52|21|Pe cei care cred și a căror seminție i-a urmat în credință, Noi îi vom aduna la un loc cu seminția lor și cu nimic nu le vom micșora faptele lor. Fiecare suflet a ceea ce a agonisit este chezaș.
52|22|Noi le vom rostui fructele și carnea ce poftesc.
52|23|Ei își vor trece unii altora pocale ce nu duc la vorbe deșarte, nici la învinuire de păcate.
52|24|Flăcăiandrii, ce vor umbla printre ei, în slujba lor, vor fi asemenea mărgăritarelor ascunse.
52|25|Ei se vor întoarce unii către alții întrebându-se.
52|26|Vor spune: "Ne temeam mai înainte pentru ai noștri,
52|27|însă Dumnezeu ne-a oblăduit și ne-a ferit de osânda vântului arzător.
52|28|Noi L-am chemat și mai înainte, căci El este Blândul, Milostivul"
52|29|Amintește-ți! Tu nu ești, har Domnului tău, nici prezicător și nici îndrăcit!
52|30|Ei vor spune: "Este un poet! Și pentru el așteptăm necazurile vremii!"
52|31|Spune: "Așteptați! Eu sunt cu voi printre cei care așteaptă!"
52|32|Oare visele lor le poruncesc aceasta ori sunt un popor de ticăloși?
52|33|Vor spune: "El l-a născocit!" Nu!... Ei nu cred.
52|34|Să aducă o spusă asemenea lui, dacă spun adevărul!
52|35|Au fost creați din nimic ori sunt ei creatorii?
52|36|Au creat ei cerurile și pământul? Nu!... Ei nu sunt convinși!
52|37|Au ei comorile Domnului tău ori le pot stăpâni?
52|38|Au ei vreo scară de pe care să asculte? Să vină cel care a ascultat dintre ei cu o împuternicire deslușită!
52|39|Dumnezeu o fi având fiice, iar voi fii?
52|40|Le ceri tu vreo răsplată? Atunci ar fi împovărați de datorii!
52|41|Au ei Taina, așa încât să o scrie?
52|42|Vor vreun vicleșug? Cei care au tăgăduit vor fi cei vicleniți!
52|43|Au ei un dumnezeu afară de Dumnezeu? Mărire lui Dumnezeu. deasupra celor pe care I-i alătură!
52|44|Dacă văd o bucată de cer năruindu-se, ei vor spune: "Sunt numai nori vâlătuciți."
52|45|Lasă-i până când vor întâlni Ziua în care vor fi trăsniți,
52|46|Ziua în care vicleșugul lor nu le va mai sluji la nimic, Ziua în care nu vor mai fi ajutați.
52|47|Ticăloșii vor avea parte de o osândă înaintea acesteia, însă cei mai mulți dintre ei nu vor ști nimic.
52|48|Rabdă pentru Judecata Domnului tău, căci tu ești sub ochii Noștri. Preamărește-L cu laude pe Domnului tău când te scoli!
52|49|Preamărește-L noaptea și la pălitul stelelor!
53|1|Pe stelele ce asfințesc!
53|2|Prietenul vostru nu se rătăcește și nici nu cade în greșală:
53|3|el nu vorbește din patimă.
53|4|Aceasta este o Dezvăluire ce i-a fost dezvăluită.
53|5|I-a făcut-o cunoscută cel tare la putere,

53|6|cel cu iscusință, ce s-a așezat.
53|7|pe orizontul cel mai înalt,
53|8|apoi s-a apropiat stând aninat.
53|9|El era la o depărtare de două aruncături de suliță
53|10|și atunci i-a dezvăluit robului Său ceea ce i-a dezvăluit.
53|11|Inima nu a socotit amăgire ceea ce el a văzut.
53|12|Vă îndoiți de ceea ce el a văzut?
53|13|El l-a văzut încă o dată,
53|14|lângă Lotusul de la capăt
53|15|unde se află Grădina Lăcașului,
53|16|atunci când Lotusul era învăluit de ceea ce era învăluit.
53|17|Privirea sa nu s-a abătut și nici nu a fost stingherită.
53|18|El a văzut semnele cele mari ale Domnului său.
53|19|Ce socotiți despre Al-Lat și Al-Uzza,
53|20|și cealaltă, Manat, a treia?
53|21|Veți avea voi băieți și El fete?
53|22|Ce împărțire samavolnică!
53|23|Nu sunt decât niște nume pe care voi și tații voștri li le-ați dat, fără
ca Dumnezeu să vă fi pogorât vouă vreo împuternicire pentru aceasta. Părinții
voștri nu-și urmează decât închipuirea și ceea ce poftesc sufletele lor, cu
toate că le-a venit de la Domnul lor călăuzire.
53|24|Va avea omul ceea ce-și dorește?
53|25|Ale lui Dumnezeu sunt Viața de Apoi și Viața Dintâi.
53|26|Câți îngeri sunt în cer? Mijlocirea lor nu va sluji la nimic decât după ce
Dumnezeu îngăduie aceasta pentru cine voiește El și pentru cel de care El este
mulțumit.
53|27|Cei care nu cred în Viața de Apoi dau îngerilor nume de femei.
53|28|Ei nu au nici o știință, ci urmează o închipuire. Închipuirea nu slujește
la nimic în fața Adevărului.
53|29|Îndepărtează-te de cel care întoarce spatele amintirii și care nu dorește
decât Viața de Acum.
53|30|Aceasta este toată întinderea științei lor! Domnul tău îl știe prea bine
pe cel care se rătăcește de la calea Sa, precum îl știe prea bine și pe cel
drept călăuzit.
53|31|Ale lui Dumnezeu sunt cele din ceruri și de pe pământ. El îi va răsplăti
pe cei care fac răul după ceea ce fac, precum îi va răsplăti și pe cei care fac
binele cu și mai bine.
53|32|Domnul tău este darnic la iertare cu cei care se feresc de păcatele grele
și de desfrâu, precum și cu cei care săvârșesc greșeli ușoare. El vă știe prea
bine de pe când v-a înălțat din pământ și de pe când erați feți în pânțele
mamelor voastre. Nu vă dați voi singuri mântuirea! El îi știa prea bine pe cei
care se tem!
53|33|L-ai văzut pe cel care a întors spatele,
53|34|Are el știința Tainei ca s-o poată vedea?
53|35|Nu i s-a dat de știre oare de ceea ce era în sulurile lui Moise
53|36|și în cele ale lui Abraham cel atât de credincios?
53|37|Nimănui nu i se va pune în cârcă povara altuia.
53|38|Omul nu va avea decât ceea ce trudește.
53|39|Truda sa va fi recunoscută
53|40|și va fi din plin răsplătit.
53|41|La Domnul tău este capătul!
53|42|El este Cel ce dăruiește răsul și Cel ce dăruiește plânsul.
53|43|El este Cel ce dăruiește moartea și Cel ce dăruiește viața.
53|44|El a creat perechea, bărbat și femeie,
53|45|dintr-o picătură de sămânță după ce a fost vărsată.
53|46|A Lui este Facerea cea de apoi.
53|47|El îmbogățește și îndestulează.
53|48|El este Domnul lui Sirius.
53|49|El i-a nimicit pe adii de odinioară,
53|50|precum și pe tamudiți – pe nimeni n-a lăsat dintre ei –
53|51|și mai înainte pe poporul lui Noe – oameni nedrepți și ticăloși.
53|52|El a dărâmat cetatea cea de-a-ndoaselea,
53|53|acoperind-o cu ceea ce trebuia s-o acopere.
53|54|Care sunt binefacerile Domnului tău pe care tu le tăgădui?

53|55|Aceasta este o muștrare dintre muștrările dintâi.
53|56|Cea care trebuie să se apropie, se va apropia!
53|57|Nimeni, afară de Dumnezeu, nu o poate dezvălui.
53|58|Sunteți mirați de această spusă?
53|59|Rădeți în loc să plângeți?
53|60|Voi sunteți nepăsători!
53|61|Prosternați-vă înaintea lui Dumnezeu și Lui închinați-vă!
53|62|Se apropie Ceasul și luna se despică!
54|1|Dacă ei văd vreun semn, se întorc spunând: "Este o vrajă neîncetată!"
54|2|Ei hulesc și-și urmează poftetele, însă fiecare lucru este hotărât!
54|3|Le-a venit dintre vești una înfricoșătoare
54|4|cu o înțelepciune pătrunzătoare. Prevenirile nu le sunt însă de folos!
54|5|Întoarce-le spatele! În Ziua când îi va chema Chemătorul la ceva fără seamăn,
54|6|vor ieși din morminte, cu privirea smerită și se vor grăbi către Chemător, asemenea lăcustelor răzlețite.
54|7|Tăgăduitorii vor spune atunci: "Aceasta este o Zi grea!"
54|8|Poporul lui Noe, înaintea lor, a hulit și ei l-au socotit pe robul Nostru mincinos. Ei au spus: "Este un îndrăcit!" Și astfel a fost alungat!
54|9|El l-a chemat pe Domnul său: "Sunt biruit! Ajută-mă!"
54|10|Atunci am deschis stăvilarele cerului dând drumul apelor vijelioase
54|11|și am rupt izvoarele pământului, iar apele s-au contopit după o Poruncă dată.
54|12|L-am dus pe Noe pe o corabie din scânduri și sfoară de curmal.
54|13|El a plutit sub ochii noștri ca răsplată de la Cel ce a fost tăgăduit.
54|14|Și Noi l-am lăsat ca semn. Mai este cineva care își amintește?
54|15|Cum au fost osânda Mea și prevenirile Mele!
54|16|Noi am făcut ușor Coranul întru amintire. Mai este cineva care își amintește?
54|17|Adiții au hulit. Cum au fost osânda Mea și prevenirile Mele!
54|18|Noi am dezlănțuit împotriva lor furtuna care urla într-o zi nefericită și nesfârșită.
54|19|Acea furtună i-a smuls pe oameni de parcă ar fi fost trunchiuri găunoase de curmalii.
54|20|Cum au fost osânda Mea și prevenirile Mele!
54|21|Am făcut ușor Coranul întru amintire. "Mai este cineva care-și amintește?"
54|22|Tamudiții au socotit prevenirile minciunii
54|23|și au spus: "Să urmărim un om asemenea nouă? Atunci am fi în rătăcire și nebunie.
54|24|Amintirea i-a fost aruncată când se afla printre noi? Nu! Atunci este un mincinos nerușinat!"
54|25|Măine vor afla însă cine este mincinosul nerușinat.
54|26|Le vom trimite o cămilă ca ispită. Urmărește-i și ai răbdare!
54|27|Dă-le de știre că apa trebuie împărțită între ei și că fiecare va bea la rândul său.
54|28|Ei îl chemă pe unul de-al lor care o luă și o ologi.
54|29|Cum au fost osânda Mea și prevenirile Mele!
54|30|Noi le-am trimis un singur Strigăt și s-au făcut asemenea nuielilor uscate pe care le aruncă îngrăditorul.
54|31|Noi am făcut ușor Coranul întru amintire. Mai este cineva care să-și amintească?
54|32|Poporul lui Lot a socotit prevenirile minciunii.
54|33|Noi am dezlănțuit o furtună de pietre împotriva lor, în afară de casa lui Lot pe care am mântuit-o în zori
54|34|ca o binefacere de la Noi, căci așa îi răsplătim pe cei mulțumitori.
54|35|Noe îi prevenise de tăria Noastră, însă ei au trecut peste aceste preveniri ale sale.
54|36|Ei i-au vrut oaspeții săi de la el, însă Noi le-am lovit ochii cu orbire. "Gustați osânda Mea și prevenirile Mele!"
54|37|Măine în zori o osândă hotărâtă îi așteaptă!
54|38|"Gustați osânda Mea și prevenirile Mele!"
54|39|Noi am făcut ușor Coranul întru amintire. Mai este cineva care să-și amintească?
54|40|Prevenirile au ajuns și la oamenii lui Faraon,

54|41|însă ei au socotit semnele Noastre minciuni. Atunci i-am luat cum ia un puternic, tare!

54|42|Tăgăduitorii voștri sunt mai buni decât aceia? Ori poate aveți vreo mântuire în condici?

54|43|Ei vor spune: "Sântem o mulțime biruitoare!"

54|44|Această mulțime va fi înfrântă însă, iar ei vor întoarce spatele.

54|45|Va veni însă Ceasul când iarăși se vor întâlni, ceasul cel prea dureros și prea amar.

54|46|Nelegiuții sunt în rătăcire și nebunie.

54|47|În Ziua când vor fi târați cu fața în jos în Foc, li se va spune: "Gustați mângâierea Focului mistuitor!"

54|48|Noi am creat totul cu măsură.

54|49|Porunca Noastră este un singur cuvânt iute precum clipitul ochilor.

54|50|Noi i-am dat pierzaniei pe părtașii voștri. Mai este ceva care să-și amintească?

54|51|Orice lucru pe care îl fac este în condici,

54|52|fie mare, fie mic, acolo stă scris.

54|53|Cei care se tem de Dumnezeu vor trăi în Grădini cu râuri,

54|54|în lăcașul Adevărului, la un Rege Puternic.

54|55|Milosul

55|1|a dat știința Coranului.

55|2|El a făcut omul

55|3|și apoi i-a dat știința vorbirii.

55|4|Soarele și luna le-a făcut cu socoteală.

55|5|Stelele și copacii Lui i se închină.

55|6|Cerul l-a înălțat și a statornicit cântarul.

55|7|Să nu umflați la cântar,

55|8|ci faceți cântărirea drept și nu păgubiți la cântar!.

55|9|El a hotărnicit făpturilor Sale pământul

55|10|El a hotărnicit făpturilor Sale pământul

55|11|pe care sunt roade, curmali cu ciorchini,

55|12|grâne cu ale lor paie și ierburi miresmate.

55|13|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|14|Din lut a făcut omul precum ulcioarele,

55|15|iar ginii i-a făcut din pară de foc.

55|16|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|17|Domn al celor două Răsărituri, Domn al celor două Asfințituri!

55|18|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|19|El a făcut cele două mări gata să se contopească,

55|20|însă a pus o stavilă între ele pe care nu o trec.

55|21|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|22|Din ele se scot mărgăritare și mărgean.

55|23|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|24|Ale Lui sunt corăbiile ce pe mări se sumeșesc ca munții.

55|25|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|26|Totul de pe pământ este pieritor, numai fața Domnului tău

55|27|dăinuie în mărire și în cinstire.

55|28|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|29|Cei din ceruri și de pe pământ Lui îi cer ajutorul, iar El, în fiecare zi, își arată puterea.

55|30|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|31|Curând ne vom îngriji de voi doi, poveri ce sunteți!

55|32|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|33|O, adunări de ginii și de oameni! De puteți străpunge țăriile cerurilor și ale pământului, străpungeți-le! Nu le veți putea însă străpunge decât dacă veți

avea împuternicire.

55|34|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|35|Vor fi trimise asupra voastră, a amândurora, jerbe de foc și de aramă topită și nu veți fi oblăduiți.

55|36|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|37|Când cerul se va despica, roșu ca un pergament scorjit...

55|38|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|39|În ziua aceea, nici om, nici ginn nu vor fi întrebați de păcatele lor.

55|40|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|41|Păcătoșii vor fi știuți după semnele lor și vor fi apucați de păr și de picioare.

55|42|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|43|Aceasta este Gheena pe care nelegiuții o socot minciună.

55|44|Ei vor rătăci între ea și o apă clocotindă.

55|45|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|46|Două grădini vor fi dăruite celor temători de înălțimea Domnului lor...

55|47|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|48|... cu ramuri în floare,...

55|49|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|50|... în care curg două izvoare...

55|51|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|52|... și au din tot rodul perechi.

55|53|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|54|Ei vor sta pe așternuturi căptușite cu brocart, iar rodul celor două grădini le va sta la îndemână.

55|55|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|56|Acolo le vor întâlni pe cele cu priviri nevinovate pe care nici om, nici ginn nu le-au atins înaintea lor.

55|57|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|58|Ele vor fi asemenea hiacintului și mărgelanului.

55|59|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|60|Răsplata binelui poate fi oare altceva decât un bine?

55|61|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|62|Și mai sunt două grădini peste cele două,...

55|63|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|64|... cu umbră deasă,...

55|65|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|66|... din care țâșnesc două izvoare,...

55|67|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|68|... în ele sunt roade, curmali și rodii.

55|69|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|70|Acolo vor fi fecioare frumoase și bune...

55|71|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|72|... și hurii la umbră de corturi,...

55|73|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți

minciuni?

55|74|... și pe care nici om, nici ginn nu le-au atins înaintea lor.

55|75|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|76|Vor sta sprijiniți pe perne verzi, întinși pe frumoase covoare.

55|77|Așadar, care sunt binefacerile Domnului vostru pe care voi doi le socotiți minciuni?

55|78|Binecuvântat fie Numele Domnului tău în mărire și cinstire!

56|1|Când faptul se va împlini,

56|2|nimeni nu-l va mai socoti minciună.

56|3|El coboară, El ridică!

56|4|Când pământul va fi zgâlțâit din țâțâni,

56|5|când munții vor fi făcuți fărâme

56|6|și vor fi precum praful spulberat,

56|7|atunci veți fi voi de trei feluri.

56|8|Cei de-a dreapta! Cine vor fi oare cei de-a dreapta?

56|9|Cei de-a stânga! Cine vor fi oare cei de-a stânga?

56|10|Cei înainte mergători. Înainte mergătorii,

56|11|ei vor fi cei apropiați.

56|12|În Grădinile Plăcerii

56|13|vor fi mulțime dintre primii

56|14|și puținii dintre ultimii,

56|15|pe paturi împletite,

56|16|îtinși pe ele față în față.

56|17|Flăcăiandri nemuritori vor umbla printre ei

56|18|cu potire și ibrice, și un pocal de la izvor

56|19|de care nu-i va dura capul și nici nu se vor îmbăta;

56|20|fructele vor fi pe alese

56|21|și carnea de pasăre după poftă.

56|22|Vor avea acolo hurii cu ochi

56|23|asemenea mărgăritarelor ascunse

56|24|drept răsplată a faptelor lor.

56|25|Și nu vor auzi acolo vorbe deșarte și nici învinuiri de păcate

56|26|ci numai un singur cuvânt: "Pace!... Pace!"

56|27|Cei de-a dreapta! Ce va fi cu cei de-a dreapta?

56|28|Ei vor sta sub lotuși despinați,

56|29|sub salcâmi frumos înșirați.

56|30|sub umbră întinsă,

56|31|lângă apă curgătoare,

56|32|cu fructe din belșug

56|33|neculese dinainte și neoprite,

56|34|pe așternuturi înălțate.

56|35|Noi le-am făcut pe ele în chip deosebit,

56|36|Noi le-am făcut fecioare,

56|37|iubitoare, însoțitoare

56|38|celor de-a dreapta.

56|39|Mulți vor fi dintre cei dintâi

56|40|și mulți vor fi dintre cei de pe urmă.

56|41|Cei de-a stânga! Ce va fi cu cei de-a stânga?

56|42|Ei vor sta sub un vânt arzător într-o apă clocotindă,

56|43|sub o umbră de fum negru,

56|44|nici răcoroasă și nici plăcută.

56|45|Înainte îndestulați fiind,

56|46|stăruiau în marele păcat.

56|47|Ei spuneau: "După ce vom muri și vom fi țărână și oase, vom mai fi noi oare sculați

56|48|ori strămoșii noștri dintâi?"

56|49|Spune: "Cei dintâi și cei de pe urmă,

56|50|vor fi adunați la vremea cunoscută a unei Zile."

56|51|O, voi cei rătăciți, cei hulitori!

56|52|Veți mânca fructe din copacul Zaqqum

56|53|până vă veți umple burțile,

56|54|apoi veți bea după ele apă clocotindă –

56|55|veți bea precum cămilele însetate.

56|56|Așa va fi găzduirea lor în Ziua Judecății!
56|57|Noi v-am creat. De ce nu credeți totuși?
56|58|Vedeți sămânța pe care o vărsați?
56|59|Voi ați creat-o ori Noi suntem Creatorii?
56|60|Noi am sorocit moartea printre voi și nimeni nu Ne-o poate lua înainte
56|61|ca să vă înlocuim cu alții asemenea vouă și să vă facem cum voi nici nu știți.
56|62|Cunoașteți întâia facere? De ce nu vă aduceți aminte însă?
56|63|Ați văzut ceea ce ați arat?
56|64|Voi îl veți semăna ori Noi vom fi Semănătorii?
56|65|Dacă am vrea, l-am face pustiu. V-ar mai arde, atunci, de glume?
56|66|"Iată-ne datornici,
56|67|ba chiar de tot lipsiți!"
56|68|Ați văzut apa pe care o beți?
56|69|Voi ați pogorât-o din nori ori Noi suntem Cei care am pogorât-o?
56|70|Dacă am vrea, am face-o amară! De ce nu mulțumiți totuși!
56|71|Ați văzut focul pe care-l aprindeți?
56|72|Voi ați făcut să crească copacul lui ori Noi suntem cei care l-am făcut?
56|73|Noi am făcut toate acestea drept amintire și bucurie pentru călătorii
pustiului.
56|74|Preamărește numele Domnului tău cel Mare.
56|75|Nu!... Jur pe asfințitul stelelor!
56|76|Și este un jurământ, dacă știți, greu!
56|77|Acesta este un Coran Prea-cinstit.
56|78|dintr-o Carte ascunsă.
56|79|Să nu-l atingă decât cei curați,
56|80|căci este o Pogorâre de la Domnul lumilor!
56|81|Vă îndoiiți de această spusă?
56|82|Vreți să vă câștigați traiul hulind?
56|83|Când sufletul dă să iasă
56|84|și voi, în clipa aceea îl priviți,
56|85|Noi suntem mult mai aproape de el decât voi cei ce-l înconjurați, însă nu
Ne puteți zări.
56|86|Dacă nu ați fi printre cei care vor fi judecați,
56|87|de ce nu întoarceți acest suflet, dacă spuneți adevărul?
56|88|Dacă acest om este dintre cei apropiați de Dumnezeu,
56|89|va găsi tihna, parfumurile și Grădinile Plăcerii.
56|90|Dacă este dintre cei de-a dreapta:
56|91|"Pace ție!... Tu ești cu cei de-a dreapta!"
56|92|Dacă este însă dintre hulitorii răătăciți,
56|93|va fi găzduit în apă clocotindă
56|94|și apoi aruncat în Iadul cu flăcări.
56|95|Acesta este Adevărul sigur!
56|96|Preamărește Numele Domnului tău cel Mare!
57|1|Cele din ceruri și de pe pământ îl preamăresc pe Dumnezeu. El este
Puternicul, Înțeleptul.
57|2|A Lui este împărăția cerurilor și a pământului. El dăruiește viața și
dăruiește moartea. El asupra tuturor are putere.
57|3|El este Întâiul și Ultimul, Cel din afară și Cel din lăuntru. El este
Atotcunoscător.
57|4|El este Cel ce a creat cerurile și pământul în șase zile, apoi s-a așezat
pe Tron. El știe ceea ce intră în pământ și ce iese din el, precum și ceea ce
coboară din cer și ceea ce urcă la el. Oriunde ați fi, El este cu voi. Dumnezeu
este Văzător a ceea ce făptuiți,
57|5|A Lui este împărăția cerurilor și a pământului. Poruncile, la El, se
întorc.
57|6|El face ca noaptea să străpungă ziua și ca ziua să străpungă noaptea. El
este Cunoscător al lăuntrului inimilor
57|7|Credeți în Dumnezeu și în trimisul Său! Dăruiți din ceea ce v-a dat ca
urmași. Cei dintre voi care au crezut și au dăruit vor avea o mare răsplată.
57|8|De ce nu credeți în Dumnezeu, când trimisul vă cheamă să credeți în Domnul
vostru? El a încheiat un legământ cu voi, dacă spuneți adevărul!
57|9|El este Cel ce pogoară asupra robului Său semne vădite ca să vă scoată din
întunecimi către lumină. Dumnezeu este Blând și Milostiv cu voi.

57|10|Ce aveți de nu dăruiti pentru calea lui Dumnezeu, atunci când moștenirea cerurilor și a pământului este a lui Dumnezeu? Voi nu sunteți toți deopotrivă: cel care a dăruit și a luptat înainte de biruință este pe o treaptă mai înaltă decât cei care au dăruit și au luptat după aceea. Tuturor Dumnezeu le făgăduiește prea binele. Dumnezeu este Știutor a ceea ce făptuiți.

57|11|Cine este cel care dă un frumos împrumut lui Dumnezeu? El îi înapoiează îndoit și are o răsplată îmbelșugată.

57|12|Într-o zi îi vei vedea pe credincioși și pe credincioase a căror lumină se va zori înaintea și în dreapta lor: "O veste bună vouă, astăzi! Grădini pe sub care curg râuri, unde veți veșnici! Aceasta este fericirea cea mare."

57|13|Într-o Zi fățarnicii și fățarnicele vor spune credincioșilor: "Așteptați-ne să luăm din lumina voastră." Li se va spune: "Întoarceți-vă și veți găsi lumină!" Un zid cu poartă va fi înălțat între ei. În lăuntrul lui va fi milostivenia, iar în afara lui osânda.

57|14|Ei le vor striga credincioșilor: "Nu ați fost împreună cu noi?" Aceștia vor zice: "Ba da! Voi v-ați ispitit pe voi înșivă, ați târăgănat și v-ați îndoit. Nădejtile voastre v-au înșelat până ce a venit Porunca lui Dumnezeu. Înșelătorul v-a înșelat cu privire la Dumnezeu.

57|15|Astăzi, nu se ia nici o răscumpărare, nici de la voi, nici de la tăgăduitori. Limanul vostru este Focul: el este însoțitorul vostru. Ce rea devenire!

57|16|Nu a venit oare clipa ca inimile credincioșilor să se smerească auzind amintirea lui Dumnezeu și ceea ce s-a pogorât din Adevăr și să nu fie asemenea celor care au primit altădată Cartea? Vreme îndelungată a trecut peste ei, inimile li s-au împietrit, iar mulți sunt desfrânați.

57|17|Să știți că Dumnezeu va da viață pământului după moarte. Noi v-am deslușit semnele! Poate veți pricepe!

57|18|Bărbaților și femeilor care dau milostenie, cei care dau un frumos împrumut lui Dumnezeu, El li-l dă îndoit înapoi. Ei vor avea o răsplată îmbelșugată.

57|19|Drepti sunt cei care cred în Dumnezeu și în trimisul Său, ei sunt martorii Domnului lor de la care își vor primi răsplata și lumina. Cei care au tăgăduit și au socotit semnele Noastre minciuni vor fi soții Focului.

57|20|Să știți că Viața de Acum nu este decât un joc, o desfătare, o găteală fără rost, o luptă a trufiilor voastre, o dușmănie în a aduna cât mai multe averi și a avea cât mai mulți prunci. Ea este asemenea unei răpăieli de ploaie; verdeața ce va crește după ea place tăgăduitorilor, apoi se usucă. Tu o vezi cum se îngălbenește, apoi se usucă și se fărâmițează. În Viața de Apoi, veți avea fie o osândă aprigă, fie iertarea și mulțumirea lui Dumnezeu. Viața de Acum nu este decât o plăcere înșelătoare.

57|21|Grăbiți-vă către iertarea Domnului vostru, către Grădina cea mare cât cerul și pământul, pregătită celor care au crezut în Dumnezeu și în trimișii Săi. Aceasta este harul lui Dumnezeu pe care El îl dăruiește cui voiește. Dumnezeu este Stăpânul Harului cel Mare!

57|22|Nici o nenorocire nu atinge pământul și nici pe voi înșivă fără ca aceasta să nu fie scrisă într-o Carte, înainte chiar de a fi descătușat-o. Aceasta îi este lesne lui Dumnezeu!

57|23|Aceasta ca să nu vă mâhniți de ceea ce ați pierdut și nici să nu vă bucurați de ceea ce El v-a dat. Dumnezeu nu îl iubește pe lăudărosul îngâmfat

57|24|și nici pe zgârciții ce poruncesc oamenilor să fie zgârciți. Cel care întoarce spatele să știe că Dumnezeu este Bogatul, Lăudatul.

57|25|Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu dovezi vădite. Noi am pogorât odată cu ei Cartea și balanța ca oamenii să se poarte drept. Noi am pogorât de asemenea fierul în care este o nenorocire cumplită și în care sunt foloase oamenilor pentru ca Dumnezeu să-i știe pe cei ce-L ajută pe El, precum și trimișii Săi, în taină. Dumnezeu este Tare, Puternic.

57|26|Noi i-am trimis pe Noe și pe Abraham și i-am dat seminției lor proorocirea și Cartea. Unii au fost călăuziți, alții – cei mai mulți – au fost desfrânați.

57|27|Noi am trimis pe urmele lor alți trimiși de-ai Noștri. Noi l-am trimis pe Iisus, fiul Mariei. Noi i-am dat lui Evanghelia și am pus în inimile celor care îl urmau blândețea și milostenia, însă călugăria pe care ei au întemeiat-o, Noi nu le-am scris-o decât pentru a căuta mulțumirea lui Dumnezeu. Ei nu au păzit-o însă așa cum se cuvenea s-o păzească. Cei care crezură, dintre ei, avură răsplata, însă mulți fură desfrânați!

57|28|0, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Dumnezeu! Credeți în trimisul Său pentru ca Dumnezeu să vă dea îndoit din milostivenia Sa și să vă dăruiască o lumină în care să mergeți și să vă ierte vouă. Dumnezeu este Iertător, Milostiv. 57|29|Oamenii Cărții să știe că nu pot nimic asupra harului lui Dumnezeu. Harul este în mâna lui Dumnezeu și El îl dăruie cui voiește. Dumnezeu este Stăpânul Harului cel Mare!

58|1|Dumnezeu a auzit vorbele celei care se certa cu tine despre soțul ei și se plângea lui Dumnezeu. Dumnezeu a auzit cearta voastră. El este Auzitorul, Văzătorul.

58|2|Aceia dintre voi care își compară femeile cu spatele mamelor, să știe că ele nu le sunt mame, căci mame le sunt doar acelea care i-au născut. Ei spun o vorbă nesăbuită și neîntemeiată. Dumnezeu este Cel ce șterge păcatele, Iertătorul

58|3|Cei care își compară femeile cu spatele mamelor lor și repetă ceea ce au spus, va trebui să sloboade un rob înainte de a se atinge din nou de ele. Așa vă este predicat. Dumnezeu este Știutor a ceea ce făptuiți.

58|4|Cel care nu află așa ceva, atunci să postească două luni necurmat înainte de a se atinge unul de celălalt. Cel care nu poate, atunci să ospăteze șaizeci de sărmani. Aceasta pentru ca voi să credeți în Dumnezeu și în trimisul Său. Acestea sunt rânduielile lui Dumnezeu, iar cei care le încalcă vor avea parte de o dureroasă osândă.

58|5|Cei care se împotrivesc lui Dumnezeu și trimisului Său vor fi răsturnați precum au fost și cei dinaintea lor. Noi am pogorât semne vădite. Tăgăduitorii vor avea o osândă umilitoare

58|6|În Ziua când Dumnezeu îi va scula și le va da știre de ceea ce-au săvârșit. Dumnezeu le-a ținut socoteala, însă ei au uitat. Dumnezeu este Martor asupra tuturor.

58|7|Nu vezi oare că Dumnezeu știe ceea ce este în ceruri, precum și pe pământ? Nu stau de vorbă trei, unde El să nu fie al patrulea, ori cinci și El să nu fie al șaselea. Fie ei mai puțini ori mai mulți, El este cu ei oriunde s-ar afla. În Ziua Învierii, El îi va înștiința de ceea ce-au săvârșit. Dumnezeu este Atotcunoscător!

58|8|Nu i-ai văzut pe cei cărora li s-a oprit sfatul în taină. Ei s-au apucat iarăși de ceea ce le-a fost oprit. Ei țin sfaturi în taină cu păcat și vrăjmășie și nedându-i ascultare Trimisului. Când vin la tine te salută, cum nici Dumnezeu nu te-a salutat. Ei spun în sinea lor: "Să nu ne pedepsească Dumnezeu pentru ceea ce spunem!" În Gheena vor fi aruncați! Ce rea devenire!

58|9|0, voi cei ce credeți! Atunci când luați parte la sfaturi în taină, feriți-vă de păcat, de vrăjmășie, de neascultarea Trimisului. Vorbiți cu bunătate și pioșenie. Temeți-vă de Dumnezeu, căci veți fi adunați înaintea Lui.

58|10|Sfaturile în taină vin de la Satan pentru a-i mârni pe credincioși. El nu le poate face însă nici un rău decât cu îngăduința lui Dumnezeu. Credincioșii să se încredințeze lui Dumnezeu!

58|11|0, voi cei ce credeți, când vi se spune: "Faceți loc și altora la sfaturile voastre!" Atunci, faceți loc, căci și Dumnezeu vă va face loc. Când vi se spune: "Sculați-vă!" Atunci, sculați-vă. Dumnezeu îi va ridica pe trepte pe cei care cred și au primit știința. Dumnezeu este Știutor a ceea ce făptuiți.

58|12|0, voi cei ce credeți! Când aveți un sfat de taină cu trimisul, dați milostenie înainte! Așa este mai bine pentru voi și mai curat. Dacă nu veți găsi nimic (de dat), să știți că Dumnezeu este Iertător, Milostiv!

58|13|Vă temeți ca înainte de vorba voastră să dați milostenie? Când nu o faceți, iar Dumnezeu se întoarce către voi, atunci faceți rugăciunea, dați milostenie, dați-i ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său. Dumnezeu este Știutor a ceea ce făptuiți.

58|14|Nu i-ai văzut pe cei care stau în spatele unor oameni asupra cărora Dumnezeu s-a mâniat și care nu sunt nici de-ai voștri și nici de-ai lor? Ei jură strâmb, chiar dacă știu!

58|15|Dumnezeu le-a pregătit o osândă aprigă, căci rău este ceea ce fac.

58|16|Ei își iau jurămintele ca pavază și-i împiedică pe oameni de la calea lui Dumnezeu. Ei vor avea o osândă umilitoare.

58|17|Nici averile și nici copiii nu le vor fi de vreun folos în fața lui Dumnezeu. Ei sunt soții Focului, unde vor veșnici.

58|18|În Ziua când Dumnezeu îi va scula pe toți, ei I se vor jura precum vi se jură și vouă socotind că se sprijină pe ceva. Nu sunt ei oare mincinoși?

58|19|Satan a pus stăpânire pe ei și i-a făcut să uite amintirea lui Dumnezeu. Aceștia sunt iubitorii lui Satan. Iubitorii lui Satan nu sunt ei oare pierduți?

58|20|Cei care se împotrivesc lui Dumnezeu și trimisului Său vor fi cei mai umiliți.

58|21|Dumnezeu a scris: "Eu și trimișii Mei vom birui întotdeauna. Dumnezeu este Brav, Puternic.

58|22|Nu vei afla oameni ce cred în Dumnezeu și în Ziua de Apoi care să le arate prietenie celor care se împotrivesc lui Dumnezeu și trimisului Său, chiar de sunt tații lor, fiii lor, frații lor ori obștea lor. Dumnezeu le-a scris în inimi credința și i-a întărit cu duhul Său. El îi va lăsa să intre în Grădinile pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Dumnezeu este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El. Aceștia sunt iubitorii lui Dumnezeu. Iubitorii lui Dumnezeu nu sunt oare cei fericiți?

59|1|Cele din ceruri și de pe pământ îl preamăresc pe Dumnezeu. El este Puternicul, Înțeleptul.

59|2|El este Cel ce i-a prigonit din casele lor în cel dintâi surghiun pe oamenii Cărții care tăgăduiau. Voi nu v-ați închipuit că vor pleca, iar ei își închipuiau că fortărețele îi vor apăra de Dumnezeu. Dumnezeu a venit însă la ei de unde nici nu se așteptau aruncându-le groaza în inimi. Ei și-au dăruit casele cu mâinile lor și cu mâinile credincioșilor. Trageți o învățătură de aici, o, voi cei dăruți cu vedere!

59|3|Dacă Dumnezeu nu le-ar fi sortit surghiunul, i-ar fi osândit în Viața de Acum. În Viața de Apoi vor avea parte de osânda Focului.

59|4|Aceasta, căci s-au rupt de Dumnezeu și de trimisul Său. Dumnezeu este Aprig în osânda ce o dă celui ce se rupe de Dumnezeu

59|5|Câți curmali ați tăiat și câți ați lăsat în picioare, a fost cu îngăduința lui Dumnezeu, iar El îi va face de rușine pe cei desfrânați.

59|6|Dumnezeu îi dă toată prada trimisului Său, căci voi nu i-ați sărit în ajutor pe cai și pe cămile. Dumnezeu dă putere profeților Săi asupra cui voiește. Dumnezeu asupra tuturor are putere!

59|7|Ceea ce Dumnezeu a dăruit trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăților, este a lui Dumnezeu și a trimisului Său, a rudelor sale, a orfanilor, a sârmanilor și a drumețului, însă nu și celor dintre voi ce sunt bogați. Ceea ce vă dă trimisul, luați! Ceea ce vă oprește, lăsați! Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu este Aprig la pedeapsă!

59|8|Prada este pentru sârmanii pribegiți care din casele lor au fost prigoniți și de averile lor lipsiți în vreme ce căutau harul și mulțumirea lui Dumnezeu și erau de ajutor lui Dumnezeu și trimisului Său. Aceștia spun adevărul!

59|9|Cei care au venit, înaintea lor, în această casă și credință, îl iubesc pe cel care vine în pribegie la ei. Ei nu vor avea în suflet nici o pizmă pentru ceea ce li s-a dat pribegilor, căci ei îi așează înaintea lor înșiși, chiar dacă și ei sunt în sărăcie. Cei care se păzesc de zgârcenia sufletelor lor sunt fericiți.

59|10|Prada este a celor care au venit după ei spunând: "Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care au intrat înaintea noastră în credință. Nu ne pune în inimi pizmă față de cei care cred! Domnul nostru! Tu ești Blând, Milostiv!"

59|11|Îi vezi pe cei care umblă cu fățarnicii? Ei spun fraților lor dintre oamenii Cărții care tăgăduiesc: "Dacă veți fi prigoniți, vom pleca cu voi. Nu vom da ascultare nimănui cu privire la voi! Dacă sunteți atacați, vă vom veni în ajutor." Dumnezeu este Martor că ei mint.

59|12|Dacă Oamenii Cărții sunt prigoniți, fățarnicii nu vor pleca cu ei. Dacă sunt atacați, ei nu le vor veni în ajutor și chiar dacă le-ar veni în ajutor, vor întoarce spatele atât de repede încât nu vor mai putea fi nici ei ajutați.

59|13|Voi semănați în inimile lor mai multă groază decât Dumnezeu însuși, fiindcă sunt oameni care nu pricep.

59|14|Toți se războiesc cu voi numai din cetăți fortificate ori din spatele zidurilor. Vitejia lor este mare când sunt între ei! Voi socotiți că sunt uniți, însă inimile lor sunt dezbinat, fiindcă sunt oameni fără minte.

59|15|Ei sunt asemenea celor care cu puțin înaintea lor au gustat urmările faptelor lor. Ei vor avea o dureroasă osândă.

59|16|Ei sunt asemenea Satanei când i-a spus omului: "Fii tăgăduitor!" Când acesta este însă tăgăduitor, îi spune: "Mă lepăd de tine! Da, eu mă tem de Domnul lumilor."

59|17|Sfârșitul amândurora va fi Focul, unde vor veșnici. Aceasta este răsplata

celor nedrepti!

59|18|0, voi cei ce credeți! Temeți-vă de Dumnezeu! Fiecare să cumpănească ceea ce și-a pregătit pentru ziua de mâine.

59|19|Nu fiți ca cei care îl uită pe Dumnezeu, căci Dumnezeu îi face să uite de ei înșiși. Aceștia sunt cei desfrânați.

59|20|Soții Focului și soții Raiului nu sunt deopotrivă, căci soții Raiului sunt cei fericiți!

59|21|Dacă am fi pogorât acest Coran asupra unui munte, l-ai fi văzut smerindu-se și despicându-se de frica lui Dumnezeu. Acestea sunt pildele pe care le arătăm oamenilor. Poate vor chibzui!

59|22|El este Dumnezeu! Nu este dumnezeu afară de El. El este Cel ce cunoaște tănuitul și mărturisitul. El este Milosul, Milostivul!

59|23|El este Dumnezeu! Nu este dumnezeu afară de El! El este Regele, Sfântul, Pacea, Credinciosul, Oblăduitorul, Puternicul, Tarele, Preamăritul. Mărire lui Dumnezeu asupra celor pe care ei I-i alătură!

59|24|El este Dumnezeu, Creatorul, Alcătuitorul, Plăsmuitorul. Ale Lui sunt cele mai frumoase nume. Cele din ceruri și de pe pământ îl preamăresc pe El. El este Puternicul, Înțeleptul.

60|1|0, voi cei ce credeți! Nu-i luați de prieteni pe vrăjmașii Mei și pe vrăjmașii voștri. Voi îi întâmpinați cu prietenie, însă ei tăgăduiesc Adevărul ce v-a venit și îl prigonesc pe Trimis și pe voi înșivă fiindcă voi credeți în Dumnezeu, Domnul vostru. Dacă ieșiți să vă luptați pe calea Mea cautând mulțumirea Mea, însă le mărturisiți în ascuns prietenie, Eu știu ceea ce voi tănuiți și ceea ce destănuiți. Oricare dintre voi face astfel se rătăcește de la Calea cea Dreaptă.

60|2|Dacă vă vor avea ei în mână, vă vor fi vrăjmași, vă vor ocări și vă vor lovi și s-ar bucura dacă ați tăgădui.

60|3|Nici rudele voastre, nici pruncii voștri nu vă vor fi de vreun folos în Ziua Învierii când El va judeca între voi. El este Văzătorul a ceea ce făptuiți.

60|4|Aveți o frumoasă pildă în Abraham și în cei dimpreună cu el când au spus poporului lor: "Noi vă desfidem pe voi și pe cei cărora vă închinați în locul lui Dumnezeu. Ne lepădăm de voi! Vrăjmășia și ura să fie întotdeauna între noi și voi până când veți crede în Dumnezeu, Unul!" Precum și în vorbele lui Abraham către tatăl său: "Eu voi cere iertare pentru tine, chiar dacă nu pot face nimic pentru tine înaintea lui Dumnezeu." "Domnul nostru! Ție ne încredințăm! La Tine ne întoarcem, căci întru Tine este devenirea!

60|5|Domnul nostru! Nu ne face pe noi prada celor care tăgăduiesc! Domnul nostru! Iartă-ne nouă! Tu ești Puternicul, Înțeleptul."

60|6|Aveți în ei o frumoasă pildă despre cei care își pun speranța în Dumnezeu și în Ziua de Apoi. Cel care întoarce spatele să știe că Dumnezeu este Bogat, Lăudat.

60|7|Dumnezeu ar putea pune prietenie între voi și unii dintre cei pe care îi socotiți vrăjmași. Dumnezeu este Atotputernicul! El este Iertător, Milostiv

60|8|Dumnezeu nu vă oprește de la a fi buni și drepti cu cei care nu s-au războit cu voi pe credință și nici nu v-au prigonit din casele voastre. Dumnezeu îi iubește pe cei nepărtinitori.

60|9|Dumnezeu vă oprește de la a vi-i face prieteni pe cei care s-au războit cu voi pentru credință și v-au prigonit din casele voastre și au fost părtași la prigonirea voastră. Cei care-i fac prieteni, sunt nedrepti!

60|10|0, voi cei ce credeți! Când credincioasele care s-au pribegit, vin la voi, puneți-le la încercare. Dumnezeu știe prea bine credința lor. Dacă le aflați credincioase nu le înapoiați tăgăduitorilor – ele nu le mai sunt îngăduite, ei nu le mai sunt îngăduiți. Dați-le ceea ce au cheltuit pentru ele. Nu vi se va face nici o vină dacă vă însoțiți cu ele după ce le-ați dat dota. Nu le țineți, însoțindu-vă cu ele, pe cele necredincioase. Cereți ce ați cheltuit și să vă ceară și ei ce au cheltuit. Aceasta este judecata lui Dumnezeu cu care El vă judecă. Dumnezeu este Știutorul, Înțeleptul

60|11|Dacă vreuna dintre soțiile voastre fuge la tăgăduitori, iar voi îi veți pedepsi pe aceștia, dați despăgubire celor ale căror soții au fugit pentru ceea ce au cheltuit. Temeți-vă de Dumnezeu în care credeți!

60|12|0, Profetule! Când credincioasele vin la tine și-ți fac jurămintă de credință că nu vor alătura pe nimeni lui Dumnezeu, nu vor fura, nu vor preacurvi, nu-și vor ucide pruncii, nu vor veni cu nici o mârșăvie născocită între mâinile și picioarele lor, nu se vor răzvrăti asupra ta întru cele de

cuviință, primește atunci jurământul lor de credință. Cere iertare lui Dumnezeu pentru ele. Dumnezeu este Iertătorul, Milostivul

60|13|O, voi cei ce credeți! Nu vă faceți prieteni dintr-un popor asupra căruia Dumnezeu s-a mâniat și nu are nici o speranță pentru Viața de Apoi, așa cum tăgăduitorii n-au nici o nădejde pentru cei din morminte.

61|1|Cele din ceruri și de pe pământ îl preamăresc pe Dumnezeu. El este Puternicul, Înțeleptul.

61|2|O, voi cei ce credeți! De ce spuneți ceea ce nu faceți?

61|3|Mare urâciune este pentru Dumnezeu să spuneți ceea ce nu faceți!

61|4|Dumnezeu îi iubește pe cei care luptă pe calea Sa în rânduri strânse de parcă ar fi o zidire turnată în plumb.

61|5|Moise spuse poporului său: "O, popor al meu! De ce mă chinuiți, când știți că eu sunt într-adevăr trimisul lui Dumnezeu la voi?" Atunci când s-au abătut, Dumnezeu a făcut ca inimile lor să se abată. Dumnezeu nu călăuzește poporul desfrânat!

61|6|Iisus, fiul Mariei, spuse: "O, fii ai lui Israel! Eu sunt, într-adevăr, trimisul lui Dumnezeu la voi ca să întăresc cele în Tora de dinaintea mea și ca să vă vestesc un trimis ce va veni după mine și al cărui nume va fi Ahmad." Și când acela veni la ei cu dovezi vădite, ei spuseră: "Aceasta este o vrajbă vădită!"

61|7|Cine este mai nedrept decât cel care îl hulește pe Dumnezeu, când este chemat la Supunere? Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept.

61|8|Aceștia vor să stingă cu gurile lor lumina lui Dumnezeu, însă Dumnezeu împlinește Lumina în ciuda tăgăduitorilor.

61|9|El este Cel ce l-a trimis pe profetul Său cu călăuzirea Sa, adevărata Lege, ca să o așeze deasupra tuturor legilor în ciuda închinătorilor la idoli.

61|10|O, voi cei ce credeți! Vă pot arăta un negoț care să vă mântuiască de o dureroasă osândă?

61|11|Credeți în Dumnezeu și în trimisul Său! Luptați-vă pe calea lui Dumnezeu cu averile și făpturile voastre. Aceasta va fi bine pentru voi. O, dacă ați ști!

61|12|Dumnezeu vă va ierta vouă păcatele voastre și vă va lăsa să intrați în Grădinile pe sub care curg râuri, cu locuințe bune, în Grădinile Edenului. Aceasta este fericirea cea mare!

61|13|Și vă va da ceea ce vă place: un ajutor de la Dumnezeu și o victorie grabnică. Vestește-le credincioșilor:

61|14|"O, voi cei ce credeți! Fiți ajutoarele lui Dumnezeu, așa cum odinioară, Iisus, fiul Mariei a spus apostolilor: "Cine sunt ajutoarele mele pe calea lui Dumnezeu?" Apostolii au spus: "Noi suntem ajutoarele lui Dumnezeu!" Unii dintre fiii lui Israel au crezut, alții au tăgăduit. Noi i-am ajutat pe cei care credeau împotriva vrăjmașilor lor, iar ei au fost învingători.

62|1|Cele din ceruri și de pe pământ îl preamăresc pe Dumnezeu: Regele, Sfântul, Puternicul, Înțeleptul.

62|2|El este Cel ce a trimis printre cei neștiutori, un profet luat dintre ei pentru a le recita versetele care-i curăță, care-i învață Cartea și înțelepciunea. Ei se aflau înainte într-o rătăcire vădită.

62|3|El l-a trimis și oamenilor ce va să vină și care încă nu l-au întâlnit. El este Puternicul, Înțeleptul!

62|4|Acesta este harul lui Dumnezeu pe care El îl dăruiește cui voiește. Dumnezeu este Stăpân Harului cel Mare!

62|5|Cei care au fost încărcăți cu Tora și pe urmă n-au mai cărat-o, sunt asemenea măgarului încărcat cu cărți. Urâtă este pilda acestor oameni care au socotit semnele lui Dumnezeu minciună! Dumnezeu nu călăuzește poporul nedrept!

62|6|Spune: "O, voi evreilor! Dacă pretindeți că voi, și numai voi, sunteți singurii prieteni ai lui Dumnezeu, atunci doriți-vă moartea, dacă spuneți adevărul!"

62|7|Ei nu și-o doresc însă deloc de teama a ceea ce mâinile lor au făptuit. Dumnezeu îi cunoaște pe cei nedrepți.

62|8|Spune: "Moartea, de care fugiți, vă va ajunge și veți fi aduși înaintea Celui ce cunoaște tăinuitul și mărturisitul. El vă va da știre de ceea ce ați făptuit.

62|9|O, voi cei ce credeți! Când sunteți chemați la rugăciunea de vineri, zoriți-vă la amintirea lui Dumnezeu și lăsați la o parte negoțul. Aceasta va fi mai bine pentru voi. O, dacă ați ști!

62|10|Atunci când rugăciunea s-a terminat, răspândiți-vă prin ținut și căutați

harul lui Dumnezeu! Amintiți-L pe Dumnezeu mereu! Poate veți fi fericiți!

62|11|Dacă văd însă vreo puțință de negoț ori de desfătare, vor alergera într-acolo lăsându-te în picioare! Spune: "Ceea ce se află la Dumnezeu este mai bun decât negoțul ori desfătarea!" Dumnezeu este prea bunul înzestrător!

63|1|Când fățarnicii vor veni la tine, îți vor spune: Noi mărturisim că tu ești trimisul lui Dumnezeu!" Dumnezeu știe că tu ești trimisul Său., precum Dumnezeu mărturisește și că fățarnicii sunt mincinoși.

63|2|Ei și-au luat jurămintele drept pavază și s-au îndepărtat de la calea lui Dumnezeu. Rău au făcut ceea ce-au făcut!

63|3|Aceasta, căci ei întâi au crezut, apoi au tăgăduit. Inimile le-au fost pecetluite, încât nu mai pricep nimic.

63|4|Când îi vezi, chipurile lor îți plac. Când vorbesc, le ascuți vorba. Ei sunt asemenea unor grinzi împodobite! Ei socot că orice strigăt este asupra lor. Ei sunt vrăjmașii voștri. Bagă de seamă la ei! Dumnezeu să-i dea morții! Ei sunt de-a-ndoaselea!

63|5|Când li se spune: "Veniți! Trimisul lui Dumnezeu va cere iertarea pentru voi", își vor întoarce capul și îi vei vedea îndepărtându-se trufași.

63|6|Nu le pasă dacă tu ceri iertarea pentru ei ori dacă nu ceri iertarea pentru ei! Dumnezeu nu le va ierta lor, căci Dumnezeu nu călăuzește poporul desfrânat.

63|7|Ei sunt cei care spun: "Nu cheltuiți nimic pentru cei din preajma trimisului lui Dumnezeu până când nu-l părăsesc." Comorile cerurilor și ale pământului sunt ale lui Dumnezeu, însă cei fățarnici nu înțeleg.

63|8|Ei spun: "Dacă ne vom întoarce iar la Medina, cel puternic îl va alunga din cetate pe cel slab." Puterea este a lui Dumnezeu, a trimisului Său și a credincioșilor, însă cei fățarnici nu știu.

63|9|0, voi cei ce credeți! Averile și pruncii voștri să nu vă îndepărteze de la amintirea lui Dumnezeu! Cei care fac astfel, sunt cei pierduți.

63|10|Dați milostenie din ceea ce Noi v-am înzestrat, înainte ca moartea să vină la vreunul dintre voi, iar el să spună: "Domnul meu! Dacă mi-ai fi dat încă un răgaz, până la un soroc apropiat, aș fi dat milostenie și aș fi fost drept."

63|11|Dumnezeu nu va da nimănui nici un răgaz când îi va veni sorocul. Dumnezeu este Cunoșcător a ceea ce faceți.

64|1|Cele din ceruri și de pe pământ îl preamăresc pe Dumnezeu. A Lui este împărăția! A Lui este mărirea! El asupra tuturor are putere!

64|2|El este Cel ce v-a creat pe voi: printre voi este necredinciosul, printre voi este credinciosul. Dumnezeu este Văzător a ceea ce făptuiți.

64|3|El a creat cerurile și pământul întru Adevăr și v-a dat vouă chip desăvârșit. Întru El este devenirea.

64|4|El cunoaște cele din ceruri și de pe pământ. El știe ceea ce tăinuți și ceea ce destăinuți. Dumnezeu cunoaște lăuntrul inimilor.

64|5|Nu a venit la voi spusa despre tăgăduitorii de odinioară care au gustat urmările faptelor lor? Ei au avut parte de o dureroasă osândă.

64|6|Aceasta, căci trimișii le veneau cu dovezi vădite, însă ei le spuneau: "Niște oameni să ne călăuzească?" Ei fură tăgăduitori și întoarseră spatele, iar Dumnezeu s-a lipsit de ei. Dumnezeu este Bogatul, Lăudatul.

64|7|Tăgăduitorii își închipuie că nu vor fi sculați. Spune: "Ba nu! Pe Domnul meu, voi veți fi sculați, iar apoi El vă va da știre despre ceea ce ați făcut. Aceasta îi este lesne lui Dumnezeu!"

64|8|Credeți în Dumnezeu și în trimisul Său, precum și în Lumina pe care am pogorât-o. Dumnezeu este Cunoșcător a ceea ce faceți.

64|9|Ziua când veți fi adunați pentru Ziua de Adunare va fi ziua amăgirii deopotrivă. El le va șterge faptele rele celor care cred în Dumnezeu și făptuiesc binele. El îi va lăsa să intre în Grădinile pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Aceasta este fericirea cea mare!

64|10|Cei care au tăgăduit și au socotit semnele Noastre minciuni vor fi soții Focului, unde vor veșnici. Ce rea devenire!

64|11|Nici o nenorocire nu va veni decât cu îngăduința lui Dumnezeu. Dumnezeu călăuzește inima celui care crede în El. Dumnezeu este Atotștiutor.

64|12|Dați ascultare lui Dumnezeu! Dați ascultare Profetului! Să știți, chiar dacă întoarceți spatele, că asupra trimisului Nostru este doar înștiințarea cea deslușită!

64|13|Dumnezeu! Nu este Dumnezeu afară de El. Credincioșii să se încredințeze lui Dumnezeu!

64|14|0, voi cei ce credeți! Printre soțiile și pruncii voștri aveți un vrăjmaș!

Fiți cu băgare de seamă la ei! Dacă îngăduiți și iertați, să știți că Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

64|15|Averile și pruncii voștri nu sunt decât o ispită, pe când la Dumnezeu aveți o mare răsplată.

64|16|Temeți-vă de Dumnezeu cât puteți! Ascultați și dați ascultare! Dați milostenie! Acesta va fi bine pentru voi. Cei care se vor feri de zgârcenia sufletelor lor, aceștia vor fi cei fericiți!

64|17|Dacă veți da un împrumut frumos lui Dumnezeu, El vă va da înapoi îndoit și vă va ierta vouă. Dumnezeu este Mulțumitor, Blând.

64|18|El cunoaște tainutul și mărturisitul. El este Puternicul, Înțeleptul.

65|1|O, Profetule! Atunci când vă lepădați de femeile voastre, faceți-o după răstimpul de așteptare. Socotiți cu grijă răstimpul de așteptare. Temeți-vă de Dumnezeu, Domnul vostru! Nu le alungați din casele lor și nici ele să nu iasă, doar dacă au săvârșit o curvie vădită. Acestea sunt hotarele lui Dumnezeu, iar cel care le încalcă își face rău sieși. Tu n-ai de unde să știi, căci s-ar putea ca Dumnezeu să dea, după aceea, o altă poruncă.

65|2|Când s-a împlinit sorocul hotărât, țineți-le cum se cuvine ori despărțiți-vă de ele cum se cuvine. Chemați doi martori drepti dintre voi și depuneți mărturie înaintea lui Dumnezeu. Așa este îndemnat cel care crede în Dumnezeu și în Ziua de Apoi. Celui care se teme de Dumnezeu, Dumnezeu îi va asigura întotdeauna o ieșire

65|3|și îi va dărui ceea ce nici nu socoate. Dumnezeu este de ajuns celui care se încrede în El. Dumnezeu duce la împlinire porunca Sa. Dumnezeu a dat o soartă fiecărui lucru.

65|4|Răstimpul de așteptare va fi de trei luni, chiar și pentru acelea dintre femeile voastre care nu mai nădăjduiesc la cele femeiești – dacă aveți vreo îndoială – precum și pentru cele care nu au încă cele femeiești. Sorocul femeilor însărcinate se împlinește odată cu nașterea. Celui ce se teme de Dumnezeu, Dumnezeu îi ușurează povara.

65|5|Aceasta este Porunca lui Dumnezeu pe care El a pogorât-o asupra voastră. El îi șterge faptele rele celui ce se teme și îi mărește răsplata.

65|6|Lăsați-le pe aceste femei să locuiască acolo unde locuiți și voi, după puțința voastră. Nu le pricinuiți suferințe ca să le strâmtorați. Dacă sunt însărcinate aveți grijă de ele până când nasc. Dacă alăptează copilul avut de la voi, dați-le răsplata lor. Învoiți-vă între voi cum se cuvine, însă dacă vă faceți greutăți unul altuia, atunci să-l alăpteze alta.

65|7|Cel care trăiește în îndestulare, să plătească după puterea sa. Cel care nu are decât cu ce trăi, să plătească după cum i-a dat Dumnezeu. Dumnezeu nu împovărează pe nimeni decât pe măsura puținței pe care i-a dat-o. Dumnezeu va face ca după greutate să vină ușurare.

65|8|Câte cetăți n-au dat ascultare Poruncilor Domnului lor și ale trimișilor Săi! Noi le-am judecat cu asprime și le-am osândit la o osândă fără seamăn.

65|9|Ele au gustat urmarea faptelor lor, iar sfârșitul faptelor lor a fost pierirea!

65|10|Dumnezeu le-a pregătit osândă aspră. Temeți-vă de Dumnezeu, voi cei dăruiți cu minte și care credeți! Dumnezeu a pogorât asupra voastră o amintire.

65|11|Un trimis vă recită versetele deslușite ale lui Dumnezeu ca să vă scoată din întunecimi către lumină, pe voi, cei care credeți și făptuiți binele.

Dumnezeu îi va lăsa să intre în Grădinile pe sub care curg râuri, unde vor veșnici. Dumnezeu le face o frumoasă dăruire.

65|12|Dumnezeu este Cel ce a creat șapte ceruri și pământul deopotrivă cu ele. Porunca pogoară între ele ca să știți că Dumnezeu are putere asupra tuturor și asupra tuturor se întinde știința Sa.

66|1|O, Profetule! De ce oprești ceea ce Dumnezeu ți-a îngăduit cu soțiile tale? Dumnezeu este Iertător, Milostiv.

66|2|Dumnezeu vă cere să vă dezlegați de jurămintele voastre. Dumnezeu este Stăpânul vostru. El este Știutorul, Înțeleptul.

66|3|Când Profetul a încredințat o taină uneia dintre soții, iar aceasta a dezvăluit-o altei soții, Dumnezeu îi dădu de știre Profetului. El îi dezvăluise numai o parte și păstrase o parte ascunsă Atunci când o preveni de ceea ce a făcut, ea spuse: "Cine ți-a dat de știre?" El răspunse: "Mi-a dat de știre Știutorul, Cunoscătorul"

66|4|Dacă voi două vă căiți înaintea lui Dumnezeu, înseamnă că inimile voastre se supun. Dacă veți unelti însă împreună împotriva profetului, atunci să știți

că Dumnezeu este Stăpânul Său și drept ajutoare are pe Gabriel și pe orice om drept dintre credincioși și chiar pe îngeri.

66|5|Dacă el vă alungă, Domnul său îi poate da în schimb alte soții mai bune decât voi, supuse lui Dumnezeu, credincioase, pioase, pline de căință, slujitoare ale lui Dumnezeu, gata să plece în bejenie, fie dintre cele ce au mai fost măritate, fie fecioare.

66|6|O, voi cei ce credeți! Păziți-vă pe voi și pe ai voștri de Focul care se hrănește cu oameni și pietre! Îngeri uriași și aprigi veghează asupra Focului, iar ei nu nesocotesc porunca lui Dumnezeu, ci fac întocmai ce li se poruncește.

66|7|O, cei ce tăgăduiți! Nu vă dezvinovațiți astăzi! Voi veți fi răsplătiți doar pentru ceea ce ați făcut!

66|8|O, voi cei ce credeți! Întoarceți-vă către Dumnezeu căindu-vă sincer. S-ar putea ca Domnul vostru să vă șteargă vouă faptele rele și să vă lase să intrați în Grădinile pe sub care curg râuri în Ziua când Dumnezeu nu va acoperi de rușine nici pe Profet și nici pe cei care, dimpreună cu el, au crezut. Lumina lor va zori în fața și de-a dreapta lor. Ei vor spune: "O, Doamne, Dumnezeul nostru! Desăvârșește-ne nouă lumina Iată-ne nouă! Tu ești Atotputernicul!"

66|9|O, Profetule! Luptă-te cu tăgăduitorii și cu fățarnicii! Fii aspru cu ei! Singurul lor adăpost va fi Gheena. Ce rea devenire!

66|10|Dumnezeu le-a dat ca pildă tăgăduitorilor pe femeia lui Noe și pe femeia lui Lot. Amândouă traiau sub oblăduirea a doi oameni drepti dintre robii Noștri. Ele i-au înșelat, însă nimic nu le-a slujit împotriva lui Dumnezeu. Li s-a spus: "Intrați amândouă în Foc dimpreună cu cei care intră acolo!"

66|11|Dumnezeu a dat ca pildă credincioșilor pe femeia lui Faraon, când spuse: "Domnul meu! Zidește-mi, la Tine, o casă în Rai! Mântuiește-mă de Faraon și de lucrarea sa! Mântuiește-mă de poporul nedrept!"

66|12|Și Maria, fiica lui Imran, care și-a păzit fecioria! Noi am suflat din duhul Nostru asupra ei și ea a mărturisit drept adevărate spusele și Cărțile Domnului său. Ea a fost dintre cei devotați.

67|1|Binecuvântat fie Cel ce are în mână Sa împărăția, Cel ce asupra tuturor are putere,

67|2|Cel ce a creat viața și moartea ca să dovedească care dintre voi este mai bun la faptă. El este Puternic, Iertător.

67|3|Binecuvântat fie Cel ce a creat cele șapte ceruri puse unele asupra altora! Nu vei vedea în creația Milostivului nici o nepotrivire. Întoarce-ți privirea! Zărești pe undeva vreun cusur?

67|4|Rotește-ți apoi privirea încă de două ori! Și privirea ți se va întoarce obosită, slăbită.

67|5|Noi am împodobit cerul cel mai apropiat cu lumini pe care le-am făcut ca să-i lovim pe diavolii cărora le-am pregătit și osânda Iadului.

67|6|Cei care l-au tăgăduit pe Domnul lor vor avea parte de osânda Gheenei. Ce rea devenire!

67|7|Când vor fi aruncați acolo, vor auzi un răget, iar Gheena va clocoti

67|8|gata să se sfarme de furie. De fiecare dată când o ceată îi este aruncată, păzitorii săi vor întreba: "Nu vi s-a predicat și vouă?"

67|9|Ei vor spune: "Ba da, cineva a venit să ne predice, însă noi l-am hulit zicându-i: 'Dumnezeu n-a pogorât nimic, iar voi sunteți într-o adâncă rătăcire.'"

67|10|Ei vor spune: "Dacă noi am fi ascultat ori dacă am fi înțeles, nu am fi fost acum printre soții Focului."

67|11|Ei și-au recunoscut păcatul. Să piară soții Focului!

67|12|Cei care s-au temut de Domnul lor întru Taină vor avea iertare și mare răsplată.

67|13|Fie că vă tăinuți vorbele, fie că le spuneți tare, El cunoaște launtru inimilor voastre.

67|14|Nu cunoaște El ceea ce a creat, El, Pătrunzătorul, Cunoscătorul?

67|15|El a făcut pământul supus vouă. Străbateți marile sale întinderi și mâncați din dăruirea Lui. Către El va fi Învierea.

67|16|Credeți oare că Cel ce este în Cer nu poate face pământul să vă înghită? Iată-l cum se zgâlțâie!

67|17|Credeți oare că Cel ce este în Cer nu poate dezlănțui asupra voastră o furtună de pietre? Atunci veți ști ce a însemnat predica Mea!

67|18|Cei dinaintea lor au hulit. Și cum a fost musturarea Mea!

67|19|Ei nu văd păsările deasupra lor cum își întind și își strâng aripile?

Numai Milostivul le ține acolo. El este Atotvăzător.

67|20|Cel ce are o oștire pentru voi, vă poate ajuta în locul Milostivului? Tăgăduitorii sunt în amăgire.

67|21|Cine v-ar putea hrăni, dacă Dumnezeu și-ar lua darurile înapoi? Ei se încăpățânează însă în obrăznicie și ură.

67|22|Cel care merge cu capul în jos este mai bine călăuzit decât cel care merge pe Calea cea Dreaptă cu capul sus?

67|23|Spune: "El este Cel ce a făcut să vă nașteți. El v-a dat auzul, văzul și inimile." Voi sunteți însă atât de puțin recunoscători!

67|24|Spune: "El este Cel ce v-a împrăștiat pe pământ și la El veți fi iarăși strânși."

67|25|Ei vor spune: "Când se va împlini această făgăduială, dacă spuneți adevărul?"

67|26|Spune: "Știința nu este decât la Dumnezeu. Eu nu sunt decât un predicator cu vorba limpede!"

67|27|Când cei care tăgăduiesc o vor vedea de aproape, chipurile li se vor schimonosi. Li se va spune: "Aceasta este ceea ce ați chemat!"

67|28|Spune: "Ce credeți? Fie că Dumnezeu mă va nimici pe mine și pe cei dimpreună cu mine, fie că se va milostivi de noi, însă cine îi va apăra pe tăgăduitori de osânda dureroasă?"

67|29|Spune: "El este Milostivul! Noi credem în El. Lui ne încredințăm." Veți ști atunci cine este într-o rătăcire fățișă!

67|30|Spune: "Ce credeți? Dacă apa voastră se va scurge în pământ peste noapte cine vă va mai da apă de izvor?"

68|1|Nun. Pe condei și pe ceea ce scriu ei!

68|2|Tu, har Domnului tău, nu ești îndrăcit!

68|3|O răsplată necurmată vei avea!

68|4|Tu ai o fire prea-înălțată.

68|5|Ai să vezi și au să vadă,

68|6|care dintre voi este apucatul.

68|7|Domnul tău îi știe prea bine pe cei care s-au rătăcit de la Calea Sa, precum îi știe prea bine pe cei călăuziți.

68|8|Nu da ascultare celor care hulesc.

68|9|Ar dori să-i măgulești, ca și ei să te măgulească.

68|10|Nu da ascultare celui care se tot jură, însă este om de nimic,

68|11|și nici clevetitorului care umblă cu bârfa,

68|12|nici celui care se pune în calea binelui, călcător de lege și păcătos,

68|13|nici celui lacom care, pe deasupra, mai este și lepădat.

68|14|Nu-i da ascultare chiar de este avut în bogăție și fii.

68|15|Când versetele Noastre îi sunt citite, el spune: "Povești de-ale celor dintâi!"

68|16|Atunci, Noi îl vom însemna pe nas!

68|17|Noi îi vom pune la încercare, precum i-am pus pe stăpânii grădinii care juraseră că dimineața o vor culege toată,

68|18|fără nici o îngrădire.

68|19|O urgie de la Domnul tău a trecut peste ea, în vreme ce ei dormeau,

68|20|iar dimineața, era ca și culeasă!

68|21|Sculându-se de dimineață, au început să se strige:

68|22|"Plecați devreme la ogor, de sunteți cu adevărat culegători."

68|23|Și plecară la drum șușotind între ei:

68|24|"Astăzi, nu cumva să între vreun sărman peste voi!"

68|25|Plecară devreme cu aceasta în gând, deși aveau destul.

68|26|Când o văzură, spuseră: "Precis ne-am rătăcit!"

68|27|Suntem acum lipsiți de tot!"

68|28|Cel mai cumsecade dintre ei spuse: "Nu v-am spus eu să-l fi preamărit pe Dumnezeu?"

68|29|Ei spuseră: "Mărire Domnului nostru! Da, am fost nedrești."

68|30|Și ei se întoarseră atunci unii către alții dojenindu-se.

68|31|Ei spuseră: "Vai nouă! Am fost niște ticăloși!"

68|32|Poate Domnul nostru ne va da nouă în schimb ceva mai bun decât aceasta. Către Domnul nostru noi căutăm."

68|33|Aceasta le-a fost osânda, însă osânda din Viața de Apoi va fi mult mai mare. O, dacă ar ști!

68|34|Cei care se tem de Dumnezeu au, la Domnul lor, Grădinile Plăcerii.

68|35|Cum să-i facem pe cei supuși deopotrivă cu cei nelegiuiți?
68|36|Ce aveți? Cum judecați?
68|37|Aveți vreo carte din care învățați?
68|38|Din care aveți ce alege?
68|39|Ori aveți jurăminte de la Noi care ajung până în Ziua Învierii că veți avea ceea ce judecați voi?
68|40|Întreabă-i: "Care, dintre voi, este chezaș?"
68|41|Au dumnezei-părtași? Să vină cu părtașii lor, dacă spun adevărul.
68|42|În Ziua când picioarele vor fi dezgolite, vor fi chemați să se prosterneze, însă nu vor mai putea.
68|43|Își vor lăsa privirile în jos și vor fi acoperiți de rușine, căci au fost chemați să se prosterneze pe când erau sănătoși.
68|44|Lasă-Mă cu cel care socoate mincinoasă această Spusă, Noi îl vom duce din treaptă în treaptă pe unde nici nu știe!
68|45|Eu le mai dau un răgaz. Vicleșugul meu este fără greș!
68|46|Le ceri tu vreo răsplată? Atunci ar fi împovărați de datorii strivitoare.
68|47|Ori sunt ei atât de aproape de Taină încât scriu!
68|48|Rabdă întru judecata Domnului tău și nu fi ca Omul din pește care striga pe când se înăbușea!
68|49|Dacă un har de la Domnul său nu l-ar fi ajuns, ar fi fost aruncat ca un blestemat pe pământul gol.
68|50|Domnul său l-a ales și l-a făcut dintre cei drepti.
68|51|Tăgăduitorii mai că te străpung cu privirea când aud amintirea și spun: "Cu adevărat este îndrăcit!"
68|52|Aceasta nu este însă decât o amintire pentru lumi!
69|1|Cea care înconjoară!
69|2|Ce este cea care înconjoară?
69|3|Cum vei ști tu oare ce este cea care înconjoară?
69|4|Tamudiții și adii au socotit-o pe cea care bate minciună!
69|5|Tamudiții pieriră în tunete și fulgere.
69|6|Adii pieriră în vântul șuierător, năpraznic,
69|7|pe care l-am dezlănțuit asupra lor șapte nopți și opt zile de prăpăd. Să fi văzut poporul acela trântit ca niște găunoase buturugi de curmal!
69|8|Vezi, cumva, c-ar fi rămas ceva după ei?
69|9|Faraon și cei care au trăit înaintea lui, precum și cetățile cele de-a-ndoaselea, au adus păcatul.
69|10|Ei nu au dat ascultare trimisului Domnului lor și Dumnezeu i-a luat fără zăbavă.
69|11|Când apele s-au revărsat, v-am luat în arcă,
69|12|ca să vă facem vouă din aceasta o amintire pe care urechea păstrătoare să o păstreze.
69|13|Când se va suna din trâmbiță o dată,
69|14|când pământul și munții vor fi cărați și fărâmițați deodată,
69|15|cea care cade neapărat în Ziua aceea va cădea,
69|16|iar cerul se va crăpa și se va despica în Ziua aceea.
69|17|Îngerii se vor ține de marginile lui, iar opt dintre ei vor purta Tronul Domnului în Ziua aceea.
69|18|În Ziua aceea veți fi întorși pe toate părțile și nici o taină de-a voastră nu va rămâne ascunsă.
69|19|Celui ce i se va da cartea sa în mâna dreaptă va spune: "Iată, citești cartea mea!
69|20|Îmi închipui că îmi voi găsi socoteala!"
69|21|El va avea un trai plăcut
69|22|într-o Grădină prea-înaltă,
69|23|cu roade de cules la îndemână.
69|24|"Mâncați și beți în pace ca răsplată a ceea ce ați săvârșit în zilele duse."
69|25|Celui ce i se va da cartea sa în mâna stângă va spune: "Vai mie! Ce bine ar fi fost de nu mi s-ar fi dat cartea
69|26|și nu mi-aș fi știut socoteala!
69|27|Vai! Ce bine era de-ar fi fost săvârșitoare (moartea)!
69|28|Averea la nimic nu mi-a slujit
69|29|și puterea mi-a pierit!"
69|30|"Luați-l și înjuțați-l!"

69|31|Aruncați-l în Iad!
69|32|Legați-l apoi cu un lanț de șaptezeci de coți."
69|33|El nu credea în Dumnezeu cel Mare
69|34|și nu îndemna pe nimeni să ospăteze sărmanul.
69|35|Astăzi, nu mai are nici un prieten apropiat,
69|36|nici mâncare afară de ghislin
69|37|pe care o mănâncă numai păcătoșii.
69|38|Ba nu! Jur pe ceea ce vedeți
69|39|și pe ceea ce nu vedeți!
69|40|Acestea sunt spusele unui trimis cinstit,
69|41|și nu sunt spusele unui poet – atât de puțin credeți!
69|42|și nici ale unui prezicător – atât de puțin cugetați!
69|43|Ci este o Pogorâre de la Domnul lumilor!
69|44|Dacă acesta ar fi făcut născociri asupra Noastră,
69|45|l-am fi apucat cu mâna dreaptă,
69|46|apoi i-am fi tăiat vena gâtului
69|47|și nici unul dintre voi nu ne-ar fi putut sta în cale!
69|48|Aceasta este drept amintire celor temători,
69|49|însă Noi știm că unii dintre voi o socotesc minciună!
69|50|Ea este tânguire celor tăgăduitori!
69|51|Acesta este Adevărul cel adevărat!
69|52|Preamărește Numele Domnului tău cel Mare!
70|1|Unul a cerut o osândă ce va să cadă
70|2|asupra tăgăduitorilor și nimeni să nu-i poată sta în cale,
70|3|căci vine de la Dumnezeu, Stăpânul Treptelor
70|4|pe care îngerii și Duhul le urcă către El într-o zi cât cincizeci de mii de ani.
70|5|Rabdă-i cu cuviincioasă răbdare.
70|6|Ei o văd departe,
70|7|însă Noi o vedem aproape.
70|8|Cerul, în Ziua aceea, va fi ca argintul topit,
70|9|iar munții ca lâna scărmanată.
70|10|Nici un prieten nu va întreba de prietenul său apropiat,
70|11|chiar de le va fi dat să se vadă. Nelegiuitul ar dori în Ziua aceea să-și ispășească osânda prin fiii săi,
70|12|prin soția sa, prin fratele său,
70|13|prin obștea sa care-l adăpostea
70|14|și prin toți de pe pământ, numai ca el să scape.
70|15|Iată însă văpaia,
70|16|jupuitoare de țeste,
70|17|chemându-i pe cei care au dat înapoi și au întors spatele,
70|18|pe cei care au strâns și au grămadit.
70|19|Omul a fost creat nestatornic:
70|20|când îl atinge răul, este neliniștit;
70|21|când îl atinge binele, este zgârcit
70|22|afară de cei rugători,
70|23|de cei care în rugăciune sunt stăruitori
70|24|și de cei din ale căror averi au parte
70|25|creșetorul și lipsitul,
70|26|afară de cei care socot adevărată Ziua Judecății
70|27|și se tem de osânda Domnului lor
70|28|– osânda Domnului lor este fără scăpare,
70|29|de cei care își păzesc cele rușinoase
70|30|și intră numai la soțiile lor ori la roabele lor și n-au de ce să fie dojeniți,
70|31|pe când cei care poftesc dincolo de aceasta sunt călcători de lege,
70|32|afară de cei care păzesc cele încredințate lor, precum și legămintele lor;
70|33|de cei care sunt dreți în mărturia lor,
70|34|de cei care se îngrijesc de rugăciunile lor.
70|35|Aceștia vor fi cei cinstiți în Grădini!
70|36|De ce tăgăduitorii se grăbesc către tine,
70|37|venind în cete din dreapta și din stânga?
70|38|Fiece ins dintre ei ar dori să intre într-o Grădină a Plăcerii!
70|39|Ba nu! Noi i-am creat din ceea ce știu.

70|40|Ba nu! Jur pe Domnul Răsăritului și al Asfințitului că Noi avem puțința
70|41|să-i înlocuim oricând cu alții mai buni decât ei și nimeni nu Ne-o poate
lua înainte.
70|42|Lasă-i să pălăvrăgească și să se joace până când vor întâlni Ziua ce le-a
fost făgăduită,
70|43|Ziua când vor ieși din morminte în goană de parcă ar fugi spre pietrele
înălțate,
70|44|cu ochii în pământ, prigoniți de umilință. Aceasta este Ziua ce le-a fost
făgăduită!
71|1|Noi l-am trimis pe Noe poporului său: "Previne-ți poporul înainte să-i vină
o dureroasă osândă!"
71|2|El spuse: "O, popor al meu! Eu vouă vă sunt predicator limpede la vorbă.
71|3|Închinați-vă lui Dumnezeu! Temeți-vă de El! Dați-i ascultare!
71|4|El vă iartă vouă din păcatele voastre și vă dă vouă un răgaz până la un
anumit soroc. Când va veni însă sorocul lui Dumnezeu, nimic nu-l va întârzia. O,
dacă ați ști!"
71|5|El spuse: "Domnul meu! Eu mi-am chemat poporul noapte și zi,
71|6|însă chemarea mea mai mult i-a pus pe fugă.
71|7|De fiecare dată când i-am chemat ca Tu să le ierți lor, ei și-au băgat
degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și s-au înverșunat
arătându-se plini de mândrie.
71|8|I-am chemat răspicat.
71|9|Le-am spus pe față și în taină.
71|10|Le-am spus: "Cereți-i iertare Domnului vostru, căci El este Iertător.
71|11|El vă va trimite vouă, din cer, multă ploaie.
71|12|El vă va spori averile și numărul fiilor și vă va da grădini și râuri.
71|13|De ce nu așteptați de la Dumnezeu ceva vrednic de El.
71|14|El este Cel ce v-a creat rând pe rând.
71|15|N-ați văzut cum Dumnezeu a creat cele șapte ceruri așezate unul asupra
celuilalt?
71|16|Și a făcut luna în ele precum o lumină și soarele precum un opaiț.
71|17|Dumnezeu v-a făcut să răsăriți din pământ precum ierburile,
71|18|apoi vă va înapoia în el ca să vă scoată deodată.
71|19|Dumnezeu v-a făcut vouă pământul covor
71|20|ca voi să-l străbateți pe drumuri largi."
71|21|Noe spuse: "Domnul meu! Ei nu m-au ascultat și l-au urmat pe cel ale cărui
bogății și fii nu fac decât să-i apropie pierzania."
71|22|Ei au viclenit și au spus:
71|23|"Nu-i părăsiți niciodată pe dumnezeii voștri! Nu-i părăsiți pe Wadd, și
nici pe Suwa', și nici pe Yaghut, și nici pe Ya'uq, și nici pe Nasr!"
71|24|Aceștia au rătăcit mulți oameni. Tu nu faci decât să mărești rătăcirea
celor nedrepți.
71|25|Ei au fost înecați și aruncați în Foc pentru păcatele lor și nu aflară
nici un ajutor afară de Dumnezeu.
71|26|Noe spuse: "Domnul meu! Nu lăsa pe pământ nici un locuitor dintre
tăgăduitori.
71|27|Dacă îi lași, ei îi vor rătăci pe robii Tăi și nu vor zămisli decât
desfrânați mult-tăgăduitori.
71|28|Domnul meu! Iartă-mi mie și părinților mei, precum și celui ce intră,
credincios, în casa mea, credincioșilor și credincioaselor. Sporește doar
prăpădul celor nedrepți!"
72|1|Spune: "Mi s-a dezvăluit că un pâlc de ginii stătea și asculta; apoi au
spus: 'Da, am auzit un Coran minunat
72|2|care călăuzește pe calea cea bună. Noi credem în el și pe nimeni nu vom
alătura Domnului nostru,
72|3|căci El – înalță-se a Domnului nostru măreție – nu și-a luat nici soție și
nici fiu,
72|4|chiar dacă un smintit dintre noi a spus nesăbuite despre Dumnezeu!
72|5|Noi ne închipuim că nici oamenii și nici ginnii nu vor spune minciuni
despre Dumnezeu,
72|6|însă sunt unii bărbați dintre oameni care cer izbăvire unor bărbați dintre
ginni, însă aceștia le sporește doar prigonirea.
72|7|Ei își închipuie, așa cum vă închipuiți și voi, că Dumnezeu nu va învia pe
nimeni.

72|8|Noi am atins cerul și l-am aflat plin de aprigi păzitori și limbi de foc.
72|9|Ne-am așezat în jilțuri ca să ascultăm, însă cine ascultă află o limbă de foc pândindu-l.
72|10|Nu știm dacă se vrea vreun rău celor de pe pământ, ori dacă Domnul lor îi vrea pe Calea cea bună
72|11|Unii dintre noi sunt drepecți, alții nu sunt și căi felurite urmăm.
72|12|Noi știm că n-am putea slăbi puterea lui Dumnezeu pe pământ și nici nu i-am putea scăpa Lui fugind.
72|13|Noi am crezut în Calea cea Dreaptă îndată ce am auzit de ea. Cel care crede în Domnul său nu se teme nici de neajunsuri și nici de prigonire.
72|14|Și printre noi sunt supuși, și printre noi sunt răzvrătiți. Cei care s-au supus au ales Calea cea bună,
72|15|iar cei răzvrătiți vor fi Gheenei vreascuri.
72|16|Dacă merg drept, le vom da să bea apă din belșug
72|17|pentru a-i pune la încercare. Dumnezeu va mâna la o osândă din ce în ce mai mare pe cei care se împotrivesc amintirii Domnului lor.
72|18|Locurile de închinăciune sunt ale lui Dumnezeu! Nu chema dimpreună cu Dumnezeu pe nimeni!
72|19|Când robul lui Dumnezeu s-a ridicat pentru a-i chema, era cât pe-aici să se îngrămădească pe el.'"
72|20|Spune: "Eu îl chem pe Domnul meu și nu Îi alătur Lui pe nimeni."
72|21|Spune: "Eu nu vă pot nici păgubi și nici călăuzi."
72|22|Spune: "Nimeni nu mă apără de Dumnezeu, iar eu nu aflu adăpost decât la El,
72|23|propovăduind din dezvăluirile lui Dumnezeu și din soliile Sale." Cei care nu dau ascultare lui Dumnezeu și trimisului Său, în focul Gheenei vor veșnici.
72|24|Când vor vedea împlinirea a ceea ce li s-a făgăduit își vor da seama cine este cel mai slab întru ajutor și cel mai mic întru număr.
72|25|Spune: "Nu știu dacă ceea ce vi s-a făgăduit este aproape ori Domnul meu vă va mai da un răgaz."
72|26|El cunoaște Taina întru totul, însă nu descoperă nimănui Taina Sa,
72|27|numai celui de care-i mulțumit ca trimis. El va mâna în fața lor și în spatele lor o pândă
72|28|ca să afle dacă ei propovăduiesc soliile Domnului lor. El cuprinde ceea ce ei au și ține socoteala fiecărui lucru.
73|1|O, tu cel înfășurat în mantie!
73|2|Scoală-te noaptea, însă nu puțin,
73|3|jumătate din ea ori mai scade puțin
73|4|ori mai adaugă și psalmodiază Coranul!
73|5|Noi îți vom da un cuvânt cumpănitor:
73|6|începutul nopții este mai puternic la adâncit și mai drept la rostit,
73|7|câci peste zi ai trudă lungă.
73|8|Amintește Numele Domnului tău și Lui dăruiește-te întru totul.
73|9|El este Domnul Răsăritului și al Asfințitului. Nu este dumnezeu afară de El. Ție ia-ți-L oblăduitor!
73|10|Rabdă când îi auzi ceea ce spun și cuviincios îndepărtează-te de ei.
73|11|Lasă-Mă pe Mine cu cei care hulesc, cu cei care trăiesc în îndestulare, și mai dă-le un scurt răgaz!
73|12|Noi avem fiare și iad,
73|13|și mâncare înecătoare și osândă dureroasă
73|14|pentru ziua când pământul și munții se vor zgudu, când munții vor fi asemenea unei dune răvășite.
73|15|Noi v-am trimis vouă un profet care este martor a ceea ce sunteți, așa cum am trimis un profet și la Faraon.
73|16|Faraon nu i-a dat ascultare profetului și Noi, atunci, l-am luat cu o grea lovitură.
73|17|Cum vă veți apăra, dacă ați fost tăgăduitori, de ziua care până și pe prunci îi va încărunți?
73|18|Cerul se va despica atunci, iar făgăduiala se va împlini.
73|19|Aceasta este o amintire! Cel care vrea poate apuca către Domnul său pe o cale!
73|20|Domnul tău știe că tu și mulți dimpreună cu tine vă sculați pentru rugăciune, aproape două treimi ori o jumătate ori o treime din noapte. Dumnezeu a dat măsura nopții și a zilei. El știe că voi nu țineți socoteală de aceasta,

însă vă primește căința. Citiți tot ce puteți din Coran! El știe că unii dintre voi sunt bolnavi, că alții străbat pământul în căutarea harului lui Dumnezeu, iar alții luptă pe calea lui Dumnezeu. Citiți tot ce puteți din Coran! Faceți-vă rugăciunea, dați milostenie și dați-I lui Dumnezeu un frumos împrumut. Binele pe care vi-l faceți voi înșivă înainte, îl veți afla la Dumnezeu drept cea mai bună și mai mare răsplată. Cereți iertare lui Dumnezeu! Dumnezeu este Iertător, Milostiv!

74|1|0, tu cel acoperit cu mantie!

74|2|Scoală-te și previne!

74|3|Preamărește-L pe Domnul tău!

74|4|Curăță-ți veșmintele!

74|5|Fugi de întinăciune!

74|6|Nu dărui ca să capeți mai mult!

74|7|Pentru Domnul tău rabdă!

74|8|Când se va suna din trâmbiță,

74|9|acea zi va fi o zi grea,

74|10|pentru tăgăduitori nu va fi ușoară.

74|11|Lasă-mă cu cel pe care singur l-am creat!

74|12|O avere întinsă i-am dat

74|13|și fiii care să-i fie martori.

74|14|Și i-am făcut orice înlesnire,

74|15|însă el se lăcomește să-i dau mai mult!

74|16|Ba nu! El s-a încăpățânat înaintea semnelor Noastre,

74|17|însă Eu îl voi sili la greu urcuș!

74|18|S-a gândit și a hotărât.

74|19|Să fie omorât precum a hotărât!

74|20|Da! Să fie omorât precum a hotărât!

74|21|Apoi s-a uitat,

74|22|s-a încruntat și s-a întunecat,

74|23|și spatele a întors îngâmfat.

74|24|El spuse: "Nu este decât o vrajă care se leagă!

74|25|Nu este decât spusa unui om!"

74|26|Îl voi azvârli în Focul mistuitor!

74|27|Cum vei ști tu oare ce este Focul mistuitor?

74|28|El nu cruță și nu lasă,

74|29|el este cel care îi înegrește pe oameni,

74|30|iar asupra lui sunt nouăsprezece (păzitori).

74|31|Am pus păzitori ai Focului numai îngeri și n-am făcut din numărul lor decât o încercare pentru cei care au tăgăduit, pentru ca cei care au primit Cartea să se convingă, pentru ca cei care cred să crească în credință, pentru ca cei care au primit Cartea și cei credincioși să nu se mai îndoiască, pentru ca cei care au boala în inimă și tăgăduitorii să spună: "Ce voiește Dumnezeu cu aceasta ca pildă?" Astfel, Dumnezeu rătăcește pe cine voiește și călăuzește pe cine voiește. Și nimeni afară de El nu cunoaște oștirile Domnului tău. Aceasta nu este decât o amintire pentru oameni!

74|32|Ba nu!... Pe lună!

74|33|Pe noapte când se risipește!

74|34|Pe dimineață când mijește!

74|35|Acela este unul dintre cele mai mari.

74|36|Aceasta este o predică oamenilor,

74|37|celor dintre voi care vor să iasă înainte ori care vor să rămână în urmă.

74|38|Fiece suflet pentru ceea ce a agonisit este chezaș,

74|39|afară de cei de-a dreapta.

74|40|Aceștia în Grădini se vor întreba

74|41|despre nelegiuiți:

74|42|"Cine v-a mânat în Focul mistuitor?"

74|43|Ei vor răspunde: "Noi nu am fost dintre cei rugători,

74|44|nu am fost printre cei care au ospătat sârmanul,

74|45|ci la palavre am stat cu palavragii.

74|46|Noi am socotit Ziua Judecății o minciună

74|47|până când ne-a venit adevărarea."

74|48|Atunci mijlocirea celor mijlocitori nu le va fi de folos.

74|49|La ce le-a folosit dacă s-au împotrivit Amintirii,

74|50|ca niște măgari care o iau razna

74|51|fugind din fața leului?
74|52|Ba, fiecare dintre ei ar vrea să i se aducă suluri desfășurate!
74|53|Ba nu, căci ei nu se tem de Viața de Apoi!
74|54|Ba nu, căci aceasta este numai o Amintire,
74|55|iar cel care voiește și-o amintește.
74|56|Oamenii nu-și vor aminti însă decât dacă va voi Dumnezeu, Cel vrednic de temut și dăruitor de iertare!
75|1|Nu! Jur pe Ziua Învierii!
75|2|Nu! Jur pe sufletul mereu-dojenitor!
75|3|Omul socoate că nu-i vom strânge la un loc oasele?
75|4|Ba da! Noi avem puțința de a-i potrivi și oscioarele degetelor sale.
75|5|Înainte de aceasta însă, omul dorește întotdeauna desfrâul.
75|6|El întreabă: "Când va veni Ziua Învierii?"
75|7|Atunci când vederea fi-va fulgerată,
75|8|când luna fi-va acoperită,
75|9|când soarele și luna împreună fi-vor puși.
75|10|În Ziua aceea omul va spune: "Încotro este oare scăparea?"
75|11|Ba nu! Nu este nici un cotlon de ascunzătoare.
75|12|În Ziua aceea, numai la Domnul tău găsi-vei alinare.
75|13|În Ziua aceea, omului i se va da știre cu ce a ieșit înainte și cu ce a rămas în urmă.
75|14|Omul asupra lui însuși este mărturie vădită,
75|15|chiar dacă își deșartă dezvinuirile.
75|16|Nu-ți mișca limba, atunci când îl citești zorindu-te la capăt să ajungi!
75|17|Noi trebuie să-l strângem la un loc și să-l citim!
75|18|Și dacă l-am citit, să-l citim iarăși!
75|19|Căci Nouă ne este lăsat să-l facem pe înțeles!
75|20|Ba nu! Voi iubiți degrabă-trecătoarea
75|21|și dați la spate Viața de Apoi.
75|22|În Ziua aceea, vor fi chipuri luminate
75|23|către Domnul lor căutând.
75|24|În Ziua aceea, vor fi chipuri întunecate,
75|25|la ce le va face zdrobitoarea de coaste, cugetând.
75|26|Ba nu! Când sufletul va sta să iasă,
75|27|i se va spune: "Cine este vrăjitor?"
75|28|Când omul își dă seama că desprinderea este aproape,
75|29|și picioarele i se vor strânge unul într-altul,
75|30|în Ziua aceea, către Domnul tău vei fi mânat.
75|31|El nu a crezut și nici nu s-a rugat,
75|32|ci a hulit și spatele a întors,
75|33|apoi țănoș la ai săi a mers
75|34|Vai ție! Vai!
75|35|Și iarăși: Vai ție! Vai!
75|36|Socoate omul oare că va fi lăsat de izbeliște?
75|37|N-a fost el oare o picătură de sămânță lepădată,
75|38|iar apoi un cheag de sânge? Dumnezeu l-a creat și l-a cizelat,
75|39|apoi din el o pereche a făcut: bărbat și femeie.
75|40|Oare Cel ce a făcut aceasta n-ar avea puțința să dăruiască morților viață?
76|1|Nu a trecut oare peste om o vreme când nu este nimic amintit?
76|2|Noi am creat omul, pentru a-l pune la încercare, dintr-o picătură de sămânță și amestecuri. Noi i-am dat auzul și văzul.
76|3|L-am călăuzit pe Calea cea Dreaptă, fie că va fi mulțumitor, fie că va fi tăgăduitor.
76|4|Tăgăduitorilor le-am pregătit lanțuri, juguri și Jăratec.
76|5|Neprîhănirii vor bea dintr-un poc al o licoare cu camfor.
76|6|Robii lui Dumnezeu vor bea din izvoare pe care le vom face să țâșnească din belșug,
76|7|căci ei își împlinesc făgăduințele, se tem de o zi al cărui rău se va răspândi în tot locul.
76|8|Ei dau de mâncare din dragoste pentru El, sărmanului, orfanului și prinsului:
76|9|"Noi vă dăm de mâncare de dragul lui Dumnezeu și nu vrem de la voi nici răsplată, nici mulțumire.
76|10|Nouă ne este frică de Domnul nostru în ziua cea cruntă și nimicitoare."

76|11|Dumnezeu i-a ferit însă de răul acelei Zile și le va da să întâlnească
numai voieșie și bucurie.
76|12|El îi va răsplăti pentru răbdarea lor cu o grădină și cu mătase.
76|13|Culcați pe paturi de nuntă nu vor suferi nici de soarele arzător și nici
de gerul pișcător.
76|14|Umbra se va lăsa peste ei, iar fructele se vor apleca să fie culese.
76|15|Printre ei vor umbla vase de argint și pocaluri de cleștar,
76|16|de cleștar și de argint, umplute cu măsură.
76|17|Vor bea dintr-un pocal un amestec de ghimbir,
76|18|și dintr-un izvor numit acolo Salsabil.
76|19|Flăcăiandrii nemuritori se vor învărti în jurul lor – văzându-i vei crede
că sunt mărgăritare neînșirate!
76|20|Când vei privi în jur, vei vedea desfătare și o mare împărăție.
76|21|Ei vor purta veșminte verzi, de satin și de brocart și vor fi împodobiți
cu brățări de argint. Domnul lor le va da să bea o băutură prea-curată.
76|22|“Toate acestea vă vor fi vouă răsplată a trudei voastre drept mulțumire!”
76|23|Noi am pogorât asupra ta Coranul.
76|24|Rabdă pentru Domnul tău! Nu da ascultare nici păcătosului și nici
tăgăduitorului dintre ei!
76|25|Amintește Numele Domnului tău în zori și în amurg!
76|26|Noaptea, prosternează-te înaintea Lui și preamărește-L noapte lungă.
76|27|Ei iubesc degrabă-trecătoarea și dau la spate o Zi grea.
76|28|Noi i-am creat și le-am întărit încheieturile, însă dacă vrem, îi putem
înlocui cu alții asemenea lor.
76|29|Aceasta este o amintire! Cel care vrea, apucă spre Domnul său pe o cale,
76|30|însă voi nu voiți decât ceea ce Dumnezeu voiește. Dumnezeu este
Cunoscător, Înțelept.
76|31|El lasă să intre pe cine voiește în milostivenia Sa, iar celor nedrepți
le-a pregătit o dureroasă osândă.
77|1|Pe trimisele neîncetat!
77|2|Pe vântoasele aprige la suflat!
77|3|Pe solii iute răspânditori!
77|4|Pe despărțitorii osânditori!
77|5|Pe ai amintirii aducători!
77|6|– întru dezvinuire ori întru predicare –
77|7|Cu ce sunteți amenințați va veni neapărat,
77|8|când stelele vor fi șterse,
77|9|când cerul va fi despicat
77|10|când munții vor fi în țandări aruncați,
77|11|când trimișilor un răgaz le va fi dat!
77|12|Pentru ce zi au fost sorocite, oare?
77|13|Pentru Ziua Cumpenei.
77|14|Cum vei ști tu oare ce este Ziua Cumpenei?
77|15|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|16|Nu i-am nimicit pe oamenii dintâi?
77|17|Nu îi facem pe cei de apoi să le urmeze?
77|18|Așa vom face cu toți nelegiuiții.
77|19|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|20|Nu v-am creat Noi din apă lepădată
77|21|pe care am pus-o într-un vas trainic
77|22|până la un soroc știut?
77|23|Noi am sortit așa! Ferice de cei sortitori!
77|24|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|25|N-am făcut Noi pământul loc de adunare
77|26|pentru vii și pentru morți?
77|27|Nu am înălțat Noi munții semeți? Și v-am dat să beți apă dulce?
77|28|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|29|Duceți-vă la ceea ce-ați hulit!
77|30|Duceți-vă către umbra în trei ramuri împărțită
77|31|care nici nu umbrește și nici de flacăra nu scutește!
77|32|Ea împrăstie scânteii cât palatul
77|33|asemenea unor galbene cămile!
77|34|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|35|În Ziua aceea, ei nu vor putea vorbi

77|36|și nu li se va îngădui să se dezvinovățească.
77|37|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|38|Aceasta va fi Ziua Cumpenei când vă vom strânge pe voi laolaltă cu cei
dintâi.
77|39|Dacă aveți vreun vicleşug, vicleniți asupra Mea!
77|40|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|41|Cei temători vor sta la umbră, lângă izvoare,
77|42|și vor avea fructele pe care și le doresc.
77|43|"Mâncați și beți în tihnă ca răsplată a faptelor voastre!"
77|44|Așa îi răsplătim Noi pe cei ce-au făptuit binele.
77|45|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|46|"Mâncați și bucurați-vă puțin, voi, cei care sunteți nelegiuiți!"
77|47|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|48|Când li se spune: "Îngenunchiați!" Ei nu îngenunche.
77|49|În Ziua aceea, vai celor care hulesc!
77|50|După aceasta, în ce spusă vor mai crede?
78|1|Despre ce se întreabă unii pe alții?
78|2|Despre Vestea cea Mare
78|3|asupra căreia se ceartă.
78|4|Ba nu!... Curând ei vor avea știre!
78|5|Și iarăși, curând ei vor avea știre!
78|6|Nu am făcut Noi pământul leagăn,
78|7|iar munții țărui?
78|8|Noi v-am creat pe voi cu pereche.
78|9|Și v-am făcut vouă somnul odihnă.
78|10|Noi am făcut noaptea veșmânt,
78|11|și am făcut ziua pentru trai.
78|12|Am zidit deasupra voastră șapte țării.
78|13|Am făcut o candelă dogoritoare.
78|14|Și din nori am trimis apă șuvoi
78|15|ca să dea la iveală grâne și ierburi
78|16|și grădini îmbelșugate.
78|17|Da, Ziua Cumpenei este hotărâtă.
78|18|În Ziua când se va sufla în trâmbiță, veți veni în cete.
78|19|Cerul se va deschide și vor fi numai porți.
78|20|Munții se vor pune în mișcare și vor fi numai năluciri.
78|21|Gheena ce stă la pândă
78|22|va fi liman ticăloșilor
78|23|care vor zăcea acolo veacuri de-a rândul
78|24|fără să guste răcoare ori băătură,
78|25|ci numai apă clocotită și băătură împutită,
78|26|căci aceasta le va fi răsplată cuvenită.
78|27|Ei nu așteptau nici o Judecată,
78|28|căci socoteau semnele Noastre minciuni.
78|29|Noi am ținut însă socoteala la tot într-o carte.
78|30|Gustați, așadar! Noi vouă nu vă vom mări decât osânda!
78|31|Cei temători vor avea un loc fericit:
78|32|grădini și podgorii,
78|33|fete cu sânul împlinit, lor însoțitoare,
78|34|pocale ce se revarsă.
78|35|Nu vor auzi acolo deșertăciuni ori minciuni.
78|36|Aceasta este răsplata de la Domnul tău, un dar bine socotit,
78|37|de la Domnul cerurilor și al pământului și a ceea ce este între ele; al
Milostivului ce nimănui nu-i este dat să-i vorbească.
78|38|În Ziua când Duhul și îngerii vor sta așezați în rând nu vor vorbi decât
cei cărora Milostivul le va îngădui și vor spune doar ceea ce se cuvine.
78|39|Ziua aceea este Adevărul. Cel care vrea, va afla la Domnul său liman.
78|40|Noi v-am prevenit pe voi asupra apropiatei osânde din Ziua în care omul se
va uita la ceea ce au făptuit mâinile sale și când tăgăduitorul va zice: "Ce
bine era de-aș fi fost țărână!"
79|1|Pe cei ce smulg cu tărie!
79|2|Pe cei ce trag cu gingășie!
79|3|Pe cei ce înalță cu ușurință!
79|4|Pe cei ce o iau înainte!

79|5|Pe cei ce mânuiesc totul!
79|6|În Ziua când cutremurul va cutremura
79|7|și altul asemenea îi va urma,
79|8|în Ziua aceea, inimile se vor îngrozi
79|9|și privirile se vor smeri.
79|10|Oamenii vor spune: "Vom fi iarăși ce-am fost, noi, cei din groapă,
79|11|când putrede oase vom fi fiind?"
79|12|Vor spune: "Aceasta este o păgubitoare întoarcere!"
79|13|Un singur răcnet
79|14|și iată-i pe fața pământului!
79|15|A venit la voi spusa lui Moise?
79|16|Domnul său l-a chemat în valea sfântă Tova:
79|17|"Du-te la Faraon, căci este un ticălos
79|18|și spune-i: 'Ești gata să te mântui?
79|19|Eu te voi călăuzi la Domnul tău, teme-te!'"
79|20|Apoi i-a arătat semnul cel mare.
79|21|Faraon a hulit și nu a dat ascultare,
79|22|apoi zorit a întors spatele.
79|23|El și-a adunat poporul și i-a strigat:
79|24|"Eu sunt Domnul vostru, Preaînaltul!"
79|25|Dumnezeu l-a făcut pildă de pedeapsă în Viața de Apoi și în Viața de Acum.
79|26|Întru aceasta este o amintire pentru cel care se teme de Dumnezeu.
79|27|Sunteți voi oare mai greu de creat decât cerul pe care l-a zidit?
79|28|Dumnezeu a înălțat bolta și a rânduit-o desăvârșit;
79|29|El i-a dat nopții întunericul, El i-a izvodit zilei lumina.
79|30|Apoi a întins pământul,
79|31|și din el a dat la iveală apa și pășunile.
79|32|A pironit munții,
79|33|zestre vouă și turmelor voastre.
79|34|Când va veni Potopul cel Mare,
79|35|în Ziua aceea omul își va aminti pentru ce s-a trudit.
79|36|Iadul va fi scos pentru cel care trebuie să-l vadă!
79|37|Celui ticăloșit
79|38|și legat de Viața de Acum,
79|39|Iadul îi va fi liman.
79|40|Celui care se teme de înălțimea Domnului său și oprește pofta din sufletul
său,
79|41|Raiul îi va fi liman.
79|42|Ei te vor întreba despre Ceas: "Când se va opri?"
79|43|Ce le-ai putea tu aminti?
79|44|Întru Domnul tău este sfârșitul lui.
79|45|Tu nu faci decât să-i predici celui care se teme.
79|46|În Ziua când îl vor vedea, li se va părea că au zăcut numai o seară ori
numai o dimineață.
80|1|El s-a încruntat și a întors spatele,
80|2|când orbul a venit la el.
80|3|Ce știi tu? Poate s-ar fi mântuit
80|4|ori și-ar fi amintit, iar amintirea i-ar fi folosit.
80|5|În schimb pe cel bogat,
80|6|tu îl primești cu cinste
80|7|fără să-ți pese dacă se va mântui,
80|8|iar pe cel care vine la tine, plin de râvnă,
80|9|plin de teamă,
80|10|tu, cu nepăsare, îl primești!
80|11|Nu! Aceasta este o amintire
80|12|oricui vrea să-și amintească!
80|13|Ea este de pe sulurile prea cinstite,
80|14|înălțate, curățate,
80|15|de mâinile scribilor
80|16|cinstiți și nevinovați!
80|17|Să fie ucis omul! Cât este de tăgăduitor!
80|18|Din ce l-a creat?
80|19|Dintr-un strop de sămânță! L-a creat și i-a dat o soartă;
80|20|i-a făcut calea ușoară;

80|21|apoi l-a lăsat să moară și a pus să fie înmormântat;
80|22|iar când va voi, îl va scula!
80|23|Nu! Omul nu împlinește ceea ce El îi poruncește.
80|24|Omul, să se uite la hrana sa!
80|25|Noi am vărsat apă, și ce vărsare!
80|26|Noi am crăpat pământul, și ce crăpare!
80|27|Noi am făcut să răsară grâne,
80|28|vii și legume,
80|29|măslini și curmali,
80|30|și grădini dese,
80|31|fructe și pășuni,
80|32|zestre vouă și turmelor voastre.
80|33|Când va veni însă Vuietul,
80|34|în ziua când omul va fugi de fratele său,
80|35|de mama sa, de tatăl său,
80|36|de soția sa, de fiii săi,
80|37|în Ziua aceea fiecă om își va primi răsplata.
80|38|În Ziua aceea
80|39|vor fi chipuri strălucitoare, surâzătoare și bucuroase,
80|40|însă în Ziua aceea,
80|41|vor fi și chipuri colbuite.
80|42|Aceștia vor fi tăgăduitorii, desfrânații!
81|1|Când soarele se va chirci,
81|2|când stelele vor cădea,
81|3|când munții vor fi puși în mișcare,
81|4|când cămilele în zece luni lăsate în uitare,
81|5|când fiarele vor fi adunate,
81|6|când mările se vor revărsa,
81|7|când sufletele vor fi împerecheate,
81|8|când copila de vie îngropată va fi întrebată
81|9|pentru care păcat a fost omorâtă,
81|10|când sulurile vor fi împrăștiate,
81|11|când cerul va fi dat la o parte,
81|12|când Iadul va fi încins,
81|13|când Raiul va fi aproape:
81|14|atunci fiecă suflet va ști ceea ce a adus.
81|15|Ba nu! Jur pe planetele
81|16|ce alunecă și trec!
81|17|Pe noapte când se întunecă!
81|18|Pe zori când lin adie!
81|19|Acesta este cuvântul unui prea-cinstit trimis,
81|20|cu putere de la Stăpânul Tronului Nezdruncinat,
81|21|supus și credincios!
81|22|Prietenul vostru nu este îndrăcit!
81|23|El l-a văzut în zare deslușit;
81|24|și El cu Taina nu este zgârcit.
81|25|Acesta nu este cuvântul unui diavol la pietre luat!
81|26|Unde plecați?
81|27|Aceasta este doar o amintire pentru lumi,
81|28|pentru aceia dintre voi care vor să calce drept.
81|29|Voi nu voiți însă decât ceea ce Dumnezeu, Stăpânul lumilor, voiește!
82|1|Când cerul se va rupe
82|2|și stelele vor fi împrăștiate,
82|3|când mările se vor revărsa
82|4|și mormintele vor fi răvășite:
82|5|fiecă suflet va cunoaște ceea ce a pus înainte, ceea ce a pus în urmă.
82|6|Omule, ce te-a abătut de la Domnul tău cel Sfânt
82|7|care te-a plăsmuit, te-a șlefuit, te-a desăvârșit?
82|8|El ți-a dat chipul pe care l-a voit!
82|9|Ba nu! Voi socotiți Legea minciună,
82|10|însă asupra voastră stau păzitorii:
82|11|scribi prea-cinștiți
82|12|care știu ceea ce săvârșiți.
82|13|Oamenii curați vor trăi în belșug,

82|14|iar cei desfrânați vor fi aruncați în Foc,
82|15|în Ziua Judecății de Apoi
82|16|de la care nu vor putea lipsi.
82|17|Cum vei ști tu oare când va fi Ziua Judecății de Apoi?
82|18|Și încă o dată, cum vei ști tu oare când va fi Ziua Judecății de Apoi?
82|19|În Ziua aceea, nici un suflet nu va avea puțință pentru alt suflet. În
Ziua aceea, a lui Dumnezeu va fi Porunca!
83|1|Vai celor înșelători!
83|2|Când cumpără, cer oamenilor să le umple măsura,
83|3|însă când ei măsoară ori cântăresc, îi înșală!
83|4|Nu-și dau seama că vor fi sculați
83|5|într-o Zi mare,
83|6|într-o Zi când oamenii vor sta drepti înaintea Domnului lumilor?
83|7|Nu! Cartea celor desfrânați este Siggin;
83|8|Cum vei ști tu oare ce este Siggin?
83|9|Este o carte scrisă!
83|10|Vai celor care hulesc, în Ziua aceea,
83|11|vai celor care socot Ziua Judecății de Apoi minciună!
83|12|Doar cel care încalcă Legea și este plin de păcate o socoate minciună.
83|13|Când i se recită în față din versetele Noastre, el spune: "Sunt doar
povești ale celor dintâi!"
83|14|Nu! Inimile le-au fost pecetluite de ceea ce au dobândit.
83|15|Nu! În Ziua aceea, vor fi despărțiți de Domnul lor
83|16|și aruncați în Iad.
83|17|Li se va spune atunci: "Iată cea ce voi socoteați minciună!"
83|18|Nu! Cartea celor curați este Illiyun!
83|19|Și cum vei ști tu oare ce este Illiyun?
83|20|Este o carte scrisă!
83|21|Cei care sunt aproape de Dumnezeu o pot mărturisi.
83|22|Da! Cei curați vor trăi în Plăcere,
83|23|întinși pe paturi, vor privi în jurul lor.
83|24|Vei vedea pe chipurile lor strălucirea prea-fericirii.
83|25|Li se va da să bea nectar pecetluit,
83|26|cu pecete de mosc – pentru aceasta să se întreacă cei care se iau la
întrecere! –
83|27|amestecat cu apă din Tasmin,
83|28|un izvor din care beau doar cei apropiați de Dumnezeu.
83|29|Nelegiuirii râdeau de credincioși,
83|30|făcându-și unii altora cu ochiul, când treceau pe lângă ei,
83|31|iar când se întorceau la ai lor, se întorceau chicotind.
83|32|Când îi vedeau, spuneau: "Aceștia sunt cei rătăciți!"
83|33|Ei nu au fost trimiși însă să fie asupra lor păzitori!
83|34|Astăzi, credincioșii râd însă de tăgăduitori.
83|35|Întinși pe paturi de nuntă, privesc
83|36|cum sunt răsplătiți tăgăduitorii pentru ceea ce-au făcut.
84|1|Când cerul se va despica,
84|2|el îl va asculta pe Domnul său și va face ceea ce trebuie să facă.
84|3|Când pământul va fi netezit,
84|4|și va vărsa lăuntrurile sale, golindu-se,
84|5|el îl va asculta pe Domnul său și va face ceea ce trebuie să facă.
84|6|Omule, tu, cel care cauți către Domnul tău, atunci îl vei întâlni pe El!
84|7|Cel care va primi Cartea Sa cu mâna dreaptă,
84|8|va fi judecat cu blândețe
84|9|și se va întoarce bucuros la ai săi.
84|10|Cel care va primi Cartea Sa cu spatele,
84|11|va fi dat pierzaniei
84|12|și aruncat în Jăratec.
84|13|El a fost fericit dimpreună cu ai săi
84|14|și nu s-a gândit niciodată să se întoarcă spre Domnul său,
84|15|însă Domnul său l-a văzut întotdeauna.
84|16|Nu! Jur, pe amurg,
84|17|pe noapte și pe cea ce învăluie,
84|18|pe luna plină,
84|19|că veți fi făcuți fărâme.

84|20|Ce au de nu cred?
84|21|De ce nu se prosternează când li se recită Coranul?
84|22|Ba nu! Tăgăduitorii hulesc,
84|23|iar Dumnezeu cunoaște ceea ce ei ascund.
84|24|Vestește-le lor o dureroasă osândă,
84|25|însă nu și celor care au crezut și au săvârșit fapte bune, căci pe ei o
răsplată necurmată îi așteaptă.
85|1|Pe cer cu zodiile sale!
85|2|Pe Ziua făgăduită!
85|3|Pe martor și pe mărturisit!
85|4|Moarte stăpânilor peste Ukhdud
85|5|unde focul are ceea ce arde,
85|6|în vreme ce ei stau acolo
85|7|martori a ceea ce le făceau credincioșilor
85|8|răzbunându-se pe ei doar fiindcă au crezut în Dumnezeu, Puternicul,
Lăudatul,
85|9|Cel ce are împărăția cerurilor și a pământului. Dumnezeu, Cel ce, asupra
tuturor, este Martor!
85|10|Cei care îi duc în ispită pe credincioși și pe credincioase, iar apoi nu
se căiesc, vor avea parte de osânda Gheenei, vor avea parte de osânda
Pârjolului.
85|11|Cei care cred și săvârșesc fapte bune, vor avea parte de Grădini pe sub
care curg râuri: aceasta este izbânda cea mare!
85|12|Asprimea Domnului tău este mare!
85|13|El este La-iveală-dătătorul și Inapoi-aducătorul.
85|14|El este Iertătorul, Iubitorul,
85|15|Stăpânul slăvit al tronului,
85|16|Făcătorul a ceea ce voiește.
85|17|A venit la tine oare spusa despre oști?
85|18|Despre Faraon și despre tamudiți?
85|19|Doar cei care tăgăduiesc hulesc,
85|20|în vreme ce Dumnezeu, prin spate, îi cuprinde.
85|21|Acesta este un preaslăvit Coran
85|22|de pe Tabla Păstrată!
86|1|Pe cer și pe luceafăr!
86|2|Cum vei ști tu oare care este luceafărul?
86|3|El este steaua cea sfredelitoare!
86|4|Fiece suflet are asupra sa un păzitor!
86|5|Omul, să privească din ce a fost creat!
86|6|El a fost creat dintr-o apă țâșnitoare
86|7|ieșită dintre șale și coaste.
86|8|El îl poate aduce înapoi
86|9|în Ziua când tainele vor fi puse la încercare
86|10|și atunci acel om nu va avea nici putere și nici ajutor.
86|11|Pe cer cu întoarcerea lui!
86|12|Pe pământ cu desfacerea lui!
86|13|Acesta este un Cuvânt despărțitor
86|14|ce nu are în el nimic ușuratic.
86|15|Dacă ei urzesc ceva,
86|16|și Eu voi urzi.
86|17|Dă-le un răgaz tăgăduitorilor! Mai dă-le doar un scurt răgaz!
87|1|Slăvește numele Domnului tău, Prea-Înaltul,
87|2|Cel ce plăsmuiește și șlefuiește,
87|3|Cel ce sortește și călăuzește,
87|4|Cel ce pășunea o face ivită
87|5|și o preface apoi în fâneață înnegrită.
87|6|Noi te vom pune să citești și nu vei uita,
87|7|decât ceea ce Dumnezeu voiește, căci El cunoaște cele dezvăluite și cele
tănuite.
87|8|Pe tine te vom înlesni într-o înlesnire.
87|9|Adu-le aminte, căci aducerea aminte este de folos.
87|10|Cel care se teme își va aduce aminte,
87|11|însă cel preanemernic se va da la o parte.
87|12|Acela va fi aruncat în Focul cel Mare,

87|13|unde nici nu va muri și nici nu va trăi.
87|14|Fericit va fi cel care se mântuie,
87|15|cel care amintește numele Domnului său și se roagă.
87|16|Voi sunteți legați de Viața de Acum,
87|17|însă Viața de Apoi este mai bună și mai trainică..
87|18|Așa este și în sulurile cele dintâi,
87|19|sulurile lui Abraham și ale lui Moise
88|1|A venit la tine spusa despre cea care învăluie?
88|2|În Ziua aceea, chipuri care se umilesc,
88|3|care se trudesă și se sleiesă,
88|4|vor fi aruncate într-un foc dogoritor.
88|5|Se vor adăpa la un izvor clocotit
88|6|și vor avea drept ospăț mărăcini
88|7|care nici nu-i vor îngrășa, însă nici foamea nu le-o va astâmpăra.
88|8|În Ziua aceea, chipuri voioase,
88|9|de zelul lor mulțumite,
88|10|vor fi într-o Grădină înaltă
88|11|unde nu vor auzi nici o vorbă deșartă.
88|12|Acolo va fi un izvor curgător;
88|13|paturi înălțate,
88|14|pocale aranjate,
88|15|perne rânduie,
88|16|covoare așternute.
88|17|Oare ei nu privesc la cămile cum au fost create?
88|18|Și nici la cer cum a fost ridicat?
88|19|Și nici la munți cum au fost înălțați?
88|20|Și nici la pământ cum a fost întins?
88|21|Adu-le aminte, căci asupra ta stă aducerea aminte,
88|22|însă asupra lor nu ai nici o putere.
88|23|Celui care întoarce spatele și tăgăduiește,
88|24|Dumnezeu îi va da osânda cea mare.
88|25|La Noi este întoarcerea lor,
88|26|și asupra Noastră stă judecata lor.
89|1|Pe zori!
89|2|Pe cele zece nopți!
89|3|Pe cel pereche și pe cel nepereche!
89|4|Pe noapte când se împutinează!
89|5|Este oare acesta un jurământ pentru cel cu cuget dăruit?
89|6|Nu ai văzut ce a făcut Domnul tău din adiți
89|7|și din Imran, cetatea cu coloane,
89|8|ce în alt ținut n-a fost ca ea alta creată?
89|9|Și din tamudiți care au scobit stânca în vale?
89|10|Și din Faraon cu țepușele sale?
89|11|Din toți cei care se ticăloșesc pe lumea aceasta
89|12|și o umplu de stricăciune?
89|13|Domnul tău i-a plesnit cu biciul osândeii,
89|14|căci Domnul tău este asupra tuturor Veghetor.
89|15|Când omul este pus la încercare de Domnul său, cinstindu-l și copleșindu-l
cu daruri, atunci spune: "Domnul meu mă cinstește!"
89|16|Când însă îl pune la încercare, drămuindu-i traiul, atunci spune: "Domnul
meu mă înjosește!"
89|17|Nu, voi sunteți cei care nu cinstiți orfanul!
89|18|Voi sunteți cei care nu lăsați să fie ospătat sărmanul!
89|19|Voi mâncați cu lăcomie moștenirea!
89|20|Voi iubiți în neștire bogăția!
89|21|Nu, când pământul va fi făcut fărâme,
89|22|iar Domnul tău va veni cu îngerii, rând după rând:
89|23|în Ziua aceea, va veni Gheena și în Ziua aceea, omul își va aminti... La
ce-i mai folosește însă să-și amintească atunci?
89|24|El va spune: "Ce bine ar fi fost de aș fi făcut ceva pentru Viața mea de
Apoi!"
89|25|În Ziua aceea va fi chinuit cum chinuit nu a mai fost nimeni,
89|26|și va fi încătușat cum încătușat nu a mai fost nimeni.
89|27|Suflete ostoit!

89|28|Întoarce-te la Domnul tău, mulțumit și dând mulțumire!
89|29|Intră dimpreună cu robii Mei!
89|30|Intră în Raiul Meu!
90|1|Nu, eu jur pe această cetate!
90|2|Și tu ești locuitor al acestei cetăți!
90|3|Pe un tată și pe ceea ce a odrăslit!
90|4|Noi am creat omul în neajuns!
90|5|Oare el socoate că nimeni nu-l poate dovedi?
90|6|El spune: "Am isprăvit averi cu toptanul!"
90|7|Oare el socoate că nimeni nu l-a văzut?
90|8|Oare nu Noi i-am făcut ochi,
90|9|limbă și buze?
90|10|Oare nu Noi i-am arătat cele două căi?
90|11|El nu o apucă însă pe calea suitoare!
90|12|Cum vei ști tu oare care este calea suitoare?
90|13|Aceasta înseamnă să răscumperi un prins,
90|14|să ospătezi, într-o zi de foamete,
90|15|o rudă orfană
90|16|ori un sărman lipit pământului.
90|17|Aceasta înseamnă să fii în rândul celor care cred, al celor care se
îndeamnă la răbdare, al celor care se îndeamnă la îndurare.
90|18|Aceștia sunt cei de-a dreapta.
90|19|Cei care tăgăduiesc însă semnele Noastre sunt cei de-a stânga,
90|20|asupra lor un foc se va bolti.
91|1|Pe soare și lumina sa!
91|2|Pe lună când îi urmează!
91|3|Pe ziuă când îl dezvăluie!
91|4|Pe noapte când îl învăluie!
91|5|Pe cer! Și cum l-a zidit!
91|6|Pe pământ! Și cum l-a întins!
91|7|Pe suflet! Și cum l-a plăsmuit, punând în el desfrâu și pioșenie!
91|8|Ferice de cel care și-l mântuie!
91|9|Cel care și-l întinează însă este pierdut!
91|10|Tamudiții, în ticăloșia lor, huleau,
91|11|iar cei mai nemernici dintre ei au ieșit în față.
91|12|Trimisul lui Dumnezeu le spuse: "Este cămila lui Dumnezeu! Lăsați-o să
bea!"
91|13|Ei l-au făcut mincinos și au ologit cămila.
91|14|Pentru păcatul lor, Domnul lor i-a făcut fărâme pe toți deopotrivă
91|15|și nu s-a temut de urmare.
92|1|Pe ziua care-l dezvăluie!
92|2|Pe noaptea care-l învăluie!
92|3|Pe ceea ce El a creat, bărbat și femeie!
92|4|Felurită este truda voastră!
92|5|Celui care dă și se teme,
92|6|celui care socoate adevărată prea-frumoasa răsplată,
92|7|Noi îl vom înlesni într-o înlesnire.
92|8|Zgârcitului ce caută să se îmbogățească,
92|9|celui care socoate minciună prea-frumoasa răsplată,
92|10|Noi îl vom înlesni într-o împovărare.
92|11|La nimic nu-i va sluji averea sa, când se va prăvăli în genune!
92|12|Să arătăm Calea cea Dreaptă,
92|13|căci Viața de Apoi și Viața de Acum sunt ale noastre deopotrivă.
92|14|V-am prevenit asupra Focului arzător
92|15|în care va fi aruncat cel prea nemernic,
92|16|cel care hulește și apoi întoarce spatele.
92|17|Cel mult temător va fi ținut însă deoparte,
92|18|ca și cel care dă din averea sa într-o mântuire.
92|19|Nimeni nu-și va afla rasplata la El
92|20|în afara celui care caută la fața Domnului său, Preaînaltul,
92|21|și care va fi mulțumit.
93|1|Pe lumina zilei!
93|2|Pe noaptea ce învăluie pământul!
93|3|Domnul tău nici nu te-a părăsit și nici nu te-a urât!

93|4|Pentru tine, mai bună va fi Viața de Apoi decât Viața de Acum!
 93|5|Din darurile Sale Domnul tău îți va dăruia, iar tu mulțumit vei fi.
 93|6|Nu te-a aflat El orfan și te-a adăpostit?
 93|7|Rătăcitor te-a aflat și te-a călăuzit?
 93|8|Sărac te-a aflat și te-a îmbogățit?
 93|9|Orfanul, tu să nu-l oropsești!
 93|10|Cerșetorul, tu să nu-l alungi!
 93|11|De harul Domnului tău, necurmat să povestești!
 94|1|Nu ți-am deschis Noi oare pieptul?
 94|2|Nu ți-am luat povara
 94|3|care-ți frângea spatele?
 94|4|N-am înălțat Noi oare amintirea ta?
 94|5|Cu greul vine ușorul!
 94|6|Da, cu greul vine ușorul!
 94|7|Când ai isprăvit munca, ridică-te
 94|8|și către Domnul tău caută cu dor!
 95|1|Pe smochin și pe măslin!
 95|2|Pe muntele Sinai!
 95|3|Pe această cetate tihnită!
 95|4|Noi am creat omul dându-i chip desăvârșit,
 95|5|și l-am trimis apoi în catul cel mai de jos,
 95|6|afară de cei care au crezut și au făcut fapte bune pe care o răsplată
 necurmată îi așteaptă.
 95|7|Ce te face să socoți apoi Legea minciună?
 95|8|Nu este oare Dumnezeu cel mai drept dintre judecători?
 96|1|Citește în numele Domnului tău ce a creat!
 96|2|Cel ce a creat omul dintr-un cheag de sânge.
 96|3|Citește, căci Domnul tău este Mult-dăruitorul,
 96|4|El l-a învățat pe om cu condeiul,
 96|5|l-a învățat ceea ce nu știa.
 96|6|Omul, dimpotrivă, se îngâmfează
 96|7|îndată ce se vede bogat.
 96|8|Tot la Domnul tău este însă întoarcerea!
 96|9|L-ai văzut pe cel care îl împiedica
 96|10|pe un rob (al lui Dumnezeu) să se roage?
 96|11|L-ai socotit c-ar fi pe Calea cea dreaptă,
 96|12|când porunca pietate?
 96|13|L-ai văzut apoi hulind și întorcând spatele?
 96|14|Nu știe el oare că Dumnezeu este Atoatevăzător?
 96|15|Ba nu! Dacă nu încetează, îl vom scutura de cârlionțul din frunte,
 96|16|cârlionț mincinos și păcătos.
 96|17|Să-și cheme obștea lui!
 96|18|Noi vom chema îngerii-păzitori!
 96|19|Nu! Nu-i da ascultare! Ci prosternează-te și apropie-te (de Dumnezeu)!
 97|1|Noi l-am pogorât în Noaptea Sorții!
 97|2|Cum vei știi tu oare care este Noaptea Sorții?
 97|3|Noaptea Sorții este mai bună decât o mie de luni!
 97|4|Îngerii vor pogori în ea cu Duhul, cu îngăduința Domnului lor, asupra
 fiecărui lucru.
 97|5|Și Pace va fi până la revărsat de zori!
 98|1|Cei dintre oamenii Cărții care tăgăduiesc, precum și închinătorii la idoli,
 nu se vor răsfira până ce nu le va veni dovada deslușită:
 98|2|un trimis de la Dumnezeu care recită din suluri prea-curate
 98|3|cu scrieri nestemate.
 98|4|Celor cărora le-a fost dată Cartea nu s-au despărțit decât după ce le-a
 venit dovada.
 98|5|Nu li s-a poruncit decât să se închine lui Dumnezeu, curați Lui în
 credință, precum credincioșii dintâi, să-și facă rugăciunea și să dea
 milostenie. Aceasta este Legea cea Dreaptă.
 98|6|Cei dintre oamenii Cărții care tăgăduiesc, precum și închinătorii la idoli,
 în focul Gheenei vor veșnici, căci ei sunt tot ce este mai rău pe lume.
 98|7|Cei care cred și săvârșesc fapte bune, ei sunt tot ce este mai bun pe lume.
 98|8|Ei vor avea, drept răsplată, de la Domnul lor, grădinile Edenului pe sub
 care curg râuri, unde vor veșnici. Dumnezeu este mulțumit de ei, iar ei sunt

mulțumiți de El. Așa va fi pentru cel care se teme de Domnul său.

99|1|Când pământul fi-va zgâlțâit de cutremur,
99|2|când pământul își va arunca afară lăuntrurile sale,
99|3|se va întreba omul: "Ce s-a întâmplat, oare?!"
99|4|În Ziua aceea, el își va spune povestea
99|5|precum i-a dezvăluit-o Domnul tău.
99|6|În Ziua aceea, oamenii se vor scula în cete ca faptele să și le vadă.
99|7|Chiar cât un fir de praf, cine a făcut un bine, îl va vedea.
99|8|Chiar cât un fir de praf, cine a făcut un rău, îl va vedea.

100|1|Pe cei ce galopează sforăitori,
100|2|cei ce scapără scânteii,
100|3|cei ce se năpustesc odată cu zorii,
100|4|cei ce stârnesc colbul,
100|5|cei ce pătrund în mijlocul gloatei!
100|6|Da, omul este nerecunoscător față de Domnul său:
100|7|Și el însuși mărturisește aceasta,
100|8|însă aprigă-i este dragostea pentru bunul lumesc.
100|9|Nu știe el oare că atunci când mormintele-și vor arunca afară lăuntrurile,
100|10|iar ceea ce este în piepturi va fi scos la iveală,
100|11|în Ziua aceea, Domnul lor, va avea deplina lor știință?

101|1|Cea care bate!
101|2|Ce este oare cea care bate!
101|3|Cum vei ști tu oare ce este cea care bate?
101|4|Ea va fi Ziua când oamenii vor fi ca fluturii împrăștiați,
101|5|iar munții precum lâna scărmanați.
101|6|Când cele-i cântărite greu vor atârna,
101|7|un trai de mulțumire va afla.
101|8|Când cele-i cântărite ușor vor atârna,
101|9|genunea este maica ce își va afla.
101|10|Și cum o vei cunoaște, oare?
101|11|O vâlvătaie dogorătoare!

102|1|Mirajul bogăției vă ia în stăpânire
102|2|până când la morminte veți merge în ospeție!
102|3|Ba nu! Curând veți afla știre!
102|4|Și iarăși nu! Curând veți avea știre!
102|5|De-ați avea știrea în chip neîndoios,
102|6|ați vedea Iadul cu prisos.
102|7|L-ați vedea cu ochiul neîndolielii,
102|8|în ziua aceea, când veți fi întrebați de-ale plăcerii.

103|1|Pe amiază!
103|2|Omul este sortit pierzaniei!
103|3|Nu și cei care cred însă, cei care săvârșesc fapte bune, cei care se
îndeamnă într-un adevăr, cei care se îndeamnă într-o răbdare!

104|1|Vai clevetitorului – bârfitorului
104|2|care strânge averi și le numără!
104|3|El crede că averile îi vor da nemurirea!
104|4|Ba nu! El va fi azvârlit în Al-Hutamah!
104|5|Și cum vei ști tu oare ce este Al-Hutamah?
104|6|Este focul aprins al lui Dumnezeu,
104|7|ce scrutează sufletele,
104|8|boltindu-se asupra lor
104|9|pe trâmbe înalte.

105|1|Nu ai văzut ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?
105|2|Oare nu a făcut viclesugul o rătăcire?
105|3|Oare nu a trimis asupra lor păsări în stoluri,
105|4|ce aruncau peste ei pietre din Iad?
105|5|Și astfel i-a făcut aidoma unor paie mâncate.

106|1|Pentru învoiala quraișitilor,
106|2|învoiala lor de unire la caravana de iarnă și de vară,
106|3|să se închine Domnului acestui Lăcaș,
106|4|căci El, la foame, i-a hrănit; căci El, la teamă, i-a liniștit!

107|1|L-ai văzut pe cel care socoate Legea minciună?
107|2|El este cel care izgonește orfanul,
107|3|și nu lasă să fie hrănit sârmanul.

107|4|Vai acelor rugători
 107|5|ce în rugăciunea lor stau nepăsători!
 107|6|Ei vor să fie cât mai la vedere,
 107|7|însă împiedică ceea ce se cere!
 108|1|Noi ție ți-am dăruit belșugul!
 108|2|Tu, roagă-te Domnului tău și Lui îi jertfește,
 108|3|și lipsit de urmași va fi cel care te urăște!
 109|1|Spune: "O, tăgăduitorilor!
 109|2|Eu nu mă închin la ceea ce vă închinați voi.
 109|3|Nici voi nu sunteți închinători la ceea ce mă închin eu.
 109|4|Nici eu nu sunt închinător la ceea ce v-ați închinat voi.
 109|5|Nici voi nu sunteți închinători la ceea ce mă închin eu.
 109|6|Voi aveți legea voastră, iar eu am legea mea!"
 110|1|Când va veni ajutorul lui Dumnezeu și biruința
 110|2|și vei vedea oamenii intrând în Legea lui Dumnezeu cu cetele,
 110|3|atunci preamărește-L pe Domnul tău cu laude, căci El este De-căință-
 primitorul!
 111|1|Să-i piară mâinile lui Abu-Lahab și el însuși să piară!
 111|2|Să nu-i priască averea-i și ceea ce a agonisit!
 111|3|Într-un foc cu vâlvătaie fi-va aruncat
 111|4|dimpreună cu femeia sa, cărătoarea de vreascuri,
 111|5|cu o frânghie din sfoară de curmal legată de gât.
 112|1|Spune: "Unul este Dumnezeu.
 112|2|Dumnezeu!.. Absolutul!
 112|3|El nu naște și nu se naște,
 112|4|și nimeni nu-I este asemenea."
 113|1|Spune: "Izbăvire caut la Domnul zorilor
 113|2|de răul a ceea ce a creat,
 113|3|de răul beznei când se lasă,
 113|4|de răul celor care suflă peste noduri,
 113|5|de răul pizmașului când pizmuiește!"
 114|1|Spune: "Izbăvire caut la Domnul oamenilor,
 114|2|Regele oamenilor,
 114|3|Dumnezeul oamenilor,
 114|4|de răul șoptitorului-furișătorului,
 114|5|cel care șoptește răul în inimile oamenilor,
 114|6|fie el dintre ginii ori dintre oameni!"

Translator: George Grigore